2128 (2023-2024) – Nr. 1
ingediend op 15 april 2024 (2023-2024)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Vlaams Parlement

verzendcode: LEE

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Bijlagen bij de memorie van toelichting:
– Verwerking van de adviezen van de strategische adviesraden 121
– Verwerking van het advies van de Raad van State..... 150
– Concordantietabel A voor de omzetting van de SMEB-richtlijn 2001/42/EG .. 152
– Concordantietabel A voor de omzetting van de MEB-richtlijn 2011/92/EU 168
– Concordantietabel B voor de omzetting van de SMEB-richtlijn 2001/42/EG en de MEB-richtlijn 2011/92/EU 199
Voorontwerp van decreet van 30 juni 2023 261
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed 325
Gezamenlijk advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen..... 327
Advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten 363
Advies van de Vereniging van de Vlaamse Provincies 371
Voorontwerp van decreet van 22 december 2023 375
Advies van de Raad van State 439
Ontwerp van decreet..... 467
Bijlagen bij het ontwerp van decreet:
– Bijlage 1 bij het decreet van […] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage 519
– Bijlage 2 bij het decreet van […] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage 523

ONTWERP VAN DECREET
tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Samenvatting

Het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 kondigt een modernisering van de milieueffectrapportage in Vlaanderen aan. Op 11 februari 2022 werd een conceptnota modernisering milieueffectrapportage aangenomen door de Vlaamse Regering. Deze conceptnota vormt de concrete basis voor de inhoud van voorliggend wijzigingsdecreet. De regelgeving voor milieueffectrapportage wordt vereenvoudigd waar het kan. In het bijzonder wordt de ontheffing afgeschaft. We blijven de kwaliteit van milieueffectrapportage borgen, we zetten daarbij in op gedeeld eigenaarschap. Dit heeft een positieve waardering van milieueffectrapportage, als belangrijk instrument voor de bescherming van onze leefomgeving en de onderbouwing voor duurzame beslissingen, tot gevolg. We bundelen de kennis en ervaring in Vlaanderen in een Vlaams expertisecentrum voor milieueffectrapportage. Het expertisecentrum staat in voor ondersteuning, praktijkgerichte kenniscreatie en selectieve adviesverlening. We voeren een digitale dienstverlening maximaal door.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 kondigt een modernisering van de milieueffectrapportage in Vlaanderen aan. Elementen die in het regeerakkoord worden aangehaald zijn het evalueren van de MER-verplichting en van de rol van de MER-deskundige en van team Mer. Team Mer moet enerzijds focussen op plannen en projecten met een belangrijke Vlaamse dimensie en anderzijds zorgen voor de opbouw van een m.e.r.-expertisecentrum. Er wordt eveneens een vereenvoudiging van de m.e.r. beoogd.

2. In de daaropvolgende beleidsnota Omgeving van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme[1], alsook de daaraan gekoppelde Beleids- en begrotingstoelichting Omgeving en Natuur Begroting 2022[2], werden de krachtlijnen uit het regeerakkoord verder aangescherpt tot

[1] Beleidsnota Omgeving 2019-2024.

[2] Mededeling Vlaamse Regering: VR 202 2810 MED.0346-26 BBT Omgeving.

concrete doelstellingen voor het moderniseringsproces van de milieueffectrapportage. Deze beleidsdocumenten stellen dat een verdere modernisering van de milieueffectrapportage, als een gedragen en gewaardeerd instrument van het omgevingsbeleid voor diverse besluitvormingen inzake plannen en projecten, noodzakelijk is. Door zo vroeg mogelijk in het proces – indien noodzakelijk – een milieubeoordeling op maat te begeleiden wordt gestreefd naar het verhogen van de leefomgevingskwaliteit.

De milieueffectrapportage moet zich vooral richten op:

- focus op concrete sleutelelementen (o.a. gerichte scoping);
- samen met alle betrokken actoren kennis inzake milieueffectbeoordeling opbouwen; er wordt een Vlaamse kenniscentrum m.e.r. opgericht dat het voormalig team Mer vervangt;
- resoluut inzetten op digitalisering van kennis en informatie, adviesverlening, monitoring en ondersteunende beslisinstrumenten.

Er wordt gestreefd naar duidelijkheid en rechtszekerheid inzake plan-MER-plicht, beperkt tot wat juridisch noodzakelijk is overeenkomstig de Europese verplichtingen. De generieke plan-m.e.r.-procedure uit het DABM moet een geïntegreerde en flexibele uitvoering van de planmilieueffectrapportage faciliteren. Het screeningssysteem moet vereenvoudigd worden en de mogelijkheid om de ontheffing af te schaffen wordt onderzocht.

De richtlijnenboeken worden vervangen door een kwaliteitszorgsysteem geïnitieerd door het kenniscentrum, dat praktijk en theoretische kennis combineert. De kwaliteit van de milieueffectrapportage blijft gewaarborgd onder meer door herwaardering van de rol van erkende MER-deskundigen en MER-coördinatoren. Er moet ingezet worden op digitalisering van kennis en informatie, een digitaal actorenplatform, een MER-scopingstool.

De modernisering milieueffectrapportage is eveneens onderdeel van het Relanceplan van de Vlaamse Regering, Vlaamse Veerkracht.

3. Op 11 februari 2022 werd een conceptnota modernisering milieueffectrapportage aangenomen door de Vlaamse Regering. Deze conceptnota vormt de concrete basis voor de inhoud van voorliggend wijzigingsdecreet. Hier wordt verder op ingegaan in het onderdeel ‘beleidsmaatregelen en doelstellingen’ (infra).

B. Inhoud

Probleemstelling

Juridische, praktische en maatschappelijke aanleiding voor het ontwerpdecreet

4. Het huidig DABM regelt eerst een aantal gemeenschappelijke bepalingen en daarna achtereenvolgens plan-m.e.r. en project-m.e.r.

Het nieuwe voorstel heeft een volledig gemeenschappelijke aanpak voor plan- en project-m.e.r. waarbij wel indien nodig per onderdeel in een apart artikel gespecifieerd wordt wat geldt voor plan-m.e.r. en voor project-m.e.r.

Hieronder wordt per onderdeel van het huidig DABM weergegeven welke wijzigingen voorzien zijn en welk probleem hiermee wordt opgelost.

5. Definities

Huidige bepaling: artikel 4.1.1.

Probleemstelling + oplossing

De meeste definities stellen geen problemen, de definities blijven dan ook grotendeels behouden. Hierna worden kort de beperkte wijzigingen geschetst.

Definitie 'project'

Er is steeds meer rechtspraak van het Hof van Justitie over het begrip project (zie toelichting bij de artikelen). De formulering van de definitie in het DABM is echter niet volledig dezelfde als in de MEB-richtlijn. Uiteraard wordt ook het huidig DABM geïnterpreteerd conform de rechtspraak van het Hof van Justitie. Om de definitie van 'project' eenduidiger te kunnen toepassen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie en interpretatieproblemen rond het huidig DABM te voorkomen, wordt de formulering van de definitie in het DABM afgestemd op de MEB-richtlijn.

Definitie 'vergunning'

In het huidig DABM werd de definitie van 'vergunning' van de MEB-richtlijn niet overgenomen. Voor de bestaande vergunningen voor projecten werd de milieueffectrapportage geregeld deels in het DABM en deels in de betreffende sectorale vergunningsprocedure. Het is echter mogelijk dat er nieuwe types vergunningen in de zin van de MEB-richtlijn worden ingevoerd. Mede om ervoor te zorgen dat er geen lacune in de m.e.r.-regelgeving zou ontstaan, werden in het DABM generieke bepalingen opgenomen voor vergunningen voor projecten. De definitie van 'vergunning' bepaalt mee waarvoor deze generieke project-m.e.r.-regelgeving toegepast moet worden.

Definitie 'milieueffectrapport'

In de huidige bepaling wordt bij milieueffectrapport gesproken over "een openbaar document". Dit wordt vervangen door "een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager" - conform het Bestuursdecreet van 7 december 2018 - omdat (op termijn) ingezet wordt op verdere digitalisering en een meer datagedreven benadering dewelke mogelijkheden bieden voor o.m. betere digitale rapporteringen en visualisaties. De term document insinueert een specifiek afzonderlijk fysiek (doorlopende tekst-)document terwijl het MER ook een geheel van digitale milieu-informatie kan zijn.

Deze definitie wordt ook op een ander punt licht aangepast. In plaats van "de te verwachten gevolgen voor mens en milieu" wordt de tekst "de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu". Het is namelijk de bedoeling van de richtlijnen om mogelijk aanzienlijke effecten te onderzoeken. Het huidig DABM moet ook al in die zin geïnterpreteerd worden. Om twijfels over de noodzakelijke scope hieromtrent weg te nemen, wordt de term 'aanzienlijke' uitdrukkelijk toegevoegd in de definitie.

Definitie 'milieubeoordeling'

De integrale definitie van een milieubeoordeling, zoals opgenomen in de MEB-richtlijn, wordt ingevoegd. In het huidig DABM was deze definitie niet opgenomen, de bestaande omzetting maakte dat aan alle afzonderlijke aspecten voldaan werd. Het is echter niet steeds duidelijk voor diegene die deze regelgeving moet toepassen dat een milieubeoordeling meer omhelst dan de opmaak van een rapport. De milieubeoordeling omvat naast het opmaken van een rapport ook de raadpleging en de doorwerking in de besluitvorming. Om het belang van het geheel van alle stappen van een milieubeoordeling te onderstrepen en dit te kunnen toepassen op alle types vergunningen van projecten die onder het toepassingsgebied vallen, werd de definitie integraal opgenomen. In voorliggend ontwerp van decreet worden de plan-m.e.r. en de project-m.e.r. zoveel mogelijk op elkaar afgestemd. Vandaar dat aan de definitie van milieubeoordeling zoals overgenomen uit de MEB-richtlijn, de nodige aanpassingen in functie van plan-milieueffectrapportage werden doorgevoerd.

Definitie 'screening' en 'scoping'

De termen screening en scoping worden courant gebruikt in de m.e.r.-praktijk maar worden als dusdanig niet gedefinieerd in het huidig DABM. Voorliggend ontwerp van decreet wordt opgebouwd vanuit verschillende bouwblokken waaronder screening en scoping. Voor deze nieuw ingevoerde termen, wordt een definitie opgenomen. In de praktijk wordt met de termen screening en scoping nu eens gedoeld op het verzamelen van de nodige informatie dan weer op de verzamelde informatie zelf. In het decreet wordt in de definitie geopteerd voor de betreffende informatie.

Definitie 'grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten'

Deze definitie wordt louter toegevoegd om de leesbaarheid van het decreet te verhogen, door dit als definitie op te nemen hoeft dit tekstdeel niet telkens volledig opgenomen te worden in de betreffende artikelen. Dit betreft een vereenvoudiging ten opzichte van de huidige tekst van het DABM.

6. <u>Algemene bepalingen met betrekking tot de procedures</u>

Huidige bepaling: artikel 4.1.2.

Probleemstelling + oplossing

De algemene bepalingen met betrekking tot procedures kunnen geschrapt worden omdat zij hetzij overeen komen met het gemeen recht (bv. termijn verstrijkt om middernacht van de laatste dag), hetzij niet meer van toepassing kunnen zijn in de gewijzigde regelgeving (bv. geen betekening meer voorzien in het gewijzigd decreet).

In voorliggend decreet worden bepaalde beslissingen in de plan-mer-procedure van team Mer vervangen door adviezen. De vraag stelt zich of de procedure verder kan gezet worden zonder advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Om onduidelijkheid hierover te vermijden, wordt een artikel opgenomen dat het uitblijven van advies uitdrukkelijk regelt: er mag aan de vereiste van een advies worden voorbij gegaan als binnen de termijn geen advies wordt uitgebracht.

Één van de pijlers van de voorgenomen modernisering is het maximaal inzetten op digitalisering. De mogelijkheid om zowel de procedures als de producten (milieu-informatie) digitaal te regelen wordt daarom uitdrukkelijk opgenomen bij de nieuwe algemene bepalingen.

<u>Doelstelling en kenmerken</u>

Huidige bepaling: artikel 4.1.4.

Probleemstelling + oplossing

Hieromtrent stellen zich momenteel geen specifieke juridische of praktische problemen. Na kritische nalezing werden evenwel 2 kleine aspecten aangepast.
In het doelstellingartikel werd niet gerefereerd naar de doelstelling van de m.e.r.-richtlijnen om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien. Dit wordt nochtans uitdrukkelijk bepaald in artikel 1 van de SMEB-richtlijn. Daarom werd dit aspect toegevoegd aan de doelstelling.
Daarnaast werd het derde punt van paragraaf 2 geherformuleerd. Het is duidelijker om als essentieel kenmerk te verwijzen naar de raadpleging van het betrokken publiek dan in het algemeen naar de actieve openbaarheid en naar de specifieke informatieverstrekking over de doorwerking in de besluitvorming dan, opnieuw, in het algemeen naar de actieve openbaarheid van de besluitvorming.

<u>Relaties tussen rapportages</u>

Huidige bepalingen: artikel 4.1.5. en 4.1.6.

Probleemstelling + oplossing

De relaties tussen rapportages hebben impact op de scoping. Deze worden in het huidig DABM maar beperkt geregeld. In de praktijk blijkt het moeilijk de scoping

voldoende af te perken. Om voor een betere scoping alvast op het punt van de relaties tussen effectbeoordelingen een duidelijkere rechtsgrond te bieden wordt dit uitgebreider opgenomen in voorliggend ontwerp. Daarbij worden ook bijkomende bepalingen voorzien om de verschillende situaties te ondervangen waarbij kan gedacht worden aan het hergebruik van informatie uit eerdere gedane beoordelingen alsook het hergebruik van eerder opgestelde MER-rapporten. Voor de concrete inhoud, die voornamelijk steunt op de Europese richtlijnen, wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen (nieuwe afdeling 2 van hoofdstuk 2).

Doorwerking in de besluitvorming

Huidige bepaling: artikel 4.1.7.

Probleemstelling + oplossing

Er is veel rechtspraak die wijst op een problematiek van motivering inzake doorwerking van milieueffectrapportage in de besluitvorming. Zowel wat betreft de planmilieueffectrapportage (bv. RvS nr.250.251 van 30 maart 2021, Geert Verherstraeten e.a.; RvS nr. 229.271 van 21 november 2014, Hendrik Legrand e.a….) als de projectmilieueffectrapportage (bv. RvVb nr. A/1516/0961 van 19 april 2016). Om de noodzaak om hier uitdrukkelijk op in te gaan bij de motivering van de beslissing over een voorgenomen actie te benadrukken, wordt deze formele motiveringsplicht duidelijker opgenomen in het ontwerp van decreet. De bepaling over de doorwerking wordt bovendien uit de algemene bepalingen gehaald en verplaatst naar een specifiek bouwblok over besluitvorming zodat bij het doorlopen van de procedure dit artikel op het juiste moment de nodige aandacht krijgt (nieuwe afdeling 5 hoofdstuk 4).

7. Milieueffectrapportage over plannen en programma's

Werkingssfeer - Toepassingsgebied

Huidige bepalingen: artikel 4.2.1. en 4.2.2.

Het toepassingsgebied zoals geregeld in deze artikelen blijft behouden. Het 3° punt van artikel 4.2.2. werd geschrapt omdat de betreffende programmeringsperiodes intussen voorbij zijn.

Het toepassingsgebied en de plicht tot opmaak van een MER worden weliswaar in de voorgenomen regelgeving samen behandeld onder de titel 'werkingssfeer'.

Plicht tot opmaak van een plan-MER

Huidige bepaling: artikel 4.2.3.

Probleemstelling + oplossing

De formulering van de plan-MER-plicht was in het huidig DABM al in overeenstemming met de SMEB-richtlijn, deze formulering blijft dan ook behouden. Twee wijzigingen moeten vermeld worden.
Ten eerste: in de opsomming van sectoren waarvan de plannen of programma's tot plan-MER-plicht leiden, werd 'regionale ontwikkeling' toegevoegd. Dit omdat dit als sector voorkomt in het SEA-protocol (zie verder voor meer toelichting in verband met het SEA-protocol).
Ten tweede: de formulering van de in de plan-MER-richtlijn voorziene uitzondering voor plannen en programma's die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau. Deze terminologie van de SMEB-richtlijn was overgenomen in het DABM (art. 4.2.3, §3) maar naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie (arrest C-444/15 van 21 december 2016 Associazione Italia Nostra Onlus) en daarop volgende rechtspraak van de Raad van State (arrest Deboosere e.a. van 30 januari 2018, nr.240.626) werd een interpretatieve bepaling noodzakelijk geacht. In het voorliggend decreet wordt de formulering aangepast om de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever, bevestigd in het interpretatief decreet (art. 59 decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw)[3], in de tekst te verduidelijken: de terminologie wordt "kleine gebieden op provinciaal of gemeentelijk niveau".

Een andere relevante wijziging is de schrapping van de ontheffingsmogelijkheid: voor meer toelichting wordt verwezen naar de probleemstelling geformuleerd bij project-m.e.r.

<u>Integratiespoor</u>

Huidige bepaling: artikel 4.2.4.

Probleemstelling + oplossing

Het huidige integratiespoorartikel is gesitueerd binnen het hoofdstuk milieueffectrapportage voor plannen en programma's terwijl ook voor projecten het mogelijk is de verplichtingen inzake milieueffectrapportage te integreren in de sectorregelgeving. De voorwaarden voor de integratie zoals opgenomen in het huidig artikel van het DABM zijn weinig zinvol, men moet immers bij integratie aan alle bepalingen van de SMEB- en MEB-richtlijn voldoen. Het heeft weinig meerwaarde hiervan een soort samenvatting decretaal te bepalen. De mogelijkheid van integratie werd dus behouden maar de formulering werd vereenvoudigd en naast voor planmilieueffectrapportage ook voorzien voor projectmilieueffectrapportage. De integratiespoorartikelen werden opgenomen onder de algemene bepalingen van het ontwerp dat voorligt.

<u>Onderzoek tot milieueffectrapportage</u>

[3] Artikel 59 luidt: "In artikel 4.2.3, § 2 en § 3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002, vervangen bij het decreet van 27 april 2007 en gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, worden de woorden "klein gebied op lokaal niveau" uitgelegd als volgt: "klein gebied in een gemeentelijk of provinciaal plannings- of programma-initiatief"."

Huidige bepalingen: artikel 4.2.5, 4.2.6 en 4.2.7.

Probleemstelling + oplossing

Een doel van de modernisering is ervoor te zorgen dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. voluit kan inzetten op kennisopbouw en kennisdeling. Daarnaast moet het expertisecentrum gericht ondersteuning kunnen bieden rond milieueffectrapportage voor plannen, programma's en projecten met een grote impact. Er wordt dan ook afgestapt van de huidige regeling waarbij team Mer over elke plan-m.e.r.-screening een beslissing moet nemen. De bevoegde plannende overheid moet deze beslissing zelf gemotiveerd kunnen nemen. De problematiek die blijkt uit de rechtspraak waarbij het plan dat vastgesteld wordt, afwijkt van het voorgestelde plan waarover het team Mer een beslissing heeft genomen, wordt daarmee ook opgelost. Er blijft wel voorzien dat het team Mer/Vlaams expertisecentrum m.e.r. voor screening (onderzoek tot milieueffectrapportage) om advies wordt gevraagd. Als het advies niet tijdig wordt gegeven, kan, gelet op het nieuwe artikel 4.1.2., aan die adviesvereiste voorbij gegaan worden. De digitalisering speelt hier ook een belangrijke rol: door een digitale screeningstool op te zetten en actueel te houden, wordt de expertise van team Mer inzake screening via de tool aangeboden in elk planproces.

<u>Kennisgeving en inhoudsafbakening van het plan-MER</u>

Huidige bepaling: artikel 4.2.8.

Probleemstelling + oplossing

Ook wat betreft de scoping wordt het niet meer opportuun geacht dat de administratie een afzonderlijke beslissing neemt. Het team Mer moet dan immers voor elk proces alle adviezen en alle inspraak bekijken om een beslissing te kunnen nemen over de richtlijnen. Dit terwijl de bevoegde overheid en de MER-coördinator de inspraak en adviezen zelf ook moeten verwerken. Daarom wordt met voorliggend ontwerp de bevoegde overheid, samen met de MER-coördinator, zelf verantwoordelijk voor de scoop van het onderzoek. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt wel om advies gevraagd. Als het nuttig is voor het specifiek proces, kan de initiatiefnemer ook een geïntegreerd scopingsadvies vragen aan het expertisecentrum.

De verplichte participatie over de kennisgeving bij een plan-MER biedt niet altijd een meerwaarde. Bijvoorbeeld voor zeer strategische plannen wordt de verplichting om twee keer het publiek te betrekken door middel van een algemeen openbaar onderzoek (raadpleging over de kennisgeving + raadpleging over het ontwerpplan+MER) als onnodige kost ervaren, zowel wat betreft financiële en praktische impact als impact qua doorlooptijd om een MER te maken. De inspraak op de technische aspecten van het MER bij de kennisgeving door burgers is dikwijls beperkt en kan deze impact dus niet verantwoorden. In de project-m.e.r.-

regelgeving werd al eerder afgestapt van deze verplichte dubbele inspraakmogelijkheid, dit wordt met voorliggend decreet doorgetrokken naar de plan-m.e.r.-regelgeving. Het komt aan de initiatiefnemer toe om te oordelen welke vormen van participatie hij of zij – naast het verplicht openbaar onderzoek – noodzakelijk en geschikt acht om tot een gedragen en kwaliteitsvol planproces te komen.

Het opstellen van het plan-MER

Huidige bepaling: artikel 4.2.9.

Probleemstelling + oplossing

De inhoud van dit artikel werd verplaatst naar het hoofdstuk kwaliteitszorg en wordt daar besproken.

Het onderzoek en het gebruik van het plan-MER

Huidige bepalingen: artikel 4.2.10. en 4.2.11.

Probleemstelling + oplossing

Het wordt opportuun geacht om, analoog met de geïntegreerde procedure van plan-MER voor de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen zoals voorzien in de VCRO, het Vlaams expertisecentrum m.e.r. als formele adviesinstantie te laten optreden doorheen het planproces. Het is aan de bevoegde overheid om de kwaliteit van het planproces inclusief de milieueffectrapportage te bewaken doorheen het hele proces. Naar analogie en ervaring vanuit de geïntegreerde planningsprocessen van ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP), kan de kwaliteitsborging door het team Mer ondervangen worden door een kwaliteitsadvies dat gelijktijdig met de andere adviezen ingewonnen wordt. In het kader van het te verlenen kwaliteitsadvies is het niet noodzakelijk dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. alle inspraak en adviezen moet behandelen terwijl de bevoegde overheid rekening moet houden met adviezen en inspraak . Ook hier wordt de problematiek (vb. arrest RvS nr.245.690 van 8 oktober 2019, André Verbeke e.a.) van het niet in overeenstemming zijn van het plan zoals het wordt vastgesteld met het plan zoals onderzocht in een goedgekeurd plan-MER voortaan vermeden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal vanuit de eigen expertise een advies kunnen geven. De bevoegde overheid, samen met de MER-coördinator, is verantwoordelijk voor de verwerking van de adviezen en inspraak. De verplichting om gedurende het planproces de administratie over de voortgang te informeren en de daaraan gerelateerde toets van het ontwerp-MER zoals voorzien in artikel 4.2.10, waren voorzien in functie van de latere goed- of afkeuringsbeslissing, dit artikel kan dus worden geschrapt.

In de praktijk stelden zich een aantal vragen over de organisatie van het openbaar onderzoek. In het bijzonder wanneer de sectorale regelgeving al in een openbaar onderzoek voorzag. Zo was het bijvoorbeeld niet duidelijk welke termijn het

openbaar onderzoek zou moeten hebben. Daarnaast bevat het DABM zeer gedetailleerde en verouderde bepalingen over de organisatie van het openbaar onderzoek. Ook deze stellen veel problemen in de praktijk, zeker voor plannen of programma's die betrekking hebben op het hele Vlaamse grondgebied. Deze bepalingen belemmeren een efficiënt procesverloop. Daarom worden deze procedurele aspecten in het decreet geschrapt en gedelegeerd naar de Vlaamse Regering. Enkel de principes worden nog op decretaal niveau vastgelegd. Hierdoor kan voorzien worden in een betere afstemming tussen de planprocedure en de procedurele verplichtingen inzake planmilieueffectrapportage.

Als samenvatting, hieronder volgt een schema van hoe de nieuwe plan-MER-procedure (indicatief) er zou uitzien met voorliggend wijzigingsdecreet:

Plan-MER-procedure
Ontwerp-decreet modernisering m.e.r.
1
Aanmeldings-fase
Aanmelding
2
Scopings-fase
Adviesronde Scoping
Grensoverschrijdende consultatie
Facultatieve stapen
(Evt.) Geïntegreerd scopingsadvies
(Evt.) Terinzagelegging
(Evt.) Participatie
3
Beoordelings-fase
Grensoverschrijdende consultatie
Openbaar onderzoek plan-MER & plan
Adviesronde plan-MER & plan
Kwaliteits-advies
Adviezen
Vaststelling van het plan

8. Milieueffectrapportage over projecten

Toepassingsgebied

Huidige bepalingen: artikel 4.3.1, 4.3.2. en 4.3.3.

Probleemstelling + oplossing

Het toepassingsgebied zoals geregeld in deze artikelen blijft behouden, zowel de uitzonderingsgronden als de verplichte werkingssfeer. Het toepassingsgebied en de plicht tot opmaak van een MER worden weliswaar in de voorgenomen regelgeving samen behandeld onder de titel 'werkingssfeer' (afdeling 1 hoofdstuk 3).

De formulering van de project-MER-plicht was in het huidig DABM al in overeenstemming met de MEB-richtlijn, deze formulering blijft dan ook behouden.

De definitie van 'project' in het DABM werd afgestemd op de MEB-richtlijn. De formulering uit de richtlijn legt niet expliciet de link met één of andere vergunningsplicht. De richtlijn voorziet thans ook een verplichte vergunningsplicht voor de projecten die aan een MER-plicht worden onderworpen. Huidig ontwerp hanteert dezelfde werkwijze en behoudt de link met vergunningen. Op dat vlak blijft de huidige werkwijze behouden conform de MEB-richtlijn.

Drie wijzigingen moeten vermeld worden:

1. het tweede lid van huidig artikel 4.3.1. betreffende de factoren waaraan moet beoordeeld worden in het MER worden thans opgenomen in de bepalingen betreffende de inhoud van het MER.

2. de ontheffingsmogelijkheid wordt geschrapt, er is voortaan enkel nog sprake van MER-plichtige of screeningsgerechtigde projecten.

   Het bestaan van 3 mogelijke procedures (MER, ontheffing en screening) zowel voor plan-m.e.r. als voor project-m.e.r. wordt in de praktijk als complex ervaren.

   De screening, vereist op basis van MEB-richtlijn, wordt uitgevoerd door twee instrumenten: de ontheffing van milieueffectrapportage en de project-m.e.r.-screening. Over de ontheffing wordt beslist door de Vlaamse administratie bevoegd voor leefmilieu, meer bepaald team Mer. Over de project-m.e.r.-screening wordt beslist door de vergunningverlenende overheid. De bijlage van het project-mer-besluit[4] waarop het project voorkomt, bepaalt welke procedure voor milieueffectrapportage gevolgd

4 Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, B.S. 17 februari 2005.

moet worden. De kwalificatie van een project onder de bijlagen heeft dus belang. Aangezien er verschillende categorieën van projecten zijn die op meerdere bijlagen voorkomen, is deze kwalificatie niet eenvoudig. Het onderzoek dat moet gebeuren, of het project aanzienlijke effecten heeft aan de hand van de criteria uit bijlage II van het DABM is ook voor beide bijlagen hetzelfde. Het enige verschil is dat voor de bijlage II projecten (van voormeld besluit) deze beslissing genomen wordt door het team Mer en voor bijlage III projecten door de vergunningverlenende overheid.

De kwalificatie onder welke bijlage een project valt, kan echter voorwerp uitmaken van een rechtszaak over een verleende of geweigerde vergunning. In een aantal arresten hebben de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de Raad van State al geoordeeld dat kwalificaties niet correct waren, wat leidde tot vernietiging van de aangevochten vergunningsbeslissing. Het bestaan van 3 bijlagen met daaraan gekoppeld 3 verschillende procedures voor milieueffectrapportage is dus niet alleen nodeloos complex, het leidt ook tot rechtsonzekerheid. Bovendien is dit niet voorzien door de MEB-richtlijn.

De ontheffingsprocedure voor plannen en programma's wordt in de praktijk vrijwel niet gebruikt en biedt geen meerwaarde ten aanzien van de gebruikelijke procedures (milieubeoordeling en screening).

De ontheffing wordt daarom afgeschaft zowel voor plan- als projectmilieueffectrapportage.

Gelet op het schrappen van de bepalingen betreffende de ontheffing worden een aantal van deze bepalingen overgebracht onder de screening als blijkt dat deze hiervoor nog relevant zijn.

3. Om de leesbaarheid te bevorderen, worden huidige bijlage I en II van het DABM samengevoegd en vormen thans een nieuwe bijlage I bij het DABM. De delegatie aan de Vlaamse regering waarbij zij nog steeds de werkingssfeer kan bepalen van de projecten die onderworpen kunnen worden aan een screening of een milieubeoordeling aan de hand van de criteria van bijlage I bij het DABM blijft behouden.

4. De bepalingen betreffende de screening worden apart opgenomen in een artikel betreffende de screening voor projecten. Zie verdere bespreking.

De gevallen van vrijstelling van milieubeoordeling blijven behouden conform de MEB-richtlijn.

Als nieuwe mogelijkheid wordt voor de initiatiefnemer van een voorgenomen project de mogelijkheid ingevoegd tot opmaak en indiening van een milieubeoordeling/project-MER. M.a.w. wordt voorzien in de mogelijkheid tot opmaak van een vrijwillig MER ook al is daar geen principiële plicht toe.

Daarnaast wordt voorzien in de mogelijkheid tot opmaak van een vrijwillig MER als daar geen principiële plicht toe is maar ook geen besluitvorming is gekoppeld. Tot nu toe was de opmaak van een MER steeds gekoppeld aan een vergunningsprocedure voor projecten. Echter is gebleken dat voor bepaalde projecten/bedrijven het nuttig zou zijn om te voorzien in de mogelijkheid tot een soort van kader-MER's. Er wordt hiervoor verwezen naar de toelichting bij de artikelen.

De procedurele aspecten in het decreet worden geschrapt en gedelegeerd naar de Vlaamse Regering. Enkel de principes worden op decretaal niveau bepaald. Hierdoor kan voorzien worden in een betere afstemming tussen de vergunningsprocedures en de procedurele verplichtingen inzake milieueffectrapportage.

Bij de integratie van de projectmilieueffectrapportage in het omgevingsvergunningsdecreet en -besluit werden de generieke bepalingen voor projectmilieueffectrapportage geschrapt uit het DABM. Hierdoor is er geen generieke procedure meer beschikbaar die bijvoorbeeld gevolgd kan worden voor vrijwillige project-MER's die niet gekoppeld zijn aan de omgevingsvergunning. Daarom werden generieke bepalingen over bijvoorbeeld: screening, scoping en raadpleging toegevoegd voor projecten.

De bepalingen betreffende de m.e.r.-screeningsnota blijven behouden en worden gebundeld onder een aparte afdeling m.b.t, de screening van plannen, programma's en projecten en dus niet meer onder werkingssfeer. Inhoudelijk kunnen de wijzigingen als volgt worden samengevat:

- Er wordt niet langer gesproken van een m.e.r.- screeningsnota, thans spreekt men van 'screening' teneinde te beantwoorden aan de idee dat een screening bestaat uit een geheel van informatie en niet zozeer vervat moet liggen in een apart screeningsdocument.

- Blijft behouden:

    - opmaak en inhoud screening; conform de MEB-richtlijn worden de minimale inhoudsvereisten expliciet opgenomen;

    - de bevoegde overheid beslist over de screening tijdens de fase van ontvankelijk- en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

- De inhoud van de beslissing over de screening moet gemotiveerd worden; n.a.v. rechtspraak en problemen in de praktijk wordt dit expliciet opgenomen in het DABM conform de MEB-richtlijn.

- De digitalisering speelt hier ook een belangrijke rol: door een digitale screeningstool op te zetten en actueel te houden, wordt de expertise van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. als ondersteuning van de initiatiefnemer en/of de bevoegde overheid ter beschikking gesteld.

Aanmelding en inhoudsafbakening van het voorgenomen project-MER

Huidige bepaling: artikel 4.3.4.

Probleemstelling + oplossing

De bepalingen betreffende de aanmelding blijven grotendeels ongewijzigd. De verplichting tot aanmelding blijft behouden maar de inhoud van de aanmelding zal thans via besluit opgenomen worden.

Een aantal wijzigingen moeten worden vermeld:

1. Aangezien dit in de praktijk geen toegevoegde waarde biedt, zal voortaan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen beslissing meer nemen over de opstellers van het MER, met name de erkende MER-coördinator en deskundigen;

2. de mogelijkheid om advies te vragen over de scope van het MER blijft behouden, het blijft geen verplichting. De initiatiefnemer moet een voorstel tot scoping indienen bij zijn vraag tot scopingsadvies. Dit voorstel dient een minimum aan informatie te bevatten. Deze decreetswijziging beoogt meer gedeeld eigenaarschap, met dit voor ogen is het aan de initiatiefnemer ondersteund door de erkende MER-coördinator om naast de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. ook zelf advies te vragen aan de andere betrokken adviesinstanties over het voorstel van scoping. Als een advies niet tijdig wordt gegeven, mag aan de adviesvereiste voorbij gegaan worden;

3. geen verplichte participatie over scoping blijft behouden; in het kader van gedeeld eigenaarschap wordt het ook niet meer opportuun geacht dat de administratie te allen tijde alle inspraak moet behandelen om een advies te geven over de scoping. Dit terwijl de bevoegde overheid en de MER-coördinator/-deskundigen de inspraak en adviezen zelf ook moeten verwerken. Daarom wordt met voorliggend ontwerp de bevoegde overheid, samen met de MER-coördinator/-deskundigen, zelf verantwoordelijk voor de scope van het MER;

4. als het nuttig is voor een specifiek project, kan de initiatiefnemer ook een geïntegreerd scopingsadvies vragen aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Bij een geïntegreerd scopingsadvies zal het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wel rekening houden met de uitgebrachte adviezen van andere adviesinstanties over de scope van het MER conform de MEB-richtlijn maar niet met de eventuele inspraak over de scoping. Daar is de initiatiefnemer zelf verantwoordelijk voor;

5. de Vlaamse regering kan een lijst opstellen van projecten die verplicht geïntegreerd scopingsadvies moeten vragen (bv projecten met Vlaamse dimensie);

6. geen voorlopige goed- of afkeuring meer door het Vlaamse expertisecentrum m.e.r..

Het opstellen van het project-MER

Huidige bepaling: artikel 4.3.6.

De inhoud van dit artikel werd verplaatst naar het hoofdstuk kwaliteitszorg en wordt daar besproken.

Huidige bepaling: artikel 4.3.7.

Deze bepaling betreffende de inhoud van het MER blijft behouden en wordt op één punt na gewijzigd, er wordt nl. een punt toegevoegd betreffende de scoping van het MER waarbij de initiatiefnemer dus moet motiveren hoe hij daarmee is omgegaan.

Het onderzoek en het gebruik van het project-MER

Huidige bepalingen: artikel 4.3.8. en 4.3.9.

Probleemstelling + oplossing

Deze bepalingen worden aangepast en opgesplitst naar een afdeling over de raadpleging over het MER en een andere afdeling over besluitvorming.

Raadpleging over het MER

De bevoegde overheid vraagt adviezen aan de door de Vlaamse regering aangewezen adviesinstanties over het MER en de vergunningsaanvraag over het project dat voorligt.

De beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER wordt in eerste instantie behouden. Op termijn is het de bedoeling om, zoals voor plan-MER, over te schakelen van een beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER naar een kwaliteitsadvies over het project-MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Voor projecten blijft het dus op korte termijn nog steeds de bedoeling dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een beslissing neemt tot goed- of afkeuring van het project-MER waar zij de kwaliteit van het MER onderzoekt. De ambitie is om na een inwerkingsfase waarin de modernisering m.e.r. met inbegrip van de dienstverlening van het expertisecentrum in praktijk gebracht is en de ontwikkeling van digitale tools structureel is voorzien, ook voor project-MER aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r een vraag tot kwaliteitsadvies over het project-MER te stellen in functie van kwaliteitsborging. Dit wordt in voorliggend wijzigingsdecreet ook voorzien.

De bepalingen van bestaand artikel 4.3.8 en 4.3.9 DABM worden bijgevolg grotendeels overgenomen en geoptimaliseerd. Zo zal voortaan het Vlaams

expertisecentrum m.e.r. niet ook nog eens zelf de adviesinstanties om advies vragen over het MER. Dit is in de praktijk onnodig dubbel werk omdat meestal dezelfde adviesinstanties dan door de bevoegde overheid om advies worden gevraagd. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan wel nog bijkomende adviesinstanties of andere instanties om bijkomend advies vragen. Ook de inhoud van de goed- of afkeuringsbeslissing wordt licht gewijzigd gelet op de eerder vermelde wijzigingen (bv. geen beslissing meer over de aanmelding).

Om het proces van de milieubeoordeling zo flexibel als mogelijk te houden zou de afkeuring van het project-MER in beginsel niet meer leiden tot de automatische stopzetting van de vergunningsprocedure (zie meer uitleg bij de artikelsgewijze besprekingen van de bepalingen rond besluitvorming).

Procedurele aspecten worden gedelegeerd naar de Vlaamse Regering. Zij bepaalt de vorm, inhoud en termijn van de adviesvragen en de beslissing tot goed- of afkeuring.

Conform de MEB-richtlijn worden alle adviezen alsook de beslissing tot goed- of afkeuring van het Vlaams ter beschikking gesteld aan het publiek. Tot nog toe werden de adviezen enkel raadpleegbaar na besluitvorming of indien beschikbaar in tweede aanleg bijvoorbeeld. De Europese Commissie stelde het Vlaamse Gewest hier echter over in gebreke.

Besluitvorming

Er worden een aantal nieuwe bepalingen opgenomen om de motiveringsplicht duidelijker te beschrijven en over de inhoudsvereisten van de beslissing.

Als samenvatting, hieronder volgt een schema van hoe de nieuwe project-MER-procedure (indicatief) er zou uitzien met voorliggend wijzigingsdecreet met behoud van de beslissing tot goed- of afkeuring project-MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.:

Project-MER-procedure
Ontwerp-decreet modernisering m.e.r.
1
Aanmeldings-fase
Aanmelding
Grensoverschrijdende consultatie
2
Scopings-fase
Facultatieve stapen
(Evt.) Adviesronde scoping
(Evt.) Geïntegreerd scopingsadvies
(Evt.) Participatie
3
Beoordelings-fase
Indienen van vergunningsaanvraag met MER
Grensoverschrijdende consultatie bij GO-effecten
Openbaar onderzoek project-MER & vergunningsaanvraag
Adviesronde project-MER & vergunningsaanvraag
Beslissing
Afkeuring
Goedkeuring
Verlenen van de vergunning

9. Bepalingen over grensoverschrijdende raadpleging worden nader omschreven.

Er wordt een nieuw artikel opgenomen om bepalingen te voorzien ter omzetting van artikel 7 en 9 van de MEB-richtlijn, nl. voor het regelen van de inspraak in de milieubeoordelingsprocedures over acties die in andere staten of gewesten aanzienlijke effecten in Vlaanderen kunnen hebben. Het was tot nog toe niet voorzien in het huidige DABM dat deze bepalingen zowel voor plannen/programma's als projecten voorzien waren.

10. Kwaliteitszorg: MER-deskundigen en MER-coördinator

Huidige bepaling: artikel 4.6.1.

Probleemstelling + oplossing

De verplichting dat een MER opgemaakt moet worden door een erkende MER-coördinator met een team van deskundigen in geval van plan-MER en door een erkende MER-coördinator met erkende MER-deskundigen voor een project-MER, blijft behouden.

In de praktijk bestaat onzekerheid over de invulling van de huidige bepalingen van het DABM inzake de onafhankelijkheid van de MER-deskundigen en MER-coördinator. Een aantal aspecten worden daarom in het ontwerp van decreet duidelijker opgenomen.

11. Kwaliteitszorg: richtlijnenboeken

Huidige bepaling: artikel 4.6.2.

Probleemstelling + oplossing

Het verplicht gebruik van de richtlijnenboeken voor milieueffectrapportage wordt ervaren als te rigide. Nieuwe types plannen en programma's waarvoor ook MER's (zullen) worden opgesteld, vereisen een nieuwe aanpak, het is niet de bedoeling dat bestaande richtlijnenboeken daarvoor worden toegepast wanneer deze daarvoor niet geschikt zijn. Bovendien zijn in de loop der jaren zeer uitgebreide en gedetailleerde richtlijnenboeken ontstaan. Het kan niet de bedoeling zijn dat een beperkte afwijking van een richtlijnenboek zonder dat dit uitdrukkelijk gemotiveerd werd, de juridische robuustheid van dat MER in het gedrang brengt. De informatie uit de richtlijnenboeken blijft uiteraard wel nuttig met het oog op de kwaliteit van de MER's. Deze informatie zal dan ook blijvend ter beschikking worden gesteld en up-to-date gebracht, dit wordt verder opgenomen door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Het is de bedoeling dat de administratie deze rol sterk kan uitbouwen. Het schrappen van het verplicht gebruik van de richtlijnenboeken gaat dus gepaard met het expliciet opnemen van de rol van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. inzake kennisopbouw- en deling.

12. Kwaliteitszorg: monitoring

Huidige bepalingen: artikel 4.6.3. en 4.6.3bis.
De huidige bepalingen blijven behouden.

13. De adviescommissie

Huidige bepaling: artikel 4.6.4.
Deze bepaling wordt geschrapt gezien zij zonder voorwerp is geworden. Deze bepaling werd ook niet gebruikt in de praktijk.

14. Veiligheidsrapportage

In titel IV DABM werden zowel de milieueffectrapportage als de veiligheidsrapportage geregeld. De aspecten van milieueffectrapportage worden herzien en gemoderniseerd conform de conceptnota modernisering milieueffectrapportage. Daarom worden de huidige bepalingen over veiligheidsrapportage ondergebracht in een nieuwe titel van het DABM. Als logisch gevolg van de vernieuwde titel IV en het uitlichten van de bepalingen betreffende de veiligheidsrapportage uit titel IV, werden de bestaande bepalingen betreffende de veiligheidsrapportage op sommige plaatsen aangepast. Inhoudelijk verandert er echter niets aan de structuur, de procedurele en inhoudelijke bepalingen van de veiligheidsrapportage. De aanpassingen betreffen ofwel louter tekstuele aanpassingen of voor de hand liggende aanpassingen ten gevolge van de wijzigingen betreffende de milieueffectrapportage.

Juridische randvoorwaarden

15. Het moderniseringstraject wordt afgestemd op de internationale, Europese en (grond)wettelijke juridische randvoorwaarden. Teneinde de beoogde wijzigingen te kaderen, worden deze randvoorwaarden hieronder kort aangehaald.

EU-regelgeving

MEB- en SMEB-richtlijn

Op de website https://ec.europa.eu/environment/eia/index_en.htm van de Europese Commissie zijn de MEB- en SMEB-richtlijn en guidance-documenten van de Europese Commissie hierover terug te vinden. Bij de interpretatie van deze richtlijnen moet rekening gehouden worden met de rechtspraak van het Hof van Justitie.

In beide richtlijnen komen een aantal aspecten aan bod, waarop de bouwstenen van voorliggend decreet geïnspireerd zijn: MER-plicht versus screening, scoping, kwaliteit van het MER, inspraak en (doorwerking in de) besluitvorming.

16. MEB-richtlijn

De vermelde website van de Europese Commissie biedt volgend overzicht (vrij vertaald):

De MEB-richtlijn (85/337/EEG) is van kracht sinds 1985 en is van toepassing op een breed scala van gedefinieerde openbare en particuliere projecten, die zijn gedefinieerd in bijlagen I en II:

- Verplichte MER: alle in bijlage I vermelde projecten worden geacht significante effecten op het milieu te hebben en vereisen een MER (bijv. langeafstandsspoorlijnen, autosnelwegen en autowegen, luchthavens met een basisbaanlengte ≥ 2100 m, installaties voor de verwijdering van gevaarlijk afval, installaties voor de verwijdering van niet-gevaarlijk afval > 100 ton/dag, waterzuiveringsinstallaties > 150.000 i.e.).
- Beoordeling door de lidstaten (screening): voor projecten die in bijlage II worden vermeld, moeten de nationale autoriteiten beslissen of een MEB nodig is. Dit gebeurt door middel van de "screeningprocedure", die de effecten van projecten vaststelt op basis van drempels/criteria of door een onderzoek geval per geval. De nationale autoriteiten moeten echter rekening houden met de criteria van bijlage III. De in bijlage II vermelde projecten zijn over het algemeen de projecten die niet zijn opgenomen in bijlage I (spoorwegen, wegen, afvalverwerkingsinstallaties, afvalwaterzuiveringsinstallaties), maar ook andere soorten zoals stadsontwikkelingsprojecten, waterbeheersingsprojecten, wijzigingen van bestaande projecten van bijlage I of II….

De MEB-richtlijn van 1985 is drie keer gewijzigd, in 1997, in 2003 en in 2009.
De oorspronkelijke richtlijn van 1985 en de drie wijzigingen daarvan zijn gecodificeerd bij richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011. Richtlijn 2011/92/EU is in 2014 gewijzigd bij richtlijn 2014/52/EU (raadpleeg voor gedetailleerde informatie de Review van de MEB-richtlijn).

De MER-procedure kan als volgt worden samengevat: de ontwikkelaar kan het bevoegd gezag verzoeken om te bepalen welke informatie voor het MER door de ontwikkelaar moet worden verstrekt (scopingfase); de ontwikkelaar moet informatie verstrekken over de milieu-impact (MER-rapport – bijlage IV); de milieu-instanties en het publiek (en de getroffen lidstaten) moeten worden geïnformeerd en geraadpleegd; het bevoegd gezag beslist, rekening houdend met de resultaten van de raadpleging. Het publiek wordt achteraf geïnformeerd over de beslissing en kan de beslissing voor de rechter aanvechten.

17. SMEB-richtlijn

De vermelde website van de Europese Commissie biedt volgend overzicht (vrij vertaald):

De SMEB-richtlijn is van toepassing op een breed scala van openbare plannen en programma's (bijvoorbeeld op het gebied van landgebruik, vervoer, energie, afval, landbouw, enz.). De SMEB-richtlijn verwijst niet naar beleid. De SMEB-richtlijn is sinds 2001 van kracht.

Plannen en programma's in de zin van de SMEB-richtlijn moeten worden opgesteld of vastgesteld door een instantie (op nationaal, regionaal of lokaal niveau) en moeten worden voorgeschreven door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen.

De SMEB-richtlijn heeft geen lijst met plannen/programma's vergelijkbaar met de MEB-richtlijn.
Een MER is verplicht voor plannen/programma's die:

- voorbereid worden voor landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie,

vervoer, afvalstoffen-/waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten die zijn opgenomen in de bijlagen van de MEB-richtlijn.

of

- waarvoor gelet op het mogelijk effect op gebieden, een beoordeling vereist is uit hoofde van de artikelen 6 of 7 van de Habitatrichtlijn.

In grote lijnen moeten de lidstaten voor de hierboven niet opgenomen plannen/programma's een screeningprocedure uitvoeren om te bepalen of de plannen/programma's significante milieueffecten kunnen hebben. Als er significante effecten zijn, is een MER nodig. De screeningsprocedure is gebaseerd op criteria die zijn uiteengezet in bijlage II van de richtlijn.

De MER-procedure kan als volgt worden samengevat: er wordt een milieueffectrapport opgesteld waarin de te verwachten significante effecten op het milieu en de redelijke alternatieven voor het voorgestelde plan of programma worden geïdentificeerd. Het publiek en de milieu-instanties worden geïnformeerd en geraadpleegd over het ontwerpplan of programma en het opgestelde milieurapport. Met betrekking tot plannen en programma's die in een andere lidstaat aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben, moet de lidstaat op het grondgebied waarvan het plan of programma wordt voorbereid, de andere lidstaat of lidstaten raadplegen. Op dit punt volgt de SMEB-richtlijn de algemene benadering van het SEA-protocol bij het VN/ECE-Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband.
Voorafgaand aan de vaststelling wordt rekening gehouden met het milieueffectrapport en de resultaten van de raadpleging. Zodra het plan of programma is goedgekeurd, worden de milieu-instanties en het publiek geïnformeerd en wordt relevante informatie voor hen beschikbaar gesteld. Om onvoorziene nadelige effecten in een vroeg stadium te identificeren, moeten significante milieueffecten van het plan of programma gemonitord worden.

De MEB- en SMEB-procedures lijken erg op elkaar, maar er zijn enkele verschillen:

- de SMEB-richtlijn vereist dat de milieuinstanties worden geraadpleegd in de screeningfase;
- scoping (d.w.z. de fase van het MER-proces die de inhoud en omvang bepaalt van de zaken die moeten worden behandeld in het MER-rapport dat moet worden ingediend bij een bevoegde autoriteit) is verplicht op grond van de SMEB-richtlijn.

<u>Internationaalrechtelijke bepalingen</u>

Het Verdrag van Espoo en het Protocol van Kiev

18. Het verdrag van Espoo kwam tot stand binnen het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UNECE).

Het verdrag heeft als doel het voorkomen, beperken en beheersen van belangrijke nadelige grensoverschrijdende milieueffecten van voorgenomen activiteiten.

De verplichtingen van het verdrag moeten worden nageleefd wanneer er sprake is van voorgenomen activiteiten die mogelijk een belangrijk nadelig grensoverschrijdend effect kunnen hebben en die vallen onder de categorieën van

activiteiten opgesomd in bijlage I bij het verdrag (artikel 2.2). Het verdrag is eveneens van toepassing op een niet in bijlage I genoemde voorgenomen activiteit als de bij deze activiteit betrokken verdragspartijen overeenkomen dat ze een belangrijk nadelig grensoverschrijdend effect kan hebben.

De milieueffectrapportage moet minstens plaatsvinden op projectniveau, maar het verdrag schrijft voor dat de partijen eveneens zullen trachten om de beginselen van de milieueffectrapportage toe te passen op beleidsvoornemens, plannen en programma's (artikel 2.7).

19. Op de Tweede Bijeenkomst van de Verdragspartijen bij het Verdrag van Espoo (februari 2001, Sofia) werd beslist tot de oprichting van een *ad hoc* Werkgroep met als taak de onderhandelingen over de opstelling van een zogenaamd Strategisch MER-Protocol (Protocol on Strategic Environmental Assessment). Dit leidde op 21 mei 2003 tot de ondertekening van het Protocol inzake Strategische Milieueffectrapportage (ook wel "*SEA-Protocol*" genaamd). Het Kiev Protocol is internationaalrechtelijk in werking getreden op 11 juli 2010. België heeft dit Protocol evenwel nog niet geratificeerd. In afwachting van de formele ratificatie door het Vlaamse Gewest, wordt in voorliggend decreet inhoudelijk reeds rekening gehouden met dit Protocol.

20. Uit de bepalingen van het SEA-Protocol valt een grote invloed van de Europese SMEB-Richtlijn op te maken.

In tegenstelling tot de SMEB-Richtlijn voorziet het SEA-Protocol evenwel uitdrukkelijk in een afzonderlijke scopingsbepaling, die tevens gepaard gaat met een verplicht overleg met milieu- en gezondheidsautoriteiten. Binnen de scopingsprocedure moet ook publieke participatie worden nagestreefd, maar dit is geen verplichting. Hoewel het SEA-Protocol niet voorschrijft dat er een scopingsrapport moet worden opgemaakt, wordt zulks wel gesuggereerd in de *Resource Manual* van de UNECE als mogelijke manier om het resultaat van de scoping vast te leggen.[5]

24. Wat de publieke participatie betreft, is artikel 8 van het SEA-Protocol gebaseerd op de relevante bepalingen uit het Verdrag van Aarhus.

Artikel 9 van het SEA-Protocol bevat dezelfde vereisten inzake het overleg met milieu- en gezondheidsinstanties als diegene die vervat liggen in artikel 6 van de SMEB-Richtlijn.

Het Verdrag van Aarhus

25. Hoewel het Verdrag van Aarhus een ruimere reikwijdte heeft dan louter en alleen de milieubeoordeling, heeft het een belangrijke invloed gehad op de inspraak van het publiek in de besluitvorming en de toegang tot informatie inzake milieubeoordeling.

Hoewel het verdrag zich niet uitspreekt over de verplichting tot de onderwerping van een plan, programma of project aan een m.e.r.-proces, volgt uit artikel 6 en 7

[5] UNECE, Resource Manual to Support Application of the Protocol on SEA, 73.

dat, als er volgens het nationale recht een milieubeoordeling moet worden opgemaakt, het publiek een inspraak moet krijgen over de besluiten met betrekking tot deze plannen, programma's en activiteiten.

Deze inspraakmogelijkheid moet "vroegtijdig" geboden worden, doch het Verdrag bepaalt niet wanneer de inspraak juist moet worden ingepland in het kader van een milieubeoordelingsprocedure. Uit de aanbevelingen van het Aarhus Convention Compliance Committee (hierna: "*ACCC*") kan alvast worden opgemaakt dat het ACCC de mening is toegedaan dat de vraag of aan de inspraakmogelijkheden overeenkomstig het verdrag voldaan is, *in concreto* moet worden beoordeeld. Zo kan de mate waarin inspraakmogelijkheden voorzien moeten worden evenredig zijn met de grootte van het betrokken plan, programma of de activiteit en de milieugevolgen daarvan[6].

Aldus kan besloten worden dat de inspraakmogelijkheid die door het Verdrag van Aarhus wordt geboden een actief proces moet omvatten waarbij een wederkerig debat ontstaat tussen het publiek, de eventuele projectontwikkelaar en/of de overheid die de uiteindelijke beslissing neemt.

Artikel 23 van de Grondwet en het standstill-beginsel

26. Overeenkomstig artikel 23, 4° van de Grondwet *"heeft ieder het recht om een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen. Die rechten omvatten inzonderheid: (…) 4° het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu"*.

Hoewel artikel 23 Grondwet geen rechtstreekse werking heeft, verwoordt zij wel het *standstill*-beginsel, dat de overheid verbiedt het bestaande beschermingsniveau af te bouwen zonder redenen die verband houden met het algemeen belang en na het zorgvuldig afwegen van alle betrokken belangen. Opdat er sprake zou kunnen zijn van een schending van het beginsel verankerd in artikel 23, 4° van de Grondwet, is alsdan vereist dat (1) er een aanzienlijke achteruitgang van de bescherming van het leefmilieu plaatsvindt en, wanneer dat het geval zou zijn, dat (2) er daarvoor geen redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.[7]

Die verplichting kan echter niet zo worden begrepen dat ze de decreetgever zouden verbieden wijzigingen aan te brengen in het vergunningenstelsel inzake stedenbouw en milieu. Zij verbiedt maatregelen te nemen die een aanzienlijke achteruitgang zouden betekenen van het in artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet gewaarborgde recht, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang, maar zij ontzegt de decreetgever niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meeste adequate wijze kan

[6] Zie Arhus Convention Compliance Committee, *Findings and Recommendations with regard to Communication ACCC/C/2012/68 (European Union and United Kingdom)*, 13 januari 2014, § 97, alwaar de ACCC oordeelde dat "*de beoordeling of een verdragspartij een schending van artikel 6 van het Verdrag begat, hangt af van de vraag of de maatregelen die werden genomen teneinde de publieke participatie te garanderen in verhouding staan tot de omvang en de mogelijke milieueffecten van het betrokken project"* (vrije vertaling).

[7] GwH 25 februari 2021, nr. 30/2021, overweging B.33.2

worden gewaarborgd. De premisse van de beoogde hervorming is dat een procedurele vereenvoudiging niet noodzakelijk hoeft te leiden tot een aanzienlijke achteruitgang van het beschermingsniveau, en een dergelijke procedurele vereenvoudiging te verantwoorden is door redenen van algemeen belang.

Zo oordeelde het Grondwettelijk Hof in een arrest van 21 januari 2021 met nr. 6/2021 dat een versoepeling van de Brusselse wetgever inzake de m.e.r.-procedure voor parkeerplaatsen niet bestaanbaar is met artikel 23 van de Grondwet, in zoverre deze versoepeling tot gevolg heeft dat de m.e.r.-procedure voortaan zodanig vorm wordt gegeven dat er minder waarborgen worden geboden inzake de onafhankelijkheid van de auteur van het MER en de opdrachtgever dan de waarborgen die bestonden voor deze versoepeling. Hoewel het Hof aanvaardt dat overwegingen inzake de tijdsduur en de kostprijs van de m.e.r.-procedure een zaak van algemeen belang uitmaken, zag het Hof *in casu* niet in hoe dat doel werd verwezenlijkt.

Het voorliggend decreet voldoet aan het standstill-beginsel. Waar daaromtrent enige toelichting noodzakelijk werd geacht, werd dit in het volgend punt 'beleidsmaatregelen en doelstelling' of bij de toelichting van de artikelen verduidelijkt.

Openbaarheid van bestuur

27. Op 7 december 2018 werd een nieuw Bestuursdecreet goedgekeurd. In tussentijd werd huidig titel IV van het DABM hiervoor nog niet aangepast bijgevolg wordt met voorliggend decreet naar de correcte bepalingen van het nieuwe Bestuursdecreet verwezen.

Hoewel Bestuursdecreet onverkort van toepassing is op de daden van actieve openbaarheid van bestuur in het kader van de milieubeoordelingsprocedure, werd ook een bepaling voorzien, nieuw artikel 4.4.1. DABM, dat de verhouding toelicht tussen de verschillende verplichtingen tot actieve openbaarheid van bestuur die in de milieubeoordelingsprocedure tot uiting komen en het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Zo bepaalt dit artikel dat de verplichtingen tot actieve openbaarheid van bestuur zoals vervat in de milieubeoordelingsprocedure geen afbreuk doen aan de algemene vereisten inzake de actieve openbaarheid van bestuur zoals vastgelegd in artikel II.3 (inzake de ordening, accuraatheid, vergelijkbaarheid, actualisatie en raadpleegbaarheid van de milieu-informatie) en artikel II.4 (houdende de vereiste om de milieu-informatie op een actieve, systematische en transparante wijze te verspreiden en op een doeltreffende wijze toegankelijk is).

In tweede instantie stelt dit artikel dat de initiatiefnemer van een MER op de verschillende momenten waar milieu-informatie volgens het principe van de actieve openbaarheid van bestuur openbaar wordt gemaakt, aan de bevoegde overheid kan verzoeken om de informatie geheel of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Dat is met huidig DABM ook reeds mogelijk en wordt ook weer mee opgenomen. Het verzoek tot de onttrekking aan de openbaarheid wordt behandeld overeenkomstig artikel II.36 van het Bestuursdecreet. De

Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere procedureregels vast te stellen inzake het verzoek tot onttrekking van milieu-informatie aan de openbaarheid.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

28. Het ontwerp van decreet vat meerdere krachtlijnen zoals ook bevestigd in de conceptnota 'modernisering milieueffectrapportage' zoals op 11 februari 2022 aangenomen door de Vlaamse Regering.

29. De werkingssfeer van de milieubeoordeling blijft beperkt tot de werkingssfeer zoals bepaald in de Europese MEB- en SMEB-richtlijn. Rekening houdend met de rechtspraak wordt het toepassingsgebied maximaal afgestemd met de Europese definities. Plannen die rechtstreeks doorwerken in de besluitvorming van vergunningen zoals bijvoorbeeld sectorale voorwaarden voor windturbines, vallen conform de rechtspraak onder het toepassingsgebied. In sommige gevallen kan het noodzakelijk zijn om ook voor regelgeving een plan-m.e.r. op te maken.

Voor plannen, programma's, projecten of beleidsvoornemens die niet onder de werkingssfeer vallen of niet van rechtswege onder de MER-plicht vallen, kan steeds (vrijwillig) een MER opgemaakt worden overeenkomstig de generieke bepalingen van voorliggend decreet, bijvoorbeeld voor masterplannen of gebiedsprogramma's. Milieueffectrapportages voor plannen blijken namelijk meer effectief te zijn wanneer deze uitgevoerd worden voor meer strategische of beleidsmatige plannen in een vroege planningsfase daar er ook meer ruimte is om milieuoverwegingen op een betere manier te kunnen integreren en door te laten werken in besluitvorming. Het voorliggend decreet maakt dit ook mogelijk.

30. Maatwerk en een procesmatige integratie van milieueffectrapportage in het besluitvormingsproces voor een specifiek type plan, programma of project dragen bij tot efficiëntie en doorwerking van de effectenbeoordeling in besluitvorming. De voorbije jaren werd voor een aantal besluitvormingsprocessen een procedurele integratie van de milieueffectrapportage gerealiseerd in de regelgeving voor opmaak van het plan/project (bijvoorbeeld ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP), complexe projecten en de regionale mobiliteitsplannen). Ook voor de omgevingsvergunning werd de milieueffectrapportage formeel geïntegreerd in de vergunningsprocedure.
Het voorliggend ontwerp van decreet wenst de huidige bepalingen van het decreet (DABM) te wijzigen in die zin dat deze bepalingen een maximale integratie of samenloop op maat van het besluitvormingsproces voor plannen, programma's of projecten mogelijk maken.

31. Vanuit de Europese richtlijnen is het vereist om voor die voornemens van plannen, programma's of projecten die mogelijk aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben een milieubeoordeling te voorzien alvorens een plan of programma vast te

stellen of een project goed te keuren. De bevoegde overheid moet kunnen oordelen of een voorgenomen actie aan een milieubeoordeling onderworpen moet worden. Dit gebeurt door een onderzoek per geval via de screening voor zover voor specifieke plannen of projecten al niet bepaald wordt dat een milieueffectrapportage moet gebeuren.

De screening wordt terug naar de essentie gebracht. Er moet sneller duidelijkheid komen of een MER wel of niet opgemaakt moet worden. Van zodra uit een beperkt onderzoek al blijkt dat er mogelijk aanzienlijke milieueffecten te verwachten kunnen zijn, is namelijk een milieueffectrapportage en de opmaak van een MER aan de orde.

32. Het gemotiveerd verzoek tot ontheffing voor de verplichting van milieueffectrapportage wordt afgeschaft. De doelstelling en de uitwerking van het gemotiveerd onderzoek tot ontheffing om aan te tonen dat er geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt zullen worden, wordt ondervangen door een screening of een milieueffectbeoordeling met gerichte scoping. Dit betekent een vereenvoudiging en leidt tot meer duidelijkheid en rechtszekerheid. Met voorliggend decreet wordt de regelgeving voor project-milieueffectrapportage op deze manier vereenvoudigd. Deze vereenvoudiging zal leiden tot meer rechtszekerheid. Er zal slechts één screeningsinstrument worden behouden, namelijk de project-m.e.r.-screening. De projecten vermeld in bijlage II zullen bij besluit worden overgeheveld naar de andere bijlagen. Van een aantal categorieën projecten van de huidige bijlage II van het project-m.e.r.-besluit wordt verwacht dat zij steeds aanzienlijke effecten op mens en milieu kunnen hebben. Deze projecten zullen daarom opgenomen moeten worden op bijlage I. De meeste projecten van bijlage II zullen onder de huidige bijlage III terecht komen.

Vooreerst moet worden nagegaan of er ingevolge de wijzigingen werkelijk in een minder verregaande bescherming van het milieu zal worden voorzien.

De opheffing van de ontheffingsprocedure heeft enerzijds tot gevolg dat er verstrengingen zijn voor bepaalde rubrieken die overgeheveld zouden worden van de ('oude') bijlage II MER-besluit (ontheffing) naar de aangepaste bijlage I MER-besluit (van rechtswege project-MER-plichtige projecten). De verstrenging ten opzichte van de huidige situatie kan geen achteruitgang van het beschermingsniveau van het leefmilieu uitmaken, laat staan dat deze achteruitgang aanzienlijk zou zijn. Bijgevolg maken deze verstrengingen geen schending uit van het standstill-beginsel.

De opheffing van de ontheffingsprocedure heeft anderzijds tot gevolg dat enkele vroegere – in beginsel - project-MER-plichtige projecten (doch waarvoor een ontheffing verkregen kon worden) nu screeningsgerechtigd worden. De eerste vraag die rijst in het licht artikel 23, derde lid, 4° G.W. is te weten (1) of de beoogde wijziging een aanzienlijke achteruitgang van het recht op de bescherming van een

gezond leefmilieu met zich meebrengt en (2) dat, in de mate er wel sprake zou zijn van een aanzienlijke achteruitgang van het leefmilieu, deze aanzienlijke achteruitgang wordt verantwoord door een reden van algemeen belang.
De doelstelling van algemeen belang die met de hervorming gepaard gaat is administratieve vereenvoudiging. Administratieve vereenvoudiging wordt door het Grondwettelijk Hof aanvaard als een motief van algemeen belang om hervormingen die een impact hebben op de milieueffectrapportage te verantwoorden, op voorwaarde dat de procedure voorziet in genoeg "preventieve en curatieve bescherming"[8] .

De vroegere – in beginsel - project-MER-plichtige projecten die nu screeningsgerechtigd worden, zullen nog steeds aan een vorm van screening in de zin van artikel 4, 2 Project-MER-Richtlijn worden onderworpen. Hoewel de Vlaamse bijlage II-projecten principieel onderworpen zijn aan de MER-plicht, kunnen zij immers onder het vigerende ontheffingskader alsnog worden vrijgesteld van deze MER-plicht indien wordt aangetoond dat ze toch geen aanzienlijke effecten hebben. In die zin garandeert de principiële MER-plicht die thans geldt voor bijlage II-projecten ten opzichte van een screeningsplicht niet per definitie een ruimer beschermingsniveau: onder beide regimes dient een Vlaams bijlage II-project dat aanzienlijke effecten kan hebben te worden onderworpen aan de MER-plicht; is dat niet zo, dan geldt onder geen van beide regimes de MER-plicht. De vaststelling is dan dat de ontheffingsprocedure, bekeken vanuit de optiek van het leefmilieu, in de praktijk geen echte meerwaarde biedt ten opzichte van de screening: het zijn twee kanten van dezelfde medaille. In die zin is de afschaffing van de ontheffingsprocedure en de daarop geënte nieuwe bijlage II van het MER-besluit geen achteruitgang van de bescherming van het leefmilieu.

De vraag rijst op welke punten deze screening verschilt van de thans geldende ontheffingsprocedure.

Het eerste verschil voor de beoordeling van een Vlaams bijlage II-project onder het vigerende kader en een toekomstige screening zou zijn dat het Team Mer niet langer beslist over de aanzienlijkheid van de effecten en over het al dan niet opstellen van een project-MER (afschaffing gemotiveerd verzoek tot ontheffing), maar het vergunningverlenend bestuur. Dat is thans onder de bepalingen van het DABM en het Omgevingsvergunningsdecreet ook al het geval voor de Vlaamse bijlage III-projecten.

Bovendien is het zo dat de tussenkomst van het Team Mer bij de screenings/ontheffingsprocedure onder het vigerende kader er hoogstens toe kan leiden dat een project dat wordt geacht aanzienlijke effecten te hebben (bijlage II-

[8] Zie bijv. GwH 14 september 2006, nr. 135/2006 (afschaffing van de verplichting om voorafgaandelijk het gewestplan te herzien en dus een plan-MER op te maken voor het tracé van een autosnelweg, nu er ook een project-MER-plicht geldt voor een dergelijk project)

project of omdat het vergunningverlenend bestuur op basis van de screening vaststelt dat er een project-MER moet worden opgemaakt), wordt ontheven van de project-MER-plicht. Bekeken vanuit die optiek, is er dus evenmin sprake van een achteruitgang van het beschermingsniveau.

Daarnaast kan benadrukt worden dat het vergunningverlenend bestuur gebruik kan maken van de informatie over milieueffectrapportage die het expertisecentrum m.e.r. in het algemeen ter beschikking stelt en indien nodig het expertisecentrum m.e.r. kan contacteren voor vrijblijvende ondersteuning.

33. Een doorslaggevende factor voor de meerwaarde van milieueffectrapportage, in het bijzonder voor de efficiëntie, effectiviteit en doorwerking ervan bij besluitvorming, is de focus op inhoudsbepaling (scoping). Milieueffectrapportage moet de focus concreet leggen op het onderzoeken van de mogelijke aanzienlijke milieueffecten en moet op die manier op relevante wijze bijdragen tot de besluitvorming. Een gerichte scoping van het milieuonderzoek leidt niet alleen tot een betere doorwerking van milieuoverwegingen bij besluitvorming, het draagt ook bij tot de proportionaliteit van administratieve en financiële lasten voor milieueffectrapportage zonder in te boeten aan de kwaliteit en effectiviteit van milieueffectrapportage. De kwaliteit en volledigheid van milieueffectrapportage wordt namelijk niet bepaald door de omvang van onderzoek en rapporten. Hierbij is het van belang dat de scoping zo gericht mogelijk kan gebeuren, waarbij de betrokken actoren de krijtlijnen van het onderzoek op voorhand afbakenen. Er moet worden vermeden dat in de loop van de procedure niet-essentiële bijsturingen zouden plaatsvinden of bijkomend niet-essentiële stukken worden gevraagd.

Meerdere actoren staan mee in voor een gerichte scoping, zoals het expertisecentrum, erkende MER-coördinatoren en MER-deskundigen, adviesinstanties en bevoegde overheden. Een gerichte scoping is een gedeelde opgave en verantwoordelijkheid. Overbodige en generieke informatie moeten vermeden worden als weerslag in milieueffectrapporten. Niet alle informatie en effecten op de omgeving moeten in het milieueffectenrapport staan, de aanzienlijke milieueffecten moeten besproken worden in het licht van de doelstelling van het plan, programma of het project als voorwerp van het besluitvormingsproces.

De doelstelling, de inhoud en het detailleringsniveau van het plan- of projectvoornemen en de fase van het besluitvormingsproces, bepalen welke onderzoeksvragen voor besluitvorming redelijkerwijs aan de orde zijn, zo ook voor milieueffectrapportage. Ook de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het gehele besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld is van belang teneinde overlappende milieubeoordelingen te vermijden.

34. De Europese SMEB- en MEB-richtlijn bepalen dat lidstaten en regio’s moeten

garanderen dat de kwaliteit van milieueffectrapportage toereikend is om aan de eisen van de richtlijn te voldoen. De kwaliteitsborging blijft met voorliggend decreet in lijn met de vereisten die verankerd zijn in de Europese richtlijnen betreffende milieueffectrapportage.

Meerdere actoren vervullen een belangrijke rol en dragen verantwoordelijkheid voor de kwaliteit en doorwerking van milieueffectrapportage: de initiatiefnemer of opdrachtgever, de deskundigen zoals erkende MER-coördinatoren en MER-deskundigen, het expertisecentrum, adviesinstanties en de plannende of vergunningverlenende overheden. Kwaliteitsborging gebeurt vanuit gedeeld eigenaarschap met specifieke rollen en verantwoordelijkheden.

35. De Vlaamse overheid wenst een Vlaams expertisecentrum m.e.r. te erkennen als een multidisciplinair, onafhankelijk en gedegen expertisecentrum. Het expertisecentrum is de basis en hefboom voor de kwaliteit en praktijk van milieueffectrapportage in Vlaanderen. Het expertisecentrum staat in voor adviesverlening, informatieverstrekking, praktijkgerichte kennis en (digitale) dienstverlening voor verschillende doelgroepen, in het bijzonder ook voor MER-coördinatoren/-deskundigen en lokale overheden. Het expertisecentrum werkt nauw samen met erkende MER-coördinatoren en MER-deskundigen en andere actoren binnen het netwerk zoals betrokken adviesinstanties, kennisinstellingen, onderzoeks- en opleidingscentra.

36. Het expertisecentrum bouwt kennis op samen met de actoren binnen het netwerk met ondersteuning van een digitaal platform en speelt wendbaar in op relevante maatschappelijke ontwikkelingen waarbij milieueffectrapportage belangrijk is en kan zijn. De decretale basis en het verplichtend karakter van de richtlijnenboeken verdwijnt. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. voorziet meerdere handleidingen en guidances voor het goede verloop van milieueffectrapportage en de inhoud van een MER met inbegrip van methodologische aspecten. Goede dynamische handleidingen, guidances en kaders die richtinggevend en inspirerend werken, zijn en blijven belangrijk. Het expertisecentrum biedt de nodige ondersteuning van actuele informatie- en inspiratiebronnen als guidance (handleidingen,..), actuele wetenschappelijke kennis en goede praktijken via een online dynamisch platform. Hierbij wordt ook gebruik gemaakt van kennis en inzichten van de relevante administraties binnen andere beleidsdomeinen. Dit moet de huidige en minder dynamische richtlijnenboeken vervangen. Zodoende zullen de betrokken actoren toegang krijgen tot de relevante informatie en de recentste ontwikkelingen met betrekking tot milieueffectrapportage.

37. Het expertisecentrum treedt op als adviesinstantie in de procedure tot opmaak van een plan-MER: het advies over de reikwijdte en detailleringsniveau ('scopingsadvies') en over de kwaliteit van een milieueffectrapport. Tijdens de

raadpleging van adviesinstanties bij de planprocedure moet, voor zover voor het plan een MER is vereist, een vraag tot kwaliteitsadvies over het MER aan het expertisecentrum gesteld worden in functie van kwaliteitsborging.

38. De capaciteit en expertise van het expertisecentrum moet in de praktijk meer ingezet kunnen worden bij de begeleiding,en kwaliteitsbeoordeling van plannen en projecten met een Vlaamse dimensie of die een belangrijke impact kennen op de leefomgevingskwaliteit[9]. Deze plannen en projecten zijn meer gebaat bij een grotere inzet en dienstverlening vanuit het expertisecentrum in aanvulling tot de kwaliteitsborging ingevuld door bevoegde overheden, adviesinstanties en erkende MER-coördinatoren en -deskundigen. Dit leidt tot een betere inzet van capaciteit en middelen en biedt een gerichte meerwaarde gezien in de praktijk een nog betere begeleiding voor kwaliteitsborging wordt voorzien waar dat ook wenselijk is.
In andere gevallen is een bijkomende substantiële inbreng en capaciteit vanuit het expertisecentrum ten opzichte van de rol en verantwoordelijkheid van de erkende MER-coördinatoren en -deskundigen minder vereist voor kwaliteitsborging. De erkenning van MER-coördinatoren en MER-deskundigen bieden namelijk al garanties naar kwaliteit. Voor projecten is het nog steeds de bedoeling dat het expertisecentrum een beslissing neemt tot goed- of afkeuring van het project-MER waar zij de kwaliteit van het MER onderzoekt. Bovendien is ten allen tijde is er voorzien in een (digitale) dienstverlening en ondersteuning van het expertisecentrum. Zo worden administratieve lasten vermeden die voor meerdere dossiers geen meerwaarde leveren voor de kwaliteit en doorwerking van milieueffectrapportage. Het is cruciaal dat de beschikbare en nodige capaciteit en expertise efficiënt en effectief ingezet wordt, zeker voor die dossiers waar dit ook noodzakelijk is voor de bescherming van de leefomgevingskwaliteit.

39. De erkenning van MER-coördinatoren en MER-deskundigen is en blijft een belangrijke pijler om kwaliteitsborging te verzekeren. De erkenning moet garant staan voor kwaliteit en expertise. De erkende MER-coördinatoren en MER-deskundigen dragen een belangrijke verantwoordelijkheid inzake proces, inhoud en kwaliteit van milieueffectrapportage.
Het expertisecentrum biedt begeleiding en ondersteuning voor MER-coördinatoren en deskundigen. Het expertisecentrum zet in op specifieke opleidingen voor milieueffectrapportage en samenwerkingsverbanden met verenigingen, kennisinstellingen en opleidingscentra. Specifiek voor erkenningen wordt ook verder ingezet op digitale dienstverlening ter ondersteuning en opvolging van de gebruikseisen voor de uitoefening van de erkenning. Dit draagt bij tot een gerichte opvolging van erkenningen. Een specifiek aandachtspunt bij de opvolging vormt de nodige garanties van onafhankelijkheid en onpartijdigheid. De toekenning van erkenningen, het formele toezicht en de handhaving met bijvoorbeeld het opleggen van corrigerende maatregelen voor erkende MER-coördinatoren en MER-deskundigen blijven bij de overheid.

[9] Vlaamse regeerakkoord 2019-2024, p. 155.

40. De Vlaamse overheid zet resoluut in op digitalisering. Ter ondersteuning van de milieueffectrapportage en het expertisecentrum wordt structureel en gefaseerd ingezet op een digitale dienstverlening als zeer belangrijke hefboom voor de modernisering. Deze dienstverlening krijgt over de volgende jaren structureel vorm door meerdere projecten en acties voor digitalisering. De regelgeving wordt digitaalvriendelijk opgemaakt als belangrijk kenmerk van kwaliteitsvolle regelgeving.

Met oog op efficiëntie en effectiviteit is het belangrijk dat relevante actuele data beschikbaar en ontsloten kan worden voor milieueffectrapportage. Milieueffectrapportage en de onderzoeken en rapporten die eruit volgen, leveren op hun beurt een grote hoeveelheid actuele data op over onze leefomgevingskwaliteit. Deze waardevolle data moet meer toegankelijk ontsloten en hergebruikt worden alsook beter doorstromen naar betrokken adviesinstanties en overheden. Een nauwe samenwerking met en tussen verschillende instanties is hiervoor cruciaal.

Het expertisecentrum zal via een digitaal platform informatie, goede voorbeelden, actuele wetenschappelijke onderbouwingen, ontwikkelingen en methodologieën beschikbaar stellen. Het digitaal platform draagt bij aan de kwaliteit en expertise van milieueffectrapportage. De digitale dienstverlening en specifieke ondersteunende digitale tools zullen ook bijdragen aan de proportionaliteit van kosten van milieueffectrapportage voor betrokken actoren.

Impactanalyse

Budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid

41. Er is geen weerslag op de begroting wat betreft de personeels- en werkingskosten van de Vlaamse overheid.

De werking en dienstverlening van het expertisecentrum worden gedragen door het departement Omgeving van de Vlaamse overheid.

Het advies van de Inspectie van Financiën is verleend op 30 maart 2023.

Het begrotingsakkoord is verleend op 24 mei 2023.

Impact op de lokale en provinciale besturen

42. Er is geen werving van extra personeel bij de lokale en provinciale besturen en bijgevolg geen raming van de meerkosten voor werving noodzakelijk.

Lokale en provinciale besturen zijn een belangrijke doelgroep van het expertisecentrum en krijgen ook de nodige bijstand en ondersteuning. Voor de

lokale en provinciale besturen voorziet het expertisecentrum in de nodige informatiesessies, opleiding en communicatie en zet hiertoe de nodige samenwerkingsverbanden op.

Het expertisecentrum voorziet meerdere handleidingen en guidances voor het goede verloop van milieueffectrapportage en inhoud van een MER met inbegrip van methodologische aspecten. Het expertisecentrum biedt de nodige ondersteuning van actuele informatie- en inspiratiebronnen als guidance (handleidingen,..), actuele wetenschappelijke kennis en goede praktijken via een online dynamisch platform. De lokale en provinciale besturen kunnen voor vragen en informeel advies blijvend terecht bij het Vlaams expertisecentrum milieueffectrapportage als aanspreekpunt voor milieueffectrapportage en actuele ontwikkelingen.

Digitale dienstverlening en de ontwikkeling van beslissingsondersteunende tools dragen bij tot meer efficiëntie en effectiviteit van MER. Dit komt ook de lokale en provinciale besturen ten goede. Een dynamisch platform van het expertisecentrum en een MER-platform ter begeleiding van de MER procedures zullen in sterke mate een bijdrage leveren, ook voor de lokale en provinciale overheden. De geplande digitale dienstverlening betekent op termijn een positieve weerslag op de lokale en provinciale besturen.

Op korte termijn wordt een screeningstool operationeel gesteld. Dit betekent een vermindering van werkingsuitgaven voor lokale besturen, aangezien de kosten tot de opmaak en procedure voor het onderzoek tot milieueffectrapportage (zogenaamde screening) in sterke mate zal verminderen. Op langere termijn zullen ook de scopingstool en digitale MER toepassing bijdragen tot een vermindering van werkingsuitgaven. De nodige ondersteuning voor de toepassing van de digitale tools wordt voorzien door het expertisecentrum.

De uitvoering van initiatieven en de impact op lokale en provinciale besturen worden opgevolgd en geëvalueerd door het expertisecentrum met oog op eventuele noodzakelijke bijsturingen. Een belangrijk aandachtspunt hierbij vormt de proportionaliteit van milieueffectrapportage, in het bijzonder de grootteorde van doorlooptijd en besteding van middelen in relatie tot de bijdrage en doorwerking van milieueffectrapportage voor besluitvorming van het voorgenomen plan of project.

Implementatie

43. Inwerkingtreding: De Vlaamse Regering regelt de inwerkingtreding van dit decreet. De bedoeling is om het decreet gelijktijdig in werking te laten treden met de (wijzigingen aan de) noodzakelijke uitvoeringsbesluiten. Dit houdt in dat de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet wordt bepaald door de Vlaamse Regering.

44. Overgangsbepalingen: De nodige overgangsbepalingen zijn voorzien voor de wijzigingen aan het DABM, hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen. Wat betreft de sectorale regelgeving zal het uitvoeringsbesluit de wijze van inwerkingtreding bepalen.

45. Uitvoeringsbesluiten: Na de eerste principiële goedkeuring van het ontwerpdecreet door de Vlaamse Regering wordt gestart met de voorbereiding van de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten. Ontwerpen van uitvoeringsbesluit kunnen voor advies worden voorgelegd aan de Raad van State van zodra het ontwerp van decreet is goedgekeurd door het Vlaamse Parlement.

46. Handhaving: De geldende handhavingsbepalingen worden niet gewijzigd.

C. Totstandkomingsprocedure

De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 30 maart 2023.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting werd gegeven op 24 mei 2023.

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) hebben een gezamenlijk advies uitgebracht op op 25 september 2023 met nr. 2023/027.

De Strategische Adviesraad voor Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed heeft advies gegeven op 30 augustus 2023.

De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft een advies gegeven op 5 oktober 2023.
De Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) heeft advies gegeven op 16 oktober 2023.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft advies nr. 75.312/16 gegeven op 6 maart 2024.

C.1. Adviezen van de strategische adviesraden, VVSG en VVP

Een overzicht van de adviezen van de strategische adviesraden, VVSG en VVP en de wijze waarop hiermee is omgegaan gaat als bijlage bij deze memorie.

C.2. Advies van de Raad van State

Hieronder gaat een samenvatting en bespreking van het advies van de Raad van State nr.75.312/16 van 6 maart 2024 en hoe hiermee is omgegaan in het decreet.

Samengevat is het advies van de Raad gunstig opgesteld en wordt er positief gereageerd op het feit dat de wijzigingen als doel hebben om nauwer aan te sluiten bij de bewoording van de SMEB- en MEB-richtlijn zodat er meer uniformiteit is en minder bepalingen voor interpretatie vatbaar zijn. In dat opzicht stelt de Raad in een aantal punten dat de nieuwe titel IV richtlijnconform is.

De Raad stelt in randnummer 13 dat in artikel 141, eerste lid, van het voorontwerp een uiterste datum dient te worden bepaald waarop het decreet in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen.

De Raad geeft ook aan dat de louter potentiële wijzigingsbepalingen vermeld in het tweede lid van artikel 141[10], mogelijk nooit in werking zullen treden wat strijdig is met het beginsel van artikel 20 BWHI. Volgens de Raad kan er niet rechtsgeldig worden vooruitgelopen op de uitkomst van de voorziene algemene evaluatie in artikel 140 voor de inwerkingtreding.

> Antwoord: Als antwoord op het advies van de Raad van State voorziet de decreetgever in artikel 141 een uiterste datum waarop het decreet in werking treedt. De decreetgever verduidelijkt dat de betreffende wijzigingsartikelen in werking zullen treden zonder dat dit uitsluitend en louter kan op basis van het resultaat van de algemene evaluatie in artikel 140 van het voorontwerp. De bepalingen zijn niet louter te beschouwen als potentiële wijzigingen die mogelijks nooit in werking zullen treden. De decreetgever voorziet hiervoor een machtiging aan de Vlaamse Regering om deze wijzigingen door te voeren na een inwerkingsfase waarin de modernisering m.e.r. met inbegrip van de dienstverlening van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in praktijk gebracht is en de ontwikkeling van digitale tools structureel is voorzien. In artikel 141 wordt een uiterste datum van inwerkingtreding van deze bepalingen voorzien.

In het ontworpen decreet worden een aantal beslissingsbevoegdheden die in de huidige regeling door het huidige team MER (administratie) worden uitgeoefend, overgedragen naar de bevoegde plannende of vergunningverlenende overheid. De bevoegde overheden zullen in bepaalde gevallen voorafgaand echter advies aan Vlaams expertisecentrum m.e.r moeten vragen. De Raad stelt in randnummer 7.1 dat op regelgevend niveau dan ook voldaan is aan de richtlijnvereisten die zijn gericht op het bieden van een gelegenheid aan bepaalde instanties om hun mening te geven over een ontwerpplan of -programma en het bijbehorende milieueffectrapport[11] en op de toegang tot voldoende expertise voor de bevoegde instantie om het milieueffectrapport te onderzoeken[12]. Er kan op het vlak van de regelgeving ook niet van een achteruitgang in het beschermingsniveau worden gesproken.
De Raad benadrukt in randnummer 7.2 dat bij de uitvoering van de regelgeving de toegang tot de nodige expertise ook daadwerkelijk aanwezig moet zijn. De Raad geeft aan dat de algemene bepaling van artikel 4.1.2 niet gelezen mag worden dat het de adviesinstanties, en in het bijzonder het Vlaams expertisecentrum m.e.r., in die gevallen waar de bevoegde overheid hun expertise nodig acht, toelaat om geen advies uit te brengen. Minstens moeten de nodige maatregelen voorzien worden dat de bevoegde overheden binnen de vooropgestelde adviestermijn daadwerkelijk kunnen beschikken over het gevraagde advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. In gevallen waarin een advies van het expertisecentrum niet voorzien is en de bevoegde overheden de expertise van het expertisecentrum noodzakelijk achten, vraagt de Raad te bepalen dat bevoegde overheden advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kunnen vragen zonder dat dit hun beslissingstermijn in het gedrang brengt. De Raad denkt hierbij bijvoorbeeld aan de project-m.e.r. screening die beoordeeld zal moeten worden door de bevoegde overheden. Hoewel volgens de Raad op regelgevend niveau voldaan is aan voornoemde richtlijnvereisten, zijn deze maatregelen nodig opdat er bij uitvoering van de regelgeving geen vragen rijzen over de correcte omzetting van artikel 5, lid

[10] De wijzigingsbepalingen (artikel 7, 45, 49 en 97, 115, 117, 126, 129, 133, 136 en 138) strekken er toe ook voor projecten het MER niet meer te laten goed- of afkeuren door het Vlaams expertisecentrum m.e.r., maar te laten beoordelen in het kader van de besluitvorming van de bevoegde overheid over de vergunningverlening na onder andere een kwaliteitsadvies over het MER van het expertisecentrum.
[11] artikel 6, lid 2 van de plan-MER richtlijn (SMEB richtlijn)
[12] artikel 5, lid 3, b), van de project-MER-richtlijn (MEB richtlijn)

3, b) en artikel 6, lid 2 van de MEB-richtlijn (randnummer 7.3).
In randnummer 18 adviseert de Raad dan ook de draagwijdte van artikel 4.1.2 aan te passen in het licht van randnummers 7.1 tot 7.3 om ervoor te zorgen dat de werking hiervan in de project-m.e.r. procedure niet tot gevolg kan hebben dat een bevoegde overheid geen toegang zou krijgen tot de expertise die zij nodig heeft of dat er in een plan-m.e.r. procedure geen onafhankelijke adviesinstantie geraadpleegd zou worden.

> Antwoord: Een belangrijke opgave in de modernisering m.e.r. is de transformatie van het team MER (administratie) naar een Vlaams expertisecentrum m.e.r. De rollen en taken van het expertisecentrum m.e.r. zijn in de visienota door de Vlaamse Regering bekrachtigd (VR 2023 2212 DOC.1983/1BIS) waarbij de structurele uitbouw van het expertisecentrum net bijdraagt tot een betere dienstverlening en toegang tot expertise over milieueffectrapportage voor onder meer bevoegde overheden, ook voor de kwaliteitsborging van m.e.r. en milieueffectrapporten (MER). Bevoegde overheden kunnen indien nodig het expertisecentrum contacteren voor vragen, advies en ondersteuning Het expertisecentrum zet in op digitale dienstverlening waarbij toegang tot expertise verleend wordt, bijvoorbeeld door middel van een screeningstool die ondersteuning kan bieden aan de initiatiefnemers voor het uitvoeren van de screening en aan bevoegde overheden voor het beoordelen van de screening. Daarnaast zal het expertisecentrum voldoende ondersteuning bieden bijvoorbeeld door middel van opleidingen en informatiesessies. De decreetgever is van oordeel dat in de praktijk de expertise toegankelijk en aanwezig zal zijn, in het bijzonder voor het expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheden.
> Artikel 4.1.2. voorziet in een algemene bepaling in lijn met de voorliggende wijzigingen van het Omgevingsvergunningendecreet (OVD) wat betreft project-MER, waarbij men niet langer uitgaat van het systeem dat een stilzwijgend advies geacht wordt gunstig te zijn, maar wel dat bij het ontbreken van een tijdig advies, aan de adviesverplichting voorbij gegaan mag worden. De vraag stelt zich namelijk of de procedure verdergezet kan worden zonder een advies van een adviesinstantie, zo ook van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Aangezien de decreetgever wenst te verduidelijken dat bij het uitblijven van een advies de procedure niet stopgezet moet worden, is dit in artikel 4.1.2. uitdrukkelijk geregeld. Dit ontslaat een adviesinstantie, i.c. ook het Vlaams expertisecentrum m.e.r., niet van zijn verantwoordelijkheid. De decreetgever is van oordeel dat decretaal niet gegarandeerd kan worden dat er ook daadwerkelijk advies gegeven zal worden, ook niet in bepaalde gevallen.
> Voor plan-m.e.r. wordt een verplichte adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. opgelegd, zowel voor de screening als de milieubeoordeling. De bezorgdheid van de Raad dat in deze gevallen het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zou kunnen voorbijgaan aan de adviesvraag door geen advies te verlenen binnen de termijn, wordt meegenomen in de uitwerking van het uitvoeringsbesluit. Zo kan worden voorzien in de mogelijkheid dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de plannende overheid in onderling overleg besluiten de adviestermijn te verlengen.

In randnummer 8 stelt de Raad vast dat de opheffing van de ontheffingsprocedure niet in strijd is met het internationaalrechtelijk kader en op regelgevend niveau geen aanzienlijke achteruitgang oplevert van het beschermingsniveau. Opdat dit in de praktijk ook zo zou zijn, dient volgens de Raad enerzijds in de te nemen

uitvoeringsbesluiten op een doordachte wijze de nieuwe opdeling tussen MER-plichtige en screeningsplichtige projecten te worden gemaakt, en dienen anderzijds de nodige maatregelen genomen te worden opdat de bevoegde overheden voldoende vertrouwd zullen zijn met deze materie en toegang hebben tot de vereiste expertise.

> Antwoord: De opdeling tussen MER-plichtige en screeningsgerechtigde projecten wordt op een doordachte wijze meegenomen bij de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten. De nodige maatregelen worden voorzien opdat de bevoegde overheden in de praktijk voldoende vertrouwd zullen zijn met deze materie en toegang hebben tot de vereiste expertise, in het bijzonder ook wat de screeningsgerechtigde projecten betreft. Door een digitale screeningstool op te zetten en actueel te houden, wordt namelijk de aanwezige expertise van het expertisecentrum m.e.r. inzake screening ook aangeboden aan initiatiefnemers en bevoegde overheden. Het expertisecentrum voorziet in ondersteuning voor het gebruik van de screeningstool.

In de randnummers 9.1. en 9.2 kaart de Raad aan dat in artikel 4.3.6 §2 van het decreet, wat betreft de beoordeling van een m.e.r. screening van projecten waarvan de bevoegde overheid zelf initiatiefnemer zou zijn, echter ook rekening gehouden moet worden met artikel 9bis, lid 2 van de MEB-richtlijn. Dit artikel bepaalt dat in die gevallen de lidstaten in elk geval binnen de administratieve bevoegdheden een passende scheiding aanbrengen tussen mogelijks conflicterende functies bij het uitvoeren van hun taken. De Raad verwijst daarbij naar het Wasserij-arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 6 oktober 2022 en de daaropvolgende uitspraken. De Raad stelt in haar advies dat de decreetgever in ieder geval er moet voor zorgen dat er in de generieke m.e.r.-regelgeving (ook) een oplossing voor dit probleem wordt geboden.
Voor de plan-m.e.r. procedure stelt de Raad in randnummer 9.3 dat de verschuiving van verantwoordelijkheid naar de plannende overheid door het wegvallen van een formele goedkeuringsbeslissing van het 'team Mer' over de plan-m.e.r.-screening en over het plan-MER zelf niet tot een probleem van richtlijnconformiteit op het vlak van de onafhankelijkheid leidt. Er geldt namelijk steeds een plicht om het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in te winnen. De Raad geeft aan dat hierdoor voldaan wordt aan de verplichtingen van de SMEB richtlijn om een onafhankelijke instantie te raadplegen[13]. De Raad geeft aan dat wel de mogelijkheid dient te worden uitgesloten om in het kader hiervan een beroep te doen op het ontworpen artikel 4.1.2 om aan deze adviesverplichting voorbij te gaan, omdat er anders geen daadwerkelijke raadpleging gebeurd zou zijn.

> Antwoord: Tegen het in het advies van de Raad aangehaalde arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 6 oktober 2022 werd een cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. Hierover is nog geen uitspraak gedaan. De decreetgever benadrukt dat de voorliggende wijzigingen van het Omgevingsvergunningendecreet (i.c. wijziging van artikelen 9, 9/1, 10 en 20) decretaal in een passende scheiding voorzien bij het uitvoeren van taken en verplichtingen uit de MEB-richtlijn conform artikel 9bis van de MEB-richtlijn[14]. Om aan het advies van de Raad

[13] Artikel 5, lid 4 en artikel 6, lid 3; van de SMEB-richtlijn.
[14] Wijziging artikel 20 §2 van het Omgevingsvergunningsdecreet (OVD): "*Als de bevoegde overheid zelf initiatiefnemer of aanvrager is, haar omgevingsambtenaar de taken [,vermeld in het eerste lid,] verricht in alle onafhankelijkheid en neutraliteit. Hij mag geen nadeel ondervinden van de uitoefening daarvan*."; en

tegemoet te komen, wordt een generieke bepaling in artikel 4.3.6 §2 van het decreet opgenomen dat indien de bevoegde overheid tevens de initiatiefnemer is, er in elk geval binnen de organisatie van administratieve bevoegdheden een passende scheiding moet zijn tussen conflicterende functies opdat de taak op een objectieve wijze kan verricht worden.
De decreetgever neemt wat plan-m.e.r. betreft akte over de richtlijnconformiteit en verwijst voor de adviesverplichting en de daadwerkelijke raadpleging van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. naar voornoemd punt 4.3.

De randnummers 10.1. t.e.m. 10.3 van het advies gaan in op het vervangen van de verplichte participatie van de kennisgeving bij een plan-MER door een mogelijkheid voor de initiatiefnemer om vrijwillig een vorm van participatie in de scopingsfase te organiseren (art. 4.4.2 §3). De Raad adviseert dat bij de toepassing van de generieke procedure, in het bijzonder wanneer bij de scoping niet wordt gekozen voor een *opt-out-systeem*[15], er in elk geval over gewaakt moet worden dat een mogelijkheid tot inspraak van het publiek wordt geboden op een ogenblik dat die nog nuttig en effectief is.

Antwoord: Vanuit het internationaal en Europeesrechtelijk kader wordt geen verplichting opgelegd om in de scopingsfase al een publieke participatie te organiseren. De mate waarin inspraakmogelijkheden voorzien moeten worden, moeten bovendien evenredig zijn met de grootte van het betrokken plan, programma of de activiteit, en de milieugevolgen daarvan. Een verplichte publieksparticipatie in de scopingsfase blijkt vaak slechts een beperkte meerwaarde te hebben voor de procedure, de scoping van het MER en de voorgestelde m.e.r technische aanpak van het onderzoek. Voor plannen (van strategische aard) leidt dit bovendien tot onnodige kosten en vertragingen in de doorlooptijd. De opmerkingen van het publiek kunnen steeds naar voren gebracht worden tijdens het openbaar onderzoek dat georganiseerd wordt over het ontwerpplan of -programma en het bijhorende ontwerp van milieueffectenrapport. Dat openbaar onderzoek biedt steeds een mogelijkheid tot inspraak en is een nuttig en effectief ogenblik voor het opwerpen van opmerkingen door het publiek – ook wat betreft het milieueffectenrapport – aangezien de initiatiefnemer het ontwerp MER naar aanleiding van de resultaten van het openbaar onderzoek nog zal kunnen of moeten aanpassen. Het komt de initiatiefnemer en de erkende MER-coördinator toe om te oordelen of zij naast het verplichte openbaar onderzoek van het ontwerp MER en ontwerpplan, ook in de scopingsfase een publieke participatie noodzakelijk achten om tot een gedragen en kwaliteitsvol planproces en besluitvorming te komen. De decreetgever acht het voorzien in een verplichting met een uitzonderingsregeling (*opt-out-systeem*) om aangehaalde redenen dan ook niet wenselijk.

Het voorliggend decreet wijzigt in artikel 4.1.1 7° de definitie van het begrip milieueffectrapport door de aanpassing van de "te verwachten *aanzienlijke* gevolgen voor mens en milieu", dit in lijn met de SMEB- en MEB-richtlijn. In randnummer 11 van het advies rijst bij de Raad hierbij de vraag of dit tot enige achteruitgang van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu zou

wijziging artikelen 9, 9/1 en 10 van OVD: "*Die onafhankelijkheid en neutraliteit worden op elk moment gevrijwaard. De actieve en constructieve wijze waarop de [resp. gemeentelijke, provinciale, gewestelijke] omgevingsambtenaar zich moet inzetten voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van het gewest, doet daar geen afbreuk aan*."

[15] Een *opt-out-systeem* betekent i.c. een systeem waarbij de publieke participatie in de scopingsfase verplicht is tenzij de plannende overheid motiveert waarom het niet zinvol zou zijn het publiek reeds te raadplegen op dat moment.

kunnen leiden voor zover hierdoor vele kleine (niet-aanzienlijke) milieueffecten die samen significant zouden zijn, onder de radar zouden blijven. De richtlijnconformiteit van artikel 4.1.1 7° kan volgens de Raad slechts aangenomen worden indien het wordt samen gelezen met de in het ontworpen artikel 4.4.4 8° aan een plan-MER, en in de ontworpen bijlage II aan een project-MER gestelde eis van de beschrijving van milieueffecten in een MER.

> Antwoord: De decreetgever benadrukt dat het duidelijk is dat het de bedoeling is van zowel de SMEB- als de MEB-richtlijn om enkel te rapporteren over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten. De aanpassing in de definitie van het begrip milieueffectrapport is dan ook richtlijnconform. Zoals de Raad terecht opmerkt, valt dit samen te lezen met de verplichte inhoud van het plan-MER of het project-MER bepaald in artikel 4.4.4., 8° DABM en bijlage II bij het DABM, namelijk dat de beschrijving van de waarschijnlijk aanzienlijke effecten betrekking zou moeten hebben op de directe, en in voorkomend geval op de indirecte, secundaire en cumulatieve effecten, permanent en tijdelijk, positieve en negatieve effecten, alsmede effecten op korte, middellange en lange termijn.

In randnummer 12 van het advies wordt gewezen op het feit dat de definitie van het begrip "project" in het ontworpen artikel 4.1.1, 13° anders luidt dan de huidige definitie van het DABM, met name niet meer uitdrukkelijk verwijst naar de exploitatie van installaties en inrichtingen. De Raad stelt zelf in haar advies dat de definitie in overeenstemming is met de MEB-richtlijn (art. 1, lid 2 a)). De stelling uit de memorie van toelichting dat de nieuwe formulering inhoudelijk niets zou wijzigen aan de draagwijdte van de definitie, ligt voor de Raad echter minder voor de hand. Gecombineerd met de bepalingen van artikel 4.3.3, §2, DABM (uitzondering werkingssfeer project-MER-plicht) doet bij de Raad de vraag rijzen of er te dezen toch geen achteruitgang van het beschermingsniveau zou zijn, waarvoor in de memorie van toelichting een afdoende verantwoording dient te worden gegeven.

> Antwoord: De toelichting bij de wijziging van artikel 4.3.3 §2 van de uitzondering op de werkingssfeer van de project-MER plicht moet samen gelezen worden met de uitgebreide toelichting bij artikel 4.1.1., 13° over de wijzigingen aan de definitie van "project" en de koppeling hiervan met de vergunningsprocedure. Er wordt daarbij ook verwezen naar de uitzondering waarbij een hernieuwing niet als loutere hernieuwing kan aanzien worden als de aanvraag betrekking heeft op activiteiten die fysieke ingrepen in het leefmilieu tot gevolg hebben. De Raad en de memorie van toelichting verwijzen naar dezelfde rechtspraak van het Hof van Justitie van 7/11/2018 (C-293/17 en C-294/17) handelend over onder meer de definitie van het begrip project en wat onder een fysieke ingreep moet begrepen worden. Het is de voorbije jaren duidelijk gebleken dat het begrip fysieke ingreep voor heel wat discussie vatbaar is. Om die reden is de verwijzing ernaar geschrapt. Het is echter niet de bedoeling om aan de huidige praktijk iets te veranderen zoals ook grondig uiteengezet in de memorie van toelichting bij punt 13° van artikel 4.1.1. (pp.40-42).

Betreffende de definities van 'publiek' (artikel 4.1.1, 14°) en 'betrokken publiek' (artikel 4.1.1., 2°) kaart de Raad in randnummer 16 van het advies aan dat waar het bedoeld en relevant is om binnen het ruimere publiek het "betrokken" publiek af te bakenen, dat minder evident is voor de eis van rechtspersoonlijkheid die wordt toegevoegd ten opzichte van de definitie van publiek. Het is de Raad niet

duidelijk wat de stellers van het voorontwerp willen bereiken met de opname van de eis van rechtspersoonlijkheid in de definitie van het betrokken publiek terwijl het niet tot doel heeft om feitelijke verenigingen voortaan niet meer te betrekken

> Antwoord: De huidige definitie van publiek (artikel 4.1.1. huidig DABM) wordt behouden en is overgenomen van zowel artikel 2 (d) MEB-richtlijn als artikel 2 (d) SMEB-richtlijn. Het is ook niet de bedoeling om iets aan deze definities te veranderen. In de definities van voorliggend decreet wordt wel een definitie van 'betrokken publiek' toegevoegd in lijn met de gebruikte definitie in het Omgevingsvergunningsdecreet. Deze wijziging heeft echter niet tot doel om feitelijke verenigingen vanaf heden niet meer te betrekken. De definitie van het begrip 'betrokken publiek' is juist danig ruim opdat de inspraak een zo groot mogelijk publiek vat. Tevens is het zo dat in de praktijk de inspraak in de milieubesluitvormingsprocedures het publiek in ruime zin vat, bij wijze van voorbeeld wordt de aanmelding van een project-MER via de website bekendgemaakt.

Tenslotte werden in het advies een aantal tekstuele aanpassingen voorgesteld door de Raad van State in randnummers 14 t.e.m. 33. Het ontwerp van decreet werd aangepast om tegemoet te komen aan deze opmerkingen.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

De voorgestelde wijzigingen betreffen gewestaangelegenheden.

II. Toelichting bij de artikelen

Voorliggend decreet beoogt de wijziging van titel IV van het DABM wat de milieueffectrapportage betreft. Als gevolg daarvan worden de bepalingen inzake de milieueffectrapportage en de bepalingen inzake de veiligheidsrapportage uit elkaar gehaald.

Huidige titel IV van het DABM wordt opgeheven met het oog op de invoering van een nieuwe titel IV die enkel betrekking heeft op de milieueffectrapportage. Gezien de voormalige titel IV DABM ook betrekking had op de veiligheidsrapportage wordt dit deel afgesplitst in een nieuwe titel IV/1.

Het nieuwe ontwerp van decreet voorziet een gestructureerde opbouw van de tekst volgens de kenmerken en procesonderdelen van milieubeoordeling. Voor zover de SMEB- en MEB-richtlijn en specifieke verschillen dit vereisen, werd in de bepalingen van het decreet onderscheid gemaakt voor milieubeoordeling voor plannen en programma's, respectievelijk projecten. Dit komt de eenduidigheid en leesbaarheid ten goede.

HOOFDSTUK 1. – Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

HOOFDSTUK 2. – Wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 2

Dit artikel heft de huidige titel IV van het DABM op met het oog op de invoering van een nieuwe titel IV (artikel 3 tot en met 55) die enkel betrekking heeft op de milieueffectrapportage. Gezien de voormalige titel IV DABM ook betrekking had op de veiligheidsrapportage wordt dit deel afgesplitst in een nieuwe titel IV/1 (zie bespreking artikel 59 tot en met 92).

Artikel 3, 4 en 5

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

TITEL IV. MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

HOOFDSTUK 1. DEFINITIES, ALGEMENE BEPALINGEN EN MILIEUEFFECTEN VAN ACTIES VAN ANDERE LANDEN OF GEWESTEN

AFDELING 1. DEFINITIES

Artikel 6

Artikel 4.1.1

Dit artikel definieert een reeks begrippen die in de nieuwe titel IV worden gebruikt.

1° "actie": deze notie wordt gehanteerd als overkoepelende term voor plannen, programma's en projecten. Deze term is opgenomen omwille van het praktisch gebruik ervan in algemene, overkoepelende bepalingen van dit ontwerp.

2° "betrokken publiek": deze definitie is geïnspireerd op artikel 1, tweede lid, (e) van de MEB-richtlijn en artikel 2, 1° Omgevingsvergunningsdecreet. Het betrokken publiek is dat deel van het (ruime) publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van de besluitvorming of er belanghebbende bij is.

3° "bevoegde overheid": deze term verwijst naar de overheid die bevoegd is om het plan of programma vast te stellen dan wel om te beslissen over het al dan niet verlenen van een vergunning voor een project. De bevoegdheid van de overheid ligt vervat in de sectorale regelgeving die van toepassing is op de voorgenomen actie.

4° "grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten": als een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor een actie binnen het Vlaamse Gewest die mogelijk aanzienlijke milieueffecten genereert buiten het grondgebied van het Vlaamse Gewest, gelden specifieke verplichtingen die in hoofdstuk 4 worden beschreven bij de verschillende procedurestappen. Deze verplichtingen vloeien enerzijds voort uit de SMEB- en de MEB-richtlijnen en anderzijds uit het Verdrag van Espoo. Vandaar dat er in de definitie wordt gesproken van milieueffecten die zich kunnen voordoen in verdragspartijen bij het Verdrag van Espoo, Europese lidstaten of andere Belgische gewesten.

5° "initiatiefnemer": Deze definitie blijft behouden en behoeft geen verdere uitleg.

6° "milieubeoordeling": de milieubeoordeling is een proces dat uit verschillende stappen bestaat. De verschillende onderdelen van de definitie zijn overgenomen uit de MEB-richtlijn. Het is evenwel zo dat de MEB-richtlijn spreekt over "milieueffectbeoordeling" en niet over "milieubeoordeling". De SMEB-richtlijn gebruikt wel de term "milieubeoordeling". In voorliggend decreet wordt ervoor geopteerd om met één term zowel het begrip milieueffectbeoordeling uit de MEB-richtlijn als het begrip milieubeoordeling uit de SMEB-richtlijn te vatten. Daarbij wordt ervoor gekozen om deze laatste term te hanteren omdat dit het meest eenvoudige begrip is, dit komt de leesbaarheid en verstaanbaarheid van de regelgeving ten goede.

De milieubeoordeling bestaat uit de volgende chronologische stappen:

a) het voorbereiden en opstellen van het milieueffectrapport: dit impliceert echter niet dat alle voorbereidingen en onderzoek in het proces in het rapport dienen te worden opgenomen;
b) het raadplegen van de betrokken adviesinstanties en het betrokken publiek met betrekking tot het milieueffectrapport volgens de procedure vastgelegd in hoofdstuk 4, afdeling 4;
c) het onderzoek van de bevoegde overheid van de informatie die wordt

gepresenteerd in het milieueffectrapport alsook, in voorkomend geval, van de aanvullende informatie die de initiatiefnemer heeft verstrekt en de relevante informatie die wordt bekomen door het raadplegen van de betrokken adviesinstanties en het betrokken publiek;

d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over het al dan niet voorkomen van aanzienlijke effecten op het milieu die de realisatie van de actie met zich mee zou brengen. Bij het nemen van de gemotiveerde conclusie moet de bevoegde overheid rekening houden met het onder c) bedoelde onderzoek, de beslissing tot goed- of afkeuring van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en desgevallend haar eigen aanvullend onderzoek;

e) voor plannen of programma's: de verklaring die samenvat hoe milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd en hoe, in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de onder b) bedoelde raadplegingen werd rekening gehouden en de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

f) vervolgens moet de bevoegde overheid de gemotiveerde conclusie integreren in de besluitvorming voor de actie alsook in het besluit zelf waarmee het plan of programma wordt vastgesteld of waarmee het project wordt goedgekeurd.

Overeenkomstig artikel 8 van de SMEB-richtlijn moet de bevoegde instantie bij de voorbereiding en vóór de vaststelling van een plan of programma rekening houden met het opgestelde milieurapport en de resultaten van de (grensoverschrijdende) raadpleging. Artikel 9, b) van de SMEB-Richtlijn stelt dat de informatieverlening over het besluit tevens een verklaring moet bevatten die samenvat hoe milieuoverwegingen werden geïntegreerd in het plan of programma.

Overeenkomstig de SMEB-richtlijn moet de milieuverklaring slechts aangereikt worden bij de informatieverlening over het besluit.

Overeenkomstig artikel 1, lid 2, g), iv) van de MEB-richtlijn bevat het proces van de milieubeoordeling een gemotiveerde conclusie van de bevoegde instantie inzake de aanzienlijke effecten van het project op het milieu. Deze gemotiveerde conclusie moet geïntegreerd worden in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project.

g) tot slot wordt door de bevoegde overheid informatie verstrekt over het resultaat van de onder f) bedoelde besluitvorming.

7° "milieueffectrapport of afgekort MER": dit is het geheel van de milieu-informatie die in de milieubeoordeling wordt gerapporteerd waarin de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie alsook van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven van die actie worden geanalyseerd en geëvalueerd.

Inhoudelijk werd aan de definitie van milieueffectrapport expliciet het woord "aanzienlijke" toegevoegd ten opzichte van de huidige definitie in het DABM die het louter heeft over de te verwachten gevolgen voor mens en milieu. Het is echter duidelijk de bedoeling van zowel de SMEB- als MEB-richtlijn om enkel te rapporteren over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten, hetgeen in de

praktijk ook steeds het uitgangspunt is geweest bij de opmaak van een MER op basis van de huidige regelgeving. De huidige bepalingen van het DABM moeten dan ook in die zin gelezen worden. Om eventuele onzekerheid hieromtrent weg te nemen, wordt de term aanzienlijke nu expliciet toegevoegd.

Hoewel het begrip "aanzienlijke" effecten diverse malen in de SMEB- en MEB-richtlijn wordt genoemd, wordt er geen duidelijke definitie gegeven en moet het belang worden beoordeeld in het licht van de specifieke omstandigheden van het plan of programma of project.

In de Guidance van de Europese Commissie over de uitvoering van SMEB-Richtlijn lezen we:
"*3.50. In de gehele tekst van de richtlijn is milieubeoordeling gerelateerd aan de mogelijkheid van aanzienlijke milieueffecten. Het voorspellen van milieueffecten is een complexe onderneming, vooral voor globale plannen of [programma's] met een hoog strategisch gehalte, waarvan zich op het moment dat zij worden vastgesteld moeilijk laat voorspellen wat de gevolgen van de uitvoering ervan zullen zijn. Het gebruik van het woord "likely" in de originele Engelse tekst van de richtlijn duidt erop dat op de milieueffecten wordt gedoeld waarvan met een behoorlijke graad van waarschijnlijkheid kan worden verwacht dat deze zich zullen voordoen*."[…]

5.19 Bijlage I geeft aan welke informatie in het milieurapport moet worden verstrekt. De tien paragrafen van de bijlage beschrijven een breed spectrum van onderwerpen dat moet worden behandeld, waarbij elke paragraaf op zichzelf van wezenlijk belang is. Alle paragrafen moeten worden gelezen in het licht van de voorschriften van artikel 5. De lidstaten hebben de vrijheid om eisen aan de inhoud van het milieurapport te stellen die verder gaan dan de voorschriften van de richtlijn. Aangezien een plan of programma zeer uitgebreid kan zijn en een groot aantal uiteenlopende onderwerpen kan behandelen, is het belangrijk erop te wijzen dat de richtlijn om informatie vraagt die verband houdt met de aanzienlijke milieueffecten van het plan of programma (zie artikel 5). Een buitensporige hoeveelheid informatie over onbelangrijke effecten of irrelevante kwesties maakt het rapport moeilijk verteerbaar en kan ertoe leiden dat belangrijke informatie over het hoofd wordt gezien.".

In de Guidance van de Europese Commissie over de voorbereiding van het project-MER-rapport lezen we:
"*1.4.1 Legal framework of significant effects The EIA Directive stipulates that 'significant' effects must be considered when it comes to assessing the effects (or impacts) on the environment. The concept of significance considers whether or not a Project's impact could be determined to be unacceptable in its environmental and social contexts. The assessment of significance relies on informed, expert judgement about what is important, desirable or acceptable with regards to changes triggered by the Project in question. This limits the assessment to those impacts that are likely to have a significant or important enough impact on the environment to merit the costs of assessment, review, and decision-making. While the concept of significant effects is referred to several times throughout the EIA Directive (see the box below), no clear definition is provided, and significance has to be assessed in light of the Project's specific circumstances. If Scoping has been carried out, the significance of effects may have been either indicated or, in some cases, already determined at the Scoping stage and, therefore, practitioners should*

refer to the Guidance Document on Scoping."[16]

De te verwachten aanzienlijke milieueffecten worden in het milieueffectrapport op systematische en wetenschappelijke onderbouwde wijze geanalyseerd en geëvalueerd. Waar nodig en/of mogelijk, wordt ook toegelicht welke maatregelen kunnen worden genomen om de geanalyseerde aanzienlijke milieueffecten te vermijden, te beperken of te compenseren. Aanzienlijke effecten kunnen worden bepaald aan de hand van drempelwaarden om inzicht te krijgen in de mate van verandering in het milieu. Een drempelwaarde kan worden gedefinieerd als een kwantitatieve of kwalitatieve norm aan de hand waarvan de aanzienlijkheid van een bepaald milieueffect kan worden bepaald. Drempelwaarden zijn over het algemeen afgeleid van wetenschappelijke kennis en worden vaak opgenomen in regelgevingsnormen. Als er geen wetgeving of wetenschappelijke normen voorhanden zijn, kunnen de deskundigen de betekenis van effecten op een meer subjectieve manier beoordelen door gebruik te maken van de multicriteria-analysemethode.

Tot op heden werd van elk milieueffectrapport een afzonderlijk document opgemaakt dat fysiek of digitaal raadpleegbaar was. In het moderniseringstraject wordt het op termijn ook mogelijk om het milieueffectrapport digitaal op te stellen via een online webtoepassing waar de relevante gegevens kunnen worden ingevoerd. Om die reden wordt verduidelijkt dat het milieueffectrapport geen afzonderlijk document moet zijn, maar dat het ook de vorm kan aannemen van de informatie die wordt vergaard en ingevoerd in een online webtoepassing; hiertoe worden de woorden "een openbaar document" vervangen door de woorden "het geheel van de milieu-informatie".

8° en 9°: "plan-MER" en "project-MER": de bepalingen die betrekking hebben op het milieueffectrapport in het algemeen (ongeacht of het gaat om een plan, programma of project) hanteren de algemene termen milieueffectrapport of MER. Wanneer men specifiek doelt op een milieueffectrapport voor plannen of programma's enerzijds of voor projecten anderzijds, worden respectievelijk de noties "milieueffectrapport over een plan of programma" (plan-MER) of "milieueffectrapport over een project" (project-MER) gebruikt.

10° "milieueffectrapportage, afgekort m.e.r": om te vermijden dat voorliggend decreet een breuk vormt met de bestaande rechtspraak en rechtsleer, is er voor gekozen om het overkoepelend begrip "milieueffectrapportage" (afgekort "m.e.r.") te behouden als overkoepelende notie. De definitie werd weliswaar vereenvoudigd.

11° "niet-technische samenvatting": het milieueffectrapport is een geheel van wetenschappelijke informatie dat niet steeds eenvoudig te verstaan is voor personen die niet vertrouwd zijn met deze materie. Om die reden wordt van de informatie uit het milieueffectrapport een niet-technische samenvatting gemaakt die toelaat om een oordeel te kunnen vormen over de mogelijke aanzienlijke effecten voor mens en milieu die gepaard kunnen gaan met de voorgenomen actie.

De niet-technische samenvatting moet een beknopt maar zo volledig mogelijk overzicht van de plan- of projectomschrijving met de effecten en te nemen maatregelen bevatten. Bij de inhoud van het MER wordt beschreven welke

[16] Environmental Impact Assessment of Projects, Guidance on the preparation of the Environmental Impact Assessment Report (Directive 2011/92/EU as amended by 2014/52/EU) van de Europese Commissie, pag. 47.

gegevens precies vereist zijn. Deze samenvatting wordt vooral opgesteld in functie van het openbaar onderzoek en van de besluitvorming over het ontwerpplan of de vergunningsaanvraag.

In hun advies van 26 september 2023 over het ontwerp van decreet stellen de MINA-raad en SERV dat de impact van het MER aanzienlijk kan verhogen door de leesbaarheid en de bruikbaarheid van de niet-technische samenvatting te verbeteren. Volgens de Raden blijken deze nog te uitgebreid en technisch, om die reden stellen zij voor als hulpmiddel om een samenvattende fact-sheet met bijvoorbeeld: de relevante emissies naar lucht, water, bodem, klimaatimpact, aantal verkeersbewegingen, grondstoffengebruik toe te voegen opdat in één oogopslag de relevante informatie zichtbaar en verstaanbaar wordt. Deze suggestie wordt geapprecieerd en meegenomen in deze memorie van toelichting. Zie bespreking bij artikel 4.4.5 betreffende inhoud van het MER.

12° "plan of programma": deze definitie is overgenomen uit artikel 2, a) van de SMEB-richtlijn en geeft aan welke plannen en programma's geviseerd worden door de milieubeoordelingsplicht (hetzij de van rechtswege MER-plichtige plannen en programma's, hetzij de screeningsgerechtigde plannen en programma's). Het betreft meer bepaald de plannen en programma's die aan twee cumulatieve voorwaarden voldoen. Vooreerst moeten zij worden opgesteld en/of vastgesteld door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau of worden opgesteld door een instantie om vervolgens middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld.

De tweede vereiste stelt dat het plan of programma op grond van wettelijke of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven. Het Hof van Justitie heeft de contouren van deze vereiste verder scherp gesteld. Zo verduidelijkt het Hof (in het arrest van 22 maart 2012 met nr. C-567/10, Inter-Environnement Bruxelles e.a.) dat plannen en programma's als "voorgeschreven" moeten worden aangemerkt wanneer de vaststelling ervan is geregeld in nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen waarin is aangegeven welke instanties bevoegd zijn om die plannen en programma's vast te stellen en volgens welke procedure zij worden opgesteld.

In een recent arrest van 25 juni 2020 met nr. C-24/19 (A e.a. t. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen, ook wel het "Vlarem II-arrest" genoemd) heeft het Hof bevestigd dat het daarbij van geen tel is of het plan of programma al dan niet verplicht vast te stellen is.

Tot slot heeft het Hof ook geoordeeld dat het begrip "plannen en programma's" niet alleen ziet op de opstelling, maar ook op de wijziging ervan (zie onder meer het arrest van 12 juni 2019 met nr. C-43/18, Compagnie d'entreprises CFE SA v Région de Bruxelles-Capitale).

13° "project": met voorliggend decreet wordt de bestaande definitie uit artikel 4.1.1, 5°, van het DABM gewijzigd om nauwer aan te sluiten bij de definitie van artikel 1, tweede lid, a) van de MEB-richtlijn.

De bepaling van de MEB-Richtlijn met betrekking tot de definitie van het begrip "project" heeft volgens het Hof van Justitie rechtstreekse werking, waardoor ze meteen van toepassing is in de nationale rechtsordes. Voorliggend decreet sluit om redenen van duidelijkheid dan ook aan bij deze definitie, zoals deze geïnterpreteerd wordt en desgevallend nog geïnterpreteerd zal worden in de rechtspraak van het

Hof van Justitie.

Overeenkomstig voormeld artikel van de MEB-richtlijn kwalificeert een activiteit als een "project" indien het ofwel bestaat uit het uitvoeren van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken, ofwel uit andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip "project" ziet op werken of ingrepen die de materiële toestand van de plaats veranderen of die fysische eigenschappen van het milieu wijzigingen (zie bijvoorbeeld het arrest van 29 juli 2019 met nr. C-411/17, Inter-Environnement Wallonie en Bond Beter Leefmilieu).

De notie "ingrepen in het natuurlijk milieu of landschap" wordt ruim geïnterpreteerd door het Hof van Justitie. Het Hof spreekt reeds van "ingrepen in het natuurlijk milieu of landschap" wanneer het gaat om handelingen die de fysische eigenschappen van het milieu veranderen. Zo is er volgens het Hof ook sprake van een "project" bij de bemesting van weides, aangezien "*bemesting immers de eigenschappen van de bodem kan veranderen, aangezien de bodem met voedingsstoffen wordt verrijkt, [hetgeen] dus een ingreep in de zin van artikel 1, lid 2, onder a) zijn waardoor de materiële toestand van de plaats wijzigt*" (zie het arrest van 7 november 2018 met nr. C-294/17, Coöperatie Mobilisation fort he Environment UA e.a.). De notie "ingreep in het natuurlijk milieu of landschap" veronderstelt dus niet per se dat fysieke werken moeten gebeuren, maar kan eveneens zien op de installatie en exploitatie van een inrichting of activiteit die met bepaalde emissies gepaard gaat die op hun beurt de fysieke eigenschappen van het milieu wijzigen.

Het Hof van Justitie oordeelt dat een loutere verlenging van een vergunningstermijn op zich geen "project" is in de zin van de MEB-richtlijn als de termijnverlenging op zichzelf geen structurele handelingen inhoudt. Wanneer de verlenging van een vergunningstermijn evenwel gepaard gaat met grote werkzaamheden, is er wel sprake van een "project" voor de beoordeling van de milieubeoordelingsplicht (zie het arrest van 29 juli 2019 met nr. C-411/17, Inter-Environnement Wallonie en Bond Beter Leefmilieu).

"62. Uit de rechtspraak van het Hof blijkt dat het begrip „project", met name gelet op de bewoordingen van artikel 1, lid 2, onder a), eerste streepje, van de MEB-richtlijn, ziet op werken of ingrepen die de materiële toestand van de plaats veranderen (zie in die zin arrest van 19 april 2012, Pro-Braine e.a., C-121/11, EU:C:2012:225, punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
[…]
71. Gelet op deze verschillende elementen kunnen maatregelen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, met het oog op de beoordeling of er in casu sprake is van een project in de zin van artikel 1, lid 2, onder a), eerste streepje, van de MEB-richtlijn, <u>niet kunstmatig worden losgekoppeld van de werkzaamheden waarmee zij onlosmakelijk verbonden zijn.</u> Geconstateerd moet dan ook worden dat dergelijke maatregelen en de onlosmakelijk daarmee verbonden moderniseringswerkzaamheden samen deel uitmaken van één en hetzelfde project in de zin van die bepaling, onder voorbehoud van de feitelijke beoordelingen die de verwijzende rechter dient te verrichten.
[…]
77. Bijgevolg moet worden beoordeeld of maatregelen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, samen met de werkzaamheden waarmee zij onlosmakelijk verbonden zijn, kunnen vallen onder punt 24 van bijlage I bij de MEB-richtlijn, waarin wordt verwezen naar „[elke wijziging] of uitbreiding van in

deze bijlage opgenomen projecten, wanneer die wijziging of uitbreiding voldoet aan de in deze bijlage genoemde drempelwaarden, voor zover deze bestaan", of onder punt 13, onder a), van bijlage II bij die richtlijn, waarin wordt verwezen naar „[elke wijziging] of uitbreiding van projecten opgesomd in bijlage I of in deze bijlage waarvoor reeds een vergunning is afgegeven, die zijn of worden uitgevoerd en die aanzienlijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben (niet in bijlage I opgenomen wijziging of uitbreiding)".

78 Uit de opzet en de bewoordingen van punt 24 van bijlage I bij de MEB-richtlijn blijkt dat dit punt ziet op de wijzigingen of uitbreidingen van een project die, met name door hun aard of hun omvang, qua milieueffecten soortgelijke risico's met zich meebrengen als het project zelf."

Wanneer de hervergunning betrekking heeft op een handeling die op zichzelf wel als "project" kwalificeert en die sinds de oorspronkelijke vergunningverlening niet werd uitgevoerd, is er volgens het Hof wel sprake van een milieubeoordelingsplichtig "project" omdat de hervergunning ook de effectieve uitvoering van de beoogde handeling inhoudt en derhalve structurele ingrepen zal teweegbrengen (zie het arrest van 9 september 2020 met nr. C-254/19, Friends of the Irish Environment).

Volgens de systematiek van de MEB-Richtlijn, zoals bevestigd in de rechtspraak (zie o.a. arrest van 29 juli 2019 met nr. C-411/17, Inter-Environnement Wallonie en Bond Beter Leefmilieu met betrekking tot de kwestie van de levensduurverlenging van kerncentrales) is de MEB-richtlijn slechts van toepassing op acties die kwalificeren als "project" in de zin van artikel 1, lid 2, onder a) MEB-Richtlijn, waarna moet worden nagegaan of ze vallen onder bijlage I en II. Met andere woorden moeten ook wijzigingen of uitbreidingen aan bijlage I en bijlage II-projecten voldoen aan de definitie "project" in de zin van artikel 1, lid 2, a) MEB-Richtlijn. In de mate de actie bestaat uit de totstandbrenging en exploitatie van een nieuwe installatie, valt dit onder "totstandbrenging van installaties". In de mate er sprake is van een capaciteitsuitbreiding van een bepaalde installatie, moet worden gekeken of dit een "ingreep in het natuurlijke" milieu kan teweegbrengen. Zoals eerder gesteld, interpreteert het Hof van Justitie dit tweede streepje immers zeer ruim.

Het nauwer aansluiten bij de definitie uit de MEB-richtlijn strekt ertoe de bepaling van de MEB-richtlijn en de interpretatie door het Hof van Justitie duidelijker te kunnen laten doorwerken. Inhoudelijk wijzigt de strekking van de definitie dus niet.

14° "publiek": deze definitie is een overname van artikel 2, (d) van de SMEB-richtlijn en artikel 2, (d) van de MEB-richtlijn. De bepaling van de richtlijn werd op zijn beurt overgenomen van artikel 2.4 van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende de toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieu-aangelegenheden.

15° "scoping": de bedoeling van de milieubeoordeling is om ertoe te komen dat de nodige en relevante informatie wordt vergaard inzake de mogelijke aanzienlijke milieueffecten die een voorgenomen actie teweeg zal brengen. De informatie die moet worden opgenomen in het milieueffectrapport, wordt vastgelegd in hoofdstuk 4, afdeling 3. Niettemin kan de reikwijdte en de detailleringsgraad van de op te nemen informatie en de inhoudelijke aanpak van het onderzoek verschillen naargelang van het soort actie dat wordt onderzocht en de kenmerken van deze actie. De reikwijdte, detailleringsgraad en inhoudelijke aanpak van het milieueffectenonderzoek dat weergegeven wordt in het MER is dus onder meer

afhankelijk van de omvang, ligging, inhoud en detailleringsniveau van de actie en van het stadium binnen het ruimere besluitvormingsproces waarin de voorgenomen actie zich bevindt (bijvoorbeeld of de betrokken actie zich eerder op strategisch dan wel op een concreter niveau afspeelt).

De scoping is in de eerste plaats gericht op het vaststellen van de belangrijkste milieueffecten die in het MER grondig moeten worden beoordeeld, en op het bepalen van de reikwijdte en gedetailleerdheid van de informatie die in het MER moet worden verstrekt en van de inhoudelijke aanpak van het onderzoek. Het is van belang dat de beoordeling van de milieu-informatie wordt toegespitst op de vraagstukken die van belang zijn voor de besluitvorming over de voorgenomen actie en niet wordt overladen met irrelevante details over minder belangrijke vraagstukken. Een goede scoping verkleint de kans dat de adviesinstanties in een later stadium de initiatiefnemers nog om aanvullende informatie moeten vragen nadat het MER is opgesteld en ingediend. Daarnaast vermijdt een goede scoping ook dat overbodige informatie niet onnodig wordt onderzocht en beschreven.[17]
De scoping bepaalt dus de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het MER-rapport en zorgt ervoor dat de milieubeoordeling wordt toegespitst op de aanzienlijke milieueffecten van het project. Voor de scoping gelden een aantal procedurele vereisten die zijn opgenomen in hoofdstuk 4, afdeling 2.

16° "scopingsadvies": een advies over de scoping wordt gedefinieerd als een scopingsadvies. Relevante instanties worden tijdens de milieubeoordeling om advies gevraagd over de scoping, dit is verplicht voor plannen en programma's. Voor projecten kan de initiatiefnemer de relevante instanties facultatief om advies vragen over de scoping. Naast de reguliere scopingsadviezen, kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., op vraag van de initiatiefnemer, ook een geïntegreerd scopingsadvies afleveren. Dit geïntegreerd scopingsadvies is een advies over de geschikte scope voor het voorliggende MER dat verschilt van een gewoon scopingsadvies in die zin dat er rekening moet gehouden worden met de adviezen van de relevante adviesinstanties.

17° "screening": in hoofdstuk 3, afdeling 1 wordt de werkingssfeer van de milieubeoordelingsplicht toegelicht. De acties die onder de milieubeoordelingsplicht vallen, zijn op te delen in twee categorieën: enerzijds zijn er acties waarvoor van rechtswege een milieubeoordeling moet worden uitgevoerd (van rechtswege MER-plichtige acties) en anderzijds zijn er acties waarvoor slechts een milieubeoordeling moet worden uitgevoerd indien op basis van de procedure uit hoofdstuk 3, afdeling 2 blijkt dat de actie aanzienlijke milieueffecten kan hebben. (de screeningsgerechtigde acties). Met de term screeningsgerechtigd wordt bedoeld dat hoewel in principe een milieubeoordeling vereist zou zijn, de initiatiefnemer het recht heeft door middel van een screening aan te tonen dat geen milieubeoordeling vereist is.

De screening is het geheel van informatie waarin van een voorgenomen actie wordt aangegeven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. Als deze informatie aantoont dat er geen aanzienlijke milieueffecten mogelijk zijn, moet voor die actie geen milieubeoordeling worden uitgevoerd. Voor de screening gelden een aantal procedurele vereisten die zijn opgenomen in hoofdstuk 3, afdeling 2.

18° "vergunning": deze definitie is overgenomen uit artikel 1, lid 2, c) van de MEB-

[17] Environmental Impact Assessment of Projects, Guidance on Scoping (Directive 2011/92/EU as amended by 2014/52/EU) van de Europese Commissie, p. 39.

richtlijn en doelt op de beslissing van de bevoegde overheid waarmee een initiatiefnemer het recht krijgt om een project uit te voeren. In de eerste plaats zal dit voornamelijk betrekking hebben op de omgevingsvergunning, maar om een volledige omzetting en implementatie van de MEB-richtlijn te garanderen wordt de m.e.r.-regelgeving zo geschreven dat zij kan toegepast worden op alle reeds bestaande en eventuele toekomstige vergunningen voor projecten. Vandaar dat ervoor wordt gekozen om het begrip vergunning een ruime lading te laten dekken, conform de definitie van de MEB-richtlijn, zonder een limitatieve opsomming te geven van bestaande vergunningen.

19° "Vlaams expertisecentrum milieueffectrapportage, afgekort Vlaams expertisecentrum m.e.r.": deze definitie wordt gebruikt ter aanduiding van de instantie die binnen het Departement Omgeving wordt belast met een bijzondere bevoegdheid voor de milieueffectrapportage.

De naam van deze dienst is reeds verschillende malen gewijzigd. Zo werd vroeger gesproken over de "Dienst Mer", maar draagt deze dienst op het moment van de opmaak van voorliggend ontwerpdecreet de naam "Team Mer". Met voorliggend ontwerp krijgt de dienst opnieuw een nieuwe naam. Zij zal voortaan gekend zijn als het "Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Het takenpakket van deze dienst kent een heroriëntatie waarbij ze als expertisecentrum ondersteunende instrumenten moeten aanbieden om de kwaliteit en uniformiteit van de milieueffectbeoordeling in Vlaanderen te ondersteunen door actuele wetenschappelijke onderbouwingen en informatie beschikbaar te stellen. Zie bespreking bij artikel 52.
In de processen verschuift de rol van het expertisecentrum van meer controlerende taken naar een faciliterende rol en advisering in besluitvormingsprocessen van plannen, programma's en projecten.

Enkele specifieke taken van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. worden besproken onder hoofdstuk 5, afdeling 2.

Artikel 7

Dit wijzigingsdecreet beoogt in eerste instantie het behoud van de goed- of afkeuringsbeslissing van het project-MER door het Vlaamse expertisecentrum. Op termijn is het de bedoeling om, na een inwerkingsfase waarin de modernisering m.e.r. met inbegrip van de dienstverlening van het expertisecentrum in praktijk gebracht is en de ontwikkeling van digitale tools structureel is voorzien, ook voor project-MER de goed- of afkeuringsbeslissing te vervangen door een kwaliteitsadvies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.in functie van kwaliteitsborging, net zoals reeds voor plan-MER wordt voorzien. Voorliggend artikel van het wijzigingsdecreet voorziet dit en treedt in werking op een nader te bepalen datum (zie artikel 141). (zie artikel 141).

Deze wijzigingsbepaling voorziet in de nodige aanpassing van de definitie van milieubeoordeling nadat er beslist is om de goed- of afkeuringsbeslissing te vervangen door een kwaliteitsadvies over het project-MER door het Vlaamse expertisecentrum.

Artikel 8

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 9

Artikel 4.1.2

Als er geen advies gegeven werd, betekent dat niet dat het advies als positief of negatief beschouwd kan worden. Het niet tijdig verlenen van een advies mag de voortgang van het proces niet belemmeren. Voor de duidelijkheid wordt daarom expliciet vermeld dat in dat geval aan de adviesvereiste voorbij mag gegaan worden. De sectorale regelgeving kan daar echter specifiekere gevolgen aan verbinden.

MINA/SERV advies: De raden stellen dat er behoedzaam moet omgegaan worden met het systeem waarbij aan de adviesvereiste mag worden voorbijgegaan bij het uitblijven van adviezen van adviesinstanties en erkent de uitdaging van de adviesverlening, maar vraagt daarbij te streven naar kwalitatief goede adviezen bij iedere milieubeoordeling door deze af te stemmen op de capaciteit va adviesinstanties.

Reactie: Voorliggend artikel herneemt de voorliggende wijzigingen van het OVD met dien verstande dat men niet langer uitgaat van het systeem dat een stilzwijgend advies geacht wordt gunstig te zijn, maar wel dat bij het ontbreken van een tijdig advies, aan de adviesverplichting voorbij gegaan mag worden. Zo is het DABM en OVD op elkaar afgestemd. In de memorie van de wijzigingsdecreet van het OVD wordt als reden het volgende meegegeven:

"*Uit de analyse van rechtspraak en rechtsleer blijkt dat adviesinstanties het moeilijk hebben om tijdig advies uit te brengen. Ook uit het Omgevingsloket blijkt een lichte daling in de adviesverlening bij de wettelijke adviesvragen: in 2018 verleende 79% advies, in 2019 verleende 77% en in 2020 was dit 72%. Het is dan ook niet correct te stellen dat het niet uitbrengen van een advies gelijk te stellen is met een gunstig advies. […] Let wel, dit ontslaat een adviesinstantie niet van zijn verantwoordelijkheid.*"

Het standpunt wordt geapprecieerd dat ook ikv modernisering mer er begrip is voor de uitdaging van adviesverlening, het is inderdaad zo dat er een uit analyse van rechtspraak en rechtsleer (OVD) blijkt dat adviesinstanties het moeilijk hebben om tijdig advies uit te brengen en er een daling is. Daarom ook het belang van het opnemen van deze nieuwe bepaling.

Artikel 10

Artikel 4.1.3

Als onderdeel van het moderniseringstraject van de milieueffectrapportage, wordt tevens ingezet op een aantal digitale instrumenten, zoals een online screeningtool en scopingtool, alsook kennis- en informatiesystemen. Deze beslissingsondersteunende instrumenten zullen de verschillende actoren helpen bij de screening en milieubeoordeling en kunnen evolueren op basis van voortschrijdend inzicht. Het zijn de instrumenten waarmee het Vlaams

expertisecentrum m.e.r. zijn vergaarde en evoluerende kennis en expertise ook ter beschikking kan stellen aan de maatschappij. Deze instrumenten zullen gefaseerd online beschikbaar worden voor initiatiefnemers, adviesinstanties, bevoegde overheden alsook het bredere publiek.

Het ontwerp en de ontwikkeling van deze digitale instrumenten zal behoorlijk wat tijd in beslag nemen. Waar nodig moeten bijkomende modellen worden ontwikkeld of bijgestuurd en datasets en kaartlagen opgemaakt en ter beschikking gesteld. De governance van deze data en modellen moet worden ingeregeld bij de verschillende betrokken overheden – Vlaams expertisecentrum m.e.r., adviesinstanties, ... En ook de meerwaarde van deze instrumenten in het kader van de screening en de milieubeoordeling moet afgetoetst en gevalideerd worden door de betrokken stakeholders en finale eindgebruikers. Daarnaast staat de inhoudelijke, wetenschappelijke en technologische evolutie ook niet stil, dat betekent dat waar opportuun, in de toekomst nieuwe (versies van) digitale instrumenten en kennis- en informatiesystemen beschikbaar gemaakt zullen worden. Zo kan het gebruik van real-time data in de toekomst potentieel een game changer worden inzake effectberekeningen. Ook het gebruik van virtual reality, dewelke maximaal op onze zintuiglijke waarneming tracht in te takken, kan in de toekomst een grote impact hebben op hoe we over milieueffecten kunnen communiceren en deze visualiseren. Dit door de impact van een ingreep of milderende maatregelen beter begrijpbaar te maken voor de verschillende belanghebbenden bijvoorbeeld.

Om vlot in te kunnen spelen op zowel de ontwikkeling van de eerste digitale instrumenten als toekomstige versies naar aanleiding van inhoudelijke, wetenschappelijke en technologische evoluties, wordt in een delegatie aan de Vlaamse Regering voorzien om maatregelen te nemen waarmee de procedures, de screening, de milieubeoordeling en de terbeschikkingstelling van milieu-informatie in dit decreet gedigitaliseerd kunnen worden. Hoewel niet expliciet opgenomen, moet hierbij rekening worden gehouden met de bepalingen van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Artikel 11

Artikel 4.1.4

Tenzij bij decreet voor een specifiek type plan of programma een integratie van de milieueffectrapportage voorzien is, gelden voor de vaststelling van een m.e.r.-plichtig plan of programma, zowel procedurele bepalingen met het oog op vaststelling van het plan of programma zoals bepaald in de sectorale regelgeving als de procedurele bepalingen inzake milieueffectrapportage zoals bepaald in deze titel. De bepalingen van deze titel zijn zo geformuleerd dat zij in de praktijk per proces flexibel kunnen worden geïntegreerd in het proces tot vaststelling van het plan of programma.

De Vlaamse Regering kan er evenwel voor opteren om voor een specifiek type plan of programma de procedurele bepalingen inzake milieueffectrapportage zoals bepaald in deze titel op een vaste manier te integreren in het proces tot vaststelling van dat plan of programma. Dit artikel biedt hier de juridische grondslag voor. Deze bepaling doet uiteraard geen afbreuk aan de mogelijkheid om door middel van een decreet een specifiek integratiespoor uit te werken voor een specifiek type plan of programma. Een voorbeeld daarvan is de geïntegreerde procedure voor ruimtelijke uitvoeringsplannen zoals voorzien in de VCRO.

Het tweede lid van dit artikel verduidelijkt dat indien geen wijze van integratie bepaald is in de sectorale regelgeving, voor een plan of programma dat onder de werkingssfeer valt, de bepalingen van titel IV van het DABM gelden. Een voorbeeld daarvan is de opmaak van een plan-MER voor een besluit van de Vlaamse Regering. Voor zover geen wijze van integratie hiervoor voorzien is in sectorale regelgeving, zullen overeenkomstig deze bepaling de generieke bepalingen die met dit decreet worden ingevoerd toegepast worden tijdens het regelgevingsproces. Omgekeerd betekent dit ook dat indien wel een wijze van integratie bepaald is, de bepalingen zoals geïntegreerd gevolgd moeten worden. Een initiatiefnemer van een plan of programma heeft dus geen keuze wat betreft de te volgen procedure.

Artikel 12

Artikel 4.1.5

Dit artikel biedt de juridische grondslag om de generieke m.e.r.-procedure ten aanzien van projecten die onder de werkingssfeer van milieueffectrapportage vallen, middels een besluit van de Vlaamse Regering te integreren in de vergunningsprocedure ten aanzien van specifieke projecten zoals die overeenkomstig de sectorale regelgeving worden vastgesteld. Deze bepaling doet uiteraard geen afbreuk aan de mogelijkheid om door middel van een decreet een integratiespoor uit te werken voor een specifiek type project. Een voorbeeld daarvan is de geïntegreerde procedure voor omgevingsvergunningen.

De tweede paragraaf van dit artikel verduidelijkt dat indien geen wijze van integratie bepaald is in de sectorale regelgeving, voor een project dat onder de werkingssfeer valt, de bepalingen van titel IV van het DABM gelden. Om een volledige omzetting en implementatie van de MEB-richtlijn te garanderen wordt de m.e.r.-regelgeving zo geschreven dat zij kan toegepast worden op alle reeds bestaande en eventuele toekomstige vergunningen voor projecten. Dit artikel komt hieraan tegemoet. Omgekeerd betekent dit ook dat, indien wel een wijze van integratie bepaald is, de bepalingen zoals geïntegreerd gevolgd moeten worden. Een initiatiefnemer van een project heeft dus geen keuze wat betreft de te volgen procedure.

Artikel 13

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 3. MILIEUEFFECTEN VAN ACTIES VAN ANDERE LANDEN OF GEWESTEN

Artikel 14

Artikel 4.1.6

Deze bepaling is van toepassing op het geval waarbij een actie die wordt uitgevoerd op het grondgebied van de federale overheid, een ander gewest, een andere Verdragspartij bij het Verdrag van Espoo of een andere lidstaat van de Europese Unie aanzienlijke milieueffecten teweeg kan brengen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Artikel 7 van de SMEB-richtlijn en artikel 7 van de MEB-richtlijn schrijven voor dat een lidstaat op wiens grondgebied een actie wordt beoogd die mogelijk aanzienlijke

grensoverschrijdende effecten genereert, de lidstaten aanschrijft waar deze grensoverschrijdende effecten zich kunnen voordoen. Omgekeerd moet deze laatste te kennen geven of zij wenst deel te nemen aan de milieubeoordelingsprocedure in de lidstaat op wiens grondgebied de actie wordt beoogd. Aldus moet de lidstaat op wiens grondgebied er zich aanzienlijke grensoverschrijdende milieueffecten kunnen voordoen, in een procedure voorzien om deel te nemen aan het grensoverschrijdend overleg. Ook wordt de federale overheid opgenomen in de opsomming omdat ook de federale overheid projecten kan hebben op maritiem grondgebied bijvoorbeeld met effecten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Ten dien einde schrijft deze bepaling voor dat, als een instantie met bevoegdheid op het Vlaams grondgebied (m.a.w. iedere overheid inclusief de gemeenten of de administratie van het Vlaamse Gewest, of ministers van de Vlaamse Regering) vaststelt dat er zich grens- of gewestgrensoverschrijdende effecten kunnen voordoen op haar grondgebied of als zij daarvan op de hoogte wordt gesteld door de bevoegde autoriteiten van een Verdragspartij, een andere lidstaat of een ander gewest, het Vlaamse Gewest deze autoriteiten meedeelt of zij al dan niet wenst deel te nemen aan de besluitvormingsprocedure van de actie in kwestie. Deze verantwoordelijkheid ligt voor alle duidelijkheid bij het Vlaamse Gewest en niet bij de Vlaamse Regering. In de praktijk zal het dus gaan om het departement Omgeving die het ESPOO focal point contacteert van de betrokken staat of gewest.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere procedureregels te bepalen opdat de adviesinstanties die door de Vlaamse Regering worden aangeduid en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest geïnformeerd worden over de voorgenomen actie en de te verwachten aanzienlijke milieueffecten. De adviesinstanties en het betrokken publiek moeten tevens de mogelijkheid geboden worden om zich uit te spreken over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten. Conform artikel 7 lid 3 MEB-richtlijn moeten het betrokken publiek en de adviesinstanties niet alleen binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden maar moeten zij ook over een redelijke termijn beschikken om hun advies of mening uit te brengen.

In fine zal het betrokken publiek op Vlaams grondgebied en de geraadpleegde adviesinstanties ook op de hoogte moeten worden gebracht van de beslissing van de bevoegde autoriteiten over de voorgenomen actie.

Deze delegatie wordt algemeen geformuleerd als een doelstelling om de Vlaamse Regering enige flexibiliteit te bieden om deze Europese verplichtingen in te vullen zoals zij dit nuttig acht, met eventueel een verschillende aanpak voor plannen en programma’s dan voor projecten. Op die manier kan zij er bijvoorbeeld voor kiezen om een afsprakenkader te sluiten met buurlanden of gewesten, of opteren voor samenwerkingsakkoorden e.a. in de plaats van ad hoc per actie te handelen.

Artikel 15 en 16

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

Hoofdstuk 2. DOELSTELLING, KENMERKEN VAN DE MILIEUBEOORDELING EN RELATIES TUSSEN MILIEUBEOORDELINGEN

AFDELING 1. DOELSTELLINGEN EN KENMERKEN VAN DE MILIEUBEOORDELING

Artikel 17

Artikel 4.2.1

Paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn nagenoeg identiek aan huidig artikel 4.1.4 van het DABM. Gezien de doelstelling van voorliggend ontwerp van decreet niet verschilt van de achterliggende doelstelling van het DABM, wordt de artikelsgewijze bespreking bij het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage[18] hier dan ook grotendeels hernomen (met dien verstande dat de toelichting met betrekking tot de veiligheidsrapportage achterwege wordt gelaten). Waar relevant, worden nuances aangebracht teneinde de doelstellingen van de SMEB- en MEB-richtlijn bijkomend te onderstrepen.

Het eerste lid van dit artikel verwoordt de algemene doelstelling van dit decreet. In de loop van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw heeft het sociale belang in onze industriële maatschappij zijn plaats verworven naast het economische belang. Wil men een echte duurzame ontwikkeling mogelijk maken, dan moet ook aan het milieubelang een gelijkwaardige plaats worden toegekend. Met andere woorden, ecologische doeltreffendheid, economische efficiëntie en sociale billijkheid moeten op voet van gelijkheid tegen mekaar worden afgewogen.[19] Anders geformuleerd kan men stellen dat het milieubelang de randvoorwaarden moet aangeven waarbinnen een economische en sociale ontwikkeling kunnen plaatsvinden. Dit ligt trouwens in de lijn van het begrip "*duurzame ontwikkeling*".

Het in de SMEB-richtlijn uitdrukkelijk vermelde doel om met deze regelgeving te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau werd toegevoegd ten opzichte van de huidige tekst van het DABM.

Verder houdt dit lid in dat een plan, programma of project in principe aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen wanneer het "aanzienlijke milieueffecten kan veroorzaken".

In de MEB-richtlijn wordt de term aanzienlijk gevolg of milieueffect gebruikt. In

[18] *Parl.St.* Vl. Parl. 201-2002, nr. 1312/1.
[19] L. LAVRYSEN en F. MAES, "Juridische grondslagen voor het (inter-)nationaal verdelen en gemeenschappelijk beheren", in: B. MAZIJN, *Duurzame ontwikkeling meervoudig bekeken*, Academia Press, Gent, 2000, 229.

Artikel 5, lid 3 wordt bij "te verschaffen informatie" gevraagd naar "een beschrijving van de maatregelen om aanzienlijke negatieve effecten te vermijden, te beperken en zo mogelijke te verhelpen".

Een gelijkaardig criterium wordt gebruikt in het verdrag van Espoo, nl. "belangrijke nadelige grensoverschrijdende milieueffecten" ("significant adverse transboundary environmental impact", Artikel 2, lid 1).

Ook de Nederlandse regelgeving (Artikel 7.2 Wet Milieubeheer) spreekt van "belangrijke nadelige gevolgen (…) voor het milieu".

Er is te benadrukken dat de milieubeoordelingsplicht speelt wanneer een voorgenomen actie aanzienlijke effecten "kan" hebben.

In het tweede lid van dit artikel worden een aantal wezenlijke kenmerken van de milieubeoordeling vermeld.

In punt 1° komen een paar essentiële kenmerken aan bod. Omwille van het feit dat ze onderling samenhangen, werden ze in één zin geformuleerd. Een eerste essentieel kenmerk is dat er een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie moet worden gemaakt van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu van een voorgenomen actie. Te benadrukken is dat de notie "systematisch" geenszins inhoudt dat elke actie aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen. Deze term doelt er daarentegen op dat de beoordeling van de milieueffecten op een gestructureerde en wetenschappelijk onderbouwde wijze moet gebeuren.

Een tweede essentieel kenmerk is dat de gevolgen moeten worden ingeschat van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan. Voor sommige acties, zoals b.v. ruimtelijke plannen, zal het lang niet altijd mogelijk zijn om alternatieven te formuleren voor het gehele plan. Daarom spreekt het voorontwerp niet alleen over alternatieven voor acties, maar ook over alternatieven voor onderdelen ervan. Ten derde moet een beschrijving en evaluatie worden gemaakt van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de geselecteerde actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken en zo mogelijk te verhelpen of te compenseren.

In punt 2° komt een vierde essentieel kenmerk aan bod: de informatie die in de milieueffectrapporten wordt aangeboden moet van goede kwaliteit zijn. De informatie moet ook betrouwbaar zijn om toe te laten dat de besluitvorming inzake de voorgenomen actie er zich deugdelijk op kan baseren. Bovendien moet deze kwaliteit gecontroleerd worden.

Te dien einde wordt in hoofdstuk 5 voorzien in maatregelen om een kwaliteitszorgsysteem op te zetten.

Punt 3° (het vijfde essentieel kenmerk) is de openbaarheid. Dit punt wordt aangepast ten opzichte van huidig punt 3° van § 2, artikel 4.1.4. van het DABM. Het essentiële kenmerk van de openbaarheid wordt herleid tot de essentie: de raadpleging van het betrokken publiek en de informatieverstrekking over de

doorwerking van de milieubeoordeling in de besluitvorming over de voorgenomen actie.

Ook op dit punt zal het digitaliseringsproces een belangrijke rol spelen. Door in toegankelijke digitale platformen te voorzien, wordt de informatie die wordt verzameld, de adviesverlening en de besluitvorming op een snelle en toegankelijke manier beschikbaar gesteld aan het publiek. Voorgaande doet echter geen afbreuk aan het feit dat er ook inspanningen zullen nodig blijven om het publiek analoog te bereiken, zodat ook de personen die geen toegang hebben tot de digitale kanalen hun inspraakrechten ten volle kunnen benutten.

Het derde lid van dit artikel vormt een omzetting van artikel 5, lid 3, b) en overweging 33 van de MEB-richtlijn, die bepaalt dat de instanties die bijzondere bevoegdheden genieten inzake de milieubeoordeling over voldoende expertise moeten genieten. De expertisevereiste geldt aldus niet enkel ten aanzien van de deskundigen die de milieueffectrapporten opstellen (en er overeenkomstig het tweede lid, 1° van voorliggend artikel op toezien dat zij kwalitatieve en juiste informatie aanleveren). Ook de instanties die de milieueffectrapporten beoordelen moeten over voldoende expertise beschikken of er toegang toe hebben om de volledig- en juistheid van de milieueffectrapporten te kunnen beoordelen en daar de juiste conclusies aan te verbinden. Er moeten voldoende middelen voorzien worden bij het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheden om de toegang tot deze expertise te garanderen.

In het decreet wordt de expertiseverplichting ten aanzien van de bevoegde instanties zowel voor plannen en programma's als voor projecten voorzien. Bovendien geldt deze verplichting overeenkomstig het decreet voor de bevoegde overheden enerzijds en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. anderzijds.

Artikel 18

De volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. RELATIES TUSSEN EFFECTBEOORDELINGEN

De artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.6. lichten de relatie toe tussen verschillende effectbeoordelingen. Een aantal verschillende gevallen worden hier geregeld. Deze worden hieronder nader toegelicht. Kort samengevat betreft het volgende gevallen:

- artikel 4.2.2. en 4.2.3. beïnvloeden de scope van de milieubeoordeling met als doelstelling om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen;
- artikel 4.2.4. heeft betrekking op het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten (bv. uitgevoerd op een ander niveau, zijnde planniveau of projectniveau; uitgevoerd binnen een eerder besluitvormingsproces voor een gelijkaardige actie) of andere wettelijk geregelde relevante beoordelingen;
- artikel 4.2.5. heeft betrekking op het hergebruik van een milieueffectrapport als geheel;

- artikel 4.2.6. heeft betrekking op de afstemming in het geval dat er meerdere beoordelingen vereist zijn.

Deze bepalingen zijn geïnspireerd op artikel 4, lid 3 en artikel 5, lid 2 en lid 3 van de SMEB-Richtlijn en artikel 5, lid 1 van de MEB-Richtlijn.

Er kunnen twee principes gedistilleerd worden uit voormelde bepalingen van de Europese richtlijnen.

Enerzijds sturen zij aan op hergebruik van relevante informatie. Zo wordt bepaald dat er bij de opmaak van milieueffectrapporten rekening wordt gehouden met "de beschikbare resultaten van andere op grond van nationale of Uniewetgeving uitgevoerde relevante beoordelingen" (artikel 5, lid 1 in fine MEB-Richtlijn) of relevante informatie over de milieueffecten "die op andere besluitvormingsniveaus of via andere wetgeving van de Gemeenschap is verkregen" (artikel 5, lid 3 SMEB-Richtlijn). In de richtsnoer die de Europese Commissie heeft opgesteld met betrekking tot de SMEB-Richtlijn, wordt de doelstelling van artikel 5, lid 3 als volgt verwoord: "*Artikel 5, lid 3, benadrukt de wenselijkheid van het zo efficiënt mogelijk verzamelen en produceren van informatie. Dit lid bepaalt dat voor het samenstellen van het milieurapport ook relevante informatie (wat zowel analyses als gegevens kunnen zijn) mag worden gebruikt die reeds uit andere bronnen beschikbaar is. Dit is met name nuttig wanneer plannen en programma's deel uitmaken van een hiërarchie (…). Informatie die is verkregen in een ander besluitvormingssysteem, zoals plannen of programma's voor andere sectoren, of door uitvoering van andere Gemeenschapswetgeving, zoals de kaderrichtlijn water (2000/60/EG), kan eveneens worden gebruikt*."[20]

De Europese richtlijnen laten aldus toe dat men bij het opstellen van het milieueffectrapport gebruik maakt van de informatie die reeds voorhanden is. Dit kan bijvoorbeeld gaan over nuttige informatie uit een reeds opgemaakt milieueffectrapport voor een gelijkaardig project of in een milieueffectrapport voor een plan of programma dat het kader vormt voor een voorgenomen project of in een passende beoordeling.

Anderzijds kan uit de Europese richtlijnen worden afgeleid dat het de bedoeling is om de omvang van het milieueffectrapport af te stemmen op de betrokken actie. Zo stelt artikel 4, lid 3 van de SMEB-Richtlijn dat "*om overlapping te voorkomen, rekening [wordt] gehouden met het feit dat de beoordeling (…) op verschillende niveaus van de hiërarchie wordt uitgevoerd*". In artikel 5, lid 2 van de SMEB-Richtlijn wordt toegelicht dat het milieueffectrapport de informatie bevat die "*redelijkerwijs mag worden vereist, gelet op de stand van kennis en beoordelingsmethoden, de inhoud en het detailleringsniveau van de voorgenomen actie, het besluitvormingsniveau waarop het zich bevindt en de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld, teneinde overlappende beoordelingen te vermijden*". Het is belangrijk te onderstrepen dat de notie "het besluitvormingsproces" doelt op het

[20] Europese Commissie, Uitvoering van Richtlijn 2001/42 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's, 30.

besluitvormingsproces *in globo*. Wanneer een milieueffectrapport moet worden opgesteld van een plan of programma dat op zichzelf deel uitmaakt van een groter plan of programma, moet de informatie die moet worden opgenomen in het op te stellen milieueffectrapport aldus afgestemd worden op de detailleringsgraad van het plan of programma dat op dat moment voorligt. De detailleringsgraad zal in dat geval aldus specifieker zijn dan de detailleringsgraad van het eerder opgestelde groter plan of programma, aangezien het latere plan of programma er een uitvoering van is en per definitie zelf specifieker zal zijn. Hetzelfde geldt in het geval men een project beoogt uit te voeren dat kadert binnen een eerder vastgesteld plan of programma waarvoor een MER werd opgemaakt.

Er is evenwel nog een derde situatie denkbaar waarbij er een relatie bestaat tussen een op te maken milieueffectrapport en reeds eerder uitgevoerde milieubeoordelingen, die evenwel niet uitdrukkelijk wordt weerspiegeld in de Europese richtlijnen. Het betreft hier meer bepaald de situatie waarbij er voor een voorgenomen actie reeds een milieueffectrapport werd opgesteld in het kader van een eerdere besluitvormingsprocedure die omwille van een of andere reden nooit tot de vaststelling van het plan of programma of beslissing over de vergunning van het project heeft geleid. Op voorwaarde dat het eerder opgemaakte milieueffectrapport conform alle procedurele vereisten inzake milieubeoordeling tot stand is gekomen overeenkomstig deze titel en de informatie nog steeds actueel is, kan dergelijk milieueffectrapport worden hergebruikt in het kader van een nieuwe besluitvormingsprocedure voor de voorgenomen actie. Het is niet onlogisch dat deze hypothese niet wordt gedekt door de Europese richtlijnen, nu zij zich enkel uitspreken over de plicht om de milieubeoordeling uit te voeren. In de hypothese waarin reeds aan deze verplichting werd voldaan volgens de regels van de kunst, is per definitie dan ook reeds voldaan aan de verplichtingen uit de Europese richtlijnen. Het hergebruiken van zo een milieueffectrapport impliceert echter niet dat het publiek en de adviesinstanties zich in het kader van het nieuw besluitvormingsproces niet meer over het MER zouden mogen uitspreken, of dat het bestuur dat MER niet opnieuw zal moeten beoordelen in het licht van de op dat ogenblik voorgenomen actie. De bepalingen inzake de raadplegingen van het publiek en adviesinstanties, alsook deze die verband houden met de doorwerking van het MER in de besluitvorming en de openbaarmaking van de relevante informatie, blijven in het kader van de nieuwe besluitvormingsprocedure van toepassing.

Artikel 19

Artikel 4.2.2

Dit artikel is een letterlijke herneming van artikel 4, lid 3 van de SMEB-Richtlijn overeenkomstig hetwelk het milieueffectrapport voor plannen en programma’s rekening houdt met het feit dat de beoordeling op verschillende niveaus van de hiërarchie wordt uitgevoerd. In een hiërarchie zullen plannen en programma’s op het hogere, algemene niveau die op het lagere niveau beïnvloeden. Bij plannen en programma’s op het lagere niveau zal bijvoorbeeld uitdrukkelijk rekening moeten worden gehouden met de inhoud of doelstellingen van de plannen en programma’s

op het hogere niveau, of moet worden aangetoond dat wordt bijgedragen aan de doelstellingen die in het 'hogere' plan zijn geformuleerd.

Deze bepaling weerspiegelt aldus de gedachte dat de omvang van het rapport afgestemd moet worden op het voorwerp van het plan of programma; het milieueffectrapport dat op een strategischer planniveau wordt opgesteld dient derhalve nog geen uitspraak te doen over specifieke milieueffecten die slechts afgebakend zullen worden in het kader van een specifieker plan of programma en evenmin over de specifieke milieueffecten die verduidelijkt zullen worden op projectniveau.

Artikel 20

Artikel 4.2.3

Dit artikel is een herneming van artikel 5, lid 2 in fine van de SMEB-Richtlijn, dat de gedachte weerspiegelt dat elk milieueffectrapport moet worden afgestemd op de inhoud en het detailleringsniveau van de voorgenomen actie, de stand van kennis en beoordelingsmethoden, de inhoud en het detailleringsniveau van het ruimere besluitvormingsproces waarin het zich bevindt (met name de vraag of de actie waaromtrent de bevoegde overheid zich moet uitspreken zich eerder op strategisch dan wel op een meer concreet niveau bevindt) en de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het ruimere besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld. Het is belangrijk te onderstrepen dat de notie "het besluitvormingsproces" doelt op het besluitvormingsproces *in globo*, en dus verder strekt dan de besluitvorming over de specifiek voorgenomen actie. Een plan, programma of project zal dikwijls immers deel uitmaken van een 'keten' van opeenvolgende beslissingen waarbij van een zeer strategisch niveau steeds gedetailleerdere beslissingen worden genomen tot finaal een beslissing over een concreet project wordt genomen. Met de notie het ruimere besluitvormingsproces wordt hier deze keten van opeenvolgende beslissingen bedoeld, dit zijn stadia van het ruimere besluitvormingsproces, waarbij de informatie in elk bijhorend MER telkens verdere verfijning vraagt. Met "de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van dat besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld" wordt gedoeld op het onderscheid dat doorgaans gemaakt kan worden tussen milieubeoordelingen op 'planniveau' dan wel op 'projectniveau'. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat in een milieubeoordeling voor een plan of programma het detailleringsniveau van het onderzoek zodanig is dat dit overeenstemt met het detailleringsniveau van het onderzoek dat verwacht kan worden voor de projecten waarvoor dat plan of programma het kader biedt. Dit artikel bevestigt aldus dat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist in het milieueffectrapport afhangt van het niveau (planniveau dan wel projectniveau) waarop de actie zich bevindt.

Artikel 21

Artikel 4.2.4

Dit artikel vormt een combinatie van artikel 5, lid 3 van de SMEB-Richtlijn en artikel 5, lid 1 van de MEB-Richtlijn overeenkomstig dewelke het op te maken milieueffectrapport, teneinde overlappingen te vermijden, rekening moet houden met relevante milieu-informatie uit eerder uitgevoerde beoordelingen op grond van

(andere) wetgeving.

Het hergebruik van de informatie, zonder dat die opnieuw in vraag wordt gesteld, is enkel mogelijk voor informatie die aan specifieke kwaliteitseisen voldoet. Vandaar dat het moet gaan om informatie verkregen op grond van wettelijk geregelde beoordelingen zoals een andere milieubeoordeling, een passende beoordeling, een watertoets enzovoort.

Artikel 22

Artikel 4.2.5

Dit artikel bepaalt het hergebruik van milieueffectrapporten die in het verleden reeds specifiek werden opgesteld voor een voorgenomen actie waarvan de besluitvormingsprocedure uiteindelijk niet tot een vaststelling van het plan of programma of de vergunningverlening heeft geleid of waarvoor opnieuw een vaststellings- resp. vergunningsprocedure wordt opgestart, of nog, wanneer een ander besluitvormingsprocedure wordt opgestart waarvoor de bestaande informatie of het bestaande MER de nodige inzichten geeft over de aanzienlijke milieueffecten. Opdat dergelijke milieueffectrapporten in het kader van een nieuwe besluitvormingsprocedure hergebruikt kunnen worden, is vereist dat aan alle inhoudelijke en procedurele vereisten van hoofdstuk 4, afdelingen 2 van het decreet is voldaan. Daarnaast is ook vereist dat mede rekening houdend met het milieueffectrapport de overheid in staat is zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken. De actualiteitstoets is in eerste instantie door te voeren door de initiatiefnemer

Als een eerder opgesteld milieueffectrapport voldoet aan de inhoudelijke en procedurele vereisten, kan het milieueffectrapport hergebruikt worden zonder dat de stappen uit afdelingen 2 van hoofdstuk 4 opnieuw doorlopen moeten worden. In dat geval zal het MER alsnog het voorwerp uitmaken van de raadplegingen voorzien in hoofdstuk 4, afdeling 4 en zal het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zich opnieuw uitspreken over het project-MER en een beslissing tot goed- of afkeuring nemen en zich daarbij uitspreken over de vraag of en hoe het hergebruikte milieueffectrapport voldoet aan de inhoudelijke en procedurele vereisten.

Voor plannen zal de bevoegde overheid zich bij het besluitvormingsproces overeenkomstig hoofdstuk 4, afdeling 5 in de milieuverklaring uitdrukkelijk uitspreken over de vraag of en hoe het hergebruikte milieueffectrapport voldoet aan de inhoudelijke en procedurele vereisten.

Zoals eerder gesteld in de memorie houdt de modernisering ook in dat het gemotiveerd verzoek tot ontheffing voor de verplichting van milieueffectrapportage zoals voorzien in de bestaande bepalingen van het DABM wordt afgeschaft. Één van de ontheffingsgronden hield in dat als er vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kon bevatten dan kon er een ontheffing gevraagd worden. Deze mogelijkheid bestaat dus niet meer, maar het hergebruik van een reeds opgemaakte MER kan, onder de in dit artikel geschetste voorwaarden, dus wel en dit zonder aanmeldingsplicht of adviesvraag over de scoping.

Om het proces van de milieubeoordeling zo flexibel als mogelijk te houden zou de afkeuring van het project-MER in beginsel niet meer leiden tot de automatische stopzetting van de vergunningsprocedure. Dit heeft als gevolg dat ook de informatie uit een reeds afgekeurd project-MER in dezelfde of een nieuwe vergunningsprocedure kan aangepast en hergebruikt worden zonder dat er eerst een aanmelding of een vraag tot scoping moet ingediend worden. Dit betekent een administratieve vereenvoudiging en minder tijdverlies voor een initiatiefnemer. Artikel 4.2.5. spreekt dus niet expliciet van een goedgekeurd MER om de mogelijkheid te bieden om een afgekeurd MER te hergebruiken en mits eventuele aanpassing of aanvullingen weer in te dienen.

Als een eerder opgesteld milieueffectrapport niet voldoet aan de inhoudelijke en procedurele vereisten conform voorliggend decreet, kan het niet worden hergebruikt. Dit verhindert evenwel niet dat de informatie in het milieueffectrapport kan worden hergebruikt en zo nodig geactualiseerd/aangevuld om het vervolgens mee te nemen in een nieuw milieueffectrapport overeenkomstig artikel 4.2.4.

Advies MINA-raad/SERV:

In hun advies van 26 september 2023 stelden de MINA-raad en SERV dat in de de praktijk projecten vaak worden uitgesplitst in meerdere deelprojecten. In lijn met de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 8 september 2022 (nr RvVb-A-2223-0024) moeten meerdere deelprojecten die behoren tot één totaalproject worden onderworpen aan een gemeenschappelijke project-MER. De Raden bevelen aan om het voorontwerp in die zin aan te vullen, waardoor de praktijk voor de omgang met MER’s waarin meerdere projecten worden behandeld eveneens wordt vastgelegd. Dat biedt een kader om een totaalproject te onderwerpen aan een enkele MER-procedure, ook al bestaat het totaalproject uit meerdere omgevingsvergunningsaanvragen.

Antwoord:

Deze opmerking heeft louter betrekking op project-MERs. De voornaamste vergunningen waarvoor project-MERs dienen te worden opgemaakt tot nog toe zijn de Omgevingsvergunningen. Het zijn doorgaans ook omgevingsvergunningsplichtige projecten die in fases worden aangevraagd of uitgevoerd. Het klopt dat deze dienen te worden onderworpen aan één gemeenschappelijk project-MER die het totaal project beoordeelt. Dat is ook in lijn met de MEB-richtlijn. Dit is ook reeds zo vervat in het OVD.

Het DABM voorziet niet diezelfde bepaling omdat het doel van de nieuwe titel IV van het DABM voor ogen heeft om louter generieke bepalingen te voorzien. Bovenvermeld artikel 4.2.4. en 4.2.5. voorzien echter het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten (bv. uitgevoerd op een ander niveau, zijnde planniveau of projectniveau; uitgevoerd binnen een eerder besluitvormingsproces voor een gelijkaardige actie) of andere wettelijk geregelde relevante beoordelingen. De verplichtingen uit de MEB-richtlijn blijven onverminderd geldig.

Artikel 23

Artikel 4.2.6

§ 1. De eerste paragraaf van deze bepaling formuleert het principe van de mogelijkheid tot coördinatie tussen milieueffectrapportages onderling en eventueel andere rapportage-instrumenten. Deze rapportage-instrumenten kunnen in veel gevallen aanzien worden als effectboordelingen die een nuttige bron van informatie kunnen zijn i.h.k.v. een milieubeoordeling en dubbel onderzoek kunnen vermijden.

Deze bepaling ligt in de lijn met Europeesrechtelijke bepalingen. Artikel 11, lid 2 van de SMEB-Richtlijn luidt immers als volgt: "*Voor plannen en programma's waarvoor de verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren gelijktijdig uit deze richtlijn en uit andere Gemeenschapswetgeving voortvloeit, kunnen de lidstaten voorzien in gecoördineerde of gezamenlijke procedures die aan de vereisten van de relevante Gemeenschapswetgeving voldoen, teneinde onder meer overlapping van beoordelingen te vermijden*.".

De afstemming of integratie met een andere effectbeoordeling, die geregeld in andere bestaande of toekomstige wetgeving dan dit decreet wordt, is voorzien. Daarbij kan worden gedacht aan de integratie van activiteiten die onder het toepassingsgebied van dit decreet vallen en die gepaard gaan met een bodemsaneringsproject in de zin van het Bodemdecreet. Dit kan ook gelden voor andere vormen van rapportageverplichtingen zoals de ecologische impactstudies voor plannen en projecten met rechtstreeks hydrologische impact op het VEN, bedoeld in het Decreet Natuurbehoud. Dit houdt ook in dat de passende beoordeling van de weerslag op speciale beschermingszones aangewezen volgens de Vogelrichtlijn of de Habitatrichtlijn (zoal vereist door artikel 6, leden 2, 3 en 4 van de laatst vernoemde richtlijn) in het milieueffectrapport wordt geïntegreerd.

De laatste zin van dit eerste lid geeft een minimumdoelstelling aan inzake de afstemming die steeds moet worden nagestreefd, effectbeoordelingen moeten namelijk zoveel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd. Dit streven kan echter niet worden opgelegd door de administratie, tenzij de sectorale regelgeving de afstemming verplicht maakt (bijv. ten aanzien van de passende beoordeling, artikel 36ter, §3, lid 8 van het Natuurdecreet). Deze gelijktijdigheid maakt het bijvoorbeeld gemakkelijker om informatie die afkomstig is uit één effectbeoordeling te gebruiken in andere effectbeoordelingen overeenkomstig het ontworpen artikel 4.2.4. Ze biedt ook perspectieven inzake een meer gelijkwaardige inbreng van de informatie die voortvloeit uit de verschillende effectbeoordelingen in de lopende besluitvorming.

§ 2. Gelet op de moeilijkheidsgraad van coördinatie of integratie en het gebrek aan ervaring hiermee, lijkt een uitdrukkelijke delegatiebepaling aangewezen, op basis waarvan de Vlaamse regering – eventueel na het opdoen van de nodige ervaring – nadere regels kan uitwerken.

Artikel 24 en 25

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

HOOFDSTUK 3. WERKINGSSFEER EN SCREENING

AFDELING 1. WERKINGSSFEER

Artikel 26

Artikel 4.3.1.

Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 3, lid 8 van de SMEB-Richtlijn en sluit de milieubeoordelingsplicht uit voor plannen en programma's die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties en financiële of begrotingsplannen en – programma's.

Deze bepaling vormt tevens de omzetting van artikel 1, lid 3 van de MEB-Richtlijn. De MEB-richtlijn voorziet uitdrukkelijk in de mogelijkheid voor de lidstaten om bepaalde projecten aan de m.e.r.-plicht te onttrekken, voor projecten, die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, dan wel voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, indien zij oordelen dat toepassing in die gevallen nadelige gevolgen zou hebben voor deze doeleinden. Per project of per projectonderdeel dient dus nagegaan te worden per geval of er toepassing kan worden gemaakt van deze uitzonderingsgrond. Dit werd op vraag van de Raad van State met haar advies van 6 maart 2024 (nr. 75.312/16) uitdrukkelijk verduidelijkt in de bepaling.

Artikel 27

Artikel 4.3.2

Dit artikel licht toe welke plannen en programma's, die voldoen aan de definitie uit het nieuwe artikel 4.1.1, 12°, aan een milieubeoordeling moeten worden onderworpen. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 3, lid 2 en lid 4 van de SMEB-Richtlijn.

De bedoelde plannen en programma's kunnen onderverdeeld worden in twee categorieën: de van rechtswege milieubeoordelingsplichtige plannen en programma's en de screeningsgerechtigde plannen en programma's.

§1. De van rechtswege milieubeoordelingsplichtige plannen en programma's worden opgelijst onder §1, 1° en 2°. Het betreft meer bepaald:

> 1° "de plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project opgesomd in bijlagen 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage".
>
> Luidens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie belichaamt de notie

"een kader vormen voor" de idee dat het plan of programma "een heel pakket aan criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten" (zie het arrest van 27 oktober 2016 met nr. C-290/15, D'Oultremont). Recent bevestigde het Hof nog dat het begrip "groot pakket aan criteria en modaliteiten" kwalitatief en niet kwantitatief moet worden ingevuld (zie het arrest van 25 juni 2020 met nr. C-24/19, A e.a.). Daarentegen zal er geen sprake zijn van een MER-plichtig plan of programma indien de betrokken maatregel een louter indicatieve waarde heeft (zoals bijvoorbeeld een maatregel die indicatieve instandhoudingsdoelstellingen vaststelt zie het arrest van 12 juni 2019 met nr. C-321/18, Terre wallonne ASBL).

Tevens is aan te stippen dat het Grondwettelijk Hof reeds heeft verklaard dat "noch regelgeving als zodanig, noch wetgeving als zodanig onder de werkingssfeer van de [SMEB]-richtlijn zijn gebracht" (zie onder meer het arrest van 28 februari 2019 met nr. 33/2019 en het arrest van 17 oktober 2019 met nr. 145/2019).

2° de plannen en programma's waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is overeenkomstig artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu;"

De plannen en programma's die voldoen aan de definitie uit het nieuwe artikel 4.1.1, 12° en overeenkomstig artikel 36ter, § 3 van het Decreet Natuurbehoud aan een passende beoordeling moeten worden onderworpen, moeten aldus van rechtswege aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

§ 2. Naast de plannen en programma's onder paragraaf 1, 1° en 2° die van rechtswege aan een milieubeoordeling moeten worden onderworpen, zijn er ook de zogenaamde screeningsgerechtigde plannen en programma's. Als een plan of programma overeenkomstig de eerste paragraaf, 1° of 2° van rechtswege milieubeoordelingsplichtig is, maar het plan of programma betrekking heeft op een klein gebied op provinciaal of gemeentelijk niveau dan wel een kleine wijziging inhoudt van een van rechtswege milieubeoordelingsplichtig plan, kan dat plan of programma aan de screeningsprocedure uit hoofdstuk 3, afdeling 2 worden onderworpen. Indien daaruit blijkt dat het betrokken plan of programma mogelijk aanzienlijke effecten kan hebben, moet het alsnog aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

Met gemeentelijk of provinciaal niveau wordt gedoeld op een planningsniveau dat niet het gewestelijk niveau is. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie (C-444/15 Associazione Italia Nostra Onlus) moet het immers gaan om een plan of programma dat wordt opgesteld en/of vastgesteld door een lokale instantie en niet door een nationale of regionale instantie. In onze bestuurscontext zijn het gemeentelijk en provinciaal niveau te vergelijken met wat op Europees niveau als lokaal niveau wordt bedoeld. De SMEB-richtlijn spreekt immers van nationaal, regionaal of lokaal niveau; wat in Belgisch/Vlaamse context respectievelijk te begrijpen is als Belgisch, Vlaams, of provinciaal/gemeentelijk niveau.

Als plannen of programma's die niet vallen onder de eerste paragraaf, voldoen aan de definitie uit het nieuwe artikel 4.1.1, 12° en het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, moeten zij worden onderworpen aan een milieubeoordeling indien blijkt dat zij mogelijk aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Voor de invulling van het begrip "een kader vormen voor" gelden dezelfde vuistregels als diegene die uiteen zijn gezet onder paragraaf 1, 1°.

§ 3. In deze paragraaf wordt uitdrukkelijk vermeld dat een initiatiefnemer er ook voor kan kiezen om een milieubeoordeling uit te voeren van een plan of programma zelfs als dergelijke beoordeling niet vereist is. Een initiatiefnemer van een plan of programma dat niet onder de werkingssfeer valt, kan er vrijwillig voor kiezen om alsnog een milieubeoordeling te doorlopen. Bijvoorbeeld voor plannen of programma's die overeenkomstig artikel 4.3.1. niet onder de werkingssfeer vallen of voor een planvoornemen dat niet onder de definitie plan of programma valt. Of voor plannen of programma's waarvoor geen passende beoordeling vereist is en die niet het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen. Ook voor plannen die screeningsgerechtigd zijn, kan de initiatiefnemer beslissen geen screening maar onmiddellijk een milieubeoordeling te maken.

De te volgen procedure voor dergelijke vrijwillige milieubeoordeling wordt bepaald door het type plan of programma. Om problemen in verband met het gelijkheidsbeginsel te vermijden moet de procedure gevolgd worden die geldt voor eenzelfde type plan of programma dat wel onder de milieubeoordelingsplicht valt.

Artikel 28

Artikel 4.3.3

Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 2, lid 1 en artikel 4, lid 1 en 2 van de MEB-Richtlijn.

§ 1. Uit artikel 2 van de MEB-richtlijn volgt dat de lidstaten erop moeten toezien dat een vergunning wordt vereist voor de in de MEB-richtlijn bedoelde projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben. Net zoals in de huidige bepalingen van het DABM wordt de link met een vergunningsplicht behouden. Deze paragraaf bepaalt dus dat projecten die voldoen aan de definitie uit het nieuwe artikel 4.1.1, 13° aan een milieueffectrapportage moeten onderworpen worden in de gevallen zoals voorgeschreven in punt 1° en 2°. Vooraleer de vergunning kan worden verleend, moeten deze aan de milieueffectrapportage onderworpen worden. Dit is tevens een verplichting die wordt opgelegd in artikel 2, lid 1 van de MEB-Richtlijn. Net zoals de milieubeoordelingsplichtige plannen en programma's, worden ook projecten opgedeeld in van rechtswege milieubeoordelingsplichtige projecten enerzijds en screeningsgerechtigde projecten anderzijds (uiteraard op voorwaarde dat de projecten voldoen aan de definitie van het nieuwe artikel 4.1.1, 13°).

Punt 1° bepaalt dat de Vlaamse Regering een lijst vaststelt van de categorieën van projecten die van rechtswege onderworpen zijn aan een milieubeoordeling.

Punt 2° betreft de screeningsgerechtigde projecten. Zij worden eveneens vastgelegd in een lijst die door de Vlaamse regering wordt opgesteld. De projecten die op deze lijst figureren, moeten minstens aan de screeningsprocedure uit hoofdstuk 3, afdeling 2 worden onderworpen. Indien uit deze screening blijkt dat het project mogelijk aanzienlijke milieueffecten tot gevolg kan hebben, moet het project aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

§ 2. Deze paragraaf behoudt de uitsluiting van de milieubeoordelingsplicht zoals in de bestaande bepalingen van het DABM voor projecten waarvoor een loutere hernieuwing van de vergunning wordt aangevraagd overeenkomstig artikel 70 van het Omgevingsvergunningendecreet of een omzetting van de vergunning van bepaalde duur naar onbepaalde duur wordt aangevraagd overeenkomstig artikel 390 van het Omgevingsvergunningendecreet. Deze uitsluiting op de beoordelingsplicht vloeit voort uit de definitie van project opgenomen met huidig decreet en het behoud van de huidige praktijk voorzien uit het bestaande DABM waarbij wordt geacht dat een loutere omzetting van de vergunning of hernieuwing ervan, louter een verderzetting van het project betekent en de effecten dus ongewijzigd blijven. Dit is ook in lijn met de ratio legis van de MEB-richtlijn, zie bespreking bij artikel 4.1.1. punt 13°.

§ 3. In deze paragraaf wordt uitdrukkelijk vermeld dat een initiatiefnemer er ook voor kan kiezen om een milieubeoordeling uit te voeren voor een project zelfs als dergelijke beoordeling niet vereist is bijvoorbeeld omdat het niet gaat om een van rechtswege milieubeoordelingsplichtig project of omdat het gaat om een screeningsgerechtigd project, doch uit de screening blijkt dat er geen aanzienlijke effecten te verwachten zijn. Daarnaast kan een initiatiefnemer van een project dat niet onder de werkingssfeer valt, er tevens vrijwillig voor kiezen om alsnog een milieubeoordeling te doorlopen. Bijvoorbeeld voor projecten die overeenkomstig paragraaf 1 en 2 niet onder de werkingssfeer vallen.

Deze paragraaf dekt dus de vrijwillige project-MERs voor projecten waar wel een besluitvormingsproces aan is gekoppeld, maar waar geen inherente plicht tot opmaak van een MER voorligt bv. omdat het project niet voorkomt op de lijsten van het project-m.e.r.-besluit. Dit in tegenstelling tot wat voorzien is in paragraaf 4 van dit artikel dat bedoeld is voor projecten waar geen concreet besluitvormingsproces aan gekoppeld is.

De te volgen procedure voor dergelijke vrijwillige milieubeoordeling wordt bepaald door het type vergunningsprocedure voor het project. Om problemen in verband met het gelijkheidsbeginsel te vermijden moet de procedure gevolgd worden die geldt voor eenzelfde type vergunningsplichtig project dat wel onder de milieubeoordelingsplicht valt.

§ 4. Deze paragraaf voorziet in de mogelijkheid voor de initiatiefnemer om in alle andere gevallen dan de gevallen vermeld in paragraaf 1 t.e.m. 3 waar geen concreet besluitvormingsproces aan gekoppeld is een advies te vragen aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de kwaliteit van het project- MER dat hij opgemaakt heeft. Als een project-MER derwijze wordt opgesteld dat het voldoet aan de vereisten uit hoofdstuk 4, afdeling 2 en 3 en het onderliggende project niet aan een vergunningsprocedure wordt onderworpen waarin desgevallend een

uitspraak kan worden gedaan over het MER door een bevoegde vergunningverlenende overheid, kan de initiatiefnemer het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken om zich uit te spreken over de kwaliteit van het project-MER. Een kwaliteitsadvies van het expertisecentrum vormt hiervoor een flexibel en efficiënt instrument. Desgevallend kan dit vrijwillig project-MER (of 'kader'-project-MER) of de informatie die erin vervat ligt, in een latere vergunningsprocedure hergebruikt worden.

Voor grotere projecten kan dan weer op deze manier de informatie uit dergelijk project-MER worden hergebruikt in verschillende vergunningsprocedures. Voor bepaalde grote en complexe ontwikkelingen kan het immers interessant zijn om over een MER voor het globale initiatief te beschikken zonder dat dit initiatief op zich onder het toepassingsgebied van de project-MER-plicht valt of op zich rechtstreeks aan een vergunningsprocedure is onderworpen. Het kan interessant zijn om een MER te maken voor een globaal concept waarbinnen verschillende projecten kaderen zonder dat er noodzakelijk een operationele of materiële samenhang is. Op een later tijdstip of in eventuele verschillende fases kan een vergunningsprocedure opgestart worden en de initiatiefnemers van die deelprojecten kunnen dan de beschikbare relevante informatie uit een eerder gemaakte 'kader'-project-MER waarin in globo het grootschalig project werd beoordeeld hergebruiken... Die informatie kan dan op haar beurt verder aangevuld worden naar de detailleringsgraad van het voorgenomen deelproject dat op dat moment wordt aangevraagd.

§ 5. Deze paragraaf is de omzetting van artikel 2, lid 4 van de MEB-Richtlijn. Hoewel de milieubelangen ook onderdeel zijn van het algemeen belang, kan het zijn dat in bepaalde omstandigheden sociale, economische of veiligheidsbelangen primeren en het uitvoeren van een milieubeoordeling tot een onaanvaardbare vertraging van het project zou leiden en dus schade aan voornoemde belangen zou berokkenen. Anderzijds kan niet worden gesteld dat een project onverwijld moet worden uitgevoerd wanneer reeds gedurende enkele jaren werd gewerkt aan de voorbereiding ervan. Het mechanisme van de vrijstelling is, overeenkomstig artikel 2, lid 4 van de MEB-Richtlijn zowel mogelijk voor de van rechtswege milieubeoordelingsplichtige projecten als voor de screeningsgrechtigde projecten.

De vrijstelling van de milieubeoordelingsplicht overeenkomstig deze paragraaf heeft evenwel niet tot gevolg dat men ook voorbij kan gaan aan de grensoverschrijdende raadpleging. Immers, een vrijstelling doet enkel uitspraak over het feit dat een reden van algemeen belang een snelle besluitvorming noodzaakt, zodat aan de milieubeoordeling kan worden voorbijgegaan. Met een vrijstelling wordt evenwel niet gesteld dat er mogelijk geen aanzienlijke grensoverschrijdende effecten te verwachten zijn. Artikel 7 van de MEB-richtlijn schrijft voor dat, van zodra er aanzienlijke grensoverschrijdende milieueffecten te verwachten zijn, de betrokken lidstaten geraadpleegd moeten worden, dus zelfs als een vrijstelling van toepassing is.

Ook indien in uitzonderlijke omstandigheden een vrijstelling van de milieubeoordelingsplicht wordt verleend, blijven de grensoverschrijdende

informatieverplichtingen aldus gelden. Wegens het zeer uitzonderlijk karakter van dergelijke vrijstelling en het waarschijnlijk politiek gevoelige karakter van dergelijke beslissing ligt het voor de hand dat niet de administratie maar wel de Vlaamse Regering – rechtstreeks de verantwoordelijkheid voor de vrijstellingsbeslissing draagt.

Daarnaast verplicht de MEB-richtlijn artikel 2 lid 4 dat de Vlaamse regering in bovenvermeld geval de Europese Commissie, voordat de vergunning wordt verleend, op de hoogte stelt van de redenen waarom de vrijstelling is verleend en verschaft zij haar alle informatie die zij waar dat van toepassing is ter beschikking van hun eigen onderdanen wordt gesteld.

§ 6. Deze paragraaf laat toe dat aan een welbepaald project dat middels een specifiek decreet wordt aangenomen, vrijstelling verleend wordt van de bepalingen inzake openbare raadpleging over het project-MER zoals vastgelegd in de toepasselijke vergunningsprocedure, mits aan de doelstellingen van artikel 4.2.1 wordt voldaan. De vrijstelling moet worden gemotiveerd in het specifieke decreet in kwestie. Deze paragraaf betreft een omzetting van artikel 2, lid 5 van de MEB-Richtlijn, zoals toegevoegd door richtlijn 2014/52/EU. Daar luidt het dat in dat specifieke geval vrijstelling verleend wordt van de bepalingen inzake openbare raadpleging zoals vastgelegd in de richtlijn mits aan de doelstellingen van de richtlijn wordt voldaan. Voorliggende paragraaf moet richtlijnconform geïnterpreteerd worden. De door deze bepaling ingevoerde vrijstelling verleent enkel de mogelijkheid om vrijstelling te verlenen van de bepalingen inzake openbare raadpleging over de project-MER. De overige vereisten van de milieubeoordelingsplicht blijven met andere woorden onverminderd van toepassing.

Bij projecten die middels een specifieke nationale wet worden aangenomen, moeten de lidstaten overeenkomstig overweging met nr. 24 van de preambule van richtlijn 2014/52/EU, ervoor zorgen dat de doelstellingen van deze richtlijn met betrekking tot openbare raadpleging via het wetgevingsproces worden bereikt. De lidstaten moeten tevens volgens artikel 2, lid 5, van de MEB-Richtlijn de Europese Commissie om de twee jaar na 16 mei 2017 (namelijk de uiterste datum waarbinnen de richtlijn 2014/52/EU in nationale regelgeving moet zijn omgezet) in kennis te stellen van elk geval waarin zij deze vrijstelling hebben toegepast.

In het tweede lid van deze paragraaf wordt voorzien in een grens- of gewestgrensoverschrijdende procedure. Er wordt bepaald dat als het project aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie of in verdragspartijen bij het Verdrag van Espoo of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van die lidstaten, verdragspartijen of gewesten daarom verzoeken, de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen of gewesten bij de milieubeoordelingsprocedure betrokken worden alvorens er een beslissing wordt genomen. Deze (gewest)grensoverschrijdende procedure betreft de omzetting van de woorden "onverminderd artikel 7" in de aanhef van artikel 2, lid 5, van de MEB-Richtlijn. Immers, ook in deze gevallen van vrijstelling blijven de grensoverschrijdende

informatieverplichtingen gelden omwille van dezelfde overwegingen als diegene die aan de orde zijn in het geval van een vrijstelling.

Artikel 29

Artikel 4.3.4

Deze bepaling biedt de Vlaamse regering de mogelijkheid om de criteria opgenomen in bijlage I die het afwegingskader zullen vormen voor de milieubeoordelingsplicht, nader te definiëren. Als zij dit doet dan moet zij hiervan de Europese Commissie op de hoogte brengen.

Artikel 30

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. SCREENING VAN PLANNEN, PROGRAMMA'S EN PROJECTEN

Artikel 31

Artikel 4.3.5

Dit artikel licht toe op welke wijze de initiatiefnemer voor een plan of programma dat screeningsgerechtigd is overeenkomstig artikel 4.3.2, paragraaf 2 vaststelt of het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben en derhalve aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen.

§ 1. Deze paragraaf bepaalt daartoe dat de initiatiefnemer een plan-m.e.r.-screening opmaakt, waarbij het voorgenomen plan of programma wordt getoetst aan de criteria vermeld in bijlage I bij dit decreet.

Deze paragraaf bevat een delegatiebevoegdheid aan de Vlaamse regering om nadere regels vast te stellen omtrent de inhoud van de plan-m.e.r.-screening. Het is belangrijk dat de in de plan-m.e.r.-screening op te nemen informatie voldoende gegevens bevat om, enerzijds, het betrokken plan of programma te toetsen aan de criteria uit bijlage I alsook om, anderzijds, op basis daarvan na te gaan of er mogelijk aanzienlijke effecten te verwachten zijn.

Het is belangrijk te onderstrepen dat in de plan-m.e.r.-screening moet worden nagegaan of er, in het licht van de criteria uit bijlage I, mogelijk aanzienlijke effecten te verwachten zijn. Van zodra wordt vastgesteld dat dit het geval is, moet het betrokken plan of programma aan een milieubeoordeling worden onderworpen. Het is dus niet de bedoeling dat de plan-m.e.r.-screening reeds een uitvoerige beschrijving en analyse van de te verwachten effecten bevat. Indien de te verwachten effecten aanzienlijk zijn, zal dergelijke beschrijving en analyse ervan immers worden behandeld in het op te maken plan-MER.

Het is dus belangrijk om bij de afbakening van de plan-m.e.r.-screening niet te vervallen in de opmaak van een effectief plan-MER. De nuance tussen de plan-m.e.r.-screening enerzijds en het plan-MER anderzijds is belangrijk met het oog op het vereenvoudigen en versnellen van de milieubeoordelingsplicht. Als in de screening al te diepgaand en uitgebreid onderzoek moet worden aangebracht om

sluitend aan te tonen dat er geen aanzienlijke milieueffecten mogelijk zijn, strookt dit niet met de bedoeling van een screening en is een milieubeoordeling vereist. De vaststelling dat er mogelijk aanzienlijke milieueffecten kunnen optreden, volstaat reeds om de screeningsfase af te sluiten en het betrokken plan of programma te onderwerpen aan een milieubeoordeling. Dit moet geval per geval worden bekeken.

De plan-m.e.r.-screening (en bijgevolg de vraag of er mogelijk aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn) wordt ter advies voorgelegd aan de adviesinstanties die worden aangeduid door de Vlaamse regering enerzijds en aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. anderzijds. De bedoeling is daarbij dat de adviesinstanties, elk op basis van hun expertise inzake de betrokken materie, nagaan of er al dan niet aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. De adviesinstanties en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houden daarbij rekening met de criteria uit bijlage I.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het advies wordt uitgebracht. Het ter beschikking te stellen van een digitale screeningstool, waarin haar expertise terzake verwerkt is, kan worden beschouwd als het verlenen van advies door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Daarbij kan via de tool aangegeven worden voor welke plannen of programma's een bijkomend advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wenselijk of vereist is.

§ 2. Op basis van de screening en de adviezen die erover worden uitgebracht, bepaalt de bevoegde overheid of een screeningsgerechtigd plan of programma mogelijk aanzienlijke milieueffecten teweegbrengt en dienvolgens al dan niet aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen.

Als de bevoegde overheid vaststelt dat niet kan gemotiveerd worden dat er geen mogelijke aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, moet een milieubeoordeling worden uitgevoerd. Als de bevoegde overheid op basis van de screening en de adviezen die erover worden uitgebracht vaststelt dat er geen milieubeoordeling vereist is, motiveert zij dat mede in het licht van de verleende adviezen over de screening en aan de hand van de criteria vermeld in bijlage I bij het decreet.

Deze motivering moet beschikbaar zijn tijdens het openbaar onderzoek over het plan of programma. Als die motivering niet voorligt, zou immers een MER moeten voorliggen. Het publiek zal zich tijdens de raadpleging dan ook kunnen uitspreken over de motivering over de screening.

De wijze waarop de screening en de motivatie van de bevoegde overheid hierover bekend wordt gemaakt, wordt door de Vlaamse Regering bepaald.

Artikel 32

Artikel 4.3.6

Dit artikel licht toe op welke wijze de bevoegde overheid voor een project dat screeningsgerechtigd is overeenkomstig artikel 4.3.3, §1, 2°, vaststelt of het project aanzienlijke milieueffecten kan hebben en derhalve aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen.

§ 1. Deze paragraaf bepaalt daartoe dat de initiatiefnemer de project-m.e.r.-screening opmaakt, waarbij het voorgenomen project wordt getoetst aan de

criteria vermeld in bijlage I bij dit decreet. Deze project-m.e.r.-screening wordt vervolgens aan de bevoegde overheid overgemaakt, conform de van toepassing zijnde regelgeving inzake de omgevingsvergunning of andere regelgeving ter zake.

§ 2. De bevoegde overheid stelt vervolgens vast of er al dan niet mogelijks aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. Indien dit laatste het geval is, zal het betrokken project onderworpen worden aan een milieubeoordeling overeenkomstig hoofdstuk 4 van deze titel.

De beslissing over de vraag of een screeningsgerechtigd project al dan niet aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen (hierna informeel de "screeningsbeslissing") wordt door de bevoegde overheid, binnen een termijn van maximaal 90 dagen na het ter beschikkingstellen van de project-m.e.r.-screening. Deze bepaling is afgestemd op artikel 4 (6) MEB-richtlijn. In huidig OVD is de termijn van negentig dagen reeds opgenomen en is het dus reeds mogelijk om uitspraak te doen over de screening binnen een termijn van 90 dagen in eerste aanleg vanaf de datum van indiening. In het huidige DABM is dit inderdaad niet opgenomen, met voorliggend decreet wordt dit aangepast.

De overheid dient dit echter te doen ook zo snel als mogelijk, gelet op het belang van de uitkomst van de screening naar inspraak e.d. is het echter meest voor de hand liggend dat dit in de fase van de ontvankelijk en volledigheidsonderzoek van de aanvraag gebeurt. Doch is dit geen verplichting vanuit de MEB-richtlijn. Het ontwerp van decreet wordt in die zin aangepast zodat het niet decretaal verankerd is dat de beslissing over de screening genomen wordt binnen de 30 dagen van de ontvankelijk- en volledigheidsonderzoek in de omgevingsvergunningsprocedure.
Tot slot wil men de aandacht vestigen op het feit dat dit een generieke bepaling betreft die andere integratiesporen niet in de weg staat, zoals bv. de integratie van het MER in de omgevingsvergunningsprocedure.

Indien de bevoegde overheid oordeelt dat het betrokken project aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen, wordt in de screeningsbeslissing gemotiveerd op basis van welke overwegingen deze oordeelt dat het betrokken project aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen. De bevoegde overheid steunt zich daarbij op de criteria uit bijlage I bij het decreet. Zo kan bijvoorbeeld geoordeeld worden dat omwille van de omvang en de ligging nabij een hindergevoelig gebied (bijvoorbeeld een habitatrichtlijngebied) kan worden vastgesteld dat het project mogelijk aanzienlijke milieueffecten voor dit specifiek gebied kan genereren.

Als de bevoegde overheid op basis van de project-m.e.r.-screening vaststelt dat bij de realisatie van het screeningsgerechtigd project geen mogelijke aanzienlijke effecten te verwachten zijn, moet het project niet onderworpen worden aan de milieubeoordeling overeenkomstig hoofdstuk 4 van deze titel. Ook in dat geval wordt de screeningsbeslissing gemotiveerd, waarbij de bevoegde overheid zich moet steunen op de criteria uit bijlage I bij het decreet. Zo kan deze bijvoorbeeld stellen dat het project net omwille van de kleinschaligheid en de ligging op voldoende afstand van hindergevoelig gebied geen risico op aanzienlijke milieueffecten inhoudt.

Uit de rechtspraak blijkt dat de motivering in verband met de project-m.e.r.-screening vaak tekort schiet. Deze motivering is echter uitdrukkelijk vereist op grond van artikel 4, lid 5 van de MEB-richtlijn, dit blijft dan ook een belangrijk aandachtspunt voor de bevoegde overheden.

Als de initiatiefnemer in de project-m.e.r.-screening toelicht dat rekening werd gehouden met maatregelen die ertoe strekken om mogelijke aanzienlijke milieueffecten te milderen zodat er geen sprake is van *aanzienlijke* milieueffecten, moet de bevoegde overheid toelichten waarom deze zich aansluit bij het standpunt van de initiatiefnemer. De bevoegde overheid moet met andere worden evalueren of deze milderende maatregelen effectief ertoe kunnen bijdragen dat er geen risico is op aanzienlijke milieueffecten, zodat het beoogde project niet aan een milieubeoordeling overeenkomstig hoofdstuk 4 moet worden onderworpen.

Rekening houdende en conform met artikel 9bis, lid 2 van de MEB-richtlijn is een bepaling opgenomen dat wat betreft de beoordeling van een m.e.r. screening van projecten waarvan de bevoegde overheid zelf initiatiefnemer zou zijn, de bevoegde overheid in elk geval binnen de organisatie van administratieve bevoegdheden zorgt voor een passende scheiding tussen conflicterende functies opdat de taak vermeld in dit lid op een objectieve wijze kan verricht worden.

§ 3. Indien de bevoegde overheid op basis van de project-m.e.r.-screening vaststelt dat het betrokken project mogelijk aanzienlijke milieueffecten teweegbrengt, onderwerpt de initiatiefnemer het betrokken project aan de milieubeoordeling overeenkomstig hoofdstuk 4 van deze titel.

§ 4. Deze paragraaf bevat de minimumvereisten van de screening vermeld in paragraaf 1 van dit artikel op basis van de criteria opgenomen in bijlage IIA van de MEB-richtlijn alsook een delegatiebevoegdheid aan de Vlaamse regering om nadere regels vast te stellen omtrent de wijze en inhoud van de project-m.e.r.-screening. Het is belangrijk dat de project-m.e.r.-screening voldoende gegevens bevat om, enerzijds, het betrokken project te toetsen aan de criteria uit bijlage I alsook om, anderzijds, op basis daarvan na te gaan of er mogelijk aanzienlijke effecten te verwachten zijn.
Zo is het belangrijk dat bijvoorbeeld voor de omgevingsvergunningsaanvragen voor projecten die op de lijst van de project-m.e.r.-screeningsgerechtigde projecten voorkomen de vragen in het Omgevingsloket als dusdanig te formuleren dat de antwoorden (die vervolgens de screening vormen) voldoende gegevens genereren om op basis daarvan te kunnen nagaan of er aanzienlijke effecten te verwachten zijn.

Net zoals bij de plan-m.e.r.- screening, is het belangrijk te onderstrepen dat in de project-m.e.r.- screening moet worden nagaan of er, in het licht van de criteria uit bijlage I, mogelijk aanzienlijke effecten te verwachten zijn. Ook hier zal het dus belangrijk zijn om bij de opmaak van de project-m.e.r.-screening niet te vervallen in de opmaak van een effectief project-MER. Van zodra wordt vastgesteld dat dit het geval is, moet het betrokken project aan een milieubeoordeling worden onderworpen conform het nieuwe hoofdstuk 4 van deze titel. Het is dus niet de bedoeling dat de project-m.e.r.-screening reeds een uitvoerige beschrijving en analyse van de te verwachten effecten bevat*;* een dergelijke evaluatie dient in beginsel plaats te vinden in het project-MER. Als tijdens de screening al te diepgaand en uitgebreid onderzoek moet worden aangebracht om sluitend aan te tonen dat er geen aanzienlijke milieueffecten mogelijk zijn, strookt dit niet met de bedoeling van een screening. Indien de te verwachten effecten mogelijk aanzienlijk zijn, zal dergelijke beschrijving en analyse ervan immers worden behandeld in het op te maken project-MER. De stelling dat er geen aanzienlijke effecten te verwachten zijn, moet uiteraard wel deugdelijk onderbouwd worden door de initiatiefnemer. Om die reden wordt de motiveringsplicht van de initiatiefnemer expliciet opgenomen in het decreet door een derde lid in te voegen aan deze paragraaf. Dit ook op vraag van de adviesraden MINA en SERV met hun advies van

26 september 2023.

Net zoals voor de plan m.e.r. screening, zal er voor de project m.e.r. screening een digitaal instrument, een online screeningtool, worden ontwikkeld die de initiatiefnemer kan ondersteunen en zal helpen bij de screening.

§ 5. Deze paragraaf vormt een omzetting van artikel 4, lid 5 van de MEB-richtlijn. Deze schrijft voor dat de screeningsbeslissing bekend moet worden gemaakt. Deze paragraaf bevat een delegatie aan de Vlaamse regering om de wijze van bekendmaking vast te stellen.

Artikel 33 en 34

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

HOOFDSTUK 4. MILIEUBEOORDELING VAN PLANNEN, PROGRAMMA'S EN PROJECTEN

AFDELING 1. OPENBAARHEID

Artikel 35

Artikel 4.4.1

Deze bepaling licht de verhouding toe tussen de verschillende verplichtingen tot actieve openbaarheid van bestuur die in de milieubeoordelingsprocedure tot uiting komen en het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

§ 1. De eerste paragraaf bepaalt dat de verplichtingen tot actieve openbaarheid van bestuur zoals vervat in de milieubeoordelingsprocedure geen afbreuk doen aan de algemene vereisten inzake de actieve openbaarheid van bestuur zoals vastgelegd in artikel II.3 (inzake de ordening, accuraatheid, vergelijkbaarheid, actualisatie en raadpleegbaarheid van de milieu-informatie) en artikel II.4 (houdende de vereiste om de milieu-informatie op een actieve, systematische en transparante wijze te verspreiden en op een doeltreffende wijze toegankelijk is). Deze vereisten zijn aldus onverkort van toepassing op de daden van actieve openbaarheid van bestuur in het kader van de milieubeoordelingsprocedure.

§ 2. De tweede paragraaf stelt dat de initiatiefnemer van een MER op de verschillende momenten waar milieu-informatie volgens het principe van de actieve openbaarheid van bestuur openbaar wordt gemaakt, aan de bevoegde overheid kan verzoeken om de informatie geheel of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Het verzoek tot de onttrekking aan de openbaarheid wordt behandeld overeenkomstig artikel II.36 van het Bestuursdecreet. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere procedureregels vast te stellen inzake het verzoek tot onttrekking van milieu-informatie aan de openbaarheid.

Artikel 36

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. AANMELDING EN SCOPING

Artikel 37

Artikel 4.4.2

Voor de initiatiefnemer van start kan gaan met de opmaak van het plan-MER, moet eerst het voornemen om een plan-MER op te maken worden gemeld en moet de detailleringsgraad en de reikwijdte van het op te maken plan-MER worden vastgesteld (d.i. respectievelijk de aanmelding en de scoping). De aanmelding betekent het formele startpunt van de milieubeoordeling en stelt de autoriteiten en het publiek in kennis van het gegeven dat er een milieubeoordeling zal plaatsvinden. De scoping is dan de volgende stap in het proces, gericht op het vaststellen van de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER. De aanmelding en adviesvraag over de scoping aan het expertisecentrum m.e.r. kunnen gecombineerd worden, het is dus niet verplicht om deze adviesvraag over de scoping te laten voorafgaan door een afzonderlijke aanmelding. De Vlaamse Regering bepaalt de informatie die in de aanmelding en het voorstel van scoping minstens moet worden opgenomen. De door Vlaamse Regering aangewezen adviesinstanties laten zich onder andere in hun scopingsadviezen louter leiden door hetgeen vereist is door Europese wetgeving of Europese guidance. Goldplating wordt nadrukkelijk vermeden. Echter, initiatiefnemers moeten ook oog hebben voor aanzienlijke milieueffecten die nog niet Europees zijn geregeld. De Vlaamse Overheid zal voor zulke gevallen ook de nodige guidance voorzien.

§ 1. Het voornemen om een plan-MER op te maken met betrekking tot het voorgenomen plan of programma wordt door de initiatiefnemer bij het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. aangemeld. Het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding bekend.

Deze paragraaf bevat tevens een aantal delegatiebepalingen ten aanzien van de Vlaamse regering, deze krijgt meer bepaald de bevoegdheid om:

- een termijn vast te stellen waarbinnen het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de aanmelding bekend moet maken;
- de wijze van de bekendmaking door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vast te stellen;
- de informatie die in de aanmelding minstens moet worden opgenomen te bepalen;
- de wijze waarop de aanmelding moet gebeuren vast te stellen. De Vlaamse regering kan er bijvoorbeeld voor kiezen om de aanmelding via een online loket te laten verlopen.

§ 2. Deze paragraaf verplicht de initiatiefnemer van een plan of programma dat aan een plan-MER moet worden onderworpen om, in de fase van de scoping, een voorstel op te maken over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER en de informatie die erin moet worden opgenomen, (d.i. een “een voorstel van scoping”). In de praktijk gebeurt de scoping en dus ook de

opmaak van het voorstel van scoping door het team van deskundigen onder leiding van de erkende MER-coördinator in overleg met de initiatiefnemer. De initiatiefnemer dient een voorstel van scoping in en wint hierover een advies in van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de andere adviesinstanties die daartoe door de Vlaamse regering worden aangewezen. De Vlaamse regering bepaalt tevens de minimale inhoud van het voorstel van scoping.

De verplichting om een advies in te winnen in de fase van de scoping volgt uit artikel 5, lid 4 van de SMEB-richtlijn en artikel 6, lid 2 SEA-Protocol. Zoals wordt toegelicht in de richtsnoeren van de Europese Commissie, komt het aan de lidstaten toe om het proces van de scoping te organiseren zoals zij dat willen, met dien verstande dat de adviesinstanties die specifieke bevoegdheden inzake milieu-aangelegenheden genieten en op wiens bevoegdheden het plan of programma waarschijnlijk een impact zal hebben, moeten worden geraadpleegd.[21] Daar de kern van de bevoegdheden van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. betrekking heeft op de milieueffectrapportage, valt deze onder de zo-even beschreven categorie van adviesinstanties, zodat deze in het kader van de scoping hoe dan ook geraadpleegd moeten worden. Naast het Vlaams expertisecentrum m.e.r., zal ook het advies van andere adviesinstanties worden ingewonnen. Het antwoord op de vraag welke adviesinstanties bij de scoping betrokken zullen worden, zal afhangen van het specifieke voorwerp van het betrokken plan of programma (zo zal bijvoorbeeld het Agentschap Natuur en Bos een scopingsadvies verlenen indien het plan of programma mogelijk aanzienlijke effecten genereert op natuurwaarden of zal het Agentschap Onroerend Erfgoed een scopingsadvies verlenen indien het plan of programma betrekking heeft op erfgoedwaarden).

In tegenstelling tot het bestaande artikel 4.2.8. DABM, worden het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de overige adviesinstanties gelijktijdig om advies gevraagd. Dit betekent dat alle adviesinstanties, met inbegrip van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., elk vanuit hun eigen expertise adviseren. Dit is een wijziging ten opzichte van de bestaande procedure neergelegd in artikel 4.2.8. DABM, die veronderstelt dat het team Mer bij zijn beslissing over de scoping (de zogenaamde richtlijnen) rekening houdt met de adviezen van de eerder geraadpleegde relevante adviesinstanties. Hierdoor stelt het bestaande DABM een zekere hiërarchie in tussen het advies van het team Mer en de adviezen van de overige adviesinstanties. Deze hiërarchie wordt niet vereist door de internationale en Europese regelgeving. Er is immers uit te gaan van de expertise van de verschillende adviesinstanties, gekoppeld aan de expertise van de erkende MER-coördinator en de initiatiefnemer. Het is aan het team van deskundigen onder leiding van de MER-coördinator om, op basis van de adviezen van de verschillende expertinstanties – inclusief het Vlaams expertisecentrum m.e.r. – de reikwijdte en het detailleringsniveau van het plan-MER vast te stellen. De MER-coördinator doet dit in overleg met de initiatiefnemer. De voorgestelde wijziging ten opzichte van de bestaande scopingsprocedure in het DABM impliceert dus ook een grotere responsabilisering van de MER-coördinatoren en erkenning van hun expertise. Indien nodig, kan de initiatiefnemer er echter nog steeds voor opteren om overeenkomstig § 4 een geïntegreerd scopingsadvies te bekomen van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., bijvoorbeeld wanneer er sprake zou zijn van

[21] Europese Commissie, *Study concerning the preparation of the report on the application and effectiveness of the SEA Directive (Directive 2001/42/EC),* Luxembourg, 2016, 10.

tegenstrijdige visies over de methodologie of omdat de complexiteit van het dossier dit zou vereisen. In dat geval zal het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in haar geïntegreerd scopingsadvies rekening moeten houden met de uitgebrachte adviezen van de andere adviesinstanties. Het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. komt dan in de plaats van de adviezen die geïntegreerd werden. Tevens zal in dat geval geen voorafgaand scopingsadvies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. overeenkomstig paragraaf 2 moeten worden gevraagd.

In de ontworpen regeling is het ook de MER-coördinator die de inhoudelijke aanpak van het plan-MER bepaalt. De inhoudelijke aanpak is een taakstelling *par excellence* voor een MER-coördinator, die daarbij rekening houdt met de aard van het besluitvormingsproces, de eigenheid en kenmerken van het te onderzoeken plan of programma en de *best practices* die op dat vlak bestaan. De MER-coördinator staat dichter bij het besluitvormingsproces omtrent het plan of programma dan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en kan bij de bepaling van de inhoudelijke aanpak van het plan-MER daarom ook beter inspelen op de noodwendigheden van dat besluitvormingsproces.

Tot slot bevat de ontworpen paragraaf een delegatie aan de Vlaamse regering om de wijze waarop en de termijnen waarbinnen het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun advies over het voorstel tot scoping moeten uitbrengen, te bepalen.

§ 3. Deze paragraaf voorziet in de mogelijkheid voor de initiatiefnemer om in de fase van de scoping een participatiemoment te organiseren. Voortaan gaat het dus om een mogelijkheid, en geen verplichting cfr. het huidige artikel 4.2.8 DABM. De initiatiefnemer is daarbij niet gebonden door enig vormvereiste en kan opteren voor een vorm van participatie die het best aansluit bij de behoeften van het betrokken besluitvormingsproces. De initiatiefnemer kiest zelf welk medium hij of zij het meest geschikt acht om deze doelstelling te bereiken. Het kan daarbij gaan om bijv. het organiseren van een workshop, een presentatiemoment, een terinzagelegging, een Q&A, enquête enz.

Noch het Verdrag van Aarhus, noch het SEA-Protocol, noch de SMEB-Richtlijn voorzien in een verplichting tot consultatie van het publiek in de fase van de scoping. Een en ander blijkt uit een samenlezing van de relevante bepalingen ter zake:

- artikel *6, leden 1 en 2 van de SMEB-richtlijn vereisen dat het ontwerpplan of –programma en het plan-MER aan een publieke inspraak moet worden onderworpen, en in een vroegtijdig stadium. Dit impliceert echter geen verplichting om over de scoping een publieke consultatie te organiseren;*

- *luidens artikel 8 SEA-Protocol zorgt elke Partij voor* "vroege, tijdige en effectieve gelegenheden voor publieke inspraak, wanneer alle opties open zijn, bij de strategische milieueffectrapportage inzake plannen en programma's*" . Het gaat hier om publieke inspraak omtrent het ontwerp-plan of – programma en het milieueffectenrapport, zoals ook wordt bevestigd in artikel 8, lid 4:* "Elke partij verzekert dat het publiek bedoeld in lid 3 de gelegenheid heeft om binnen een redelijke termijn zijn mening te uiten over het ontwerp-plan of -programma en het milieueffectrapport*".*

Wat de fase van de scoping betreft, is artikel 6, lid 3 SEA-Protocol van toepassing. Luidens dat artikel "*tracht elke partij [voor zover nodig] gelegenheden te bieden voor inspraak van het betrokken publiek bij de vaststelling van de relevante informatie die in het milieueffectrapport moet worden opgenomen*." Deze bepaling geeft aan de Verdragspartijen aldus een discretionaire bevoegdheid omtrent de eventuele organisatie van een publieke consultatie in de fase van de scoping. Het gaat dus evenmin om een verplichting.

Een en ander vindt ook bevestiging in de handleidingen van de Europese Economische Commissie van de Verenigde Naties (United Nations Economic Commission for Europe, UNECE) met betrekking tot het SEA Protocol en milieueffectenbeoordeling:

- in de handleiding van de UNECE ter ondersteuning van de implementatie van het SEA Protocol[22] staat onder meer het volgende te lezen: UNECE Resource manual to Support Application of the Protocol on SEA
    - op pagina 26 wordt gesteld dat "*the third element is the participation of the public. This <u>may</u> have already begun during scoping or even during the determination of whether SEA is required under the Protocol for a plan or programme (see chapter A3). The draft plan or programme and the environmental report must be made available to the public, and the public concerned must be consulted and given the opportunity to express its opinion on the draft plan or programme and the environmental report*." (eigen onderlijning)

Vrije vertaling: "*een derde element bestaat uit de inspraakmogelijkheden voor het publiek. Dergelijke inspraak <u>kan mogelijk</u> reeds georganiseerd tijdens de scopingsfase of zelfs tijdens de screeningsfase (zie hoofdstuk A3). In elk geval moet het ontwerpplan- of programma en het plan-MER ter beschikking van het publiek worden gesteld en moet deze laatste de mogelijkheid krijgen om hierover in te spreken*." (eigen onderlijning)

Deze passage bevestigt de verplichting om inspraak te organiseren over het ontwerpplan- of programma en het MER. Hoewel er wordt geopperd dat er ook een inspraakmogelijkheid kan worden georganiseerd in de screenings- en scopingsfase, blijkt duidelijk dat dit slechts een mogelijkheid en geen verplichting betreft;

- ook in de tabel op p. 29 wordt uitdrukkelijk vermeld dat het raadplegen van het publiek bij de "*determination of the scope*" (lees: scoping) optioneel is;

- op pagina 65 staat verder het volgende te lezen: "*The steps described below indicate when public participation and consultation with the authorities might take place. The <u>Protocol requires that both the public concerned and the authorities have the opportunity to express their opinion on the environmental report (art. 8.1 and art. 9.3), so this opportunity must be provided once the report has been</u>*

[22] UNECE, *Resource manual to support application of the protocol on SEA*, in het Engels raadpleegbaar via de volgende link: https://unece.org/environment-policy/publications/resource-manual-support-application-sea-protocol.

finalized. However, the Protocol also requires that there be "early, timely and effective opportunities for public participation, when all options are open" (art. 8.1, with a similar provision for consultation with the authorities in art. 9.3) so, in some circumstances, it may be beneficial to provide additional opportunities at earlier stages of the report preparation on a voluntary basis" (eigen onderlijning).

Vrije vertaling: "*De hieronder beschreven stappen geven aan wanneer publieke inspraak en overleg met de autoriteiten kunnen plaatsvinden. Het SEA-protocol vereist dat zowel het betrokken publiek als de autoriteiten geraadpleegd moeten worden over het milieurapport (art. 8.1 en art. 9.3), zodat deze gelegenheid moet worden geboden zodra het rapport is afgerond. Het Protocol vereist echter ook dat er "vroege, tijdige en effectieve gelegenheden voor publieke inspraak worden geboden, wanneer alle opties open zijn" (art. 8.1, met een soortgelijke bepaling voor overleg met de autoriteiten in art. 9.3), zodat het in sommige omstandigheden nuttig kan zijn om in vroegere stadia van de opstelling van het verslag op vrijwillige basis extra mogelijkheden tot inspraak te bieden*". (eigen onderlijning)

Ook deze passage bevestigt de idee dat inspraak over de scoping facultatief is. Dergelijke inspraak is met andere woorden geen strikte vereiste, maar kan in sommige gevallen wel aangewezen zijn. Om die reden voorziet voorliggend ontwerp van decreet in de mogelijkheid voor de initiatiefnemer om een vormvrij participatiemoment te organiseren over de scoping van het op te maken plan-MER;

- voorgaande blijkt tevens uit het rapport van de UNECE inzake *good practices* en aanbevelingen over de publieke raadplegingen in het kader van het SEA-protocol[23]. Dit rapport vermeldt immers de volgende zaken:
    - enerzijds bevat dit rapport de aanbeveling om bij de eerste kennisgeving van het MER aan het publiek ook de scope van het plan wordt toegelicht (zie kader op pagina 8). Dit is evenwel niet gelijk te stellen met een verplichting om ook formeel een inspraakmogelijkheid ten aanzien van de scoping te organiseren;
    - anderzijds vermeldt dit rapport de aanbeveling dat het *nuttig* (doch niet verplicht) kan zijn om publieke consultatie over de scoping te organiseren (zie pagina 9);

- tot slot vermeldt ook de richtsnoer van de UNECE voor de hervorming van juridische en institutionele kaders voor de toepassing van het SEA-protocol[24] dat het nuttig kan zijn om de informatie waartoe het publiek toegang moet krijgen teneinde een effectieve inspraak te genieten wordt uitgebreid tot de scopingdocumenten (zie punt 5 op pagina 32). Het gaat hier opnieuw over de informatie die tijdig aan het publiek ter beschikking moet worden gesteld opdat zij haar inspraakmogelijkheid nuttig kan uitoefenen. Er geldt geen vereiste om ook een openbaar onderzoek over de

[23] UNECE, *Good practice recommendations on public participation in strategic environmental assessment*, in het Engels raadpleegbaar via de volgende link: https://unece.org/sites/default/files/2020-12/1514364_E_Espoo_web.pdf.

[24] UNECE, *Practical guidance on reforming legal and institutional structures with regard to the application of the Protocol on Strategic Environmental Assessment*, in het Engels raadpleegbaar via de volgende link: https://unece.org/DAM/env/eia/Publications/2017/ece.mp.eia.wg.2.2016.INF.9_EN_draft_practical_guidance_on_reforms_FINAL_rev_LAY_OUT_27.05__cover_.pdf.

scoping te organiseren.

De opstellers van het Verdrag van Aarhus, het SEA-Protocol en de SMEB-Richtlijn achtten de betrokkenheid van het publiek in de fase van de scoping klaarblijkelijk niet onontbeerlijk voor een gedegen milieubeoordeling, zolang het publiek zich maar over het ontwerpplan- of programma en het definitief plan-MER kan uitspreken. Opdat het betrokken publiek op een nuttige manier haar inspraakrechten kan doen gelden, is het evenwel aangewezen dat zij reeds in een vroegtijdig stadium kennis hebben van het voorgenomen plan-MER en de draagwijdte ervan. Aan deze bezorgdheid wordt tegemoetgekomen door te voorzien dat de aanmelding wordt bekendgemaakt (zonder een formele inspraakmogelijkheid op dat moment).

Zoals hoger reeds aangehaald, bevat het SEA-protocol wel een artikel 6.3 dat de betrachting heeft om voor zover nodig het betrokken publiek inspraak te bieden bij de vaststelling van de relevante informatie die in het milieueffectrapport moet worden opgenomen. Daarom biedt de ontworpen regeling aan de initiatiefnemer ook de mogelijkheid om participatie in de fase van de scoping te organiseren, in functie van de noodwendigheden van het betrokken besluitvormingsproces. Het komt eveneens de initiatiefnemer toe om de meest geschikte vorm van participatie te kiezen; de decreetgever wenst geen uitdrukkelijke regeling op te nemen, zodat de initiatiefnemer kan opteren voor een vorm van participatie die hij/zij het effectiefst acht. Participatie over de scoping kan nuttig en nodig zijn, bijvoorbeeld wanneer veel alternatieven denkbaar zijn. Dan is het aangewezen hieromtrent het betrokken publiek te bevragen in deze fase van het proces. Het publiek beschikt in elk geval over het recht om zich over het ontwerp van plan en het MER uit te spreken en opmerkingen en bedenkingen formuleren. Dit kan ertoe leiden dat pas op dat ogenblik blijkt dat fundamentele wijzigingen vereist zijn, wat het hernemen van een deel van het proces noodzakelijk maakt. De initiatiefnemer moet zich hiervan bewust zijn, wanneer hij of zij zijn/haar planningsproces aanvat en uittekent.

Het toekennen van een facultatief in plaats van een dwingend karakter aan het participatiemoment vormt bovendien geen aanzienlijke achteruitgang van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu. Het Grondwettelijk Hof heeft dit op projectniveau ook reeds aanvaard ten aanzien van de afschaffing van het openbaar onderzoek omtrent het bestek van milieueffectenstudie in het Brussels Wetboek Ruimtelijke Ordening (arrest nr. 6/2021 van 21 januari 2021). De verplichte consultatie van het publiek in de fase van de scoping blijkt in de praktijk vaak slechts een beperkte meerwaarde te hebben wat betreft de m.e.r.-technische aanpak van het onderzoek. Niet zelden leidt deze publieke consultatie tot opmerkingen over het betrokken (voorontwerp van) plan of programma in plaats van over het voorstel van reikwijdte of detailleringsniveau van de milieubeoordeling zelf. Over het plan of programma (en het MER) vindt later in de procedure echter nog een openbaar onderzoek plaats. Ook het verplicht bevragen van relevante adviesinstanties over de scoping blijft behouden. Er is dus geen sprake van een aanzienlijke achteruitgang van het beschermingsniveau. De initiatiefnemer van een plan of programma is bovendien normaliter een overheid,

waardoor het plan of programma een fundamenteel beleidsmatig karakter heeft en wordt voorafgegaan door een besluitvormingsproces dat de voor dat specifieke besluitvormingsproces nodige procedurele en inhoudelijke waarborgen biedt. Dit neemt niet weg dat participatie over de scoping wel zinvol kan zijn. Vooral wanneer veel alternatieven denkbaar zijn, is het aangewezen hieromtrent het betrokken publiek te bevragen in deze fase van het proces. Omdat deze afweging gemaakt moet worden per plan, wordt niet meer voorzien in een algemene verplichting maar wordt de mogelijkheid wel nog steeds decretaal vermeld.

§ 4. Bijvoorbeeld wanneer de complexiteit dit vereist, kan de initiatiefnemer een geïntegreerd scopingsadvies vragen aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. In het dossier dat de initiatiefnemer overmaakt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. moet aangegeven worden hoe de resultaten van de verkregen adviezen en, in voorkomend geval, het participatiemoment verwerkt werden. De Vlaamse regering bepaalt de verdere modaliteiten hiervan. Bij het verlenen van het geïntegreerd scopingsadvies houdt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. aldus rekening met de verleende adviezen van de geraadpleegde adviesinstanties.

Als de initiatiefnemer inschat dat een geïntegreerd scopingsadvies zinvol is voor het proces, dan moet er niet vooraf eerst een scopingsadvies gevraagd worden aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r..

Het geïntegreerd scopingsadvies zal ter beschikking worden gesteld van de geraadpleegde adviesinstanties volgens de bepalingen die door de Vlaamse Regering worden vastgesteld.

§ 5. Als reeds tijdens de fase van de aanmelding of, nadien, de scoping blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben op andere lidstaten, verdragspartijen of gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en gewesten erom verzoeken, dient een grens- of gewestgrensoverschrijdend overleg plaats te vinden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt daartoe de aanmelding resp. het voorstel van scoping van het plan-MER over aan de bevoegde autoriteiten van de getroffen staat of gewest. Als die bevoegde autoriteiten te kennen geven dat zij geraadpleegd wensen te worden, worden daartoe de nadere afspraken gemaakt. De modaliteiten die worden afgesproken, moeten het mogelijk maken voor de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest om hun mening kenbaar te maken. Het beginsel van het grensoverschrijdend overleg in de fase van de aanmelding resp. scoping is neergelegd in het huidige artikel 4.2.8, § 5 DABM en blijft dus behouden, hoewel het SEA-Protocol en de SMEB-Richtlijn het (gewest)grensoverschrijdend overleg in de scopingsfase van een plan-MER strikt genomen niet vereisen. Om een efficiënt en effectief (gewest)grensoverschrijdend overleg te garanderen, acht de decreetgever het niettemin aangewezen om de betrokken lidstaat, verdragspartij of gewest in voorkomend geval in een vroegtijdig stadium bij het besluitvormingsproces van het betrokken plan of programma te betrekken, zodat ook tijdig de nodige afspraken kunnen worden gemaakt en de initiatiefnemer-overheid daarmee rekening kan houden in het verloop van de besluitvormingsprocedure.

De nadere modaliteiten van de grens- en gewestgrensoverschrijdend informatie-

uitwisseling en raadpleging worden door de Vlaamse Regering vastgesteld.

Artikel 38

Artikel 4.4.3

§ 1. De initiatiefnemer meldt het voornemen om een project-MER op te maken met betrekking tot het voorgenomen project aan bij het Vlaams expertisecentrum m.e.r., dat de aanmelding bekend maakt. Conform de bepalingen van de MEB-richtlijn bevat de aanmelding ten minste informatie over de specifieke kenmerken van het project, inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan, en over de te onderzoeken verwachten aanzienlijke milieueffecten ervan (artikel 5, lid 2 MEB-richtlijn).

Deze paragraaf bevat tevens een aantal delegatiebepalingen ten aanzien van de Vlaamse regering, zo heeft zij de bevoegdheid om:

- een termijn vast te stellen waarbinnen het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de aanmelding bekend moet maken;
- nadere regels vast te stellen over de informatie die in de aanmelding moet worden opgenomen;
- de wijze waarop de aanmelding en de bekendmaking ervan moet gebeuren. De Vlaamse regering kan er bijvoorbeeld voor kiezen om de aanmelding via een online loket te laten verlopen.

§ 2. Deze paragraaf legt de scopingsprocedure voor de opmaak van het project-MER vast. Deze procedure is gelijkaardig aan de scopingsprocedure voor de opmaak van een plan-MER, met dien verstande dat de scopingsprocedure voor het project-MER facultatief is. Voor de opmaak van een plan-MER is de scoping, zoals gezegd, steeds verplicht. Voor de opmaak van een project-MER is de scoping in principe facultatief. De Vlaamse Regering kan er echter ook voor opteren om bepaalde projecten verplicht te onderwerpen aan een scoping. Dit kan te maken hebben met de aard van de te verwachten aanzienlijke effecten van zulk een project, of de complexiteit van het besluitvormingsproces.
Het is aan de initiatiefnemer om in te schatten in welke gevallen een scopingsadvies wenselijk is. Zoals in de huidige procedure en praktijk, neemt de vraag om scopingsadvies de vorm aan van een gemotiveerd voorstel tot scoping. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van zo’n voorstel en de wijze waarop deze moet worden ingediend, bovenop de informatie vermeld in het eerste lid van deze paragraaf die hoe dan ook in voorstel van scoping moet worden opgenomen.

De initiatiefnemer kan dit gelijktijdig met de aanmelding doen. Het is dus niet verplicht om deze adviesvraag over de scoping te laten voorafgaan door een afzonderlijke aanmelding.

Bij de adviesvraag over de scoping wordt ook hier de hiërarchie tussen het advies van het team Mer en de overige adviesinstanties, zoals die thans is neergelegd in artikel 4.3.4, § 4 DABM weggewerkt, en zijn de scopingsadviezen van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de overige adviesinstanties evenwaardig. Er wordt daarbij ingezet op een verdere responsabilisering van de MER-coördinatoren. Voor het overige wordt verwezen naar de bespreking bij artikel 4.4.2., §2.

§ 3. Deze paragraaf bevestigt de bestaande mogelijkheid voor de initiatiefnemer om een (vormvrij) participatiemoment over het detailleringsniveau en de reikwijdte van het op te maken project-MER te organiseren. Het gegeven dat er in het kader van de scoping van een project-MER geen vereiste is om een openbaar onderzoek

te organiseren, werd recent nog bevestigd door het Grondwettelijk Hof in een arrest van 21 januari 2021 met nr. 6/2021 (inzake de afschaffing van het openbaar onderzoek omtrent het bestek van milieueffectenstudie in het Brussels Wetboek Ruimtelijke Ordening).

De aard van dit participatiemoment is vrij te kiezen door de initiatiefnemer; zo kan bepaald worden wat de doelstelling van het participatiemoment is, wie de doelgroep is, welke vorm het participatiemoment kan aannemen en dergelijke meer.
De initiatiefnemer kan dit reeds aankondigen in de aanmelding.

§ 4. Net zoals dit het geval is voor de scopingsprocedure voor het plan-MER, kan het omwille van de complexiteit of dimensie van het project wenselijk zijn om het Vlaams expertisecentrum m.e.r. alsnog om een geïntegreerd scopingsadvies te verzoeken. De initiatiefnemer bepaalt dus zelf of hij/zij meer dan een gewoon scopingsadvies zoals vermeld in paragraaf 2 vraagt en dus om een geïntegreerd scopingsadvies verzoekt. Het is aan de initiatiefnemer om in te schatten in welke gevallen dit bijvoorbeeld omwille van de complexiteit of bij verschillende visies over het onderzoek wenselijk is. Ook hier neemt de vraag tot geïntegreerd scopingsadvies de vorm aan van een voorstel tot scoping.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft haar geïntegreerd scopingsadvies op verzoek van de initiatiefnemer.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt in haar geïntegreerd scopingsadvies in voorkomend geval rekening met de reeds uitgebrachte adviezen van de betrokken adviesinstanties. In het dossier dat de initiatiefnemer overmaakt bij de vraag tot geïntegreerd scopingsadvies geeft hij/zij aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. aan hoe in voorkomend geval de resultaten van de raadpleging en eventueel participatiemoment verwerkt werden. De Vlaamse regering bepaalt de verdere modaliteiten hiervan. Indien de initiatiefnemer nog geen adviezen heeft opgevraagd, raadpleegt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de betrokken adviesinstanties alvorens het geïntegreerd scopingsadvies uit te brengen.

Hoewel de scoping op zich niet verplicht is in de MEB-richtlijn, bepaalt artikel 5, lid 1 van de MEB-richtlijn dat, als een scoping wordt uitgevoerd en een scopingsadvies werd verleend, het project-MER gebaseerd is op dat advies. Daarnaast moeten ook de bevoegde adviesinstanties geraadpleegd worden indien toepassing wordt gemaakt van een scoping.

Het geïntegreerd scopingsadvies zal ter beschikking worden gesteld van de geraadpleegde adviesinstanties volgens de regels die door de Vlaamse Regering zullen worden vastgesteld.

§ 5. Het kan aangewezen zijn om bepaalde projecten, omwille van hun dimensie of complexiteit, in elk geval aan een verplicht geïntegreerd scopingsadvies te onderwerpen. De Vlaamse regering kan daartoe een lijst van projecten vaststellen, of de criteria vastleggen waaraan een dergelijk project moet voldoen. De Vlaamse regering overlegt daarover met het Vlaams expertisecentrum m.e.r., dat op dat vlak al heel wat expertise heeft opgebouwd. Een en ander moet het Vlaams expertisecentrum m.e.r. toelaten om te focussen op de projecten met een bijzondere dimensie of complexiteit, met het oog op een betere bescherming van het leefmilieu.

§ 6. Deze paragraaf regelt de kwestie van het grens– en gewestgrensoverschrijdend overleg in de context van de aanmelding en scoping op projectniveau. De bepaling is gelijkaardig aan deze die geldt voor het planniveau. Derhalve kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 4.4.2., § 5.

Artikel 39

De volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 3. INHOUD VAN HET MER

Deze afdeling schrijft voor welke gegevens moeten worden opgenomen in het MER. Daarbij is goed voor ogen te houden dat enkel de relevante milieuaspecten moeten worden onderzocht. Disciplines die, gelet op de aard van de voorgenomen actie, geen relevantie hebben of milieueffecten die geen aanzienlijk karakter hebben of kunnen hebben, hoeven derhalve niet nader te worden onderzocht. De initiatiefnemer motiveert deze afbakening door de, onder leiding van de MER-coördinator opgemaakte, scoping op te nemen in het MER.

Artikel 40

Artikel 4.4.4

§1. De eerste paragraaf van dit artikel bevat een overzicht van de minimale inhoudelijke gegevens die in het plan-MER moeten worden opgenomen. Deze bepaling is geïnspireerd op bijlage I bij de SMEB-richtlijn.

1° Vooreerst wordt bepaald dat het plan-MER een schets van de inhoud van het plan of programma moet bevatten alsook een omschrijving van de voornaamste doelstellingen ervan. Desgevallend moet ook het verband worden toegelicht met andere plannen en programma’s die van toepassing zijn op het plangebied en die relevant zijn voor de voorgenomen actie. Deze informatie moet de lezer van het plan-MER ertoe in staat stellen om te begrijpen welke wijzigingen het beoogde plan of programma zal doorvoeren aan het betrokken plangebied. Rekening houdend met het SEA-protocol wordt ook informatie over de besluitvormingsprocedure opgenomen.

2° Het plan-MER bevat informatie over de besluitvormingsprocedure.

3° Daarnaast moet het plan-MER een overzicht bevatten van de relevante milieuaspecten van de bestaande situatie in het studiegebied. Er moet ook een projectie gemaakt worden van hoe deze relevante milieuaspecten in de toekomst zouden evolueren indien het beoogde plan of programma niet wordt uitgevoerd. Het begrip “relevante milieuaspecten” heeft betrekking op die milieuaspecten die mogelijk een aanzienlijke wijziging zullen ondergaan indien het beoogde plan of programma ten uitvoer wordt gelegd. Met andere woorden: indien het plan of programma geen betekenisvolle invloed zal hebben op de mobiliteit voor het betrokken plangebied, is het niet nuttig om in het plan-MER een beschrijving op te nemen van de verkeersbewegingen binnen het studiegebied in de bestaande toestand.

De omschrijving van de relevante milieuaspecten in de bestaande situatie, en de mogelijke ontwikkeling ervan als het plan of programma niet wordt uitgevoerd, moet toelaten een vergelijking te maken tussen de nulsituatie en de toekomstige situatie indien het plan of programma ten uitvoer wordt gelegd. Uit de vergelijking tussen de nulsituatie en de toekomstige situatie kan worden opgemaakt of de wijzigingen aan de relevante milieuaspecten al dan niet aanzienlijk zullen zijn.

4° Naast een beschrijving van de relevante milieuaspecten, moet het plan-MER ook een overzicht bieden van de milieukenmerken van de gebieden waarvoor aanzienlijke milieueffecten kunnen optreden. Daarmee wordt gedoeld op kenmerkende milieu-eigenschappen van het betrokken plangebied alsook de gebieden daarrond die mogelijk aanzienlijke effecten kunnen ondervinden.

5° Het plan-MER moet ook de milieuproblematieken schetsen die zich reeds in de bestaande situatie voordoen en die relevant zijn voor het betrokken plan of programma. Met andere woorden, enkel de milieuproblematieken waar het plan of programma een impact op zal hebben, moeten worden beschreven. Daarbij dient onder meer aandacht geschonken te worden aan de milieuproblematieken die zich voordoen binnen Vogel- of Habitatrichtlijngebieden.

6° Het plan-MER moet een beschrijving bevatten van de relevante doelstellingen voor de milieubescherming en de wijze waarop rekening wordt gehouden met die doelstellingen en de milieuoverwegingen bij de voorbereiding van het plan of programma. Ook hier is het belangrijk dat enkel de relevante doelstellingen worden beschreven waar het plan of programma een invloed op kan uitoefenen.

7° de scoping; overeenkomstig artikel 4.4.2., paragraaf 2, of in voorkomend geval, paragraaf 4, en de motivatie van de scoping. Het komt niet meer toe aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een beslissing over de scoping te nemen. Het is nu aan de initiatiefnemer zelf om samen met de MER-coördinator de scoping te bepalen en hierbij rekening te houden met de door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. ter beschikking gestelde informatie en de verleende adviezen, desgevallend het geïntegreerd scopingsadvies van het expertisecentrum. Opdat de uitwerking van de scoping voor iedereen duidelijk zou zijn, wordt voorzien om deze op te nemen in het plan-MER.

8° De kern van het plan-MER bestaat uit een beschrijving en onderbouwde beoordeling van de mogelijke aanzienlijke milieueffecten die het plan of programma teweeg zal brengen alsook een beschrijving en beoordeling van de milieueffecten die veroorzaakt zouden worden als de doelstelling van het plan of programma op een alternatieve manier wordt gerealiseerd (dit zijn de redelijke alternatieven). De te onderzoeken milieueffecten kunnen onderverdeeld worden in afzonderlijke disciplines zoals de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, biodiversiteit, fauna en flora en dergelijke meer. Om te vermijden dat het plan-MER een overvloed aan informatie bevat die niet altijd even dienstig is, is het belangrijk om bij de beschrijving van de milieueffecten enkel stil te staan bij die effecten die mogelijks aanzienlijk kunnen zijn.

De beschrijving van de effecten houdt voorts ook rekening met zowel de directe als de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, die zowel tijdelijk als permanent kunnen zijn of zich op korte of (middel)lange termijn kunnen

voordoen. Voorts moeten niet enkel de negatieve, maar ook de positieve effecten beoordeeld worden.

Om te vermijden dat het plan-MER een overvloed aan informatie bevat die niet altijd even dienstig is, is het belangrijk om bij de beschrijving van de milieueffecten enkel stil te staan bij die effecten die mogelijk aanzienlijk zijn. Om na te gaan wanneer men van mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan spreken, worden de effecten onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die zijn vastgesteld in hoofdstuk II van titel II van het DABM.

9° Indien uit de beoordeling van de effecten blijkt dat er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, beschrijft het plan-MER de milderende maatregelen die genomen kunnen worden om deze effecten te voorkomen, te beperken of zo veel als mogelijk teniet te doen. Bij het bepalen van de milderende maatregelen moet evenwel rekening worden gehouden met de eigenheden van de betrokken actie (bijvoorbeeld de reikwijdte van het plan of programma, de detailleringsgraad van de voorschriften, maar ook de grootheid van de impact van de milieueffecten).

10° Het plan-MER moet ook verduidelijken welke onderzoeksmethoden werden gebruikt. Zo moet worden toegelicht welke alternatieven werden onderzocht, waarom men deze alternatieven heeft onderzocht, welke beoordelingsmethode werd gehanteerd om de effecten te beoordelen en dergelijke meer. In een MER moeten enkel de redelijke alternatieven worden onderzocht, rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt tevens dat de verplichting tot het alternatievenonderzoek niet zo ver reikt dat de effecten van de onderzochte voornaamste alternatieven even grondig te beoordelen zijn als die van de voorgenomen actie (arrest van 7 november 2018 met nr. C-461/17). Hoewel voormeld arrest specifiek betrekking had op het alternatievenonderzoek in het kader van de project-MER, kan deze lijn ook doorgetrokken worden naar de plan-MER.

11° Indien uit het gevoerde onderzoek blijkt dat er effectief aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn bij de uitvoering van het plan of programma, wordt een monitoringsplan opgemaakt. Dat monitoringsplan bevat de maatregelen die genomen zullen worden tijdens de tenuitvoerlegging van het plan of programma om de milieueffecten op te volgen. Overeenkomstig artikel 10 van de SMEB-richtlijn moeten de monitoringsmaatregelen onder meer toelaten om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te identificeren en passende herstelmaatregelen te nemen.

12° Gelet op de technische aard van een plan-MER moet het rapport een niet-technische samenvatting bevatten. Deze beschrijft de belangrijkste gegevens en bevindingen van het gevoerde onderzoek en geeft deze weer op een manier dat iemand die niet of minder technisch onderlegd is de informatie ook kan begrijpen. Dit is dus een bijzonder belangrijk onderdeel voor het openbaar onderzoek en de raadpleegbaarheid van de informatie uit het MER.

13° Zoals beschreven onder hoofdstuk 2, afdeling 2 kan bij de opmaak van een MER gebruik gemaakt worden van relevante informatie die reeds in een eerdere milieubeoordeling werd vergaard. Indien van dergelijk hergebruik sprake is, dient

het plan-MER toe te lichten hoe deze informatie werd verwerkt.

Er wordt een tweede lid toegevoegd bij dit artikel over de inhoud van het MER om de vereiste scoping beter te verankeren. De tekst is een omzetting van artikel 5, lid 2 van de SMEB-richtlijn.

De doelstelling hiervan wordt ook bevestigd in de richtsnoer bij de SMEB-Richtlijn die door de Europese Commissie werd opgesteld. Deze stelt meer bepaald dat "uit het feit dat de verlangde informatie afhankelijk wordt gesteld van de 'inhoud en detailleringsniveau van het plan of programma' blijkt dat de wetgever zich ervan bewust was dat het niet nodig is om in een milieurapport voor een algemeen plan of programma (een plan of programma hoog in de hiërarchie, bijvoorbeeld) zeer gedetailleerde informatie en een zeer uitvoerige analyse te verstrekken, terwijl voor een milieurapport betreffende een plan of programma dat gedetailleerde informatie bevat, een grotere mate van gedetailleerdheid mag worden verlangd" . MEB-Richtlijn bepaalt dan weer in artikel 5, lid 1 dat het milieueffectrapport de informatie moet bevatten die "redelijkerwijs mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het project te komen". Ook op projectniveau is het aldus de bedoeling dat de informatie uit het op te stellen milieueffectrapport wordt afgestemd op de detailleringsgraad van het te beoordelen project en enkel de effecten moeten worden onderzocht die relevant zijn.

Op basis van voormelde bepalingen blijkt duidelijk dat het de bedoeling van de Europese richtlijnen is om enkel die informatie op te nemen in de milieueffectrapporten die relevant is voor de voorgenomen actie.

Dit principe wordt in onderhavig voorontwerp van decreet toegepast op zowel plannen en programma's als projecten. In een richtsnoer van de Europese commissie werd daarover verduidelijkt dat het van belang is dat de beoordeling van de milieu-informatie wordt toegespitst op de vraagstukken die van belang zijn voor de besluitvorming over het project en dat het MER niet wordt overladen met irrelevante details over minder belangrijke vraagstukken.

§ 2. De tweede paragraaf machtigt de Vlaamse Regering om bij besluit nadere regels vast te stellen inzake de inhoud van het plan-MER.

Artikel 41

Artikel 4.4.5.

§ 1. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 3 MEB-richtlijn.
Het eerste lid van deze bepaling schrijft voor welke factoren minimaal mee moeten worden genomen in de milieubeoordeling van projecten.

Het tweede lid van deze bepaling schrijft voor dat de effecten uit het eerste lid ook de verwachte effecten omvatten die voorvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.

§ 2. Deze paragraaf schrijft voor welke inhoud een project-MER minimaal moet

omvatten overeenkomstig artikel 5, lid 1 MEB-richtlijn en haar bijlage IV. Rekening houdend met de factoren die beschreven zijn in 4.3.5., moet het project-MER de volgende gegevens bevatten:

1° een beschrijving van de projectlocatie, het ontwerp van het project, de omvang ervan en mogelijk andere relevante kenmerken;

2° de gemotiveerde scoping overeenkomstig artikel 4.4.3., paragraaf 2 of, in voorkomend geval, paragraaf 4, en de motivatie van de scoping. Hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet;

3° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten; deze beschrijving zou betrekking moeten hebben op de directe, en in voorkomend geval op de indirecte, secundaire en cumulatieve effecten op korte, middellange en lange termijn, permanent en tijdelijk, positief en negatief van het project;

4° een beschrijving van de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om de mogelijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;

5° een beschrijving van de redelijke alternatieven die werden onderzocht en hun specifieke kenmerken. Het gaat daarbij enkel om alternatieven die relevant zijn voor het project rekening houdend onder meer met de doelstelling en de geografische reikwijdte van het project (m.a.w. de alternatieven die de wezenlijke kenmerken van het project onverlet laten). De bedoeling is om daarbij na te gaan of een alternatieve uitwerking van het project mogelijk minder aanzienlijke effecten met zich zou meebrengen. Het project-MER moet, in het licht van de beschrijving van de alternatieven en de daarmee samenhangende effecten, motiveren waarom er uiteindelijk voor wordt gekozen om het project op een welbepaalde manier uit te voeren. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie verplicht de MEB-richtlijn er niet toe om de effecten van de onderzochte redelijke alternatieven even grondig te beoordelen als die van het gekozen project (HvJ C-461/17 van 7 november 2018). De MEB-Richtlijn vereist niet dat alle alternatieven in acht worden genomen. Ter beoordeling van de redelijkheid van de beschikbare alternatieven kan onder meer rekening gehouden worden met het doel en de geografisch reikwijdte van het project. In punt 7° van deze paragraaf wordt ook verwezen naar bijlage II bij dit decreet m.b.t. informatie over de inhoud van het MER. Daarbij wordt in punt 2° nader verwezen naar het onderzoek van de alternatieven als zijnde een "beschrijving van de door de opdrachtgever onderzochte redelijke alternatieven (bijvoorbeeld met betrekking tot het projectontwerp, de technologie, de locatie, de omvang en de schaal) die relevant zijn voor het voorgestelde project en de specifieke kenmerken ervan, en een opgave van de belangrijkste redenen voor de selectie van de gekozen optie, met inbegrip van een vergelijking van de milieueffecten;".

6° een niet-technische samenvatting van de belangrijkste gegevens en bevindingen van het gevoerde onderzoek, en geeft deze weer op een manier dat iemand die niet of minder technisch onderlegd is de informatie in het project-MER ook kan begrijpen. Dit is dus een bijzonder belangrijk onderdeel voor het openbaar onderzoek en de raadpleegbaarheid van de informatie uit het MER. Om de leesbaarheid en de bruikbaarheid van de niet-technische samenvatting te verhogen

kan een samenvattende fact-sheet worden toegevoegd met een overzicht van de relevante informatie zoals bijvoorbeeld de relevante emissies naar lucht, water, bodem, klimaatimpact, aantal verkeersbewegingen, grondstoffengebruik, enz.

In hun advies van 26 september 2023 over het ontwerp van decreet stellen de MINA-raad en SERV dat de impact van het MER aanzienlijk kan verhogen door de leesbaarheid en de bruikbaarheid van de niet-technische samenvatting te verbeteren. Volgens de Raden blijken deze nog te uitgebreid en technisch, om die reden stellen zij voor als hulpmiddel om een samenvattende fact-sheet met bij voorbeeld: de relevante emissies naar lucht, water, bodem, klimaatimpact, aantal verkeersbewegingen, grondstoffengebruik toe te voegen opdat in één oogopslag de relevante informatie zichtbaar en verstaanbaar wordt. Deze suggestie wordt gevolgd en daarom hier toegevoegd in de memorie van toelichting onder punt 6° betreffende de niet-technische samenvatting.

7° aanvullende informatie die mogelijk relevant kan zijn, waarbij in het bijzonder aandacht moet worden geschonken aan de kenmerken die beschreven zijn in bijlage II bij dit decreet.

Voor de toelichting van het tweede lid wordt naar de toelichting bij plannen en programma's verwezen in voorgaand artikel 4.4.4, met als enig verschil dat het hier dan om de omzetting gaat van artikel 5 lid 1 MEB-Richtlijn.

Het derde lid van paragraaf 2 machtigt de Vlaamse Regering om bij besluit nadere regels vast te stellen inzake de inhoud van het project-MER.

Artikel 42

De volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 4. RAADPLEGING OVER HET MER

Eens het MER is gefinaliseerd, moet het ter raadpleging worden voorgelegd aan het publiek en de bevoegde adviesinstanties, alsook – in voorkomend geval - aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken Verdragspartij, lidstaat of gewest indien de actie aanzienlijke grens– of gewestgrensoverschrijdende met zich mee kan brengen.

Deze afdeling bepaalt hoe de raadpleging over het MER moet gebeuren.

Artikel 43

Artikel 4.4.6

Dit artikel regelt de raadpleging over het plan-MER.

§ 1. Het ontwerp van het plan of programma wordt samen met het plan-MER aan een openbaar onderzoek onderworpen. In het huidige artikel 4.2.11 DABM wordt nog verwezen naar het "ontwerp van plan-MER" en de beslissing van het Team Mer over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER. Luidens de bepalingen van de SMEB-Richtlijn (artikel 6, lid 1) en het SEA-

Protocol (artikel 8, lid 4) moeten echter slechts het ontwerp van plan of programma en het milieueffectrapport aan publieke inspraak worden onderworpen. De formulering van de ontworpen generieke regeling sluit dus nauwer aan bij de formulering van de SMEB-Richtlijn en het SEA-Protocol. In de praktijk maakt het bovendien weinig verschil: het betrokken publiek (en de adviesinstanties) kunnen zich immers steeds uitspreken over de inhoud van het plan-MER: deugt de inhoud niet, kan de besluitvorming niet zonder meer worden afgerond.

Het openbaar onderzoek wordt zo georganiseerd dat het betrokken publiek de gelegenheid krijgt opmerkingen en meningen te formuleren.

Het openbaar onderzoek duurt minstens 60 dagen.

Gezien de bepalingen van dit decreet een generiek spoor voor de plan-milieueffectbeoordelingen bieden, wordt in het tweede lid van deze paragraaf bepaald dat de procedure voor de organisatie van het openbaar onderzoek ook kan worden vastgesteld in de sectorale regelgeving voor specifieke plannen en programma's. Wel wordt bepaald dat het moet worden georganiseerd voor het betrokken publiek als bedoeld in dit decreet ook al zou de sectorale regelgeving dit niet expliciet vermelden. Wanneer de sectorale regelgeving een termijn bepaalt voor het openbaar onderzoek, blijft die termijn gelden. De bepaling dat het openbaar onderzoek minstens 60 dagen duurt, geldt alleen voor het generiek spoor. In het huidig DABM was hier onduidelijkheid over, nu wordt dit duidelijker geregeld door de bepaling dat het openbaar onderzoek minstens 60 dagen duurt in het eerste lid op te nemen en de verwijzing naar de sectorale regelgeving in een afzonderlijk lid.

Om een nuttig effect te geven aan het openbaar onderzoek, wordt bepaald dat dit hoe dan ook moet plaatsvinden vóór het betrokken plan of programma wordt vastgesteld. Dit is om te garanderen dat er bij de vaststelling rekening wordt gehouden met de resultaten van de raadpleging.

Het laatste lid bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels voor de organisatie van het openbaar onderzoek kan vaststellen. De procedurele aspecten van organisatie van het openbaar onderzoek die in het decreet waren opgenomen, worden geschrapt en de Vlaamse Regering moet de nodige procedurele aspecten bij besluit bepalen. Deze delegatie kan onder meer aangewend worden om een digitaliseringstraject voor de organisatie van het openbaar onderzoek uit te werken.

§ 2. De bevoegde overheid bezorgt het ontwerp van plan of programma met bijhorend MER ook aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de instanties die door de Vlaamse regering worden aangewezen om een advies te verlenen.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal dus hoe dan ook om een advies gevraagd worden, ongeacht het soort plan of programma dat het voorwerp uitmaakt van het plan-MER en ongeacht de planprocedure. Deze verplichte adviesvraag aan het expertisecentrum komt in de plaats van de goed- of afkeuringsbeslissing van het Team Mer in de bestaande procedure van het DABM. Door te voorzien in een verplichte adviesvraag, wordt gewaarborgd dat het expertisecentrum als gespecialiseerde instantie de kwaliteit van het plan-MER mee kan bewaken.

Bij de beoordeling van de kwaliteit van een MER toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. of het plan-MER volledig is, d.i. voldoet aan de inhoudelijke vereisten, en rekening heeft gehouden met de resultaten van de scoping. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal daarbij geen rekening moeten houden met de resultaten van het openbaar onderzoek, daar het openbaar onderzoek omtrent het ontwerp van plan of programma en het plan-MER doorgaans parallel verlopen aan de adviesronde.

§ 3. Indien er sprake zou zijn van grens-of gewestgrensoverschrijdende effecten kunnen er zich twee situaties voordoen. Ofwel zijn de betrokken bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of gewest reeds bij de milieubeoordeling betrokken ingevolge grens- of gewestgrensoverschrijdende contacten in de fase van de aanmelding resp. scoping. Ofwel is dat nog niet gebeurd en moeten daartoe de nodige stappen worden genomen. Deze paragraaf bevat daartoe de rechtsgrond alsook een delegatie aan de Vlaamse regering om de modaliteiten ervan te bepalen.

Artikel 44

Artikel 4.4.7.

Dit artikel regelt de raadpleging over het project-MER.

§ 1. De raadpleging over het project-MER wordt mee ingepast in de vergunningsprocedure. Aldus wordt bepaald dat de initiatiefnemer het project-MER aan de overheid bezorgt die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag voor het project, zodat deze laatste een openbaar onderzoek kan organiseren. De sectorale regelgeving die van toepassing is op de vergunningsprocedure, bepaalt de wijze waarop de initiatiefnemer het project-MER aan de bevoegde overheid bezorgt.

In de eerste plaats wordt voornamelijk aan de omgevingsvergunning gedacht waarbij voor MER-plichtige projecten steeds een openbaar onderzoek voorzien is van 30 dagen maar om een volledige omzetting en implementatie van de MEB-richtlijn te garanderen wordt de m.e.r.-regelgeving zo geschreven dat zij kan toegepast worden op alle reeds bestaande en eventuele toekomstige vergunningen voor projecten. Vandaar dat er ook garanties ingebouwd worden dat er steeds een openbaar onderzoek wordt georganiseerd, dat minstens 30 dagen duurt, voor de andere gevallen waarbij een vergunningsprocedure niet in een openbaar onderzoek zou voorzien..

Het vierde lid van deze paragraaf bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering om nadere regels uit te werken voor de informatie-uitwisseling tussen het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de verschillende administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een digitaal platform om informatie uit te wisselen met de instanties die om advies gevraagd worden tijdens de vergunningsprocedure.

§ 2. De tweede paragraaf schrijft voor dat de overheid die bevoegd is voor de vergunningverlening het advies vraagt van de instanties die conform de sectorale regelgeving een advies leveren. Ze vraagt daarbij voortaan niet alleen advies over

de vergunningsaanvraag maar ook over het project-MER. Dit is een administratieve vereenvoudiging met huidige praktijk die zowel de vergunningverlenende overheid als team MER vereiste dat zij beiden advies vroegen aan veelal dezelfde adviesinstanties. Dit resulteerde meestal in één zelfde antwoord per adviesinstantie waarbij zowel de vergunningsaanvraag als het project-MER werd geadviseerd. Op die manier wordt ook het Vlaams kenniscentrum m.e.r. ontlast.

Het tweede lid voorziet in een delegatie aan de Vlaamse Regering om nadere regels te bepalen over hoe en binnen welke termijn deze adviezen worden uitgebracht. Zoals dit ook is voorzien voor het plan-MER, wordt aldus voorzien in een verplichte vraag om een kwaliteitsadvies aan het expertisecentrum over het project-MER. Dit draagt bij aan de kwaliteit van het project-MER.

§ 3. De beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt voorlopig behouden. De bepalingen van bestaand artikel 4.3.8 en 4.3.9 van het DABM worden bijgevolg grotendeels overgenomen en geoptimaliseerd in deze derde en volgende paragrafen van het nieuwe artikel 4.4.7.

Kort samengevat worden volgende 3 optimalisaties ingevoerd:

- administratieve vereenvoudiging: er wordt door de bevoegde overheid één vraag om advies, aangaande zowel de vergunningsaanvraag als het project-MER, gesteld aan de door de Vlaamse Regering aangewezen adviesinstanties;
- de inhoud van de beslissing tot goed- of afkeuring door het expertisecentrum wordt aangepast;
- de afkeuringsbeslissing betekent niet de stopzetting van de vergunningprocedure; de milieubeoordeling wordt daarmee flexibeler en biedt meer mogelijkheden tot aanvulling en rechtzetting;

Zoals gesteld in paragraaf 2 zal het Vlaams expertisecentrum m.e.r. voortaan niet ook nog eens zelf de adviesinstanties om advies vragen over het project-MER. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan wel nog bijkomende adviesinstanties of andere instanties om bijkomend advies vragen als zij dit door de specificiteit van een bepaald project nodig acht. Ze kan dit advies vragen aan gelijk welke dienst, instelling of organisatie die activiteiten ontwikkelt op het vlak van energie, leefmilieu, waterbeleid, landinrichting, natuurbehoud, ruimtelijke ordening, veiligheid of mobiliteit die zij nuttig acht.

Ook de inhoud van de goed- of afkeuringsbeslissing wordt licht gewijzigd t.o.v. bestaande bepaling 4.3.8, §2, van het DABM gelet op de eerder vermelde wijzigingen. Zo is er voortaan geen beslissing meer over de aanmelding noch over het team van deskundigen die het project-MER opmaken. Het Vlaams expertisecentrum dient hier dan ook geen rekening meer mee te houden.

Bij de beoordeling van het project-MER toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. of het project-MER volledig is, d.i. voldoet aan de inhoudelijke vereisten, en rekening heeft gehouden met de resultaten van de scoping. Zij dient ook rekening

te houden met de uitgebrachte adviezen van de geraadpleegde adviesinstanties. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt daarbij ook rekening met de reacties van het openbaar onderzoek die betrekking hebben op het MER en, in voorkomend geval, de grensoverschrijdende raadpleging. Deze toetsing leidt dan rechtstreeks tot de beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER. Er wordt dus niet meer eerst een verslag opgemaakt dat zou leiden tot een beslissing.

Procedurele aspecten worden gedelegeerd naar de Vlaamse Regering. Zij bepaalt de vorm, inhoud en termijn van de adviesvragen en de beslissing tot goed- of afkeuring. De Vlaamse Regering kan ook nadere regels vaststellen voor de beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER en voor de bekendmaking ervan.

Om het proces van de milieubeoordeling zo flexibel als mogelijk te houden zou de afkeuring van het project-MER in beginsel niet meer leiden tot de automatische stopzetting van de vergunningsprocedure (zie meer uitleg bij de bespreking van artikel 4.4.9). Een initiatiefnemer kan dan remediëren o.b.v. wat in de afkeuringsbeslissing is opgenomen.§ 4. De verplichtingen rond raadpleging van betrokken gewesten of staten bij mogelijk grensoverschrijdende effecten van een voorgenomen project worden volledig in lijn gebracht met de bewoordingen van de MEB-richtlijn, artikel 7.

§ 5. Deze paragraaf regelt een aantal actieve openbaarheidsvereisten.
Met het invoeren van deze bepaling wordt getracht nauwer aan te sluiten bij de bepalingen van de MEB-richtlijn naar aanleiding van de opmerkingen van de Europese Commissie ontvangen in december 2021 bij de ingebrekestelling van de Belgische Staat betreffende de omzetting van de MEB-richtlijn.
Hierbij zal de digitalisering een grote rol spelen door meer transparantie te bieden tijdens de besluitvorming door actieve openbaarheid te bieden voor alle stukken/adviezen en beslissingen die tijdens de besluitvorming worden uitgebracht of genomen.

Artikel 45

De beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER wordt in eerste instantie behouden (zie artikel 44). Op termijn is het de bedoeling om, zoals voor plan-MER, over te schakelen naar een kwaliteitsadvies over het project-MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. De ambitie is om na een inwerkingsfase waarin de modernisering m.e.r. met inbegrip van de dienstverlening van het expertisecentrum in praktijk gebracht is en de ontwikkeling van digitale tools structureel is voorzien, ook voor project-MER aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r een vraag tot kwaliteitsadvies over het project-MER te stellen in functie van kwaliteitsborging. Dit wordt met dit artikel voorzien. Deze bepaling zal dan op een nader bepaalde datum in werking treden (zie artikel 141).

Het is de bedoeling dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op termijn op gelijke voet komt te staan met de andere adviesinstanties. De bevoegde overheid zal dan adviezen vragen aan de door de Vlaamse regering aangewezen adviesinstanties over het MER en de vergunningsaanvraag over het project dat voorligt en ook aan

het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en brengt ook zij voortaan een advies uit genaamd 'kwaliteitsadvies' waarbij zij geen rekening meer houdt met andere adviezen en opmerkingen uit raadpleging. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal dan geen beslissing meer nemen over de goed- of afkeuring van het MER. Het is aan de bevoegde overheid om te waken over de kwaliteit van het vergunningsproces en te oordelen over zowel het MER als de vergunningsaanvraag. Ook hier is het dus niet meer de bedoeling dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. alle inspraak en adviezen moet bekijken om een beslissing te nemen over het MER. Dit is de taak van de bevoegde overheid, zij is verantwoordelijk voor de verwerking van de adviezen en inspraak en beoordeelt dus zelf a.d.h.v. adviezen en opmerkingen uit de raadplegingen over het MER en de aanvraag. De inhoud van het kwaliteitsadvies heeft dus ook geen rechtstreekse invloed meer op het verloop van de vergunningsprocedure gezien deze niet meer kan leiden tot de stopzetting van de procedure.

Zoals dit ook is voorzien voor het plan-MER, wordt aldus voorzien in een verplichte vraag om een kwaliteitsadvies aan het expertisecentrum over het project-MER. Dit draagt bij aan de kwaliteit van het project-MER.
Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal dus hoe dan ook om een advies gevraagd worden, ongeacht het soort project dat het voorwerp uitmaakt van het project-MER en ongeacht de vergunningsprocedure. Deze verplichte adviesvraag aan het expertisecentrum komt in de plaats van de goed- of afkeuringsbeslissing. Door te voorzien in een verplichte adviesvraag, wordt gewaarborgd dat het expertisecentrum als gespecialiseerde instantie de kwaliteit van het project-MER mee kan bewaken.

Bij de beoordeling van de kwaliteit van een MER toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. of het project-MER volledig is, d.i. voldoet aan de inhoudelijke vereisten, en rekening heeft gehouden met de resultaten van de scoping. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal daarbij geen rekening moeten houden met de resultaten van het openbaar onderzoek, daar het openbaar onderzoek omtrent aanvraagdossier en het project-MER doorgaans parallel verlopen aan de adviesronde.

Voor het overige worden de bepalingen uit het nieuwe artikel 4.4.7. behouden en overgenomen.

Artikel 46

De volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 5. BESLUITVORMING

Deze afdeling regelt de doorwerking in de besluitvorming en de informatieverstrekking over het besluit.

Artikel 47

Artikel 4.4.8.

Zoals reeds toegelicht, bestaat het doel van de milieubeoordeling erin om de

bevoegde overheid toe te laten zich met kennis van zaken over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie uit te spreken. Een en ander impliceert dan ook dat de manier waarop de bevoegde overheid rekening houdt met de aanzienlijke milieueffecten moet doorschijnen in de besluitvorming.

Dit artikel bepaalt daarom hoe het resultaat van de milieubeoordeling doorwerkt in de besluitvorming en bepaalt hoe de actieve informatieverstrekking over het besluit met betrekking tot een milieubeoordelingsplichtig plan of programma moet gebeuren.

§ 1. De bevoegde overheid moet bij haar definitieve beslissing over het voorgenomen plan of programma ter dege rekening houden met het opgestelde MER, alsook met de resultaten van de raadplegingen ((incl. grens- of gewestgrensoverschrijdende) adviezen en inspraak) die tijdens de milieubeoordeling hebben plaatsgevonden.

De wijze waarop deze informatie doorwerkt in de besluitvorming wordt mede bepaald door de formele en materiële motiveringsplicht waar de bevoegde overheid door gebonden is (formele motiveringswet en de beginselen van behoorlijk bestuur).

De bevoegde overheid moet haar beslissing in het bijzonder uitdrukkelijk motiveren door een verklaring op te maken die samenvat hoe milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd en hoe, in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de raadplegingen werd rekening gehouden en de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld. In voorkomend geval, dit is in het bijzonder het geval wanneer artikel 4.2.4. of 4.2.5. werd toegepast, is ook een motivering met betrekking tot de actualiteit van het MER vereist. Wat deze actualiteitstoets betreft, gelden de randvoorwaarden als vermeld bij de toelichting van hoofdstuk 2, afdeling 2.

§ 2. Wanneer een plan of programma wordt vastgesteld, informeert de bevoegde overheid het publiek, de geraadpleegde instanties en desgevallend de bevoegde autoriteiten van de getroffen staten en gewesten die geraadpleegd werden over het plan of programma, over de vermelde verklaring en over de monitoringsmaatregelen. De termijnen en de wijze waarop de informatieverstrekking gebeurt, wordt door de Vlaamse regering bepaald.

Artikel 48

Artikel 4.4.9.

Zoals reeds toegelicht, bestaat het doel van de milieubeoordeling erin om de bevoegde overheid toe te laten zich met kennis van zaken over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie uit te spreken. Een en ander impliceert dan ook dat de manier waarop de bevoegde overheid rekening houdt met de aanzienlijke milieueffecten moet doorschijnen in de besluitvorming.

Dit artikel bepaalt daarom hoe het resultaat van de milieubeoordeling doorwerkt in de besluitvorming en hoe de informatieverstrekking over het besluit over de vergunningsaanvraag voor een milieubeoordelingsplichtig project moet gebeuren.

§ 1. De bevoegde overheid moet bij haar definitieve beslissing over het voorgenomen project ter dege rekening houden met het opgestelde MER, alsook met de resultaten van de raadplegingen ((incl. grens- of gewestgrensoverschrijdende) adviezen en inspraak) die tijdens de milieubeoordeling hebben plaatsgevonden alsook de goedkeuringsbeslissing van het Vlaamse expertisecentrum m.e.r.

De goedkeuringsbeslissing wordt in paragraaf 1 uitdrukkelijk opgenomen. Het is vanzelfsprekend dat de beslissing van het expertisecentrum een belangrijke rol speelt bij de besluitvorming. De bevoegde overheid kan dit niet zonder meer naast zich neerleggen. Indien het expertisecentrum het MER afkeurt kan de bevoegde overheid geen vergunning verlenen. Het afkeuren van het project-MER betekent echter niet noodzakelijk de stopzetting van de vergunningsprocedure, zoals dat vandaag wordt bepaald voor de sectorale regelgeving betreffende de omgevingsvergunning en betekent ook niet dat dit noodzakelijk leidt tot de weigering van de vergunningsaanvraag. De stopzetting van de procedure is een ingrijpende beslissing met point of no return die uiteindelijk weinig efficiënt en tijdrovend is. Een meer oplossingsgerichte piste die meer mogelijkheden biedt tot aanpassingen van een lopende vergunningsprocedure is om dus expliciet een nieuwe generieke bepaling te voorzien die stelt dat de bevoegde overheid enkel een gunstige beslissing kan nemen indien het project-MER is goedgekeurd. Anders gesteld dat de afkeuringsbeslissing van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. niet leidt tot het stopzetten van de vergunningsprocedure en er dus nog ruimte is tot aanpassingen en bijsturingen van het project-MER totdat het expertisecentrum het opnieuw voorgelegd aangepast project-MER goedkeurt. Dan pas kan de bevoegde overheid een gunstige beslissing nemen. Dit betekent echter niet dat de bevoegde overheid moet wachten op een goedkeuringsbeslissing om te oordelen over de vergunningsaanvraag. De bevoegde overheid kan steeds een beslissing nemen rekening houdend met de beslissing van het expertisecentrum. Is het project-MER nog steeds niet goedgekeurd op het moment dat de bevoegde overheid haar beslissing wilt nemen dan zal zij niet anders kunnen dan de vergunning weigeren.

Het komt echter de Vlaamse Regering toe om te bepalen hoe dit zich dan zal vertalen in de sectorale regelgeving, bijvoorbeeld de omgevingsvergunning . De uitvoeringsbesluiten van het DABM of het OVD kunnen dan voorzien in procedurele bepalingen hoe een aanpassing van het afgekeurd MER zal worden ingediend bij de bevoegde overheid en welke termijnverlengingen met openbaar onderzoek daaraan zullen worden verbonden. Deze generieke bepaling in het DABM staat deze mogelijkheden tot aanpassing niet in de weg.

De wijze waarop deze informatie doorwerkt in de besluitvorming wordt mede bepaald door de formele en materiële motiveringsplicht waar de bevoegde overheid door gebonden is (formele motiveringswet en de beginselen van behoorlijk bestuur).

Daarnaast voorziet de MEB-richtlijn dat de resultaten uit het project-MER moeten beoordeeld worden in een gemotiveerde conclusie van de bevoegde instantie over de aanzienlijke effecten van het beoogde project op het milieu. Daarbij moet overeenkomstig artikel 8 van de MEB-richtlijn eveneens rekening gehouden worden met de resultaten van de raadplegingen en de krachtens artikelen 5 tot 7 verzamelde informatie. Het Hof heeft reeds aangestipt dat het niet volstaat dat de gemotiveerde conclusie van de bevoegde instantie de directe en indirecte milieueffecten van het project vaststelt en beschrijft; deze effecten dienen

daadwerkelijk beoordeeld te worden. [25] De informatie uit de gemotiveerde conclusie moet overeenkomstig artikel 8*bis*, 1, a) opgenomen worden in het uiteindelijke vergunningsbesluit. Overeenkomstig artikel 2, lid 2 MEB-richtlijn kan de gemotiveerde conclusie evenwel ook een geïntegreerd deel uitmaken van het uiteindelijke vergunningsbesluit.

De bevoegde overheid moet haar beslissing minstens uitdrukkelijk motiveren met betrekking tot de volgende punten:

1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn;
2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven;
3° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief;
4° de gemotiveerde conclusie inzake de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu;
5° als van toepassing, een beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als mogelijk, te compenseren;
6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen;
7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van informatie over de inspraakprocedure en het MER zoals vermeld in §1, 2°;
8° in voorkomend geval, de actualiteit van het MER.

Wat de actualiteitstoets betreft, gelden dezelfde randvoorwaarden als vermeld bij de toelichting van hoofdstuk 2, afdeling 2.

§ 2. Opdat de betrokken instanties, administraties en het publiek kennis kan nemen van de wijze waarop de milieubeoordeling doorwerkt in de besluitvorming, moet het betrokken besluit ter beschikking worden gesteld. Deze paragraaf bepaalt hoe deze actieve informatieverstrekking over het besluit dient te gebeuren.

Wanneer een besluit over de vergunningsaanvraag is genomen, brengt de bevoegde overheid het betrokken publiek hiervan op de hoogte overeenkomstig de bepalingen van de toepasselijke vergunningsprocedure zoals vastgelegd in de sectorale regelgeving. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere regels vast te stellen voor de wijze waarop het ruimere publiek, de geraadpleegde instanties en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of gewest op de hoogte worden gebracht van het besluit.

Artikel 49

Dit wijzigingsdecreet beoogt in eerste instantie het behoud van de goed- of afkeuringsbeslissing van het project-MER door het Vlaamse expertisecentrum (zie artikel 45). Op termijn is het de bedoeling om, na een inwerkingsfase waarin de modernisering m.e.r. met inbegrip van de dienstverlening van het expertisecentrum in praktijk gebracht is en de ontwikkeling van digitale tools structureel is voorzien, ook voor project-MER de goed- of afkeuringsbeslissing te

[25] HvJ 3 maart 2011, C-50/90.

vervangen door een kwaliteitsadvies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in functie van kwaliteitsborging, net zoals reeds voor plan-MER wordt voorzien.

Dit artikel voorziet in de nodige aanpassing van artikel 4.4.9. DABM (zoals ingevoegd bij voorliggend decreet) als logisch gevolg van het afschaffen van de goed-of afkeuring van het MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. waarbij de bevoegde overheid zowel een beslissing neemt over het project-MER als de vergunningsaanvraag in één besluit.

Deze bepaling treedt pas in werking op een door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum (zie artikel 141).

Artikel 50 en 51

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

HOOFDSTUK 5. KWALITEITSZORG

AFDELING 1. MER-DESKUNDIGEN EN MER-COÖRDINATOREN

Artikel 52

Artikel 4.5.1.

§ 1. Het systeem waarbij de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een MER bij de initiatiefnemer ligt, wordt behouden. De initiatiefnemer is immers de persoon die het meest vertrouwd is met de voorgenomen actie en de doelstellingen ervan.

Om de kwaliteit van het MER te waarborgen, moet de initiatiefnemer zich laten bijstaan door een onafhankelijke en erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Voor de opmaak van een project-MER is vereist dat deze deskundigen erkend zijn. Voor een plan-MER is dit niet vereist, omdat een overheid als initiatiefnemer desgevallend beroep kan doen op de deskundigheid binnen haar eigen administratie. Dat is onder gelding van het huidige artikel 4.2.9 DABM ook al het geval.

In tegenstelling tot de bestaande bepalingen van artikel 4.3.4, §3 en artikel 4.3.6. DABM neemt de administratie niet langer een beslissing over de samenstelling van het team van deskundigen door de MER-coördinator. In de praktijk is gebleken dat de beslissing van team Mer doorgaans louter een bevestiging inhield van het samengestelde team. Deze beslissing bood dan ook geen meerwaarde. De verantwoordelijkheid ligt dus volledig bij de initiatiefnemer en zijn MER-coördinator.

§ 2. De basisinformatie die moet toelaten om de milieueffecten in kaart te brengen, is doorgaans in het bezit van de initiatiefnemer. Hij/zij stelt deze informatie ter beschikking van de MER-coördinator. De initiatiefnemer moet ook zijn/haar volledige medewerking aan de MER-coördinator verlenen.

Het feit dat de initiatiefnemer de uiteindelijke verantwoordelijkheid draagt voor het opstellen van het MER, brengt met zich mee dat hij/zij op de eerste plaats instaat voor de volledigheid en de juistheid van de gegevens die hij/zij verstrekt aan de coördinator en die door deze laatste in het MER worden verwerkt.

§ 3. De MER-coördinator die wordt belast met de opmaak van het MER, moet onafhankelijk zijn. Het belang van de onafhankelijkheid van de MER-coördinator werd recent nog onderstreept in een arrest van het Grondwettelijk Hof van 21 januari 2021 met nr. 6/2021 inzake het milieubeoordelingssysteem in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het Hof oordeelde meer bepaald dat de systematiek van een effectenstudie (die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in tegenstelling tot het effectenrapport, wordt opgemaakt door een onafhankelijke deskundige) een belangrijke kwaliteitswaarborg inhoudt. Het Hof stelde meer bepaald dat: "*De omstandigheid dat de effectenstudie wordt verricht door een persoon wiens onafhankelijkheid niet in twijfel kan worden getrokken, onder supervisie van een begeleidingscomité dat eveneens onafhankelijk is ten opzichte van de opdrachtgever van het geplande werk, vormt een essentiële waarborg met betrekking tot de kwaliteit en de volledigheid van de informatie die ter beschikking wordt gesteld van het publiek.*"

Het is belangrijk om aan te stippen dat de onafhankelijkheidsplicht in hoofde van de auteur van een MER door het Grondwettelijk Hof in voormeld arrest werd beoordeeld op het niveau van projecten. Gezien de initiatiefnemer van een project met de realisatie ervan doorgaans een particulier belang nastreeft, is het des te belangrijker dat het MER wordt opgesteld door iemand die het project op objectieve wijze kan beoordelen op de eventuele aanzienlijke effecten.

Dit principe werd door de decreetgever bij de invoering van Titel IV in het DABM ook toegelicht ten aanzien van de MER-deskundigen die betrokken zijn bij de opmaak van een plan-MER. Zo staat in de memorie van toelichting bij het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage het volgende te lezen: "*Bij de project-m.e.r. wordt gesteld dat een werknemer nooit als erkend deskundige kan fungeren voor een project van zijn eigen werkgever. Het planningsgebeuren situeert zich echter op een ander vlak. Aangezien de overheid prioritair als initiatiefnemer zal optreden, is er het vermoeden dat dergelijke plannen in eerste instantie het algemeen belang zullen dienen. Vandaar dat een afwijking van het principe aanvaardbaar lijkt. Overeenkomstig de tekst kan een ambtenaar die hiervoor de deskundigheid heeft, wel in opdracht van de administratie waartoe hij behoort, aan een MER meewerken.*"[26]

De afgelopen 20 jaar is er heel wat expertise ontstaan binnen de administratie op vlak van milieueffectrapportage; de administraties die plan-MER-plichtige plannen opmaken (RUP's, stedenbouwkundige verordeningen, Vlarem-norm) kunnen doorgaans ook intern beroep doen op de nodige deskundigheid. Er is geen reden waarom de overheid een beroep zou mogen doen op de deskundigheid van een (niet-erkende) ambtenaar voor de opmaak van een plan-MER, maar niet op een ambtenaar die per hypothese erkend is als MER-coördinator om het proces te

[26] *Parl.St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 1312/1.

begeleiden. Deze ambtenaar beschikt immers in dat geval over de nodige expertise op vlak van milieueffectbeoordeling, zodat niet valt in te zien waarom hij/zij deze expertise anders zou inzetten als hij/zij als MER-coördinator meewerkt aan een plan-MER dan wanner hij/zij andere taakstellingen binnen de administratie vervult. De erkende MER-coördinator-ambtenaar is bovendien meer vertrouwd met de werking van de overheid en de specifieke administratie in het bijzonder dan een erkende MER-coördinator uit de private sector. Gelet op de schaarse middelen waarover de overheid beschikt, kan het soms zelfs aangewezen zijn dat een (erkende) ambtenaar de rol van MER-coördinator op zich neemt. De SMEB-Richtlijn verzet zich daar evenmin tegen.

Om de kwaliteit van het MER te waarborgen, en dit geldt zowel op plan– als projectniveau, is het wel vereist dat de administratie in een functionele scheiding voorziet tussen de bevoegdheden van de ambtenaren die belast zijn met de opmaak van een plan of programma en de ambtenaren binnen dezelfde administratie die zouden kunnen optreden als MER-coördinator voor het betreffende plan of programma. De Europese wetgever acht een dergelijke functionele scheiding ook voldoende opdat er geen discussie zou rijzen over de onafhankelijkheid van de ambtenaar die bij een milieubeoordeling betrokken zou zijn. Hoewel de SMEB-richtlijn op dit punt niets bepaalt, heeft het Hof van Justitie hieromtrent een belangwekkend arrest geveld. In de zaak C-474/10 Seaport oordeelde het Hof namelijk: "*In omstandigheden als die van het hoofdgeding vereist artikel 6, lid 3, van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's, niet dat een andere te raadplegen instantie in de zin van die bepaling wordt opgericht of aangewezen, voor zover binnen de instantie die normaliter wordt geraadpleegd inzake milieuaangelegenheden en als te raadplegen instantie is aangewezen, wordt voorzien in een zodanige functionele scheiding dat een administratieve eenheid binnen die instantie beschikt over een werkelijke autonomie, wat met name inhoudt dat zij beschikt over eigen administratieve middelen en personeel en aldus in staat is om de taken te vervullen die zijn toevertrouwd aan de te raadplegen instanties in de zin van artikel 6, lid 3, van deze richtlijn, en, in het bijzonder, om op objectieve wijze haar mening te geven over het plan of programma dat door de instantie waartoe zij behoort, is voorgesteld.*" Deze rechtspraak vormde de aanleiding voor de toevoeging van een artikel 9*bis* in de MEB-richtlijn dat specifiek ingaat op mogelijke belangenconflicten. Om belangenconflicten te voorkomen, vereist deze bepaling een functionele scheiding tussen de bevoegde instantie en de opdrachtgever van het MER, indien de bevoegde overheid ook de initiatiefnemer van het m.e.r.-plichtig project is. In de mate de Europese wetgever een dergelijke scheiding voldoende acht om belangenvermenging op projectniveau tegen te gaan, lijkt dit *a fortiori* ook op planniveau het geval te moeten zijn.

De vereiste functionele scheiding veruitwendigt zich in eerste instantie in het principe dat de MER-coördinator niet tegelijk (mee) verantwoordelijk mag zijn voor de voorbereiding van het plan of programma en naderhand ook niet (mee) verantwoordelijk mag zijn voor de verdere opmaakprocedure voor het plan of programma. Dit belet uiteraard niet dat de MER-coördinator nauw betrokken wordt bij de opmaak van het plan of programma, het geïntegreerd opmaken van een plan of programma en bijhorend milieueffectrapport moet immers mogelijk zijn.

De MER-coördinatoren en –deskundigen mogen geen persoonlijk belang hebben bij de voorgenomen actie of alternatieven daarvan. De afwezigheid van een persoonlijk belang moet worden beoordeeld op het moment waarop de MER-coördinator of –deskundige van start gaat met de opmaak van het MER tot en met de finalisering van het MER.

Op het vlak van project-MER's is de vereiste afwezigheid van een persoonlijk belang voornamelijk te beoordelen op financieel vlak. Zo kan bijvoorbeeld niet aanvaard worden dat het project-MER wordt opgesteld of gecoördineerd door een werknemer van de initiatiefnemer van het betrokken project. Wat evenmin kan is bijvoorbeeld dat een erkende MER-coördinator of MER-deskundige zou meewerken aan een plan-MER voor een plan, terwijl hij of zij tegelijkertijd zelf een aannemingsovereenkomst heeft met een private of publieke partij om een project uit te voeren dat de goedkeuring van het op te maken plan vereist. In dat geval zou de MER-coördinator of de MER-deskundige er immers belang bij hebben dat het plan doorgang vindt, en dus dat in het plan-MER geen onoverkomelijke negatieve milieueffecten worden gedetecteerd. Hetzelfde geldt voor een MER-coördinator of -deskundige die betrokken zou zijn bij de opmaak van een project-MER, terwijl hij of zij een aannemingsovereenkomst heeft met de opdrachtgever voor de opmaak van het aanvraagdossier voor het te onderzoeken project.

Op planniveau is de vereiste afwezigheid van een persoonlijk belang niet zozeer financieel van aard. Wel lijkt het nuttig te verduidelijken dat een louter moreel of beleidsmatig belang geen persoonlijk belang kan uitmaken. Dit principe werd in een recent arrest van 23 oktober 2018 met nr. 242/752 nog bevestigd door de Raad van State (weliswaar ten aanzien van de vereiste om als lid van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening niet deel te nemen aan de bespreking en de stemming over aangelegenheden waarin hij/zij een persoonlijk belang heeft).

Zoals hoger werd toegelicht, zal het wel mogelijk worden voor een ambtenaar om, naast de hoedanigheid van deskundige, ook als MER-coördinator op te treden. Het feit dat de ambtenaar deel uitmaakt van de ene dan wel de andere administratie, kan in dat geval dan ook niet worden aangegrepen om te stellen dat hij/zij een persoonlijk belang zou hebben bij het betrokken plan of programma enkel en alleen omdat het onderwerp ervan zou raken aan de specialisatie van de administratie waar hij/zij deel van uitmaakt. Een ambtenaar wordt immers steeds geacht de functionele taakstelling van zijn/haar administratie na te streven, in plaats van een eigen, particulier belang. Er is geen reden om te dezen wantrouwig te staan tegenover ambtenaren die per hypothese beschikken over de nodige expertise op vlak van milieueffecten en zelfs erkend moeten zijn, willen zij de functie van MER-coördinator uitoefenen.

Daarnaast wordt uitdrukkelijk bepaald dat de onafhankelijkheidsvereisten van erkende MER-coördinatoren en deskundigen wordt beoordeeld op het niveau van de individuele natuurlijke persoon, en dus niet op het niveau van het samenwerkingsverband waarbinnen de individuele coördinator/deskundige opereert. Anno 2021 is de expertise van deskundigen op vlak van m.e.r. samengebracht binnen studiebureaus die, naast milieueffectrapportage, ook nog andere expertise aanbieden, bijvoorbeeld het voorbereiden van vergunningsaanvragen of planologische begeleiding. Te vermijden is daarbij dat de betrokkenheid van een deskundige van een dergelijk studiebureau bij de uitvoering

van een plan-MER voor een plan, tot gevolg zou hebben dat een andere deskundige van hetzelfde studiebureau geen vergunningsdossier zou mogen begeleiden voor een project dat zou vallen binnen de contouren van dat plan. Er zijn geen praktische redenen die zich zouden verzetten tegen deze economische realiteit.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de MER-deskundigen belet niet dat zij, wanneer zij betrokken zijn bij de opmaak van een plan-MER, zij nadien de milieubeoordeling uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde plan of programma het kader voor de vergunningverlening vormt. In tegenstelling tot het eerste lid, gebeurt de beoordeling van de onafhankelijkheidsvereiste ten aanzien van het derde lid gefaseerd in de tijd; een deskundige of coördinator die in het verleden betrokken was bij een plan-MER dat sindsdien gefinaliseerd werd, kan nadien betrokken worden bij een project-MER. In die hypothese kan zich immers geen probleem van gebrek aan onafhankelijkheid bij de opmaak van het plan-MER voordoen; dat plan-MER is dan per hypothese *in tempore non suspecto* reeds opgemaakt. Bovendien zijn er geen redenen om niet toe te laten dat een coördinator of deskundige die in het verleden *in tempore non suspecto* heeft meegewerkt aan een plan-MER voor een plan enige tijd later zou meewerken aan een project dat valt binnen de contouren van dat plan en de opgedane kennis opnieuw zou kunnen inzetten. Dit kan enkel maar een meerwaarde hebben voor het in kaart brengen van de betreffende aanzienlijke milieueffecten op projectniveau. Dat is ook de filosofie van de SMEB- en MEB-Richtlijnen. Deze richtlijnen voorzien immers in een verplichting om bestaande informatie uit eerdere milieubeoordelingen (bijvoorbeeld op planniveau) opnieuw te gebruiken in latere milieubeoordelingen (bijvoorbeeld op projectniveau). Deze verplichting is ingegeven vanuit de wens om herhalingen van rapportages te vermijden. Om deze verplichtingen ten volle uit te voeren, lijkt het dan ook logisch en aangewezen om toe te staan dat diegene die de eerdere milieubeoordeling heeft uitgevoerd het best geplaatst is om deze gegevens te hergebruiken in een latere milieubeoordeling.

Een deskundige of coördinator die zijn of haar eigen werk moet hergebruiken, kan overigens veel kostenefficiënter en –gerichter te werk gaan dan een andere deskundige of coördinator die zijn eigen beoordeling moet uitvoeren en als het ware opnieuw moet beginnen, ook al zijn er heel wat onderzoeken reeds op planniveau uitgevoerd. Te vermijden is dat hetzelfde werk telkens opnieuw wordt gedaan door andere deskundigen, terwijl dit in de praktijk weinig meerwaarde heeft. Dit geldt nog meer voor plannen en projecten waarbij de overheid initiatiefnemer is.

Er is ook geen reden om te vrezen dat dit ertoe zou kunnen leiden dat minder kwalitatieve MER’s worden afgeleverd. Ervan uitgaand dat de eerdere milieubeoordeling voldeed aan alle inhoudelijke en procedurele garanties, valt niet in te zien waarom dezelfde deskundige of coördinator op projectniveau niet zou mogen verder bouwen op zijn/haar eerdere werk. De vrees dat een deskundige of coördinator het de effectenbeoordeling op projectniveau als het ware zou manipuleren omdat hij/zij in het plan-MER reeds een bepaalde beoordeling heeft gemaakt, houdt derhalve geen steek en getuigt van een zeker wantrouwen tegenover de deskundigen en coördinatoren, waartoe de decreetgever geen reden ziet.

Artikel 53

Artikel 4.5.2.

Overeenkomstig artikel 5.6.1 DABM zijn de bepalingen van het hoofdstuk 6 erkenningen van titel V van het DABM van toepassing voor zover naar dat hoofdstuk wordt verwezen, met dit artikel worden deze bepalingen aldus van toepassing gemaakt.

Artikel 54

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. VLAAMS EXPERTISECENTRUM M.E.R.

Artikel 55

Artikel 4.5.3.

Zoals eerder toegelicht, wordt de bestaande subentiteit van het Departement Omgeving, bevoegd voor milieueffectrapportage, oftewel het huidig Team Mer getransformeerd tot het Vlaams expertisecentrum voor milieueffectrapportage.

Deze staat in voor de coördinatie, het uitwisselen en het ter beschikking stellen van relevante informatie inzake milieubeoordeling om de kwaliteit en uniformiteit van de milieueffectbeoordeling in Vlaanderen te ondersteunen. Deze informatie wordt zowel aan het publiek als de initiatiefnemers als de bevoegde overheden, de adviesverlenende instanties, de MER-deskundigen en –coördinatoren ter beschikking gesteld.

De meerwaarde van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. is dat het de beschikbare wetenschappelijke kennis combineert met een ruime ervaring aan terrein- en praktijkkennis. Vanuit die combinatie kan ze deze kennis toepasbaar en toegankelijk maken in functie van milieueffectrapportage en milieubeoordelingen. Om die meerwaarde te bestendigen is het noodzakelijk dat het expertisecentrum ook nog rechtstreeks betrokken blijft bij m.e.r.-processen in de praktijk.

Het zwaartepunt wordt meer gelegd naar het uitbouwen en operationeel houden van een expertisecentrum voor milieueffectrapportage. De focus komt meer te liggen op een faciliterend ondersteunend kader en een nieuw kwaliteitszorgsysteem. Binnen de m.e.r.-processen verschuift de rol van het expertisecentrum van een voornamelijk controlerende en beslissingnemende rol naar een faciliterende en adviserende rol met gerichte begeleiding en advisering. De gerichte begeleiding houdt ook in dat de expertise meer ingezet wordt voor plannen en projecten met Vlaamse dimensie of een belangrijke impact op de leefomgeving.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. blijft uiteraard ook hét aanspreekpunt voor milieueffectrapportage in Vlaanderen voor initiatiefnemers, MER-coördinatoren/-deskundigen, adviesinstanties en burgers. Naast de formele betrokkenheid in m.e.r.-processen kan het expertisecentrum ook altijd gericht faciliteren bij specifieke vragen.

Het derde lid van paragraaf 1 vormt de veruitwendiging van de vereiste vervat in artikel 9*bis* van de MEB-richtlijn dat de instanties die belast worden met een aspect van de milieubeoordeling hun taken op een objectieve wijze vervullen en zich niet bevinden in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft.

Hoewel deze vereiste in principe reeds voortvloeit uit de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, wordt er vanuit het rechtszekerheidsbeginsel voor geopteerd om deze ten aanzien van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. bijkomend decretaal te verankeren.

§ 2. Het is belangrijk dat het Vlaams expertisecentrum Mer over de concrete data kan beschikken die werden gebruikt om een milieueffectrapport op te stellen. Het Vlaams expertisecentrum Mer kan deze op grond van deze paragraaf opvragen bij de initiatiefnemer. De Vlaamse Regering stelt hieromtrent de voorwaarden vast.

Artikel 56

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 3. MONITORING

Artikel 57

Artikel 4.5.4.

Deze bepaling herneemt de monitoringsverplichting uit bestaand artikel 4.6.3*bis* van het DABM ten aanzien van de plannen en programma's waarvoor een plan-MER is opgesteld. De verplichting tot het nagaan van de aanzienlijke milieueffecten voor het milieu van de tenuitvoerlegging van dergelijke plannen zoals voorgeschreven in artikel 10 van de SMEB-richtlijn, wordt aldus behouden.

Er wordt voorzien dat de monitoringsmaatregelen kunnen ingepast worden in bestaande regelgevende procedures, teneinde een vlotte integratie en overlapping te vermijden.

Om overeenstemming met het SEA-protocol te garanderen (artikel 12, tweede lid), wordt expliciet vermeld dat de resultaten van de monitoring beschikbaar worden gesteld voor de vermelde instanties en het publiek.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere regels vast te stellen voor de monitoring.

Artikel 58

Artikel 4.5.5.

Deze bepaling herneemt de monitoringsverplichting uit bestaand artikel 4.6.3 van het DABM ten aanzien van projecten waarvoor een project-MER is opgesteld, die gedurende een bepaalde periode worden uitgevoerd en die aanzienlijke nadelige milieueffecten kunnen veroorzaken. In navolging van artikel 8*bis*, vierde lid van de MEB-richtlijn, wordt voor dergelijke projecten een evaluatie of een monitoringonderzoek georganiseerd van de aanzienlijke nadelige milieueffecten.

Er wordt voorzien dat de monitoringsmaatregelen kunnen ingepast worden in bestaande regelgevende procedures, teneinde een vlotte integratie en overlapping te vermijden. Met dien verstande dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de data en resultaten van de bestaande monitoring moet kunnen beschikken.

De idee dat de (looptijd van de) monitoring wordt afgestemd op de aard, locatie en omvang van het project en het belang van de milieueffecten, wordt tevens behouden. De monitoring moet, zowel wat de inspanningen van de bevoegde overheid als de vereiste inspanning van de initiatiefnemer, evenredig zijn aan de milieueffecten van het betrokken project.

In navolging van de MEB-richtlijn, wordt benadrukt dat monitoring van projecten enkel vereist is als er aanzienlijke nadelige milieueffecten te verwachten zijn. Dergelijke milieueffecten vereisen immers bijna per hypothese dat er milderende of compenserende maatregelen worden genomen. De monitoring moet dan ook onder meer de uitvoering en de effectiviteit van de milderende en compenserende maatregelen nagaan.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere regels vast te stellen voor de monitoring.

Artikel 59

De volgende titel wordt ingevoegd:

TITEL IV/1. VEILIGHEIDSRAPPORTAGE

Dit artikel vult het DABM aan met een nieuwe Titel IV/1 “Veiligheidsrapportage”, dat in wezen het huidige Titel IV DABM betreft, toegespitst op de kwestie van de veiligheidsrapportage. De bepalingen die te maken hebben met de milieueffectrapportage zijn daarom uit deze nieuwe Titel IV/1 gelicht. Als logisch gevolg van de vernieuwde titel IV en het opsplitsen van de bepalingen betreffende de veiligheidsrapportage uit titel IV, werden de bestaande bepalingen betreffende de veiligheidsrapportage op sommige plaatsen aangepast. Inhoudelijk verandert er echter niets aan de structuur, de procedurele en inhoudelijke bepalingen van de veiligheidsrapportage. De aanpassingen betreffen ofwel louter tekstuele aanpassingen of voor de hand liggende aanpassingen ten gevolge van de wijzigingen inzake milieueffectrapportage alsook het ontvangen Wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2022/207 - DEEL II van 13 juni 2022.

Hieronder volgt een kort overzicht van deze beperkte aanpassingen. Voor het overige kan dus nog steeds verwezen worden naar voorgaande memories van toelichting.

Artikel 60 en 61

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

HOOFDSTUK 1. DEFINITIES, PROCEDURELE BEPALINGEN, DOELSTELLINGEN EN KENMERKEN VAN DE VEILIGHEIDSRAPPORTAGE

Afdeling 1. Definities

Artikel 62

Art. 4/1.1.1.

Punt 1°- 3°, 5°, 6°, 8° - 12°: behoeven geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van bestaande bepalingen. Aangezien een RVR enkel voor ruimtelijke uitvoeringsplannen relevant is, werd plan of programma telkens vervangen door ruimtelijk uitvoeringsplan.

Punt 4° en 7° : de definities worden aangepast ten gevolge van uithalen m.e.r. uit titel IV/1. Zie hiervoor bespreking bij artikel 6.

Punt 10°: definitie van samenwerkingsakkoord wordt up-to-date gebracht met verwijzing naar het huidige van toepassing zijnde samenwerkingsakkoord.

Artikel 63

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. ALGEMENE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE PROCEDURE

Artikel 64

Artikel 4/1.1.2.

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van bestaande bepalingen.

Artikel 65

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 3. DOELSTELLING EN KENMERKEN

Artikel 66

Artikel 4/1.1.3.

Dit artikel wordt aangepast ten gevolge van het uithalen van m.e.r. uit titel IV/1.

Artikel 67

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 4. RELATIES TUSSEN RAPPORTAGES

Artikel 68

Artikel 4/1.1.4.

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van bestaande bepalingen.

Artikel 69

Artikel 4/1.1.5.

Dit artikel wordt aangepast gevolge van uithalen m.e.r. uit titel IV/1.

Artikel 70

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 5. DOORWERKING IN DE BESLUITVORMING

Artikel 71

Artikel 4/1.1.6.

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van bestaande bepalingen.

Artikel 6972

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:
HOOFDSTUK 2. VEILIGHEIDSRAPPORTAGE OVER RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Artikel 73, 74, 75 en 76

Artikel 4/1.2.1, artikel 4/1.2.2, artikel 4/1.2.3, artikel 4/1.2.4.

De bepalingen uit dit hoofdstuk behoeven geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van de bestaande bepalingen in dit hoofdstuk met uitzondering van artikel 4/1.2.2. Ten opzichte van bestaand artikel 4.4.2. wordt paragraaf 2 betreffende de onafhankelijkheid van de v.r. deskundige uit het artikel gehaald. Naar analogie met de wijzigingen met betrekking tot milieueffectrapportage wordt deze kwestie geregeld in het hoofdstuk 4, afdeling 1 betreffende de erkenning van deskundigen en coördinatoren, meer bepaald artikel 4/1.4.1.

Artikel 77, 78, 80, 82 en 85

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:

HOOFDSTUK 3. VEILIGHEIDSRAPPORTAGE OVER DE EXPLOITATIE VAN INRICHTINGEN

AFDELING 1. TOEPASSINGSGEBIED

AFDELING 2. AANMELDING EN INHOUDSAFBAKENING VAN HET VOORGENOMEN OVR

AFDELING 3. OPSTELLEN VAN HET OVR

AFDELING 4. HET ONDERZOEK EN HET GEBRUIK VAN HET OVR

Artikel 79, 81, 83, 84, 85 en 87

Artikel 4/1.3.1, artikel 4/1.3.2, artikel 4/1.3.3, artikel 4/1.3.4, artikel 4/1.3.5, artikel 4/1.3.6.

De bepalingen uit dit hoofdstuk behoeven geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van de bestaande bepalingen in dit hoofdstuk met uitzondering van louter tekstuele aanpassingen.
Deze aanpassingen betreffen:

- het aanpassen van de kruisverwijzingen naar artikelen in titel IV/1 die door de invoering van deze titel een nieuw artikelnummer kregen;
- het updaten van de verwijzingen naar het van toepassing zijnde samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 gezien er nog steeds verwezen werd naar het oude;
- het aanpassen van de bepalingen rond openbaarheid door te verwijzen naar het correcte Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Het heeft namelijk geen nut om foutieve wijzigingen over te nemen in de nieuwe titel IV/1.

Artikel 88 en 89

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting, de volgende titels worden ingevoegd:
HOOFDSTUK 4. ASPECTEN VAN KWALITEITSZORG

AFDELING 1. DE ERKENNING VAN V.R.-DESKUNDIGEN

Artikel 90

Artikel 4/1.4.1.

Dit artikel verschilt met het bestaande artikel 4.6.1. in die zin dat de kwestie van de onafhankelijkheid van de v.r.-deskundigen nu in deze bepaling wordt opgenomen en nader toegelicht. Dit is naar analogie met de aanpassingen met betrekking tot milieueffectrapportage betreffende de erkenningen van m.e.r.-deskundigen en MER-coördinatoren. Er kan dan ook verwezen worden naar de toelichting bij artikel 49.

Artikel 91

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, de volgende titel wordt ingevoegd:

AFDELING 2. DE RICHTLIJNENBOEKEN, EVALUATIE EN MONITORING

Artikel 92

Artikel 4/1.4.2.

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, er zijn geen wijzigingen ten opzichte van bestaande bepalingen.
Het bestaande artikel 4.6.4. met betrekking tot de adviescommissie is zonder voorwerp geworden en wordt dus ook niet langer opgenomen in deze titel IV/1.

Artikel 93

Dit artikel bepaalt dat de bijlage I van het DABM wordt vervangen door de bijlage 1 bij het ontwerp van decreet. Om de leesbaarheid van het decreet en haar bijlagen te bevorderen werd de inhoud van de bestaande bijlagen I en II van huidig samengevoegd in éénzelfde bijlage. De inhoud ervan blijft ongewijzigd.

Artikel 94

Dit artikel bepaalt dat de bijlage II van het DABM wordt vervangen door de bijlage 2 bij het ontwerp van decreet. Dit artikel beoogt het verplaatsen van voormalige bijlage IIbis naar de plaats van bijlage II als logisch vervolg op de wijzigingen van artikel 90. Inhoudelijk blijft de bijlage ongewijzigd.

Artikel 95

Zie bespreking bij artikel 91. De huidige bijlage IIbis bij het DABM wordt opgenomen in bijlage II bij voorliggend ontwerp van decreet. Derhalve wordt de huidige bijlage IIbis bij het DABM opgeheven.

HOOFDSTUK 3.- Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 96

Dit artikel bevat de wijzigingen die doorgevoerd moeten worden aan artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 (Decreet Natuurbehoud) teneinde de sectorale regelgeving vervat in dit decreet af te stemmen op de wijzigingen aan het DABM.

De aangebrachte wijzigingen strekken ertoe om de verwijzingen naar het DABM aan te passen conform de wijzigingen die middels onderhavig decreet worden doorgevoerd. Tevens worden de verwijzingen naar de mogelijkheid om een ontheffing van de plicht tot opmaak van een MER opgeheven.

Artikel 97

Met dit artikel wordt de nodige aanpassing van artikel 36ter, §6 van het decreet Natuurbehoud voorzien nadat er beslist is om de goed- of afkeuringsbeslissing te vervangen door een kwaliteitsadvies over het project-MER door het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. door de verwijzing naar de goedkeuring van het MER op te heffen (zie bespreking artikel 45, 49 en 141).

Artikel 97 zal dan op een nader bepaalde datum in werking treden (zie artikel 141).

HOOFDSTUK 4.- Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Artikel 98 tot en met 100

Deze artikelen bevatten de wijzigingen die doorgevoerd moeten worden aan het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de

bodembescherming (Bodemdecreet) teneinde de sectorale regelgeving vervat in dit decreet af te stemmen op de wijzigingen aan het DABM.

In eerste instantie worden een aantal wijzigingen doorgevoerd aan artikel 47bis van het Bodemdecreet. Zo wordt het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" vervangen door het woord "project-m.e.r-screening" teneinde te beantwoorden aan de idee dat een screening bestaat uit een geheel van informatie en niet zozeer vervat moet liggen in een apart screeningsdocument. Tevens worden ook de verwijzingen naar de artikelen en de bijlagen van het DABM aangepast.

Tot slot wordt ook de mogelijkheid tot ontheffing van de project-milieubeoordelingsplicht opgeheven.

In tweede instantie worden de verwijzingen naar het DABM in artikel 47ter aangepast conform de nieuwe bepalingen die mits voorliggend decreet worden toegevoegd.

Tevens wordt de verwijzing naar "de administratie die bevoegd is voor de milieueffectrapportage" gewijzigd naar "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

HOOFDSTUK 5.- Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

Artikel 101 tot en met 110

Deze artikelen bevatten de wijzigingen aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) van 15 mei 2009 teneinde de sectorale regelgeving vervat in de VCRO af te stemmen op de wijzigingen aan het DABM.

In eerste instantie worden aan artikel 1.1.2 een aantal definities toegevoegd die ook in het DABM worden gehanteerd. Het gaat met name om een definitie voor "het Vlaams expertisecentrum m.e.r." en "de dienst bevoegd voor veiligheidsrapportage". Daarnaast wordt de definitie voor de kwaliteitsbeoordeling aangepast. In de definitie voor de kwaliteitsbeoordeling van de milieueffectrapportage wordt verwezen naar het kwaliteitsadvies dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. overeenkomstig het nieuwe artikel 4.2.1, tweede lid van het DABM moet uitbrengen. De definitie voor de kwaliteitsbeoordeling van de veiligheidsrapportage wordt behouden; enkel de nummering van deze definitie wordt aangepast.

Daarnaast worden de verwijzingen naar het DABM in artikel 2.2.1, § 1, tweede lid aangepast conform de wijzigingen die met voorliggend decreet worden doorgevoerd.

In artikel 2.2.4, § 2, 6° wordt verduidelijkt dat de startnota een weergave van de screening moet bevatten die overeenkomstig het nieuwe artikel 4.3.5, §1 (voor de milieueffectrapportage) en artikel 4/1.2.1 (voor de veiligheidsrapportage) van het DABM wordt uitgevoerd. In dezelfde paragraaf worden de verwijzingen naar de artikelen van het DABM gewijzigd naar de nieuwe artikelen. Hetzelfde geldt voor de verwijzing in artikel 2.2.5, § 1, eerste lid.

In de artikelen 2.2.10, § 5, tweede lid, 2.2.15, § 6, tweede lid en 2.2.21, § 6, tweede lid worden de begrippen "bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" aangepast conform de nieuwe definities die aan de VCRO

worden toegevoegd. Tevens de verwijzingen naar de artikelen van het DABM aangepast. Artikelen 2.2.12, § 2, vierde lid en 2.2.18, § 2, vierde lid worden ook aangepast om aan te sluiten bij de nieuwe definities in artikel 1.1.2 van de VCRO.

Tot slot wordt in artikel 4.4.7, § 2 de verwijzing naar hoofdstuk III van het DABM opgeheven, omdat de nieuwe titel IV van het DABM geen verschillende hoofdstukken meer bevat voor de plan- of projectmilieueffectrapportage. Niettemin wordt bij de nieuwe artikelen van het DABM telkens gespecifieerd of de artikelen een algemene strekking hebben (en dus van toepassing zijn voor zowel plannen en programma's als projecten) dan wel of ze enkel betrekking hebben op plannen en programma's enerzijds en projecten anderzijds. De tekst van het decreet laat aldus toe na te gaan welke verplichtingen hoe dan ook gelden inzake de milieueffectrapportage over projecten.

HOOFDSTUK 6.- Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Artikel 111 tot en met 120

Deze artikelen bevatten de wijzigingen aan het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet) teneinde de sectorale regelgeving vervat in dit decreet af te stemmen op de wijzigingen aan het DABM. Zo wordt onder meer het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" vervangen door het woord "project-m.e.r-screening" teneinde te beantwoorden aan de idee dat een screening bestaat uit een geheel van informatie en niet zozeer vervat moet liggen in een apart screeningsdocument.

Gezien er in de nieuwe project-milieueffectrapportage enkel nog sprake zal zijn van projecten die van rechtswege milieubeoordelingsplichtig dan wel screeningsgerechtigd zijn, worden in het Omgevingsvergunningsdecreet alle verwijzingen naar de ontheffingsmogelijkheid opgeheven (meer bepaald in de artikelen 15/1, 21 en 40).

Tot slot worden de verwijzingen naar het DABM in de artikelen 20 en 39 aangepast aan voorliggend decreet.

Artikel 115 en 117

Deze bepalingen voorzien in de nodige aanpassingen van artikel 23 en 28 van het Omgevingsvergunningsdecreet nadat er beslist is om de goed- of afkeuringsbeslissing te vervangen door een kwaliteitsadvies over het project-MER door het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. (zie artikel 45 en 49). Het Omgevingsvergunningsdecreet wordt in die zin aangepast dat er geen sprake meer is van "een goedgekeurd MER".

Deze bepalingen treden pas in werking op een door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum (zie artikel 141).

HOOFDSTUK 7.- Wijzigingen aan het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Artikel 121 tot en met 138

Deze artikelen bevatten de wijzigingen aan het decreet van 25 april 2014 betreffende de complexe projecten (Decreet Complexe Projecten) teneinde de sectorale regelgeving vervat in dit decreet af te stemmen op de wijzigingen aan het DABM. De volgende wijzigingen worden voorzien:

- er wordt in een definitie verwezen naar het Vlaams expertisecentrum m.e.r.;
- ook hier wordt verduidelijkt dat de milieueffectrapportage de mogelijk 'aanzienlijke' milieueffecten betreft;
- de verwijzingen naar het DABM worden afgestemd op de wijzigingen die met voorliggend decreet worden doorgevoerd.

de beslissing van het Team Mer over de scope van het MER wordt vervangen door het scopingsadvies of geïntegreerd advies over de scoping van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Artikel 126, 129, 133, 136 en 138

Deze bepalingen voorzien in de nodige aanpassingen van artikel 11, 15/1, 21, 25 en 26 van decreet complexe projecten nadat er beslist is om de goed- of afkeuringsbeslissing te vervangen door een kwaliteitsadvies over het project-MER door het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. (zie artikel 45 en 49). De goedkeuringsbeslissing van het MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt bijgevolg telkens vervangen door een kwaliteitsadvies door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Tegelijkertijd worden de verwijzingen naar de systematiek waarbij een MER wordt goedgekeurd opgeheven.

Deze bepalingen treden pas in werking op een door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum (zie artikel 141).

HOOFDSTUK 8. - Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Artikel 139

Dit artikel bevat overgangsbepalingen voor de wijzigingen die doorgevoerd worden aan de regelgeving met betrekking tot milieueffectrapportage in het DABM**.**
Wanneer de procedure al werd aangevat door een formele stap voor de inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving, loopt de procedure verder conform de huidige regelgeving.

Afdeling 2. Evaluatie en inwerkingtreding

Artikel 140

De ambitie is om na een inwerkingsfase van drie jaar waarin de modernisering m.e.r. met inbegrip van de dienstverlening van het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. in praktijk gebracht is en de ontwikkeling van digitale tools structureel is voorzien, een evaluatie uit te voeren van de nieuwe werking van titel IV van het DABM. De evaluatie zal o.a. ingaan op de rol en verantwoordelijkheid van meerdere

betrokken actoren bij de kwaliteitsborging van project-MER: erkende MER-coördinatoren en -deskundigen, adviesinstanties, het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde vergunningverlenende overheden. De evaluatie houdt rekening met de dienstverlening van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en specifieke digitale dienstverlening en ondersteunende digitale tools in functie van de kwaliteit van project-MER.

De scope van de evaluatie werd in artikel 139 zo breed als mogelijk geformuleerd en bevat in principe de hele werking van titel IV van het DABM betreffende de milieueffectrapportage. Daarbij kan ook nog gedacht worden aan (maar niet alleen) o.a. de administratieve en financiële lasten en capaciteit bij de lokale besturen, de MER-deskundigen en -coördinatoren, de effectiviteit van de gerichte scoping, de proportionaliteit van de m.e.r.-procedure, en zo verder.

Bij de evaluatie zullen alle relevante betrokken actoren geraadpleegd en betrokken worden om een zo goed mogelijk beeld te vormen van de nieuwe werking en modernisering van de m.e.r.-procedure, daarbij wordt in het bijzonder gedacht aan de lokale besturen (gemeenten en provincies).

Advies MINA-SERV:

In hun advies van 26 september 2023 stellen de MINA-raad/SERV dat de in het vooruitzicht gestelde evaluatie als een waardevol instrument te beschouwen is om na te gaan of de wijzigingen uiteindelijk zullen hebben geleid tot de vooropgestelde vereenvoudigde en kwalitatieve milieueffectrapportage. Zij pleiten echter voor een bredere evaluatie van de milieueffectrapportage en adviseren dat het voorontwerp in die zin wordt aangevuld.

– Deze bredere evaluatie moet betrekking hebben op alle vooropgestelde beginselen (kwaliteit, maatgericht, vereenvoudiging en digitale diensten).
– Daarbij moet aandacht besteed worden aan de administratieve en financiële lasten enerzijds en anderzijds de voorziene capaciteit bij zowel de bevoegde overheden als de MER-deskundigen en -coördinatoren.
– Niet in het minst dient een evaluatie na te gaan wat de bijdrage is van de milieueffectrapportage tot het bereiken van de beoogde milieudoelstellingen.
– Het is volgens de Raden aangewezen ook te kijken naar de mate van proportionaliteit van de m.e.r.-procedure; welke MER’s worden er voor bepaalde types plannen en programma’s en projecten opgemaakt, waren de opgelegde reikwijdte en het opgelegde detailleringsniveau adequaat, enzovoort.
– Bij dit alles adviseren de Raden om de aanbevelingen van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS mee op te nemen in de evaluatie en onverwijld de noodzakelijke voorbereidingen te treffen om de evaluatie mogelijk te maken.

Antwoord:

Het feit dat de evaluatie als positief wordt onthaald wordt geapprecieerd. De aanbeveling om de evaluatie als breder te beschouwen wordt overwogen.

Artikel 140 van voorliggend ontwerp van decreet stelt dat de Vlaamse Regering de werking evalueert van titel IV van het DABM drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Dit is dus heel algemeen opgevat en bevat in principe de hele werking van titel IV betreffende de milieueffectrapportage. Daarbij was sowieso de bedoeling om ook de administratieve en financiële lasten en capaciteit bij de lokale, de MER-deskundigen en -coördinatoren, de effectiviteit van de gerichte scoping o.a. te evalueren.

Doch werd in de memorie van toelichting vooral de nadruk gelegd op het evalueren van de rol en verantwoordelijkheid van de actoren. Dit kan als te beperkend worden beschouwd, de memorie wordt aangepast zodat de evaluatie breder kan gaan.

Wat de aanbevelingen betreft van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS, dit is vervat in het actieplan en opvolging/evaluatie PFAS.

- Verhoogde aandacht voor Zeer Zorgwekkende Stoffen in milieueffectrapportage door betere monitoringdata en betere doorvertaling van informatie uit de kennishub omgeving en gezondheid
- Het team-MER moet over voldoende expertise beschikken om de gezondheidsrisico's in eerste instantie correct te kunnen inschatten. Aansluitend wordt de wijze van adviesverlening van het agentschap Zorg en Gezondheid daarop intern afgestemd.
- De nood aan expertise bij het Team Mer zal als aandachtspunt meegenomen worden bij de verdere transformatie van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en haar kennisnetwerk
- De voorwaarden waarmee bepaald wordt of bedrijven MER-plichtig zijn, worden geëvalueerd.

Laatstgenoemde wordt ondervangen met de herziening van de bijlagen van het MER-besluit naar aanleiding van de afschaffing van de ontheffing.

Artikel 141

Dit artikel bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering om de datum van inwerkingtreding vast te stellen van voorliggend decreet.

De datum van inwerkingtreding zal bepaald worden in het besluit tot uitvoering van de nieuwe titel IV van het DABM. De bepalingen van titel IV DABM en van het uitvoeringsbesluit zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het tijdstip van die inwerkingtreding wordt bij een besluit van de Vlaamse Regering vastgesteld. Zo kan er geen verwarring ontstaan betreffende de inwerkingtreding van alle bepalingen rond milieueffectrapportage.

Bijkomend voorziet dit artikel ook in een delegatie aan de Vlaamse Regering om de wijzigingen aan het DABM en de sectorale regelgeving op het vlak van milieueffectrapportage vast te stellen nadat er beslist wordt om over te schakelen naar een kwaliteitsadvies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. (zie artikel 45) Om die reden worden de bepalingen betreffende het kwaliteitsadvies in het eerste lid opgenomen als uitzondering op de inwerkingtreding van voorliggend decreet en de nieuwe titels IV en IV/1 van het DABM en de daarbij horende wijzigingsbepalingen. Het tijdstip van inwerkingtreding van de bepalingen betreffende de vervanging van de goed- of afkeuringsbeslissing van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. door het kwaliteitsadvies over project-MER van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt bij een besluit van de Vlaamse Regering vastgesteld.

Het artikel bevat ook een uiterste datum voor inwerkingtreding in het eerste lid en het tweede lid, dit indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen. Dit op vraag van de Raad van State met haar advies van 6 maart 2024 (nr. 75.312/16).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING:

- Verwerking van de adviezen van de strategische adviesraden
- Verwerking van het advies van de Raad van State
- Concordantietabel A voor de omzetting van de SMEB-richtlijn 2001/42/EG
- Concordantietabel A voor de omzetting van de MEB-richtlijn 2011/92/EU
- Concordantietabel B voor de omzetting van de SMEB-richtlijn 2001/42/EG en de MEB-richtlijn 2011/92/EU

Advies raad	Opmerkingen in advies	§ uit advies	Reactie	Gevolg voor decreet/ memorie van toelichting (MvT)
	Algemeen			
MINA/ SERV	Samenvatting aanbevelingen: a) Afstemmen wijzigingen omgevingsvergunningsprocedure b) Uitvoeringsbesluiten: nog veel vragen onbeantwoord door vele delegaties c) Evaluatie d) Capaciteit adviesinstanties e) Onvoldoende aanpak voor strategische plan-MERs f) Gezondheidsgebruiksruimte in de BVRs? g) Gevolg aan aanbevelingen van de onderzoekscommissie PFAS-PFOS		MINA/SERV uiten algemeen positieve appreciatie over de modernisering van de milieueffectrapportage. Dit standpunt wordt geapprecieerd. De raden vestigen de aandacht op de afstemming met de wijzigingen aan het Omgevingsvergunningendecreet (OVD), de verkenning van het concept gezondheidsgebruiksruimte, alsook de uitwerking van de delegatiebepalingen in de uitvoeringsbesluiten. Uiteraard is afstemming nodig en voorzien met andere lopende regelgevingsinitiatieven en zullen de raden betrokken worden en om advies gevraagd worden voor de uitvoeringsbesluiten. De bezorgdheden worden meegenomen, en de specifieke opmerkingen worden hierna beantwoord.	/
MINA/ SERV + SARO	De MINA/SERV ondersteunen de afschaffing van de ontheffingsmogelijkheid voor bijlage II projecten maar stelt daarbij als aandachtspunten dat - de opdeling van de bijlage II-projecten – naar de lijst project-MER-plichtige en de lijst project-m.e.r.-screenings-plichtige projecten – op gemotiveerde wijze dient te gebeuren. - dat de categorieën waar steeds aanzienlijke effecten op mens en milieu worden verwacht opgenomen worden in bijlage I. De andere projecten van huidige bijlage II	12	Hoewel reeds vermeld in de memorie van toelichting bij voorliggend ontwerp van decreet, valt de wijziging van het project-MER-besluit niet onder de scope van voorliggend decreet. De aanbevelingen worden meegenomen bij de onderbouwing en opmaak van de project-mer-bijlagen bij de uitvoeringsbepalingen van voorliggend wijzigingsdecreet. De raden zullen hierover om advies gevraagd worden.	

	kunnen in principe in huidige bijlage III opgenomen worden.			
MINA/ SERV	De MINA/SERV vinden het positief dat de doorvertaling van een MER naar de besluitvorming duidelijker gemaakt wordt door de motivering van de uiteindelijke beslissing beter te omschrijven. De Raden zien evenwel nog een mogelijkheid tot verbetering door een samenvattende factsheet van de MER op te maken, waar in één oogopslag de relevante informatie zichtbaar en verstaanbaar wordt.	13	Deze suggestie wordt geapprecieerd en wordt overwogen. Gezien dit voornamelijk gericht is op de praktijk is het niet nodig om dit in voorliggend ontwerp van decreet te verankeren, wel wordt de suggestie opgenomen in de memorie.	_ MvT is aangepast op p. 40 en 82 betreffende de niet-technische samenvatting
MINA/ SERV + SARO VVP	De raden zijn van mening dat voor een grondige beoordeling de uitvoeringsregels ontbreken. Er is ook enige onzekerheid over de inwerkingtreding van de bepalingen nog voor de verkiezingen van 2024.	14	Het klopt dat de procedurele bepalingen uit de bestaande titel IV van het DABM werden gehaald en er bijkomende delegaties zijn voorzien. Deze worden uitgewerkt in de uitvoeringsbesluiten en zullen worden voorgelegd voor advies aan de strategische adviesraden.	/
MINA/ SERV	De Raden beschouwen een in het vooruitzicht gestelde evaluatie als een waardevol instrument om na te gaan of de wijzigingen uiteindelijk zullen hebben geleid tot de vooropgestelde vereenvoudigde en kwalitatieve milieueffectrapportage. Zij pleiten echter voor een bredere evaluatie van de milieueffectrapportage en adviseren dat het voorontwerp in die zin wordt aangevuld. – Deze bredere evaluatie moet betrekking hebben op alle vooropgestelde beginselen	15	Het feit dat de evaluatie als positief wordt onthaald wordt geapprecieerd. De aanbeveling om de evaluatie als breder te beschouwen wordt overwogen. Artikel 139 van voorliggend ontwerp van decreet stelt dat de Vlaamse Regering de werking evalueert van titel IV van het DABM drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Dit is dus heel algemeen opgevat en bevat in principe de hele werking van titel IV betreffende de milieueffectrapportage. Daarbij was sowieso de bedoeling om ook de administratieve en financiële lasten en capaciteit bij de lokale besturen, de MER-deskundigen en -	MvT aangepast voor bredere scope van evaluatie dan louter rol VEC en actoren – echter niet op elk punt van voorstel (p. 106-108)

	(kwaliteit, maatgericht, vereenvoudiging en digitale diensten). – Daarbij moet aandacht besteed worden aan de administratieve en financiële lasten enerzijds en anderzijds de voorziene capaciteit bij zowel de bevoegde overheden als de MER-deskundigen en -coördinatoren. – Niet in het minst dient een evaluatie na te gaan wat de bijdrage is van de milieueffectrapportage tot het bereiken van de beoogde milieudoelstellingen. – Het is volgens de Raden aangewezen ook te kijken naar de mate van proportionaliteit van de m.e.r.-procedure; welke MER's worden er voor bepaalde types plannen en programma's en projecten opgemaakt, waren de opgelegde reikwijdte en het opgelegde detailleringsniveau adequaat, enzovoort. – Bij dit alles adviseren de Raden om de aanbevelingen van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS mee op te nemen in de evaluatie en onverwijld de noodzakelijke voorbereidingen te treffen om de evaluatie mogelijk te maken		coördinatoren, de effectiviteit van de gerichte scoping o.a. te evalueren. Doch werd in de memorie van toelichting vooral de nadruk gelegd op het evalueren van de rol en verantwoordelijkheid van de actoren. Dit kan als te beperkend worden beschouwd, de memorie wordt aangepast zodat de evaluatie breder kan gaan. Het is niet helemaal duidelijk wat juist bedoeld wordt met milieudoelstellingen bij de stelling dat de evaluatie ook de bijdrage van de milieueffectrapportage tot het bereiken van de beoogde milieudoelstellingen zou moeten omvatten. Dit is te ruim om op te nemen in de beoogde evaluatie. Wat de aanbevelingen betreft van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS, dit is vervat in het actieplan en opvolging/evaluatie PFAS. - Verhoogde aandacht voor Zeer Zorgwekkende Stoffen in milieueffectrapportage door betere monitoringdata en betere doorvertaling van informatie uit de kennishub omgeving en gezondheid - Het team-MER moet over voldoende expertise beschikken om de gezondheidsrisico's in eerste instantie correct te kunnen inschatten. Aansluitend wordt de wijze van adviesverlening van het agentschap Zorg en Gezondheid daarop intern afgestemd. - De nood aan expertise bij het Team Mer zal als aandachtspunt meegenomen worden bij de verdere transformatie van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en haar kennisnetwerk	

			- De voorwaarden waarmee bepaald wordt of bedrijven MER-plichtig zijn, worden geëvalueerd. Laatstgenoemde wordt ondervangen met de herziening van de bijlagen van het MER-besluit naar aanleiding van de afschaffing van de ontheffing.	
MINA/ SERV + SARO VVP	De raden adviseren om het voorontwerp van het wijzigingsdecreet OVD (modulaire omgevingsvergunningsprocedure en omgevingsbesluit) en van voorliggend voorontwerp van decreet op elkaar af te stemmen.	16	Dit is een terechte opmerking. Beide regelgevingsinitiatieven werden in de tijd op een ander tijdstip opgestart en geven allebei uitvoering aan twee verschillende conceptnota's goedgekeurd door de VR in 2022. Voorliggende voorontwerp van decreet is deels verbonden aan de wijzigingen van het OVD daar de bepalingen voor project-m.e.r. van invloed zijn op de omgevingsvergunningsprocedure voor projecten die m.e.r.-plichtig of screeningsgerechtigd zijn. Een goed afstemming is hier uiteraard nodig. Dit wordt reeds intern opgevolgd, zowel inhoudelijk als legisitiek.	/
MINA/ SERV	Steun digitale dienstverleningen, positief maar tools zijn vertrekpunt en niet eindpunt: beoordeling kan niet louter afhangen van een digitale tool.	17	Dit is een terechte opmerking die wordt gedeeld. De tools zijn dan ook beslissingsondersteunende instrumenten Het doel van de tools die zullen worden ingezet is dat zij ook een work-in-progress zijn. Het is de bedoeling dat de verzamelde kennis en data van de opgemaakte MERs verzameld wordt en vervolgens gebruikt worden in de tools om de milieueffecten in kaart brengen. Zo worden de tools nauwkeuriger en zullen zij zo ook meer en meer ondersteuning bieden. De nodige ondersteuning voor de toepassing van de digitale tools wordt voorzien door het expertisecentrum.	/
	Definities			
MINA/ SERV	De raden onderschrijven het belang van afstemming me de SMEB- en MEB-richtlijn maar de invulling van de begrippen mag niet statisch zijn, dit moet	18	Dit standpunt kan worden gedeeld. Het is uiteraard vanzelfsprekend dat de invulling van de begrippen opgenomen in de definities van titel IV DABM evolutief is en dus m.a.w. eventuele evoluties van de rechtspraak van	/

	meegaan met de evolutie van rechtspraak en rechtsleer.		het HvJ volgt. Rechtspraak van het HvJ heeft sowieso rechtstreekse werking, waardoor ze meteen van toepassing is in de nationale rechtsordes. Doch is het zo dat de richtlijnen ook een zekere marge van flexibiliteit biedt voor de lidstaten en dus ook aan de nationale wetgever of rechter om de begrippen danig in te vullen dat ze compatibel zijn met nationale regelgeving.	
	Met het voorontwerp wordt volgens de raden een 'feitelijke vereniging' zonder rechtspersoonlijkheid niet aanzien als 'betrokken publiek' en vragen zij dus te motiveren waarom feitelijke verenigingen geen rol behoeven in de milieueffectenrapportage.	19	De huidige definitie van publiek uit artikel 4.1.1. huidig DABM wordt behouden en is een overname van zowel artikel 2 (d) MEB-richtlijn als artikel 2 (d) SMEB-richtlijn. Het is ook niet de bedoeling om aan deze definities iets te veranderen. Er wordt inderdaad wel een definitie van 'betrokken publiek' toegevoegd aan de definities van titel IV DABM en dit in lijn met de definitie die reeds gebruikt wordt in het Omgevingsvergunningendecreet. Deze decreetswijziging heeft niet tot doel om feitelijke verenigingen vanaf heden niet meer te betrekken. De definitie van 'betrokken publiek' is juist danig ruim opdat de inspraak een zo groot mogelijk publiek vat. Tevens is het zo dat in de praktijk de inspraak in de milieubesluitvormingsprocedures het publiek in ruime zin vat, bv. aanmelding van een project-MER wordt via website bekendgemaakt.	/
	Met voorliggend decreet wordt de bestaande definitie van 'project' aangepast aan de bepaling van de MEB-Richtlijn. De memorie van toelichting – middels verwijzing naar rechtspraak van onder meer het Hof van Justitie – tracht de invulling van bepaalde concepten die hiermee betrekking hebben te verduidelijken. Zo ook met betrekking tot de loutere verlenging van een project dat, met	20	Voorliggend decreet sluit om redenen van duidelijkheid aan bij deze definitie uit de MEB-richtlijn, zoals deze geïnterpreteerd wordt en desgevallend nog geïnterpreteerd zal worden in de rechtspraak van het Hof van Justitie. Het arrest waarnaar verwezen wordt in het advies van de MINA/SERV is het arrest van 29 juli 2019 met nr. C-411/17, Inter-Environnement Wallonie en Bond Beter Leefmilieu. Het klop dat het arrest niet letterlijk stelt dat	MvT is aangepast (p. 41-42)

	verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie, niet op zich als een project moet worden gezien. De Raden zijn van oordeel dat deze verwijzing aangepast of genuanceerd dient te worden; uit de bewoordingen van het arrest blijkt dit immers niet met zoveel woorden		de loutere verlening van de vergunningstermijn niet aanzien moet worden als een project. Wél stelt het arrest dat indien de vernieuwing met werkzaamheden gepaard gaat dat er dan wel sprake is van een project omdat zie werkzaamheden effecten kunnen hebben op het milieu. Daaruit kan men afleiden dat indien er geen werkzaamheden verbonden zijn aan de verlenging (hernieuwing) er geen sprake is van een project. Doch ook stelt men in de memorie duidelijk dat indien er werkzaamheden zijn dat er dan sprake is van een project. Om dit punt te verduidelijken werden de passages uit het arrest waarnaar verwezen toegevoegd in de memorie. Bovendien dient de definitie van 'project' samen gelezen te worden met de bepalingen rond de werkingssfeer van de project-m.e.r. Zo stelt nieuw artikel 4.3.3. DABM dat de loutere hernieuwing niet onder de werkingssfeer van titel IV DABM valt.	
	Algemene bepalingen			
MINA/ SERV	De raden stellen dat er behoedzaam moet omgegaan worden met het systeem waarbij aan de adviesvereiste mag worden voorbijgegaan bij het uitblijven van adviezen van adviesinstanties en erkent de uitdaging van de adviesverlening, maar vraagt daarbij te streven naar kwalitatief goede adviezen bij iedere milieubeoordeling door deze af te stemmen op de capaciteit van adviesinstanties.	21	Voorliggend artikel herneemt de voorliggende wijzigingen van het OVD met dien verstande dat men niet langer uitgaat van het systeem dat een stilzwijgend advies geacht wordt gunstig te zijn, maar wel dat bij het ontbreken van een tijdig advies, aan de adviesverplichting voorbij gegaan mag worden. Zo is het DABM en OVD op elkaar afgestemd. Het standpunt wordt geapprecieerd dat ook ikv modernisering mer er begrip is voor de uitdaging van adviesverlening, het is inderdaad zo dat er een uit analyse van rechtspraak en rechtsleer (OVD) blijkt dat adviesinstanties het moeilijk hebben om tijdig advies uit te brengen en er een daling is. Daarom ook het belang van het opnemen van deze nieuwe bepaling.	MvT is aangepast (p. 45)

MINA/ SERV	Acties van andere landen of gewesten verdienen aandacht: positief dat dit uitgewerkt wordt	22	Dit standpunt wordt geapprecieerd. De werking hiervan en de nadere procedureregels zullen uitgeschreven worden in de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM. De raden zullen geconsulteerd worden tijdens het regelgevend proces van de desbetreffende bepalingen.	
	Doelstellingen en kenmerken van de milieubeoordeling			
MINA/ SERV	Positieve milieueffecten bevatten ook waardevolle informatie om doelstelling milieubeoordeling te bereiken	23	Dit standpunt kan gedeeld worden. Het klopt dat bij milieueffectenbeoordeling enkel gedacht wordt aan de negatieve aanzienlijke effecten van een project maar eigenlijk kunnen er ook positieve effecten zijn maar die worden vaak onderbelicht of uit het oog verloren. Doch vallen deze volgens de SMEB- en MEB-richtlijn ook onder de milieubeoordeling. Zo stelt bijlage IV MEB-richtlijn (inhoud van het MER) in haar voetnoot de beschrijving van de waarschijnlijk aanzienlijke effecten betrekking zou moeten hebben op "*de directe, en in voorkomend geval op de indirecte, secundaire en cumulatieve effecten op korte, middellange en lange termijn, permanent en tijdelijk, positief en negatief van het project*". Doch wordt er geen onderscheid gemaakt in de bepalingen van de richtlijnen zelf tussen positieve en negatieve effecten. Om zo dicht mogelijk bij de bewoording van de richtlijn te blijven wordt ook in het DABM niet gesproken van positieve of negatieve effecten maar enkel de 'aanzienlijke effecten'. Dit is echter een aandachtspunt voor zowel initiatiefnemers als bevoegde overheden, positieve effecten kunnen zinvol zijn om ook in kaart te brengen. Bij de bepalingen rond inhoud van het MER wordt in de MvT voor plan-MER reeds vermeld dat ook de positieve effecten in kaart moeten worden gebracht. De memorie werd vervolgens aangepast wat betreft de inhoud van het	MvT is aangepast bij de bespreking van punt 3° van artikel 4.4.5. (p. 81)

			project-MER en de beschrijving van de mogelijk aanzienlijke effecten (artikel 4.4.5., 3° DABM – p.81).	
	Relaties tussen effectbeoordelingen			
MINA/ SERV	Met de notie het ruimere besluitvormingsproces wordt de keten van openvolgende beslissingen bedoeld waarbij de informatie in elk bijhorend MER telkens verdere verfijning vraagt. Het is evenwel onduidelijk wat de relatie is met andere, parallelle of voorgaande project- of plan-MER's.	24	De artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.6. trachten alle mogelijke gevallen te vatten die zouden bijdragen tot het meer efficiënt gebruik en hergebruik van resultaten/data uit verschillende beoordelingen en dienen dan ook samen gelezen te worden. Kort samengevat betreft het volgende gevallen: - artikel 4.2.2. en 4.2.3. beïnvloeden de scoope van de milieubeoordeling met als doelstelling om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen; - artikel 4.2.4. heeft betrekking op het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten (bv. uitgevoerd op een ander niveau, zijnde planniveau of projectniveau; uitgevoerd binnen een eerder besluitvormingsproces voor een gelijkaardige actie) of andere wettelijk geregelde relevante beoordelingen; - artikel 4.2.5. heeft betrekking op het hergebruik van een milieueffectrapport als geheel; - artikel 4.2.6. heeft betrekking op de afstemming in het geval dat er meerdere beoordelingen vereist zijn. Het doel is om enerzijds de omvang van het milieueffectrapport af te stemmen op de betrokken actie alsook het efficiënt gebruik maken van informatie die reeds voorhanden is. De memorie licht dit toe artikel per artikel.	/
MINA/ SERV	De Raden drukken hun positieve appreciatie uit over het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten maar zijn van oordeel dat een	25	Deze suggestie wordt geapprecieerd en wordt meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.	/

	compleet beeld van de kwaliteit van kwestieuze milieubeoordelingen of andere relevante beoordelingen ontbreekt. Zij adviseren dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. inzet op het in kaart brengen van enerzijds de sterktes en zwaktes en anderzijds de kwantiteit en kwaliteit ervan.			
MINA/ SERV + VVP	De Raden bevelen aan om het voorontwerp in die zin aan te vullen, waardoor de praktijk voor de omgang met MER's waarin meerdere projecten worden behandeld eveneens wordt vastgelegd. Dat biedt een kader om een totaalproject te onderwerpen aan een enkele MER-procedure, ook al bestaat het totaalproject uit meerdere omgevingsvergunningsaanvragen. VVP vult dit standpunt aan met: "*Een kader om hiermee om te gaan zou ook verder uitgewerkt kunnen worden in de uitvoeringsbesluiten*."	26	Deze opmerking heeft louter betrekking op project-MERs. De voornaamste vergunningen waarvoor project-MERs dienen te worden opgemaakt tot nog toe zijn de Omgevingsvergunningen. Het zijn doorgaans ook omgevingsvergunningsplichtige projecten die in fases worden aangevraagd of uitgevoerd. Het klopt dat deze dienen te worden onderworpen aan één gemeenschappelijk project-MER die het totaal project beoordeelt. Dat is ook in lijn met de MEB-richtlijn. Dit is ook reeds zo vervat in het OVD. Het DABM voorziet niet diezelfde bepaling omdat het doel van de nieuwe titel IV van het DABM voor ogen heeft om louter generieke bepalingen te voorzien. Bovenvermeld artikel 4.2.4. en 4.2.5. voorzien echter het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten (bv. uitgevoerd op een ander niveau, zijnde planniveau of projectniveau; uitgevoerd binnen een eerder besluitvormingsproces voor een gelijkaardige actie) of andere wettelijk geregelde relevante beoordelingen. De verplichtingen uit de MEB-richtlijn blijven onverminderd geldig.	MvT aangepast, p. 56.
	Werkingssfeer			
MINA/ SERV	De Raden drukken hun positieve appreciatie uit voor de eenduidige afstemming met de SMEB-richtlijn wat betreft welke plannen en programma's aan een milieubeoordeling moeten worden onderworpen.	27	Dit standpunt kan worden gedeeld. Het is uiteraard vanzelfsprekend dat de invulling van de begrippen opgenomen in titel IV DABM evolutief is en dus m.a.w. eventuele evoluties van de rechtspraak van het HvJ volgt.	/

	Verwijzing naar rechtspraak (HvJ) om strekking notie 'kader vormend' uit te leggen mag geen statisch gegeven zijn voor de toekomst.		Rechtspraak van het HvJ heeft sowieso rechtstreekse werking, waardoor ze meteen van toepassing is in de nationale rechtsordes.	
MINA/ SERV	De Raden zijn er niet van overtuigd dat de uitdagen betreffende strategische milieueffectbeoordeling voldoende worden aangepakt met de modernisering die voorligt. Terinzageleggingen van voorgenomen strategische plannen, gekoppeld aan de organisatie van een degelijk maatschappelijk debat, zouden in dit opzicht en waar dit bijdraagt aan een betere milieueffectbeoordeling, aangewezen moeten zijn. Er moet nagedacht worden over geschikte methodieken en methodologieën want strategische milieueffectbeoordeling vraagt een geïndividualiseerde en plan-specifieke aanpak.	28	Met voorliggend decreet is geopteerd om a.d.h.v. generieke bepalingen genoeg flexibiliteit te bieden voor de verschillende types plannen en programma's die aan een MER-plicht zouden zijn onderworpen. Flexibiliteit in het proces tot opmaak van strategische MER's is wenselijk gezien afhankelijk van de verschillende invullingen van de processtappen andere voor- en nadelen kunnen hebben. De Raden spreken over het opstarten van de MER-procedure in een "zo vroeg mogelijk stadium". Dit kan echter tot gevolg hebben dat er mogelijks onvoldoende informatie beschikbaar is voor een kwalitatief gunningsproces (er is onvoldoende informatie beschikbaar voor een studiebureau om de strekking van het onderzoek te bepalen). Het opstarten van het MER-proces en terinzagelegging in een vroeg stadium heeft wel als voordeel dat de procedure tot opmaak van het plan gevoed kan worden door het onderzoek. Om die reden werd het standpunt ingenomen dat flexibiliteit wenselijk is. Afhankelijk van de karakteristieken van het plan kan beslist worden in welke fase het MER-proces wordt aangevat	/
MINA/ SERV	Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, kan de Vlaamse Regering beslissen dat er geen milieueffectrapportage vereist is. Dit onder voorwaarde dat de toepassing van een	29	Deze opmerking betreft nieuw artikel 4.3.1, tweede lid, DABM betreffende de uitzondering op de werkingssfeer van de project-m.e.r.-plicht. Deze bepaling bestaat ook reeds in huidig DABM, artikel 4.3.2., §5. Het betreft dus geen nieuwe	MvT aangevuld, zie p. 58.

	milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor de gestelde doelen van defensie of civiele bescherming (artikel 26 voorontwerp, toekomstig artikel 4.3.1 DABM). De Raden merken op volgens artikel 1, lid 3 van de MEB-Richtlijn deze beoordeling "per geval" dient te gebeuren. Het voorontwerp verduidelijkt dit niet. De Raden vragen een aanvulling van de tekst van het voorontwerp.		uitzonderingsgrond waarover de Vlaamse Regering zou kunnen beslissen. In artikel 1 (3) MEB-richtlijn staat inderdaad "*kunnen de lidstaten per geval besluiten deze richtlijn niet toe te passen op projecten, of projectonderdelen, die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, dan wel op projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, indien zij oordelen dat toepassing in die gevallen nadelige gevolgen zou hebben voor deze doeleinden*." Met voorliggend ontwerp van decreet wordt dezelfde bewoording van de richtlijn overgenomen en staat er "*als de Vlaamse Regering beslist dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor die doeleinden.*" De Vlaamse Regering zal dus per geval beslissen of dat project of projectonderdeel aan de milieueffectrapportage wordt onderworpen. Ook in de memorie wordt gesteld dat conform de richtlijn de Vlaamse Regering de mogelijkheid heeft om bepaalde projecten aan de m.e.r.-plicht te onttrekken indien zij oordeelt dat toepassing in die gevallen nadelige gevolgen zou hebben voor deze doeleinden. Dit wordt in de memorie verduidelijkt door volgende zin toe te voegen: "*Per project of per projectonderdeel dient dus nagegaan te worden per geval of er toepassing kan worden gemaakt van deze uitzonderingsgrond*."	
	Screening			
MINA/ SERV + VVP	Positieve appreciatie vereenvoudiging screening maar benadrukt belang degelijke screeningstool	30	Standpunt wordt geapprecieerd	/

MINA/ SERV + VVP	De Raden zien nog mogelijkheden voor de procedurele problemen met betrekking tot de project-m.e.r.-screening en de wijze waarop het screeningsonderzoek in het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek (van de omgevingsvergunningsaanvraag) is gekanteld, binnen een termijn van slechts 30 dagen en o.b.v. eventueel onvoldoende informatie. Dit kan volgens de Raden leiden tot beslissingen waarvan de beoordeling niet het gewenste niveau bereikt. Dit staat de rechtszekerheid ervan in de weg. De Raden vragen bovendien te verduidelijken hoe die termijn in verhouding staat met de termijn van 90 dagen die voorzien wordt in artikel 4, lid 6 van de MEB-Richtlijn. De Raden pleiten voor een evolutieve aanpak van ontoereikende screening waarbij de huidige absolute sanctie wordt verlaten met oog voor het bereiken van het normdoel van de milieueffectrapportage. De Raden vragen te voorzien in de mogelijkheid van een specifieke administratieve of wijzigingslus voor project-MER's of project-m.e.r.-screeningen.	31	Bepaling in voorontwerp van decreet is afgestemd op artikel 4 (6) MEB-richtlijn. In huidig OVD is de termijn van negentig dagen reeds opgenomen en is het dus reeds mogelijk om uitspraak te doen over de screening binnen termijn van 90 dagen in eerste aanleg vanaf de datum van indiening. In het huidige DABM is dit inderdaad niet opgenomen, met voorliggend decreet wordt dit wel aangepast. Dit was tot nog toe niet voorzien in het DABM als generieke bepaling voor alle soorten vergunningsprocedures. De bevoegde overheid is dus niet verplicht om binnen de 30 dagen te oordelen over de screening maar kan dit ook pas na maximaal 90 dagen doen (termijn uit de MEB-richtlijn). De overheid dient dit echter te doen ook zo snel als mogelijk, gelet op het belang van de uitkomst van de screening naar inspraak e.d. is het echter meest voor de hand liggend dat dit in de fase van het ontvankelijk en volledigheidsonderzoek van de aanvraag gebeurt. Doch is dit geen verplichting vanuit de MEB-richtlijn. Het ontwerp van decreet wordt in die zin aangepast zodat het niet decretaal verankerd is dat de beslissing over de screening genomen wordt binnen de 30 dagen van de ontvankelijk- en volledigheidsonderzoek in de (omgevings)vergunningsprocedure. Tot slot wil men de aandacht vestigen op het feit dat dit een generieke bepaling betreft die andere integratiesporen niet in de weg staat, zoals bv. de integratie van het MER in de omgevingsvergunningsprocedure. Ook in de nieuwe regelgeving OVD is dit voorzien.	Wordt in MvT verduidelijkt, p. 65/66. Artikel 4.3.6, §2 van het decreet wordt aangepast zodat de link met openbaar onderzoek weg is

			Wel zal het voortaan mogelijk zijn om ook in beroep een screening toe te voegen, met uitspraak binnen 90 dagen vanaf indiening. Zie nieuw artikel 57 OVD dat voorligt met het wijzigingsdecreet OVD: *"§3. Als in administratief beroep een project-m.e.r.-screeningsnota wordt toegevoegd die in eerste aanleg ontbrak, doet de bevoegde overheid of haar omgevingsambtenaar binnen negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop de nota is bezorgd, uitdrukkelijk uitspraak of er een MER moet worden opgesteld.* *Als de bevoegde overheid of haar omgevingsambtenaar beslist dat er een MER moet worden opgesteld, verklaart de bevoegde overheid of haar omgevingsambtenaar de aanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet.*" Evolutieve aanpak wordt dus voorzien met wijzigingen aan het OVD, dit valt buiten de scope van voorliggend wijzigingsdecreet van titel IV DABM.	
MINA/ SERV	De huidige zinsnede (huidig artikel 4.3.2. DABM) "*tenzij de loutere hernieuwing van de vergunning of de omzetting betrekking heeft op activiteiten die fysieke ingrepen in het leefmilieu tot gevolg hebben.*" verdwijnt evenwel met het huidig voorontwerp. De invulling van de term 'loutere' lijkt hiermee aan belang te winnen. De Raden vragen dat het schrappen van de zinsnede verder wordt gemotiveerd.	32	Deze uitsluiting op de beoordelingsplicht vloeit voort uit de definitie van project opgenomen met huidig decreet en het behoud van de huidige praktijk voorzien uit het bestaande DABM waarbij wordt geacht dat een loutere omzetting van de vergunning of hernieuwing ervan, louter een verderzetting van het project betekent en de effecten dus ongewijzigd blijven. Dit is ook in lijn met de ratio legis van de MEB-richtlijn, zie bespreking bij artikel 4.1.1. punt 13° definitie van 'project'. Het schrappen van de zin "*tenzij de loutere hernieuwing of de omzetting betrekking heeft op activiteiten die fysieke ingrepen in het leefmilieu tot gevolg hebben*" zit inherent in de definitie van project. Ook in de bespreking van nieuw artikel 4.3.3 in de MvT wordt verwezen naar de bespreking bij de definitie van 'project' (p. 61).	MvT aangepast m.b.t. definitie van project (p. 41-42)

MINA/ SERV	De raden vragen de reikwijdte te verduidelijken van de verwachte gemotiveerde beslissing omtrent de screening	33	De opmerking van de Raden is niet helemaal duidelijk, de motiveringsplicht uit de MEB-richtlijn wordt opgenomen en formeler dan in huidig DABM. Allicht vraagt men hierbij nader te bepalen hoe de bevoegde overheid haar beslissing over de milderende maatregelen moet motiveren. In de MvT staat hierover: *"De bevoegde overheid moet met andere worden evalueren of deze milderende maatregelen effectief ertoe kunnen bijdragen dat er geen risico is op aanzienlijke milieueffecten, zodat het beoogde project niet aan een milieubeoordeling overeenkomstig hoofdstuk 4 moet worden onderworpen."* (p. 67)	/
MINA/ SERV + VVP	De Raden vragen om de motiveringsplicht van de initiatiefnemer expliciet te benoemen wat betreft de motivering van de screening	34	Deze problematiek is deels vervat in het nieuwe artikel 4.3.6 §4 DABM. Deze paragraaf 4 bevat de minimumvereisten van de screening vermeld op basis van de criteria opgenomen in bijlage IIA van de MEB-richtlijn alsook een delegatiebevoegdheid aan de Vlaamse regering om nadere regels vast te stellen omtrent de wijze en inhoud van de project-m.e.r.-screening. Het is echter zo dat er geen expliciete motiveringsplicht ingeschreven staat in het DABM. De opmerking wordt gedeeld en weerhouden. Het voorontwerp van decreet wordt in die zin aangepast.	Decreet aangepast, nieuw artikel 4.3.6 §4 i.v.m. de inhoud van de screening wordt een derde lid ingevoegd: "Als de initiatiefnemer beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de

				initiatiefnemer de belangrijkste redenen die zijn beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd”
MINA/ SERV	Op vlak van de openbaarheid van de aangeleverde informatie, zijn de Raden van oordeel dat ervoor gewaakt moet worden dat geheime bedrijfsinformatie of terrorismegevoelige informatie niet wordt vrijgegeven, mits het respecteren van de hogere rechtsnormen omtrent de openbaarheid van milieu-informatie en zonder afbreuk te doen aan regelgeving die de openbaarheid van informatie omtrent emissies naar het milieu verzekert.	35	Het nieuwe artikel 4.4.1. licht de verhouding toe tussen de verschillende verplichtingen tot actieve openbaarheid van bestuur die in de milieubeoordelingsprocedure tot uiting komen en het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Het al dan niet onttrekken van informatie aan de openbaarheid zal conform de bepalingen van het Bestuursdecreet gebeuren. De opmerking is een terechte bezorgdheid maar behoeft geen aanpassing van het decreet of memorie.	/
	Scoping			
MINA/ SERV	Bij voorgenomen projecten zal het voorstel van scoping minstens ook informatie over de te verwachten aanzienlijk milieueffecten ervan bevatten. De Raden wijzen in dit kader op artikel 3 (1) van de MEB-Richtlijn die uitdrukkelijk de factoren bepaalt	36	De inhoud van de scoping zal inderdaad worden bepaald in de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM. Uiteraard zal daarbij rekening worden gehouden met de bepalingen van de MEB-richtlijn en o.a. artikel 3 (1) ervan. De Raden zullen hierover nog geconsulteerd worden.	/

	die aan bod moeten komen bij het opstellen van een MER.			
MINA/ SERV	De Raden vragen een verduidelijking van hoe de initiatiefnemer met dit (geïntegreerd) scopingsadvies dient om te gaan en wat het gevolg is van het niet volgen van een scopingsadvies.	37	Dit kan nader omschreven worden in de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM. De Raden zullen hierover nog geconsulteerd worden. Dit is ook reeds deels vervat in nieuw artikel 4.4.5. DABM betreffende de inhoud van het MER dat bepaalt dat het MER minimaal o.a. een motivering van het (geïntegreerd) scopingsadvies moet omvatten.	/
	Inhoud van het MER			
MINA/ SERV	De Raden vinden het positief dat de inhoud van het MER beter omschreven is	38	Dit standpunt wordt geapprecieerd.	/
MINA/ SERV	De impact van een MER kan volgens de Raden nog aanzienlijk verhogen door de leesbaarheid en bruikbaarheid van de niet-technische samenvatting te verbeteren. In de praktijk blijken deze niet-technische samenvattingen vaak juist heel uitgebreid en technisch. De Raden zijn van oordeel dat een uitvoeringsbesluit de werkelijke omvang nader kan bepalen, zodat de samenvatting van een MER effectief niet-technisch en niet-uitgebreid is. Een samenvattende factsheet met de relevante emissies naar lucht, water, bodem, klimaatimpact, aantal verkeersbewegingen, grondstoffengebruik, kan volgens de Raden een nuttig hulpmiddel zijn.	39	Deze suggestie wordt geapprecieerd en wordt overwogen. Gezien dit voornamelijk gericht is op de praktijk is het niet nodig om dit in voorliggend ontwerp van decreet te verankeren, wel wordt de suggestie opgenomen in de memorie.	MvT is aangepast op p. 40 en 82 betreffende de niet-technische samenvatting
MINA/ SERV	De Raden merken op dat bij de omzetting van artikel 5 (1) d) MEB-richtlijn in artikel 4.4.5, §2 DABM (artikel 41 van het voorontwerp) dat in punt 5° over de beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht de MEB-Richtlijn niet wordt gevolgd. Artikel 41 van het voorontwerp voegt – met betrekking tot 'relevant' – daarbij de	40	De verwijzing naar het doel en geografisch reikwijdte is ter beoordeling van de "redelijkheid" van de beschikbare alternatieven. De MEB-Richtlijn vereist niet dat alle alternatieven in acht worden genomen. Ter beoordeling van de redelijkheid van de beschikbare alternatieven kan onder meer rekening gehouden worden met het doel en	MvT werd aangepast, p. 82 - 83

	volgende zinsnede toe: “onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project” en geeft daarbij een engere interpretatie van het decreet bijgevolg ook de richtlijn.		de geografisch reikwijdte van het project, plan of programma. In Punt 10° van nieuw artikel 4.4.4. wat betreft de inhoud van de plan-MER geven de Raden geen opmerkingen in hun advies over het feit dat in de een MER enkel de redelijke alternatieven moeten worden onderzocht, rekening houdende met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma. Om verdere verwarring te voorkomen werd de passage in de MvT aangepast opdat duidelijk zou blijken dat niet enkel het doel en de geografische werkingssfeer van het project voor ogen moet worden gehouden bij bepaling van de alternatieven.	
MINA/ SERV	De Raden kijken uit naar de verkenning en concretisering van het concept milieu- en gezondheidsgebruikruimte	41	Deze opmerking wordt reeds intern binnen het Departement Omgeving opgenomen. Specifiek hierover wordt een studie opgestart door het departement n.a.v. een aanbeveling van de PFAS commissie. Dit behoeft verder geen aanpassing aan het decreet of haar memorie.	/
	Raadpleging over het MER			
MINA/ SERV	De Raden vestigen de aandacht op de meerwaarde van raadpleging van het publiek in vroeg stadium. Met het voorontwerp wordt het moment van inspraak evenwel naar achteren geschoven in de tijd, zodat het te laat kan zijn om alternatieven te kunnen voorstellen. De Raden zijn van oordeel dat bepaalde kennis daardoor onbenut blijft terwijl die kennis in het kader van het onderzoek naar redelijke alternatieven wel degelijk waardevol kan zijn. De Raden adviseren om ook bij een plan-MER en een project-MER de facultatieve mogelijkheid te	42	Terecht wijzen de Raden naar het belang en de meerwaarde van de raadpleging van het publiek. Het decreet blijft dan ook inspraak voorzien in een zo vroeg mogelijk stadium. Het is echter een mogelijkheid en geen verplichting. De verantwoordelijkheid ligt bij de initiatiefnemer zelf en zijn MER-coördinator die er ook het meeste belang bij hebben om het publiek te consulteren. In de memorie van toelichting wordt dit ook besproken bij de bespreking van artikel 4.4.2. over de aanmelding en de scoping, en i.h.b. de bespreking van §3 van voormeld	/

	voorzien om alternatieven voor te stellen, vooraleer het MER wordt uitgewerkt. Dat kan op informele wijze in de fase van de aanmelding.		artikel betreffende de facultatieve raadpleging van het ruime publiek in de scopingsfase bij bepaalde plannen. Noch het Verdrag van Aarhus, noch het SEA-Protocol, noch de SMEB-Richtlijn voorzien in een verplichting tot consultatie van het publiek in de fase van de scoping. Zie uitgebreide bespreking bij artikel 4.4.2, §3 DABM. De decreetgever wenst geen uitdrukkelijke regeling op te nemen, zodat de initiatiefnemer kan opteren voor een vorm van participatie die hij/zij het effectiefst acht. Participatie over de scoping kan nuttig en nodig zijn, bijvoorbeeld wanneer veel alternatieven denkbaar zijn. Dan is het aangewezen hieromtrent het betrokken publiek te bevragen in deze fase van het proces.	
	Besluitvorming			
MINA/ SERV	De Raden ondersteunen de aangescherpte motiveringsplicht al blijft het voor de Raden onduidelijk hoe bevindingen uit het MER vertaald zullen worden in de vergunningverlening.	43	Dit standpunt wordt geapprecieerd. De werking hiervan en de nadere procedureregels zullen uitgeschreven worden in de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM. De raden zullen geconsulteerd worden tijdens het regelgevend proces van de desbetreffende bepalingen.	/
MINA/ SERV	De Raden stellen vast dat de impact op de bevoegde (lokale) overheden minimaal wordt ingeschat. De Raden zijn van oordeel dat de analyse van de impact op de bevoegde overheden grondiger uitgewerkt moet worden. Wat onder meer aangetoond moet worden is dat de beschikbare capaciteit van mensen, maar ook van expertise, volstaat om dit takenpakket ten volle te realiseren.	44	In de Memorie van Toelichting (p.32) staat vermeld hoe het expertisecentrum de bevoegde overheden, in het bijzonder de lokale en provinciale overheden, zal ondersteunen. Het expertisecentrum m.e.r. voorziet voldoende personeel en middelen voor de dienstverlening en ondersteuning voor bevoegde overheden. Lokale en provinciale besturen zijn een belangrijke doelgroep van het expertisecentrum en krijgen de nodige bijstand en ondersteuning. Het expertisecentrum voorziet in - informele en formele advisering: lokale en provinciale besturen kunnen voor vragen en (in)formeel advies blijvend terecht bij het expertisecentrum als aanspreekpunt voor m.e.r. en actuele ontwikkelingen.	Aanvulling MvT p.32

			- nodige informatiesessies, communicatie, training en opleidingen, en zet hiertoe de nodige samenwerkingsverbanden op. - meerdere handleidingen en guidances voor het goede verloop van milieueffectrapportage en inhoud van een MER met inbegrip van methodologische aspecten. - ondersteuning via een online dynamisch platform van actuele informatie- en inspiratiebronnen als guidance (handleidingen,..), actuele wetenschappelijke kennis en goede praktijken - Digitale dienstverlening (platform expertisecentrum, MER-platform ter begeleiding van MER procedure/-stappen) en de ontwikkeling van beslissingsondersteunende tools (bijv. screeningstool) komen ook de lokale en provinciale besturen ten goede. De inzet op digitale dienstverlening heeft op korte en middellange termijn zelfs een positieve (financiële) weerslag op de lokale en provinciale besturen. Het expertisecentrum voorziet in opvolging en evaluatie van de uitvoering van initiatieven en de impact op lokale en provinciale besturen met oog op eventuele noodzakelijke bijsturingen. Een belangrijk aandachtspunt voor lokale besturen vormt de proportionaliteit van m.e.r. De dienstverlening van het expertisecentrum maakt voorwerp uit van de evaluatie na de overgangsperiode van 3 jaar na inwerkingtreding.	
MINA/ SERV	De Raden vragen om de huidige praktijk van de huidige richtlijnen te behouden en vragen te	45	De informatie uit de richtlijnenboeken blijft uiteraard wel nuttig met het oog op de kwaliteit van de MER's. Deze informatie zal dan ook blijvend ter beschikking worden	/

	verduidelijken hoe de toegang tot (opgedane) expertise gegarandeerd zal worden.		gesteld en up-to-date gebracht, dit wordt verder opgenomen door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Het is de bedoeling dat de administratie deze rol sterk kan uitbouwen. Het schrappen van het verplicht gebruik van de richtlijnenboeken gaat dus gepaard met het expliciet opnemen van de rol van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. inzake kennisopbouw- en deling. Deze laatste staat in voor de coördinatie, het uitwisselen en het ter beschikking stellen van relevante informatie inzake milieubeoordeling om de kwaliteit en uniformiteit van de milieueffectbeoordeling in Vlaanderen te ondersteunen. Deze informatie wordt zowel aan het publiek als de initiatiefnemers als de bevoegde overheden, de adviesverlenende instanties, de MER-deskundigen en –coördinatoren ter beschikking gesteld. De opmerking wordt meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Gezien dit voornamelijk gericht is op de praktijk is het niet nodig om het voorliggend ontwerp van decreet aan te passen.	
	Kwaliteitszorg			
MINA/ SERV	De Raden onderschrijven dat het systeem wordt behouden waarbij de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een MER bij de initiatiefnemer ligt, en waarbij de kwaliteit wordt gewaarborgd door bijstand van een onafhankelijke en erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Waar het voorontwerp dieper ingaat op de onafhankelijkheidsvereiste, stellen de Raden vast dat de bewaking van de rol van de initiatiefnemer en de neutrale rol van de MER-deskundige of -coördinator niet aan bod komt.	46	De onafhankelijkheidsplicht van de auteur van een MER is van cruciaal belang, het is inderdaad van belang dat het MER wordt opgesteld door iemand die het project op objectieve wijze kan beoordelen op de eventuele aanzienlijke effecten. Dit werd vastgesteld in nieuw artikel 4.5.1. §3 DABM. In de MvT wordt hier dan ook uitgebreid op ingegaan bij de artikelsgewijze bespreking van (wijzigings)artikel 52. De onafhankelijkheidsplicht is gevat door de gebruikseisen voor de uitoefening van de erkenning en voorwerp van de bepalingen en dus ook mogelijke wijzigingen van het VLAREL.	/

MINA/ SERV	Het voorontwerp brengt ook geen wijzigingen aan de bepalingen omtrent de erkenning, de schorsing of opheffing van MER-deskundigen en MER-coördinatoren. De Raden vinden dit een belangrijk punt en vragen om het voorontwerp hierop aan te scherpen.	47	Dit standpunt wordt meegenomen bij het uitschrijven van de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM voor wat betreft de aanpassingen aan het VLAREL en de optimalisatie van het erkenningensysteem. De raden zullen geconsulteerd worden tijdens het regelgevend proces van de desbetreffende bepalingen.	/
MINA/ SERV	De Raden vragen verduidelijking aan te brengen omtrent de beoordeling van de onafhankelijkheidsvereiste van erkende MER-coördinatoren en deskundigen. Het is volgens de Raden aangewezen hierbij te verduidelijken dat dit minstens geval per geval dient te gebeuren.	48	Dit standpunt wordt overwogen en meegenomen bij het uitschrijven van de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM voor wat betreft de aanpassingen aan het VLAREL en de optimalisatie van het erkenningensysteem. De raden zullen geconsulteerd worden tijdens het regelgevend proces van de desbetreffende bepalingen.	/
	Vlaams expertisecentrum m.e.r.			
MINA/ SERV	De Raden drukken hun positieve appreciatie uit over de uitbouw van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Het voorontwerp biedt nog geen antwoord op de samenstelling en de werking van het expertisecentrum al is het volgens de Raden noodzakelijk hierover duidelijkheid te verschaffen. Om de plan- en project-MER-procedures op te volgen en om de noodzakelijke kennis en digitalisering van de MER-procedures uit te bouwen, bevelen de Raden aan om te voorzien in voldoende capaciteit.	49	Dit standpunt wordt onderschreven en wordt meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.	/
MINA/ SERV	De Raden zijn van mening dat samenwerking met middenveldorganisaties of strategische adviesraden een meerwaarde kunnen zijn binnen dit kennisnetwerk. Zij adviseren de bepaling in die zin uit te breiden.	50	Dit standpunt wordt meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.	/
MINA/ SERV	De Raden zijn van mening dat verder inzetten op digitalisering een positieve evolutie is. Bij de uitbouw van een digitale tool ligt een juridische redenering aan de basis die uitmondt in een beslissing met	51	Dit standpunt wordt meegenomen voor de verdere uitwerking van de digitale tools.	/

	bepaalde rechtsgevolgen. De moeilijkheidsgraad ligt in de nuances die mogelijks verloren dreigen te gaan bij het ter beschikking stellen van een digitale tool. De Raden vragen dan ook aandacht voor de digitale doorvertaling van een theoretisch juridische redenering.			
MINA/ SERV	Reeds uitgevoerde MER's zijn een bron van relevante data die geaggregeerd kan worden op regionaal niveau. De Raden adviseren dat deze informatie in kaart wordt gebracht door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. Toekomstige milieubeoordelingen kunnen met deze informatie vervolgens aan de slag, en er op verder werken. De Raden zien hier een taak weggelegd voor het Vlaams expertisecentrum m.e.r.	52	Dit standpunt wordt ondersteund en meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Het is uiteraard de bedoeling dat de verzamelde kennis en data van de opgemaakte MERs verzameld wordt en vervolgens gebruikt worden in de tools om de milieueffecten in kaart brengen. Het Vlaams kenniscentrum m.e.r. staat in voor de coördinatie, het uitwisselen en het ter beschikking stellen van relevante informatie inzake milieubeoordeling om de kwaliteit en uniformiteit van de milieueffectbeoordeling in Vlaanderen te ondersteunen.	/
MINA/ SERV	De Raden zijn van oordeel dat er duidelijkheid moet bestaan over welke dossiers met Vlaamse dimensie het gaat of kan gaan en dat inzicht moet worden verschaft in de wijze van vaststelling.	53	De werking hiervan en de nadere procedureregels zullen uitgeschreven worden in de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM. In het nieuwe artikel 4.4.3, §5 DABM is een delegatiebepaling voorzien waarbij de Vlaamse Regering kan bepalen welke projecten aan een geïntegreerd scopingsadvies onderworpen moeten worden juist omwille van o.a. de Vlaamse dimensie van een project. De raden zullen geconsulteerd worden tijdens het regelgevend proces van de desbetreffende bepalingen. Dit standpunt wordt ook meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.	/
	Monitoring			
MINA/ SERV	De Raden achten het instrument van de monitoring een waardevol instrument. Zij vragen echter nader	54	Dit is inderdaad nog niet uitgewerkt. Het nieuwe artikel 4.5.4, vierde lid, DABM voorziet een delegatiebepaling	/

	te verduidelijken hoe dit in de praktijk in zijn werk zal gaan en wat de nadere regels zullen inhouden.		waarbij de Vlaamse Regering nadere regels kan vaststellen voor de monitoring en het ter beschikking stellen van de resultaten ervan. De werking hiervan en de nadere procedureregels zullen uitgeschreven worden in de uitvoeringsbepalingen van titel IV DABM. De raden zullen geconsulteerd worden tijdens het regelgevend proces van de desbetreffende bepalingen.	
	Redactionele opmerkingen			
MINA/ SERV	Wijzigingsartikel 41 bevat een materiële vergissing: de opsomming in artikel 4.4.5, §2, tweede lid DABM klopt niet	55	Dit is een terechte opmerking, het decreet werd in die zin aangepast.	Wijzigingsartikel van het decreet 41 is aangepast
MINA/ SERV	wijzigingsartikel 45 bevat een materiële vergissing: de opsomming in artikel 4.4.7, §3, eerste lid DABM klopt niet	55	Dit is een terechte opmerking, het decreet werd in die zin aangepast.	Wijzigingsartikel van het decreet 45 is aangepast
	Algemeen & operationalisering decreet			
SARO +MINA	Veel delegatiebevoegdheden VR (BVR): totaliteit beoogde nieuwe regelgeving onduidelijk, effectieve impact decreet pas duidelijk samen met latere uitvoeringsbesluiten. Minimale vereiste: toekomstige BVR voor advies voorleggen aan SAR's	7	Het klopt dat de procedurele bepalingen uit de bestaande titel IV van het DABM werden gehaald en er bijkomende delegaties zijn voorzien. Deze worden uitgewerkt in de uitvoeringsbesluiten en zullen worden voorgelegd voor advies aan de strategische adviesraden.	/
SARO +MINA	Onduidelijkheid inwerkingtreding decreet: kan pas bij uitwerking en goedkeuring noodzakelijk vereiste BVR	8	Inwerkingtreding is inderdaad nog te bepalen. De datum van inwerkingtreding wordt met voorliggend decreet gedelegeerd naar de Vlaamse Regering gekoppeld met de vereiste uitvoeringsbepalingen van de nieuwe titel IV DABM. Het decreet en de memorie worden in die zin aangepast.	Artikel 140 van het decreet is aangepast De MvT is aangepast, p. 109.

SARO	Afstemming met wijzigingsdecreet OVD en omgevingsbesluit	9	Afstemming voorzien	/
	Kwaliteitsborging vanuit gedeeld eigenaarschap			
SARO VVSG VVP	De Rade ondersteunen de nieuwe meer adviserende rol van het Vlaams expertisecentrum m.e.r en wordt als positief geacht. De Raden vinden het positief dat het ontwerpdecreet voorziet dat de bevoegde overheid haar beslissing uitdrukkelijk moet motiveren. Als aandachtspunt geven zij echter wel mee dat er voldoende deskundig personeel en middelen nodig zijn voor de werking en ondersteuning door het Vlaams expertisecentrum. Ook een afdoende ondersteuning van de bevoegde overheden bij de uitvoering van hun nieuwe taken en verantwoordelijkheden is cruciaal.	10	Dit standpunt wordt geapprecieerd en wordt meegenomen voor de verdere werking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Uiteraard heeft het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een meer faciliterende en adviserende rol ter ondersteuning van de bevoegde overheden. Het zwaartepunt wordt meer gelegd naar het uitbouwen en operationeel houden van een expertisecentrum voor milieueffectrapportage. De focus komt meer te liggen op een faciliterend ondersteunend kader en een nieuw kwaliteitszorgsysteem	/
SARO + VVP	De raad erkent dat er door de verschuiving van de bevoegdheden van het team MER naar de bevoegde overheden een grotere nood zal zijn aan expertise op het niveau van de lokale en provinciale besturen. Om een degelijke inhoudelijke beoordeling van een MER te kunnen verrichten is kennis vereist over de beoordelingsmethodiek, de technische modellen die gebruikt worden en de wetenschappelijke onderbouwing ervan. Deze kennis is niet bij alle lokale besturen aanwezig. De Memorie van toelichting (pag. 50) vermeldt terecht dat er voldoende middelen moeten voorzien worden bij de bevoegde overheden om de toegang tot deze expertise te garanderen. Volgens de impactanalyse is er evenwel geen werving van extra personeel bij de lokale en provinciale besturen en bijgevolg geen raming van de	11	Zie hoger (punt 44 advies MiNa/SERV)	Aanvulling MvT p.32

	meerkosten van de werving noodzakelijk. De raad betwijfelt dit en acht het noodzakelijk dat lokale en provinciale overheden kunnen rekenen op een gedegen ondersteuning door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. De raad benadrukt dat de (digitale) tools tijdig en daadwerkelijk ter beschikking moeten zijn voor gebruik.			
	Procedurele aanpassingen			
SARO + VVP	Afschaffen ontheffing principieel akkoord, nog geen duidelijkheid (BVR) VEC ondersteuning bij voortraject projecten met screening Werk ook verschoven voor bijlage II projecten naar bijlage III	12	Hoewel reeds vermeld in de memorie van toelichting bij voorliggend ontwerp van decreet, valt de wijziging van het project-MER-besluit niet onder de scope van voorliggend wijzigingsdecreet. De aanbevelingen worden meegenomen naar de opmaak van de uitvoeringsbepalingen van voorliggend wijzigingsdecreet. De raden zullen hierover om advies gevraagd worden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. biedt een ondersteunende rol via de screeningstool, interpretatie van rubrieken en beschikbaarheid bij vragen.	
	De raad vindt het belangrijk dat het ontwerpdecreet (artikel 38) de mogelijkheid voor initiatiefnemers behoudt om in het voortraject een - desgewenst geïntegreerd – scopingadvies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. te bekomen.	13	De vermelde mogelijkheden blijven behouden, alsook de aanwezigheid Vlaams expertisecentrum m.e.r. op informatievergaderingen ook. Dit valt echter onder de scope van het Omgevingsvergunningendecreet.	/
	Afschaffen dubbele inspraak: De raad merkt op dat het verplicht openbaar onderzoek te laat komt in de MER-procedure om nog redelijke alternatieven voor te stellen. Idem MINA/SERV, suggestie om inspraak bij aanmelding voor alternatieven voor te stellen	14	In de MVT is reeds opgenomen dat de raadpleging van het ruime publiek in de scopingsfase in bepaalde gevallen zelfs aangewezen is. Responsabilisering van de initiatiefnemer en MER-coördinator maakt dat die verantwoordelijkheid nu bij hen ligt. Dat is één van de doelen van de modernisering.	/

	De raad vraagt in de Memorie van toelichting te duiden wat de impact en juridische status zijn van een 'vrijwillig' milieueffectenrapport.	15	Dit kan niet juridisch verankerd worden in het DABM. In de MvT staat voldoende verduidelijking bij de opzet, werking en draagwijdte van een vrijwillig MER. Voor een vrijwillig MER waar geen concreet besluitvormingsproces aan gekoppeld is, voorziet het decreet om een advies over de kwaliteit van het MER van het expertisecentrum te verkrijgen . Een vrijwillig MER of de informatie die erin vervat ligt, kan hergebruikt worden, dat is voorzien in nieuwe titel IV DABM 'relaties tussen beoordelingen'.	/
	Afkeuring project-MER vs. vergunningsprocedure: - Afstemming wijzigingsdecreet OVD en omgevingsbesluit - Noodzaak tot decretale verankering ervan - OVD zal in strijd zijn wegens vervaltermijnen, OVD dient aangepast te worden	16	Uiteraard is afstemming nodig. Afkeuringsbeslissing leidt niet meer tot stopzetting van de procedure: de impact hiervan op termijnen in de vergunningsprocedure valt buiten de scope van dit wijzigingsdecreet. Het is echter zo dat een afkeuring sowieso zal leiden tot een aanpassing van het MER waarbij een nieuw openbaar onderzoek nodig zal zijn (+60 dagen). Men ziet dus hier geen probleem. Zie ook aanpassingen in het wijzigingsdecreet OVD.	/
	Kwaliteit MER			
	Onafhankelijkheid van de MER-coördinator die wordt belast met de opmaak van het MER beter moeten uitgewerkt worden	17	De handhaving van erkenningen valt buiten de scope van dit wijzigingsdecreet.	/
	Gerichte scoping wordt ondersteund	18		/
VVSG	De VVSG kan akkoord gaan met het aan de lokale besturen geven van de bevoegdheid om over de kwaliteit van een milieueffectenrapport te oordelen. Randvoorwaarden:	p. 1		
VVSG VVP	Het Expertisecentrum moet voldoende mensen en middelen beschikken om lokale besturen		Zie hoger (punt 44 advies MiNa/SERV)	Aanvulling MvT p.32

	daadwerkelijk te ondersteunen, ongeacht hun grootte of kennisniveau (tools, formele en informele adviesvraag)			
	- Blijvende inzet vereenvoudiging		Dat is ook de bedoeling van de modernisering. Ook bij de evaluatie na 3 jaar zal het de bedoeling zijn om de modernisering verder te zetten, o.a. door te blijven inzetten op vereenvoudiging.	/
	- De VVSG vindt het een goede zaak dat de procedure niet stil komt te vallen als onverhoopt geen advies wordt gegeven, maar vraagt een zodanige decretale formulering dat de Vlaamse instantie wordt gestimuleerd om daadwerkelijk advies te geven. Zo worden gemeenten bij het ontbreken van een advies niet aan hun lot overgelaten. Dit kan door te bepalen dat 'indien het advies ontbreekt, het advies geacht gunstig te zijn'. Dit moet ervoor zorgen dat het Vlaams expertisecentrum MER ook werkelijk zijn verantwoordelijkheid opneemt en in belangrijke zaken tijdig advies verleent.		Men verwijst hier ook naar het OVD maar dat wordt afgeschaft met het wijzigingsdecreet van het OVD dat op dit moment ook voorligt. Voorliggend artikel herneemt de voorliggende wijzigingen van het OVD met dien verstande dat men niet langer uitgaat van het systeem dat een stilzwijgend advies geacht wordt gunstig te zijn, maar wel dat bij het ontbreken van een tijdig advies, aan de adviesverplichting voorbij gegaan mag worden. Zo is het DABM en OVD op elkaar afgestemd. Het standpunt wordt geapprecieerd dat ook ikv modernisering mer er begrip is voor de uitdaging van adviesverlening, het is inderdaad zo dat er een uit analyse van rechtspraak en rechtsleer (OVD) blijkt dat adviesinstanties het moeilijk hebben om tijdig advies uit te brengen en er een daling is. Daarom ook het belang van het opnemen van deze nieuwe bepaling.	MvT aangepast p. 45.
	- Daadwerkelijke evaluatie waarbij gemeenten betrokken zijn		Het was sowieso de bedoeling om lokale besturen te betrekken bij de evaluatie. De wijze waarop dit zal gebeuren dient niet op dit moment bepaald te worden in het decreet. Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de VVSG/VVP wordt in de memorie van toelichting bij het decreet verduidelijkt dat lokale besturen, i.h.b. de	MvT is aangepast, p. 107-109.

			gemeenten en provincies betrokken zullen worden bij de evaluatie.	
	- We vragen nadere duiding over hoe een gemeente die zélf initiatiefnemer is van een plan of vergunningsaanvraag op een juiste wijze omgaat met de vereiste functiescheiding en onafhankelijkheidsvereiste bij een screening.		Dit aandachtspunt is momenteel het voorwerp van een voorstel van decreet in het Vlaams Parlement. Ditvalt niet onder de scope van modernisering mer (i.e. rol/positie omgevingsambtenaar)	/
VVP	Een goede tool die eenduidig gebruikt kan worden door de initiatiefnemers is een positieve zaak. De bevoegde overheid dient bij vergunningsaanvragen echter een beslissing te nemen over deze screening in het onderzoek van de volledigheid. In de praktijk wil dit zeggen dat de bevoegde overheid, nog voordat een dossier opgestart wordt ter beoordeling, al moet beslissen of er 'aanzienlijke effecten' te verwachten zijn. Dit is te vroeg in de procedure om dat reeds te stellen. In het voorontwerp van decreet wordt er immers ook een extra motiveringplicht opgelegd bij de screenings. Dit maakt dat een bevoegde overheid, nog voor de opstart van een dossier, al gemotiveerd moet stellen dat een project geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt. Deze gemotiveerde beslissing over de MER-plicht kan beter later in de procedure geschoven worden. Op een termijn van 30 dagen, op basis van een nog niet volledig dossier, wanneer er nog geen adviezen zijn over de aanvraag, is het te vroeg om gemotiveerd een goede beslissing te kunnen maken over de screening. Volgens de Europose richtlijn is er een termijn van 90 dagen mogelijk, dit zou bijvoorbeeld kunnen samenvallen	p.2	Deze opmerking betreft enkel de screening voor project-MER. Artikel 4 (6) MEB-richtlijn stelt het volgende: "De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie haar besluit <u>zo snel mogelijk neemt, en uiterlijk binnen een termijn van 90 dagen na de datum waarop de opdrachtgever alle op grond van lid 4 vereiste informatie heeft ingediend.</u> In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde instantie die termijn verlengen; in dat geval deelt zij de opdrachtgever schriftelijk mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een besluit wordt verwacht." Men is dus verplicht van binnen deze Europese bepalingen te blijven, de screening kan dus niet na 90 dagen zoals nu ook bepaald in het OVD en met dit voorontwerp van decreet nu ook in het DABM. Dit was tot nog toe niet voorzien in het DABM als generieke bepalingen voor alles soorten vergunningsprocedures. De bevoegde overheid is dus niet verplicht om binnen de 30 dagen te oordelen over de screening maar kan dit ook pas na 90 dagen doen. De overheid dient dit echter te doen ook zo snel als mogelijk, gelet op het belang van de uitkomst van de screening naar inspraak e.d. is het echter meest voor de hand liggend dat	Artikel 4.3.6, §2 van het decreet werd aangepast (link met openbaar onderzoek geschrapt) + MvT aangepast p. 66).

	met de timing van de allereerste module bij de nieuwe modulaire omgevingsvergunning.		dit in de fase van de ontvankelijk en volledigheidsonderzoek van de aanvraag gebeurt. Doch is dit geen verplichting vanuit de MEB-richtlijn. Het ontwerp van decreet wordt in die zin aangepast zodat het niet decretaal verankerd is dat de beslissing over de screening genomen wordt binnen de 30 dagen van de ontvankelijk- en volledigheidsonderzoek in de omgevingsvergunningsprocedure. Tot slot wil men de aandacht vestigen op het feit dat dit een generieke bepaling betreft die andere integratiesporen niet in de weg staat, zoals bv. de integratie van het MER in de omgevingsvergunningsprocedure. Ook in de nieuwe regelgeving OVD is dit voorzien. Indien pas op een later moment zou beslist worden dat er toch een MER nodig is dan is er ook aanzienlijke tijd verloren gegaan. De opmerking betreffende de screeningstool is dan ook terecht. Er wordt ingezet op het VEC als ondersteunende rol bij screening door het aanbieden van expertise en de screeningstool.	

Modernisering MER – Wijzigingsdecreet titel IV DABM			
Opmerkingen in advies RvS		**Repliek**	**Wijziging decreet/MvT**
13	Bepalingen m.b.t. kwaliteitsadvies project-MER (1) Wijzigingsbepalingen zijn louter potentiële wijzigingen die mogelijks nooit in werking zullen treden vooruitlopend op evaluatie titel IV DABM: strijdig met beginsel artikel 20 BWHI, onnodige wetgevingstechnische moeilijkheden bij opstellen latere wijzigingsbepalingen. In art. 141, lid 2, uiterste datum bepalen van inwerkingtreding wijzigingsbepalingen. (2) art. 141, lid 1: uiterste datum van inwerkingtreding wijzigingsdecreet indien VR zou nalaten binnen redelijke termijn de datum van inwerkingtreding vast te stellen.	(1) Decreetgever wenst deze bepalingen door te voeren na inwerkingsfase en zijn niet te beschouwen als louter potentiële wijzigingen die mogelijks nooit in werking treden. Een loutere afhankelijkheid met evaluatie wordt geschrapt. Uiterste datum van inwerkingtreding van wijzigingsbepalingen wordt voorzien (art. 141 lid 2) (2) uiterste datum inwerkingtreding decreet voorzien (art. 141 lid 1)	Wijziging art. 141
7.1-7.3/18	Beslissingsbevoegdheid bij bevoegde overheid na advies expertisecentrum - regelgevend voldaan aan richtlijnvereisten (geen achteruitgang) - toegang tot expertise moet ook daadwerkelijk aanwezig zijn - draagwijdte art. 4.1.2 (voorbijgaan adviesvereiste als geen advies) aanpassen zodat bevoegde overheid toegang krijgt tot expertise die zij nodig acht (project-mer) en onafhankelijke adviesinstantie geraadpleegd wordt (plan-mer)	- toegang tot expertise zal daadwerkelijk aanwezig zijn, cf. taken expertisecentrum voor doelgroep bevoegde overheden (beslissing VR 2023 2212 DOC.1983/1BIS) - uitdrukkelijk regelen dat procedure niet stopgezet wordt zonder een advies (art. 4.1.2) - decretaal niet te garanderen dat er daadwerkelijk advies gegeven wordt - art. 4.1.2 ontslaat een adviesinstantie (miv expertisecentrum) niet van zijn verantwoordelijkheid - verplichte adviesvraag plan-m.e.r.: adviestermijn in onderling overleg met plannende overheid te verlengen (opnemen in BVR)	/
8	Opheffen van ontheffing - regelgevend voldaan aan richtlijnvereisten (geen achteruitgang) - doordachte opdeling tussen MER- en screeningsplichtige projecten - maatregelen nemen opdat bevoegde overheden voldoende vertrouwd zijn met materie en toegang tot vereiste expertise	- doordachte opdeling wordt meegenomen bij uitwerking BVR - expertisecentrum voorziet in voldoende vertrouwdheid met materie en toegang tot vereiste expertise, i.h.b. ook aanbod van digitale screeningstool.	/
9.1-9.3	Project-mer screening waarbij bevoegde overheid zelf initiatiefnemer is - rekening houden met art. 9bis lid 2 MEB-richtlijn: binnen organisatie van administratieve bevoegdheden passende scheiding aanbrengen tussen conflicterende functies (cf. Wasserij arrest RvVb 6/10/22): in generieke m.e.r. regelgeving ook een oplossing voor probleem bieden Plan-m.e.r. (screening – plan-MER) - richtlijnconformiteit raadplegen onafhankelijke instantie aangezien steeds verplichte adviesvraag aan expertisecentrum	- nog geen uitspraak cassatieberoep Wasserij arrest - bepaling van art. 9bis lid 2 MEB richtlijn wordt opgenomen voor generieke bepalingen m.e.r. screening. - daadwerkelijke raadpleging - zie hoger	Wijziging art. 4.3.6 §2

	- daadwerkelijke raadpleging door niet voorbijgaan aan adviesverplichting (cf. art. 4.1.2)		
10.1-10.3	Geen verplichte publieksparticipatie scopingsfase - als niet wordt gekozen voor een *opt-out-systeem,* in elke geval over waken dat er mogelijkheid tot inspraak publiek wordt geboden op ogenblik dat die nog nuttig en effectief is.	- publieke participatie scopingsfase geen verplichting (internationaal, Europeesrechterlijk kader) - verplichte publieksparticipatie scoping vaak slechts beperkte meerwaarde terwijl ook tot onnodige kosten en impact doorlooptijd leidt. - openbaar onderzoek over ontwerpplan én ontwerp plan-MER biedt steeds een nuttig en effectief ogenblik voor inspraak ruime publiek over MER, aanpassingen aan ontwerp plan-MER nog mogelijk - decreetgever acht om aangehaalde redenen een opt-out-systeem niet wenselijk	/
11	Definitie milieueffectrapport: toevoeging *aanzienlijke* gevolgen - in lijn met de richtlijnen - vraag of enige achteruitgang voor vele kleine (niet-aanzienlijke) milieueffecten die samen significant zouden zijn - richtlijnconform als definitie samen te lezen valt met inhoudelijke vereisten van plan-/project-MER	- definitie MER samen te lezen met bepalingen voor de beschrijving van aanzienlijke milieueffecten in een MER (art. 4.4.4. 8° en bijlage II)	/
12	Definitie project: geen expliciete verwijzing naar exploitatie van installaties/inrichtingen - def. in overeenstemming met richtlijn - vraag of enige achteruitgang gecombineerd met uitzondering op werkingssfeer project-m.e.r. voor hernieuwingen	- samen te lezen met definitie project (art.4.1.1 13°) - activiteiten die fysieke ingrepen in het leefmilieu tot gevolg hebben, niet te aanzien als loutere hernieuwing - geen wijziging aan de huidige praktijk	/
16	Definitie publiek en betrokken publiek – toevoeging eis van rechtspersoonlijkheid	- definitie publiek overgenomen van de richtlijn - toevoeging definitie betrokken publiek in lijn met OVD; heeft niet als doel feitelijke verenigingen niet meer te betrekken, definitie betrokken publiek is juist ruim opdat de inspraak een zo groot mogelijk publiek vat.	/

RICHTLIJN (EU) 2001/42/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's

Concordantietabel 'A'

tabel die uitgaat van de artikelen van de richtlijn zodat nagegaan kan worden welke artikelen van de richtlijn in welke artikelen van de Vlaamse omzettingsmaatregelen worden omgezet

[datum *]**

Richtlijn	**Vlaamse omzettingsmaatregel(en)**
Richtlijn (EU) 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's	decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals gewijzigd door voorliggend ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage
Artikel 1 – doel	
Deze richtlijn heeft ten doel te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en bij te dragen tot de integratie van milieuoverwegingen in de voorbereiding en vaststelling van plannen en programma's, met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling, door ervoor te zorgen dat bepaalde plannen en programma's die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben overeenkomstig deze richtlijn aan een milieubeoordeling worden onderworpen.	Artikel 4.2.1 Art. 4.2.1. Om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien, beoogt de milieubeoordeling, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken op het milieubelang en de gezondheid van de mens, een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen. Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de milieubeoordeling de volgende essentiële kenmerken: 1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze

	te vermijden, te beperken, te verhelpen of, als dat mogelijk is, te compenseren; 2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie; 3° de raadpleging van het betrokken publiek en de informatieverstrekking over de doorwerking van de milieubeoordeling in de besluitvorming over de voorgenomen actie.
Artikel 2 – Definities	
In deze richtlijn wordt verstaan onder:	
a) „plannen en programma's”: plannen en programma's, met inbegrip van die welke door de Gemeenschap worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, — die door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau worden opgesteld en/of vastgesteld of die door een instantie worden opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het parlement of de regering te worden vastgesteld en — die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn voorgeschreven;	Artikel 4.1.1, 12° 12° plan of programma: een plan of een programma, met inbegrip van een plan of een programma dat de Europese Unie meefinanciert, en de wijzigingen ervan, dat voldoet aan al de volgende voorwaarden: a) het is door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau opgesteld en/of vastgesteld of het is door een instantie opgesteld om door een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld; b) het is op grond van wettelijke of van bestuursrechtelijke bepalingen voorgeschreven;
b) „milieubeoordeling”: het opstellen van een milieurapport, het raadplegen, het rekening houden met het milieurapport en de resultaten van de raadpleging bij de besluitvorming, alsmede het verstrekken van informatie over het besluit, overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9;	Artikel 4.1.1, 6° 6° milieubeoordeling: het proces dat bestaat uit de volgende stappen: a) een milieueffectrapport voorbereiden en opstellen; b) raadplegingen van adviesinstanties en het betrokken publiek uitvoeren; c) het onderzoek door de bevoegde overheid van de informatie die in het milieueffectrapport is gepresenteerd, en, in voorkomend geval, van alle aanvullende informatie die de initiatiefnemer verstrekt, en van alle relevante informatie die via de raadplegingen, vermeld in punt b), is ontvangen; d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu. In die conclusie wordt rekening

	gehouden met de resultaten van het onderzoek, vermeld in punt c), en, in voorkomend geval, haar eigen aanvullende onderzoek; e) voor plannen en programma's: de verklaring die samenvat op welke wijze milieuoverwegingen in het plan of programma zijn geïntegreerd en op welke wijze in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de raadplegingen, vermeld in punt b), rekening is gehouden, en die de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van andere redelijke alternatieven die zijn behandeld; f) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project; g) de informatieverstrekking over de beslissing over de actie;
c) milieurapport": deel van de documentatie bij het plan of het programma dat de in artikel 5 en bijlage I vereiste informatie bevat;	Artikel 4.1.1, 7° en 8° 7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden; 8° milieueffectrapport over een plan of programma, afgekort plan-MER: een milieueffectrapport over een plan of programma;
d) „het publiek": één of meer natuurlijke of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen.	Artikel 4.1.1, 14° 14° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;
Artikel 3 – Werkingssfeer	
1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9, voor de in de	Artikel 4.3.2, §1 Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor de volgende plannen en

leden 2, 3 en 4 bedoelde plannen en programma's die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.	programma's:
2. Onverminderd lid 3, wordt een milieubeoordeling gemaakt van alle plannen en programma's a) die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij Richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten, of b) waarvoor, gelet op het mogelijk effect op gebieden, een beoordeling vereist is uit hoofde van de artikelen 6 of 7 van Richtlijn 92/43/EEG.	Artikel 4.3.2, § 1, 1°) en 2°) 1°) de plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage; 2°) de plannen en programma waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is overeenkomstig artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu;
3. Voor in lid 2 bedoelde plannen en programma's die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau en voor kleine wijzigingen van in lid 2 bedoelde plannen en programma's is een milieubeoordeling alleen dan verplicht wanneer de lidstaten bepalen dat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.	Artikel 4.3.2, § 2, eerste lid Voor de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het gebruik bepalen van kleine gebieden op provinciaal of gemeentelijk niveau, of voor kleine wijzigingen aan die plannen of programma's, is een milieubeoordeling alleen vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.
4. Voor andere dan de in lid 2 bedoelde plannen en programma's, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, bepalen de lidstaten of het plan of het programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.	Artikel 4.3.2, § 2, tweede lid Voor andere plannen of programma's dan de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, is een milieubeoordeling vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.
5. De lidstaten stellen vast, door een onderzoek per geval of door specificatie van soorten plannen en programma's, of door combinatie van beide werkwijzen, of de in de leden 3 en 4 bedoelde plannen of programma's aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Hierbij houden zij voor alle gevallen rekening met de relevante criteria van bijlage II, om ervoor te zorgen dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten door deze richtlijn zijn gedekt.	Artikel 4.3.5, § 1, eerste lid en §2 §1, eerste lid: Voor de plannen of programma's vermeld in artikel 4.3.2, §2, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de vorm en de inhoud van de voormelde screening.

	§2. Als voor een plan of een programma als vermeld in artikel 4.3.2, §2, geen milieubeoordeling wordt uitgevoerd, motiveert de bevoegde overheid aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, waarom het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De bevoegde overheid houdt daarbij rekening met de screening en de verleende adviezen, vermeld in paragraaf 1. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast over de wijze van de bekendmaking van de screening en van de motivatie, vermeld in het eerste lid.
6. Bij het onderzoek per geval en bij de specificatie van soorten plannen en programma's, zoals bedoeld in lid 5, worden de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties geraadpleegd.	Artikel 4.3.5, § 1, tweede lid De initiatiefnemer raadpleegt de instanties die door de Vlaamse Regering worden aangewezen, en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening, vermeld in het eerste lid. De voormelde instanties en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. brengen hun advies uit op de wijze en binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.
7. De lidstaten zien erop toe dat de in lid 5 bedoelde vaststellingen, inbegrepen de redenen waarom geen milieubeoordeling overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9 wordt verlangd, voor het publiek beschikbaar worden gesteld.	Artikel 4.3.5, §2, tweede lid De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast over de wijze van de bekendmaking van de screening en van de motivatie, vermeld in het eerste lid
8. De volgende plannen en programma's vallen niet onder deze richtlijn: — plannen en programma's die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties, — financiële of begrotingsplannen en -programma's.	Artikel 4.3.1 Voor de volgende plannen en programma’s is geen milieueffectrapportage vereist: 1° plannen of programma’s die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties; 2° financiële of begrotingsplannen en -programma’s.
9. Deze richtlijn geldt niet voor plannen en programma’s die worden medegefinancierd in het kader van de huidige respectieve programmeringsperioden van de Verordeningen (EG) nr. 1260/1999 (2) en (EG) nr. 1257/1999 van de Raad.	*Deze bepaling wordt niet omgezet omdat de in artikel 3, lid 9 vermelde programmeringsperioden reeds zijn verlopen.*
Artikel 4 – Algemene verplichtingen	
1. De in artikel 3 bedoelde milieubeoordeling wordt uitgevoerd tijdens de voorbereiding en vóór de vaststelling of onderwerping aan de wetgevingsprocedure van een plan of programma.	*De omzetting van deze bepaling volgt uit de systematiek die vervat ligt in het ontwerp van decreet.*

2. De voorschriften van deze richtlijn worden ofwel verwerkt in bestaande procedures van de lidstaten voor de vaststelling van plannen en programma's ofwel opgenomen in procedures die worden vastgesteld om aan deze richtlijn te voldoen.	Artikel 4.1.4. Voor een plan of een programma dat conform artikel 4.3.2 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over het plan of programma geïntegreerd worden. Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.3.2. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel. *Deze bepaling wordt niet letterlijk omgezet, het ontwerp van decreet biedt een generiek spoor aan voor de plan-milieubeoordeling overeenkomstig de SMEB-Richtlijn. De bestaande geïntegreerde procedures blijven bestaan.*
3. Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's houden de lidstaten, om overlapping van beoordelingen te voorkomen, rekening met het feit dat de beoordeling, overeenkomstig deze richtlijn, op verschillende niveaus van de hiërarchie wordt uitgevoerd. Hiertoe passen zij artikel 5, lid 2 en 3 toe, onder meer om overlapping van beoordelingen te voorkomen.	Artikel 4.2.2 Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's, wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met de uitvoering van de milieubeoordeling op verschillende niveaus van de hiërarchie.
Artikel 5 – Milieurapport	
1. Wanneer krachtens artikel 3, lid 1, een milieubeoordeling vereist is, wordt een milieurapport opgesteld waarin de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de uitvoering van het plan of programma alsmede van redelijke alternatieven, die rekening houden met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, worden bepaald, beschreven en beoordeeld. Voor de voor dit doel te verstrekken informatie wordt verwezen naar bijlage I.	Artikel 4.4.4 Het plan-MER bevat ten minste al de volgende gegevens: 1° een schets van de inhoud, een omschrijving van de voornaamste doelstellingen van het plan of van het programma en het verband met andere relevante plannen en programma's; 2° informatie over de besluitvormingsprocedure; 3° de relevante aspecten van de bestaande situatie van het milieu en de mogelijke ontwikkeling ervan als het plan of het programma niet wordt uitgevoerd; 4° de milieukenmerken van de gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn; 5° alle bestaande milieuproblemen die

	relevant zijn voor het plan of programma, met inbegrip van milieuproblemen in gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn, zoals speciale beschermingszones als bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu; 6° de relevante doelstellingen voor de milieubescherming en de wijze waarop rekening wordt gehouden met die doelstellingen en de milieuoverwegingen bij de voorbereiding van het plan of programma; 7° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet; 8° een beschrijving en onderbouwde beoordeling conform de scoping van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het plan of programma en van de onderzochte redelijke alternatieven op, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de natuurgebieden, de mobiliteit, en de samenhang tussen de vermelde factoren. De beschrijving van de milieueffecten omvat de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middellange en lange termijn van het plan of programma. Als dat relevant is rekening houdend met de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, worden de aanzienlijke milieueffecten onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die zijn vastgesteld conform titel II, hoofdstuk II, van dit decreet;

	9° de maatregelen om aanzienlijke negatieve milieueffecten als gevolg van de uitvoering van het plan of programma te voorkomen, te beperken of zo veel mogelijk teniet te doen; 10° een schets met opgave van de redenen voor de selectie, rekening houdende met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, van de onderzochte redelijke alternatieven en een omschrijving van de wijze waarop de beoordeling is doorgevoerd, met inbegrip van de moeilijkheden die ondervonden zijn bij het inzamelen van de vereiste informatie, zoals technische tekortkomingen of gebrek aan kennis; 11° een omschrijving van de monitoringsmaatregelen; 12° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°; 13° de nuttige informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of krachtens andere wetgevingen ingewonnen wordt en die kan worden gebruikt om de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°, te verstrekken. Het plan-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor het voorgenomen plan of programma te komen. In het plan-MER wordt rekening gehouden met: 1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden; 2° de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het plan-MER
2. Het krachtens lid 1 opgestelde milieurapport bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist, gelet op de stand van kennis en beoordelingsmethoden, de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, de fase van het	Artikel 4.2.4 In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen: 1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat

besluitvormingsproces waarin het zich bevindt en de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van dat proces kunnen worden beoordeeld, teneinde overlappende beoordelingen te vermijden.	zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces; 2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken Artikel 4.4.4, tweede lid Het plan-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor het voorgenomen plan of programma te komen. In het plan-MER wordt rekening gehouden met: 1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden; 2° de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma.
3. Relevante informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of via andere wetgeving van de Gemeenschap is verkregen, kan worden gebruikt om de in bijlage I bedoelde informatie te verstrekken.	Artikel 4.2.4 In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen: 1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces; 2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.
4. De in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties worden geraadpleegd als een besluit wordt genomen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het milieurapport moet worden opgenomen.	Artikel 4.4.2, §2 en §4 §2. De initiatiefnemer vraagt een scopingsadvies over een voorstel van scoping aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het voorstel van scoping en stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams

	expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, moeten verlenen. §4. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd scopingsadvies te verlenen over het voorstel van scoping. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum, vermeld in paragraaf 2, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.
Artikel 6 - Raadpleging	
1. Het ontwerp-plan of ontwerp-programma en het overeenkomstig artikel 5 opgestelde milieurapport worden voor de in lid 3 bedoelde instanties en voor het publiek beschikbaar gesteld.	Art. 4.4.6. §1. De bevoegde overheid organiseert over het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over het ontwerp van plan of programma en het plan-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens zestig dagen. Als de verplichting tot organisatie van een openbaar onderzoek over het ontwerp van plan of programma al geldt met toepassing van andere regelgeving dan deze titel, gelden de procedureregels van die regelgeving voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Als het openbaar onderzoek conform de betreffende wetgeving zich niet tot het betrokken publiek richt, wordt het openbaar onderzoek daartoe uitgebreid. Het openbaar onderzoek vindt in elk geval plaats vóór het plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het openbaar onderzoek. §2. De bevoegde overheid stelt het
2. De in lid 3 bedoelde instanties en het in lid 4 bedoelde publiek wordt tijdig, daadwerkelijk en binnen een passend tijdschema de gelegenheid geboden om vóór de vaststelling, of vóór de onderwerping aan de wetgevingsprocedure van het plan of programma, hun mening te geven over het ontwerpplan of -programma en het bijbehorende milieurapport.	
3. De lidstaten wijzen de te raadplegen instanties aan, die wegens hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied met de milieueffecten van de uitvoering van plannen en programma's te maken kunnen krijgen.	
4. De lidstaten bepalen het publiek als bedoeld in lid 2, met inbegrip van het publiek dat door het besluitvormingsproces in het kader van deze richtlijn wordt of kan worden geraakt dan wel er belang bij heeft, met inbegrip van de relevante nietgouvernementele organisaties, zoals organisaties die milieubescherming bevorderen en andere betrokken organisaties.	

5. De lidstaten stellen de nadere regels vast voor de informatie en de raadpleging van de instanties en het publiek.	ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER voor advies ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het plan-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.4, en het plan-MER toetst aan zijn scopingsadvies of, in voorkomend geval, aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.2., §4. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen. §3. Als blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewest daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid het ontwerp van plan of programma en het plan-MER voor advies mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels opdat met de betrokken bevoegde autoriteiten gedetailleerde regelingen en een redelijke termijn overeen gekomen worden om ervoor te zorgen dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun mening bekend te maken, en ook over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.
Artikel 7 – Grensoverschrijdende raadpleging	
1. Wanneer een lidstaat van oordeel is dat de uitvoering van een voor zijn grondgebied voorbereid plan of programma aanzienlijke milieueffecten in een andere lidstaat kan hebben, of wanneer een lidstaat die aanzienlijke gevolgen kan ondergaan hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied	Artikel 4.1.6 en 4.4.6, §3 Art. 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere

waarvan het plan of programma wordt voorbereid vóór de vaststelling van dat plan of programma of vóór de onderwerping daarvan aan de wetgevingsprocedure een exemplaar van het ontwerp-plan of -programma en van het desbetreffende milieurapport aan de andere lidstaat toekomen.	lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest. De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten bezorgen.”. Artikel 4.4.6, §3. Als blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewest daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid het ontwerp van plan of programma en het plan-MER voor advies mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels opdat met de betrokken bevoegde autoriteiten gedetailleerde regelingen en een redelijke termijn overeen gekomen worden om ervoor te zorgen dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun mening bekend te maken, en ook over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.”.
2. Een lidstaat die uit hoofde van lid 1 een exemplaar van een ontwerp-plan of -programma en van een milieurapport ontvangt, deelt de andere lidstaat mee of hij raadpleging wenst alvorens dat plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen. In dat geval gaan de betrokken lidstaten tot raadpleging over met betrekking tot de mogelijke grensoverschrijdende milieueffecten van de uitvoering van het plan of programma, en tot de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen. Waar dergelijke raadpleging plaatsvindt, komen de betrokken lidstaten gedetailleerde regelingen overeen om ervoor te zorgen dat de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties en het in artikel 6, lid 4, bedoelde publiek in de lidstaat die aanzienlijke gevolgen kan ondergaan, binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd en de gelegenheid krijgen hun mening kenbaar te maken.	
3. Als uit hoofde van dit artikel grensoverschrijdende raadpleging is vereist, komen de lidstaten aan het begin van die raadpleging een redelijke termijn overeen voor de duur van het overleg.	
Artikel 8 – Besluitvorming	

Met het volgens artikel 5 opgestelde milieurapport, de volgens artikel 6 gegeven meningen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging volgens artikel 7 wordt bij de voorbereiding en vóór de vaststelling of de onderwerping aan de wetgevingsprocedure van het plan of programma rekening gehouden.	Art. 4.4.8. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen plan of programma en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met al de volgende elementen: 1° het plan-MER; 2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.2, §2 tot en met §5, en artikel 4.4.6. De bevoegde overheid motiveert haar beslissing in het bijzonder door de opmaak van de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e), en, in voorkomend geval, met betrekking tot de actualiteit van het MER.
Artikel 9 – Informatie over het besluit	
1. De lidstaten zien erop toe dat, wanneer een plan of programma wordt vastgesteld, de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties, het publiek en elke uit hoofde van artikel 7 geraadpleegde lidstaat hiervan in kennis worden gesteld en dat hun onderstaande stukken beschikbaar worden gesteld: a) het plan of programma zoals het is vastgesteld, b) een verklaring die samenvat hoe milieuoverwegingen in het plan of het programma werden geïntegreerd en hoe, overeenkomstig artikel 8, met het volgens artikel 5 opgestelde milieurapport, de volgens artikel 6 gegeven meningen en het resultaat van de raadpleging volgens artikel 7 werd rekening gehouden en de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of het programma zoals het is aangenomen, zulks in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld, en c) de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten	Artikel 4.4.8, §2 Als een plan of programma wordt vastgesteld, brengt de bevoegde overheid het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.6, §2, worden geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.6, §3, zijn betrokken, op de hoogte van al de volgende elementen: 1° het plan of programma zoals het is vastgesteld; 2° de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e); 3° de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten met toepassing van artikel 4.5.4. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, gebeurt.

overeenkomstig artikel 10. 2. De nadere regels betreffende de in lid 1 bedoelde informatie worden door de lidstaten vastgesteld.	
Artikel 10 - Monitoringsmaatregelen	
1. De lidstaten gaan de aanzienlijke gevolgen voor het milieu van de tenuitvoerlegging van plannen en programma's na, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en de passende herstellende maatregelen te kunnen nemen. 2. Om te voldoen aan de bepalingen van lid 1 kunnen, als dit passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.	Art. 4.5.4. De bevoegde overheid gaat de aanzienlijke gevolgen na voor het milieu van de uitvoering van plannen en programma's waarvoor een plan-MER is opgesteld, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en passende herstellende maatregelen te kunnen nemen. Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden. De resultaten van de monitoring, vermeld in het eerste lid, worden beschikbaar gesteld voor de instanties, vermeld in artikel 4.4.6, §2, en voor het publiek. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de monitoring en het ter beschikking stellen van de resultaten ervan, vermeld in het eerste en het derde lid.
Artikel 11 – Verband met andere gemeenschapswetgeving	
1. Een krachtens deze richtlijn uitgevoerde milieubeoordeling laat de voorschriften van Richtlijn 85/337/EEG en alle andere regels van het Gemeenschapsrecht onverlet.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting in huidig ontwerp van decreet. De omgezette andere regels blijven van toepassing.*
2. Voor plannen en programma's waarvoor de verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren gelijktijdig uit deze richtlijn en uit andere Gemeenschapswetgeving voortvloeit, kunnen de lidstaten voorzien in gecoördineerde of gezamenlijke procedures die aan de vereisten van de relevante Gemeenschapswetgeving voldoen, teneinde onder meer overlapping van beoordelingen te vermijden.	Art. 4.2.6. Als verschillende beoordelingen van de milieueffecten worden uitgevoerd, krachtens deze titel of andere gewestelijke of federale regelgeving, adviseert het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende beoordelingen. Er wordt naar gestreefd dat de verschillende beoordelingen zo veel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd. De Vlaamse Regering stelt de modaliteiten vast van de afstemming en integratie van de beoordelingen en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.

3. Voor plannen en programma's die door de Europese Gemeenschap worden medegefinancierd wordt de milieubeoordeling krachtens deze richtlijn uitgevoerd, in overeenstemming met de specifieke bepalingen van de relevante communautaire wetgeving.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting in huidig ontwerp van decreet.*
Artikel 12 – Informatie, verslag, herziening	
1. De lidstaten en de Commissie wisselen informatie uit over de bij de uitvoering van deze richtlijn opgedane ervaring. 2. De lidstaten verzekeren dat de kwaliteit van de milieurapporten toereikend is om aan de eisen van de richtlijn te voldoen, en stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij nemen met betrekking tot de kwaliteit van deze rapporten. 3. Uiterlijk op 21 juli 2006 legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een eerste verslag voor over de toepassing en de doeltreffendheid van deze richtlijn. Met het oog op verdere integratie van eisen inzake milieubescherming, overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag, en rekening houdend met de ervaring die met de toepassing van de richtlijn in de lidstaten is opgedaan, zal dat verslag zo nodig vergezeld gaan van voorstellen tot wijziging van deze richtlijn. De Commissie zal in het bijzonder de mogelijkheid overwegen de werkingssfeer van deze richtlijn uit te breiden tot andere gebieden/sectoren en andersoortige plannen en programma's. Daarna volgt om de zeven jaar een nieuw evaluatieverslag.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting in huidig ontwerp van decreet.*
4. De Commissie rapporteert over het verband tussen deze richtlijn en de Verordeningen (EG) nr. 1260/1999 en (EG) nr.1257/1999 ruim vóór het verstrijken van de in die verordeningen vastgestelde programmeringsperioden, met het oog op een coherente benadering van deze richtlijn en latere communautaire verordeningen.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting in huidig ontwerp van decreet.*
Artikel 13 – Toepassing van de richtlijn	

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen in werking treden om vóór 21 juli 2004 aan deze richtlijn te voldoen. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van de genomen maatregelen. 2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten. 3. De in artikel 4, lid 1, bedoelde verplichting is van toepassing op plannen en programma's waarvoor de eerste formele voorbereidende handeling plaatsvindt na het in lid 1 vermelde tijdstip. Plannen en programma's waarvoor de eerste voorbereidende handeling vóór deze datum plaatsvindt en die later dan 24 maanden na dat tijdstip worden aangenomen of ingediend ten behoeve van wetgeving, vallen onder de verplichting van artikel 4, lid 1, tenzij de lidstaten per geval beslissen dat dit niet haalbaar is en het publiek van hun beslissing op de hoogte stellen. 4. De lidstaten verstrekken de Commissie uiterlijk 21 juli 2004 naast informatie over de in lid 1 bedoelde maatregelen, afzonderlijke informatie over de soorten plannen en programma's die overeenkomstig artikel 3 aan een milieubeoordeling uit hoofde van deze richtlijn onderworpen zouden zijn. De Commissie stelt deze informatie beschikbaar voor de lidstaten. De informatie wordt regelmatig bijgewerkt.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting in huidig ontwerp van decreet.*
Artikel 14 – Inwerkingtreding	
Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting.*
Artikel 15 – Adressaten	
Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting.*
Bijlage I	Artikel 4.4.4. DABM
Bijlage II	Bijlage I DABM

RICHTLIJN (EU) 2011/92/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (codificatie)

Concordantietabel 'A'

tabel die uitgaat van de artikelen van de richtlijn zodat nagegaan kan worden welke artikelen van de richtlijn in welke artikelen van de Vlaamse omzettingsmaatregelen worden omgezet

[datum *]**

Richtlijn	**Vlaamse omzettingsmaatregel(en)**
2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (codificatie)	decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals gewijzigd door voorliggend ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage
Artikel 1	
1. Deze richtlijn is van toepassing op de milieueffectbeoordeling van openbare en particuliere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben.	*Deze bepaling behoeft geen omzetting.*
2. In deze richtlijn wordt verstaan onder: a) „project": — de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken, — andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;	Artikel 4.1.1, 13° 13° project: a) de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken; b) andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;
b) „opdrachtgever": de aanvrager van een vergunning voor een particulier project of de overheidsinstantie die het initiatief tot een project neemt;	Artikel 4.1.1, 5° 5° initiatiefnemer: (…) c) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

c) „vergunning”: het besluit van de bevoegde instantie of instanties waardoor de opdrachtgever het recht verkrijgt om het project uit te voeren;	Artikel 4.1.1, 18° 18° vergunning: de beslissing van de bevoegde overheid waardoor de initiatiefnemer het recht verkrijgt om het project uit te voeren;
d) „publiek”: één of meer natuurlijke personen of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen;	Artikel 4.1.1, 14° 14° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;
e) „betrokken publiek”: het publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures. Voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten en voldoen aan de eisen van nationaal recht, geacht belanghebbende te zijn;	Artikel 4.1.1, 2° 2° betrokken publiek: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon en ook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of mogelijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de voorgenomen actie, waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn;
f) „bevoegde instantie” of „bevoegde instanties”: de instantie of instanties die de lidstaten aanwijzen om de taken uit te voeren, die uit deze richtlijn voortvloeien;	Artikel 4.1.1, 3° 3° bevoegde overheid: de overheid die bevoegd is om een plan of programma vast te stellen of om over de vergunningsaanvraag van een project te beslissen;
g) „milieueffectbeoordeling”: een proces bestaande uit: i) de voorbereiding van een milieueffectbeoordelingsrapport door de opdrachtgever, zoals bedoeld in artikel 5, leden 1 en 2; ii) de uitvoering van raadplegingen zoals bedoeld in artikel 6 en, voor zover relevant, artikel 7; iii) het onderzoek door de bevoegde instantie van de in het milieueffectbeoordelingsrapport gepresenteerde informatie en in voorkomend geval van alle aanvullende informatie die door de opdrachtgever wordt verstrekt overeenkomstig artikel 5, lid 3, en van alle via de raadplegingen op grond van de artikelen 6 en 7, ontvangen relevante informatie; iv) de gemotiveerde conclusie van de	Artikel 4.1.1, 6° 6° milieubeoordeling: het proces dat bestaat uit de volgende stappen: a) een milieueffectrapport voorbereiden en opstellen; b) raadplegingen van adviesinstanties en het betrokken publiek uitvoeren; c) het onderzoek door de bevoegde overheid van de informatie die in het milieueffectrapport is gepresenteerd, en, in voorkomend geval, van alle aanvullende informatie die de initiatiefnemer verstrekt, en van alle relevante informatie die via de raadplegingen, vermeld in punt b), is ontvangen;

bevoegde instantie inzake de aanzienlijke effecten van het project op het milieu, waarbij rekening wordt gehouden met de resultaten van het onderzoek als bedoeld onder iii), en, indien van toepassing, haar eigen aanvullende onderzoek, en v) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde instantie in een van de besluiten als bedoeld in artikel 8 bis.	d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu. In die conclusie wordt rekening gehouden met de resultaten van het onderzoek, vermeld in punt c), de beslissing over de goed- of afkeuring van het project-MER en, in voorkomend geval, haar eigen aanvullende onderzoek; e) […] f) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project; g) de informatieverstrekking over de beslissing over de actie;
3. Indien hun nationale wetgeving in die mogelijkheid voorziet, kunnen de lidstaten per geval besluiten deze richtlijn niet toe te passen op projecten, of projectonderdelen, die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, dan wel op projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, indien zij oordelen dat toepassing in die gevallen nadelige gevolgen zou hebben voor deze doeleinden.	Artikel 4.3.1, tweede lid Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, is er geen milieueffectrapportage vereist als de Vlaamse Regering beslist dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor die doeleinden.
Artikel 2	
1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van hun effecten op het milieu plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.	Artikel 4.3.3, §1 §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende vergunningsplichtige projecten: 1° een milieubeoordeling: voor de categorieën van projecten die de Vlaamse Regering aanwijst als projecten die van rechtswege aan

	een milieubeoordeling zijn onderworpen; 2° een milieubeoordeling of een screening: voor de andere categorieën van projecten dan de projecten, vermeld in punt 1°, die de Vlaamse Regering aanwijst aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd. *Deze bepaling werd verder omgezet in de sectorale regelgeving.*
2. De milieueffectbeoordeling kan worden geïntegreerd in de bestaande procedures van de lidstaten voor het verlenen van vergunningen voor projecten of, bij gebreke hiervan, in andere procedures of in de procedures die moeten worden ingesteld om aan de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen.	Artikel 4.1.5, eerste lid Voor een project dat conform artikel 4.3.3 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over dit project geïntegreerd worden. *Deze bepaling werd verder omgezet in de sectorale regelgeving.*
3. In het geval van projecten waarvoor de verplichting om een beoordeling van de milieueffecten uit te voeren gelijktijdig voortvloeit uit zowel deze richtlijn als uit Richtlijn 92/43/EEG van de Raad (1) en/of Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad (2), waarborgen de lidstaten dat er, waar het aangewezen is, wordt voorzien in gecoördineerde en/of gemeenschappelijke procedures die aan de vereisten van de bovengenoemde toepasselijke wetgeving van de Unie voldoen. In het geval van projecten waarvoor de verplichting om een beoordeling van de milieueffecten uit te voeren voortvloeit uit zowel deze richtlijn als andere wetgeving van de Unie dan de in de eerste alinea genoemde richtlijnen, kunnen de lidstaten in gecoördineerde en/of gemeenschappelijke procedures voorzien. Bij de gecoördineerde procedure als bedoeld in de eerste en de tweede alinea streven de lidstaten ernaar dat ze de verschillende op grond van de	Artikel 4.2.6. Als verschillende beoordelingen van de milieueffecten worden uitgevoerd, krachtens deze titel of andere gewestelijke of federale regelgeving, adviseert het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende beoordelingen. Er wordt naar gestreefd dat de verschillende beoordelingen zo veel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd. De Vlaamse Regering stelt de modaliteiten vast van de afstemming en integratie van de beoordelingen en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.

toepasselijke wetgeving van de Unie vereiste afzonderlijke beoordelingen van de milieueffecten van een bepaald project coördineren door hiervoor een instantie aan te wijzen, zonder afbreuk te doen aan eventuele andersluidende bepalingen in andere toepasselijke wetgeving van de Unie. In het kader van de gemeenschappelijke procedure als bedoeld in de eerste en de tweede alinea streven de lidstaten ernaar dat ze één beoordeling van de milieueffecten van een bepaald project uitvoeren, zoals vereist door de toepasselijke wetgeving van de Unie, onverminderd eventuele andersluidende bepalingen in andere toepasselijke wetgeving van de Unie. De Commissie verstrekt richtsnoeren inzake de instelling van gecoördineerde of gemeenschappelijke procedures voor projecten die gelijktijdig worden onderworpen aan beoordelingen in het kader van zowel deze richtlijn als de Richtlijnen 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2009/147/EG of 2010/75/EU.	
4. Onverminderd de bepalingen van artikel 7 kunnen de lidstaten in uitzonderlijke gevallen voor een bepaald project vrijstelling verlenen van de bepalingen van deze richtlijn, indien de toepassing van deze bepalingen nadelige gevolgen zou hebben voor het doel van het project, mits aan de doelstellingen van deze richtlijn wordt voldaan. In dit geval: a) gaan de lidstaten na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is; b) stellen zij de gegevens die zijn verzameld door andere vormen van beoordeling zoals bedoeld onder a), alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het betrokken publiek; c) stellen zij de Commissie, voordat de vergunning wordt verleend, op de hoogte van de redenen waarom	Artikel 4.3.3, §5 §5. De Vlaamse Regering kan op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een welbepaald project dat aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen, in uitzonderlijke gevallen vrijstellen van de verplichting tot milieubeoordeling als de toepassing van de bepalingen over de milieubeoordeling nadelige gevolgen heeft voor het doel van het project en als aan de doelstellingen van deze titel wordt voldaan. In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de Vlaamse Regering na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en stelt de verzamelde informatie alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het publiek.

de vrijstelling is verleend en verschaffen zij haar alle informatie die zij waar dat van toepassing is ter beschikking van hun eigen onderdanen stellen. De Commissie zendt de ontvangen documenten onmiddellijk door aan de andere lidstaten. De Commissie brengt elk jaar bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van dit lid.	Voor de vergunningsbeslissing wordt genomen, brengt de Vlaamse Regering de Europese Commissie op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend en verschaft ze haar alle informatie die aan de bevolking ter beschikking is gesteld. Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de vrijstelling en de inhoud van het gemotiveerde verzoek, vermeld in het eerste lid, en voor de kennisgeving, vermeld in het vierde lid.
5. Onverminderd artikel 7 kunnen de lidstaten in gevallen waarin een project middels een specifieke nationale wet wordt aangenomen, dat project vrijstelling verlenen van de bepalingen inzake openbare raadpleging zoals vastgelegd in deze richtlijn, mits aan de doelstellingen van deze richtlijn wordt voldaan. De lidstaten stellen de Commissie om de twee jaar na 16 mei 2017 in kennis van elk geval waarin zij de in de eerste alinea bedoelde vrijstelling hebben toegepast.	Artikel 4.3.3, §6 §6. Een project dat met een specifiek decreet wordt aangenomen, kan door het decreet in kwestie vrijgesteld worden van de bepalingen over de openbare raadpleging over het project-MER, zoals vastgelegd in hoofdstuk 4 van deze titel, als aan de doelstellingen, vermeld in artikel 4.2.1, wordt voldaan. Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de vrijstelling, vermeld in het eerste lid. Vanaf 16 mei 2025 brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. om de twee jaar de Commissie op de hoogte van elk geval waarin de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.
Artikel 3	

1. Bij de milieueffectbeoordeling worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren: a) de bevolking en de menselijke gezondheid; b) de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor op grond van Richtlijn 92/43/EEG en Richtlijn 2009/147/EG beschermde soorten en habitats; c) land, bodem, water, lucht en klimaat; d) materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap; e) de samenhang tussen de onder a) tot en met d) genoemde factoren.	Artikel 4.4.5, §1, eerste lid §1. Bij de milieubeoordeling van een project worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren: 1° de bevolking en de menselijke gezondheid; 2° de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor de beschermde soorten en habitats, vermeld in bijlage I tot en met IV van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu; 3° land, bodem, water, lucht en klimaat; 4° materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap; 5° de samenhang tussen de factoren, vermeld in punt 1° tot en met 4°.
2. De in lid 1 bedoelde effecten op de factoren die zijn beschreven in de eerste alinea omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.	Artikel 4.4.5, §1, tweede lid De effecten op de factoren, vermeld in het eerste lid, omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.
Artikel 4	
1. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.	Artikel 4.3.3., §1, 1° §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende vergunningsplichtige projecten: 1° een milieubeoordeling: voor de categorieën van projecten die de Vlaamse Regering aanwijst als projecten die van rechtswege aan een milieubeoordeling zijn onderworpen;
2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen	Artikel 4.3.3, §1, 2° §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende

5 tot en met 10, zulks: a) door middel van een onderzoek per geval, of b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria. De lidstaten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen.	vergunningsplichtige projecten: 1° […] 2° een milieubeoordeling of een screening: voor de andere categorieën van projecten dan de projecten, vermeld in punt 1°, die de Vlaamse Regering aanwijst aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.
3. Wanneer een onderzoek per geval wordt uitgevoerd of drempelwaarden of criteria worden vastgesteld met het oog op lid 2, moet met de relevante, in bijlage III vastgestelde selectiecriteria rekening worden gehouden. De lidstaten kunnen drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten niet hoeven te worden onderworpen aan het besluit op grond van de leden 4 en 5, en evenmin aan een milieueffectbeoordeling, en/of drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten in elk geval worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling, maar niet aan een besluit op grond van de leden 4 en 5.	Artikel 4.3.6, §§1 en2 §1. Voor de projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2°, aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben. §2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde overheid heeft ingediend, of het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen. Als de bevoegde overheid beslist dat het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd. Als de bevoegde overheid beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer deze heeft voorgesteld, de geplande

	maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.
4. Wanneer de lidstaten beslissen een besluit te vereisen voor in bijlage II genoemde projecten, verstrekt de opdrachtgever informatie over de kenmerken van het project en over de waarschijnlijk aanzienlijke effecten daarvan op het milieu. De gedetailleerde lijst van de te verstrekken informatie is vastgesteld in bijlage IIA. De opdrachtgever houdt, voor zover relevant, rekening met de beschikbare resultaten van andere relevante beoordelingen van de milieueffecten, die zijn gedaan op grond van andere wetgeving van de Unie dan deze richtlijn. De opdrachtgever kan tevens een beschrijving verstrekken van kenmerken van het project en/of van de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.	Artikel 4.3.6, §4 §4. De screening, vermeld in paragraaf 1, bevat ten minste de volgende elementen: 1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen project met in het bijzonder: a) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, van sloopwerken; b) een beschrijving van de locatie van het project met bijzondere aandacht voor de kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop het project een invloed kan hebben; 2° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project; 3° als er informatie over deze effecten beschikbaar is: een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project ten gevolge van: a) de verwachte residuen en emissies en de productie van afvalstoffen, als dat van toepassing is; b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, namelijk bodem, land, water en biodiversiteit; 4° in voorkomend geval een beschrijving van de kenmerken van het voorgenomen project of van de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke milieueffecten zouden zijn geweest. Bij de opmaak van de screening, vermeld in paragraaf 1, wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de beschikbare resultaten van andere relevante

	beoordelingen van de milieueffecten die zijn gemaakt met toepassing van deze titel of met toepassing van andere regelgeving. Als de initiatiefnemer beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de initiatiefnemer de belangrijkste redenen die zijn beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd. De Vlaamse Regering stelt de vorm en de inhoud van de screening, vermeld in paragraaf 1, vast.
5. De bevoegde instantie neemt haar besluit op basis van de door de opdrachtgever overeenkomstig lid 4 verstrekte informatie waarbij zij, voor zover relevant, rekening houdt met de resultaten van voorafgaande controles of op grond van andere milieuwetgeving van de Unie dan deze richtlijn uitgevoerde beoordelingen van de effecten op het milieu. Het besluit wordt openbaar gemaakt en: a) bevat, indien besloten wordt dat het project aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project aan een dergelijke beoordeling moet worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van bijlage III, of b) bevat, indien besloten wordt dat het project niet aan een milieueffectbeoordeling hoeft te worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project niet aan een dergelijke beoordeling hoeft te worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van de lijst van bijlage III, en, indien de opdrachtgever deze heeft voorgesteld, kenmerken van het project en/of geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat	Artikel 4.3.6, §§2, 3 en 5 §2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde overheid heeft ingediend, of het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen. Als de bevoegde overheid beslist dat het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd. Als de bevoegde overheid beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer deze heeft

anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.	voorgesteld, de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest. §3. Als uit de toets, vermeld in paragraaf 1, of uit de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 2, blijkt dat het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben, onderwerpt de initiatiefnemer het voorgenomen project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4. […] §5. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, wordt bekendgemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.
6. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie haar besluit zo snel mogelijk neemt, en uiterlijk binnen een termijn van 90 dagen na de datum waarop de opdrachtgever alle op grond van lid 4 vereiste informatie heeft ingediend. In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde instantie die termijn verlengen; in dat geval deelt zij de opdrachtgever schriftelijk mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een besluit wordt verwacht.	Artikel 4.3.6, §§1, 2, eerste lid en §5 §1. Voor de projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2°, aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben. §2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde overheid heeft ingediend, of het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen. […] §5. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, wordt bekendgemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.
Artikel 5	
1. Wanneer een milieueffectbeoordeling is vereist, dient de opdrachtgever een milieueffectbeoordelingsrapport op te	Artikel 4.4.5, §2 §2. Het project-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:

stellen en in te dienen. De door de opdrachtgever te verstrekken informatie bevat ten minste: a) een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project; b) een beschrijving van de waarschijnlijk aanzienlijke milieueffecten van het project; c) een beschrijving van de kenmerken van het project en/of de geplande maatregelen om de waarschijnlijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, indien mogelijk, te compenseren; d) een beschrijving van de redelijke alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, die relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project; e) een niet-technische samenvatting van de onder a) tot en met d) bedoelde gegevens, en f) alle in bijlage IV bedoelde aanvullende informatie die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die hierdoor kunnen worden beïnvloed. Wanneer er een advies wordt uitgebracht op grond van lid 2, is het milieueffectbeoordelingsrapport gebaseerd op dat advies en bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het project te komen, waarbij rekening wordt gehouden met de bestaande kennis en beoordelingsmethodes. Om overlappingen van beoordelingen te voorkomen, houdt de opdrachtgever bij het opstellen van het milieueffectbeoordelingsrapport rekening	1° een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project; 2° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet; 3° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project; 4° een beschrijving van de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om de mogelijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren; 5° een beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht en die, onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project, relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project; 6° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 5°; 7° alle aanvullende informatie als vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die daardoor kunnen worden beïnvloed. Het project-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project te komen. In het project-MER wordt rekening gehouden met: 1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden; 2° de inhoud en het

met de beschikbare resultaten van andere op grond van nationale of Uniewetgeving uitgevoerde relevante beoordelingen.	detailleringsniveau van het project. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het project-MER. Artikel 4.2.4. In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen: 1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces; 2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken
2. Op verzoek van de opdrachtgever brengt de bevoegde instantie, met inachtneming van de door de opdrachtgever verstrekte informatie, met name over de specifieke kenmerken van het project (inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan) en over de te verwachten milieueffecten ervan, een advies uit over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de door de opdrachtgever in het milieueffectbeoordelingsrapport op te nemen informatie overeenkomstig lid 1 van dit artikel. De bevoegde instantie raadpleegt de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties voordat zij haar advies uitbrengt.	Artikel 4.4.3, §§2 t.e.m.6 §2. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst, raadplegen over een voorstel van scoping. Het voorstel van scoping bevat minstens: 1° informatie over de specifieke kenmerken van het project, inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan; 2° informatie over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten ervan. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de bijkomende informatie die in het voorstel van

De lidstaten kunnen de bevoegde instanties er tevens toe verplichten een advies als bedoeld in de eerste alinea, te verstrekken, ongeacht of de opdrachtgever daarom verzoekt.	scoping opgenomen moet worden en de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun advies moeten verlenen. §3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren. §4. Op verzoek van de initiatiefnemer brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies uit over het voorstel van scoping. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen van de adviesinstanties, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek. §5. De Vlaamse Regering kan bepalen welke projecten aan een geïntegreerd scopingsadvies onderworpen moeten worden. In dat geval verleent het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies conform paragraaf 4, tweede en derde lid. §6. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of nadien bij de advisering, vermeld in paragraaf 2, 4 of 5, blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de

	informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijn mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het project. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.
3. Om de volledigheid en kwaliteit van het milieueffectbeoordelingsrapport te waarborgen, dient: a) de opdrachtgever te waarborgen dat het milieueffectbeoordelingsrapport wordt opgesteld door bekwame deskundigen; b) de bevoegde instantie te waarborgen dat zij beschikt over, of indien nodig toegang heeft tot, voldoende expertise om het milieueffectbeoordelingsrapport te onderzoeken, en c) de bevoegde instantie indien nodig de opdrachtgever om aanvullende informatie te verzoeken, overeenkomstig bijlage IV, die rechtstreeks ter zake doend is om te komen tot de gemotiveerde conclusie inzake de aanzienlijke milieueffecten van het project.	Lid 3, a) wordt omgezet middels artikel 4.5.1, §1 en artikel 4.5.2. Artikel Art. 4.5.1. §1. Het milieueffectrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer. Om het milieueffectrapport op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Het team bestaat uit erkende MER-deskundigen als het gaat om een project-MER. […] Artikel 4.5.2. De bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, zijn van toepassing op de erkenning van coördinatoren en deskundigen. Lid 3, b) wordt omgezet middels artikel 4.2.1, derde lid Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of hebben toegang tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken

	en de kwaliteit ervan te beoordelen. *Lid 3, c) wordt omgezet in de sectorale regelgeving*
4. Zo nodig zorgen de lidstaten ervoor dat instanties die over relevante informatie beschikken, in het bijzonder gelet op artikel 3, deze informatie ter beschikking stellen aan de opdrachtgever.	Artikel 4.5.3. §1. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzamelt, beheert en actualiseert de wetenschappelijke onderbouwingen en informatie die nodig zijn om de kwaliteit en de uniformiteit van de milieubeoordeling te garanderen, en het stelt die wetenschappelijke onderbouwingen en informatie ook ter beschikking van: 1°het publiek; 2°de initiatiefnemers; 3°de erkende MER-coördinatoren; 4°de deskundigen; 5°de bevoegde overheden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. faciliteert de samenwerking van de erkende MER-deskundigen, de erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties om een kennisnetwerk over milieueffectrapportage te onderhouden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult zijn taken op objectieve wijze en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft. §2. Op verzoek van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. bezorgt de initiatiefnemer de data die zijn gebruikt om het milieueffectrapport op te maken, aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de voormelde bezorging van data.
Artikel 6	
1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de instanties die op grond van hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied of	Artikel 4.4.7, §§2 t.e.m. 4 §2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-

op grond van hun lokale of regionale bevoegdheden met het project te maken kunnen krijgen, de gelegenheid krijgen om advies uit te brengen over de door de opdrachtgever verstrekte informatie en over de aanvraag om een vergunning, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de in artikel 8 bis, lid 3, genoemde gevallen. Daartoe wijzen de lidstaten in het algemeen of per geval de te raadplegen instanties aan. Deze instanties worden in kennis gesteld van de krachtens artikel 5 verzamelde informatie. Nadere regelingen betreffende deze raadplegingen worden door de lidstaten vastgesteld.	MER voor advies ter beschikking van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag om advies vermeld in het eerste lid, wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin de geraadpleegde instanties voormelde adviezen meedelen. §3. De bevoegde overheid stelt het project-MER ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Na afsluiting van het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure, toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het project-MER: 1° aan de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2; 2° in voorkomend geval, aan zijn scopingsadvies of aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4 en §5; 3° aan de adviezen, opmerkingen en meningen, vermeld in artikel 4.4.7, §1 en §2; 4° in voorkomend geval, het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging vermeld in artikel 4.4.3, §6 en artikel 4.4.7, §4. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan naast de adviezen, vermeld in paragraaf 2, ook het advies inwinnen van iedere dienst, instelling of organisatie die activiteiten ontwikkelt op het vlak van energie, leefmilieu, waterbeleid, landinrichting, natuurbehoud, ruimtelijke ordening, veiligheid of mobiliteit die ze nuttig acht voor de toetsing, vermeld in het tweede lid. Het resultaat van de toetsing, vermeld in het tweede lid, leidt tot de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER. De Vlaamse Regering bepaalt de

	wijze waarop het project-MER ter beschikking wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zijn beslissing tot goedkeuring of afkeuring meedeelt. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER en voor de bekendmaking ervan. §4. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten: 1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; 2° het project-MER; 3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De voormelde mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen, de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook

	de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd. §5. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, de beslissing tot de goedkeuring of afkeuring van het project-MER, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek. De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld
2. Om te zorgen dat het betrokken publiek daadwerkelijk inspraak krijgt in de besluitvormingsprocedure, wordt het publiek in een vroegtijdig stadium van de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures en ten laatste zodra er redelijkerwijs informatie kan worden verstrekt, langs elektronische weg en via openbare bekendmakingen of andere passende middelen op de hoogte gebracht van de volgende kwesties: a) de aanvraag om een vergunning; b) het feit dat het project aan een milieueffectbeoordelingsprocedure is onderworpen en, voor zover relevant, het feit dat artikel 7 van toepassing is; c) nadere gegevens betreffende de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de besluitvorming, die waarbij relevante informatie kan worden verkregen, die waaraan opmerkingen of vragen kunnen worden voorgelegd en nadere gegevens betreffende de termijnen voor het toezenden van opmerkingen of vragen; d) de aard van de eventuele besluiten of, indien van toepassing, van het ontwerpbesluit; e) een indicatie van de	Artikel 4.4.7, §1 §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag voor het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen. Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

beschikbaarheid van de ingevolge artikel 5 verzamelde informatie; f) tijd, plaats en wijze van verstrekking van de relevante informatie; g) nadere gegevens inzake de regelingen voor inspraak die ingevolge lid 5 van dit artikel zijn vastgesteld.	De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat het volgende binnen een redelijke termijn aan het betrokken publiek ter beschikking wordt gesteld: a) de ingevolge artikel 5 verzamelde informatie; b) in overeenstemming met de nationale wetgeving, de voornaamste rapporten en adviezen die aan de bevoegde instanties zijn uitgebracht op het tijdstip waarop het betrokken publiek wordt geïnformeerd in overeenstemming met lid 2; c) overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie (1), andere informatie dan de in lid 2 bedoelde die relevant is voor het besluit overeenkomstig artikel 8 van deze richtlijn en die pas beschikbaar wordt nadat het betrokken publiek overeenkomstig lid 2 van dit artikel is geïnformeerd.	*Deze bepaling wordt mede omgezet in de sectorale regelgeving.*
4. Het betrokken publiek dient in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak in de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures te krijgen en heeft daartoe het recht, wanneer alle opties open zijn, opmerkingen en meningen kenbaar te maken aan de bevoegde instantie(s) voordat het besluit over de vergunningsaanvraag wordt genomen.	
5. De nadere regelingen voor het informeren van het publiek, bijvoorbeeld met aanplakbiljetten binnen een bepaalde omtrek of publicatie in lokale kranten, en voor de raadpleging van het betrokken publiek, bijvoorbeeld schriftelijk of met	

een openbare enquête, worden vastgesteld door de lidstaten. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de relevante informatie langs elektronische weg beschikbaar wordt gesteld aan het publiek, ten minste via een centraal portaal of gemakkelijk toegankelijke toegangspunten, op het geschikte bestuursniveau.	
6. Er wordt voor de verschillende fasen in redelijke termijnen voorzien met voldoende tijd om: a) de in lid 1 bedoelde instanties en het publiek te informeren, en b) het betrokken publiek en de in lid 1 bedoelde instanties de gelegenheid te bieden zich voor te bereiden en daadwerkelijk deel te nemen aan de milieubesluitvorming als bedoeld in dit artikel.	
7. De termijn waarbinnen het betrokken publiek wordt geraadpleegd over het in artikel 5, lid 1, bedoelde milieueffectbeoordelingsrapport bedraagt ten minste 30 dagen.	
Artikel 7	
1. Wanneer een lidstaat constateert dat een project vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zal hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, de andere lidstaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer hij zijn eigen publiek informeert, onder meer toekomen: a) een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; b) informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren geeft de andere lidstaat een redelijke termijn om kenbaar te maken of hij wenst deel te nemen aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures; tevens	Artikel 4.1.6 en artikel 4.4.7, §4 Artikel 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling

kan hij de in lid 2 van dit artikel bedoelde informatie verstrekken.	van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest. De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten bezorgen.”. Artikel 4.4.7. §4. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten: 1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; 2° het project-MER; 3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.
2. Wanneer een lidstaat die krachtens lid 1 informatie ontvangt, aangeeft dat hij voornemens is aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures deel te nemen, zendt de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, voor zover hij dit nog niet heeft gedaan, de betrokken lidstaat de informatie toe die krachtens artikel 6, lid 2, moet worden verstrekt en die krachtens artikel 6, lid 3, onder a) en b), ter beschikking moet worden gesteld.	
3. Ieder van de betrokken lidstaten zorgt er tevens voor, voor zover het hem betreft, dat: a) de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie binnen een redelijke termijn ter beschikking wordt gesteld van de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en van het betrokken publiek op het grondgebied van de lidstaat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden; en b) de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en het betrokken publiek voordat een vergunning voor het project wordt verleend, de gelegenheid krijgen binnen een redelijke termijn advies over de verstrekte informatie uit te brengen aan de bevoegde instantie van de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren.	
4. De betrokken lidstaten plegen overleg over onder andere de potentiële grensoverschrijdende effecten van het project en de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen, en komen een redelijke termijn overeen waarbinnen het overleg moet plaatsvinden. Dergelijke raadplegingen kunnen via een passende gemeenschappelijke instantie worden uitgevoerd.	
5. De nadere regelingen voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4	

van dit artikel, met inbegrip van de vaststelling van de raadplegingstermijnen, worden bepaald door de betrokken lidstaten op basis van de in artikel 6, leden 5 tot 7, bedoelde regelingen en termijnen en moeten het betrokken publiek op het grondgebied van de getroffen lidstaat reële inspraakmogelijkheden verschaffen in de milieubesluitvormingsprocedures als bedoeld in artikel 2, lid 2, voor het project.	De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen en de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.
Artikel 8	
De resultaten van de raadplegingen en de krachtens de artikelen 5 tot 7 verzamelde informatie worden in het kader van de vergunningsprocedure terdege in aanmerking genomen.	Artikel 4.4.9, §1, eerste lid, 2° §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen project en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan terdege rekening met al de volgende elementen: 1° het project-MER; 2° de opmerkingen en meningen, adviezen, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §4.
Artikel 8bis	
1. Het besluit om een vergunning te verlenen bevat ten minste de volgende informatie: a) de in artikel 1, lid 2, onder g), iv), bedoelde gemotiveerde conclusie; b) alle aan het besluit gekoppelde milieuvoorwaarden, alsmede een beschrijving van alle kenmerken van het project en/of de geplande maatregelen om aanzienlijke nadelige effecten op het milieu te vermijden, te voorkomen of te beperken en, indien mogelijk, te compenseren en, in voorkomend geval, monitoringmaatregelen.	Artikel 4.4.9, §1, derde lid De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten: 1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn; 2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven; 3° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief; 4° de gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu; 5° in voorkomend geval, een
2. Het besluit om een vergunning te weigeren omvat de belangrijkste redenen voor de weigering.	
3. Wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de in artikel 2, lid 2, bedoelde	

procedures andere dan de vergunningsprocedures, worden de vereisten van de leden 1 en 2 van dit artikel, in voorkomend geval, geacht te zijn vervuld wanneer een in deze procedures genomen besluit de in die leden bedoelde informatie bevat en er mechanismen zijn vastgesteld die de vervulling van de vereisten van lid 6 van dit artikel mogelijk maken.	beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het project-MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren; 6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen; 7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van de informatie over de inspraakprocedure, vermeld in het eerste lid, 2°, en het project-MER; 8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER.
4. In overeenstemming met de in lid 1, onder b), bedoelde vereisten, zorgen de lidstaten ervoor dat de kenmerken van het project en/of de geplande maatregelen om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, indien mogelijk, te compenseren, door de opdrachtgever worden uitgevoerd, en dat de procedures voor de monitoring van de aanzienlijke nadelige milieueffecten worden vastgesteld. Het soort parameters dat wordt gemonitord en de looptijd van de monitoring moeten evenredig zijn met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten. Indien passend kan gebruik worden gemaakt van bestaande monitoringregelingen op grond van andere wetgeving van de Unie dan deze richtlijn en van nationale wetgeving, teneinde overlapping van monitoring te vermijden.	Artikel 4.5.5. Er wordt over projecten of over categorieën van projecten die gedurende een bepaalde periode zijn uitgevoerd, die aanzienlijke nadelige milieueffecten kunnen veroorzaken en waarvoor een project-MER is opgesteld, een evaluatie of een monitoringsonderzoek van de aanzienlijke nadelige milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van de projecten georganiseerd. Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, bestaande monitoringsregelingen op grond van andere wetgeving worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden. Het soort parameters dat wordt gemonitord, en de looptijd van de monitoring zijn evenredig met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de procedure van de evaluatie en de monitoring, vermeld in het eerste lid.”.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie alle in de leden 1 tot en met 3 bedoelde besluiten binnen een redelijke termijn neemt.	*Deze bepaling wordt omgezet in de sectorale regelgeving*.
6. De bevoegde instantie moet er van worden overtuigd dat de in artikel 1, lid 2, onder g), iv), bedoelde gemotiveerde conclusie, of een van de in lid 3 van dit artikel bedoelde besluiten, nog steeds actueel is bij het nemen van een besluit over het verlenen van een vergunning. Hiertoe kunnen de lidstaten termijnen vaststellen voor de geldigheid van de in artikel 1, lid 2, onder g), iv), bedoelde gemotiveerde conclusie of een van de in lid 3 van dit artikel bedoelde besluiten.	Artikel 4.4.9, §1, derde lid, 8° De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten: […] 8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER.
Artikel 9	
1. Wanneer een beslissing over het verlenen of weigeren van een vergunning is genomen, brengen de bevoegde instantie(s) het betrokken publiek en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties, overeenkomstig de nationale procedures daarvan onverwijld op de hoogte en zorgen zij ervoor dat de volgende informatie ter beschikking van het publiek en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties wordt gesteld, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de in artikel 8 bis, lid 3, bedoelde gevallen: a) de inhoud van de beslissing en de eventuele voorwaarden die daaraan zijn gekoppeld zoals bedoeld in artikel 8 bis, leden 1 en 2; b) de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van informatie over de inspraakprocedure. Dit omvat tevens de samenvatting van de resultaten van de raadplegingen en krachtens de artikelen 5 tot 7 ingewonnen informatie en de wijze waarop deze zijn meegenomen of op een of andere manier behandeld, met name de van de in artikel 7 bedoelde getroffen lidstaat ontvangen opmerkingen.	Artikel 4.1.6. en artikel 4.4.9. Artikel 4.1.6. Art. 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest.
2. De bevoegde instantie of instanties brengen elke lidstaat die overeenkomstig artikel 7 is geraadpleegd, op de hoogte en	De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die

doen hem de in lid 1 van dit artikel vermelde informatie toekomen. De geraadpleegde lidstaten zorgen ervoor dat die informatie op een geschikte wijze ter beschikking wordt gesteld van het betrokken publiek op hun grondgebied.	de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten bezorgen.”. Artikel 4.4.9. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen project en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan terdege rekening met al de volgende elementen: 1° het project-MER; 2° de opmerkingen en meningen, adviezen, de beslissing over de goed- of afkeuring van het project-MER en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §3. De bevoegde overheid kan alleen maar de vergunning verlenen als het project-MER is goedgekeurd. De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten: 1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn; 2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven; 3° de aanvaardbaarheid van te

	verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief; 4° de gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu; 5° in voorkomend geval, een beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het project-MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren; 6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen; 7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van de informatie over de inspraakprocedure vermeld in het eerste lid, 2°, en het project-MER; 8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER. §2. Als een beslissing over de vergunningsaanvraag is genomen, brengt de bevoegde overheid het betrokken publiek daarvan op de hoogte conform de bepalingen van de vergunningsprocedure in kwestie. De bevoegde overheid brengt het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.7, §2, zijn geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.7, §4, zijn betrokken, op de hoogte binnen en gedurende de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt. Artikel 4.4.2, §4, derde lid De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en

	het betrokken publiek.
Artikel 9*bis*	
De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie of instanties hun uit deze richtlijn voortvloeiende taken op objectieve wijze vervullen en zich niet bevinden in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft. Indien de bevoegde instantie tevens de opdrachtgever is, brengen de lidstaten in elk geval binnen hun organisatie van administratieve bevoegdheden een passende scheiding aan tussen conflicterende functies bij het uitvoeren van de uit deze richtlijn voortvloeiende taken	Ten aanzien van de bevoegde overheid wordt de naleving van deze bepaling gewaarborgd door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Ten aanzien van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt deze bepaling omgezet door artikel 4.5.3, §1, derde lid Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult zijn taken op objectieve wijze en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft.
Artikel 10	
Onverminderd Richtlijn 2003/4/EG doen de bepalingen van deze richtlijn niet af aan de verplichting van de bevoegde instanties tot inachtneming van de door de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de geldende rechtspraktijk opgelegde beperkingen ter bescherming van het industrieel en het handelsgeheim, met inbegrip van de intellectuele eigendom, en van het openbaar belang Wanneer artikel 7 van toepassing is, zijn de toezending van informatie aan een andere lidstaat en de ontvangst van informatie door een andere lidstaat onderworpen aan de beperkingen die gelden in de lidstaat waar het project wordt voorgesteld.	Artikel 4.4.1. De verplichtingen tot actieve openbaarheid, vermeld in dit hoofdstuk, doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel II.3 en II.4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De initiatiefnemer kan in elke fase van de milieubeoordeling, vermeld in afdeling 2 tot en met 5, conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt, verzoeken om bepaalde milieu-informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.
Artikel 10*bis*	
De lidstaten stellen voorschriften vast inzake de bij overtredingen van ingevolge deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen toe te passen sancties. De aldus vastgestelde sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.	*Deze bepaling is omgezet in de sectorale regelgeving.*
Artikel 11	
1. De lidstaten zorgen ervoor dat, in overeenstemming met het toepasselijke	*Deze bepaling is omgezet in de sectorale regelgeving.*

nationale rechtsstelsel, leden van het betrokken publiek die: a) een voldoende belang hebben, dan wel b) stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een lidstaat dit als voorwaarde stelt, in beroep kunnen gaan bij een rechtbank of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan om de materiële of formele rechtmatigheid van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de bepalingen betreffende de inspraak van het publiek van deze richtlijn aan te vechten.	
2. De lidstaten bepalen in welk stadium een besluit, handelen of nalaten kan worden aangevochten.	*Deze bepaling is omgezet in de sectorale regelgeving.*
3. Wat een voldoende belang dan wel een inbreuk op een recht vormt, wordt bepaald door de lidstaten in het licht van de doelstelling om het publiek een ruime toegang tot de rechter te verlenen. Te dien einde wordt het belang van een niet-gouvernementele organisatie die voldoet aan de vereisten van artikel 1, lid 2, geacht voldoende te zijn in de zin van lid 1, onder a), van dit artikel. Tevens worden die organisaties geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van lid 1, onder b), van dit artikel.	*Deze bepaling is omgezet in de sectorale regelgeving.*
4. De bepalingen van dit artikel sluiten een toetsingsprocedure in eerste instantie bij een bestuursrechtelijke instantie niet uit en doen niet af aan de eis dat de bestuursrechtelijke toetsingsprocedures doorlopen moeten zijn alvorens beroep bij een rechterlijke instantie kan worden ingesteld, wanneer die eis bestaat naar nationaal recht. Een dergelijke procedure moet eerlijk, billijk en snel zijn en mag niet buitensporig kostbaar zijn.	*Deze bepaling is omgezet in de sectorale regelgeving.*
5. Ter verhoging van de effectiviteit van het bepaalde in dit artikel dragen de lidstaten er zorg voor dat het publiek praktische informatie wordt verstrekt over toegang tot beroepsprocedures bij bestuursrechtelijke en rechterlijke instanties.	*Deze bepaling is omgezet in de sectorale regelgeving.*
Artikel 12	

1. De lidstaten en de Commissie wisselen inlichtingen uit over de ervaring die is opgedaan met de toepassing van deze richtlijn.	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*
2. Met name om de zes jaar na 16 mei 2017 stellen de lidstaten de Commissie in kennis, indien dergelijke gegevens beschikbaar zijn, van: a) het aantal projecten als bedoeld in de bijlagen I en II waarvoor een milieueffectbeoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 is uitgevoerd; b) de verdeling van de milieueffectbeoordelingen op basis van de in de bijlagen I en II vastgestelde projectcategorieën; c) het aantal projecten als bedoeld in bijlage II waarover een besluit is genomen overeenkomstig artikel 4, lid 2; d) de gemiddelde duur van het milieueffectbeoordelingsproces; e) een algemene schatting van de gemiddelde directe kosten van de milieueffectbeoordelingen, met inbegrip van de effecten van de toepassing van deze richtlijn voor het midden- en kleinbedrijf.	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*
3. Aan de hand van deze uitwisseling van inlichtingen legt de Commissie indien noodzakelijk aan het Europees Parlement en de Raad aanvullende voorstellen voor teneinde een voldoende gecoördineerde toepassing van deze richtlijn te garanderen.	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*
Artikel 13	
De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*
Artikel 14	
Richtlijn 85/337/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage V, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage V, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen. Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*

onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VI.	
Artikel 15	
Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*
Artikel 16	
Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.	*Deze bepaling wordt niet omgezet middels huidig ontwerp van decreet.*
Bijlage I	Artikel 4.3.3, §1, 1° DABM Deze bepaling werd verder omgezet in de sectorale regelgeving.
Bijlage II	Artikel 4.3.3, §1, 2° DABM Deze bepaling werd verder omgezet in de sectorale regelgeving.
Bijlage IIA	Artikel 4.3.6, §4 DABM
Bijlage III	Artikel 4.3.6. §1 en bijlage I DABM
Bijlage IV	Artikel 4.4.5. en bijlage II DABM
Bijlage V	*Deze bepaling behoeft geen omzetting*
Bijlage VI	*Deze bepaling behoeft geen omzetting*

RICHTLIJN (EU) 2001/42/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's
en
RICHTLIJN (EU) 2011/92/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (codificatie)

Concordantietabel 'B'

tabel die uitgaat van de artikelen van de omzettingsmaatregel zodat duidelijk gemaakt wordt dat de artikelen van de omzettingsmaatregel gelezen moeten worden in het licht van de overeenstemmende artikelen van de richtlijn

[XXX]

Vlaamse omzettingsmaatregel	Richtlijnen
decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals gewijzigd door voorliggend ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage	Richtlijn (EU) 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (hierna 'SMEB-richtlijn') en/of 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (codificatie)(hierna 'MEB-richtlijn')
Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling	
Artikel 1	
Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid	
Artikel 2	
In het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

oktober 2022, wordt titel IV, die bestaat uit artikel 4.1.1 tot en met 4.7.2, opgeheven.	
Artikel 3	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 21 oktober 2022, wordt een titel IV ingevoegd, die luidt als volgt: "Titel IV. Milieueffectrapportage".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 4	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Hoofdstuk 1. Definities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 5	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt: "Afdeling 1. Definities".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 6	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 5, een artikel 4.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
1° actie: een plan, een programma of een project;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
2° betrokken publiek: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon en ook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of mogelijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de voorgenomen actie, waarbij niet-	Artikel 1 (2) e) MEB-richtlijn „betrokken publiek": het publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures. Voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele

gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn;	organisaties die zich voor milieubescherming inzetten en voldoen aan de eisen van nationaal recht, geacht belanghebbende te zijn;
3° bevoegde overheid: de overheid die bevoegd is om een plan of programma vast te stellen of om over de vergunningsaanvraag van een project te beslissen;	Artikel 1 (2) f) MEB-richtlijn f) „bevoegde instantie" of „bevoegde instanties": de instantie of instanties die de lidstaten aanwijzen om de taken uit te voeren, die uit deze richtlijn voortvloeien;
4° grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten: de milieueffecten, van een voorgenomen actie die zich volledig of gedeeltelijk situeert op het grondgebied van het Vlaamse Gewest die worden teweeggebracht in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een ander gewest;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
5° initiatiefnemer:	
a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen: de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;	
b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
c) voor de verplichtingen voor andere plannen en programma's dan de plannen en programma's, vermeld in punt a) en punt b): de instantie die het initiatief neemt om een plan of programma op te stellen of te wijzigen;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
d) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;	Artikel 1 (2) b) MEB-richtlijn „opdrachtgever": de aanvrager van een vergunning voor een particulier project of de overheidsinstantie die het initiatief tot een project neemt;
6° milieubeoordeling: het proces dat bestaat uit de volgende stappen: a) een milieueffectrapport voorbereiden en opstellen; b) raadplegingen van adviesinstanties en het betrokken publiek uitvoeren; c) het onderzoek door de bevoegde overheid van de informatie die in het milieueffectrapport is gepresenteerd, en, in	Artikel 1 (2) g) MEB-richtlijn g) „milieueffectbeoordeling": een proces bestaande uit: i. de voorbereiding van een milieueffectbeoordelingsrapport door de opdrachtgever, zoals bedoeld in artikel 5, leden 1 en 2; ii. de uitvoering van raadplegingen zoals bedoeld in artikel 6 en, voor zover relevant, artikel 7;

voorkomend geval, van alle aanvullende informatie die de initiatiefnemer verstrekt, en van alle relevante informatie die via de raadplegingen, vermeld in punt b), is ontvangen; d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu. In die conclusie wordt rekening gehouden met de resultaten van het onderzoek, vermeld in punt c), de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en, in voorkomend geval, haar eigen aanvullende onderzoek; e) voor plannen en programma's: de verklaring die samenvat op welke wijze milieuoverwegingen in het plan of programma zijn geïntegreerd en op welke wijze in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de raadplegingen, vermeld in punt b), rekening is gehouden, en die de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van andere redelijke alternatieven die zijn behandeld; f) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project; g) de informatieverstrekking over de beslissing over de actie;	iii. het onderzoek door de bevoegde instantie van de in het milieueffectbeoordelingsrapport gepresenteerde informatie en in voorkomend geval van alle aanvullende informatie die door de opdrachtgever wordt verstrekt overeenkomstig artikel 5, lid 3, en van alle via de raadplegingen op grond van de artikelen 6 en 7, ontvangen relevante informatie; iv. de gemotiveerde conclusie van de bevoegde instantie inzake de aanzienlijke effecten van het project op het milieu, waarbij rekening wordt gehouden met de resultaten van het onderzoek als bedoeld onder iii), en, indien van toepassing, haar eigen aanvullende onderzoek, en v. de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde instantie in een van de besluiten als bedoeld in artikel 8 bis. Punt e) en overige punten zijn tevens omzetting van artikel 2 b) SMEB-richtlijn b) "milieubeoordeling": het opstellen van een milieurapport, het raadplegen, het rekening houden met het milieurapport en de resultaten van de raadpleging bij de besluitvorming, alsmede het verstrekken van informatie over het besluit, overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9;
7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin, van een voorgenomen actie	Artikel 2 c) SMEB-richtlijn c) milieurapport": deel van de documentatie bij het plan of

en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden;	het programma dat de in artikel 5 en bijlage I vereiste informatie bevat;
8° plan-MER: een milieueffectrapport over een plan of programma;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
9° project-MER: een milieueffectrapport over een project;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
10° milieueffectrapportage, afgekort m.e.r.: het uitvoeren van een milieubeoordeling of het nagaan aan de hand van een screening of een milieubeoordeling vereist is;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
11° niet-technische samenvatting: een samenvatting van het milieueffectrapport die voldoende begrijpelijk is en het publiek en de instantie die bij de besluitvorming zijn betrokken, voldoende inzichten verschaft om zich een oordeel te kunnen vormen over de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
12° plan of programma: een plan of een programma, met inbegrip van een plan of een programma dat de Europese Unie meefinanciert, en de wijzigingen ervan, dat voldoet aan al de volgende voorwaarden: a) het is door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau opgesteld en/of vastgesteld of het is door een instantie opgesteld om door een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld; b) het is op grond van wettelijke of van bestuursrechtelijke bepalingen voorgeschreven;	Artikel 2 a) SMEB-richtlijn „plannen en programma's”: plannen en programma's, met inbegrip van die welke door de Gemeenschap worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, — die door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau worden opgesteld en/of vastgesteld of die door een instantie worden opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het parlement of de regering te worden vastgesteld en — die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn voorgeschreven;

13° project: a) de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken; b) andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;	Artikel 1 (2) a) MEB-richtlijn a) „project”: — de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken, — andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;
14° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;	Artikel 1 (2) d) MEB-richtlijn en artikel 2 d) SMEB-richtlijn Artikel 1 (2) d) MEB-richtlijn d) „publiek”: één of meer natuurlijke personen of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen; Artikel 2 d) SMEB-richtlijn d) „het publiek”: één of meer natuurlijke of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen.
15° scoping: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport worden vastgesteld;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
16° scopingsadvies: een advies over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van de informatie die de initiatiefnemer in het milieueffectrapport moet opnemen;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
17° screening: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin van een voorgenomen actie wordt aangegeven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn;	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
18° vergunning: de beslissing van de bevoegde overheid waardoor de initiatiefnemer het recht verkrijgt om het project uit te voeren;	Artikel 1 (2) c) MEB-richtlijn c) „vergunning”: het besluit van de bevoegde instantie of instanties

	waardoor de opdrachtgever het recht verkrijgt om het project uit te voeren;
19° Vlaams expertisecentrum milieueffectrapportage, afgekort Vlaams expertisecentrum m.e.r: de instantie die belast is met taken van milieueffectrapportage.”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 7	
In artikel 4.1.1., 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX], worden de woorden “, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER” opgeheven.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 8	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 2. Algemene bepalingen”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 9	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 8, een artikel 4.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.1.2. Behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale regelgeving voor plannen, programma’s en projecten, mag voor de adviesaanvragen, vermeld in deze titel, aan de vereiste van een advies worden voorbijgegaan als er geen advies wordt uitgebracht binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 10	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.1.3. De procedures, vermeld in deze titel, en ook de milieubeoordeling en de terbeschikkingstelling van de	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

relevante milieu-informatie kunnen volledig of gedeeltelijk digitaal verlopen conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.”.	
Artikel 11	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.1.4. Voor een plan of een programma dat conform artikel 4.3.2 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over het plan of programma geïntegreerd worden. Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.3.2. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.”.	Artikel 4 (1) en (2) SMEB richtlijn 1. De in artikel 3 bedoelde milieubeoordeling wordt uitgevoerd tijdens de voorbereiding en vóór de vaststelling of onderwerping aan de wetgevingsprocedure van een plan of programma. 2. De voorschriften van deze richtlijn worden ofwel verwerkt in bestaande procedures van de lidstaten voor de vaststelling van plannen en programma's ofwel opgenomen in procedures die worden vastgesteld om aan deze richtlijn te voldoen. *De omzetting van deze bepalingen volgt uit de systematiek die vervat ligt in het ontwerp van decreet: het ontwerp van decreet biedt een generiek spoor aan voor de plan-milieubeoordeling overeenkomstig de SMEB-Richtlijn. De bestaande geïntegreerde procedures blijven bestaan.*
Artikel 12	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.1.5. Voor een project dat conform artikel 4.3.3 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over dit project geïntegreerd worden. Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een project dat overeenkomstig artikel 4.3.3. onder de werkingssfeer	Artikel 2 (2) MEB-richtlijn 2. De milieueffectbeoordeling kan worden geïntegreerd in de bestaande procedures van de lidstaten voor het verlenen van vergunningen voor projecten of, bij gebreke hiervan, in andere procedures of in de procedures die moeten worden ingesteld om aan de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen.

van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.”.	
Artikel 13	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 3. Milieueffecten van acties van andere landen of gewesten”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 14	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 13, een artikel 4.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest. De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest binnen een redelijke termijn worden	Artikel 7 en 9 MEB-richtlijn en Artikel 7 SMEB-richtlijn Artikel 7 MEB-richtlijn 1. Wanneer een lidstaat constateert dat een project vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zal hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, de andere lidstaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer hij zijn eigen publiek informeert, onder meer toekomen: a) een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; b) informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren geeft de andere lidstaat een redelijke termijn om kenbaar te maken of hij wenst deel te nemen aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures; tevens kan hij de in lid 2 van dit artikel bedoelde informatie verstrekken. 2. Wanneer een lidstaat die krachtens lid 1 informatie ontvangt, aangeeft dat hij voornemens is aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures deel te nemen, zendt de lidstaat op het

geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten bezorgen.”.	grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, voor zover hij dit nog niet heeft gedaan, de betrokken lidstaat de informatie toe die krachtens artikel 6, lid 2, moet worden verstrekt en die krachtens artikel 6, lid 3, onder a) en b), ter beschikking moet worden gesteld. 3. Ieder van de betrokken lidstaten zorgt er tevens voor, voor zover het hem betreft, dat: a) de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie binnen een redelijke termijn ter beschikking wordt gesteld van de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en van het betrokken publiek op het grondgebied van de lidstaat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden; en b) de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en het betrokken publiek voordat een vergunning voor het project wordt verleend, de gelegenheid krijgen binnen een redelijke termijn advies over de verstrekte informatie uit te brengen aan de bevoegde instantie van de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren. 4. De betrokken lidstaten plegen overleg over onder andere de potentiële grensoverschrijdende effecten van het project en de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen, en komen een redelijke termijn overeen waarbinnen het overleg moet plaatsvinden. Dergelijke raadplegingen kunnen via een passende gemeenschappelijke instantie worden uitgevoerd. 5. De nadere regelingen voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4 van dit artikel, met inbegrip van de vaststelling van de raadplegingstermijnen, worden bepaald door de betrokken lidstaten op basis van de in artikel 6, leden 5 tot 7, bedoelde regelingen en termijnen en moeten het betrokken publiek op het grondgebied

	van de getroffen lidstaat reële inspraakmogelijkheden verschaffen in de milieubesluitvormingsprocedures als bedoeld in artikel 2, lid 2, voor het project. Artikel 9 MEB-richtlijn 1. Wanneer een beslissing over het verlenen of weigeren van een vergunning is genomen, brengen de bevoegde instantie(s) het betrokken publiek en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties, overeenkomstig de nationale procedures daarvan onverwijld op de hoogte en zorgen zij ervoor dat de volgende informatie ter beschikking van het publiek en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties wordt gesteld, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de in artikel 8 bis, lid 3, bedoelde gevallen: a) de inhoud van de beslissing en de eventuele voorwaarden die daaraan zijn gekoppeld zoals bedoeld in artikel 8 bis, leden 1 en 2; b) de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van informatie over de inspraakprocedure. Dit omvat tevens de samenvatting van de resultaten van de raadplegingen en krachtens de artikelen 5 tot 7 ingewonnen informatie en de wijze waarop deze zijn meegenomen of op een of andere manier behandeld, met name de van de in artikel 7 bedoelde getroffen lidstaat ontvangen opmerkingen. 2. De bevoegde instantie of instanties brengen elke lidstaat die overeenkomstig artikel 7 is geraadpleegd, op de hoogte en doen hem de in lid 1 van dit artikel vermelde informatie toekomen. De geraadpleegde lidstaten zorgen ervoor dat die informatie op een geschikte wijze ter beschikking wordt gesteld van het betrokken publiek op hun grondgebied.

	Artikel 7 SMEB-richtlijn 1. Wanneer een lidstaat van oordeel is dat de uitvoering van een voor zijn grondgebied voorbereid plan of programma aanzienlijke milieueffecten in een andere lidstaat kan hebben, of wanneer een lidstaat die aanzienlijke gevolgen kan ondergaan hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan het plan of programma wordt voorbereid vóór de vaststelling van dat plan of programma of vóór de onderwerping daarvan aan de wetgevingsprocedure een exemplaar van het ontwerp-plan of -programma en van het desbetreffende milieurapport aan de andere lidstaat toekomen. 2. Een lidstaat die uit hoofde van lid 1 een exemplaar van een ontwerp-plan of -programma en van een milieurapport ontvangt, deelt de andere lidstaat mee of hij raadpleging wenst alvorens dat plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen. In dat geval gaan de betrokken lidstaten tot raadpleging over met betrekking tot de mogelijke grensoverschrijdende milieueffecten van de uitvoering van het plan of programma, en tot de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen. Waar dergelijke raadpleging plaatsvindt, komen de betrokken lidstaten gedetailleerde regelingen overeen om ervoor te zorgen dat de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties en het in artikel 6, lid 4, bedoelde publiek in de lidstaat die aanzienlijke gevolgen kan ondergaan, binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd en de gelegenheid krijgen hun mening kenbaar te maken. 3. Als uit hoofde van dit artikel grensoverschrijdende raadpleging is vereist, komen de lidstaten aan het begin van die raadpleging een redelijke termijn overeen voor de duur van het

	overleg.
Artikel 15	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Hoofdstuk 2. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 16	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt: "Afdeling 1. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 17	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 16, een artikel 4.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.2.1. Om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien, beoogt de milieubeoordeling, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken op het milieubelang en de gezondheid van de mens, een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen. Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de milieubeoordeling de volgende essentiële kenmerken: 1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu, van een	Artikel 1 SMEB-richtlijn Deze richtlijn heeft ten doel te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en bij te dragen tot de integratie van milieuoverwegingen in de voorbereiding en vaststelling van plannen en programma's, met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling, door ervoor te zorgen dat bepaalde plannen en programma's die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben overeenkomstig deze richtlijn aan een milieubeoordeling worden onderworpen. Artikel 5 (3) lid 1 punt e) MEB-richtlijn 3. Om de volledigheid en kwaliteit van het milieueffectbeoordelingsrapport te waarborgen, dient: […]; b) de bevoegde instantie te waarborgen dat zij beschikt over, of indien nodig toegang heeft tot, voldoende expertise om het

voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of, als dat mogelijk is, te compenseren; 2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie; 3° de raadpleging van het betrokken publiek en de informatieverstrekking over de doorwerking van de milieubeoordeling in de besluitvorming over de voorgenomen actie. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of hebben toegang tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken en de kwaliteit ervan te beoordelen.”.	milieueffectbeoordelingsrapport te onderzoeken, en […].
Artikel 18	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 2. Relaties tussen effectbeoordelingen”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 19	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 18, een artikel 4.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.2.2. Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's, wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met de uitvoering van de	Artikel 4 (3) SMEB-richtlijn 3. Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's houden de lidstaten, om overlapping van beoordelingen te voorkomen, rekening met het feit dat de beoordeling, overeenkomstig deze richtlijn, op verschillende niveaus van de hiërarchie wordt uitgevoerd.

milieubeoordeling op verschillende niveaus van de hiërarchie.”.	Hiertoe passen zij artikel 5, lid 2 en 3 toe, onder meer om overlapping van beoordelingen te voorkomen.
Artikel 20	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.2.3. Bij de milieubeoordeling wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met het stadium van het ruimere besluitvormingsproces waarin de voorgenomen actie zich voordoet en met de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld.”.	Artikel 5 (1) tweede lid MEB-richtlijn 1.[…] Wanneer er een advies wordt uitgebracht op grond van lid 2, is het milieueffectbeoordelingsrapport gebaseerd op dat advies en bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het project te komen, waarbij rekening wordt gehouden met de bestaande kennis en beoordelingsmethodes. Om overlappingen van beoordelingen te voorkomen, houdt de opdrachtgever bij het opstellen van het milieueffectbeoordelingsrapport rekening met de beschikbare resultaten van andere op grond van nationale of Uniewetgeving uitgevoerde relevante beoordelingen.
Artikel 21	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.2.4. In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen: 1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces; 2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin	Artikel 5 (1) tweede lid MEB-richtlijn en artikel 5 (2) en (3) SMEB-richtlijn Artikel 5 (1) tweede lid MEB-richtlijn 1. […] Wanneer er een advies wordt uitgebracht op grond van lid 2, is het milieueffectbeoordelingsrapport gebaseerd op dat advies en bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het project te komen, waarbij rekening wordt gehouden met de bestaande kennis en beoordelingsmethodes. Om overlappingen van beoordelingen te voorkomen, houdt de opdrachtgever bij het opstellen van het milieueffectbeoordelingsrapport rekening met de beschikbare resultaten van andere op grond van nationale of

die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.”.	Uniewetgeving uitgevoerde relevante beoordelingen. Artikel 5 (2) en (3) SMEB-richtlijn 2. Het krachtens lid 1 opgestelde milieurapport bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist, gelet op de stand van kennis en beoordelingsmethoden, de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, de fase van het besluitvormingsproces waarin het zich bevindt en de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van dat proces kunnen worden beoordeeld, teneinde overlappende beoordelingen te vermijden. 3. Relevante informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of via andere wetgeving van de Gemeenschap is verkregen, kan worden gebruikt om de in bijlage I bedoelde informatie te verstrekken.
Artikel 22	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.5 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.2.5. Hoofdstuk 4, afdeling 2 en 3, worden niet verplicht toegepast als de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie al zijn onderzocht in een milieueffectrapport dat voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 4, afdeling 2, en de bevoegde overheid in staat is om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 23	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde	Artikel 2 (3) MEB-richtlijn en artikel 11 (2) SMEB-richtlijn Artikel 2 (3) MEB-richtlijn

afdeling 2 een artikel 4.2.6 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.2.6. Als verschillende beoordelingen van de milieueffecten worden uitgevoerd, krachtens deze titel of andere gewestelijke of federale regelgeving, adviseert het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende beoordelingen. Er wordt naar gestreefd dat de verschillende beoordelingen zo veel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd. De Vlaamse Regering stelt de modaliteiten vast van de afstemming en integratie van de beoordelingen en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.".	3. In het geval van projecten waarvoor de verplichting om een beoordeling van de milieueffecten uit te voeren gelijktijdig voortvloeit uit zowel deze richtlijn als uit Richtlijn 92/43/EEG van de Raad (1) en/of Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad (2), waarborgen de lidstaten dat er, waar het aangewezen is, wordt voorzien in gecoördineerde en/of gemeenschappelijke procedures die aan de vereisten van de bovengenoemde toepasselijke wetgeving van de Unie voldoen. In het geval van projecten waarvoor de verplichting om een beoordeling van de milieueffecten uit te voeren voortvloeit uit zowel deze richtlijn als andere wetgeving van de Unie dan de in de eerste alinea genoemde richtlijnen, kunnen de lidstaten in gecoördineerde en/of gemeenschappelijke procedures voorzien. Bij de gecoördineerde procedure als bedoeld in de eerste en de tweede alinea streven de lidstaten ernaar dat ze de verschillende op grond van de toepasselijke wetgeving van de Unie vereiste afzonderlijke beoordelingen van de milieueffecten van een bepaald project coördineren door hiervoor een instantie aan te wijzen, zonder afbreuk te doen aan eventuele andersluidende bepalingen in andere toepasselijke wetgeving van de Unie. In het kader van de gemeenschappelijke procedure als bedoeld in de eerste en de tweede alinea streven de lidstaten ernaar dat ze één beoordeling van de milieueffecten van een bepaald project uitvoeren, zoals vereist door de toepasselijke wetgeving van de Unie, onverminderd eventuele andersluidende bepalingen in andere toepasselijke wetgeving van de Unie. De Commissie verstrekt richtsnoeren inzake de instelling van gecoördineerde

	of gemeenschappelijke procedures voor projecten die gelijktijdig worden onderworpen aan beoordelingen in het kader van zowel deze richtlijn als de Richtlijnen 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2009/147/EG of 2010/75/EU. Artikel 11 (2) SMEB-richtlijn 2. Voor plannen en programma's waarvoor de verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren gelijktijdig uit deze richtlijn en uit andere Gemeenschapswetgeving voortvloeit, kunnen de lidstaten voorzien in gecoördineerde of gezamenlijke procedures die aan de vereisten van de relevante Gemeenschapswetgeving voldoen, teneinde onder meer overlapping van beoordelingen te vermijden.
Artikel 24	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Hoofdstuk 3. Werkingssfeer en screening”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 25	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 1. Werkingssfeer”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 26	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 25, een artikel 4.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.3.1. Voor de volgende plannen en programma’s is geen milieueffectrapportage vereist:	Artikel 3 (8) SMEB-richtlijn 8. De volgende plannen en programma's vallen niet onder deze richtlijn: — plannen en programma's die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties, — financiële of begrotingsplannen en -programma's.

1° plannen of programma's die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties; 2° financiële of begrotingsplannen en -programma's.	
Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, is er geen milieueffectrapportage vereist als de Vlaamse Regering beslist dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor die doeleinden.".	Artikel 1 (3) MEB-richtlijn 3. Indien hun nationale wetgeving in die mogelijkheid voorziet, kunnen de lidstaten per geval besluiten deze richtlijn niet toe te passen op projecten, of projectonderdelen, die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, dan wel op projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, indien zij oordelen dat toepassing in die gevallen nadelige gevolgen zou hebben voor deze doeleinden.
Artikel 27	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.3.2. §1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor de volgende plannen en programma's: 1° de plannen of programma's die voorbereid worden voor landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project als vermeld in bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage; 2° de plannen of programma's waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is conform	Artikel 3 (1) en (2) SMEB-richtlijn 1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9, voor de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde plannen en programma's die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. 2. Onverminderd lid 3, wordt een milieubeoordeling gemaakt van alle plannen en programma's a) die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij Richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten, of b) waarvoor, gelet op het mogelijk effect op gebieden, een beoordeling vereist is uit hoofde van de artikelen 6 of 7 van Richtlijn 92/43/EEG.

artikel 36ter, §3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.	
§2. Voor de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het gebruik bepalen van kleine gebieden op provinciaal of gemeentelijk niveau, of voor kleine wijzigingen aan die plannen of programma's, is een milieubeoordeling alleen vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Voor andere plannen of programma's dan de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, is een milieubeoordeling vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.	Artikel 3 (3) en (4) SMEB-richtlijn 3. Voor in lid 2 bedoelde plannen en programma's die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau en voor kleine wijzigingen van in lid 2 bedoelde plannen en programma's is een milieubeoordeling alleen dan verplicht wanneer de lidstaten bepalen dat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. 4. Voor andere dan de in lid 2 bedoelde plannen en programma's, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, bepalen de lidstaten of het plan of het programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.
§3. Als er geen milieubeoordeling vereist is conform paragraaf 1 of 2, kan een overheid vrijwillig een milieubeoordeling uitvoeren waarbij de bepalingen van hoofdstuk 4 van overeenkomstige toepassing zijn. Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn.
Artikel 28	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.3.3. §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende vergunningsplichtige projecten:	Artikel 2 (1) MEB-richtlijn 1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van hun effecten op het milieu plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. Deze

	projecten worden omschreven in artikel 4.
1° een milieubeoordeling: voor de categorieën van projecten die de Vlaamse Regering aanwijst als projecten die van rechtswege aan een milieubeoordeling zijn onderworpen;	Artikel 4 (1) MEB-richtlijn 1. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.
2° een milieubeoordeling of een screening: voor de andere categorieën van projecten dan de projecten, vermeld in punt 1°, die de Vlaamse Regering aanwijst aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.	Artikel 4 (2) MEB-richtlijn 2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10, zulks: a) door middel van een onderzoek per geval, of b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria. De lidstaten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen
§2. De volgende projecten vallen niet onder de werkingssfeer van deze titel: 1° de loutere hernieuwing van de vergunning, vermeld in artikel 70 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; 2° de omzetting, vermeld in artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.	Artikel 1 (2) a) MEB-richtlijn a) „project”: — de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken, — andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten; Artikel 2 (1) MEB-richtlijn 1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van hun effecten op het

	milieu plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.
§3. Een initiatiefnemer van een voorgenomen project kan in alle gevallen een milieubeoordeling uitvoeren conform hoofdstuk 4. Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
§4. In de andere gevallen dan de gevallen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, kan de initiatiefnemer het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een advies uit te brengen over de kwaliteit van een project-MER dat hij heeft opgemaakt.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
§5. De Vlaamse Regering kan op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een welbepaald project dat aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen, in uitzonderlijke gevallen vrijstellen van de verplichting tot milieubeoordeling als de toepassing van de bepalingen over de milieubeoordeling nadelige gevolgen heeft voor het doel van het project en als aan de doelstellingen van deze titel wordt voldaan. In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de Vlaamse Regering na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en stelt de verzamelde informatie alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het publiek. Voor de vergunningsbeslissing wordt genomen, brengt de Vlaamse Regering de Europese Commissie op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend en verschaft ze haar	Artikel 2 (4) MEB-richtlijn 4. Onverminderd de bepalingen van artikel 7 kunnen de lidstaten in uitzonderlijke gevallen voor een bepaald project vrijstelling verlenen van de bepalingen van deze richtlijn, indien de toepassing van deze bepalingen nadelige gevolgen zou hebben voor het doel van het project, mits aan de doelstellingen van deze richtlijn wordt voldaan. In dit geval: a) gaan de lidstaten na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is; b) stellen zij de gegevens die zijn verzameld door andere vormen van beoordeling zoals bedoeld onder a), alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het betrokken publiek; c) stellen zij de Commissie, voordat de vergunning wordt verleend, op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling is verleend en verschaffen zij haar alle informatie die zij waar dat van toepassing is ter beschikking van hun eigen onderdanen stellen.

alle informatie die aan de bevolking ter beschikking is gesteld. Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de vrijstelling en de inhoud van het gemotiveerde verzoek, vermeld in het eerste lid, en voor de kennisgeving, vermeld in het vierde lid.	De Commissie zendt de ontvangen documenten onmiddellijk door aan de andere lidstaten. De Commissie brengt elk jaar bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van dit lid.
§6. Een project dat met een specifiek decreet wordt aangenomen, kan door het decreet in kwestie vrijgesteld worden van de bepalingen over de openbare raadpleging over het project-MER, zoals vastgelegd in hoofdstuk 4 van deze titel, als aan de doelstellingen, vermeld in artikel 4.2.1, wordt voldaan. Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de vrijstelling, vermeld in het eerste lid. Vanaf 16 mei 2025 brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. om de twee jaar de Commissie op de hoogte van elk geval waarin de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.”.	Artikel 2 (5) MEB-richtlijn 5. Onverminderd artikel 7 kunnen de lidstaten in gevallen waarin een project middels een specifieke nationale wet wordt aangenomen, dat project vrijstelling verlenen van de bepalingen inzake openbare raadpleging zoals vastgelegd in deze richtlijn, mits aan de doelstellingen van deze richtlijn wordt voldaan. De lidstaten stellen de Commissie om de twee jaar na 16 mei 2017 in kennis van elk geval waarin zij de in de eerste alinea bedoelde vrijstelling hebben toegepast.
Artikel 29	

In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.3.4. De Vlaamse Regering kan de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, nader definiëren. Op grond van die criteria moet het mogelijk zijn uit te maken of een voorgenomen actie al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Elke vaststelling of vervanging van de criteria, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.".	Artikel 4 (2) en (3) MEB-richtlijn 2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 4, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10, zulks: a) door middel van een onderzoek per geval, of b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria. De lidstaten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen. 3. Wanneer een onderzoek per geval wordt uitgevoerd of drempelwaarden of criteria worden vastgesteld met het oog op lid 2, moet met de relevante, in bijlage III vastgestelde selectiecriteria rekening worden gehouden. De lidstaten kunnen drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten niet hoeven te worden onderworpen aan het besluit op grond van de leden 4 en 5, en evenmin aan een milieueffectbeoordeling, en/of drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten in elk geval worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling, maar niet aan een besluit op grond van de leden 4 en 5. Artikel 13 MEB-richtlijn De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.
Artikel 30	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3,	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 2. Screening van plannen, programma’s en projecten”.	
Artikel 31	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 30, een artikel 4.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.3.5. §1. Voor de plannen of programma’s vermeld in artikel 4.3.2, §2, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de vorm en de inhoud van de voormelde screening. De initiatiefnemer raadpleegt de instanties die door de Vlaamse Regering worden aangewezen, en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening, vermeld in het eerste lid. De voormelde instanties en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. brengen hun advies uit op de wijze en binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt. §2. Als voor een plan of een programma als vermeld in artikel 4.3.2, §2, geen milieubeoordeling wordt uitgevoerd, motiveert de bevoegde overheid aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, waarom het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De bevoegde overheid houdt daarbij rekening met de screening en de verleende adviezen, vermeld in paragraaf 1.	Artikel 3 (5) t.e.m. (7) SMEB-richtlijn 5. De lidstaten stellen vast, door een onderzoek per geval of door specificatie van soorten plannen en programma's, of door combinatie van beide werkwijzen, of de in de leden 3 en 4 bedoelde plannen of programma's aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Hierbij houden zij voor alle gevallen rekening met de relevante criteria van bijlage II, om ervoor te zorgen dat plannen en programma’s met mogelijke aanzienlijke milieueffecten door deze richtlijn zijn gedekt. 6. Bij het onderzoek per geval en bij de specificatie van soorten plannen en programma's, zoals bedoeld in lid 5, worden de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties geraadpleegd. 7. De lidstaten zien erop toe dat de in lid 5 bedoelde vaststellingen, inbegrepen de redenen waarom geen milieubeoordeling overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9 wordt verlangd, voor het publiek beschikbaar worden gesteld.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast over de wijze van de bekendmaking van de screening en van de motivatie, vermeld in het eerste lid.”.	
Artikel 32	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.3.6. §1. Voor de projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2°, aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben.	Artikel 4 (3) en (6) MEB-richtlijn 3. Wanneer een onderzoek per geval wordt uitgevoerd of drempelwaarden of criteria worden vastgesteld met het oog op lid 2, moet met de relevante, in bijlage III vastgestelde selectiecriteria rekening worden gehouden. De lidstaten kunnen drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten niet hoeven te worden onderworpen aan het besluit op grond van de leden 4 en 5, en evenmin aan een milieueffectbeoordeling, en/of drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten in elk geval worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling, maar niet aan een besluit op grond van de leden 4 en 5. […] 6. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie haar besluit zo snel mogelijk neemt, en uiterlijk binnen een termijn van 90 dagen na de datum waarop de opdrachtgever alle op grond van lid 4 vereiste informatie heeft ingediend. In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde instantie die termijn verlengen; in dat geval deelt zij de opdrachtgever schriftelijk mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een besluit wordt verwacht.
§2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde overheid heeft ingediend of het project aan een	Artikel 4 (3), (5) en (6) MEB-richtlijn 3. Wanneer een onderzoek per geval wordt uitgevoerd of drempelwaarden of criteria worden vastgesteld met het oog op lid 2, moet met de relevante, in bijlage III vastgestelde selectiecriteria

milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen. Als de bevoegde overheid beslist dat het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd. Als de bevoegde overheid beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer deze heeft voorgesteld, de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.	rekening worden gehouden. De lidstaten kunnen drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten niet hoeven te worden onderworpen aan het besluit op grond van de leden 4 en 5, en evenmin aan een milieueffectbeoordeling, en/of drempelwaarden of criteria vaststellen om te bepalen wanneer projecten in elk geval worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling, maar niet aan een besluit op grond van de leden 4 en 5. […] 5. De bevoegde instantie neemt haar besluit op basis van de door de opdrachtgever overeenkomstig lid 4 verstrekte informatie waarbij zij, voor zover relevant, rekening houdt met de resultaten van voorafgaande controles of op grond van andere milieuwetgeving van de Unie dan deze richtlijn uitgevoerde beoordelingen van de effecten op het milieu. Het besluit wordt openbaar gemaakt en: a) bevat, indien besloten wordt dat het project aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project aan een dergelijke beoordeling moet worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van bijlage III, of b) bevat, indien besloten wordt dat het project niet aan een milieueffectbeoordeling hoeft te worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project niet aan een dergelijke beoordeling hoeft te worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van de lijst van bijlage III, en, indien de opdrachtgever deze heeft voorgesteld, kenmerken van het project en/of geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.

	6. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie haar besluit zo snel mogelijk neemt, en uiterlijk binnen een termijn van 90 dagen na de datum waarop de opdrachtgever alle op grond van lid 4 vereiste informatie heeft ingediend. In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde instantie die termijn verlengen; in dat geval deelt zij de opdrachtgever schriftelijk mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een besluit wordt verwacht.
§3. Als uit de toets, vermeld in paragraaf 1, of uit de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 2, blijkt dat het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben, onderwerpt de initiatiefnemer het voorgenomen project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4.	Artikel 4 (5) MEB-richtlijn 5. De bevoegde instantie neemt haar besluit op basis van de door de opdrachtgever overeenkomstig lid 4 verstrekte informatie waarbij zij, voor zover relevant, rekening houdt met de resultaten van voorafgaande controles of op grond van andere milieuwetgeving van de Unie dan deze richtlijn uitgevoerde beoordelingen van de effecten op het milieu. Het besluit wordt openbaar gemaakt en: a) bevat, indien besloten wordt dat het project aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project aan een dergelijke beoordeling moet worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van bijlage III, of b) bevat, indien besloten wordt dat het project niet aan een milieueffectbeoordeling hoeft te worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project niet aan een dergelijke beoordeling hoeft te worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van de lijst van bijlage III, en, indien de opdrachtgever deze heeft voorgesteld, kenmerken van het project en/of geplande maatregelen om te vermijden

	of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.
§4. De screening, vermeld in paragraaf 1, bevat ten minste de volgende elementen: 1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen project met in het bijzonder: a) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, van sloopwerken; b) een beschrijving van de locatie van het project met bijzondere aandacht voor de kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop het project een invloed kan hebben; 2° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project; 3° als er informatie over deze effecten beschikbaar is: een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project ten gevolge van: a) de verwachte residuen en emissies en de productie van afvalstoffen, als dat van toepassing is; b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, namelijk bodem, land, water en biodiversiteit; 4° in voorkomend geval een beschrijving van de kenmerken van het voorgenomen project of van de geplande maatregelen om	Artikel 4 (4) en bijlage IIA MEB-richtlijn 4. Wanneer de lidstaten beslissen een besluit te vereisen voor in bijlage II genoemde projecten, verstrekt de opdrachtgever informatie over de kenmerken van het project en over de waarschijnlijk aanzienlijke effecten daarvan op het milieu. De gedetailleerde lijst van de te verstrekken informatie is vastgesteld in bijlage IIA. De opdrachtgever houdt, voor zover relevant, rekening met de beschikbare resultaten van andere relevante beoordelingen van de milieueffecten, die zijn gedaan op grond van andere wetgeving van de Unie dan deze richtlijn. De opdrachtgever kan tevens een beschrijving verstrekken van kenmerken van het project en/of van de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.

te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke milieueffecten zouden zijn geweest. Bij de opmaak van de screening, vermeld in paragraaf 1, wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de beschikbare resultaten van andere relevante beoordelingen van de milieueffecten die zijn gemaakt met toepassing van deze titel of met toepassing van andere regelgeving. Als de initiatiefnemer beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de initiatiefnemer de belangrijkste redenen die zijn beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd. De Vlaamse Regering stelt de vorm en de inhoud van de screening, vermeld in paragraaf 1, vast.	
§5. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, wordt bekendgemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.”.	Artikel 4 (5) en (6) MEB-richtlijn 5. De bevoegde instantie neemt haar besluit op basis van de door de opdrachtgever overeenkomstig lid 4 verstrekte informatie waarbij zij, voor zover relevant, rekening houdt met de resultaten van voorafgaande controles of op grond van andere milieuwetgeving van de Unie dan deze richtlijn uitgevoerde beoordelingen van de effecten op het milieu. Het besluit wordt openbaar gemaakt en: a) bevat, indien besloten wordt dat het project aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project aan een dergelijke beoordeling

	moet worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van bijlage III, of b) bevat, indien besloten wordt dat het project niet aan een milieueffectbeoordeling hoeft te worden onderworpen, de belangrijkste redenen waarom het project niet aan een dergelijke beoordeling hoeft te worden onderworpen, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria van de lijst van bijlage III, en, indien de opdrachtgever deze heeft voorgesteld, kenmerken van het project en/of geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest. 6. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie haar besluit zo snel mogelijk neemt, en uiterlijk binnen een termijn van 90 dagen na de datum waarop de opdrachtgever alle op grond van lid 4 vereiste informatie heeft ingediend. In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde instantie die termijn verlengen; in dat geval deelt zij de opdrachtgever schriftelijk mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een besluit wordt verwacht.
Artikel 33	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Hoofdstuk 4. Milieubeoordeling van plannen, programma’s en projecten”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 34	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 1. Openbaarheid”.	
Artikel 35	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 34, een artikel 4.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.4.1. De verplichtingen tot actieve openbaarheid, vermeld in dit hoofdstuk, doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel II.3 en II.4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De initiatiefnemer kan in elke fase van de milieubeoordeling, vermeld in afdeling 2 tot en met 5, conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt, verzoeken om bepaalde milieu-informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.	Artikel 10 MEB-richtlijn Onverminderd Richtlijn 2003/4/EG doen de bepalingen van deze richtlijn niet af aan de verplichting van de bevoegde instanties tot inachtneming van de door de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de geldende rechtspraktijk opgelegde beperkingen ter bescherming van het industrieel en het handelsgeheim, met inbegrip van de intellectuele eigendom, en van het openbaar belang Wanneer artikel 7 van toepassing is, zijn de toezending van informatie aan een andere lidstaat en de ontvangst van informatie door een andere lidstaat onderworpen aan de beperkingen die gelden in de lidstaat waar het project wordt voorgesteld.
Artikel 36	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 2. Aanmelding en scoping”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 37	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 36, een artikel 4.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.4.2. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een plan-MER op te	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

stellen voor een voorgenomen plan of programma. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van de aanmelding, vermeld in het eerste lid, en stelt de wijze vast waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en ook de termijn daarvoor.	
§2. De initiatiefnemer vraagt een scopingsadvies over een voorstel van scoping aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het voorstel van scoping en stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, moeten verlenen. §3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren. §4. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd scopingsadvies te verlenen over het voorstel van scoping. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum, vermeld in paragraaf 2, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams	Artikel 5 (4) SMEB-richtlijn 4. De in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties worden geraadpleegd als een besluit wordt genomen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het milieurapport moet worden opgenomen.

expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek. §5. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of bij de advisering, vermeld in paragraaf 2 of 4, blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijnen mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het voorgenomen plan of programma. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.	
Artikel 38	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.4.3 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.4.3. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn

voornemen om een project-MER op te stellen voor een voorgenomen project. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden, de wijze waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en de termijn daarvoor.	
§2. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst, raadplegen over een voorstel van scoping. Het voorstel van scoping bevat minstens: 1° informatie over de specifieke kenmerken van het project, inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan; 2° informatie over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten ervan. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de bijkomende informatie die in het voorstel van scoping opgenomen moet worden en de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun advies moeten verlenen.	Artikel 5 (2) MEB-richtlijn 2. Op verzoek van de opdrachtgever brengt de bevoegde instantie, met inachtneming van de door de opdrachtgever verstrekte informatie, met name over de specifieke kenmerken van het project (inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan) en over de te verwachten milieueffecten ervan, een advies uit over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de door de opdrachtgever in het milieueffectbeoordelingsrapport op te nemen informatie overeenkomstig lid 1 van dit artikel. De bevoegde instantie raadpleegt de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties voordat zij haar advies uitbrengt. De lidstaten kunnen de bevoegde instanties er tevens toe verplichten een advies als bedoeld in de eerste alinea, te verstrekken, ongeacht of de opdrachtgever daarom verzoekt.
§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.	
§4. Op verzoek van de initiatiefnemer brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies uit over het voorstel van scoping.	

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen van de adviesinstanties, vermeld in paragraaf 2. De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.	
§5. De Vlaamse Regering kan bepalen welke projecten aan een geïntegreerd scopingsadvies onderworpen moeten worden. In dat geval verleent het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies conform paragraaf 4, tweede en derde lid.	
§6. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of nadien bij de advisering, vermeld in paragraaf 2, 4 of 5, blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijn mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het project. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het	

moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.	
Artikel 39	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 3. Inhoud van het MER”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 40	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 39, een artikel 4.4.4 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.4.4. Het plan-MER bevat ten minste al de volgende gegevens: 1° een schets van de inhoud, een omschrijving van de voornaamste doelstellingen van het plan of van het programma en het verband met andere relevante plannen en programma's; 2° informatie over de besluitvormingsprocedure; 3° de relevante aspecten van de bestaande situatie van het milieu en de mogelijke ontwikkeling ervan als het plan of het programma niet wordt uitgevoerd; 4° de milieukenmerken van de gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn; 5° alle bestaande milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma, met inbegrip van milieuproblemen in gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn, zoals speciale beschermingszones als bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het	Artikel 5 (1) SMEB-richtlijn en bijlage I SMEB-richtlijn Artikel 5 (1) en (2) SMEB-richtlijn 1. Wanneer krachtens artikel 3, lid 1, een milieubeoordeling vereist is, wordt een milieurapport opgesteld waarin de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de uitvoering van het plan of programma alsmede van redelijke alternatieven, die rekening houden met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, worden bepaald, beschreven en beoordeeld. Voor de voor dit doel te verstrekken informatie wordt verwezen naar bijlage I. 2. Het krachtens lid 1 opgestelde milieurapport bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist, gelet op de stand van kennis en beoordelingsmethoden, de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, de fase van het besluitvormingsproces waarin het zich bevindt en de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van dat proces kunnen worden beoordeeld, teneinde overlappende beoordelingen te vermijden.

natuurbehoud en het natuurlijk milieu; 6° de relevante doelstellingen voor de milieubescherming en de wijze waarop rekening wordt gehouden met die doelstellingen en de milieuoverwegingen bij de voorbereiding van het plan of programma; 7° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet; 8° een beschrijving en onderbouwde beoordeling conform de scoping van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het plan of programma en van de onderzochte redelijke alternatieven op, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de natuurgebieden, de mobiliteit, en de samenhang tussen de vermelde factoren. De beschrijving van de milieueffecten omvat de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middellange en lange termijn van het plan of programma. Als dat relevant is rekening houdend met de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, worden de aanzienlijke milieueffecten onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die zijn vastgesteld conform titel II, hoofdstuk II, van dit decreet; 9° de maatregelen om aanzienlijke negatieve milieueffecten als gevolg van de uitvoering van het	

plan of programma te voorkomen, te beperken of zo veel mogelijk teniet te doen; 10° een schets met opgave van de redenen voor de selectie, rekening houdende met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, van de onderzochte redelijke alternatieven en een omschrijving van de wijze waarop de beoordeling is doorgevoerd, met inbegrip van de moeilijkheden die ondervonden zijn bij het inzamelen van de vereiste informatie, zoals technische tekortkomingen of gebrek aan kennis; 11° een omschrijving van de monitoringsmaatregelen; 12° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°; 13° de nuttige informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of krachtens andere wetgevingen ingewonnen wordt en die kan worden gebruikt om de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°, te verstrekken. Het plan-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor het voorgenomen plan of programma te komen. In het plan-MER wordt rekening gehouden met: 1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden; 2° de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het plan-MER.”.	
Artikel 41	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.4.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:	Artikel 3 MEB-richtlijn 1. Bij de milieueffectbeoordeling worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op

"Art. 4.4.5. §1. Bij de milieubeoordeling van een project worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren: 1° de bevolking en de menselijke gezondheid; 2° de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor de beschermde soorten en habitats, vermeld in bijlage I tot en met IV van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu; 3° land, bodem, water, lucht en klimaat; 4° materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap; 5° de samenhang tussen de factoren, vermeld in punt 1° tot en met 4°. De effecten op de factoren, vermeld in het eerste lid, omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.	passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren: a) de bevolking en de menselijke gezondheid; b) de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor op grond van Richtlijn 92/43/EEG en Richtlijn 2009/147/EG beschermde soorten en habitats; c) land, bodem, water, lucht en klimaat; d) materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap; e) de samenhang tussen de onder a) tot en met d) genoemde factoren. 2. De in lid 1 bedoelde effecten op de factoren die zijn beschreven in de eerste alinea omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.
§2. Het project-MER bevat ten minste al de volgende gegevens: 1° een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project; 2° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet; 3° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project; 4° een beschrijving van de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om de mogelijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te	Artikel 5 (1) MEB-richtlijn 1. Wanneer een milieueffectbeoordeling is vereist, dient de opdrachtgever een milieueffectbeoordelingsrapport op te stellen en in te dienen. De door de opdrachtgever te verstrekken informatie bevat ten minste: a) een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project; b) een beschrijving van de waarschijnlijk aanzienlijke milieueffecten van het project; c) een beschrijving van de kenmerken van het project en/of de geplande maatregelen om de waarschijnlijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te

voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren; 5° een beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht en die, onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project, relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project; 6° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 5°; 7° alle aanvullende informatie als vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die daardoor kunnen worden beïnvloed. Het project-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project te komen. In het project-MER wordt rekening gehouden met: 1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden; 2° de inhoud en het detailleringsniveau van het project. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het project-MER.”.	vermijden, te voorkomen of te beperken en, indien mogelijk, te compenseren; d) een beschrijving van de redelijke alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, die relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project; e) een niet-technische samenvatting van de onder a) tot en met d) bedoelde gegevens, en f) alle in bijlage IV bedoelde aanvullende informatie die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die hierdoor kunnen worden beïnvloed. Wanneer er een advies wordt uitgebracht op grond van lid 2, is het milieueffectbeoordelingsrapport gebaseerd op dat advies en bevat de informatie die redelijkerwijs mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het project te komen, waarbij rekening wordt gehouden met de bestaande kennis en beoordelingsmethodes. Om overlappingen van beoordelingen te voorkomen, houdt de opdrachtgever bij het opstellen van het milieueffectbeoordelingsrapport rekening met de beschikbare resultaten van andere op grond van nationale of Uniewetgeving uitgevoerde relevante beoordelingen.
Artikel 42	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 4. Raadpleging over het MER”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 43	

In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 42, een artikel 4.4.6 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.4.6. §1. De bevoegde overheid organiseert over het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over het ontwerp van plan of programma en het plan-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens zestig dagen. Als de verplichting tot organisatie van een openbaar onderzoek over het ontwerp van plan of programma al geldt met toepassing van andere regelgeving dan deze titel, gelden de procedureregels van die regelgeving voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Als het openbaar onderzoek conform de betreffende wetgeving zich niet tot het betrokken publiek richt, wordt het openbaar onderzoek daartoe uitgebreid. Het openbaar onderzoek vindt in elk geval plaats vóór het plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het openbaar onderzoek. §2. De bevoegde overheid stelt het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER voor advies ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van	Artikel 6 en 7 SMEB-richtlijn Artikel 6 SMEB-richtlijn 1. Het ontwerp-plan of ontwerp-programma en het overeenkomstig artikel 5 opgestelde milieurapport worden voor de in lid 3 bedoelde instanties en voor het publiek beschikbaar gesteld. 2. De in lid 3 bedoelde instanties en het in lid 4 bedoelde publiek wordt tijdig, daadwerkelijk en binnen een passend tijdschema de gelegenheid geboden om vóór de vaststelling, of vóór de onderwerping aan de wetgevingsprocedure van het plan of programma, hun mening te geven over het ontwerpplan of -programma en het bijbehorende milieurapport. 3. De lidstaten wijzen de te raadplegen instanties aan, die wegens hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied met de milieueffecten van de uitvoering van plannen en programma's te maken kunnen krijgen. 4. De lidstaten bepalen het publiek als bedoeld in lid 2, met inbegrip van het publiek dat door het besluitvormingsproces in het kader van deze richtlijn wordt of kan worden geraakt dan wel er belang bij heeft, met inbegrip van de relevante nietgouvernementele organisaties, zoals organisaties die milieubescherming bevorderen en andere betrokken organisaties. 5. De lidstaten stellen de nadere regels vast voor de informatie en de raadpleging van de instanties en het publiek. Artikel 7 SMEB-richtlijn 1. Wanneer een lidstaat van oordeel is dat de uitvoering van een voor zijn grondgebied voorbereid plan of

het plan-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.4, en het plan-MER toetst aan zijn scopingsadvies of, in voorkomend geval, aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.2., §4. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen. §3. Als blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewest daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid het ontwerp van plan of programma en het plan-MER voor advies mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels opdat met de betrokken bevoegde autoriteiten gedetailleerde regelingen en een redelijke termijn overeen gekomen worden om ervoor te zorgen dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun mening bekend te maken, en ook over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.”.	programma aanzienlijke milieueffecten in een andere lidstaat kan hebben, of wanneer een lidstaat die aanzienlijke gevolgen kan ondergaan hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan het plan of programma wordt voorbereid vóór de vaststelling van dat plan of programma of vóór de onderwerping daarvan aan de wetgevingsprocedure een exemplaar van het ontwerp-plan of -programma en van het desbetreffende milieurapport aan de andere lidstaat toekomen. 2. Een lidstaat die uit hoofde van lid 1 een exemplaar van een ontwerp-plan of -programma en van een milieurapport ontvangt, deelt de andere lidstaat mee of hij raadpleging wenst alvorens dat plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen. In dat geval gaan de betrokken lidstaten tot raadpleging over met betrekking tot de mogelijke grensoverschrijdende milieueffecten van de uitvoering van het plan of programma, en tot de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen. Waar dergelijke raadpleging plaatsvindt, komen de betrokken lidstaten gedetailleerde regelingen overeen om ervoor te zorgen dat de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties en het in artikel 6, lid 4, bedoelde publiek in de lidstaat die aanzienlijke gevolgen kan ondergaan, binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd en de gelegenheid krijgen hun mening kenbaar te maken. 3. Als uit hoofde van dit artikel grensoverschrijdende raadpleging is vereist, komen de lidstaten aan het begin van die raadpleging een redelijke termijn overeen voor de duur van het overleg.
Artikel 44	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde	Artikel 6 en 7 MEB-richtlijn Artikel 6 MEB-richtlijn

afdeling 4 een artikel 4.4.7 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag van het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen. Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure. §2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag om advies	1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de instanties die op grond van hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied of op grond van hun lokale of regionale bevoegdheden met het project te maken kunnen krijgen, de gelegenheid krijgen om advies uit te brengen over de door de opdrachtgever verstrekte informatie en over de aanvraag om een vergunning, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de in artikel 8 bis, lid 3, genoemde gevallen. Daartoe wijzen de lidstaten in het algemeen of per geval de te raadplegen instanties aan. Deze instanties worden in kennis gesteld van de krachtens artikel 5 verzamelde informatie. Nadere regelingen betreffende deze raadplegingen worden door de lidstaten vastgesteld. 2. Om te zorgen dat het betrokken publiek daadwerkelijk inspraak krijgt in de besluitvormingsprocedure, wordt het publiek in een vroegtijdig stadium van de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures en ten laatste zodra er redelijkerwijs informatie kan worden verstrekt, langs elektronische weg en via openbare bekendmakingen of andere passende middelen op de hoogte gebracht van de volgende kwesties: a) de aanvraag om een vergunning; b) het feit dat het project aan een milieueffectbeoordelingsprocedure is onderworpen en, voor zover relevant, het feit dat artikel 7 van toepassing is; c) nadere gegevens betreffende de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de besluitvorming, die waarbij relevante informatie kan worden verkregen, die waaraan opmerkingen of vragen kunnen worden voorgelegd en nadere gegevens betreffende de termijnen voor het toezenden van opmerkingen of vragen;

vermeld in het eerste lid, wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin de geraadpleegde instanties voormelde adviezen meedelen. §3. De bevoegde overheid stelt het project-MER ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Na afsluiting van het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure, toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het project-MER: 1° aan de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2; 2° in voorkomend geval, aan zijn scopingsadvies of aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4 en §5; 3° aan de adviezen, opmerkingen en meningen, vermeld in artikel 4.4.7, §1 en §2; 4° in voorkomend geval, het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging vermeld in artikel 4.4.3, §6 en artikel 4.4.7, §4. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan naast de adviezen, vermeld in paragraaf 2, ook het advies inwinnen van iedere dienst, instelling of organisatie die activiteiten ontwikkelt op het vlak van energie, leefmilieu, waterbeleid, landinrichting, natuurbehoud, ruimtelijke ordening, veiligheid of mobiliteit die ze nuttig acht voor de toetsing, vermeld in het tweede lid. Het resultaat van de toetsing, vermeld in het tweede lid, leidt tot de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het project-MER ter beschikking wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zijn	d) de aard van de eventuele besluiten of, indien van toepassing, van het ontwerpbesluit; e) een indicatie van de beschikbaarheid van de ingevolge artikel 5 verzamelde informatie; f) tijd, plaats en wijze van verstrekking van de relevante informatie; g) nadere gegevens inzake de regelingen voor inspraak die ingevolge lid 5 van dit artikel zijn vastgesteld. 3. De lidstaten zorgen ervoor dat het volgende binnen een redelijke termijn aan het betrokken publiek ter beschikking wordt gesteld: a) de ingevolge artikel 5 verzamelde informatie; b) in overeenstemming met de nationale wetgeving, de voornaamste rapporten en adviezen die aan de bevoegde instanties zijn uitgebracht op het tijdstip waarop het betrokken publiek wordt geïnformeerd in overeenstemming met lid 2; c) overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie (1), andere informatie dan de in lid 2 bedoelde die relevant is voor het besluit overeenkomstig artikel 8 van deze richtlijn en die pas beschikbaar wordt nadat het betrokken publiek overeenkomstig lid 2 van dit artikel is geïnformeerd. 4. Het betrokken publiek dient in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak in de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures te krijgen en heeft daartoe het recht, wanneer alle opties open zijn, opmerkingen en meningen kenbaar te

beslissing tot goedkeuring of afkeuring meedeelt. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER en voor de bekendmaking ervan. §4. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten: 1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; 2° het project-MER; 3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De voormelde mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen, de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.	maken aan de bevoegde instantie(s) voordat het besluit over de vergunningsaanvraag wordt genomen. 5. De nadere regelingen voor het informeren van het publiek, bijvoorbeeld met aanplakbiljetten binnen een bepaalde omtrek of publicatie in lokale kranten, en voor de raadpleging van het betrokken publiek, bijvoorbeeld schriftelijk of met een openbare enquête, worden vastgesteld door de lidstaten. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de relevante informatie langs elektronische weg beschikbaar wordt gesteld aan het publiek, ten minste via een centraal portaal of gemakkelijk toegankelijke toegangspunten, op het geschikte bestuursniveau. 6. Er wordt voor de verschillende fasen in redelijke termijnen voorzien met voldoende tijd om: a) de in lid 1 bedoelde instanties en het publiek te informeren, en b) het betrokken publiek en de in lid 1 bedoelde instanties de gelegenheid te bieden zich voor te bereiden en daadwerkelijk deel te nemen aan de milieubesluitvorming als bedoeld in dit artikel. 7. De termijn waarbinnen het betrokken publiek wordt geraadpleegd over het in artikel 5, lid 1, bedoelde milieueffectbeoordelingsrapport bedraagt ten minste 30 dagen. Artikel 7 MEB-richtlijn 1. Wanneer een lidstaat constateert dat een project vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zal hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, de andere lidstaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer

§5. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, de beslissing tot de goedkeuring of afkeuring van het project-MER, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek. De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.”.	hij zijn eigen publiek informeert, onder meer toekomen: a) een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; b) informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren geeft de andere lidstaat een redelijke termijn om kenbaar te maken of hij wenst deel te nemen aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures; tevens kan hij de in lid 2 van dit artikel bedoelde informatie verstrekken. 2. Wanneer een lidstaat die krachtens lid 1 informatie ontvangt, aangeeft dat hij voornemens is aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures deel te nemen, zendt de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, voor zover hij dit nog niet heeft gedaan, de betrokken lidstaat de informatie toe die krachtens artikel 6, lid 2, moet worden verstrekt en die krachtens artikel 6, lid 3, onder a) en b), ter beschikking moet worden gesteld. 3. Ieder van de betrokken lidstaten zorgt er tevens voor, voor zover het hem betreft, dat: a) de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie binnen een redelijke termijn ter beschikking wordt gesteld van de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en van het betrokken publiek op het grondgebied van de lidstaat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden; en b) de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en het betrokken publiek voordat een vergunning voor het project wordt verleend, de gelegenheid krijgen binnen een redelijke termijn advies over de verstrekte informatie uit te brengen aan de bevoegde instantie van de

	lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren. 4. De betrokken lidstaten plegen overleg over onder andere de potentiële grensoverschrijdende effecten van het project en de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen, en komen een redelijke termijn overeen waarbinnen het overleg moet plaatsvinden. Dergelijke raadplegingen kunnen via een passende gemeenschappelijke instantie worden uitgevoerd. 5. De nadere regelingen voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4 van dit artikel, met inbegrip van de vaststelling van de raadplegingstermijnen, worden bepaald door de betrokken lidstaten op basis van de in artikel 6, leden 5 tot 7, bedoelde regelingen en termijnen en moeten het betrokken publiek op het grondgebied van de getroffen lidstaat reële inspraakmogelijkheden verschaffen in de milieubesluitvormingsprocedures als bedoeld in artikel 2, lid 2, voor het project.
Artikel 45	
Artikel 4.4.7. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX] , wordt vervangen door wat volgt: "Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag voor het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het	Artikel 6 en 7 MEB-richtlijn, idem wijzigingsartikel 44

openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen. Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure. §2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. en de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het project-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2, en, in voorkomend geval, het project-MER toetst aan zijn scopingsadvies of aan het	

geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3., §4 en §5. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen. §3. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten: 1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan; 2° het project-MER; 3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.	

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen en de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd. §4. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, het kwaliteitsadvies, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek. De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.”.	
Artikel 46	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 5. Besluitvorming”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 47	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 46, een artikel 4.4.8 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.4.8. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen plan of programma en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan	Artikel 8 SMEB-richtlijn Met het volgens artikel 5 opgestelde milieurapport, de volgens artikel 6 gegeven meningen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging volgens artikel 7 wordt bij de voorbereiding en vóór de vaststelling of de onderwerping aan de wetgevingsprocedure van het plan of programma rekening

rekening met al de volgende elementen: 1° het plan-MER; 2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.2, §2 tot en met §5, en artikel 4.4.6. De bevoegde overheid motiveert haar beslissing in het bijzonder door de opmaak van de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e), en, in voorkomend geval, met betrekking tot de actualiteit van het MER.	gehouden.
§2. Als een plan of programma wordt vastgesteld, brengt de bevoegde overheid het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.6, §2, worden geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.6, §3, zijn betrokken, op de hoogte van al de volgende elementen: 1° het plan of programma zoals het is vastgesteld; 2° de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e); 3° de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten met toepassing van artikel 4.5.4. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, gebeurt.”.	Artikel 9 SMEB-richtlijn 1. De lidstaten zien erop toe dat, wanneer een plan of programma wordt vastgesteld, de in artikel 6, lid 3, bedoelde instanties, het publiek en elke uit hoofde van artikel 7 geraadpleegde lidstaat hiervan in kennis worden gesteld en dat hun onderstaande stukken beschikbaar worden gesteld: a) het plan of programma zoals het is vastgesteld, b) een verklaring die samenvat hoe milieuoverwegingen in het plan of het programma werden geïntegreerd en hoe, overeenkomstig artikel 8, met het volgens artikel 5 opgestelde milieurapport, de volgens artikel 6 gegeven meningen en het resultaat van de raadpleging volgens artikel 7 werd rekening gehouden en de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of het programma zoals het is aangenomen, zulks in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld, en c) de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten overeenkomstig artikel 10. 2. De nadere regels betreffende de in lid 1 bedoelde informatie worden door de lidstaten vastgesteld.

Artikel 48	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 5 een artikel 4.4.9 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.4.9. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen project en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan terdege rekening met al de volgende elementen: 1° het project-MER; 2° de opmerkingen en meningen, adviezen, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §4. De bevoegde overheid kan alleen maar de vergunning verlenen als het project-MER is goedgekeurd. De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten: 1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn; 2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven; 3° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief; 4° de gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu; 5° in voorkomend geval, een beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het project-MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te	Artikel 8, 8bis (1) t.e.m. (3) en (6) en artikel 9 MEB-richtlijn Artikel 8 De resultaten van de raadplegingen en de krachtens de artikelen 5 tot 7 verzamelde informatie worden in het kader van de vergunningsprocedure terdege in aanmerking genomen. Artikel 8bis 1. Het besluit om een vergunning te verlenen bevat ten minste de volgende informatie: a) de in artikel 1, lid 2, onder g), iv), bedoelde gemotiveerde conclusie; b) alle aan het besluit gekoppelde milieuvoorwaarden, alsmede een beschrijving van alle kenmerken van het project en/of de geplande maatregelen om aanzienlijke nadelige effecten op het milieu te vermijden, te voorkomen of te beperken en, indien mogelijk, te compenseren en, in voorkomend geval, monitoringmaatregelen. 2. Het besluit om een vergunning te weigeren omvat de belangrijkste redenen voor de weigering. 3. Wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de in artikel 2, lid 2, bedoelde procedures andere dan de vergunningsprocedures, worden de vereisten van de leden 1 en 2 van dit artikel, in voorkomend geval, geacht te zijn vervuld wanneer een in deze procedures genomen besluit de in die leden bedoelde informatie bevat en er mechanismen zijn vastgesteld die de vervulling van de vereisten van lid 6 van dit artikel mogelijk maken. […] 6. De bevoegde instantie moet er van worden overtuigd dat de in artikel 1, lid 2, onder g), iv), bedoelde gemotiveerde conclusie, of een van de in lid 3 van dit

vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren; 6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen; 7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van de informatie over de inspraakprocedure, vermeld in het eerste lid, 2°, en het project-MER; 8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER. §2. Als een beslissing over de vergunningsaanvraag is genomen, brengt de bevoegde overheid het betrokken publiek daarvan op de hoogte conform de bepalingen van de vergunningsprocedure in kwestie. De bevoegde overheid brengt het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.7, §2, zijn geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.7, §4, zijn betrokken, op de hoogte binnen en gedurende de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.”.	artikel bedoelde besluiten, nog steeds actueel is bij het nemen van een besluit over het verlenen van een vergunning. Hiertoe kunnen de lidstaten termijnen vaststellen voor de geldigheid van de in artikel 1, lid 2, onder g), iv), bedoelde gemotiveerde conclusie of een van de in lid 3 van dit artikel bedoelde besluiten. Artikel 9 1. Wanneer een beslissing over het verlenen of weigeren van een vergunning is genomen, brengen de bevoegde instantie(s) het betrokken publiek en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties, overeenkomstig de nationale procedures daarvan onverwijld op de hoogte en zorgen zij ervoor dat de volgende informatie ter beschikking van het publiek en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties wordt gesteld, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de in artikel 8 bis, lid 3, bedoelde gevallen: a) de inhoud van de beslissing en de eventuele voorwaarden die daaraan zijn gekoppeld zoals bedoeld in artikel 8 bis, leden 1 en 2; b) de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van informatie over de inspraakprocedure. Dit omvat tevens de samenvatting van de resultaten van de raadplegingen en krachtens de artikelen 5 tot 7 ingewonnen informatie en de wijze waarop deze zijn meegenomen of op een of andere manier behandeld, met name de van de in artikel 7 bedoelde getroffen lidstaat ontvangen opmerkingen. 2. De bevoegde instantie of instanties brengen elke lidstaat die overeenkomstig artikel 7 is geraadpleegd, op de hoogte en doen hem de in lid 1 van dit artikel vermelde informatie toekomen. De geraadpleegde lidstaten zorgen ervoor dat die informatie op een

	geschikte wijze ter beschikking wordt gesteld van het betrokken publiek op hun grondgebied.
Artikel 49	
In artikel 4.4.9., §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX], worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt: "2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §3." 2° het tweede lid wordt opgeheven.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 50	
Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 5 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Hoofdstuk 5. Kwaliteitszorg".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 51	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt: "Afdeling 1. MER-deskundigen en MER-coördinatoren".	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 52	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 4.5.1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 4.5.1. §1. Het milieueffectrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer. Om het milieueffectrapport op te stellen,	Artikel 5 (3) lid 1 punt a) MEB-richtlijn 3. Om de volledigheid en kwaliteit van het milieueffectbeoordelingsrapport te waarborgen, dient: a) de opdrachtgever te waarborgen dat het milieueffectbeoordelingsrapport wordt opgesteld door bekwame deskundigen;

doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Het team bestaat uit erkende MER-deskundigen als het gaat om een project-MER. §2. De initiatiefnemer stelt aan de MER-coördinator alle relevante informatie ter beschikking en verleent alle medewerking opdat de MER-coördinator zijn taak naar behoren kan vervullen. §3. De erkende MER-coördinator en de deskundigen mogen geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van het voorgenomen plan, programma, project of de alternatieven ervoor. Ze voeren hun opdracht volledig onafhankelijk uit. De onafhankelijkheid van de erkende MER-coördinator en de deskundigen wordt beoordeeld op het niveau van de individuele natuurlijke persoon. Als de erkende MER-coördinator en de deskundigen betrokken zijn bij de opmaak van een plan-MER voor een plan of programma, belet de onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen niet dat ze nadien de milieubeoordeling uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde plan of programma het kader voor de vergunningverlening vormt. De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen belet evenmin dat een MER-coördinator of deskundige bij de overheid werkt die het plan of programma opstelt, op voorwaarde dat er op het niveau van de administratie wordt voorzien in een functionele scheiding tussen enerzijds de MER-coördinator en de deskundigen en anderzijds de	

natuurlijke personen die belast zijn met de opmaak van het plan of programma.”.	
Artikel 53	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.5.2 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.5.2. De bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, zijn van toepassing op de erkenning van coördinatoren en deskundigen.”.	Artikel 5 (3) lid 1 punt a) MEB-richtlijn 3. Om de volledigheid en kwaliteit van het milieueffectbeoordelingsrapport te waarborgen, dient: a) de opdrachtgever te waarborgen dat het milieueffectbeoordelingsrapport wordt opgesteld door bekwame deskundigen;
Artikel 54	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 2. Vlaams expertisecentrum m.e.r.”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 55	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 54, een artikel 4.5.3 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.5.3. §1. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzamelt, beheert en actualiseert de wetenschappelijke onderbouwingen en informatie die nodig zijn om de kwaliteit en de uniformiteit van de milieubeoordeling te garanderen, en het stelt die wetenschappelijke onderbouwingen en informatie ook ter beschikking van: 1° het publiek; 2° de initiatiefnemers; 3° de erkende MER-coördinatoren; 4° de deskundigen; 5° de bevoegde overheden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. faciliteert de samenwerking van de erkende MER-deskundigen, de	Artikel 5 (4) MEB-richtlijn 4. Zo nodig zorgen de lidstaten ervoor dat instanties die over relevante informatie beschikken, in het bijzonder gelet op artikel 3, deze informatie ter beschikking stellen aan de opdrachtgever. Artikel 9bis MEB-richtlijn De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instantie of instanties hun uit deze richtlijn voortvloeiende taken op objectieve wijze vervullen en zich niet bevinden in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft. Indien de bevoegde instantie tevens de opdrachtgever is, brengen de lidstaten in elk geval binnen hun organisatie van administratieve bevoegdheden een passende scheiding aan tussen conflicterende functies bij het uitvoeren van de uit deze richtlijn voortvloeiende taken

erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties om een kennisnetwerk over milieueffectrapportage te onderhouden. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult zijn taken op objectieve en onafhankelijke wijze en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft. §2. Op verzoek van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. bezorgt de initiatiefnemer de data die zijn gebruikt om het milieueffectrapport op te maken, aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de voormelde bezorging van data.”.	
Artikel 56	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt: “Afdeling 3. Monitoring”.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Artikel 57	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 56, een artikel 4.5.4 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.5.4. De bevoegde overheid gaat de aanzienlijke gevolgen na voor het milieu van de uitvoering van plannen en programma’s waarvoor een plan-MER is opgesteld, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en passende herstellende maatregelen te kunnen nemen. Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat	Artikel 10 SMEB-richtlijn 1. De lidstaten gaan de aanzienlijke gevolgen voor het milieu van de tenuitvoerlegging van plannen en programma's na, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en de passende herstellende maatregelen te kunnen nemen. 2. Om te voldoen aan de bepalingen van lid 1 kunnen, als dit passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden. De resultaten van de monitoring, vermeld in het eerste lid, worden beschikbaar gesteld voor de instanties, vermeld in artikel 4.4.6, §2, en voor het publiek. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de monitoring en het ter beschikking stellen van de resultaten ervan, vermeld in het eerste en het derde lid.”.	
Artikel 58	
In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.5.5 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 4.5.5. Er wordt over projecten of over categorieën van projecten die gedurende een bepaalde periode zijn uitgevoerd, die aanzienlijke nadelige milieueffecten kunnen veroorzaken en waarvoor een project-MER is opgesteld, een evaluatie of een monitoringsonderzoek van de aanzienlijke nadelige milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van de projecten georganiseerd. Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, bestaande monitoringsregelingen op grond van andere wetgeving worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden. Het soort parameters dat wordt gemonitord, en de looptijd van de monitoring zijn evenredig met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten.	Artikel 8bis (4) MEB-richtlijn 4. In overeenstemming met de in lid 1, onder b), bedoelde vereisten, zorgen de lidstaten ervoor dat de kenmerken van het project en/of de geplande maatregelen om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, indien mogelijk, te compenseren, door de opdrachtgever worden uitgevoerd, en dat de procedures voor de monitoring van de aanzienlijke nadelige milieueffecten worden vastgesteld. Het soort parameters dat wordt gemonitord en de looptijd van de monitoring moeten evenredig zijn met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten. Indien passend kan gebruik worden gemaakt van bestaande monitoringregelingen op grond van andere wetgeving van de Unie dan deze richtlijn en van nationale wetgeving, teneinde overlapping van monitoring te vermijden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de procedure van de evaluatie en de monitoring, vermeld in het eerste lid.”.	
Artikel 59 t.e.m. 92 Betreffende het invoegen van een nieuwe titel IV/1 betreffende de veiligheidsrapportage	Deze artikelen zijn geen omzetting van de SMEB-richtlijn of MEB-richtlijn
Artikel 93	
Bijlage I bij het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en gewijzigd bij het decreet van 27 april 2007, wordt vervangen door bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd.	Bijlage III MEB-richtlijn en bijlage II SMEB-richtlijn
Artikel 94	
Bijlage II bij het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd.	Bijlage IV MEB-richtlijn
Artikel 95	
Bijlage IIbis bij hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt opgeheven.	Dit artikel is geen omzetting van de richtlijn
Wijzigingsbepalingen artikel 96 t.e.m. 138	Deze wijzigingsbepalingen zijn een logisch gevolg van de wijzigingen in titel IV van het DABM maar betreffen op zich geen omzetting van de SMEB-richtlijn of MEB-richtlijn
Slotbepalingen artikel 139 t.e.m. 141	Deze artikelen zijn geen omzetting van de SMEB-richtlijn of MEB-richtlijn
Bijlage 1	Bijlage III MEB-richtlijn en bijlage II SMEB-richtlijn
Bijlage 2	Bijlage IV MEB-richtlijn

VOORONTWERP VAN DECREET

van 30 juni 2023

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Op voorstel van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 2. In het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt titel IV, die bestaat uit artikel 4.1.1 tot en met 4.7.2, opgeheven.

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 21 oktober 2022, wordt een titel IV ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel IV. Milieueffectrapportage".

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1. Definities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Definities".

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 5, een artikel 4.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:

1° actie: een plan, een programma of een project;

2° betrokken publiek: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon en ook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of mogelijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de voorgenomen actie, waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn;

3° bevoegde overheid: de overheid die bevoegd is om een plan of programma vast te stellen of om over de vergunningsaanvraag van een project te beslissen;

4° grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten: de milieueffecten, van een voorgenomen actie die zich volledig of gedeeltelijk situeert op het grondgebied van het Vlaamse Gewest die worden teweeggebracht in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een ander gewest;

5° initiatiefnemer:

a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen: de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;

b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;

c) voor de verplichtingen voor andere plannen en programma's dan de plannen en programma's, vermeld in punt a) en punt b): de instantie die het initiatief neemt om een plan of programma op te stellen of te wijzigen;

d) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

6° milieubeoordeling: het proces dat bestaat uit de volgende stappen:
   a) een milieueffectrapport voorbereiden en opstellen;
   b) raadplegingen van adviesinstanties en het betrokken publiek uitvoeren;
   c) het onderzoek door de bevoegde overheid van de informatie die in het milieueffectrapport is gepresenteerd, en, in voorkomend geval, van alle aanvullende informatie die de initiatiefnemer verstrekt, en van alle relevante informatie die via de raadplegingen, vermeld in punt b), is ontvangen;
   d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu. In die conclusie wordt rekening gehouden met de resultaten van het onderzoek, vermeld in punt c), de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en, in voorkomend geval, haar eigen aanvullende onderzoek;
   e) voor plannen en programma's: de verklaring die samenvat op welke wijze milieuoverwegingen in het plan of programma zijn geïntegreerd en op welke wijze in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de raadplegingen, vermeld in punt b), rekening is gehouden, en die de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;
   f) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project;
   g) de informatieverstrekking over de beslissing over de actie;

7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden;

8° plan-MER: een milieueffectrapport over een plan of programma;

9° project-MER: een milieueffectrapport over een project;

10° milieueffectrapportage, afgekort m.e.r.: het uitvoeren van een milieubeoordeling of het nagaan aan de hand van een screening of een milieubeoordeling vereist is;

11° niet-technische samenvatting: een samenvatting van het milieueffectrapport die voldoende begrijpelijk is en het publiek en de instantie die bij de besluitvorming zijn betrokken, voldoende inzichten verschaft om zich een oordeel te kunnen vormen over de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie;

12° plan of programma: een plan of een programma, met inbegrip van een plan of een programma dat de Europese Unie meefinanciert, en de wijzigingen ervan, dat voldoet aan al de volgende voorwaarden:
   a) het is door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau opgesteld en/of vastgesteld of het is door een instantie opgesteld om door een wetgevingsprocedure door het Vlaams

Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

b) het is op grond van wettelijke of van bestuursrechtelijke bepalingen voorgeschreven;

13° project:

a) de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken;

b) andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;

14° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;

15° scoping: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport worden vastgesteld;

16° scopingsadvies: een advies over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van de informatie die de initiatiefnemer in het milieueffectrapport moet opnemen;

17° screening: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin van een voorgenomen actie wordt aangegeven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn;

18° vergunning: de beslissing van de bevoegde overheid waardoor de initiatiefnemer het recht verkrijgt om het project uit te voeren;

19° Vlaams expertisecentrum milieueffectrapportage, afgekort Vlaams expertisecentrum m.e.r: de instantie die belast is met taken van milieueffectrapportage.”.

Art. 7. In artikel 4.1.1., 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX], worden de woorden “, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER” opgeheven.

Art. 8. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Algemene bepalingen”.

Art. 9. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 8, een artikel 4.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.2. Behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale regelgeving voor plannen, programma’s en projecten, mag voor de adviesaanvragen, vermeld in deze titel, aan de vereiste van een advies worden voorbijgegaan als er geen advies wordt uitgebracht binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 10. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.3. De procedures, vermeld in deze titel, en ook de milieubeoordeling en de terbeschikkingstelling van de relevante milieu-informatie kunnen volledig of gedeeltelijk digitaal verlopen conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 11. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.4. Voor een plan of een programma dat conform artikel 4.3.2 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over het plan of programma geïntegreerd worden.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.3.2. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.".

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.5. Voor een project dat conform artikel 4.3.3 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over dit project geïntegreerd worden.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een project dat overeenkomstig artikel 4.3.3. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.".

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".

Art. 14. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 13, een artikel 4.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest

binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten bezorgen.”.

Art. 15. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 2. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen”.

Art. 16. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling”.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 16, een artikel 4.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.2.1. Om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien, beoogt de milieubeoordeling, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken op het milieubelang en de gezondheid van de mens, een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de milieubeoordeling de volgende essentiële kenmerken:

1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of, als dat mogelijk is, te compenseren;

2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie;

3° de raadpleging van het betrokken publiek en de informatieverstrekking over de doorwerking van de milieubeoordeling in de besluitvorming over de voorgenomen actie.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of hebben toegang tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken en de kwaliteit ervan te beoordelen.”.

Art. 18. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Relaties tussen effectbeoordelingen".

Art. 19. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 18, een artikel 4.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.2. Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's, wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met de uitvoering van de milieubeoordeling op verschillende niveaus van de hiërarchie.".

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.3. Bij de milieubeoordeling wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met het stadium van het ruimere besluitvormingsproces waarin de voorgenomen actie zich voordoet en met de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld.".

Art. 21. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.4. In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen:

1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces;

2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.".

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.5. Hoofdstuk 4, afdeling 2 en 3, worden niet verplicht toegepast als de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie al zijn onderzocht in een milieueffectrapport dat voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 4, afdeling 2, en de bevoegde overheid in staat is om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.".

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.6. Als verschillende beoordelingen van de milieueffecten worden uitgevoerd, krachtens deze titel of andere gewestelijke of federale regelgeving, adviseert het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van

de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende beoordelingen. Er wordt naar gestreefd dat de verschillende beoordelingen zo veel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd.

De Vlaamse Regering stelt de modaliteiten vast van de afstemming en integratie van de beoordelingen en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 3. Werkingssfeer en screening”.

Art. 25. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Werkingssfeer”.

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 25, een artikel 4.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.3.1. Voor de volgende plannen en programma’s is geen milieueffectrapportage vereist:

1° plannen of programma’s die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties;

2° financiële of begrotingsplannen en -programma’s.

Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, is er geen milieueffectrapportage vereist als de Vlaamse Regering beslist dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor die doeleinden.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.3.2. §1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor de volgende plannen en programma’s:

1° de plannen of programma’s die voorbereid worden voor landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project als vermeld in bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° de plannen of programma’s waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is conform artikel 36ter, §3,

eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§2. Voor de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het gebruik bepalen van kleine gebieden op provinciaal of gemeentelijk niveau, of voor kleine wijzigingen aan die plannen of programma's, is een milieubeoordeling alleen vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

Voor andere plannen of programma's dan de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, is een milieubeoordeling vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

§3. Als er geen milieubeoordeling vereist is conform paragraaf 1 of 2, kan een overheid vrijwillig een milieubeoordeling uitvoeren waarbij de bepalingen van hoofdstuk 4 van overeenkomstige toepassing zijn.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.".

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.3. §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende vergunningsplichtige projecten:

1° een milieubeoordeling: voor de categorieën van projecten die de Vlaamse Regering aanwijst als projecten die van rechtswege aan een milieubeoordeling zijn onderworpen;

2° een milieubeoordeling of een screening: voor de andere categorieën van projecten dan de projecten, vermeld in punt 1°, die de Vlaamse Regering aanwijst aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

§2. De volgende projecten vallen niet onder de werkingssfeer van deze titel:

1° de loutere hernieuwing van de vergunning, vermeld in artikel 70 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;

2° de omzetting, vermeld in artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

§3. Een initiatiefnemer van een voorgenomen project kan in alle gevallen een milieubeoordeling uitvoeren conform hoofdstuk 4.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.

§4. In de andere gevallen dan de gevallen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, kan de initiatiefnemer het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een advies uit te brengen over de kwaliteit van een project-MER dat hij heeft opgemaakt.

§5. De Vlaamse Regering kan op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een welbepaald project dat aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen, in uitzonderlijke gevallen vrijstellen van de verplichting tot milieubeoordeling als de toepassing van de bepalingen over de milieubeoordeling nadelige gevolgen heeft voor het doel van het project en als aan de doelstellingen van deze titel wordt voldaan.

In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de Vlaamse Regering na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en stelt de verzamelde informatie alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het publiek.

Voor de vergunningsbeslissing wordt genomen, brengt de Vlaamse Regering de Europese Commissie op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend en verschaft ze haar alle informatie die aan de bevolking ter beschikking is gesteld.

Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de vrijstelling en de inhoud van het gemotiveerde verzoek, vermeld in het eerste lid, en voor de kennisgeving, vermeld in het vierde lid.

§6. Een project dat met een specifiek decreet wordt aangenomen, kan door het decreet in kwestie vrijgesteld worden van de bepalingen over de openbare raadpleging over het project-MER, zoals vastgelegd in hoofdstuk 4 van deze titel, als aan de doelstellingen, vermeld in artikel 4.2.1, wordt voldaan.

Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de vrijstelling, vermeld in het eerste lid.

Vanaf 16 mei 2025 brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. om de twee jaar de Commissie op de hoogte van elk geval waarin de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.4. De Vlaamse Regering kan de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, nader definiëren. Op grond van die criteria moet het mogelijk zijn uit te maken of een voorgenomen actie al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

Elke vaststelling of vervanging van de criteria, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.".

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Screening van plannen, programma's en projecten".

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 30, een artikel 4.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.5. §1. Voor de plannen of programma's vermeld in artikel 4.3.2, §2, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de vorm en de inhoud van de voormelde screening.

De initiatiefnemer raadpleegt de instanties die door de Vlaamse Regering worden aangewezen, en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening, vermeld in het eerste lid. De voormelde instanties en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. brengen hun advies uit op de wijze en binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

§2. Als voor een plan of een programma als vermeld in artikel 4.3.2, §2, geen milieubeoordeling wordt uitgevoerd, motiveert de bevoegde overheid aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, waarom het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De bevoegde overheid houdt daarbij rekening met de screening en de verleende adviezen, vermeld in paragraaf 1.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast over de wijze van de bekendmaking van de screening en van de motivatie, vermeld in het eerste lid.".

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.6. §1. Voor de projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2°, aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

§2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde overheid heeft ingediend, en minstens voor de start van het openbaar onderzoek

of het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen.

Als de bevoegde overheid beslist dat het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

Als de bevoegde overheid beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer deze heeft voorgesteld, de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.

§3. Als uit de toets, vermeld in paragraaf 1, of uit de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 2, blijkt dat het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben, onderwerpt de initiatiefnemer het voorgenomen project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4.

§4. De screening, vermeld in paragraaf 1, bevat ten minste de volgende elementen:

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen project met in het bijzonder:
   a) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, van sloopwerken;
   b) een beschrijving van de locatie van het project met bijzondere aandacht voor de kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop het project een invloed kan hebben;

2° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project;

3° als er informatie over deze effecten beschikbaar is: een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project ten gevolge van:
   a) de verwachte residuen en emissies en de productie van afvalstoffen, als dat van toepassing is;
   b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, namelijk bodem, land, water en biodiversiteit;

4° in voorkomend geval een beschrijving van de kenmerken van het voorgenomen project of van de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke milieueffecten zouden zijn geweest.

Bij de opmaak van de screening, vermeld in paragraaf 1, wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de beschikbare resultaten van andere relevante beoordelingen van de milieueffecten die zijn gemaakt met toepassing van deze titel of met toepassing van andere regelgeving.

De Vlaamse Regering stelt de vorm en de inhoud van de screening, vermeld in paragraaf 1, vast.

§5. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, wordt bekendgemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Milieubeoordeling van plannen, programma’s en projecten”.

Art. 34. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Openbaarheid”.

Art. 35. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 34, een artikel 4.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.1. De verplichtingen tot actieve openbaarheid, vermeld in dit hoofdstuk, doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel II.3 en II.4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

De initiatiefnemer kan in elke fase van de milieubeoordeling, vermeld in afdeling 2 tot en met 5, conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt, verzoeken om bepaalde milieu-informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Aanmelding en scoping”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 36, een artikel 4.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.2. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een plan-MER op te stellen voor een voorgenomen plan of programma.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van de aanmelding, vermeld in het eerste lid, en stelt de wijze vast waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en ook de termijn daarvoor.

§2. De initiatiefnemer vraagt een scopingsadvies over een voorstel van scoping aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het voorstel van scoping en stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, moeten verlenen.

§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.

§4. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd scopingsadvies te verlenen over het voorstel van scoping. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum, vermeld in paragraaf 2, niet verplicht.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen, vermeld in paragraaf 2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.

§5. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of bij de advisering, vermeld in paragraaf 2 of 4, blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijnen mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het voorgenomen plan of programma. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.

Art. 38. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.4.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.3. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een project-MER op te stellen voor een voorgenomen project.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden, de wijze waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en de termijn daarvoor.

§2. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst, raadplegen over een voorstel van scoping. Het voorstel van scoping bevat minstens:

1° informatie over de specifieke kenmerken van het project, inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan;

2° informatie over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten ervan.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de bijkomende informatie die in het voorstel van scoping opgenomen moet worden en de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun advies moeten verlenen.

§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.

§4. Op verzoek van de initiatiefnemer brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies uit over het voorstel van scoping.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen van de adviesinstanties, vermeld in paragraaf 2.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.

§5. De Vlaamse Regering kan bepalen welke projecten aan een geïntegreerd scopingsadvies onderworpen moeten worden. In dat geval verleent het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies conform paragraaf 4, tweede en derde lid.

§6. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of nadien bij de advisering, vermeld in paragraaf 2, 4 of 5, blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijn mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het project. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Inhoud van het MER”.

Art. 40. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 39, een artikel 4.4.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.4. Het plan-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een schets van de inhoud, een omschrijving van de voornaamste doelstellingen van het plan of van het programma en het verband met andere relevante plannen en programma's;

2° informatie over de besluitvormingsprocedure;

3° de relevante aspecten van de bestaande situatie van het milieu en de mogelijke ontwikkeling ervan als het plan of het programma niet wordt uitgevoerd;

4° de milieukenmerken van de gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn;

5° alle bestaande milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma, met inbegrip van milieuproblemen in gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn, zoals speciale beschermingszones als bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

6° de relevante doelstellingen voor de milieubescherming en de wijze waarop rekening wordt gehouden met die doelstellingen en de milieuoverwegingen bij de voorbereiding van het plan of programma;

7° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet;

8° een beschrijving en onderbouwde beoordeling conform de scoping van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het plan of programma en van de onderzochte redelijke alternatieven op, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de natuurgebieden, de mobiliteit, en de samenhang tussen de vermelde factoren. De beschrijving van de milieueffecten omvat de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte,

middellange en lange termijn van het plan of programma. Als dat relevant is rekening houdend met de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, worden de aanzienlijke milieueffecten onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die zijn vastgesteld conform titel II, hoofdstuk II, van dit decreet;

9° de maatregelen om aanzienlijke negatieve milieueffecten als gevolg van de uitvoering van het plan of programma te voorkomen, te beperken of zo veel mogelijk teniet te doen;

10° een schets met opgave van de redenen voor de selectie, rekening houdende met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, van de onderzochte redelijke alternatieven en een omschrijving van de wijze waarop de beoordeling is doorgevoerd, met inbegrip van de moeilijkheden die ondervonden zijn bij het inzamelen van de vereiste informatie, zoals technische tekortkomingen of gebrek aan kennis;

11° een omschrijving van de monitoringsmaatregelen;

12° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°;

13° de nuttige informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of krachtens andere wetgevingen ingewonnen wordt en die kan worden gebruikt om de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°, te verstrekken.

Het plan-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor het voorgenomen plan of programma te komen. In het plan-MER wordt rekening gehouden met:

1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden;

2° de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het plan-MER.”.

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.4.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.5. §1. Bij de milieubeoordeling van een project worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren:

1° de bevolking en de menselijke gezondheid;

2° de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor de beschermde soorten en habitats, vermeld in bijlage I tot en met IV van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

3° land, bodem, water, lucht en klimaat;

4° materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap;

5° de samenhang tussen de factoren, vermeld in punt 1° tot en met 4°.

De effecten op de factoren, vermeld in het eerste lid, omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.

§2. Het project-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project;

2° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet;

3° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project;

4° een beschrijving van de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om de mogelijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;

5° een beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht en die, onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project, relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project;

6° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 5°;

7° alle aanvullende informatie als vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die daardoor kunnen worden beïnvloed.

Het project-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project te komen. In het project-MER wordt rekening gehouden met:

3° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden;

4° de inhoud en het detailleringsniveau van het project.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het project-MER.”.

Art. 42. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Raadpleging over het MER”.

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 42, een artikel 4.4.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.6. §1. De bevoegde overheid organiseert over het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over het ontwerp van plan of programma en het plan-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens zestig dagen.

Als de verplichting tot organisatie van een openbaar onderzoek over het ontwerp van plan of programma al geldt met toepassing van andere regelgeving dan deze titel, gelden de procedureregels van die regelgeving voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Als het openbaar onderzoek conform de betreffende wetgeving zich niet tot het betrokken publiek richt, wordt het openbaar onderzoek daartoe uitgebreid.

Het openbaar onderzoek vindt in elk geval plaats vóór het plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het openbaar onderzoek.

§2. De bevoegde overheid stelt het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER voor advies ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het plan-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.4, en het plan-MER toetst aan zijn scopingsadvies of, in voorkomend geval, aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.2., §4.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen.

§3. Als blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewest daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid het ontwerp van plan of programma en het plan-MER voor advies mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels opdat met de betrokken bevoegde autoriteiten gedetailleerde regelingen en een redelijke termijn overeen gekomen worden om ervoor te zorgen dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun mening bekend te maken, en ook over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.”.

Art. 44. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4.4.7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag van het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.

§2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag om advies vermeld in het eerste lid, wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin de geraadpleegde instanties voormelde adviezen meedelen.

§3. De bevoegde overheid stelt het project-MER ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Na afsluiting van het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure, toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het project-MER:

1° aan de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2;
2° in voorkomend geval, aan zijn scopingsadvies of aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4 en §5;
3° aan de adviezen, opmerkingen en meningen, vermeld in artikel 4.4.7, §1 en §2;
4° in voorkomend geval, het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging vermeld in artikel 4.4.3, §6 en artikel 4.4.7, §4.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan naast de adviezen, vermeld in paragraaf 2, ook het advies inwinnen van iedere dienst, instelling of organisatie die activiteiten ontwikkelt op het vlak van energie, leefmilieu, waterbeleid, landinrichting, natuurbehoud, ruimtelijke ordening, veiligheid of mobiliteit die ze nuttig acht voor de toetsing, vermeld in het tweede lid.

Het resultaat van de toetsing, vermeld in het tweede lid, leidt tot de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het project-MER ter beschikking wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zijn beslissing tot goedkeuring of afkeuring meedeelt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER en voor de bekendmaking ervan.

§4. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de

volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten:

1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;

2° het project-MER;

3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De voormelde mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen, de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.

§5. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, de beslissing tot de goedkeuring of afkeuring van het project-MER, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek.

De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 45. Artikel 4.4.7. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX] , wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag voor het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.

§2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. en de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het project-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2, en, in voorkomend geval, het project-MER toetst aan zijn scopingsadvies of aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3., §4 en §5.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen.

§3. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten:

4° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;

5° het project-MER;

6° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen en de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.

§4. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, het kwaliteitsadvies, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek.

De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 46. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 5. Besluitvorming”.

Art. 47. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 46, een artikel 4.4.8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.8. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen plan of programma en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met al de volgende elementen:
1° het plan-MER;
2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.2, §2 tot en met §5, en artikel 4.4.6.

De bevoegde overheid motiveert haar beslissing in het bijzonder door de opmaak van de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e), en, in voorkomend geval, met betrekking tot de actualiteit van het MER.

§2. Als een plan of programma wordt vastgesteld, brengt de bevoegde overheid het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.6, §2, worden geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.6, §3, zijn betrokken, op de hoogte van al de volgende elementen:
1° het plan of programma zoals het is vastgesteld;
2° de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e);
3° de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten met toepassing van artikel 4.5.4.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, gebeurt.".

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 5 een artikel 4.4.9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.9. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen project en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan terdege rekening met al de volgende elementen:
1° het project-MER;
2° de opmerkingen en meningen, adviezen, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §4.

De bevoegde overheid kan alleen maar de vergunning verlenen als het project-MER is goedgekeurd.

De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten:
1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn;
2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven;
3° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens

of milieu van het gekozen alternatief;
4° de gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu;
5° in voorkomend geval, een beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het project-MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;
6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen;
7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van de informatie over de inspraakprocedure, vermeld in het eerste lid, 2°, en het project-MER;
8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER.

§2. Als een beslissing over de vergunningsaanvraag is genomen, brengt de bevoegde overheid het betrokken publiek daarvan op de hoogte conform de bepalingen van de vergunningsprocedure in kwestie. De bevoegde overheid brengt het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.7, §2, zijn geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.7, §4, zijn betrokken, op de hoogte binnen en gedurende de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 49. In artikel 4.4.9., §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §3.”

2° het tweede lid wordt opgeheven.
Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 5. Kwaliteitszorg”.

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. MER-deskundigen en MER-coördinatoren”.

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 4.5.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.5.1. §1. Het milieueffectrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer. Om het milieueffectrapport op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een

erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Het team bestaat uit erkende MER-deskundigen als het gaat om een project-MER.

§2. De initiatiefnemer stelt aan de MER-coördinator alle relevante informatie ter beschikking en verleent alle medewerking opdat de MER-coördinator zijn taak naar behoren kan vervullen.

§3. De erkende MER-coördinator en de deskundigen mogen geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van het voorgenomen plan, programma, project of de alternatieven ervoor. Ze voeren hun opdracht volledig onafhankelijk uit.

De onafhankelijkheid van de erkende MER-coördinator en de deskundigen wordt beoordeeld op het niveau van de individuele natuurlijke persoon.

Als de erkende MER-coördinator en de deskundigen betrokken zijn bij de opmaak van een plan-MER voor een plan of programma, belet de onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen niet dat ze nadien de milieubeoordeling uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde plan of programma het kader voor de vergunningverlening vormt.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen belet evenmin dat een MER-coördinator of deskundige bij de overheid werkt die het plan of programma opstelt, op voorwaarde dat er op het niveau van de administratie wordt voorzien in een functionele scheiding tussen enerzijds de MER-coördinator en de deskundigen en anderzijds de natuurlijke personen die belast zijn met de opmaak van het plan of programma.”.

Art. 53. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.5.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.5.2. De bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, zijn van toepassing op de erkenning van coördinatoren en deskundigen.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Vlaams expertisecentrum m.e.r.”.

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 54, een artikel 4.5.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.5.3. §1. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzamelt, beheert en actualiseert de wetenschappelijke onderbouwingen en informatie die nodig zijn om de kwaliteit en de uniformiteit van de milieubeoordeling te garanderen, en het stelt die wetenschappelijke onderbouwingen en informatie ook ter beschikking van:
1° het publiek;
2° de initiatiefnemers;

3° de erkende MER-coördinatoren;
4° de deskundigen;
5° de bevoegde overheden.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. faciliteert de samenwerking van de erkende MER-deskundigen, de erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties om een kennisnetwerk over milieueffectrapportage te onderhouden.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult zijn taken op objectieve en onafhankelijke wijze en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft.

§2. Op verzoek van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. bezorgt de initiatiefnemer de data die zijn gebruikt om het milieueffectrapport op te maken, aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de voormelde bezorging van data.”.

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Monitoring”.

Art. 57. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 56, een artikel 4.5.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.5.4. De bevoegde overheid gaat de aanzienlijke gevolgen na voor het milieu van de uitvoering van plannen en programma’s waarvoor een plan-MER is opgesteld, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en passende herstellende maatregelen te kunnen nemen.

Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

De resultaten van de monitoring, vermeld in het eerste lid, worden beschikbaar gesteld voor de instanties, vermeld in artikel 4.4.6, §2, en voor het publiek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de monitoring en het ter beschikking stellen van de resultaten ervan, vermeld in het eerste en het derde lid.”.

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.5.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.5.5. Er wordt over projecten of over categorieën van projecten die gedurende een bepaalde periode zijn uitgevoerd, die aanzienlijke nadelige milieueffecten kunnen veroorzaken en waarvoor een project-MER is opgesteld, een evaluatie of een monitoringsonderzoek van de aanzienlijke nadelige

milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van de projecten georganiseerd.

Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, bestaande monitoringsregelingen op grond van andere wetgeving worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

Het soort parameters dat wordt gemonitord, en de looptijd van de monitoring zijn evenredig met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de procedure van de evaluatie en de monitoring, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 59. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt een titel IV/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel IV/1. Veiligheidsrapportage”.

Art. 60. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 1. Definities, procedurele bepalingen, doelstellingen en kenmerken van de veiligheidsrapportage”.

Art. 61. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Definities”.

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 61, een artikel 4/1.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:

1° actie: een ruimtelijk uitvoeringsplan of project;

2° administratie: de diensten die de Vlaamse regering aanwijst die bevoegd zijn voor het leefmilieu;

3° betekening: aangetekend of met de elektronische post verzenden;

4° initiatiefnemer:

a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen: de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op

te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;

b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;

c) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

5° omgevingsveiligheidsrapport, afgekort OVR: een openbaar document waarin, naast een beschrijving van het veiligheidsbeheersysteem van een inrichting, van een project en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de scenario's voor zware ongevallen in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geïdentificeerd, geanalyseerd en geëvalueerd, en waarin wordt aangetoond welke maatregelen kunnen en zullen worden getroffen om die zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

6° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen.

7° project: een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund als de geldigheidsduur van de lopende vergunning is verstreken, die bestaat uit de exploitatie van een inrichting. De exploitatie van een inrichting is het hele gebied dat door een exploitant wordt beheerd en waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

8° rapport: een RVR of een OVR;

9° ruimtelijk veiligheidsrapport, afgekort RVR: een openbaar document waarin van een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven een wetenschappelijke beoordeling wordt gegeven over de geplande ontwikkelingen bij nieuwe of bestaande inrichtingen en hun omgeving, als de vestigingsplaats of de ontwikkelingen zelf het risico op een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken;

10° samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016: het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken;

11° veiligheidsnota: een openbaar document waarin aangetoond wordt dat de verandering van een vergunde inrichting geen bijkomend aanzienlijk risico van zware ongevallen voor mens en milieu meebrengt ten opzichte van de bestaande toestand zoals die beschreven is in een OVR dat goedgekeurd is voor die inrichting, en waarbij voor die verandering wordt aangetoond welke maatregelen genomen zijn of genomen kunnen worden om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

12° veiligheidsrapportage, afgekort v.r.: de procedure die al dan niet leidt tot het opstellen en goedkeuren van een ruimtelijk veiligheidsrapport of een

omgevingsveiligheidsrapport over een voorgenomen actie en, in voorkomend geval, tot het gebruik ervan als hulpmiddel bij de besluitvorming omtrent deze actie.

De definities in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 gelden voor alle bepalingen van deze titel.”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Algemene bepalingen over de procedures”.

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 63, een artikel 4/1.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.2.De termijnen gaan in :

1° in geval van betekening, op de derde werkdag na de dag van de verzending;

2° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs, op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

Onder ontvangstbewijs wordt verstaan de schriftelijke of elektronische ontvangstbevestiging van een zending.

Betekeningen en mededelingen van dezelfde beslissing of hetzelfde document aan meer dan een persoon gebeuren op dezelfde dag.

De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag.”.

Art. 65. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Doelstelling en kenmerken”.

Art. 66. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 65, een artikel 4/1.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.3. De veiligheidsrapportage beoogt, in de besluitvorming over acties die een zwaar ongeval kunnen teweegbrengen, aan het milieubelang en de veiligheid en de gezondheid van de mens een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de veiligheidsrapportage de volgende essentiële kenmerken :

1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke gevolgen voor mens en milieu van een voorgenomen

actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of te compenseren;

2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie;

3° de actieve openbaarheid van de veiligheidsrapportage en de besluitvorming over de voorgenomen actie.

De administratie beschikt over voldoende expertise om de rapporten te onderzoeken. Als dat nodig is, heeft ze toegang tot voldoende expertise om de rapporten te onderzoeken.”.

Art. 67. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Relaties tussen rapportages”.

Art. 68. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 67, een artikel 4/1.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.4. In voorkomend geval wordt in latere rapportages, die worden opgesteld krachtens deze titel, rekening gehouden met de rapportages die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van de besluitvorming en met de goedgekeurde rapporten die daarvan het resultaat waren.”.

Art. 69. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4/1.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.5. §1. Als verschillende rapportages moeten worden uitgevoerd met toepassing van deze titel of met toepassing van titel IV of andere gewestelijke of federale regelgeving, neemt de administratie op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) een beslissing over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende rapportages. Er wordt gestreefd naar een gelijktijdige uitvoering van de verschillende rapportages.

De administratie neemt een beslissing over de wenselijkheid van de afstemming of integratie uiterlijk bij haar advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor de modaliteiten van de afstemming en integratie van de rapportages en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.

De afstemming of integratie, vermeld in paragraaf 1, kan betrekking hebben op rapportages in verschillende beleidsdomeinen.”.

Art. 70. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Doorwerking in de besluitvorming".

Art. 71. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 70, een artikel 4/1.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.6. De overheid houdt bij haar beslissing over de voorgenomen actie en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met het goedgekeurde rapport of de goedgekeurde rapporten en met de opmerkingen en commentaren die over het rapport of de rapporten zijn uitgebracht.

De overheid motiveert elke beslissing over de voorgenomen actie in het bijzonder op de volgende punten:

1° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven, behalve wat het OVR betreft;
2° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief;
3° de maatregelen die in het rapport of de rapporten zijn voorgesteld.".

Art. 72. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 2. Veiligheidsrapportage over ruimtelijke uitvoeringsplannen".

Art. 73. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.1. De veiligheidsrapportage, vermeld in dit hoofdstuk, heeft betrekking op de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in hoofdstuk II, titel II van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, om de verplichtingen, vermeld in artikel 25 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016, uit te voeren.

De Vlaamse Regering stelt de criteria vast om te bepalen of voor een ruimtelijk uitvoeringsplan al dan niet een RVR vereist is.".

Art. 74. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.2. §1. Het RVR wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Om het RVR op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende v.r.-deskundige. Hij stelt aan de erkende v.r.-deskundige alle relevante

informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende v.r.-deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§2. Tijdens het opstellen van het RVR overlegt de erkende v.r.-deskundige met de administratie. De erkende v.r.-deskundige moet in voorkomend geval de schriftelijke richtlijnen die in de scopingsnota, vermeld in artikel 2.2.4, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, van de administratie geïntegreerd zijn, in acht nemen.”.

Art. 75. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.2.3. Het RVR bestaat uit ten minste al de volgende onderdelen:

1° een algemeen deel dat al de volgende informatie bevat:
- a) een beschrijving van de doelstellingen en krachtlijnen van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, met inbegrip van een kaart op aangepaste schaal;
- b) een overzicht van de motieven voor de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringplan;
- c) een beschrijving van de in beschouwing genomen alternatieven voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of een schets van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor bepaalde onderdelen ervan, telkens met inbegrip van de overwegingen ter zake van de initiatiefnemer;
- d) een vergelijking tussen de beschreven alternatieven en het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of de onderdelen ervan;

2° een deel over de invloed van het ruimtelijk uitvoeringsplan op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, dat de volgende informatie bevat:
- a) een beschrijving van de methodieken die zijn gebruikt voor de bepaling en de beoordeling van de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, met inbegrip van een opsomming en omschrijving van de relevante criteria die in het RVR gebruikt worden voor de afbakening van de risicozones;
- b) in voorkomend geval, informatie over de risico’s op zware ongevallen voor mens en milieu die aan de bestaande inrichtingen zijn verbonden, en over de veiligheidsmaatregelen die bestaande inrichtingen hebben genomen of kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;
- c) voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en de beschreven alternatieven, een wetenschappelijke beoordeling van de invloed van de in beschouwing genomen ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen of van de mogelijke vestiging van nieuwe inrichtingen op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, met inbegrip van de afgebakende risicozones;
- d) aanbevelingen over de volgende elementen op basis van de wetenschappelijk beoordeling, vermeld in punt c):
  - 1) de vastgelegde stedenbouwkundige voorschriften, onder

meer in het licht van de vereiste om ook op lange termijn voldoende afstand te bewaren tussen de inrichtingen die vallen onder de toepassing van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016, en bepaalde kwetsbare gebieden als vermeld in artikel 25, §2, van het voormelde samenwerkingsakkoord;

2) de aanvullende maatregelen die bestaande inrichtingen kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken om de risico's niet te vergroten;

e) een globale evaluatie van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de beschreven alternatieven in het kader van het beleid om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen van die zware ongevallen voor mens en milieu te beperken;

3° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer of de erkende deskundige eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de implicaties die daaruit voortvloeien voor de wetenschappelijkheid van het rapport.”.

Art. 76. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.2.4. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor de opmaak, het onderzoek en het verdere gebruik van het RVR.”.

Art. 77. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 3. Veiligheidsrapportage over de exploitatie van inrichtingen”.

Art. 78. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Toepassingsgebied”.

Art. 79. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 78, een artikel 4/1.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle inrichtingen die aan al de volgende voorwaarden voldoen:

1° inrichtingen waarvoor conform artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 een veiligheidsrapport moet worden opgesteld of waarvoor conform artikel 10 van het voormelde samenwerkingsakkoord het veiligheidsrapport opnieuw moet worden beoordeeld door een wijziging aan de inrichting;

2° inrichtingen waarvoor conform artikel 5 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning een vergunningsaanvraag moet worden ingediend voor de exploitatie of verandering ervan.

Voor de loutere hernieuwing van de omgevingsvergunning hoeft geen OVR opgemaakt te worden.

§2. De Vlaamse Regering kan andere categorieën van inrichtingen aanwijzen waarvoor een OVR moet worden opgesteld conform de bepalingen van dit hoofdstuk. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van artikel 4/1.3.4, bepalen dat voor de voormelde categorieën van inrichtingen het OVR bepaalde gegevens niet hoeft te bevatten.

§3. In afwijking van paragraaf 1 kan de administratie na gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer geval per geval beslissen dat voor veranderingen aan een vergunde inrichting een OVR dat al voor die inrichting is goedgekeurd, niet bijgewerkt hoeft te worden.

§4. Het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een beschrijving en een verduidelijking van de vergunde inrichting, en ook van de veranderingen die in het kader van de vergunningsaanvraag worden aangevraagd;

2° de verantwoording van het verzoek en alle relevante gegevens om het verzoek te staven;

3° een veiligheidsnota waarin ten minste al de volgende elementen worden aangetoond:

a) het bewijs dat de geplande veranderingen geen bijkomend aanzienlijk risico van zware ongevallen voor de mens en voor het leefmilieu meebrengen ten opzichte van de bestaande toestand, en het bewijs dat een nieuw OVR daarover redelijkerwijs geen nieuwe of extra gegevens kan bevatten;

b) wat de geplande veranderingen betreft: het bewijs dat de nodige veiligheidsmaatregelen getroffen zijn of getroffen kunnen worden om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen van mogelijk zware ongevallen voor de mens of voor het leefmilieu op voldoende geachte wijze te beperken, en het bewijs dat een nieuw OVR daarover redelijkerwijs geen nieuwe of extra gegevens kan bevatten.

De initiatiefnemer doet voor de opmaak van de veiligheidsnota, vermeld in het eerste lid, 3°, een beroep op een erkende deskundige.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen over de informatie en de modaliteiten waaraan het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, moet voldoen.

§5. De administratie beslist over het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, binnen twintig dagen na de dag waarop ze dat gemotiveerde verzoek heeft ontvangen. Ze bezorgt de beslissing bezorgt ze onverwijld aan de initiatiefnemer. In voorkomend geval bevat de beslissing ook de voorwaarden die eraan zijn

verbonden. Als de beslissing niet kan worden genomen binnen de voormelde termijn, brengt de administratie de initiatiefnemer daarvan schriftelijk op de hoogte binnen die termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk wordt genomen.

§6. In geval van een positieve beslissing voegt de initiatiefnemer die beslissing en de veiligheidsnota bij de vergunningsaanvraag.”.

Art. 80. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Aanmelding en inhoudsafbakening van het voorgenomen OVR”.

Art. 81. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 80, een artikel 4/1.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.2. §1. Voor de initiatiefnemer de vergunningsaanvraag indient, meldt hij aan de administratie zijn voornemen om een OVR op te stellen.

De aanmelding, vermeld in het eerste lid, bevat ten minste de volgende elementen:

1° een beschrijving van het project, met inbegrip van een beknopte beschrijving van de overwogen alternatieven voor het project of voor onderdelen ervan;
2° de reden van de rapportageplicht van de inrichting;
3° de vergunningen die moeten worden aangevraagd en, in voorkomend geval, de bestaande vergunningstoestand;
4° een beschrijving van het procesverloop met, in voorkomend geval, een beschrijving van het participatietraject;
5° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, vermeld in paragraaf 2;
6° de relevante gegevens over de voorgestelde erkende deskundige, vermeld in artikel 4/1.3.3, in voorkomend geval aangevuld met de lijst van deskundigen die de erkende deskundige zullen bijstaan en de taakverdeling tussen de deskundigen;
7° conform artikel 4/1.3.4 en het v.r.-richtlijnenboek, vermeld in artikel 4/1.4.2, een beschrijving van de inhoudelijke aanpak, met inbegrip van de methodologie van het OVR;
8° in voorkomend geval een verzoek om advies over de informatie die wordt verstrekt conform artikel 4/1.3.4;
9° in voorkomend geval de gronden voor de vraag tot onttrekking aan bekendmaking van de aanmelding of aangeduide delen ervan.

De administratie kan aan de initiatiefnemer altijd vragen om aanvullende informatie te verstrekken. De procedure kan pas worden voortgezet nadat de administratie de door haar gevraagde aanvullende informatie heeft ontvangen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden. Die regels

kunnen aanvullende elementen, die niet worden vermeld in het tweede lid, of een verdere verduidelijking van de elementen, vermeld in het tweede lid, betreffen.

§2. Als uit de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, blijkt dat het project ten gevolge van een zwaar ongeval betekenisvolle effecten kan hebben op mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie of in verdragspartijen bij het verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gedaan te Helsinki op 17 maart 1992, of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van die lidstaten, verdragspartijen of gewesten daarom verzoeken, meldt de administratie het project aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten in kwestie, met de vraag of ze hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

De melding, vermeld in het eerste lid, omvat ten minste al de volgende informatie:

1° een afschrift van de aanmelding, vermeld in paragraaf 1;
2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen project van toepassing is;
3° informatie over de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen project onderworpen is.

De administratie brengt de initiatiefnemer ervan op de hoogte dat het project aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten in kwestie is gemeld.

§3. De administratie neemt een beslissing over de opstellers van het OVR, vermeld in artikel 4/1.3.3, en deelt haar beslissing aan de initiatiefnemer mee binnen de termijn en op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.

§4. Als de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, een verzoek om advies als vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 8°, bevat, verleent de administratie een advies over de informatie die de initiatiefnemer conform artikel 4/1.3.4 moet verstrekken.

§5. De administratie maakt de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, bekend op haar website binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

De initiatiefnemer kan in de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, verzoeken om bepaalde informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Het voormelde verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens in kwestie volledig of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking van de aangewezen gegevens, neemt ze de gegevens die aan bekendmaking worden onttrokken, op in een bijlage. De bijlage wordt niet bekendgemaakt.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de aanmeldingsprocedure, de grens- en gewestgrensoverschrijdende procedure en de procedure van adviesverlening door de administratie.

§7. Vóór de initiatiefnemer zijn vergunningsaanvraag indient, kan hij aan de administratie vragen dat het OVR inhoudelijk op zijn kwaliteit wordt getoetst.

In het geval, vermeld in het eerste lid, toetst de administratie het OVR inhoudelijk aan de volgende elementen:

1° de beslissing, vermeld in paragraaf 3;
2° de beschrijving van de inhoudelijke aanpak van het OVR, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 7°;
3° in voorkomend geval het advies, vermeld in paragraaf 4;
4° de gegevens die conform artikel 4/1.3.4 zijn vereist;
5° in voorkomend geval de adviezen, opmerkingen en commentaren van de bevoegde autoriteiten, vermeld in paragraaf 2.

Het resultaat van de toetsing leidt tot de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR.

De administratie bezorgt haar beslissing over de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR aan de initiatiefnemer binnen een termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR en voor de bekendmaking ervan.”.

Art. 82. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 74, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Opstellen van het OVR”.

Art. 83. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 82, een artikel 4/1.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.3. §1. Het OVR wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Om het OVR op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende deskundige. Hij stelt aan de erkende deskundige alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§2. De erkende deskundige mag geen belang hebben bij de exploitatie in kwestie. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

§3. Tijdens het opstellen van het OVR overlegt de erkende deskundige met de administratie. De erkende deskundige neemt in voorkomend geval het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, in acht.”.

Art. 84. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4/1.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.4. Het OVR bevat ten minste al de volgende gegevens als die beschikbaar zijn:

1° inlichtingen over het beheersysteem en de organisatie van de inrichting met het oog op de preventie van zware ongevallen. Die inlichtingen hebben betrekking op de punten, vermeld in bijlage 2, die bij het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 is gevoegd;

2° een presentatie van de omgeving van de inrichting die al de volgende elementen bevat:

a) een beschrijving van de locatie, met inbegrip van de geografische ligging, de meteorologische, geologische en hydrografische gegevens, met inbegrip van de elementen van de voorgeschiedenis die relevant zijn voor de veiligheid;

b) een identificatie van de externe gevaarbronnen en gevoelige omgevingsobjecten, en ook de informatie die over die bronnen beschikbaar is;

c) een beschrijving van de zones die door een zwaar ongeval kunnen worden getroffen;

3° een beschrijving van de inrichting die al de volgende elementen bevat:

a) de identificatie van de installaties en activiteiten binnen de inrichting die een zwaar ongeval kunnen teweegbrengen;

b) de beschrijving van de activiteiten en producten uit de gedeelten van de inrichting die belangrijk zijn vanuit het oogpunt van de veiligheid;

c) een beschrijving van procedés en werkwijzen;

d) een beschrijving van de gevaarlijke stoffen die al de volgende elementen bevat:

1) een lijst van de gevaarlijke stoffen, die bestaat uit al de volgende elementen:

i) de beschrijving van de gevaarlijke stoffen met de chemische naam, het CAS-nummer en de naam volgens de IUPAC-nomenclatuur;

ii) de maximale hoeveelheid van de gevaarlijke stoffen die aanwezig zijn of kunnen zijn;

2) de fysische, chemische en toxicologische kenmerken en gegevens over de gevaren voor mens en milieu die onmiddellijk en later optreden;

3) het fysische of chemische gedrag onder normale gebruiksvoorwaarden of bij voorzienbare ongevallen;

4° een identificatie en analyse van de zware ongevallen met mogelijke gevolgen voor de omgeving (mens en milieu) en de preventiemiddelen, die bestaan uit al de volgende elementen:

a) een gedetailleerde beschrijving van de scenario's voor mogelijke zware ongevallen en de omstandigheden waarin die zich kunnen voordoen, inclusief een samenvatting van de voorvallen die bij het op gang brengen van die scenario's een belangrijke rol kunnen spelen, ongeacht of de oorzaken binnen of buiten de installatie liggen;

b) een beschrijving van de mogelijke oorzaken van zware ongevallen en van de omstandigheden waarin zo'n zwaar ongeval zich zou kunnen voordoen, met een bijbehorende

beschrijving van de genomen preventieve maatregelen;

c) een kwantificering van de risico's, zoals aangegeven in het v.r.-richtlijnenboek, vermeld in artikel 4/1.4.2, die verbonden zijn aan de scenario's, vermeld in punt a);

d) een beoordeling van de omvang en de ernst van de mogelijke gevolgen van de geïdentificeerde zware ongevallen;

e) een beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die voor de veiligheid van de installaties is gepland;

5° een overzicht van de beschermings- en interventiemaatregelen om de gevolgen van een zwaar ongeval te beperken, dat al de volgende elementen bevat:

a) een beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die voor de veiligheid van de installaties is gepland;

b) een beschrijving van de apparatuur die op de installatie is aangebracht om de gevolgen van zware ongevallen te beperken;

c) de organisatie van het alarm en de interventie;

d) een beschrijving van de inzetbare interne of externe middelen;

e) een beschrijving van het interne noodplan, vermeld in artikel 11 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016;

6° een beschrijving en beoordeling van de preventieve en gevolgbeperkende maatregelen van technische en organisatorische aard die de initiatiefnemer zal nemen, met inbegrip van de termijn waarop die verwezenlijkt zullen worden;

7° een schets van alternatieven die redelijkerwijze in beschouwing kunnen worden genomen op het vlak van locatie, plaatsing, procedé en hoeveelheden gevaarlijke stoffen, inbegrepen het nulalternatief en de sluiting van de inrichting;

8° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer of de deskundige eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de gevolgen daarvan voor de wetenschappelijkheid van het rapport;

9° een niet-technische samenvatting van de verstrekte gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 8°. De niet-technische samenvatting is een samenvatting die voldoende begrijpelijk is voor het publiek en toelaat om voldoende zicht te krijgen op de mogelijke zware ongevallen, de mogelijke maatregelen of de maatregelen die genomen moeten worden".

Art. 85. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Het onderzoek en het gebruik van het OVR".

Art. 86. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 85, een artikel 4/1.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.5. §1. Op de wijze, vermeld in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie, bezorgt de initiatiefnemer het OVR aan de overheid die in eerste aanleg een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag voor het project.

De initiatiefnemer en de administratie kunnen aan de overheid, vermeld in het eerste lid, vragen dat bepaalde delen uit het OVR aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure worden onttrokken. Het voormelde verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens in kwestie volledig of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking van de aangewezen gegevens, neemt ze de gegevens die aan bekendmaking worden onttrokken, op in een bijlage. De bijlage wordt niet bekendgemaakt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van de administratie met de administraties die bij de vergunningsprocedure betrokken zijn.

§2. Na de raadpleging van de adviesverlenende instanties en nadat het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure is afgesloten, toetst de administratie het OVR inhoudelijk aan de volgende elementen:

1° de beslissing, vermeld in artikel 4/1.3.2, §3;
2° de beschrijving van de inhoudelijke aanpak van het OVR, vermeld in artikel 4/1.3.2, §1, tweede lid, 7°;
3° in voorkomend geval het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4;
4° de gegevens die conform artikel 4/1.3.4 vereist zijn;
5° de adviezen, opmerkingen en commentaren van de instanties en het publiek over het OVR die verstrekt zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek;
6° in voorkomend geval de adviezen, opmerkingen en commentaren van de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, en van het publiek over het OVR, die verstrekt zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek in grensoverschrijdend verband.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het OVR-verslag en leidt tot de goedkeuring of afkeuring van het OVR.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast voor de raadpleging van de adviesverlenende instanties, vermeld in het eerste lid, en van de bevoegde autoriteiten, vermeld in het eerste lid, 6°, door de administratie.

§3. De administratie bezorgt haar beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het OVR aan de volgende actoren:

1° de initiatiefnemer;
2° de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen die de Vlaamse Regering aanwijst;
3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2;
4° de overheid die in eerste aanleg een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag voor het project.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, bevat ook een afschrift van het OVR-verslag, vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de goedkeuring of afkeuring van het OVR en de bekendmaking ervan.”.

Art. 87. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4/1.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.6. §1. Vanaf de betekening van de beslissing, vermeld in artikel 4/1.3.5, §3, liggen het OVR, het OVR-verslag, vermeld in artikel 4/1.3.5, §2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, ter inzage bij de administratie.

§2. De initiatiefnemer en de administratie kunnen verzoeken om bepaalde gegevens in de stukken, vermeld in paragraaf 1, volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De initiatiefnemer en de administratie stellen hun vraag aan de bevoegde overheid uiterlijk op het moment dat de initiatiefnemer het voltooide OVR bezorgt. Het verzoek tot onttrekking geeft aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de terinzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer, vermeld in het eerste lid, uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het OVR. Ze maakt een belangenafweging conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens, vermeld in het eerste lid, volledig of gedeeltelijk aan terinzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan de terinzagelegging van de aangewezen gegevens, neemt ze de relevante gegevens op in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

§3. Bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project wordt rekening gehouden met de noodzaak om risicoactiviteiten gescheiden en op voldoende afstand te houden van al de volgende gebieden:
1° woongebieden;
2° door publiek bezochte gebieden;
3° ruimtelijk kwetsbare gebieden;
4° bijzonder kwetsbare gebieden die de Vlaamse Regering bepaalt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over het gebruik van het OVR bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project en over de bekendmaking van het besluit over het project.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de wijze waarop de bevoegde autoriteiten en de burgers van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, hun commentaar kunnen meedelen

over het OVR en het voorgenomen project, en over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.

De beslissing over de vergunningsaanvraag over het voorgenomen project wordt opgestuurd naar de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2.

§5. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over:

1° de wijze waarop de overheid die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, op de hoogte wordt gebracht van een vergunningsaanvraag die al dan niet een OVR omvat, de administratie dan wel de betrokken provincie waar de effecten zich kunnen voordoen, daarvan op de hoogte brengt;

2° het openbaar onderzoek dat in voorkomend geval georganiseerd moet worden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over het verstrekken van een advies over de vergunningsaanvraag, vermeld in het eerste lid, aan de bevoegde autoriteit van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over:

1° de wijze waarop de overheid die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, op de hoogte wordt gebracht van een beslissing over een vergunningsaanvraag die al dan niet een OVR omvat, de administratie of de betrokken provincie waar de effecten zich kunnen voordoen, daarvan op de hoogte brengt;

2° het in voorkomend geval ter beschikking stellen van de beslissing, vermeld in punt 1°, aan het publiek.”.

Art. 88. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Aspecten van kwaliteitszorg”.

Art. 89. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 88, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. De erkenning van v.r.-deskundigen”.

Art. 90. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 89, een artikel 4/1.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.4.1. §1. Op de erkenning van v.r.-deskundigen zijn de bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, van toepassing.

§2. De erkende v.r.-deskundige mag geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van de voorgenomen actie of de alternatieven ervoor. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

De onafhankelijkheid van de erkende v.r.-deskundige wordt beoordeeld op het niveau van de individuele fysieke persoon.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende v.r.-deskundige belet niet dat, als de erkende v.r.-deskundige betrokken is bij de opmaak van een RVR, de erkende v.r.-deskundige nadien de beoordeling kan uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan het kader voor de vergunningverlening vormt.

§3. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden over de uitoefening van de taak van de erkende v.r.-deskundige bepalen.”.

Art. 91. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 88, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. De richtlijnenboeken, evaluatie en monitoring”.

Art. 92. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 91, een artikel 4/1.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.4.2. §1. De administratie stelt een richtlijnenboek over v.r. op. Dat v.r.-richtlijnenboek is het referentiewerk waarop de administratie, de initiatiefnemer en de deskundigen zich baseren voor het goede verloop van de rapportage en de inhoud van een RVR, een OVR of een veiligheidsnota, met inbegrip van de methodologische aspecten.

De bijzondere en in voorkomend geval aanvullende bijzondere richtlijnen, vermeld in het derde lid, kunnen op gemotiveerde wijze het v.r.-richtlijnenboek aanvullen, strengere voorschriften bevatten of er in minder strenge zin van afwijken.

Het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, omvat de bijzondere en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen, vermeld in het tweede lid.

§2. De administratie is verantwoordelijk voor de geregelde actualisering van de richtlijnenboeken op basis van de wetenschappelijke en maatschappelijke ontwikkelingen, en de evaluatie van de ervaringen met veiligheidsrapportages.”.

Art. 93. Bijlage I bij het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en gewijzigd bij het decreet van 27 april 2007, wordt vervangen door bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 94. Bijlage II bij het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 95. Bijlage IIbis bij hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 96. In artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden het vierde en vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Een plan of programma als vermeld in artikel 4.1.1, 12°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, valt onder de werkingssfeer van titel IV van het voormelde decreet.

Voor een plan of programma als vermeld in het vierde lid, dat geen ruimtelijk uitvoeringsplan is, voegt de initiatiefnemer de passende beoordeling bij de screening van het plan of programma, vermeld in artikel 4.3.5, §1, van het voormelde decreet. Als een plan-MER wordt opgemaakt, wordt de passende beoordeling daarin geïntegreerd.";

2° in paragraaf 3 worden het zevende en achtste lid vervangen door wat volgt:

"Als een vergunningsplichtige activiteit conform artikel 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid onderworpen is aan de verplichting tot opmaak van een project-MER, wordt conform de bepalingen over de milieubeoordeling van projecten, vermeld in hoofdstuk 1, 2, 4 en 5 van titel IV van het voormelde decreet, een project-MER opgemaakt.

De passende beoordeling wordt geïntegreerd in het project-MER.

3° in paragraaf 6, eerste lid, wordt het woord "goedgekeurde" opgeheven.";

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Art. 97. In artikel 47bis van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.2, § 2bis of § 3bis" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.3, §1, 2°", worden de woorden "een project-m.e.r-screeningsnota" vervangen door de woorden "een project-m.e.r-screening" en

wordt de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6";

2° in paragraaf 2 en 3 wordt het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" vervangen door het woord "project-m.e.r-screening";

3° in paragraaf 3, tweede en derde lid, wordt de zinsnede "bijlage II" vervangen door de zinsnede "bijlage I";

4° in paragraaf 3 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Er hoeft geen project-MER te worden opgesteld als de OVAM van oordeel is dat een toetsing aan de criteria, vermeld in bijlage I van het voormelde decreet, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.".

Art. 98. In artikel 47ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.4, § 1 tot en met § 4, en artikel 4.3.5 tot en met 4.3.9" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.3, 4.4.5, §2, artikel 4.4.7, 4.4.9 en 4.5.1";

2° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.3 en 4.3.4, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.3, §5 en §6, artikel 4.3.6, §1, en artikel 4.4.3, §6, van het voormelde decreet";

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede "artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.5, §2,".

Art. 99. In artikel 50, §1bis, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "de administratie die bevoegd is voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

Art. 100. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 4°/0 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/0 dienst bevoegd voor veiligheidsrapportage: de administratie, vermeld in artikel 4/1.1.1, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;";

2° punt 8°/1 wordt vervangen door wat volgt:

"8°/1 kwaliteitsbeoordeling:

a) in geval van een milieueffectrapportage: de beoordeling van het milieueffectrapport door het Vlaams expertisecentrum m.e.r., waarin wordt beoordeeld of het milieueffectrapport voldoet aan de essentiële kenmerken, vermeld in artikel 4.2.1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, door over de inhoudsafbakening van het milieueffectrapport te adviseren en het milieueffectrapport daaraan te toetsen;

b) in geval van een veiligheidsrapportage: de beoordeling van de veiligheidsrapportage door de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage, waarin wordt beoordeeld of de veiligheidsrapportage voldoet aan de essentiële kenmerken, vermeld in artikel 4/1.1.3, tweede lid, van het voormelde decreet, door:

   1) vast te stellen dat geen ruimtelijk veiligheidsrapport vereist is;

   2) de inhoudsafbakening van het ruimtelijk veiligheidsrapport te bepalen en het ruimtelijk veiligheidsrapport daaraan te toetsen;";

3° er wordt een punt 16°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"16°/1 Vlaams expertisecentrum m.e.r.: het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 4.1.1, 19°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;".

Art. 101. In artikel 2.2.1, §1, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede "zijn artikel 4.2.3, 4.2.4, 4.2.8, § 1bis, artikel 4.2.9, § 1 en § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor de planmilieueffectrapportage van toepassing, en titel IV, hoofdstuk IV, van het voormelde decreet voor de ruimtelijke veiligheidsrapportage" vervangen door de zinsnede "zijn artikel 4.1.4, tweede lid, artikel 4.3.2, 4.4.4 en 4.5.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor de planmilieueffectrapportage van toepassing, en titel IV/1, hoofdstuk 2, van het voormelde decreet voor de ruimtelijke veiligheidsrapportage";

2° wordt tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het aanvraagdossier, de procedure en de modaliteiten van het verzoek tot overname verplichtingen inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen zoals vermeld in artikel 4.1.1. en 4/1.1.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

Art. 102. In artikel 2.2.4 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, 6°, wordt de zinsnede "In voorkomend geval bevat de startnota ook een weergave van de gedane analyse, vermeld in artikel 4.2.6, § 1, 5°, en artikel 4.4.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid," vervangen door de zinsnede "In voorkomend geval bevat de startnota ook de screening, vermeld in artikel 4.3.5, §1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, of de gedane analyse, vermeld in artikel 4/1.2.1 van het voormelde decreet,";

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede "De diensten, bevoegd voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage, integreren hun kwaliteitsbeoordeling over de inhoudsafbakening van het planmilieueffectrapport conform artikel 4.2.8, § 6, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, respectievelijk van het ruimtelijk veiligheidsrapport conform artikel 4.4.2, § 3, van het voormelde decreet, in de scopingnota" vervangen door de zinnen "Aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt gevraagd om een advies te verlenen naargelang het geval over de screening of over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport. De dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage, integreert zijn kwaliteitsbeoordeling over de inhoudsafbakening van het ruimtelijk veiligheidsrapport conform artikel 4/1.2.2, §2, van het voormelde decreet, in de scopingsnota";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

4° in paragraaf 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"In voorkomend geval motiveert het planteam uiterlijk voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan in de scopingsnota aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, waarom het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Daarbij wordt rekening gehouden met de screening, de adviezen die verleend zijn over de startnota en het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening.";

5° in paragraaf 3, vierde lid, wordt de zinsnede "artikel 4.4.1, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4/1.2.1, tweede lid".

Art. 103. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 8°, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.11, § 7, eerste lid, 2°" vervangen door de zinsnede "artikel 4.1.1, 6°, e)".

Art. 104. In artikel 2.2.10, §5, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 105. In artikel 2.2.12, §2, vierde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de woorden "de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage".

Art. 106. In artikel 2.2.15, §6, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 107. In artikel 2.2.18, §2, vierde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de woorden "de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage".

Art. 108. In artikel 2.2.21, §6, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 109. In artikel 4.4.7, §2, derde lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede "hoofdstuk III van" opgeheven.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 110. In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, gewijzigd bij het decreet van 11 december 2020, wordt in punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° de definities, vermeld in artikel 4.1.1, 5.1.1 en 5.1.2 van het DABM;".

Art. 111. In artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "en is er geen ontheffing van de rapportageverplichting verkregen" telkens opgeheven.

Art. 112. In artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1,";

2° het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" wordt vervangen door het woord "project-m.e.r-screening";

3° het woord "nota" wordt vervangen door het woord "screening".

Art. 113. In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt het vijfde lid opgeheven.

Art. 114. In artikel 23, derde lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015, wordt de zinsnede ", tenzij dit rapport al goedgekeurd en nog actueel is" opgeheven.

Art. 115. Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 28. Tenzij het milieueffectrapport of het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt het Vlaams expertisecentrum m.e.r., respectievelijk de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, zijn beslissing over de goedkeuring of afkeuring van dat rapport bekend met toepassing van artikel 4.4.7, §3, en artikel 4/1.3.6, §3, van het DABM.

Als de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, het omgevingsveiligheidsrapport afkeurt, wordt de vergunningsprocedure van rechtswege stopgezet.

In dit artikel wordt verstaan onder de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage: de administratie, vermeld in artikel 4/1.1.1, eerste lid, 2°, van het DABM..".

Art. 116. In artikel 28, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van [XXX], wordt vervangen door wat volgt:

" Tenzij het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, haar beslissing over de goedkeuring of afkeuring van dat rapport bekend met toepassing van artikel 4/1.3.6, §3, van het DABM."

Art. 117 In artikel 39, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “artikel 4.3.3, § 2” wordt vervangen door de zinsnede “artikel 4.3.6, §1,”;

2° het woord “project-m.e.r.-screeningsnota” wordt vervangen door het woord “project-m.e.r.-screening”;

3° het woord “nota” wordt vervangen door het woord “screening”;

4° wordt de volgende zinsnede toegevoegd:
“Ze motiveert haar beslissing conform artikel 4.3.6, §2, tweede en derde lid, van het DABM”.

Art. 118. In artikel 40 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 8 december 2017, wordt het vijfde lid opgeheven.

Art. 119. In artikel 390, §1/1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “artikel 4.3.3, § 2” vervangen door de zinsnede “artikel 4.3.6, §1”;

2° in het eerste lid wordt het woord “project-m.e.r.-screeningsnota” vervangen door het woord “project-m.e.r-screening”;

3° in het eerste lid wordt het woord “nota” vervangen door het woord “screening”;

4° het vierde lid wordt opgeheven.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 120. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2 er wordt een punt 18°/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“18°/1 Vlaams expertisecentrum m.e.r.: het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 4.1.1, 19°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;”;

2° in punt 7° wordt tussen het woord “verwachten” en het woord “gevolgen” het woord “aanzienlijke” ingevoegd.

Art. 121. In artikel 4 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “titel IV, hoofdstukken II, III en VI, afdeling III,” vervangen door de zinsnede “titel IV, hoofdstuk 4 en 5,”.

Art. 122. In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De procesverantwoordelijke vraagt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een advies over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen, in het licht van het te nemen voorkeursbesluit.";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd advies te verlenen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in paragraaf 2, eerste lid, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde advies rekening met de adviezen van de adviesinstanties en met het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging, vermeld in paragraaf 2, derde lid.".

Art. 123. In artikel 9, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de beslissing van de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 8, § 3," vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 8, §2, eerste lid of §3".

Art. 124. In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, en artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4.4.5, §2,".

Art. 125. Aan artikel 11 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke bezorgt het ontwerp van MER voor advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft een advies over de kwaliteit van het ontwerp van MER en toetst het ontwerp van MER inhoudelijk aan zijn advies, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid of §3, en aan de vereisten over de inhoud, vermeld in artikel 10, eerste lid.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft advies uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, vermeld in paragraaf 2. Als het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen advies uitbrengt uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de adviesvraag vermeld in het eerste lid.".

Art. 126. In artikel 15, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt punt 4° opgeheven.

Art. 127. In artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2°in het tweede lid wordt de zinsnede "de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

3° in het derde lid wordt de zinsnede "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 128. Artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van [XXX], wordt opgeheven.

Art. 129. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De procesverantwoordelijke vraagt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een advies over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen, in het licht van het te nemen projectbesluit.";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd advies te verlenen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in paragraaf 2, eerste lid, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde advies rekening met de adviezen van de adviesinstanties en met het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging, vermeld in paragraaf 2, tweede lid.".

Art. 130. In artikel 19, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de beslissing van de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 18, § 3," vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 18, §2, eerste lid of §3".

Art. 131. In artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, en artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4.4.5, §2,".

Art. 132. Aan artikel 21 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke bezorgt het ontwerp van MER voor advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft een advies over de kwaliteit van het ontwerp van MER en toetst het ontwerp van MER inhoudelijk aan haar advies, vermeld in artikel 18, §2, eerste lid of §3, en aan de vereisten voor de inhoud, vermeld in artikel 20, eerste lid.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft advies uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, vermeld in paragraaf 2. Als het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen advies uitbrengt uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de adviesvraag vermeld in het eerste lid.".

Art. 133. In artikel 24, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt punt 4° opgeheven.

Art. 134. In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "De dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "De dienst bevoegd voor milieueffectrapportage";

2° in het tweede en derde lid worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 135. Artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van [XXX], wordt opgeheven.

Art. 136. In artikel 26, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt de zinsnede "de dienst die bevoegd is voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 137. In artikel 26, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van [XXX], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "de beslissing over de goedkeuring van het MER van de het Vlaams expertisecentrum m.e.r." wordt vervangen door de woorden "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vermeld in artikel 21, §3,";

2° in het vijfde lid wordt het woord "goedgekeurde" opgeheven.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 138. §1. Een onderzoek tot milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.2.3, §2, 2°, en §3, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, waarbij de documenten, vermeld in artikel 4.2.6, § 1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag voor de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, aan de administratie in kwestie zijn bezorgd vóór de inwerkingtreding van dit decreet, vindt plaats conform de artikelen 4.2.6 en 4.2.7 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Een gemotiveerd verzoek tot ontheffing als vermeld in artikel 4.2.3, §3bis, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, dat ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de inwerkingtreding van artikel 2 van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.2.3, § 3bis tot en met § 3quater van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

De milieueffectrapportage over een plan of programma waarvoor de kennisgeving, vermeld in artikel 4.2.8, §1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt uitgevoerd conform de artikelen 4.2.8, 4.2.9, 4.2.10 en 4.2.11 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

§2. Een screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, die ter beschikking is gesteld van de bevoegde overheid vóór de inwerkingtreding van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.3.3, §2 van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Een gemotiveerd verzoek tot ontheffing als vermeld in artikel 4.3.3, §3, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, dat ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.3.3, §3, §4, §6, §7 en §8 van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding dit decreet.

De milieueffectrapportage over een project waarvoor de aanmelding, vermeld in artikel 4.3.4, §1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt uitgevoerd conform de artikelen 4.3.4, §2 tot en met §7,

4.3.6, 4.3.7, 4.3.8 en 4.3.9 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Afdeling 2. Evaluatie en inwerking

Art. 139. De Vlaamse Regering evalueert de werking van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 140. Dit decreet treedt in werking op …(uiterste datum), met uitzondering van artikel 7, 45, 49, 96, punt 3°, 114, 116, 125, 128, 132, 135 en 137.

De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de in het eerste lid vermelde artikelen op basis van de evaluatie vermeld in artikel 139.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 1 bij het decreet van xxx tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage I bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage I. Criteria betreffende de screening als vermeld in artikel 4.3.5. en 4.3.6.

A. De criteria voor plannen en programma’s overeenkomstig artikel 4.3.5 zijn:

1. De kenmerken van plannen en programma's, in het bijzonder gelet op:

a) de mate waarin het plan of programma een kader vormt voor projecten en andere activiteiten met betrekking tot de ligging, aard, omvang en gebruiksvoorwaarden, alsook wat betreft de toewijzing van hulpbronnen;
b) de mate waarin het plan of programma andere plannen en programma's, met inbegrip van die welke deel zijn van een hiërarchisch geheel, beïnvloedt;
c) de relevantie van het plan of programma voor de integratie van milieuoverwegingen, vooral met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling;
d) milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma;
e) de relevantie van het plan of programma voor de toepassing van de milieuwetgeving van de Europese Gemeenschap (bijvoorbeeld plannen en programma's in verband met afvalstoffenbeheer of waterbescherming).

2. Kenmerken van de effecten en van de gebieden die kunnen worden beïnvloed, in het bijzonder gelet op:

a) de waarschijnlijkheid, duur, frequentie en omkeerbaarheid van de effecten;
b) de cumulatieve aard van de effecten;
c) de grensoverschrijdende aard van de effecten;
d) de risico's voor de menselijke veiligheid of gezondheid of voor het milieu (bijvoorbeeld door ongevallen);
e) de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
f) de waarde en kwetsbaarheid van het gebied dat kan worden beïnvloed, gelet op:
    1) bijzondere natuurlijke kenmerken of cultureel erfgoed;
    2) de overschrijding van de milieukwaliteitsnormen of van grenswaarden;
    3) intensief grondgebruik;
g) de effecten op gebieden en landschappen die door een lidstaat, door de Europese Gemeenschap, dan wel in internationaal verband als beschermd gebied zijn erkend.

B. De criteria voor projecten overeenkomstig artikel 4.3.6 zijn:

1° de kenmerken van de projecten. Bij de kenmerken van de projecten moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen:

a) de omvang en het ontwerp van het hele project;
b) de cumulatie met andere bestaande of goedgekeurde projecten;
c) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met name land, bodem, water en biodiversiteit;
d) de productie van afvalstoffen;
e) verontreiniging en hinder;
f) de risico's op zware ongevallen of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie, waaronder rampen die worden veroorzaakt door klimaatverandering, in overeenstemming met wetenschappelijke kennis;
g) de risico's voor de menselijke gezondheid (bijvoorbeeld als gevolg van waterverontreiniging of luchtvervuiling);

2° de locatie van de projecten. Bij de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn, moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen:

a) het bestaande en goedgekeurde landgebruik;
b) de relatieve rijkdom aan en de beschikbaarheid, de kwaliteit en het regeneratievermogen van natuurlijke hulpbronnen (met inbegrip van bodem, land, water en biodiversiteit) in het gebied en de ondergrond ervan;
c) het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor de volgende types van gebieden:
    a. wetlands, oeverformaties en riviermondingen;
    b. kustgebieden en het mariene milieu;
    c. berg- en bosgebieden;
    d. natuurreservaten en parken;
    e. gebieden die in de wetgeving van de lidstaten zijn aangeduid of door die wetgeving worden beschermd;
    f. Natura 2000-gebieden die zijn aangewezen krachtens het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
    g. gebieden waarin de milieukwaliteitsnormen die in de wetgeving van de Unie zijn vastgesteld en die relevant zijn voor het project, niet worden nagekomen of worden beschouwd als niet-nagekomen;
    h. gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid;
    i. landschappen en plaatsen van historisch, cultureel of archeologisch belang;

3° de soort en de kenmerken van het potentiële effect. De mogelijke aanzienlijke milieueffecten van projecten moeten, in samenhang met de criteria, vermeld in punt 1° en 2°, in aanmerking worden genomen, met aandacht voor

a) het effect van het project op de disciplines, vermeld in artikel 4.3.1, tweede lid, met inachtneming van de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (bijvoorbeeld geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
b) de aard van het effect;
c) het grensoverschrijdende karakter van het effect;
d) de intensiteit en de complexiteit van het effect;
e) de waarschijnlijkheid van het effect;

f) de verwachte aanvang, de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect;
g) de cumulatie van effecten met de effecten van andere bestaande of goedgekeurde projecten;
h) de mogelijkheid om de effecten doeltreffend te verminderen.

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van … tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.

Bijlage 2 bij het decreet van …. tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage II bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage II. Informatie op te nemen in het project-MER als vermeld in artikel 4.4.5, §2, eerste lid, 7°:

1° een beschrijving van het project met in het bijzonder:
   a) een beschrijving van de locatie van het project;
   b) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, met inbegrip van de vereiste sloopwerken, en de eisen met betrekking tot landgebruik tijdens de bouw en bedrijfsfasen;
   c) een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de bedrijfsfase van het project (met name productieprocessen), bijvoorbeeld energievraag en energieverbruik, aard en hoeveelheden van de gebruikte materialen en natuurlijke hulpbronnen (waaronder water, land, bodem en biodiversiteit);
   d) een prognose van de soort en de hoeveelheid van de verwachte residuen en emissies (zoals water, lucht, bodem en ondergrondverontreiniging, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling) en de hoeveelheden en soorten afvalstoffen die geproduceerd zijn tijdens de bouw en bedrijfsfasen;

2° een beschrijving van de door de opdrachtgever onderzochte redelijke alternatieven (bijvoorbeeld met betrekking tot het projectontwerp, de technologie, de locatie, de omvang en de schaal) die relevant zijn voor het voorgestelde project en de specifieke kenmerken ervan, en een opgave van de belangrijkste redenen voor de selectie van de gekozen optie, met inbegrip van een vergelijking van de milieueffecten;

3° een beschrijving van de relevante aspecten van de huidige toestand van het milieu (referentiescenario) en een schets van de mogelijke ontwikkeling daarvan als het project niet wordt uitgevoerd, voor zover natuurlijke veranderingen van het referentiescenario redelijkerwijs kunnen worden beoordeeld op basis van de beschikbaarheid van milieu-informatie en wetenschappelijke kennis;

4° een beschrijving van de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, waarop het project van aanzienlijke invloed kan zijn: bevolking, menselijke gezondheid, biodiversiteit (bijvoorbeeld fauna en flora), land (bijvoorbeeld ruimtebeslag), bodem (bijvoorbeeld organisch materiaal, erosie, verdichting, afdekking), water (bijvoorbeeld hydromorfologische veranderingen, kwantiteit en kwaliteit), lucht, klimaat (bijvoorbeeld broeikasgasemissies, effecten die van belang zijn voor adaptatie), materiële goederen, cultureel erfgoed, inclusief architectonische en archeologische aspecten, en het landschap;

5° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project ten gevolge van, onder meer:
   a) de bouw en het bestaan van het project, met inbegrip van, als dat relevant is, sloopwerken;

b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met name land, bodem, water en biodiversiteit, waarbij zo veel mogelijk rekening wordt gehouden met de duurzame beschikbaarheid van die hulpbronnen;

c) de uitstoot van verontreinigende stoffen, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling, het ontstaan van milieuhinder en het verwijderen en terugwinnen van afvalstoffen;

d) de risico's voor de menselijke gezondheid, het cultureel erfgoed of het milieu (bijvoorbeeld door ongevallen of rampen);

e) de cumulatie van effecten met andere bestaande of goedgekeurde projecten, waarbij rekening wordt gehouden met alle bestaande milieuproblemen met betrekking tot gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn en waarop het project van invloed kan zijn, of met het gebruik van natuurlijke hulpbronnen;

f) het effect van het project op het klimaat (bijvoorbeeld de aard en de omvang van emissies van broeikasgassen) en de kwetsbaarheid van het project voor klimaatverandering;

g) de gebruikte technologieën en stoffen;

6° een beschrijving van de methoden of bewijsstukken die gebruikt zijn voor de identificatie en de beoordeling van de aanzienlijke milieueffecten, met inbegrip van een overzicht van de moeilijkheden (bijvoorbeeld technische gebreken of ontbrekende kennis) die zijn ondervonden bij het verzamelen van de vereiste informatie en de belangrijkste onzekerheden;

7° een beschrijving van de geplande maatregelen om alle geïdentificeerde aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen, te beperken of zo mogelijk te compenseren en, in voorkomend geval, van eventuele voorgestelde monitoringsregelingen (bijvoorbeeld de voorbereiding van een postprojectanalyse). In die beschrijving moet worden uitgelegd in welke mate aanzienlijke nadelige milieueffecten worden vermeden, voorkomen, beperkt of gecompenseerd, zowel in de bouwfase als in de bedrijfsfase;

8° een beschrijving van de verwachte aanzienlijke nadelige milieueffecten van het project die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project, voor risico's op zware ongevallen of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie. Daarvoor kan gebruikgemaakt worden van beschikbare relevante informatie die is verkregen met toepassing van het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken of de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle of overeenkomstig andere uitgevoerde relevante beoordelingen die zijn gemaakt met toepassing van titel IV of met toepassing van andere gewestelijke of federale regelgeving, als aan de vereisten, vermeld in titel IV, hoofdstuk III, wordt voldaan. In voorkomend geval moet de beschrijving de geplande maatregelen ter voorkoming of verzachting van de aanzienlijke nadelige milieueffecten van dergelijke gebeurtenissen omvatten, alsook details over de paraatheid en het voorgenomen reactievermogen bij dergelijke noodsituaties;

9° een niet-technische samenvatting van de informatie die verstrekt is conform punt 1° tot en met 8°;

10° een referentielijst waarin de bronnen worden vermeld die zijn gebruikt voor de in het rapport opgenomen beschrijvingen en beoordelingen.

De beschrijving van de mogelijke aanzienlijke milieueffecten, vermeld in punt 5°, op de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, moet betrekking hebben op de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en grensoverschrijdende effecten op korte termijn, middellange termijn en lange termijn, permanente en tijdelijke, positieve en negatieve effecten van het project. De aanzienlijke milieueffecten worden onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die conform titel II, hoofdstuk II, zijn vastgesteld.

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van … tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD RUIMTELIJKE ORDENING – ONROEREND ERFGOED

SARO
Strategische Adviesraad
RUIMTELIJKE ORDENING - ONROEREND ERFGOED

ADVIES
VAN 30 AUGUSTUS 2023
INZAKE HET ONTWERPDECREET
MODERNISERING MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

SARO | HAVENLAAN 88 BUS 23 | 1000 BRUSSEL

INHOUD

I. SITUERING 328
II. ALGEMENE BEOORDELING 328
III. OPERATIONALISERING DECREET 330
IV. KWALITEITSBORGING VANUIT GEDEELD EIGENAARSCHAP 331
V. PROCEDURELE AANPASSINGEN 333
VI. KWALITEIT MER 335

I. SITUERING

1. SARO ontving op 3 juli 2023 een adviesvraag van minister Zuhal Demir inzake het ontwerpdecreet over de modernisering van de milieueffectrapportage (hierna: ontwerpdecreet).[1] De adviestermijn bedraagt 30 dagen. Met voorliggend advies - goedgekeurd door de raad op 30 augustus 2023 - komt SARO zo snel als mogelijk tegemoet aan de vooropgestelde adviestermijn.

2. Het ontwerpdecreet beoogt de modernisering van de regelgeving voor milieueffectrapportage. Deze regelgeving wordt aanzienlijk vereenvoudigd. Zo wordt de screening teruggebracht naar de essentie en vereenvoudigd; het gemotiveerd verzoek tot ontheffing voor de verplichting van milieueffectrapportage wordt afgeschaft. De kwaliteit van milieueffectrapportage blijft geborgd; er wordt daarbij resoluut ingezet op gedeeld eigenaarschap. De kennis en ervaring in Vlaanderen wordt gebundeld in een Vlaams expertisecentrum voor milieueffectrapportage, dat instaat voor ondersteuning, praktijkgerichte kenniscreatie en selectieve adviesverlening. Tot slot wordt maximaal een digitale dienstverlening doorgevoerd.[2]

3. Een modernisering van de milieueffectrapportage in Vlaanderen wordt aangekondigd in het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024. In de beleidsnota 2019-2024 Omgeving zijn enkele belangrijke principes vooropgesteld die een uitgangspunt zijn voor de modernisering van de milieueffectrapportage in Vlaanderen. De modernisering van de milieueffectrapportage is ook onderdeel van de hervormingswerven van het Relanceplan van de Vlaamse Regering. Op 11 februari 2022 werd de conceptnota modernisering milieueffectrapportage aangenomen door de Vlaamse Regering. Deze conceptnota vormt de concrete basis voor de inhoud van het ontwerpdecreet.[3][4]

4. Het ontwerpdecreet heft de huidige titel IV van het DABM op met het oog op de invoering van een nieuwe titel IV die enkel betrekking heeft op de milieueffectrapportage. Het deel over de veiligheidsrapportage wordt afgesplitst in een nieuwe titel IV/1. Het decreet voert ook wijzigingen door aan diverse andere decreten, waaronder de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten.

II. ALGEMENE BEOORDELING

5. SARO erkent het belang van de milieueffectrapportage als een belangrijk instrument voor de bescherming van onze leefomgeving. De raad verwijst naar de krachtlijnen van de conceptnota

[1] https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/649D58D62D77B42474D4EA5E
[2] Nota aan de Vlaamse Regering, pag. 1
[3] Memorie van toelichting, pag. 1
[4] https://omgeving.vlaanderen.be/sites/default/files/2022-03/Conceptnota%20modernisering%20MER%202022.pdf

modernisering milieueffectrapportage die de uitgangspunten vormen van het ontwerpdecreet, namelijk inzetten op de kwaliteit van milieueffectrapportage, maatgericht werken, vereenvoudigen waar het kan en maximaal een digitale dienstverlening doorvoeren.[5] De raad kan een modernisering van de milieueffectrapportage vanuit deze krachtlijnen ondersteunen.

6. SARO formuleert volgende <u>strategische bemerkingen bij het ontwerpdecreet over de modernisering van de milieueffectrapportage:</u>

   - De raad merkt allereerst op dat nog heel wat elementen van het ontwerpdecreet verder invulling behoeven. Het ontwerpdecreet formuleert voor tientallen bepalingen een delegatiebevoegdheid naar de Vlaamse Regering. Voorgaande impliceert dat het momenteel niet mogelijk is om zicht te krijgen op de totaliteit van de beoogde nieuwe regelgeving. Ook de effectieve impact van het ontwerpdecreet (o.a. de mate waarin een oplossing wordt gecreëerd voor de diverse knelpunten) is onduidelijk. De latere uitvoeringsbesluiten zullen meer duidelijkheid moeten brengen. De raad vindt dit geen goede zaak. Een minimale vereiste is alvast dat de toekomstige uitvoeringsbesluiten voor advies worden voorgelegd aan de strategische adviesraden. (zie deel III: par. 7)

   - De raad wijst er bovendien op dat het ontwerpdecreet pas in werking kan treden indien ook de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten zijn uitgewerkt en goedgekeurd. Gelet op de talrijke uitvoeringsbesluiten die nog moeten genomen worden door de Vlaamse Regering om het ontwerpdecreet operationeel te maken, is de datum van inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving nog zeer onduidelijk. Dit geldt te meer gezien het nakende einde van de huidige legislatuur, waardoor het wellicht niet mogelijk zal zijn om de vereiste uitvoeringsbesluiten nog voor de regionale verkiezingen van juni 2024 definitief vast te stellen. (zie deel III: par. 8)

   - De raad kan de voorgestelde heroriëntatie van het team MER naar een formele adviesinstantie in de MER-procedure en ondersteuningsplatform naar plannende en vergunningverlenende overheden en de keuze om het beslissingsniveau van de plan-MER-procedure te verplaatsen naar het niveau van de bevoegde overheid principieel ondersteunen. De raad geeft als randvoorwaarde mee dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. daadwerkelijk haar ondersteunende rol naar de andere besturen (opleiding, modellen, schema's, advies over individuele dossiers…) en haar adviserende rol met verve kan opnemen en dit van bij het begin van de bevoegdheidsverschuiving. De raad benadrukt dat er met het oog op de kwaliteitsborging van de MER's voldoende deskundig personeel en middelen moeten worden voorzien voor de werking van en ondersteuning door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. Daarnaast is het noodzakelijk dat de bevoegde overheden afdoende ondersteund worden bij de uitvoering van hun nieuwe taken en verantwoordelijkheden. (zie deel IV)

   - Het ontwerpdecreet voert talrijke wijzigingen door aan de huidige plan-MER- en project-MER-procedure met het oog op vereenvoudiging, verhoogde flexibiliteit, mogelijkheid tot maatwerk, en een betere doorwerking in de besluitvorming. De raad formuleert een aantal strategische bemerkingen bij de voorgestelde wijzigingen. (zie deel V)

   - De raad vindt het positief dat het ontwerpdecreet de erkenning van MER-coördinatoren en MER-deskundigen behoudt als een belangrijke pijler om kwaliteitsborging te verzekeren. De MER-coördinatoren en -deskundigen werken in opdracht van de initiatiefnemer. Dit kan aanleiding geven tot belangenconflicten. De raad meent dat de bepalingen inzake de onafhankelijkheid van de MER-coördinator die wordt belast met de opmaak van het MER beter moeten uitgewerkt worden. (zie deel VI: par. 17)

[5] Conceptnota modernisering milieueffectrapportage, pag. 2

- De raad ondersteunt de aanpassingen die het ontwerpdecreet met het oog op een gerichte scoping doorvoert. (zie deel VI: par. 18)

III. OPERATIONALISERING DECREET

7. Decreet in samenhang met uitvoeringsbesluiten. De raad merkt allereerst op dat nog heel wat elementen van het ontwerpdecreet verder invulling behoeven. Het ontwerpdecreet formuleert voor tientallen bepalingen een delegatiebevoegdheid naar de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering zal hieromtrent nog uitvoeringsbesluiten moeten opmaken.

   De nog uit te werken bepalingen zijn zeer talrijk. Bovendien gaat het vaak om cruciale bepalingen die nog verder uitvoering behoeven. Zo stelt artikel 31 van het ontwerpdecreet dat de Vlaamse Regering nog nadere regels zal vaststellen inzake de vorm en de inhoud van de plan-m.e.r.-screening alsook over de wijze van de bekendmaking van de plan-m.e.r.-screening en van de motivatie. Artikels 37 en 38 bevatten een aantal delegatiebepalingen ten aanzien van de Vlaamse Regering met betrekking tot o.a. de aanmelding van respectievelijk een plan-MER en project-MER, de termijnen waarbinnen het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de aanmelding bekend moet maken, de wijze van de bekendmaking, de informatie die in de aanmelding minstens moet worden opgenomen, de wijze waarop de aanmelding moet gebeuren. Ook de indeling van de project-MER-plichtige en project-m.e.r.-screeningsplichtige projecten zal bijvoorbeeld nog moeten gebeuren via een uitvoeringsbesluit.

   Voorgaande impliceert dat het momenteel niet mogelijk is om zicht te krijgen op de totaliteit van de beoogde nieuwe regelgeving. Ook de effectieve impact van voorliggend ontwerpdecreet (o.a. de mate waarin een oplossing wordt gecreëerd voor de diverse knelpunten) is onduidelijk. De latere uitvoeringsbesluiten zullen meer duidelijkheid moeten brengen. De raad vindt dit geen goede zaak. Een minimale vereiste is alvast dat de toekomstige uitvoeringsbesluiten voor advies worden voorgelegd aan de strategische adviesraden.

8. Inwerkingtreding decreet. Het ontwerpdecreet (artikel 140) bepaalt dat het decreet in werking zal treden op een nog te bepalen datum. Voor een aantal artikelen (artikel 7, 45, 49, 96, punt 3°, 114, 116, 125, 128, 132, 135 en 137) wordt de datum van inwerkingtreding gedelegeerd naar de Vlaamse Regering en bepaalt het ontwerpdecreet dat dit zal gebeuren op basis van de in het ontwerpdecreet (artikel 139) voorziene evaluatie (die zal doorgaan drie jaar na de inwerkingtreding van het voorliggend ontwerpdecreet).[6]

   De raad benadrukt dat het ontwerpdecreet pas in werking kan treden indien ook de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten zijn uitgewerkt en goedgekeurd. Gelet op de talrijke uitvoeringsbesluiten die nog moeten genomen worden door de Vlaamse Regering om het ontwerpdecreet operationeel te maken, is de datum van inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving nog zeer onduidelijk. Dit geldt te meer gezien het nakende einde van de huidige legislatuur, waardoor het wellicht niet mogelijk zal zijn om de vereiste uitvoeringsbesluiten nog voor de regionale verkiezingen van juni 2024 definitief vast te stellen.

9. Afstemming met wijzigingsdecreet OMV en omgevingsbesluit. De raad wijst op het ontwerp van decreet tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit, dat op

[6] Memorie van toelichting (pag. 43): *'Dit wijzigingsdecreet beoogt in eerste instantie het behoud van de goed- of afkeuringsbeslissing van het project-MER door het Vlaams expertisecentrum. Na een evaluatie van de werking van titel IV van het DABM voorziet dit decreet echter ook de mogelijkheid om op een nader te bepalen datum over te schakelen naar een kwaliteitsadvies door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. (zie artikel 139 en 140).'*

14 juli 2023 principieel goedgekeurd werd door de Vlaamse Regering en waarover SARO om advies is gevraagd.[7] Het is onduidelijk hoe het ontwerpdecreet en dit wijzigingsdecreet zich inhoudelijk en qua timing tot elkaar verhouden. De raad wijst bijvoorbeeld op de problematiek op vlak van de project-m.e.r.-screening, met name een ontbrekende of ontoereikende project-m.e.r.-screening die naderhand niet meer toegevoegd of geremedieerd kan worden, en de rechtspraak die daarover bestaat.[8] De raad acht een gedegen afstemming tussen beide decreten noodzakelijk. Zowel op legislatief vlak maar ook op het niveau van de doelstellingen achter beide ontwerpdecreten. Zeker de meer flexibele en maatgerichte vergunningsprocedures moeten ook rekening houden met het MER-aspect. Zo niet, worden discrepanties bij MER-plichtige- of m.e.r.-screeningsplichtige dossiers gecreëerd. Indien het de bedoeling is om de inwerkingtreding van de nieuwe regeling inzake de modernisering van de milieueffectrapportage te koppelen aan de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet betreffende de omgevingsvergunning en het omgevingsbesluit dan wordt dit best vermeld in het ontwerpdecreet of minstens in de Memorie van toelichting. De raad vraagt hierover verdere verduidelijking.

IV. KWALITEITSBORGING VANUIT GEDEELD EIGENAARSCHAP

10. Heroriëntatie naar Vlaams expertisecentrum m.e.r.. Het ontwerpdecreet verandert de naam van het huidige *'Team MER'* naar het *'Vlaams expertisecentrum m.e.r.'* en heroriënteert zijn takenpakket. De Memorie van toelichting (pag. 43) verduidelijkt dat het expertisecentrum ondersteunende instrumenten moet aanbieden om de kwaliteit en uniformiteit van de milieueffectbeoordeling in Vlaanderen te ondersteunen. In de processen verschuift de rol van het expertisecentrum van meer controlerende taken naar een faciliterende rol en advisering in besluitvormingsprocessen van plannen, programma's en projecten.

    De raad stelt vast dat het ontwerpdecreet diverse beslissingen van het team MER in de huidige plan- en project-MER-procedure schrapt en vervangt door (desgevallend facultatieve) adviezen door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.[9] Dit gaat gepaard met toenemende verantwoordelijkheden van de bevoegde overheid. Deze wordt samen met de MER-coördinator verantwoordelijk voor de scoop van het onderzoek en de verwerking van de inspraak en adviezen uit de mogelijke participatie. Het is aan de bevoegde overheid om - op basis van de screening en de adviezen - een gemotiveerde beslissing te nemen over elke plan-m.e.r.-screening. De eindverantwoordelijkheid over de goedkeuring van het plan-MER (en op termijn mogelijk ook van de project-MER, afhankelijk van de evaluatie) komt bij de bevoegde overheid te liggen.

    De raad kan de heroriëntatie van het team MER naar een formele adviesinstantie in de MER-procedure en ondersteuningsplatform naar plannende en vergunningverlenende overheden en de keuze om het beslissingsniveau van de plan-MER-procedure te verplaatsen naar het niveau

[7] https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64AC28EA0592342F299DB2F7

[8] Memorie van toelichting bij het wijzigingsdecreet OVD en Omgevingsbesluit, pag. 8-9

[9] Zo zal het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in de plan-MER-procedure het plan-MER niet langer goed- of afkeuren. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal enkel een kwaliteitsadvies verlenen over het plan-MER tijdens het openbaar onderzoek. Daarbij zal het geen rekening moeten houden met de resultaten van het openbaar onderzoek. Ook wordt het wat betreft de scoping niet meer opportuun geacht dat het team MER een afzonderlijke beslissing neemt en wordt er afgestapt van de huidige regeling waarbij het team MER over elk plan-m.e.r-screening een beslissing moet nemen. Het team-MER zal de kennisgeving ook niet ontvankelijk verklaren. De beslissing tot goed- of afkeuring van het project-MER door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt voorlopig behouden. De inhoud van de beslissing tot goed- of afkeuring door het expertisecentrum m.e.r. wordt wel licht aangepast ten opzichte van de bestaande bepaling 4.3.8, §2 DABM. Zo is er voortaan geen beslissing meer over de aanmelding noch over het team van deskundigen die het project- MER opmaken. Het Vlaams expertisecentrum dient hier dan ook geen rekening meer mee te houden. Ook wat betreft de aanmelding en scoping wordt het niet meer opportuun geacht dat het team MER een afzonderlijke beslissing neemt. De mogelijkheid tot een voorlopige goed- of afkeuring en het gemotiveerd verzoek tot ontheffing wordt geschrapt.

van de bevoegde overheid principieel ondersteunen. De raad meent dat hiermee een grotere garantie kan worden ingebouwd op de effectieve doorwerking van een plan-MER in de besluitvorming aangezien de uitgewerkte regeling betere kansen biedt om de resultaten van het MER te verwerken in het plan. Het is positief dat het ontwerpdecreet (artikel 47) voorziet dat de bevoegde overheid haar beslissing uitdrukkelijk moet motiveren. De raad geeft als randvoorwaarde mee dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. daadwerkelijk haar ondersteunende rol naar de andere besturen (opleiding, modellen, schema's, advies over individuele dossiers…) en haar adviserende rol met verve kan opnemen en dit van bij het begin van de bevoegdheidsverschuiving. De raad benadrukt dat er met het oog op de kwaliteitsborging van de MER's voldoende deskundig personeel en middelen moeten worden voorzien voor de werking van en ondersteuning door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. Ook een afdoende ondersteuning van de bevoegde overheden bij de uitvoering van hun nieuwe taken en verantwoordelijkheden is cruciaal (zie volgende paragraaf 11.).

11. Ondersteuning bevoegde overheden. De raad erkent dat er door de verschuiving van de bevoegdheden van het team MER naar de bevoegde overheden een grotere nood zal zijn aan expertise op het niveau van de lokale en provinciale besturen.[10] Om een degelijke inhoudelijke beoordeling van een MER te kunnen verrichten is kennis vereist over de beoordelingsmethodiek, de technische modellen die gebruikt worden en de wetenschappelijke onderbouwing ervan. Deze kennis is niet bij alle lokale besturen aanwezig. De Memorie van toelichting (pag. 50) vermeldt terecht dat er voldoende middelen moeten voorzien worden bij de bevoegde overheden om de toegang tot deze expertise te garanderen. Volgens de impactanalyse is er evenwel geen werving van extra personeel bij de lokale en provinciale besturen en bijgevolg geen raming van de meerkosten van de werving noodzakelijk.[11] De raad betwijfelt dit.

    De raad vindt het positief dat de Memorie van toelichting (pag. 32-33) duidelijk stelt dat de lokale en provinciale besturen voor vragen en informeel advies terecht kunnen bij het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. : '*Lokale en provinciale besturen zijn een belangrijke doelgroep van het expertisecentrum en krijgen ook de nodige bijstand en ondersteuning.'* De raad merkt evenwel op dat de Memorie van toelichting (pag. 31) vermeldt dat de capaciteit en expertise van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in de praktijk meer moet ingezet kunnen worden bij de begeleiding en kwaliteitsbeoordeling van plannen en projecten met een Vlaamse dimensie of die een belangrijke impact kennen op de leefomgevingskwaliteit. De raad acht het noodzakelijk dat lokale en provinciale overheden kunnen rekenen op een gedegen ondersteuning door het Vlaams expertisecentrum m.e.r..[12]

    De Memorie van toelichting (pag. 33) vermeldt dat het ontwerpdecreet voorziet in de ontwikkeling van beslissingsondersteunende tools die moeten bijdragen tot meer efficiëntie en effectiviteit van de milieueffectrapportage en ook de lokale en provinciale besturen ten goede komen. Zo zou er op korte termijn een screeningstool operationeel worden gesteld, die een vermindering van de werkingsuitgaven voor lokale besturen zou betekenen. Op langere termijn zouden een scopingstool en digitale MER-toepassing ook moeten bijdragen tot een vermindering van werkingsuitgaven.[13] De raad benadrukt dat de (digitale) tools tijdig en daadwerkelijk ter beschikking moeten zijn voor gebruik.

[10] Ontwerpdecreet, artikel 17 bepaalt: *'Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of hebben toegang tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken en de kwaliteit ervan te beoordelen.'*
[11] Memorie van toelichting, pag. 32
[12] Memorie van toelichting, pag. 86
[13] Memorie van toelichting, pag. 33

V. PROCEDURELE AANPASSINGEN

12. Afschaffen ontheffingsmogelijkheid. Het ontwerpdecreet schrapt de ontheffingsmogelijkheid in de huidige plan- en project-MER-procedure (DABM artikel 4.2.3,§3bis en 4.3.3,§3) en behoudt enkel de milieubeoordeling en screening. De Memorie van toelichting (pag. 13) verduidelijkt dat het bestaan van drie procedures (milieubeoordeling, ontheffing en screening) zowel voor plan-MER als project-MER in de praktijk als te complex wordt ervaren en bovendien leidt tot rechtsonzekerheid. Bovendien wordt de ontheffingsprocedure voor plannen en programma's in de praktijk vrijwel niet gebruikt waardoor deze geen meerwaarde biedt ten aanzien van de gebruikelijke procedures (milieubeoordeling en screening).

    De raad kan de overstap van het huidige drieledige systeem (ontheffing, milieubeoordeling en screening) naar een tweeledig systeem (milieubeoordeling en screening) principieel ondersteunen. Dit zou moeten leiden tot een vereenvoudiging en inperking van de administratieve last. Zoals opgemerkt onder deel III wijst de raad er op dat er nog heel veel modaliteiten verder uitgewerkt moeten worden in een uitvoeringsbesluit. Zo biedt het ontwerpdecreet nog geen duidelijkheid over de concrete invulling/gevolgen van de overstap naar een tweeledig systeem. De indeling van de project-MER-plichtige en project-m.e.r.-screeningsplichtige projecten zal immers gebeuren aan de hand van een uitvoeringsbesluit en in het licht van bijlage I bij het ontwerpdecreet.[14]

    De raad merkt op dat voor de projecten van de huidige bijlage II die overgeheveld zullen worden naar de huidige bijlage III er niet langer door het team MER, maar door de bevoegde overheid beslist zal worden over de noodzaak tot opmaak van een project-MER. Deze beslissing zal bovendien - gezien de geïntegreerde screening in de omgevingsvergunningsprocedure - niet meer in het voortraject, maar pas na aanvang van de omgevingsvergunningsprocedure gebeuren. De raad acht het wenselijk dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. ook in het voortraject een ondersteunende rol heeft op het niveau van de project-m.e.r.-screening.

13. Schrapping verzoek tot voorlopige beslissing. Het ontwerpdecreet schrapt het verzoek tot voorlopige beslissing (DABM artikel 4.3.4,§7). Deze biedt de mogelijkheid aan initiatiefnemers om voorafgaand aan het indienen van een vergunningsaanvraag te vragen aan het team MER om het project-MER inhoudelijk op zijn kwaliteit te toetsen. Het resultaat van deze toetsing leidt tot de voorlopige goed- of afkeuring van het project-MER door het team MER.

    De raad vindt het belangrijk dat het ontwerpdecreet (artikel 38) de mogelijkheid voor initiatiefnemers behoudt om in het voortraject een - desgewenst geïntegreerd - scopingadvies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. te bekomen. De raad merkt op dat het Omgevingsvergunningendecreet (artikel 8) en het bijhorende uitvoeringsbesluit (artikel 8) voorzien in de mogelijkheid van een projectvergadering, waarop de *'afdeling, bevoegd voor veiligheids- en milieueffectrapportage'* in bepaalde gevallen verplicht of facultatief op wordt uitgenodigd.[15]

14. Inspraakmogelijkheden. Het ontwerpdecreet stapt af van de verplichte dubbele

[14] De Memorie van toelichting (pag. 27) vermeldt: *'De projecten vermeld in bijlage II zullen bij besluit worden overgeheveld naar de andere bijlagen. Van een aantal categorieën projecten van de huidige bijlage II van het project-m.e.r.-besluit wordt verwacht dat zij steeds aanzienlijke effecten op mens en milieu kunnen hebben. Deze projecten zullen daarom opgenomen moeten worden op bijlage I. De meeste projecten van bijlage II zullen onder de huidige bijlage III terecht komen.'*

[15] Het Omgevingsvergunningenbesluit (artikel 8) verwijst uitdrukkelijk naar de aanwezigheid van de afdeling, bevoegd voor veiligheids- en milieueffectrapportage in de projectvergadering bij projecten *'als vermeld in bijlage I of II van het BVR van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan de milieueffectrapportage'*. Gezien het ontwerpdecreet voorziet om de huidige bijlage II MER-besluit te schrappen, is een aanpassing van deze bepalingen noodzakelijk.

inspraakmogelijkheid van de huidige plan-MER-procedure. Daarbij wordt de huidige verplichte terinzagelegging over de kennisgeving van een plan-MER vervangen door een facultatieve participatie tijdens de scopingfase, zoals dat vandaag al het geval is in het voortraject voor de opmaak van een project-MER. Het ontwerpdecreet (artikel 43 en 44) behoudt het verplicht openbaar onderzoek over het ontwerp-MER.

De raad merkt op dat het verplicht openbaar onderzoek te laat komt in de MER-procedure om nog redelijke alternatieven voor te stellen. Met de facultatieve participatie tijdens de scopingfase voorziet het ontwerpdecreet enkel in de mogelijkheid voor de initiatiefnemer om op vrijwillige basis een vormvrij participatiemoment te organiseren. De raad acht het noodzakelijk dat er voorafgaand aan de opmaak van het MER – in de aanmeldingsfase – de mogelijkheid wordt geboden aan het publiek om redelijke alternatieven voor te stellen. Dit hoeft evenwel niet te gebeuren via een verplicht openbaar onderzoek. De raad verwijst naar de geïntegreerde RUP-procedure waar de mogelijkheid voor het publiek vandaag al bestaat om in de fase van de startnota alternatieven voor het plan-MER door te geven.

De raad merkt op dat met de integratie van de milieubeoordeling in de RUP-procedure werd ingezet op een verhoogde participatie vanaf het begin van het planningsproces.[16] De raad vraagt te verduidelijken wat de gevolgen zijn van het schrappen van de verplichte participatie over de kennisgeving van een plan-MER van het ontwerpdecreet op de procedure van het geïntegreerd planningsproces.

15. Vrijwillige procedure. Het ontwerpdecreet (artikel 27 en 28) voorziet in de mogelijkheid tot een vrijwillige milieueffectrapportage. De Memorie van toelichting (pag. 26) vermeldt daarover: *'Voor plannen, programma's, projecten of beleidsvoornemens die niet onder de werkingssfeer vallen of niet van rechtswege onder de MER-plicht vallen, kan steeds (vrijwillig) een MER opgemaakt worden overeenkomstig de generieke bepalingen van voorliggend decreet.'*

    De raad vindt het positief dat er voorzien wordt in een vrijwillige procedure voor de milieubeoordeling. De raad merkt op dat deze vrijwillige procedure de mogelijkheid biedt om in een vroege planningsfase een plan-MER op te maken voor meer strategische of beleidsmatige plannen die niet onder de werkingssfeer van het ontwerpdecreet vallen. De raad erkent ook dat het voor bepaalde grote en complexe ontwikkelingen interessant kan zijn om over een 'kader'-project-MER voor het globale initiatief te beschikken zonder dat dit initiatief op zich onder het toepassingsgebied van de project-MER-plicht valt of op zich rechtstreeks aan een vergunningsprocedure is onderworpen.[17] De beschikbare relevante informatie uit een dergelijk 'kader'-project-MER waarin in globo het grootschalig project werd beoordeeld, kan dan later hergebruikt worden in de verschillende deelprojecten binnen het globaal concept. De raad vraagt in de Memorie van toelichting te duiden wat de impact en juridische status zijn van een 'vrijwillig' milieueffectenrapport.

16. Afkeuring project-MER vs. vergunningsprocedure. De Memorie van toelichting (pagina 83) vermeldt: '*Om het proces van de milieubeoordeling zo flexibel als mogelijk te houden zou de afkeuring van het project-MER in beginsel niet meer leiden tot de automatische stopzetting van*

[16] Verslag van 7 juni 2016 (2015-2016) namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn over het ontwerp van decreet tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten, pag. 6: *'Een tweede belangrijk pijler is doorgedreven participatie bij de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan en de effectbeoordelingen door alle betrokken stakeholders en het publiek. Er werd gekozen om het publiek en de adviesinstanties vanaf het begin van het proces te laten participeren, om op die manier draagvlak te verzekeren.'*

[17] Memorie van toelichting, pag. 13

de vergunningsprocedure.' Artikel 115 van het ontwerpdecreet past het Omgevingsvergunningendecreet (artikel 28) in die zin aan.

De raad kan deze aanpassing met het oog op flexibiliteit principieel ondersteunen. De raad wijst evenwel op zijn eerdere bemerkingen met betrekking tot de noodzakelijke afstemming tussen het ontwerpdecreet en het wijzigingsdecreet OMV en omgevingsbesluit.

De raad stelt vast dat enkel de Memorie van toelichting (pag. 17, 54, 83-84, 96) expliciet vermeldt dat de afkeuringsbeslissing niet de stopzetting van de vergunningsprocedure betekent en dat de uitvoeringsbesluiten van het DABM of het Omgevingsvergunningendecreet dan verder kunnen voorzien in procedurele bepalingen hoe een aanpassing van het afgekeurd MER zal worden ingediend bij de bevoegde overheid en welke termijnverlengingen met openbaar onderzoek daaraan zullen worden verbonden. De raad acht het noodzakelijk om deze bepalingen ook decretaal te verankeren. De raad merkt tot slot op dat de beslissingstermijnen in het Omgevingsvergunningendecreet (artikel 32) 'vervaltermijnen' zijn en leiden tot een weigering van de omgevingsvergunning bij gebrek aan beslissing binnen de bepaalde termijnen. Aangezien het ontwerpdecreet het Omgevingsvergunningendecreet op dat vlak niet aanpast acht de raad het weinig plausibel om in het geval van een afgekeurd project-MER binnen de huidige vervaltermijnen tot een vergunning te komen.

VI. KWALITEIT MER

17. MER-deskundigen en MER-coördinatoren. De Memorie van toelichting (pag. 89) vermeldt: '*Om de kwaliteit van het MER te waarborgen, moet de initiatiefnemer zich laten bijstaan door een onafhankelijke en erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt*.' De raad erkent dat erkende MER-coördinatoren en MER-deskundigen een belangrijke verantwoordelijkheid dragen inzake proces, inhoud en kwaliteit van milieueffectrapportage.[18] De raad vindt het dan ook positief dat het ontwerpdecreet (artikel 52) de erkenning van MER-coördinatoren en MER-deskundigen behoudt als een belangrijke pijler om kwaliteitsborging te verzekeren. De MER-coördinatoren en -deskundigen werken in opdracht van de initiatiefnemer. Dit kan aanleiding geven tot belangenconflicten. De raad meent dat de bepalingen inzake de onafhankelijkheid van de MER-coördinator die wordt belast met de opmaak van het MER beter moeten uitgewerkt worden. De raad wijst op de voorwaarde van een functionele scheiding tussen de bevoegdheden van de ambtenaren die belast zijn met de opmaak van een plan of programma en de ambtenaren binnen dezelfde administratie die zouden kunnen optreden als MER-coördinator voor het betreffende plan of programma. De raad vraagt hierover verduidelijking in het licht van het 'wasserijsite-arrest' van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.[19]

18. Naar een gerichte scoping. De Memorie van toelichting (pag. 29) vermeldt: '*Een doorslaggevende factor voor de meerwaarde van milieueffectrapportage, in het bijzonder voor de efficiëntie, effectiviteit en doorwerking ervan bij besluitvorming, is de focus op inhoudsbepaling (scoping). (…) Hierbij is het van belang dat de scoping zo gericht mogelijk kan gebeuren, waarbij de betrokken actoren de krijtlijnen van het onderzoek op voorhand afbakenen. Er moet worden vermeden dat in de loop van de procedure niet-essentiële bijsturingen zouden plaatsvinden of bijkomend niet-essentiële stukken worden gevraagd*.'

De raad stelt vast dat het ontwerpdecreet met het oog op een gerichte scoping aanpassingen doorvoert. Zo bevat het ontwerpdecreet (artikel 18 tem 25) uitgebreidere bepalingen op het vlak

[18] Memorie van toelichting, pag. 31

[19] Arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 6 oktober 2022 - RvVb-A-2223-0108.

van de relaties tussen rapportages. Daarbij worden ook voorzien om de verschillende situaties te ondervangen waarbij kan gedacht worden aan het hergebruik van informatie uit eerdere gedane beoordelingen alsook het hergebruik van eerder opgestelde MER-rapporten.[20] Ook wat betreft de vereiste minimale inhoud van een MER voert het ontwerpdecreet met het oog op een gerichte scoping aanpassingen door. Zo bepaalt het ontwerpdecreet (artikels 40 en 41) dat een MER de informatie moet bevatten die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor respectievelijk het voorgenomen plan en project te komen. De Memorie van toelichting (pag. 78) vermeldt daarover: '*Er wordt een tweede lid toegevoegd bij dit artikel over de inhoud van het MER om de vereiste scoping beter te verankeren*.'[21] De raad kan deze aanpassingen met het oog op vereenvoudiging en meer duidelijkheid en rechtszekerheid ondersteunen.

[20] De raad wijst op het belang van de correctheid en actualiteit van de mogelijks te hergebruiken informatie. De raad stelt in die zin vast dat het ontwerpdecreet (artikel 47 en 48) voorziet dat de bevoegde overheid haar beslissing over respectievelijk het voorgenomen plan of programma en project dient te motiveren *'in voorkomend geval, met betrekking tot de actualiteit van het MER'*. Daarnaast vermeldt de Memorie van toelichting (pag. 54) dat de actualiteitstoets in eerste instantie dient te gebeuren door de initiatiefnemer. De raad acht het noodzakelijk deze bepaling ook in het decreet zelf op te nemen en uit te werken om eventuele discussies over de actualiteitstoets te vermijden.

GEZAMENLIJK ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN EN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

MINARAAD milieu & natuur | Vlaanderen is omgevingsbewust | Advies

SERV sterk door overleg

Advies

Modernisering milieueffectrapportage

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Datum van goedkeuring	**21/09/2023**
Datum van goedkeuring SERV	**25/09/2023**
Volgnummer	2023| 027
Coördinator + e-mailadres	Griet Blomme, griet.blomme@minaraad.be
Co-auteur + e-mailadres	Annick Lamote, alamote@serv.be Jan Verheeke, jan.verheeke@minaraad.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel ... 341
Krachtlijnen ... 342
Procesbeschrijving ... 344
Situering ... 345
1 Voorontwerpdecreet milieueffectrapportage ... 345
2 Voorbereidingstraject ... 345
3 Vervolgtraject ... 347
Adviesgedeelte ... 348
4 Algemene beoordeling van het ontwerpdecreet ... 348
5 Aanbevelingen in verband met het eigenlijke ontwerp tot wijziging van de milieueffectrapportage ... 350
5.1 Definities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten ... 350
5.2 Doelstellingen en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen ... 352
5.3 Werkingssfeer en screening ... 355
5.4 Milieubeoordeling van plannen, programma's en projecten ... 358
5.5 Kwaliteitszorg ... 360
6 Redactionele opmerkingen ... 362

Krachtlijnen

De SERV en de Minaraad drukken hun algemene **positieve appreciatie** uit over de modernisering van de milieueffectrapportage. Naast de vooruitgang die wordt geboekt, zien de Raden ook nog aandachtspunten. Voor een grondige beoordeling ontbreken de uitvoeringsbesluiten, waardoor meerdere vragen onbeantwoord blijven. Duidelijkheid is eveneens nodig in relatie met de **aangekondigde wijzigingen aan de omgevingsvergunningsprocedure**. Zij adviseren om beide voorontwerpen op elkaar af te stemmen. De voorziene **evaluatie** zal een waardevol instrument zijn om te beoordelen of de wijzigingen tot de vooropgestelde vereenvoudigde en kwalitatieve milieueffectrapportage geleid hebben. De Raden formuleren aanbevelingen over wat een goede evaluatie zou moeten zijn.

De Raden **steunen de afschaffing van de ontheffingsmogelijkheid** voor bijlage II-projecten en zien een positieve evolutie op vlak van digitale dienstverlening. Zij zijn van oordeel dat stappen in de goede richting gezet worden om de **impact van een MER op de besluitvorming** te verhogen maar formuleren ook verbeterpunten.

De Raden steunen vervolgens de **afstemming met de Europese richtlijnen** en adviseren bij de effectieve invulling van de begrippen te waken over evoluties in (Europese) rechtspraak en rechtsleer, in functie van een *fair level playing field*. Zij vragen bovendien te motiveren waarom **feitelijke verenigingen** geen rol behoeven in de milieueffectrapportage. Wat betreft degelijke adviesverlening is **kwaliteitsborging** een belangrijk element waarbij alle betrokken actoren een belangrijke rol vervullen en verantwoordelijkheid dragen voor de kwaliteit en doorwerking van de milieubeoordeling. De Raden bevelen aan dat de capaciteit van de adviserende instanties hierop is afgestemd.

Om de doelstelling van de milieubeoordeling te bereiken kan het volgens de Raden ook nuttig zijn om verder te kijken dan naar de mogelijke negatieve milieueffecten en oog te hebben voor **positieve milieueffecten** en niet enkel de aanzienlijke effecten. Milieubeoordelingen omvatten bovendien een schat van informatie. De Raden drukken hun positieve appreciatie uit over het **hergebruik van informatie** uit andere rapporten maar zijn van oordeel dat een compleet beeld van de kwaliteit van deze beoordelingen of andere relevante beoordelingen ontbreekt. Zij adviseren dat het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. de sterktes en zwaktes in kaart brengt.

De Raden vragen ook aandacht voor **de strategische plan-MER's**. Verschillende actuele dossiers tonen de uitdagingen aan waarmee Vlaanderen wordt geconfronteerd in het kader van (de opmaak van) de milieueffectrapportage. De Raden zijn van oordeel dat op vlak van strategische plan-MER's vooruitgang te boeken valt voor het omgevingsbeleid. Zoals ze vandaag voorligt, pakt de modernisering deze uitdagingen onvoldoende aan.

De Raden beschouwen het als een **positieve evolutie dat de m.e.r. *screening* eenvoudiger** wordt. Zij onderstrepen daarbij wel het belang van een degelijke *screeningstool* om relevante nadelige milieueffecten te detecteren en formuleren aanbevelingen om procedurele obstakels weg te werken. De motiveringsplicht van de initiatiefnemer bij de *screening*, staat volgens de Raden

best in een decreetbepaling. Ook de *scoping* is een belangrijke stap in de milieubeoordeling. De Raden erkennen dat *scoping* best zo gericht mogelijk gebeurt en dient te focussen op de milieueffecten die voor een bepaalde actie relevant zijn. Zij formuleren alvast een aanvulling op de verplichte informatie en vragen een verduidelijking van de impact van een *scoping*sadvies.

De Raden zien dat de **inhoud van een MER** beter is omschreven en dat **klimaat** meer aandacht krijgt. De Raden kijken ook uit naar de verkenning en concretisering van de **concepten milieu- en gezondheidsgebruiksruimte**.

Afsluitend vragen de SERV en de Minaraad aandacht voor de **meerwaarde van raadpleging** in een vroeg stadium, ondersteunen zij de **aangescherpte motiveringsplicht** in de besluitvormig en formuleren zij aanbevelingen in het kader van de **kwaliteitszorg**. De Raden drukken nog finaal hun positieve appreciatie uit voor het **Vlaams expertisecentrum m.e.r.** en zien voor hen een belangrijke taak weggelegd.

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	30 juni 2023
Naam adviesvrager + functie	Zuhal Demir, Vlaams minister bevoegd voor Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme
Rechtsgrond van de adviesvraag	DABM, artikel 11.2.1., §1, 4°: "*advies uit te brengen over voorontwerpen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of voorontwerpen van decreet, met betrekking tot andere beleidsdomeinen, die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu*"
Adviestermijn	30 dagen, uitstel verleend tot 21 september 2023
Samenwerking	SERV
Overlegcommissie	WG Regelgeving & Governance
Betrokken experten	Departement Omgeving
Vergaderingen: soort + datum	WG Regelgeving & Governance, gedachtewisseling op 13 juli 2023 Hoorzitting gegeven door Departement Omgeving op 24 augustus 2023 WG Regelgeving & Governance op 13 september 2023

De adviesvraag werd gesteld door Vlaams minister voor Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, Zuhal Demir, op 30 juni 2023. Op 13 juli 2023 werd in de werkgroep Regelgeving en *Governance* van de Minaraad een eerste keer van gedachten gewisseld over het onderwerp. Stijn De Coutere en Sven Wouters van het Departement Omgeving gaven op 24 augustus 2023 een uiteenzetting over de modernisering. De SARO sloot aan bij deze hoorzitting. De Raden wensen de sprekers uitdrukkelijk te bedanken voor deze uiteenzetting. Een tweede finale werkgroepsvergadering werd georganiseerd op 13 september 2023.

Situering

1 Voorontwerpdecreet milieueffectrapportage

[1] **Kernbegrippen: kwaliteit, maatgericht, vereenvoudiging en digitale diensten**. Met voorliggend ontwerpdecreet wil de Vlaamse Regering een belangrijke stap zetten in de modernisering van de milieueffectrapportage. De regelgeving voor milieueffectrapportage wordt vereenvoudigd waar het kan. In het bijzonder wordt de ontheffing afgeschaft. De Vlaamse Regering beoogt meer kwaliteitsborging van de milieueffectrapportage via inzet op gedeeld eigenaarschap. De Regering beoogt een positieve waardering van milieueffectrapportage, als belangrijk instrument voor de bescherming van het leefmilieu en de onderbouwing voor duurzame beslissingen. Kennis en ervaring zullen worden gebundeld in een Vlaams expertisecentrum voor milieueffectrapportage. Het expertisecentrum zal instaan voor ondersteuning, praktijkgerichte kenniscreatie en selectieve advieslening. Tot slot wordt digitale dienstverlening maximaal doorgevoerd.

[2] **Ingrijpende wijzigingsoperatie.** Met het voorontwerp wijzigt men:

- Het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- Het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- Het Bodemdecreet van 27 oktober 2006;
- De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;
- Het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;
- Het Decreet van 25 april 2014 betreffende de complexe projecten.

De meest ingrijpende wijziging vindt plaats in **Titel IV DABM** – Milieueffect- en Veiligheidsrapportage. Deze Titel IV, die momenteel eerst een aantal gemeenschappelijke bepalingen en daarna achtereenvolgens plan-m.e.r. en project-m.e.r. regelt, wordt opgeheven. In de plaats komt een nieuwe Titel IV voor milieueffectrapportage. Het nieuwe voorstel introduceert een volledig gemeenschappelijke aanpak voor plan-m.e.r. en project-m.e.r., waarbij wel indien nodig per onderdeel in een apart artikel gespecifieerd wordt wat geldt voor plan-m.e.r. en wat voor project-m.e.r. De bepalingen omtrent veiligheidsrapportage worden opgenomen in een nieuw Titel IV/1 DABM.

2 Voorbereidingstraject

[3] **Regeerakkoord 2019-2024**. In het regeerakkoord van 2019 kondigde de Vlaamse Regering een modernisering aan van de milieueffectrapportage in Vlaanderen:[1]

[1] Vlaamse Regering 2019-2024 Regeerakkoord, p. 155.

"*We evalueren de MER-verplichting en de erkenning en rol van de MER-deskundige, waarbij in overeenstemming met de richtlijn een milieueffectenrapportering wordt beoogd op maat en ter verbetering van het plan of project. We schaffen nu al de richtlijnenboeken af en we focussen de rol van het Team MER enerzijds op die plannen en projecten met een belangrijke Vlaamse dimensie en anderzijds op de opbouw van een MER-kenniscentrum. De erkende MER-deskundigen nemen deze rol op voor de andere plannen en projecten met een MER verplichting. We maken werk van een kader inzake plan-MER plicht waarbij we duidelijkheid verschaffen inzake plan-MER plicht voor beleidsdocumenten, regelgeving, strategische en sectorale plannen. We bekijken of en hoe in uitvoering van de Europese richtlijn de MER en de passende beoordeling kan worden vereenvoudigd.*"

[4] **Beleidsnota Omgeving en Beleidsnota 2022**. In de daaropvolgende Beleidsnota Omgeving[2] en de daaraan gekoppelde Beleids- en begrotingstoelichting Omgeving en Natuur Begroting 2022[3] werden deze krachtlijnen verder aangescherpt tot concrete doelstellingen:

- Het opzetten van een vernieuwd regelgevend kader voor de milieueffectrapportage;
- De responsabilisering van de verschillende actoren, inclusief omschrijving van de nieuwe taakstelling en kwaliteitsborgen en de organisatorische uitbouw van het online kennis- en informatiecentrum;
- Digitalisering van de milieueffectrapportage middels het digitale platform voor het Vlaams kenniscentrum m.e.r., de opmaak van de online MER-toets, bestaande uit de MER-screeningtoets en MER-*scoping*-toets (voor zowel plannen als projecten) en de mogelijkheden voor het online opmaken van individuele MER's;
- Een communicatiespoor om alle aspecten van de vernieuwing kenbaar te maken aan de betrokken actoren.

[5] **Relanceplan Vlaamse Veerkracht**. De modernisering van de milieueffectrapportage maakt ook deel uit van het Relanceplan Vlaamse Veerkracht van de Vlaamse Regering.[4] Met de hervorming van de milieueffectrapportage beoogt men snellere vergunnings- en beroepsprocedures.

[6] **Conceptnota MER**. Op 11 februari 2022 keurde de Vlaamse regering een conceptnota goed met de krijtlijnen voor de modernisering van de milieueffectrapportage.[5] Deze conceptnota vormt de concrete basis voor de inhoud van voorliggend wijzigingsdecreet.

[7] **Aanbevelingen van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS**. Op 28 maart 2022 verscheen het verslag namens de Parlementaire Onderzoekscommissie PFAS-PFOS over het onderzoek naar de aanpak van de met PFOS vervuilde gronden op de Oosterweelwerf

[2] Beleidsnota Omgeving 2019-2024.

[3] VR 2022 2810 MED.0346-26 BBT Omgeving. Zie ook BBT Omgeving en Natuur Omgeving 2023.

[4] Vlaamse Regering, Relanceplan Vlaamse Veerkracht, 2020.

[5] VR 2022 1102 MED 0046

en de gevolgen voor de volksgezondheid.[6] Het rapport bevat 69 aanbevelingen, waaronder ook enige omtrent vergunningverlening van industriële exploitaties die werken met chemische stoffen. Over milieueffectrapportage kwamen twee concrete aanbevelingen naar voren:[7]

- "*De voorwaarden waarmee bepaald wordt of bedrijven MER-plichtig zijn, worden geëvalueerd*";
- "*Zowel bij een MER als bij de MER-screening is een onderdeel 'mens en gezondheid' opgenomen. Samen met het agentschap Zorg en Gezondheid (AZG) wordt getoetst of dat onderdeel nog steeds voldoende accuraat en actueel is. Het team-MER moet over voldoende expertise beschikken om de gezondheidsrisico's in eerste instantie correct te kunnen inschatten. Aansluitend wordt de wijze van adviesverlening van het agentschap Zorg en Gezondheid daarop intern afgestemd*".

3 Vervolgtraject

[8] **Nog veel uitvoeringsreglementering nodig**. De concrete impact van voorliggende moderniseringsoperatie zal in grote mate bepaald worden door een aantal aspecten die nog uitwerking moeten krijgen in een of meerdere uitvoeringsbesluiten.

[9] **Evaluatie na een periode van drie jaar**. De Vlaamse Regering zal de werking van de toekomstige Titel IV DABM evalueren drie jaar na de inwerkingtreding van het voorontwerp.

[10] **Opvolging van de aanbevelingen van de onderzoekscommissie PFAS-PFOS**. In de vorm van een rapporteringsdocument, dat uit verschillende fiches bestaat, wordt per thema en per aanbeveling de voortgang wat betreft de uitvoering van de aanbevelingen gerapporteerd. Daarbij wordt de aanpak beschreven, de knelpunten, de vooropgestelde mijlpijlen en de status ervan. Wat betreft milieueffectrapportage werden twee mijlpalen geïdentificeerd, namelijk de inwerkingtreding van de regelgeving Modernisering MER en de inwerkingtreding van de daaraan verbonden digitale dienstverlening (waaronder *screenings-tool* en kennisplatform). In de toekomst wordt de rapportering geïntegreerd in de werking en rapportering van de Hub Zeer Zorgwekkende Stoffen.

[6] Verslag namens de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS, 844 (2021-2022) – nr. 36, 28 maart 2022.

[7] Verslag namens de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS, 844 (2021-2022) – nr. 36, 28 maart 2022, p. 51.

Adviesgedeelte

4 Algemene beoordeling van het ontwerpdecreet

[11] **Algemene positieve appreciatie, maar met aandachtspunten**. Het doel van de milieueffectrapportage is te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en bij te dragen tot de integratie van milieuoverwegingen in de voorbereiding en vaststelling van plannen, programma's en projecten, met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling. Dit wordt bewerkstelligd door ervoor te zorgen dat bepaalde plannen, programma's en projecten die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen aan een milieubeoordeling worden onderworpen. Het is cruciaal om de gevolgen van bepaalde te ondernemen acties duidelijk kenbaar te maken. Het gaat daarbij om milieuaspecten in de fysieke betekenis van het woord: klimaat en energie, luchtkwaliteit, natuur en landbouw, bodem en water. Aan de andere kant komt het ruimtelijk beleid in beeld, zoals cultureel erfgoed en het natuurlijke en stedelijke landschap.

De Raden zijn van oordeel dat de voorgestelde wijzigingen bijdragen tot het bereiken van dat doel. Zij zien daarbij positieve evoluties en op een aantal vlakken een stap vooruit ten opzichte van de huidige situatie, maar er blijven ook aandachtspunten.

[12] **Steun voor de afschaffing van de ontheffingsmogelijkheid voor bijlage II-projecten.** De afschaffing van het gemotiveerd verzoek tot ontheffing voor de verplichting tot de opmaak van een milieueffectrapport betekent een vereenvoudiging voor de project-milieueffectrapportage aangezien nog enkel wordt voorzien in de project-MER-plicht enerzijds en de project-m.e.r.-*screenings*-plicht anderzijds. Die tweedeling biedt meer duidelijkheid dan het huidige drieledige systeem.

De Raden zijn van mening dat de opdeling van de bijlage II-projecten – naar de lijst project-MER-plichtige en de lijst project-m.e.r.-*screenings*-plichtige projecten – op gemotiveerde wijze dient te gebeuren. Het is daarbij vereist dat de categorieën waar steeds aanzienlijke effecten op mens en milieu worden verwachten worden opgenomen in bijlage I. De andere projecten van huidige bijlage II kunnen in principe in huidige bijlage III opgenomen worden. De Raden verwachten daarbij aandacht voor een kwaliteitsvolle screening van die project-m.e.r.-*screenings*-plichtige projecten, zodat projecten waar aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn niet tussen de mazen van het net vallen.

[13] **Verhoog de impact van een MER op de besluitvorming.** De impact van een MER in het ruimere besluitvormingsproces is afhankelijk van de leesbaarheid en bruikbaarheid ervan. Met het voorontwerp worden stappen in de goede richting gezet. Zo is de doorvertaling van een MER naar de besluitvorming duidelijker gemaakt door de motivering van de uiteindelijke beslissing beter te omschrijven.

De Raden zien evenwel nog een mogelijkheid tot verbetering door een samenvattende *factsheet* van de MER op te maken, waar in één oogopslag de relevante informatie zichtbaar en verstaanbaar wordt.

[14] **Voor een grondige beoordeling ontbreken de uitvoeringsregels**. Veel decreetartikelen verwijzen naar in een uitvoeringsbesluit "nader te bepalen" regels. Meerdere vragen blijven daardoor onbeantwoord.

De Raden vragen om spoedig werk te maken van de visie op het verdere traject, wat betreft de uitbouw van de uitvoeringsbesluiten en de praktische aanpak van de milieueffectrapportage. Het is voor toekomstige projecten noodzakelijk om duidelijkheid te verkrijgen over de precieze invulling en interpretatie van bepaalde rubrieken en verplichtingen – zoals dit op vandaag al gebeurt via de richtlijnenhandboeken. De Raden adviseren graag over de strategische aspecten van deze uitvoeringsregels.

[15] **Ga voor een brede evaluatie van de milieueffectrapportage**. Drie jaar na de inwerkingtreding van het ontwerpdecreet zal de werking van de vernieuwde Titel IV geëvalueerd worden. In navolging van deze evaluatie zullen bovendien bepaalde artikelen die in het voorontwerp zijn opgenomen, in werking treden. De memorie verduidelijkt dat de evaluatie – in het bijzonder – zal ingaan op de rol en verantwoordelijkheid van meerdere betrokken actoren bij de kwaliteitsborging van project-MER. In functie van de kwaliteit van project-MER zal rekening worden gehouden met de dienstverlening van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en specifieke digitale dienstverlening en ondersteunende digitale *tools*. Nog volgens de memorie beoogt de evaluatie de mogelijkheid om de nieuwe werking in kaart te brengen en om de modernisering een stap verder door te voeren.

De Raden beschouwen een in het vooruitzicht gestelde evaluatie als een waardevol instrument om na te gaan of de wijzigingen uiteindelijk zullen hebben geleid tot de vooropgestelde vereenvoudigde en kwalitatieve milieueffectrapportage. Zij pleiten echter voor een bredere evaluatie van de milieueffectrapportage en adviseren dat het voorontwerp in die zin wordt aangevuld.

- Deze bredere evaluatie moet betrekking hebben op alle vooropgestelde beginselen (kwaliteit, maatgericht, vereenvoudiging en digitale diensten).
- Daarbij moet aandacht besteed worden aan de administratieve en financiële lasten enerzijds en anderzijds de voorziene capaciteit bij zowel de bevoegde overheden als de MER-deskundigen en -coördinatoren.
- Niet in het minst dient een evaluatie na te gaan wat de bijdrage is van de milieueffectrapportage tot het bereiken van de beoogde milieudoelstellingen.
- Het is volgens de Raden aangewezen ook te kijken naar de mate van proportionaliteit van de m.e.r.-procedure; welke MER's worden er voor bepaalde types plannen en programma's en projecten opgemaakt, waren de opgelegde reikwijdte en het opgelegde detailleringsniveau adequaat, enzovoort.
- Bij dit alles adviseren de Raden om de aanbevelingen van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS mee op te nemen in de evaluatie en onverwijld de noodzakelijke voorbereidingen te treffen om de evaluatie mogelijk te maken.

[16] **Afstemming met de omgevingsvergunningsprocedure is noodzakelijk.** Het omgevingsbeleid staat niet alleen voor een grote verandering met de wijzigingen door voorliggend wijzigingsdecreet. Daarnaast staat ook een wijziging aan de omgevingsvergunningsprocedure op stapel. Die beoogt het invoeren van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit. De gezamenlijke impact van beide wijzigingsvoorstellen valt niet te onderschatten. Alle betrokken actoren hebben baat bij duidelijkheid. Beide ontwerpen staan vandaag nog los van elkaar maar zullen door de kruisverwijzingen wel onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Indien niet goed beheerd, kan dit legistiek proces leiden tot ongewenste effecten waarbij bijvoorbeeld verwezen wordt naar procedures die op het punt staan afgeschaft te worden middels het andere voorontwerp. De Raden adviseren dan ook om beide voorontwerpen op elkaar af te stemmen.

[17] **Steun voor een digitale dienstverlening.** De SERV en Minaraad erkennen het belang van digitalisering van kennis en informatie. Digitale *tools* bieden een meerwaarde voor de actoren die zich een weg moeten banen in de milieueffectrapportage. *Tools* zoals een digitaal actorenplatform, een MER-*scopingstool*, een digitaal loket ondersteunen het principe om de kwaliteit van de MER te verhogen. Die digitale *tools* brengen ook aandachtspunten met zich mee; ze vormen een digitale doorvertaling van juridische begrippen en procedures. De veelvuldig aangehaalde rechtspraak en rechtsleer met betrekking tot milieueffectrapportage toont het evolutief karakter ervan aan. Bij de uitbouw van digitale *tools* zal het aangewezen zijn hierop ten volle in te spelen en verkeerde, niet volledige of ongewenste gevolgtrekkingen te vermijden. Een beoordeling kan immers niet louter afhangen van het *denkwerk* van een digitale *tool*. Het is een vertrekpunt, maar geen eindpunt.

5 Aanbevelingen in verband met het eigenlijke ontwerp tot wijziging van de milieueffectrapportage

5.1 Definities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten

5.1.1 Definities.

[18] **Afstemming met de Europese richtlijnen is belangrijk.** De Raden onderschrijven het belang van afstemming van de definities met deze van Richtlijn 2001/42/EG van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (hierna SMEB-Richtlijn) en van Richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 betreffende milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna MEB-Richtlijn).

De SERV en Minaraad adviseren te waken over de effectieve invulling van de begrippen en zien daarin een taak weggelegd voor het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Evoluties in rechtspraak, rechtsleer en Europese ontwikkelingen moeten daarbij opgevolgd worden in functie van een *fair level playing field*. De memorie van toelichting gaat

veelvuldig in op (een deel van de) beschikbare rechtspraak, maar dit kan volgens de SERV en Minaraad geen statisch gegeven worden.

[19] **Motiveer waarom feitelijke verenigingen geen rol behoeven in de milieueffectrapportage.** Het voorontwerp schakelt de definitie van betrokken publiek gelijk met die uit het Omgevingsvergunningendecreet.

- Het 'betrokken publiek' wordt in de MEB-richtlijn gedefinieerd als "*het publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures. Voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten en voldoen aan de eisen van nationaal recht, geacht belanghebbende te zijn.*"
- Het 'publiek' is daarbij: "*één of meer natuurlijke personen of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen.*"

Volgens de definitie van 'betrokken publiek' in het Omgevingsvergunningendecreet dienen de vermelde verenigingen, organisaties of groepen rechtspersoonlijkheid te hebben. Eenzelfde definitie wordt nu met het voorontwerp ingevoegd in kader van de milieueffectrapportage. Met het voorontwerp wordt een feitelijke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid dus niet als 'betrokken publiek' gezien.

De Raden erkennen dat het ontbreken van rechtspersoonlijkheid uitdagingen met zich mee brengt – een feitelijke vereniging kan slechts in rechte optreden door toedoen van al haar leden gezamenlijk, al kan ook gewerkt worden met een vertegenwoordiger middels lastgeving – maar zijn van oordeel dat voorliggende ingreep gemotiveerd dient te worden. De vereiste van rechtspersoonlijkheid zit immers niet vervat in de definitie van 'betrokken publiek' zoals opgenomen in het Verdrag van Aarhus (artikel 2, vijfde lid). Het Verdrag laat evenwel ook een zekere mate van flexibiliteit toe aan de verdragsstaten. Verenigingen, organisaties of groepen vallen slechts onder het betrokken publiek in overeenstemming met nationale wetgeving of praktijk. Om werkelijk een breed draagvlak te creëren in het kader van de milieubeoordeling is het wenselijk het brede publiek maximaal te betrekken.

[20] **Pas de memorie van toelichting omtrent de invulling van 'project' aan.** Met voorliggend decreet wordt de bestaande definitie van 'project' aangepast aan de bepaling van de MEB-Richtlijn. De memorie van toelichting – middels verwijzing naar rechtspraak van onder meer het Hof van Justitie – tracht de invulling van bepaalde concepten die hiermee betrekking hebben te verduidelijken. Zo ook met betrekking tot de loutere verlenging van een project dat, met verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie, niet op zich als een project moet worden gezien.

De Raden zijn van oordeel dat deze verwijzing aangepast of genuanceerd dient te worden; uit de bewoordingen van het arrest blijkt dit immers niet met zoveel woorden.

5.1.2 Algemene bepalingen.

[21] **Streef naar kwalitatief goede adviezen bij iedere milieubeoordeling**. Tenzij sectorale regelgeving anders bepaalt en dus specifiekere gevolgen voorziet, mag, voor de adviesvragen, aan de vereiste van een advies worden voorbijgegaan als er geen advies wordt uitgebracht binnen de voorziene termijn (artikel 9 voorontwerp, toekomstig artikel 4.1.2 DABM). Het advies wordt dan niet als positief of negatief beschouwd. De voortgang van het proces wordt niet belemmerd.

De Raden zijn van oordeel dat behoedzaam moet worden omgesprongen met deze problematiek. De Europese richtlijnen bepalen immers dat lidstaten (en regio's) moeten garanderen dat de kwaliteit van de milieueffectrapportage toereikend is om aan de eisen te voldoen. Kwaliteitsborging gebeurt door gedeeld eigenaarschap waarbij de betrokken actoren een belangrijke rol vervullen en verantwoordelijkheid dragen voor de kwaliteit en de doorwerking van de milieueffectrapportage. Bij de uitoefening van die formele rol wordt een scala aan relevante (wetenschappelijke) informatie en data verzameld. De Raden zijn dan ook van mening dat de som van de *output* van deze actoren groter is dan de afzonderlijke onderdelen. Zij erkennen de uitdagingen die de adviesverlening met zich meebrengt en bevelen aan dat de capaciteit (personeel en financieel) van de adviserende instanties afgestemd zou worden op het streven naar kwalitatief goede adviezen bij iedere milieubeoordeling.

5.1.3 Milieueffecten van acties van andere landen of gewesten.

[22] **Acties van andere landen of gewesten verdienen aandacht.** De Raden drukken hun positieve appreciatie uit voor het uitwerken van een werkwijze van toepassing op het geval waarbij een actie die wordt uitgevoerd op het grondgebied van een ander land of gewest en die aanzienlijke milieueffecten kan veroorzaken in het Vlaams Gewest.

De SERV en Minaraad kijken uit naar de nadere procedureregels en de motivering van een mogelijks verschillende werkwijze voor plannen en programma's dan voor projecten.

5.2 Doelstellingen en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen

5.2.1 Doelstellingen en kenmerken van de milieubeoordeling.

[23] **Positieve milieueffecten bevatten ook waardevolle informatie.** Het doel van een milieubeoordeling is tweevoudig: 1) voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en 2) in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken op het milieubelang en de gezondheid van de mens, een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om die doelstelling te bereiken, kan het volgens de Raden ook nuttig zijn om verder te kijken naar de mogelijke negatieve milieueffecten en oog te hebben voor positieve

milieueffecten en niet enkel de aanzienlijke effecten. Een MER die ingaat op de vraag hoe er positieve milieueffecten gerealiseerd kunnen worden, kan volgens de Raden ook voordelen bieden voor de initiatiefnemer zowel als voor de *stakeholders*.

5.2.2 Relaties tussen effectbeoordelingen.

[24] **Verduidelijk wat 'het stadium van het ruimere besluitvormingsproces' inhoudt.** Bij de milieubeoordeling dient, om overlapping van diverse afzonderlijke milieubeoordelingen te voorkomen, rekening te worden gehouden met het stadium van het ruimere besluitvormingsproces waarin de voorgenomen actie zich voordoet en met de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld (artikel 20 voorontwerp, toekomstig artikel 4.2.3 DABM). Met de notie het ruimere besluitvormingsproces wordt de keten van openvolgende beslissingen bedoeld waarbij de informatie in elk bijhorend MER telkens verdere verfijning vraagt.

Het is evenwel onduidelijk wat de relatie is met andere, parallelle of voorgaande project- of plan-MER's (bijvoorbeeld bij een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, nadat eerder al een verkavelingsvergunning is verleend of bij een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag na de opmaak van een RUP). Daarom vragen de Raden een verduidelijking van "het stadium van het ruimere besluitvormingsproces".

[25] **Zet in op het in kaart brengen van milieubeoordelingen.** Het voorontwerp verduidelijkt dat milieubeoordelingen rekening dienen te houden met relevante informatie over de milieueffecten uit vorige milieueffectrapporten en beschikbare resultaten en relevante informatie over milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving.

De Raden drukken hun positieve appreciatie uit over het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten maar zijn van oordeel dat een compleet beeld van de kwaliteit van kwestieuze milieubeoordelingen of andere relevante beoordelingen ontbreekt. Zij adviseren dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. inzet op het in kaart brengen van enerzijds de sterktes en zwaktes en anderzijds de kwantiteit en kwaliteit ervan. Kennis hierover draagt volgens de Raden bij tot kwalitatief betere plannen en programma's en projecten en tot het bereiken van het doel van de milieubeoordeling.

[26] **Vul het voorontwerp met betrekking tot deelprojecten.** In de praktijk worden projecten vaak uitgesplitst in meerdere deelprojecten. In lijn met de rechtspraak moeten meerdere deelprojecten die behoren tot één totaalproject worden onderworpen aan een gemeenschappelijke project-MER.[8]

De Raden bevelen aan om het voorontwerp in die zin aan te vullen, waardoor de praktijk voor de omgang met MER's waarin meerdere projecten worden behandeld eveneens wordt vastgelegd. Dat biedt een kader om een totaalproject te onderwerpen

[8] Zie bijvoorbeeld RvVb 8 september 2022, nr. RvVb-A-2223-0024.

aan een enkele MER-procedure, ook al bestaat het totaalproject uit meerdere omgevingsvergunningsaanvragen.

5.3 Werkingssfeer en screening

5.3.1 Werkingssfeer.

[27] **Spring behoedzaam om met verwijzingen naar rechtspraak**. Welke plannen en programma's aan een milieubeoordeling moeten worden onderworpen, wordt afgestemd op de SMEB-richtlijn. De Raden drukken hun positieve appreciatie uit voor de eenduidige afstemming. De Raden noteren evenwel dat de memorie van toelichting uitgebreid ingaat op de notie "*een kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen*". Daarbij wordt verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie om de reikwijdte in te vullen.

De Raden erkennen dat een memorie van toelichting een goed beeld dient te geven van de juiste strekking van elke bepaling afzonderlijk maar wijzen erop dat deze rechtspraak niet als een statisch gegeven mag worden gezien. Toekomstige rechtspraak biedt mogelijks nieuwe inzichten die de strekking evenwaardig beïnvloeden en die evenzeer bijdragen tot de juiste toepassing van de regels van het voorontwerp.

[28] **Heb aandacht voor strategische plan-MER's**. Verschillende dossiers (windturbines, stikstofdossier, omlopen motorvoertuigen en vaartuigen) tonen de uitdagingen aan waarmee de betrokken actoren geconfronteerd worden in het kader van (de opmaak van) de milieueffectrapportage. Zo bleek het in sommige dossiers onmogelijk om een studiebureau te vinden om een (strategische) plan-MER op te maken met betrekking tot voorgenomen wijzigingen in de milieu-reglementering. Het toont aan dat de strategische milieueffectbeoordeling nog in haar kinderschoenen staat en hier vooruitgang te boeken valt voor het omgevingsbeleid.

De Raden zijn er niet van overtuigd dat deze uitdagingen voldoende worden aangepakt met de modernisering die nu voorligt. Strategische milieubeoordeling is immers maatwerk en behelst beduidend meer dan de formele opmaak van een plan-MER (of, *a fortiori*, een project-MER), waarvoor immers gedetailleerd uitgeschreven richtlijnenboeken bestaan.[9]

Terinzageleggingen van voorgenomen strategische plannen, gekoppeld aan de organisatie van een degelijk maatschappelijk debat, zouden in dit opzicht en waar dit bijdraagt aan een betere milieueffectbeoordeling, aangewezen moeten zijn. Het strategische in een plan-MER slaat ook op het vermogen om vroeg in het besluitvormingsproces te zijn en zo het proces te beïnvloeden in een bepaalde strategische richting. Ook een evolutief karakter is niet uitgesloten om resultaat te boeken. Planningsprocessen kunnen immers evolutief zijn, ze werken met voortschrijdend inzicht. Dat heeft ook impact op het strategisch MER waardoor een

[9] ANTEA Group, 2021, *Uitwerken van een roadmap voor milieueffectbeoordeling op strategisch niveau*, Brussel, 475.

bepaalde methodologie gebruikt kan worden in de aanvangsfase maar een andere methodologie gebruikt wordt voor de meer concretere eindfase van het plan. De Raden bevelen aan om, aansluitend bij deze decretale ingreep, aan de slag te gaan met de problematiek van strategische plan milieubeoordelingen. Daarbij moet nagedacht worden over geschikte methodieken en methodologieën want strategische milieueffectbeoordeling vraagt een geïndividualiseerde en plan-specifieke aanpak..

[29] **Regel de beoordeling van projecten voor defensie en voor civiele noodsituaties.** Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, kan de Vlaamse Regering beslissen dat er geen milieueffectrapportage vereist is. Dit onder voorwaarde dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor de gestelde doelen van defensie of civiele bescherming (artikel 26 voorontwerp, toekomstig artikel 4.3.1 DABM).

De Raden merken op volgens artikel 1, lid 3 van de MEB-Richtlijn deze beoordeling "*per geval*" dient te gebeuren. Het voorontwerp verduidelijkt dit niet. De Raden vragen een aanvulling van de tekst van het voorontwerp.

5.3.2 Screening van plannen, programma's en projecten.

[30] **Positieve appreciatie voor de vooropgestelde vereenvoudiging**. *Screening* is het geheel van milieu-informatie waarin van een voorgenomen actie wordt aangegeven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. De toetsing gebeurt door de initiatiefnemer aan de hand van vastgelegde criteria.[10] Blijkt uit de *screening* dat aanzienlijke milieueffecten niet kunnen worden uitgesloten, dan zal een MER opgemaakt moeten worden.

De Raden beschouwen het als een positieve evolutie dat de m.e.r. screening eenvoudiger wordt en tot de essentie wordt teruggebracht. De Raden onderstrepen het belang van een degelijke *screeningstool* om relevante nadelige milieueffecten te detecteren.

[31] **Werk procedure obstakels weg met betrekking tot de project-m.e.r.-*screening*.** De Raden zijn van oordeel dat het bereiken van het doel van de milieubeoordeling, namelijk voorzien in een hoog niveau van milieubescherming en bij te dragen tot integratie van milieuoverwegingen, samen kunnen gaan met het oplossen van procedurele obstakels die doorheen de jaren aan bod zijn gekomen in de rechtspraak. Het aanpakken van die procedurele obstakels kan leiden tot meer rechtszekerheid en kan samengaan met elementaire vereisten zoals participatie en transparantie.

De Raden zien nog mogelijkheden voor de procedurele problemen met betrekking tot de project-m.e.r.-*screening* en de wijze waarop het *screenings*onderzoek in het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek (van de omgevingsvergunningsaanvraag) is gekanteld. De beoordeling van de project-m.e.r.-

[10] Bijlage I bij Titel IV DABM.

screening dient te gebeuren in het stadium van het volledigheids- en ontvankelijkheidsonderzoek. Dat brengt met zich mee dat de uitgebreide motivering omtrent de *screening* gebeurt op een moment dat een voorgenomen actie wordt opgestart en hierover dus nog niet alle informatie beschikbaar is. Die situatie bemoeilijkt de motivering door de bevoegde overheid, die voor die beoordelingsbeslissing, slechts een termijn van 30 dagen krijgt. Dit kan volgens de Raden leiden tot beslissingen waarvan de beoordeling niet het gewenste niveau bereikt. Dit staat de rechtszekerheid ervan in de weg. De Raden vragen bovendien te verduidelijken hoe die termijn in verhouding staat met de termijn van 90 dagen die voorzien wordt in artikel 4, lid 6 van de MEB-Richtlijn.

Het voorontwerp biedt ook de mogelijkheid om de problematiek aan te pakken van een ontbrekende of ontoereikende project-m.e.r.-*screening* die naderhand niet meer kan worden toegevoegd of geremedieerd. Uit het ontwerpdecreet blijkt niet dat dit hierin is voorzien (bij gebrek aan een aanpassing hiervan bij het Omgevingsvergunningsdecreet), hoewel er in het ontwerpdecreet niet wordt gesproken over het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek. Dit is vandaag nochtans wel het geval op grond van het huidig artikel 4.3.3, §2 DABM, dat actueel voorzien in een inkanteling van de project-m.e.r.-*screening* in het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek.

De Raden pleiten voor een evolutieve aanpak van ontoereikende *screening* waarbij de huidige absolute sanctie wordt verlaten met oog voor het bereiken van het normdoel van de milieueffectrapportage. De Raden vragen te voorzien in de mogelijkheid van een specifieke administratieve of wijzigingslus voor project-MER's of project-m.e.r.-*screeningen*. Dat laat de mogelijkheid tot verduidelijking, aanvulling of toelichting zonder in procedurele discussies te verzanden. Een evolutief karakter van de milieueffectenbeoordeling kan hiervoor een oplossing bieden, zonder dat de procedurele garanties worden losgelaten. Het normdoel van inspraak en transparantie moet worden bereikt door een openbaar onderzoek.

[32] **Verduidelijk de wijziging aan artikel 4.3.2 DABM.** Het voorontwerp sluit de milieubeoordelingsplicht uit voor projecten waarvoor een loutere hernieuwing van de vergunning wordt aangevraagd (overeenkomstig artikel 70 van het Omgevingsvergunningsdecreet), of waarbij een omzetting wordt aangevraagd van de vergunning van bepaalde duur naar onbepaalde duur (overeenkomstig artikel 390 Omgevingsvergunningendecreet). De memorie van toelichting verduidelijkt de link met de definitie van 'project'. In die zin ligt de bepaling in lijn met de ratio legis van de MEB-Richtlijn.

De huidige zinsnede (in artikel 4.3.2. DABM) "*tenzij de loutere hernieuwing van de vergunning of de omzetting betrekking heeft op activiteiten die fysieke ingrepen in het leefmilieu tot gevolg hebben.*" verdwijnt evenwel met het huidig voorontwerp. De invulling van de term 'loutere' lijkt hiermee aan belang te winnen. De Raden vragen dat het schrappen van de zinsnede verder wordt gemotiveerd.

[33] **Verduidelijk de reikwijdte van de verwachte gemotiveerde beslissing omtrent de *screening*.** Voor projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2° DABM aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria uit bijlage I in een *screening* of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben (artikel 32 voorontwerp, toekomstig artikel 4.3.6 DABM). De bevoegde overheid neemt hierover een gemotiveerde beslissing. Als de initiatiefnemer in de project-m.e.r.-*screening* toelicht dat rekening werd gehouden met maatregelen die ertoe strekken om mogelijke aanzienlijke milieueffecten te milderen, zodat er geen sprake is van aanzienlijke milieueffecten, moet de bevoegde overheid toelichten waarom deze zich aansluit bij het standpunt van de initiatiefnemer. De memorie van toelichting verduidelijkt hierbij dat de bevoegde overheid met andere woorden moet "*evalueren of deze milderende maatregelen effectief ertoe kunnen bijdragen dat er geen risico is op aanzienlijke milieueffecten*", zodat het beoogde project niet een milieubeoordeling moet worden onderworpen.

De Raden zijn van oordeel dat deze verduidelijking nuttig en relevant is en achten het aangewezen het voorontwerp in die zin aan te vullen.

[34] **Benoem de motiveringsplicht van een initiatiefnemer expliciet.** Artikel 32 van het voorontwerp beschrijft verder welke minimale elementen in de *screening* opgenomen dienen te worden. De memorie van toelichting geeft daarbij aan dat de stelling dat er geen aanzienlijke effecten te verwachten zijn, uiteraard wel deugdelijk onderbouwd moet worden door de initiatiefnemer. Het belang ervan werd recentelijk in de rechtspraak[11] erkend; een vergunningsbeslissing werd vernietigd, omdat de overheid genoegen had genomen met een *screening* waarin de initiatiefnemer systematisch negatief had geantwoord op de vraag omtrent denkbare effecten.

De Raden adviseren die motiveringsplicht in hoofde van de initiatiefnemer op te nemen in het voorontwerp.

5.4 Milieubeoordeling van plannen, programma's en projecten

5.4.1 Openbaarheid.

[35] **Streef naar openbaarheid met aandacht voor geheime bedrijfsinformatie en terrorismegevoelige informatie.** Op vlak van de openbaarheid van de aangeleverde informatie, zijn de Raden van oordeel dat ervoor gewaakt moet worden dat geheime bedrijfsinformatie of terrorismegevoelige informatie niet wordt vrijgegeven, mits het respecteren van de hogere rechtsnormen omtrent de openbaarheid van milieu-informatie en zonder afbreuk te doen aan regelgeving die de openbaarheid van informatie omtrent emissies naar het milieu verzekert.

5.4.2 Aanmelding en *scoping*.

[11] Zie RvVb 19 januari 2023, nr. RvVb-A-2223-0443

[36] **Verbreed de verplichte informatie van *scoping*.** Door middel van *scoping* wordt de gewenste inhoud van het MER afgebakend.

De Raden erkennen dat *scoping* best zo gericht mogelijk gebeurt en dient te focussen op de milieueffecten die voor een bepaald plan, programma of project relevant zijn.

Wat de inhoud van de *scoping* zal worden, is op heden niet duidelijk. Het uitvoeringsbesluit daartoe dient nog opgemaakt te worden. Bij voorgenomen projecten zal het voorstel van *scoping* minstens ook informatie over de te verwachten aanzienlijk milieueffecten ervan bevatten.

De Raden wijzen in dit kader op artikel 3.1 van de MEB-Richtlijn die uitdrukkelijk bepaalt dat volgende factoren aan bod moeten komen bij het opstellen van een MER: a) de bevolking en de menselijke gezondheid; b) de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor op grond van Richtlijn 92/43/EEG en Richtlijn 2009/147/EG beschermde soorten en habitats; c) land, bodem, water, lucht en klimaat; d) materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap; en e) de samenhang tussen de onder a) tot en met d) genoemde factoren. De Raden adviseren minimaal ook deze informatie te laten opnemen in de *scoping*.

[37] **Verduidelijk de impact van een *scoping*sadvies.** Op verzoek van de initiatiefnemer brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een (geïntegreerd) *scoping*sadvies uit over het voorstel van *scoping*. De Raden vragen een verduidelijking van hoe de initiatiefnemer met dit *scoping*sadvies dient om te gaan en wat het gevolg is van het niet volgen van een *scoping*sadvies.

5.4.3 Inhoud van het MER.

[38] **De inhoud van een MER is beter omschreven**. Elementen die vaak onderbelicht bleven, zoals bijvoorbeeld klimaat, zullen nu meer aandacht krijgen in het proces, vanwege de betere omschrijving van de vereiste inhoud van een MER.

Een MER moet volgens de Raden effectief, efficiënt en relevant zijn. Voor de betrokken actoren (bijvoorbeeld de vergunningverlenende overheid, het betrokken publiek, …) moet er met andere woorden alle informatie in terug te vinden zijn, zonder overladen te worden met informatie die niet relevant is in de context van het project, plan of programma. Het wijzigingsdecreet zet in op de inhoud van het MER en houdt daarbij voor ogen dat enkel de relevante milieuaspecten worden onderzocht.

[39] **Verhoog de impact van een MER door in te zetten op leesbaarheid en bruikbaarheid.** De impact van een MER kan volgens de Raden nog aanzienlijk verhogen door de leesbaarheid en bruikbaarheid van de niet-technische samenvatting te verbeteren. In de praktijk blijken deze niet-technische samenvattingen vaak juist heel uitgebreid en technisch.

De Raden zijn van oordeel dat een uitvoeringsbesluit de werkelijke omvang nader kan bepalen, zodat de samenvatting van een MER effectief niet-technisch en niet-uitgebreid is. Een samenvattende *fact-sheet* met de relevante emissies naar lucht,

water, bodem, klimaatimpact, aantal verkeersbewegingen, grondstoffengebruik, kan volgens de Raden een nuttig hulpmiddel zijn.

[40] **Stem de memorie van toelichting af op het voorontwerp wanneer het gaat over de beschrijving van de redelijke alternatieven.** Artikel 5 van de MEB-Richtlijn regelt de minimaal te verstrekken informatie in een project-MER. Bij de omzetting hiervan in artikel 4.4.5, §2 DABM (artikel 41 van het voorontwerp) merken de Raden op dat in punt 5° over de beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht de MEB-Richtlijn niet wordt gevolgd. Artikel 5, lid 1, d) MEB-Richtlijn luidt als volgt: "*een beschrijving van de redelijke alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, die relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project;*". Artikel 41 van het voorontwerp voegt – met betrekking tot '*relevant*' – daarbij de volgende zinsnede toe: *"onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project"*. De memorie van toelichting verduidelijkt dat '*het gaat daarbij enkel om alternatieven die relevant zijn voor het project rekening houdend met de doelstelling en de geografische reikwijdte van het project (m.a.w. de alternatieven die de wezenlijke kenmerken van het project onverlet laten)*". De omschrijving van artikel 41 van het voorontwerp lijkt daarbij ruimer te zijn opgevat, als het ware een minimale voorwaarde om de kijken naar het doel en de geografische werkingssfeer van het project. De memorie van toelichting daarentegen hanteert beperkend taalgebruik, met name door de termen *"enkel"* en *"onverlet"*. Het is in dat opzicht volgens de Raden belangrijk eveneens aandacht te hebben voor de milieueffecten van bijvoorbeeld gebieden die buiten de plancontour gelegen zijn.

De Raden vragen de toevoeging – ten opzichte van de MEB-Richtlijn – te motiveren en wijst erop dat ook de *Guidance* van de Europese Commissie over de MEB-Richtlijn[12] benadrukt dat met open geest naar de alternatieven moet worden gekeken.

[41] **De Raden kijken uit naar de verkenning en concretisering van het concept milieu- en gezondheidsgebruiksruimte**. Om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien, beoogt de milieubeoordeling, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken op de gezondheid van de mens en op de leefomgeving, een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen. De afweging van deze belangen vormt een uitdaging in een context van toenemende druk op de leefomgeving. De Raden nemen er akte van dat het beleid inzet op het evalueren van welke (bijkomende) druk een bepaald gebied nog aankan, op vlak van milieu en gezondheid, rekening houdend met de al aanwezige verontreiniging en risico's. Zij zijn van oordeel dat deze oefening op doordachte wijze dient te gebeuren waarbij een breed gedragen stakeholders overleg omtrent dit onderwerp een belangrijke meerwaarde biedt. De Raden kijken dan ook uit naar de uitkomsten van deze uitdagende verkenning.

[12] EUROPEAN COMMISSION, 2017, *Environmental Impact Assessment of Projects. Guidance on the preparation of the Environmental Impact Assessment Report,* Luxembourg, 130.

5.4.4 Raadpleging over het MER.

[42] **Heb aandacht voor de meerwaarde van raadpleging in een vroeg stadium.** Eens het MER is gefinaliseerd, wordt het ter raadpleging voorgelegd aan het publiek en de bevoegde adviesinstanties, alsook – in voorkomend geval – aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken Verdragspartij, lidstaat of gewest indien de actie aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten met zich mee kan brengen. Zo luidt de memorie van toelichting.

De Raden merken hierbij op dat de raadpleging zich toespitst op het betrokken publiek. Werkelijke inspraak bij het nemen van beslissingen biedt het publiek de gelegenheid meningen en bezorgdheden die van belang kunnen zijn voor die beslissingen, te uiten en stelt de besluitvormers in staat daarmee rekening te houden. Dit vergroot de verantwoording en de transparantie van de besluitvorming en draagt bij tot de bewustheid bij het publiek van milieuvraagstukken en steun aan de genomen beslissingen. De informatie ontvangen via een publieke consultatie kan bovendien waardevol zijn om alternatieven te herkennen en uit te werken.

Met het voorontwerp wordt het moment van inspraak evenwel naar achteren geschoven in de tijd, zodat het te laat kan zijn om alternatieven te kunnen voorstellen. De Raden zijn van oordeel dat bepaalde kennis daardoor onbenut blijft terwijl die kennis in het kader van het onderzoek naar redelijke alternatieven wel degelijk waardevol kan zijn. De Raden adviseren om ook bij een plan-MER en een project-MER de facultatieve mogelijkheid te voorzien om alternatieven voor te stellen, vooraleer het MER wordt uitgewerkt. Dat kan op informele wijze in de fase van de aanmelding.

5.4.5 Besluitvorming.

[43] **De Raden ondersteunen de aangescherpte motiveringsplicht.** Er is in deze wetgevende ingreep sprake van een streven naar van gedeeld eigenaarschap maar de Raden stellen toch vast dat er toch een grote(re) verantwoordelijkheid bij de betrokken bevoegde overheid wordt gelegd. Inzetten op een duidelijkere omschrijving van de motiveringsplicht verhoogt de impact van de MER in de besluitvorming. Al blijft het voor de Raden onduidelijk hoe bevindingen uit het MER vertaald zullen worden in de vergunningverlening.

[44] **Motiveer de impact van het ontwerpdecreet op de bevoegde overheden.** De Raden stellen vast dat de impact op de bevoegde (lokale) overheden minimaal wordt ingeschat. Op korte termijn zullen de taken echter verruimen en zal die bevoegde overheid rekening moeten houden met reacties en vaak technische adviezen. Deze werkwijze mag geen achteruitgang betekenen van de milieubeoordeling. Alle betrokken partijen – de aanvrager, het publiek, de adviesverlenende en de bevoegde overheden – hebben immers belang bij een gedegen besluitvorming.

De Raden zijn van oordeel dat de analyse van de impact op de bevoegde overheden grondiger uitgewerkt moet worden. Wat onder meer aangetoond moet worden is dat

de beschikbare capaciteit van mensen, maar ook van expertise, volstaat om dit takenpakket ten volle te realiseren. .

[45] **Behoud de praktijk van de huidige richtlijnen.** Aangezien het team-MER niet meer in alle gevallen een beslissing zal nemen omtrent een MER, doch louter zal adviseren, komt de beoordeling over (de kwaliteit van) het MER bij de vergunningverlenende overheid te liggen. Om een degelijke inhoudelijke beoordeling van een MER te kunnen verrichten is kennis vereist over de beoordelingsmethodiek, de technische modellen die daarvoor worden gehanteerd en de wetenschappelijke onderbouwing ervan.

Deze elementen vereisen volgens de Raden een meer doorgedreven kennis en expertise van de bevoegde vergunningverlenende overheden. De huidige praktijk waarbij richtlijnen worden voorzien met betrekking tot de interpretatie van bepaalde termen en de te hanteren methodieken kan hierbij ook in de toekomst een waardevol instrument zijn. Het biedt de vergunningverlenende overheid, de initiatiefnemers en MER-deskundigen een leidraad. De decretale grondslag voor de richtlijnhandboeken verdwijnt dan wel, op zich bevatten ze wel waardevolle informatie die niet verloren mag gaan. De Raden vragen te verduidelijken hoe de toegang tot de (opgedane) expertise gegarandeerd zal worden.

5.5 Kwaliteitszorg

5.5.1 MER-deskundigen en MER-coördinatoren.

[46] **Zet in op kwaliteitsbewaking.** De Raden onderschrijven dat het systeem wordt behouden waarbij de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een MER bij de initiatiefnemer ligt, en waarbij de kwaliteit wordt gewaarborgd door bijstand van een onafhankelijke en erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Waar het voorontwerp dieper ingaat op de onafhankelijkheidsvereiste, stellen de Raden vast dat de bewaking van de rol van de initiatiefnemer en de neutrale rol van de MER-deskundige of -coördinator niet aan bod komt. Kwaliteitsbewaking bleek nochtans een element van aandacht tijdens de PFAS-PFOS Onderzoekscommissie.

De Raden vragen hoe dit punt ondervangen wordt en hoe zal worden vermeden dat bepaalde aanzienlijke effecten weggeschreven worden onder druk van de initiatiefnemer, mede omwille van de verantwoordelijkheden die deze actoren dragen.

[47] Het voorontwerp brengt ook geen wijzigingen aan de bepalingen omtrent de erkenning, de schorsing of opheffing van MER-deskundigen en MER-coördinatoren.

De Raden vinden dit een belangrijk punt en vragen om het voorontwerp hierop aan te scherpen. De Raden adviseren om naar goede praktijken in het buitenland te kijken, aandacht te hebben voor deontologische code en na te denken over een governance structuur die de basis kan vormen van een algemene kwaliteitsbewaking.

[48] **Breng een verduidelijking aan omtrent de beoordeling van de onafhankelijkheidsvereiste.** Met het voorontwerp wordt uitdrukkelijk bepaald dat de

onafhankelijkheidsvereisten van erkende MER-coördinatoren en deskundigen wordt beoordeeld op het niveau van de individuele natuurlijke persoon, en dus niet op het niveau van het samenwerkingsverband waarbinnen de individuele coördinator/deskundige opereert.

Het is volgens de Raden aangewezen hierbij te verduidelijken dat dit minstens geval per geval dient te gebeuren.

5.5.2 Vlaams expertisecentrum m.e.r.

[49] **Positieve appreciatie, maar met vraag om aandacht voor capaciteit.** De Raden drukken hun positieve appreciatie uit over de uitbouw van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Het voorontwerp biedt nog geen antwoord op de samenstelling en de werking van het expertisecentrum al is het volgens de Raden noodzakelijk hierover duidelijkheid te verschaffen.

Om de plan- en project-MER-procedures op te volgen en om de noodzakelijke kennis en digitalisering van de MER-procedures uit te bouwen, bevelen de Raden aan om te voorzien in voldoende capaciteit.

[50] **Betrek ook middenveldorganisaties en de strategische adviesraden bij de uitbouw van het kennisnetwerk.** Het voorontwerp bepaalt dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de samenwerking faciliteert van de erkende MER-deskundigen, de erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties om een kennisnetwerk over milieueffectrapportage te onderhouden.

De Raden zijn van mening dat samenwerking met middenveldorganisaties of strategische adviesraden een meerwaarde kunnen zijn binnen dit kennisnetwerk. Zij adviseren de bepaling in die zin uit te breiden.

[51] **Zorg bij digitalisering voor een goede juridische doorvertaling**. De Raden zijn van mening dat verder inzetten op digitalisering een positieve evolutie is. Technische ondersteuning is daarbij een wezenlijk onderdeel waaraan de nodige aandacht dient te worden geschonken. Ook de aangeboden inhoud moet daarbij ten dienste staan van de gebruikers. Het is dan ook belangrijk dat wetenschappelijke onderbouwingen, *best practices*, nieuwe milieu-ontwikkelingen die bijdragen tot kwalitatief betere milieubeoordelingen, *online* ter beschikking worden gesteld.

Bij de uitbouw van een digitale *tool* ligt een juridische redenering aan de basis die uitmondt in een beslissing met bepaalde rechtsgevolgen. De moeilijkheidsgraad ligt in de nuances die mogelijks verloren dreigen te gaan bij het ter beschikking stellen van een digitale *tool*. De Raden vragen dan ook aandacht voor de digitale doorvertaling van een theoretisch juridische redenering.

[52] **Ga aan de slag met de informatie die uit MER's gehaald kunnen worden.** De Raden onderstreepten het belang van de beoordeling van de cumulatieve effecten op de achtergrondsituatie en de bestaande toestand. In veel gevallen overstijgt dit het niveau van één project-MER. Er zijn veelal ook weinig gegevens en data beschikbaar

om de beschikbare ruimte op regionaal niveau (of op niveau van bijvoorbeeld een stroomgebied) in te schatten.

De Raden zien hier een taak weggelegd voor het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Reeds uitgevoerde MER's zijn een bron van relevante data die geaggregeerd kan worden op regionaal niveau. De Raden adviseren dat deze informatie in kaart wordt gebracht door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. Toekomstige milieubeoordelingen kunnen met deze informatie vervolgens aan de slag, en er op verder werken.

[53] **Verduidelijk welke voorgenomen acties met Vlaamse dimensie de voorkeur genieten**. De focus van het expertisecentrum komt meer te liggen op een faciliterend ondersteunend kader en een nieuw kwaliteitszorgsysteem. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zal daarbij instaan voor de begeleiding, en kwaliteitsbeoordeling van plannen en projecten met een Vlaamse dimensie of die een belangrijke impact kennen op de leefomgevingskwaliteit.

De Raden zijn van oordeel dat er duidelijkheid moet bestaan over welke dossiers het gaat of kan gaan en dat inzicht moet worden verschaft in de wijze van vaststelling.

5.5.3 Monitoring.

[54] **Verduidelijk hoe de monitoring in de praktijk in zijn werk zal gaan.** Het voorontwerp herneemt de bestaande monitoringsverplichting ten aanzien van plannen en programma's en projecten waarvoor een MER is opgesteld. Daarbij worden de aanzienlijke milieueffecten voor het milieu van de tenuitvoerlegging van de acties nagegaan.

De Raden achten het instrument van de monitoring een waardevol instrument. Zij vragen echter nader te verduidelijken hoe dit in de praktijk in zijn werk zal gaan en wat de nadere regels zullen inhouden.

6 Redactionele opmerkingen

[55] Bij nalezing van het wijzigingsdecreet zijn de Raden op enkele fouten gestoten:

- Artikel 41 van het wijzigingsdecreet voegt een artikel 4.4.5 DABM in. De opsomming in het tweede lid van paragraaf twee – namelijk dat in het project-MER rekening wordt gehouden met 1) de bestaande kennis en beoordelingsmethoden en 2) de inhoud en het detailleringsniveau van het project – geeft een foutieve nummering weer. Daarnaast stemt het derde lid van paragraaf twee van het wijzigingsdecreet niet overeen met de uitleg uit de memorie van toelichting waar sprake is van paragraaf twee.
- Artikel 45 van het wijzigingsdecreet voegt, nadat de datum van inwerkingtreding door de Vlaamse Regering wordt bepaald, een nieuw artikel 4.4.7 DABM in. De nummering van de opsomming in paragraaf 3 start – wellicht verkeerdelijk – bij punt 4°.

ADVIES VAN DE VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN

vvsg Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

datum: 20 september 2023

Modernisering regelgeving milieueffectenrapportage

Samenvatting standpunt

De MER-regelgeving gaat op de schop. De voor gemeenten meest relevante wijziging is de eindverantwoordelijkheid over de goedkeuring van het plan-MER en in de toekomst van de project-MER bij het college komt te liggen. Zij baseert zich daarbij op het rapport van de MER-coördinator, die zich op zijn beurt heeft laten ondersteunen door MER-deskundigen en het Vlaams Expertisecentrum MER.

We kunnen hiermee akkoord gaan, omdat dit een kans is dat de resultaten van het MER zoveel mogelijk worden verwerkt in het plan of het project. Essentiële randvoorwaarde daarbij is wel dat de initiatieven die de ontwerp-regelgeving voorziet om gemeenten te ondersteunen, ook daadwerkelijk aanwezig zijn. We doen daarbij enkele voorstellen om die initiatieven in de regelgeving te versterken, met name uitdrukkelijk te bepalen dat een niet tijdig advies wordt geacht positief te zijn. Dit moet ervoor zorgen dat het Vlaams expertisecentrum MER ook werkelijk zijn verantwoordelijkheid opneemt en in belangrijke zaken tijdig advies verleent.

1. Aanleiding

Het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 kondigde een modernisering van de milieueffectrapportage in Vlaanderen aan.

Op 11 februari 2022 werd een conceptnota modernisering milieueffectrapportage aangenomen door de Vlaamse Regering. De doelstelling is het vereenvoudigen en optimaliseren van de regelgeving waar het kan en het borgen van de kwaliteit van de milieueffectenrapportage.

Op 30 juni 2023 werd het voorontwerp modernisering MER-regelgeving goedgekeurd op de Vlaamse regering. Onderstaande tekst bevat het VVSG-standpunt hierover;

Een plan of programma dat later de basis vormt voor vergunningverlening moet soms vergezeld gaan met een plan milieueffectenrapport (plan-MER). Dit moet in elk geval als het plan van rechtswege MER-plichtig is, tenzij het gaat om een klein gebied van provinciaal of gemeentelijk belang waarvan uit de screening nota blijkt dat er geen aanzienlijke effecten op mens of milieu te verwachten zijn. Voor andere plannen geldt dat uit de screening moet blijken of dergelijke aanzienlijke effecten te verwachten zijn. Als dat zo is moet een plan-MER uiteindelijk aantonen welke effecten er zijn en hoe zij voorkomen of gemilderd kunnen worden.

Voor projecten geldt een vergelijkebare redening. Grote projecten zijn van rechtswege project-MER plichtig, voor sommige andere projecten moet uit een screening blijken of er een betekenisvolle impact mogelijk is bij uitvoering van voorgenomen project. Die beslissing moet uiterlijk bij de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag vallen. Als uit de screening blijkt dat er mogelijk een betekenisvolle impact is, dan moet er een project-MER worden opgemaakt.

2. Belangrijkste wijzigingen

De belangrijkste wijziging voor de gemeenten is dat de lokale overheid als initiatiefnemer van plannen (zoals ruimtelijke uitvoeringsplannen) en als bevoegde overheid voor het beoordelen van het grootste aandeel van aanvragen voor omgevingsvergunningen voortaan zélf oordeelt over de kwaliteit van een plan-MER, screening en (in de toekomst) van een project-MER. Die goedkeuring gebeurt momenteel nog door het Team MER van de Vlaamse overheid.

Het decreet stelt voor dat:

- Voor een *plan-m.e.r.-screening* moet de bevoegde plannende overheid zelf een gemotiveerde beslissing kunnen nemen. Het Vlaams Expertisecentrum MER heeft hierbij nog een adviserende rol.
- wat betreft de *plan-MER* beslist voortaan de bevoegde overheid of het MER van voldoende kwaliteit is, op basis van een advies van de MER. De coördinator wordt ondersteund door MER-deskundigen en het advies van het Vlaams Expertisecentrum MER. Door deze verandering zou gemakkelijker rekening kunnen worden gehouden met eventuele aanpassingen van het plan op basis van de opmerkingen uit de adviezen of het openbaar onderzoek. Het milieueffectenrapport en het ruimtelijk uitvoeringsplan worden immers samen

goedgekeurd, waardoor tot op het einde van het traject er een kruisbestuiving tussen deze twee documenten kan zijn.

- Voor wat betreft *de project-MER* is het -voorlopig- wél nog zo dat het Vlaams Expertisecentrum nog altijd het project-MER goed of afkeurt. Niettemin bepaalt de ontwerp-regelgeving alvast dat de Vlaamse regering kan beslissen dat het voortaan de bevoegde overheid is die dit doet.

Daarnaast vindt nog een aantal andere wijzigingen plaats:

- Goldplating (= Vlaamse regelgeving die strenger is dan Europa oplegt) wordt vermeden. Vlaamse adviesinstanties laten zich, als zij moeten adviseren over de 'scoping' (het onderzoek naar welke aspecten interessant zijn om in het MER verder te onderzoeken), louter leiden tot hetgeen vereist is door Europese regelgeving. Wel wordt uitdrukkelijk bepaald dat voor plannen of projecten die niet MER-plichtig zijn, toch op vrijwillige basis een milieueffectrapport kan worden opgemaakt.
- De zg. 'ontheffingsmogelijkheid' wordt afgeschaft. Deze ontheffing kan nu worden aangevraagd indien een plan of project wel degelijk MER-plichtig is, maar toch kan worden aangetoond dat er geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt zullen worden. Het voorontwerp stelt voor dit af te schaffen. Dit wordt ondervangen door een screening of een milieueffectrapportage met een meer gerichte scoping. Voor project-MER betekent dit concreet dat bijlage II wordt afgeschaft van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage. Er zullen zo nog twee bijlagen resteren: projecten waarvoor sowieso een project-MER of een screening moet worden opgesteld.
- De scoping is gericht op het vaststellen van de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER. In tegenstelling tot nu worden de Vlaamse adviesinstanties en het Vlaams Expertisecentrum gelijktijdig om advies over de scoping gevraagd.
- De Vlaamse dienst MER 'vervelt' naar het Vlaams 'Expertisecentrum Milieueffectenrapportage'; dienstverlening via het aanbieden van 'tools' en adviesverlening staat daarbij centraal
- De gemeente die zélf de initiatiefnemer is van een plan of project moet zorgen voor een functionele scheiding tussen enerzijds de planmaker en anderzijds de MER-coördinator en deskundigen binnen dezelfde administratie. Op deze manier wordt verzekerd dat het MER-rapport in alle onafhankelijkheid tot stand komt. Dit houdt in dat het personeelslid dat het plan opmaakt of de opmaak van het plan begeleidt niet dezelfde persoon mag zijn dan de persoon die de screeningsnota over dat plan of project beoordeelt. [1]

[1] Zie ook uitspraak RvVb over de Wasserijsite (p 19-20) https://www.dbrc.be/persbericht-gent-wasserijsite-vernietiging

- Er wordt volop ingezet op digitalisering, waarbij het de bedoeling is dat de diverse overheden worden ondersteund door maximaal in te zetten op het digitaal ter beschikking stellen van ‘tools’. Zo zal een digitale screeningstool worden aangeboden voor de initiatiefnemers van plannen en projecten. Deze digitale tool moet de bevoegde overheid helpen bij de screening naar de milieueffecten; en als het ware automatisch een inzicht geven van de impact op mens en milieu van het voorgenomen plan of project.

.1.1. Standpunt VVSG

De VVSG kan akkoord gaan met het aan de lokale besturen geven van de bevoegdheid om over de kwaliteit van een milieueffectenrapport te oordelen. Belangrijkste argument hiervoor is dat dit beter de mogelijkheid biedt om de resultaten van het effectenrapport te verwerken in het plan of project. Dit is een kans om de perceptie van het milieueffectenrapport als ‘papieren tijger’, als rapport dat er op het terrein niet al te veel tot verbetering leidt, van zich afschudt.

Deze grotere verantwoordelijkheid kan wat ons betreft echter maar worden doorgevoerd als **de randvoorwaarden die het decreet inschrijft ook daadwerkelijk worden ingevuld**, te weten:

1. We vragen duidelijker dan nu in de verf te zetten dat het **Vlaams Expertisecentrum zich evengoed en zelfs *prioritair* op de lokale besturen richt**. De lokale besturen krijgen immers heel wat meer verantwoordelijkheid en zijn in het algemeen weinig vertrouwd met deze als technisch ervaren materie. Bovendien is er tussen de gemeenten een groot kennis verschil in vertrouwdheid met de MER-regelgeving**. Het Expertisecentrum moet voldoende mensen en middelen beschikken om lokale besturen daadwerkelijk te ondersteunen, ongeacht hun grootte of kennisniveau**.

   De Memorie van Toelichting is eerder dubbelzinnig en weinig ambitieus over wat daadwerkelijk de inspanning gaat zijn voor gemeenten. Zo staat er enerzijds: ‘Het Vlaams expertisecentrum staat in voor adviesverlening, informatieverstrekking, praktijkgerichte kennis en (digitale) dienstverlening voor verschillende doelgroepen, in het bijzonder ook voor MER-coördinatoren/-deskundigen en lokale overheden’; maar evenzeer ‘de capaciteit en expertise van het expertisecentrum [moet] in de praktijk meer ingezet kunnen worden bij de begeleiding en kwaliteitsbeoordeling van plannen en projecten met een Vlaamse dimensie of die een belangrijke impact kennen op de leefomgevingskwaliteit’ (p. 38) en ‘het vergunningverlenend bestuur [kan] indien nodig het expertisecentrum contacteren voor vrijblijvende ondersteuning’ (p.29).
   Dit spreekt elkaar tegen en doet vrezen dat ondersteuning van de lokale besturen voor het Vlaams Expertisecentrum maar prioritair is als het gaat om belangrijke, veelal Vlaamse projecten. De gemeenten vragen de garantie dat zij daadwerkelijk kunnen rekenen op ondersteuning, ook voor de in Vlaams ogen minder ‘belangrijke’ of complexe projecten waarvoor een MER of

screening moet gebeuren.

Die ondersteuning moet op diverse manieren vorm krijgen. Vanzelfsprekend via de digitale tools waarvan sprake is en via formele adviesverlening, maar evengoed via informeel advies in het voortraject. De (digitale) tools moeten tijdig ter beschikking zijn.
We pleiten ook voor een (regelmatige) opleiding voor lokale ambtenaren en voor ruimtelijk planners, zodat zij vertrouwd raken met de werkwijze en procedures.

2. De gemeenten vragen dat Vlaanderen **blijvend inzet op vereenvoudiging van de MER-regelgeving**, waardoor enkel hetgeen ook daadwerkelijk een meerwaarde heeft, wordt onderzocht. Niet alleen zal het draagvlak voor de milieueffectenrapportage toenemen, maar het houdt de opmaak van milieueffectenrapporten ook beter betaalbaar. Door de schaarste aan MER-coördinatoren en –deskundigen loopt de kostprijs en wachttijd ervan immers danig op.

3. Op verschillende plekken in de regelgeving wordt de beslissing door de dienst MER vervangen door een advies van het Vlaams Expertisecentrum. De ontwerp-regelgeving kiest ervoor dat bij het ontbreken van het advies de procedure verder kan worden gezet: er mag aan de vereiste van een advies voorbij worden gegaan als binnen de termijn geen advies wordt uitgebracht. **De VVSG vindt het een goede zaak dat de procedure niet stil komt te vallen als onverhoopt geen advies wordt gegeven, maar vraagt een zodanige decretale formulering dat de Vlaamse instantie wordt gestimuleerd om daadwerkelijk advies te geven**. Zo worden gemeenten bij het ontbreken van een advies niet aan hun lot overgelaten. Dit kan door te bepalen dat ‘indien het advies ontbreekt, het advies geacht gunstig te zijn’. Dit is tevens een vergelijkbare formulering zoals in opgenomen in art. 26 van het Omgevingsvergunningsdecreet. Zo wordt de adviesverlener ook geresponsabiliseerd: geen advies geven heeft zijn gevolgen.

4. De beslissing om een project-MER door de bevoegde overheid te laten goedkeuren (en dus niet langer door het Vlaams Expertisecentrum) **enkel door te voeren na een evaluatie** waarbij uitdrukkelijk ook de gemeenten worden betrokken.

5. We vragen nadere duiding over **hoe een gemeente die zélf initiatiefnemer is van een plan of vergunningsaanvraag op een juiste wijze omgaat met de vereiste functiescheiding en onafhankelijkheidsvereiste bij een screening**. De rechtspraak geeft immers aan dat een omgevingsambtenaar ‘geen afdoende werkelijke autonomie heeft om een project-MER screeningsnota van een gemeente te beoordelen en op basis daarvan te beslissen of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld’. Daarom kan een ambtenaar ‘redelijkerwijze niet op een objectieve wijze oordelen over het al dan niet MER-plichtig karakter van het project…’. Daardoor is het ons

onduidelijk hoe of wie wél op een juiste wijze een overheid een ‘eigen’ plan of project kan beoordelen.

ADVIES VAN DE VERENIGING VAN DE VLAAMSE PROVINCIES

Voor meer info::Brent Roobaert
brent.roobaert@vlaamseprovincies.be
0472 24 61 78

Datum: 16 oktober 2023

Betreft: VVP-advies inzake het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Op 30 juni 2023 werd het voorontwerp modernisering MER-regelgeving goedgekeurd op de Vlaamse regering. De VVP bracht reeds enkele aandachtspunten aan, via haar vertegenwoordigers in de MINA en de SARO. Hieronder geven wij graag het eigen VVP-advies.

De VVP is over het algemeen positief over de modernisering van de milieueffectenrapportage. Vereenvoudiging door het afschaffen van bijlage II en het oprichten van een expertisecentrum zijn positief. Toch hebben we enkele aandachtspunten en gemiste kansen die verder in dit advies toegelicht zullen worden.

Er worden heel wat verantwoordelijkheden verschoven naar de bevoegde overheden. Voor een plan-MER wordt de verantwoordelijkheid van de screening en beslissing over het MER reeds bij de bevoegde overheid gelegd en ook voor een project-MER is, na een positieve evaluatie over 3 jaar, voorzien dat de goedkeuring (voor de screening is dat al het geval) naar de bevoegde overheid verschuift. Dit houdt zeker een extra werklast in, wat niet weergegeven wordt bij de impact bij lokale overheden. Een expertisecentrum waar informatie opgevraagd kan worden en een digitale tool die helpt bij screenings zijn positief. Maar de verantwoordelijkheid en inhoudelijke definitieve beoordeling van zowel screenings als het uiteindelijke MER-rapport verschuiven naar de bevoegde overheid, wat toch een impact heeft op de gevraagde kennis, maar zeker ook op de capaciteit van personeel bij deze overheden. De provincies zijn voor veel plannen en projecten met MER-rapporten bevoegd.

Voor een heel aantal elementen wordt verwezen naar ‘nader te bepalen’ regels in een uitvoeringsbesluit. Ook is er nog geen zicht op hoe een kenniscentrum er in de praktijk zal uitzien. Dit maakt het moeilijk om de globale impact van dit decreet al correct in te schatten. Bij een grote verschuiving van bijlage II naar bijlage III zal dit werk immers ook mee verschuiven naar de bevoegde overheden (screenings).

Bovenop dit decreet staat ook een wijziging aan de omgevingsvergunningsprocedure op stapel. Hierin wordt de modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit ingevoerd. Beide decreten samen wijzigen grondig de vergunningverlening. Ze worden dan ook best samen bekeken. Beide hebben immers een impact op de werking van de bevoegde overheden.

Bij grotere projecten is het niet gebruikelijk om een overkoepelend MER op te stellen, maar te werken met verschillende vergunningsaanvragen met afzonderlijke MER’s. Hierbij is het belangrijk dat de meerdere deelprojecten onderworpen worden aan een gemeenschappelijke project-MER. Een kader om hiermee om te gaan zou ook verder uitgewerkt kunnen worden in de uitvoeringsbesluiten.

Een gemiste kans, alsook een belangrijk aandachtspunt, is de timing en de werking van de screening. Een screening dient aan te geven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. De toetsing gebeurt in de eerste plaats door de initiatiefnemer aan de hand van vastgelegde criteria. Deze motiveringsplicht van de aanvrager kan zeker nog explicieter opgenomen worden. Een goede tool die eenduidig gebruikt kan worden door de initiatiefnemers is een positieve zaak. De bevoegde overheid dient bij vergunningsaanvragen echter een beslissing te nemen over deze screening in het onderzoek van de volledigheid. In de praktijk wil dit zeggen dat de bevoegde overheid, nog voordat een dossier opgestart wordt ter beoordeling, al moet beslissen of er 'aanzienlijke effecten' te verwachten zijn. Dit is te vroeg in de procedure om dat reeds te stellen.

In het voorontwerp van decreet wordt er immers ook een extra motiveringplicht opgelegd bij de screenings. Dit maakt dat een bevoegde overheid, nog voor de opstart van een dossier, al gemotiveerd moet stellen dat een project geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt. Deze gemotiveerde beslissing over de MER-plicht kan beter later in de procedure geschoven worden. Op een termijn van 30 dagen, op basis van een nog niet volledig dossier, wanneer er nog geen adviezen zijn over de aanvraag, is het te vroeg om gemotiveerd een goede beslissing te kunnen maken over de screening. Volgens de Europose richtlijn is er een termijn van 90 dagen mogelijk, dit zou bijvoorbeeld kunnen samenvallen met de timing van de allereerste module bij de nieuwe modulaire omgevingsvergunning.

Namens de Vereniging van de Vlaamse Provincies,

Anton De Ryckere

Algemeen Directeur VVP

VOORONTWERP VAN DECREET

van 22 december 2023

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Op voorstel van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 2. In het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt titel IV, die bestaat uit artikel 4.1.1 tot en met 4.7.2, opgeheven.

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 21 oktober 2022, wordt een titel IV ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel IV. Milieueffectrapportage".

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1. Definities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Definities".

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 5, een artikel 4.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:

1° actie: een plan, een programma of een project;

2° betrokken publiek: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon en ook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of mogelijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de voorgenomen actie, waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn;

3° bevoegde overheid: de overheid die bevoegd is om een plan of programma vast te stellen of om over de vergunningsaanvraag van een project te beslissen;

4° grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten: de milieueffecten, van een voorgenomen actie die zich volledig of gedeeltelijk situeert op het grondgebied van het Vlaamse Gewest die worden teweeggebracht in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een ander gewest;

5° initiatiefnemer:

a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen: de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;

b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;

c) voor de verplichtingen voor andere plannen en programma's dan de plannen en programma's, vermeld in punt a) en punt b): de instantie die het initiatief neemt om een plan of programma op te stellen of te wijzigen;

d) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

6° milieubeoordeling: het proces dat bestaat uit de volgende stappen:
   a) een milieueffectrapport voorbereiden en opstellen;
   b) raadplegingen van adviesinstanties en het betrokken publiek uitvoeren;
   c) het onderzoek door de bevoegde overheid van de informatie die in het milieueffectrapport is gepresenteerd, en, in voorkomend geval, van alle aanvullende informatie die de initiatiefnemer verstrekt, en van alle relevante informatie die via de raadplegingen, vermeld in punt b), is ontvangen;
   d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu. In die conclusie wordt rekening gehouden met de resultaten van het onderzoek, vermeld in punt c), de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en, in voorkomend geval, haar eigen aanvullende onderzoek;
   e) voor plannen en programma's: de verklaring die samenvat op welke wijze milieuoverwegingen in het plan of programma zijn geïntegreerd en op welke wijze in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de raadplegingen, vermeld in punt b), rekening is gehouden, en die de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;
   f) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project;
   g) de informatieverstrekking over de beslissing over de actie;

7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden;

8° plan-MER: een milieueffectrapport over een plan of programma;

9° project-MER: een milieueffectrapport over een project;

10° milieueffectrapportage, afgekort m.e.r.: het uitvoeren van een milieubeoordeling of het nagaan aan de hand van een screening of een milieubeoordeling vereist is;

11° niet-technische samenvatting: een samenvatting van het milieueffectrapport die voldoende begrijpelijk is en het publiek en de instantie die bij de besluitvorming zijn betrokken, voldoende inzichten verschaft om zich een oordeel te kunnen vormen over de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie;

12° plan of programma: een plan of een programma, met inbegrip van een plan of een programma dat de Europese Unie meefinanciert, en de wijzigingen ervan, dat voldoet aan al de volgende voorwaarden:
   a) het is door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau opgesteld en/of vastgesteld of het is door een instantie opgesteld om door een wetgevingsprocedure door het Vlaams

Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

b) het is op grond van wettelijke of van bestuursrechtelijke bepalingen voorgeschreven;

13° project:

a) de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken;

b) andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;

14° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;

15° scoping: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport worden vastgesteld;

16° scopingsadvies: een advies over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van de informatie die de initiatiefnemer in het milieueffectrapport moet opnemen;

17° screening: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin van een voorgenomen actie wordt aangegeven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn;

18° vergunning: de beslissing van de bevoegde overheid waardoor de initiatiefnemer het recht verkrijgt om het project uit te voeren;

19° Vlaams expertisecentrum milieueffectrapportage, afgekort Vlaams expertisecentrum m.e.r: de instantie die belast is met taken van milieueffectrapportage.”.

Art. 7. In artikel 4.1.1., 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX], worden de woorden “, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER” opgeheven.

Art. 8. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Algemene bepalingen”.

Art. 9. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 8, een artikel 4.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.2. Behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale regelgeving voor plannen, programma’s en projecten, mag voor de adviesaanvragen, vermeld in deze titel, aan de vereiste van een advies worden voorbijgegaan als er geen advies wordt uitgebracht binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 10. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.3. De procedures, vermeld in deze titel, en ook de milieubeoordeling en de terbeschikkingstelling van de relevante milieu-informatie kunnen volledig of gedeeltelijk digitaal verlopen conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 11. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.4. Voor een plan of een programma dat conform artikel 4.3.2 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over het plan of programma geïntegreerd worden.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.3.2. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.".

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.5. Voor een project dat conform artikel 4.3.3 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over dit project geïntegreerd worden.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een project dat overeenkomstig artikel 4.3.3. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.".

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".

Art. 14. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 13, een artikel 4.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest

binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten bezorgen.”.

Art. 15. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 2. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen”.

Art. 16. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling”.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 16, een artikel 4.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.2.1. Om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien, beoogt de milieubeoordeling, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken op het milieubelang en de gezondheid van de mens, een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de milieubeoordeling de volgende essentiële kenmerken:

1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of, als dat mogelijk is, te compenseren;

2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie;

3° de raadpleging van het betrokken publiek en de informatieverstrekking over de doorwerking van de milieubeoordeling in de besluitvorming over de voorgenomen actie.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of hebben toegang tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken en de kwaliteit ervan te beoordelen.”.

Art. 18. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Relaties tussen effectbeoordelingen".

Art. 19. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 18, een artikel 4.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.2. Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's, wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met de uitvoering van de milieubeoordeling op verschillende niveaus van de hiërarchie.".

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.3. Bij de milieubeoordeling wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met het stadium van het ruimere besluitvormingsproces waarin de voorgenomen actie zich voordoet en met de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld.".

Art. 21. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.4. In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen:

1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces;

2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.".

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.5. Hoofdstuk 4, afdeling 2 en 3, worden niet verplicht toegepast als de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie al zijn onderzocht in een milieueffectrapport dat voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 4, afdeling 2, en de bevoegde overheid in staat is om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.".

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.6. Als verschillende beoordelingen van de milieueffecten worden uitgevoerd, krachtens deze titel of andere gewestelijke of federale regelgeving, adviseert het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van

de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende beoordelingen. Er wordt naar gestreefd dat de verschillende beoordelingen zo veel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd.

De Vlaamse Regering stelt de modaliteiten vast van de afstemming en integratie van de beoordelingen en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 3. Werkingssfeer en screening”.

Art. 25. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Werkingssfeer”.

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 25, een artikel 4.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.3.1. Voor de volgende plannen en programma’s is geen milieueffectrapportage vereist:

1° plannen of programma’s die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties;

2° financiële of begrotingsplannen en -programma’s.

Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, is er geen milieueffectrapportage vereist als de Vlaamse Regering beslist dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor die doeleinden.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.3.2. §1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor de volgende plannen en programma’s:

1° de plannen of programma’s die voorbereid worden voor landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project als vermeld in bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° de plannen of programma’s waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is conform artikel 36ter, §3,

eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§2. Voor de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het gebruik bepalen van kleine gebieden op provinciaal of gemeentelijk niveau, of voor kleine wijzigingen aan die plannen of programma's, is een milieubeoordeling alleen vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

Voor andere plannen of programma's dan de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, is een milieubeoordeling vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

§3. Als er geen milieubeoordeling vereist is conform paragraaf 1 of 2, kan een overheid vrijwillig een milieubeoordeling uitvoeren waarbij de bepalingen van hoofdstuk 4 van overeenkomstige toepassing zijn.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.".

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.3. §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende vergunningsplichtige projecten:

1° een milieubeoordeling: voor de categorieën van projecten die de Vlaamse Regering aanwijst als projecten die van rechtswege aan een milieubeoordeling zijn onderworpen;

2° een milieubeoordeling of een screening: voor de andere categorieën van projecten dan de projecten, vermeld in punt 1°, die de Vlaamse Regering aanwijst aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

§2. De volgende projecten vallen niet onder de werkingssfeer van deze titel:

1° de loutere hernieuwing van de vergunning, vermeld in artikel 70 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;

2° de omzetting, vermeld in artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

§3. Een initiatiefnemer van een voorgenomen project kan in alle gevallen een milieubeoordeling uitvoeren conform hoofdstuk 4.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.

§4. In de andere gevallen dan de gevallen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, kan de initiatiefnemer het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een advies uit te brengen over de kwaliteit van een project-MER dat hij heeft opgemaakt.

§5. De Vlaamse Regering kan op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een welbepaald project dat aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen, in uitzonderlijke gevallen vrijstellen van de verplichting tot milieubeoordeling als de toepassing van de bepalingen over de milieubeoordeling nadelige gevolgen heeft voor het doel van het project en als aan de doelstellingen van deze titel wordt voldaan.

In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de Vlaamse Regering na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en stelt de verzamelde informatie alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het publiek.

Voor de vergunningsbeslissing wordt genomen, brengt de Vlaamse Regering de Europese Commissie op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend en verschaft ze haar alle informatie die aan de bevolking ter beschikking is gesteld.

Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de vrijstelling en de inhoud van het gemotiveerde verzoek, vermeld in het eerste lid, en voor de kennisgeving, vermeld in het vierde lid.

§6. Een project dat met een specifiek decreet wordt aangenomen, kan door het decreet in kwestie vrijgesteld worden van de bepalingen over de openbare raadpleging over het project-MER, zoals vastgelegd in hoofdstuk 4 van deze titel, als aan de doelstellingen, vermeld in artikel 4.2.1, wordt voldaan.

Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de vrijstelling, vermeld in het eerste lid.

Vanaf 16 mei 2025 brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. om de twee jaar de Commissie op de hoogte van elk geval waarin de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.4. De Vlaamse Regering kan de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, nader definiëren. Op grond van die criteria moet het mogelijk zijn uit te maken of een voorgenomen actie al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

Elke vaststelling of vervanging van de criteria, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.".

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Screening van plannen, programma's en projecten".

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 30, een artikel 4.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.5. §1. Voor de plannen of programma's vermeld in artikel 4.3.2, §2, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de vorm en de inhoud van de voormelde screening.

De initiatiefnemer raadpleegt de instanties die door de Vlaamse Regering worden aangewezen, en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening, vermeld in het eerste lid. De voormelde instanties en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. brengen hun advies uit op de wijze en binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

§2. Als voor een plan of een programma als vermeld in artikel 4.3.2, §2, geen milieubeoordeling wordt uitgevoerd, motiveert de bevoegde overheid aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, waarom het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De bevoegde overheid houdt daarbij rekening met de screening en de verleende adviezen, vermeld in paragraaf 1.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast over de wijze van de bekendmaking van de screening en van de motivatie, vermeld in het eerste lid.".

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.6. §1. Voor de projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2°, aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

§2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde

overheid heeft ingediend of het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen.

Als de bevoegde overheid beslist dat het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

Als de bevoegde overheid beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer deze heeft voorgesteld, de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.

§3. Als uit de toets, vermeld in paragraaf 1, of uit de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 2, blijkt dat het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben, onderwerpt de initiatiefnemer het voorgenomen project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4.

§4. De screening, vermeld in paragraaf 1, bevat ten minste de volgende elementen:

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen project met in het bijzonder:
   a) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, van sloopwerken;
   b) een beschrijving van de locatie van het project met bijzondere aandacht voor de kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop het project een invloed kan hebben;

2° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project;

3° als er informatie over deze effecten beschikbaar is: een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project ten gevolge van:
   a) de verwachte residuen en emissies en de productie van afvalstoffen, als dat van toepassing is;
   b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, namelijk bodem, land, water en biodiversiteit;

4° in voorkomend geval een beschrijving van de kenmerken van het voorgenomen project of van de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke milieueffecten zouden zijn geweest.

Bij de opmaak van de screening, vermeld in paragraaf 1, wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de beschikbare resultaten van andere relevante beoordelingen van de milieueffecten die zijn gemaakt met toepassing van deze titel of met toepassing van andere regelgeving.

Als de initiatiefnemer beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de initiatiefnemer de belangrijkste redenen die zijn beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

De Vlaamse Regering stelt de vorm en de inhoud van de screening, vermeld in paragraaf 1, vast.

§5. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, wordt bekendgemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Milieubeoordeling van plannen, programma’s en projecten”.

Art. 34. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Openbaarheid”.

Art. 35. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 34, een artikel 4.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.1. De verplichtingen tot actieve openbaarheid, vermeld in dit hoofdstuk, doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel II.3 en II.4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

De initiatiefnemer kan in elke fase van de milieubeoordeling, vermeld in afdeling 2 tot en met 5, conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt, verzoeken om bepaalde milieu-informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Aanmelding en scoping”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 36, een artikel 4.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.2. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een plan-MER op te stellen voor een voorgenomen plan of programma.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van de aanmelding, vermeld in het eerste lid, en stelt de wijze vast waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en ook de termijn daarvoor.

§2. De initiatiefnemer vraagt een scopingsadvies over een voorstel van scoping aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het voorstel van scoping en stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, moeten verlenen.

§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.

§4. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd scopingsadvies te verlenen over het voorstel van scoping. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum, vermeld in paragraaf 2, niet verplicht.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen, vermeld in paragraaf 2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.

§5. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of bij de advisering, vermeld in paragraaf 2 of 4, blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijnen mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het voorgenomen plan of programma. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.

Art. 38. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.4.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.3. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een project-MER op te stellen voor een voorgenomen project.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden, de wijze waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en de termijn daarvoor.

§2. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst, raadplegen over een voorstel van scoping. Het voorstel van scoping bevat minstens:

1° informatie over de specifieke kenmerken van het project, inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan;

2° informatie over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten ervan.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de bijkomende informatie die in het voorstel van scoping opgenomen moet worden en de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun advies moeten verlenen.

§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.

§4. Op verzoek van de initiatiefnemer brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies uit over het voorstel van scoping.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen van de adviesinstanties, vermeld in paragraaf 2.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.

§5. De Vlaamse Regering kan bepalen welke projecten aan een geïntegreerd scopingsadvies onderworpen moeten worden. In dat geval verleent het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingsadvies conform paragraaf 4, tweede en derde lid.

§6. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of nadien bij de advisering, vermeld in paragraaf 2, 4 of 5, blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde

autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd, mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijn mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het project. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingsadvies verleent.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Inhoud van het MER”.

Art. 40. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 39, een artikel 4.4.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.4. Het plan-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een schets van de inhoud, een omschrijving van de voornaamste doelstellingen van het plan of van het programma en het verband met andere relevante plannen en programma's;

2° informatie over de besluitvormingsprocedure;

3° de relevante aspecten van de bestaande situatie van het milieu en de mogelijke ontwikkeling ervan als het plan of het programma niet wordt uitgevoerd;

4° de milieukenmerken van de gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn;

5° alle bestaande milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma, met inbegrip van milieuproblemen in gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn, zoals speciale beschermingszones als bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

6° de relevante doelstellingen voor de milieubescherming en de wijze waarop rekening wordt gehouden met die doelstellingen en de milieuoverwegingen bij de voorbereiding van het plan of programma;

7° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet;

8° een beschrijving en onderbouwde beoordeling conform de scoping van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het plan of programma en van de onderzochte redelijke alternatieven op, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid,

het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de natuurgebieden, de mobiliteit, en de samenhang tussen de vermelde factoren. De beschrijving van de milieueffecten omvat de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middellange en lange termijn van het plan of programma. Als dat relevant is rekening houdend met de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, worden de aanzienlijke milieueffecten onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die zijn vastgesteld conform titel II, hoofdstuk II, van dit decreet;

9° de maatregelen om aanzienlijke negatieve milieueffecten als gevolg van de uitvoering van het plan of programma te voorkomen, te beperken of zo veel mogelijk teniet te doen;

10° een schets met opgave van de redenen voor de selectie, rekening houdende met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, van de onderzochte redelijke alternatieven en een omschrijving van de wijze waarop de beoordeling is doorgevoerd, met inbegrip van de moeilijkheden die ondervonden zijn bij het inzamelen van de vereiste informatie, zoals technische tekortkomingen of gebrek aan kennis;

11° een omschrijving van de monitoringsmaatregelen;

12° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°;

13° de nuttige informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of krachtens andere wetgevingen ingewonnen wordt en die kan worden gebruikt om de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°, te verstrekken.

Het plan-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor het voorgenomen plan of programma te komen. In het plan-MER wordt rekening gehouden met:

1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden;

2° de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het plan-MER.”.

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.4.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.5. §1. Bij de milieubeoordeling van een project worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren:

1° de bevolking en de menselijke gezondheid;

2° de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor de beschermde soorten en habitats, vermeld in bijlage I tot en met IV van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

3° land, bodem, water, lucht en klimaat;

4° materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap;

5° de samenhang tussen de factoren, vermeld in punt 1° tot en met 4°.

De effecten op de factoren, vermeld in het eerste lid, omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico's op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.

§2. Het project-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project;

2° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van dit decreet;

3° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project;

4° een beschrijving van de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om de mogelijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;

5° een beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht en die, onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project, relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project;

6° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 5°;

7° alle aanvullende informatie als vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die daardoor kunnen worden beïnvloed.

Het project-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project te komen. In het project-MER wordt rekening gehouden met:

1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden;

2° de inhoud en het detailleringsniveau van het project.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het project-MER.”.

Art. 42. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Raadpleging over het MER”.

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 42, een artikel 4.4.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.6. §1. De bevoegde overheid organiseert over het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over het ontwerp van plan of programma en het plan-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens zestig dagen.

Als de verplichting tot organisatie van een openbaar onderzoek over het ontwerp van plan of programma al geldt met toepassing van andere regelgeving dan deze titel, gelden de procedureregels van die regelgeving voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Als het openbaar onderzoek conform de betreffende wetgeving zich niet tot het betrokken publiek richt, wordt het openbaar onderzoek daartoe uitgebreid.

Het openbaar onderzoek vindt in elk geval plaats vóór het plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het openbaar onderzoek.

§2. De bevoegde overheid stelt het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER voor advies ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het plan-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.4, en het plan-MER toetst aan zijn scopingsadvies of, in voorkomend geval, aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.2., §4.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen.

§3. Als blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewest daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid het ontwerp van plan of programma en het plan-MER voor advies mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels opdat met de betrokken bevoegde autoriteiten gedetailleerde regelingen en een redelijke termijn overeen gekomen worden om ervoor te zorgen dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun mening bekend te maken, en ook over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.".

Art. 44. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4.4.7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag van het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.

§2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag om advies vermeld in het eerste lid, wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin de geraadpleegde instanties voormelde adviezen meedelen.

§3. De bevoegde overheid stelt het project-MER ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Na afsluiting van het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure, toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het project-MER:

1° aan de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2;
2° in voorkomend geval, aan zijn scopingsadvies of aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4 en §5;
3° aan de adviezen, opmerkingen en meningen, vermeld in artikel 4.4.7, §1 en §2;
4° in voorkomend geval, het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging vermeld in artikel 4.4.3, §6 en artikel 4.4.7, §4.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan naast de adviezen, vermeld in paragraaf 2, ook het advies inwinnen van iedere dienst, instelling of organisatie die activiteiten ontwikkelt op het vlak van energie, leefmilieu, waterbeleid, landinrichting, natuurbehoud, ruimtelijke ordening, veiligheid of mobiliteit die ze nuttig acht voor de toetsing, vermeld in het tweede lid.

Het resultaat van de toetsing, vermeld in het tweede lid, leidt tot de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het project-MER ter beschikking wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zijn beslissing tot goedkeuring of afkeuring meedeelt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER en voor de bekendmaking ervan.

§4. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten:

1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;
2° het project-MER;
3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De voormelde mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen, de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.

§5. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, de beslissing tot de goedkeuring of afkeuring van het project-MER, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek.

De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.".

Art. 45. Artikel 4.4.7. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX] , wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag voor het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.

§2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. en de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het project-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2, en, in voorkomend geval, het project-MER toetst aan zijn scopingsadvies of aan het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3., §4 en §5.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen.

§3. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten:

1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;
2° het project-MER;
3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen en de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.

§4. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, het kwaliteitsadvies, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek.

De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 46. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Besluitvorming".

Art. 47. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 46, een artikel 4.4.8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.8. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen plan of programma en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met al de volgende elementen:
1° het plan-MER;
2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.2, §2 tot en met §5, en artikel 4.4.6.

De bevoegde overheid motiveert haar beslissing in het bijzonder door de opmaak van de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e), en, in voorkomend geval, met betrekking tot de actualiteit van het MER.

§2. Als een plan of programma wordt vastgesteld, brengt de bevoegde overheid het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.6, §2, worden geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.6, §3, zijn betrokken, op de hoogte van al de volgende elementen:
1° het plan of programma zoals het is vastgesteld;
2° de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e);
3° de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten met toepassing van artikel 4.5.4.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, gebeurt.".

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 5 een artikel 4.4.9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.9. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen project en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan terdege rekening met al de volgende elementen:
1° het project-MER;
2° de opmerkingen en meningen, adviezen, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §4.

De bevoegde overheid kan alleen maar de vergunning verlenen als het project-MER is goedgekeurd.

De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten:

1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn;
2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven;
3° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief;
4° de gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu;
5° in voorkomend geval, een beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het project-MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;
6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen;
7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van de informatie over de inspraakprocedure, vermeld in het eerste lid, 2°, en het project-MER;
8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER.

§2. Als een beslissing over de vergunningsaanvraag is genomen, brengt de bevoegde overheid het betrokken publiek daarvan op de hoogte conform de bepalingen van de vergunningsprocedure in kwestie. De bevoegde overheid brengt het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.7, §2, zijn geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.7, §4, zijn betrokken, op de hoogte binnen en gedurende de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 49. In artikel 4.4.9., §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van [XXX], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §3.”

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 5. Kwaliteitszorg”.

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. MER-deskundigen en MER-coördinatoren”.

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 4.5.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.1. §1. Het milieueffectrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer. Om het milieueffectrapport op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Het team bestaat uit erkende MER-deskundigen als het gaat om een project-MER.

§2. De initiatiefnemer stelt aan de MER-coördinator alle relevante informatie ter beschikking en verleent alle medewerking opdat de MER-coördinator zijn taak naar behoren kan vervullen.

§3. De erkende MER-coördinator en de deskundigen mogen geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van het voorgenomen plan, programma, project of de alternatieven ervoor. Ze voeren hun opdracht volledig onafhankelijk uit.

De onafhankelijkheid van de erkende MER-coördinator en de deskundigen wordt beoordeeld op het niveau van de individuele natuurlijke persoon.

Als de erkende MER-coördinator en de deskundigen betrokken zijn bij de opmaak van een plan-MER voor een plan of programma, belet de onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen niet dat ze nadien de milieubeoordeling uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde plan of programma het kader voor de vergunningverlening vormt.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen belet evenmin dat een MER-coördinator of deskundige bij de overheid werkt die het plan of programma opstelt, op voorwaarde dat er op het niveau van de administratie wordt voorzien in een functionele scheiding tussen enerzijds de MER-coördinator en de deskundigen en anderzijds de natuurlijke personen die belast zijn met de opmaak van het plan of programma.".

Art. 53. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.5.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.2. De bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, zijn van toepassing op de erkenning van coördinatoren en deskundigen.".

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 54, een artikel 4.5.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.3. §1. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzamelt, beheert en actualiseert de wetenschappelijke onderbouwingen en informatie die nodig zijn om de kwaliteit en de uniformiteit van de milieubeoordeling te garanderen, en het stelt die wetenschappelijke onderbouwingen en informatie ook ter beschikking van:

1° het publiek;
2° de initiatiefnemers;
3° de erkende MER-coördinatoren;
4° de deskundigen;
5° de bevoegde overheden.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. faciliteert de samenwerking van de erkende MER-deskundigen, de erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties om een kennisnetwerk over milieueffectrapportage te onderhouden.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult zijn taken op objectieve en onafhankelijke wijze en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft.

§2. Op verzoek van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. bezorgt de initiatiefnemer de data die zijn gebruikt om het milieueffectrapport op te maken, aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de voormelde bezorging van data.".

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Monitoring".

Art. 57. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 56, een artikel 4.5.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.4. De bevoegde overheid gaat de aanzienlijke gevolgen na voor het milieu van de uitvoering van plannen en programma's waarvoor een plan-MER is opgesteld, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en passende herstellende maatregelen te kunnen nemen.

Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

De resultaten van de monitoring, vermeld in het eerste lid, worden beschikbaar gesteld voor de instanties, vermeld in artikel 4.4.6, §2, en voor het publiek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de monitoring en het ter beschikking stellen van de resultaten ervan, vermeld in het eerste en het derde lid.".

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.5.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.5. Er wordt over projecten of over categorieën van projecten die gedurende een bepaalde periode zijn uitgevoerd, die aanzienlijke nadelige milieueffecten kunnen veroorzaken en waarvoor een project-MER is opgesteld, een evaluatie of een monitoringsonderzoek van de aanzienlijke nadelige milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van de projecten georganiseerd.

Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, bestaande monitoringsregelingen op grond van andere wetgeving worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

Het soort parameters dat wordt gemonitord, en de looptijd van de monitoring zijn evenredig met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de procedure van de evaluatie en de monitoring, vermeld in het eerste lid.".

Art. 59. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt een titel IV/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel IV/1. Veiligheidsrapportage".

Art. 60. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1. Definities, procedurele bepalingen, doelstellingen en kenmerken van de veiligheidsrapportage".

Art. 61. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Definities".

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 61, een artikel 4/1.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:
1° actie: een ruimtelijk uitvoeringsplan of project;
2° administratie: de diensten die de Vlaamse regering aanwijst die bevoegd zijn voor het leefmilieu;
3° betekening: aangetekend of met de elektronische post verzenden;
4° initiatiefnemer:
a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer

projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen: de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;

b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;

c) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

5° omgevingsveiligheidsrapport, afgekort OVR: een openbaar document waarin, naast een beschrijving van het veiligheidsbeheersysteem van een inrichting, van een project en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de scenario's voor zware ongevallen in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geïdentificeerd, geanalyseerd en geëvalueerd, en waarin wordt aangetoond welke maatregelen kunnen en zullen worden getroffen om die zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

6° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen.

7° project: een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund als de geldigheidsduur van de lopende vergunning is verstreken, die bestaat uit de exploitatie van een inrichting. De exploitatie van een inrichting is het hele gebied dat door een exploitant wordt beheerd en waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

8° rapport: een RVR of een OVR;

9° ruimtelijk veiligheidsrapport, afgekort RVR: een openbaar document waarin van een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven een wetenschappelijke beoordeling wordt gegeven over de geplande ontwikkelingen bij nieuwe of bestaande inrichtingen en hun omgeving, als de vestigingsplaats of de ontwikkelingen zelf het risico op een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken;

10° samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016: het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken;

11° veiligheidsnota: een openbaar document waarin aangetoond wordt dat de verandering van een vergunde inrichting geen bijkomend aanzienlijk risico van zware ongevallen voor mens en milieu meebrengt ten opzichte van de

bestaande toestand zoals die beschreven is in een OVR dat goedgekeurd is voor die inrichting, en waarbij voor die verandering wordt aangetoond welke maatregelen genomen zijn of genomen kunnen worden om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

12° veiligheidsrapportage, afgekort v.r.: de procedure die al dan niet leidt tot het opstellen en goedkeuren van een ruimtelijk veiligheidsrapport of een omgevingsveiligheidsrapport over een voorgenomen actie en, in voorkomend geval, tot het gebruik ervan als hulpmiddel bij de besluitvorming omtrent deze actie.

De definities in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 gelden voor alle bepalingen van deze titel.".

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Algemene bepalingen over de procedures".

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 63, een artikel 4/1.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.2.De termijnen gaan in :

1° in geval van betekening, op de derde werkdag na de dag van de verzending;

2° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs, op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

Onder ontvangstbewijs wordt verstaan de schriftelijke of elektronische ontvangstbevestiging van een zending.

Betekeningen en mededelingen van dezelfde beslissing of hetzelfde document aan meer dan een persoon gebeuren op dezelfde dag.

De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag.".

Art. 65. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Doelstelling en kenmerken".

Art. 66. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 65, een artikel 4/1.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.3. De veiligheidsrapportage beoogt, in de besluitvorming over acties die een zwaar ongeval kunnen teweegbrengen, aan het milieubelang en de veiligheid en de gezondheid van de mens een plaats toe te kennen die

evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de veiligheidsrapportage de volgende essentiële kenmerken :

1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke gevolgen voor mens en milieu van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of te compenseren;

2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie;

3° de actieve openbaarheid van de veiligheidsrapportage en de besluitvorming over de voorgenomen actie.

De administratie beschikt over voldoende expertise om de rapporten te onderzoeken. Als dat nodig is, heeft ze toegang tot voldoende expertise om de rapporten te onderzoeken.”.

Art. 67. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Relaties tussen rapportages”.

Art. 68. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 67, een artikel 4/1.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.4. In voorkomend geval wordt in latere rapportages, die worden opgesteld krachtens deze titel, rekening gehouden met de rapportages die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van de besluitvorming en met de goedgekeurde rapporten die daarvan het resultaat waren.”.

Art. 69. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4/1.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.5. §1. Als verschillende rapportages moeten worden uitgevoerd met toepassing van deze titel of met toepassing van titel IV of andere gewestelijke of federale regelgeving, neemt de administratie op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) een beslissing over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende rapportages. Er wordt gestreefd naar een gelijktijdige uitvoering van de verschillende rapportages.

De administratie neemt een beslissing over de wenselijkheid van de afstemming of integratie uiterlijk bij haar advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor de modaliteiten van de afstemming en integratie van de rapportages en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.

De afstemming of integratie, vermeld in paragraaf 1, kan betrekking hebben op rapportages in verschillende beleidsdomeinen.”.

Art. 70. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 5. Doorwerking in de besluitvorming”.

Art. 71. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 70, een artikel 4/1.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.1.6. De overheid houdt bij haar beslissing over de voorgenomen actie en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met het goedgekeurde rapport of de goedgekeurde rapporten en met de opmerkingen en commentaren die over het rapport of de rapporten zijn uitgebracht.

De overheid motiveert elke beslissing over de voorgenomen actie in het bijzonder op de volgende punten:

1° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven, behalve wat het OVR betreft;
2° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief;
3° de maatregelen die in het rapport of de rapporten zijn voorgesteld.”.

Art. 72. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 2. Veiligheidsrapportage over ruimtelijke uitvoeringsplannen”.

Art. 73. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.2.1. De veiligheidsrapportage, vermeld in dit hoofdstuk, heeft betrekking op de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in hoofdstuk II, titel II van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, om de verplichtingen, vermeld in artikel 25 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016, uit te voeren.

De Vlaamse Regering stelt de criteria vast om te bepalen of voor een ruimtelijk uitvoeringsplan al dan niet een RVR vereist is.”.

Art. 74. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.2. §1. Het RVR wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Om het RVR op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende v.r.-deskundige. Hij stelt aan de erkende v.r.-deskundige alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende v.r.-deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§2. Tijdens het opstellen van het RVR overlegt de erkende v.r.-deskundige met de administratie. De erkende v.r.-deskundige moet in voorkomend geval de schriftelijke richtlijnen die in de scopingsnota, vermeld in artikel 2.2.4, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, van de administratie geïntegreerd zijn, in acht nemen.".

Art. 75. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.3. Het RVR bestaat uit ten minste al de volgende onderdelen:

1° een algemeen deel dat al de volgende informatie bevat:
   a) een beschrijving van de doelstellingen en krachtlijnen van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, met inbegrip van een kaart op aangepaste schaal;
   b) een overzicht van de motieven voor de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringplan;
   c) een beschrijving van de in beschouwing genomen alternatieven voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of een schets van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor bepaalde onderdelen ervan, telkens met inbegrip van de overwegingen ter zake van de initiatiefnemer;
   d) een vergelijking tussen de beschreven alternatieven en het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of de onderdelen ervan;

2° een deel over de invloed van het ruimtelijk uitvoeringsplan op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, dat de volgende informatie bevat:
   a) een beschrijving van de methodieken die zijn gebruikt voor de bepaling en de beoordeling van de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, met inbegrip van een opsomming en omschrijving van de relevante criteria die in het RVR gebruikt worden voor de afbakening van de risicozones;
   b) in voorkomend geval, informatie over de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu die aan de bestaande inrichtingen zijn verbonden, en over de veiligheidsmaatregelen die bestaande inrichtingen hebben genomen of kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

c) voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en de beschreven alternatieven, een wetenschappelijke beoordeling van de invloed van de in beschouwing genomen ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen of van de mogelijke vestiging van nieuwe inrichtingen op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, met inbegrip van de afgebakende risicozones;

d) aanbevelingen over de volgende elementen op basis van de wetenschappelijk beoordeling, vermeld in punt c):

1) de vastgelegde stedenbouwkundige voorschriften, onder meer in het licht van de vereiste om ook op lange termijn voldoende afstand te bewaren tussen de inrichtingen die vallen onder de toepassing van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016, en bepaalde kwetsbare gebieden als vermeld in artikel 25, §2, van het voormelde samenwerkingsakkoord;

2) de aanvullende maatregelen die bestaande inrichtingen kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken om de risico's niet te vergroten;

e) een globale evaluatie van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de beschreven alternatieven in het kader van het beleid om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen van die zware ongevallen voor mens en milieu te beperken;

3° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer of de erkende deskundige eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de implicaties die daaruit voortvloeien voor de wetenschappelijkheid van het rapport.”.

Art. 76. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.2.4. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor de opmaak, het onderzoek en het verdere gebruik van het RVR.”.

Art. 77. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 3. Veiligheidsrapportage over de exploitatie van inrichtingen”.

Art. 78. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Toepassingsgebied”.

Art. 79. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 78, een artikel 4/1.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle inrichtingen die aan al de volgende voorwaarden voldoen:

1° inrichtingen waarvoor conform artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 een veiligheidsrapport moet worden opgesteld of waarvoor conform artikel 10 van het voormelde samenwerkingsakkoord het veiligheidsrapport opnieuw moet worden beoordeeld door een wijziging aan de inrichting;

2° inrichtingen waarvoor conform artikel 5 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning een vergunningsaanvraag moet worden ingediend voor de exploitatie of verandering ervan.

Voor de loutere hernieuwing van de omgevingsvergunning hoeft geen OVR opgemaakt te worden.

§2. De Vlaamse Regering kan andere categorieën van inrichtingen aanwijzen waarvoor een OVR moet worden opgesteld conform de bepalingen van dit hoofdstuk. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van artikel 4/1.3.4, bepalen dat voor de voormelde categorieën van inrichtingen het OVR bepaalde gegevens niet hoeft te bevatten.

§3. In afwijking van paragraaf 1 kan de administratie na gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer geval per geval beslissen dat voor veranderingen aan een vergunde inrichting een OVR dat al voor die inrichting is goedgekeurd, niet bijgewerkt hoeft te worden.

§4. Het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een beschrijving en een verduidelijking van de vergunde inrichting, en ook van de veranderingen die in het kader van de vergunningsaanvraag worden aangevraagd;

2° de verantwoording van het verzoek en alle relevante gegevens om het verzoek te staven;

3° een veiligheidsnota waarin ten minste al de volgende elementen worden aangetoond:

a) het bewijs dat de geplande veranderingen geen bijkomend aanzienlijk risico van zware ongevallen voor de mens en voor het leefmilieu meebrengen ten opzichte van de bestaande toestand, en het bewijs dat een nieuw OVR daarover redelijkerwijs geen nieuwe of extra gegevens kan bevatten;

b) wat de geplande veranderingen betreft: het bewijs dat de nodige veiligheidsmaatregelen getroffen zijn of getroffen kunnen worden om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen van mogelijk zware ongevallen voor de mens of voor het leefmilieu op voldoende geachte wijze te beperken, en het bewijs dat een nieuw OVR daarover redelijkerwijs geen nieuwe of extra gegevens kan bevatten.

De initiatiefnemer doet voor de opmaak van de veiligheidsnota, vermeld in het eerste lid, 3°, een beroep op een erkende deskundige.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen over de informatie en de modaliteiten waaraan het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, moet voldoen.

§5. De administratie beslist over het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, binnen twintig dagen na de dag waarop ze dat gemotiveerde verzoek heeft ontvangen. Ze bezorgt de beslissing bezorgt ze onverwijld aan de initiatiefnemer. In voorkomend geval bevat de beslissing ook de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Als de beslissing niet kan worden genomen binnen de voormelde termijn, brengt de administratie de initiatiefnemer daarvan schriftelijk op de hoogte binnen die termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk wordt genomen.

§6. In geval van een positieve beslissing voegt de initiatiefnemer die beslissing en de veiligheidsnota bij de vergunningsaanvraag.”.

Art. 80. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Aanmelding en inhoudsafbakening van het voorgenomen OVR”.

Art. 81. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 80, een artikel 4/1.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.2. §1. Voor de initiatiefnemer de vergunningsaanvraag indient, meldt hij aan de administratie zijn voornemen om een OVR op te stellen.

De aanmelding, vermeld in het eerste lid, bevat ten minste de volgende elementen:

1° een beschrijving van het project, met inbegrip van een beknopte beschrijving van de overwogen alternatieven voor het project of voor onderdelen ervan;
2° de reden van de rapportageplicht van de inrichting;
3° de vergunningen die moeten worden aangevraagd en, in voorkomend geval, de bestaande vergunningstoestand;
4° een beschrijving van het procesverloop met, in voorkomend geval, een beschrijving van het participatietraject;
5° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, vermeld in paragraaf 2;
6° de relevante gegevens over de voorgestelde erkende deskundige, vermeld in artikel 4/1.3.3, in voorkomend geval aangevuld met de lijst van deskundigen die de erkende deskundige zullen bijstaan en de taakverdeling tussen de deskundigen;
7° conform artikel 4/1.3.4 en het v.r.-richtlijnenboek, vermeld in artikel 4/1.4.2, een beschrijving van de inhoudelijke aanpak, met inbegrip van de methodologie van het OVR;
8° in voorkomend geval een verzoek om advies over de informatie die wordt verstrekt conform artikel 4/1.3.4;
9° in voorkomend geval de gronden voor de vraag tot onttrekking aan

bekendmaking van de aanmelding of aangeduide delen ervan.

De administratie kan aan de initiatiefnemer altijd vragen om aanvullende informatie te verstrekken. De procedure kan pas worden voortgezet nadat de administratie de door haar gevraagde aanvullende informatie heeft ontvangen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden. Die regels kunnen aanvullende elementen, die niet worden vermeld in het tweede lid, of een verdere verduidelijking van de elementen, vermeld in het tweede lid, betreffen.

§2. Als uit de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, blijkt dat het project ten gevolge van een zwaar ongeval betekenisvolle effecten kan hebben op mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie of in verdragspartijen bij het verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gedaan te Helsinki op 17 maart 1992, of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van die lidstaten, verdragspartijen of gewesten daarom verzoeken, meldt de administratie het project aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten in kwestie, met de vraag of ze hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

De melding, vermeld in het eerste lid, omvat ten minste al de volgende informatie:

1° een afschrift van de aanmelding, vermeld in paragraaf 1;
2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen project van toepassing is;
3° informatie over de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen project onderworpen is.

De administratie brengt de initiatiefnemer ervan op de hoogte dat het project aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten in kwestie is gemeld.

§3. De administratie neemt een beslissing over de opstellers van het OVR, vermeld in artikel 4/1.3.3, en deelt haar beslissing aan de initiatiefnemer mee binnen de termijn en op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.

§4. Als de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, een verzoek om advies als vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 8°, bevat, verleent de administratie een advies over de informatie die de initiatiefnemer conform artikel 4/1.3.4 moet verstrekken.

§5. De administratie maakt de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, bekend op haar website binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

De initiatiefnemer kan in de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, verzoeken om bepaalde informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Het voormelde verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens in kwestie volledig of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking. Als ze beslist tot volledige of

gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking van de aangewezen gegevens, neemt ze de gegevens die aan bekendmaking worden onttrokken, op in een bijlage. De bijlage wordt niet bekendgemaakt.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de aanmeldingsprocedure, de grens- en gewestgrensoverschrijdende procedure en de procedure van adviesverlening door de administratie.

§7. Vóór de initiatiefnemer zijn vergunningsaanvraag indient, kan hij aan de administratie vragen dat het OVR inhoudelijk op zijn kwaliteit wordt getoetst.

In het geval, vermeld in het eerste lid, toetst de administratie het OVR inhoudelijk aan de volgende elementen:

1° de beslissing, vermeld in paragraaf 3;
2° de beschrijving van de inhoudelijke aanpak van het OVR, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 7°;
3° in voorkomend geval het advies, vermeld in paragraaf 4;
4° de gegevens die conform artikel 4/1.3.4 zijn vereist;
5° in voorkomend geval de adviezen, opmerkingen en commentaren van de bevoegde autoriteiten, vermeld in paragraaf 2.

Het resultaat van de toetsing leidt tot de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR.

De administratie bezorgt haar beslissing over de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR aan de initiatiefnemer binnen een termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR en voor de bekendmaking ervan.”.

Art. 82. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 74, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Opstellen van het OVR”.

Art. 83. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 82, een artikel 4/1.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.3. §1. Het OVR wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Om het OVR op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende deskundige. Hij stelt aan de erkende deskundige alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§2. De erkende deskundige mag geen belang hebben bij de exploitatie in kwestie. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

§3. Tijdens het opstellen van het OVR overlegt de erkende deskundige met de administratie. De erkende deskundige neemt in voorkomend geval het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, in acht.”.

Art. 84. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4/1.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.4. Het OVR bevat ten minste al de volgende gegevens als die beschikbaar zijn:

1° inlichtingen over het beheersysteem en de organisatie van de inrichting met het oog op de preventie van zware ongevallen. Die inlichtingen hebben betrekking op de punten, vermeld in bijlage 2, die bij het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 is gevoegd;

2° een presentatie van de omgeving van de inrichting die al de volgende elementen bevat:
   a) een beschrijving van de locatie, met inbegrip van de geografische ligging, de meteorologische, geologische en hydrografische gegevens, met inbegrip van de elementen van de voorgeschiedenis die relevant zijn voor de veiligheid;
   b) een identificatie van de externe gevaarbronnen en gevoelige omgevingsobjecten, en ook de informatie die over die bronnen beschikbaar is;
   c) een beschrijving van de zones die door een zwaar ongeval kunnen worden getroffen;

3° een beschrijving van de inrichting die al de volgende elementen bevat:
   a) de identificatie van de installaties en activiteiten binnen de inrichting die een zwaar ongeval kunnen teweegbrengen;
   b) de beschrijving van de activiteiten en producten uit de gedeelten van de inrichting die belangrijk zijn vanuit het oogpunt van de veiligheid;
   c) een beschrijving van procedés en werkwijzen;
   d) een beschrijving van de gevaarlijke stoffen die al de volgende elementen bevat:
      1) een lijst van de gevaarlijke stoffen, die bestaat uit al de volgende elementen:
         i) de beschrijving van de gevaarlijke stoffen met de chemische naam, het CAS-nummer en de naam volgens de IUPAC-nomenclatuur;
         ii) de maximale hoeveelheid van de gevaarlijke stoffen die aanwezig zijn of kunnen zijn;
      2) de fysische, chemische en toxicologische kenmerken en gegevens over de gevaren voor mens en milieu die onmiddellijk en later optreden;
      3) het fysische of chemische gedrag onder normale gebruiksvoorwaarden of bij voorzienbare ongevallen;

4° een identificatie en analyse van de zware ongevallen met mogelijke gevolgen voor de omgeving (mens en milieu) en de preventiemiddelen, die bestaan uit al de volgende elementen:
   a) een gedetailleerde beschrijving van de scenario's voor

mogelijke zware ongevallen en de omstandigheden waarin die zich kunnen voordoen, inclusief een samenvatting van de voorvallen die bij het op gang brengen van die scenario's een belangrijke rol kunnen spelen, ongeacht of de oorzaken binnen of buiten de installatie liggen;

b) een beschrijving van de mogelijke oorzaken van zware ongevallen en van de omstandigheden waarin zo'n zwaar ongeval zich zou kunnen voordoen, met een bijbehorende beschrijving van de genomen preventieve maatregelen;

c) een kwantificering van de risico's, zoals aangegeven in het v.r.-richtlijnenboek, vermeld in artikel 4/1.4.2, die verbonden zijn aan de scenario’s, vermeld in punt a);

d) een beoordeling van de omvang en de ernst van de mogelijke gevolgen van de geïdentificeerde zware ongevallen;

e) een beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die voor de veiligheid van de installaties is gepland;

5° een overzicht van de beschermings- en interventiemaatregelen om de gevolgen van een zwaar ongeval te beperken, dat al de volgende elementen bevat:

a) een beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die voor de veiligheid van de installaties is gepland;

b) een beschrijving van de apparatuur die op de installatie is aangebracht om de gevolgen van zware ongevallen te beperken;

c) de organisatie van het alarm en de interventie;

d) een beschrijving van de inzetbare interne of externe middelen;

e) een beschrijving van het interne noodplan, vermeld in artikel 11 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016;

6° een beschrijving en beoordeling van de preventieve en gevolgbeperkende maatregelen van technische en organisatorische aard die de initiatiefnemer zal nemen, met inbegrip van de termijn waarop die verwezenlijkt zullen worden;

7° een schets van alternatieven die redelijkerwijze in beschouwing kunnen worden genomen op het vlak van locatie, plaatsing, procedé en hoeveelheden gevaarlijke stoffen, inbegrepen het nulalternatief en de sluiting van de inrichting;

8° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer of de deskundige eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de gevolgen daarvan voor de wetenschappelijkheid van het rapport;

9° een niet-technische samenvatting van de verstrekte gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 8°. De niet-technische samenvatting is een samenvatting die voldoende begrijpelijk is voor het publiek en toelaat om voldoende zicht te krijgen op de mogelijke zware ongevallen, de mogelijke maatregelen of de maatregelen die genomen moeten worden”.

Art. 85. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Het onderzoek en het gebruik van het OVR".

Art. 86. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 85, een artikel 4/1.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.5. §1. Op de wijze, vermeld in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie, bezorgt de initiatiefnemer het OVR aan de overheid die in eerste aanleg een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag voor het project.

De initiatiefnemer en de administratie kunnen aan de overheid, vermeld in het eerste lid, vragen dat bepaalde delen uit het OVR aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure worden onttrokken. Het voormelde verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens in kwestie volledig of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking van de aangewezen gegevens, neemt ze de gegevens die aan bekendmaking worden onttrokken, op in een bijlage. De bijlage wordt niet bekendgemaakt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van de administratie met de administraties die bij de vergunningsprocedure betrokken zijn.

§2. Na de raadpleging van de adviesverlenende instanties en nadat het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure is afgesloten, toetst de administratie het OVR inhoudelijk aan de volgende elementen:

1° de beslissing, vermeld in artikel 4/1.3.2, §3;
2° de beschrijving van de inhoudelijke aanpak van het OVR, vermeld in artikel 4/1.3.2, §1, tweede lid, 7°;
3° in voorkomend geval het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4;
4° de gegevens die conform artikel 4/1.3.4 vereist zijn;
5° de adviezen, opmerkingen en commentaren van de instanties en het publiek over het OVR die verstrekt zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek;
6° in voorkomend geval de adviezen, opmerkingen en commentaren van de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, en van het publiek over het OVR, die verstrekt zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek in grensoverschrijdend verband.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het OVR-verslag en leidt tot de goedkeuring of afkeuring van het OVR.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast voor de raadpleging van de adviesverlenende instanties, vermeld in het eerste lid, en van de bevoegde autoriteiten, vermeld in het eerste lid, 6°, door de administratie.

§3. De administratie bezorgt haar beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het OVR aan de volgende actoren:

1° de initiatiefnemer;
2° de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen die de Vlaamse Regering aanwijst;
3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2;
4° de overheid die in eerste aanleg een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag voor het project.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, bevat ook een afschrift van het OVR-verslag, vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de goedkeuring of afkeuring van het OVR en de bekendmaking ervan.".

Art. 87. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4/1.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.6. §1. Vanaf de betekening van de beslissing, vermeld in artikel 4/1.3.5, §3, liggen het OVR, het OVR-verslag, vermeld in artikel 4/1.3.5, §2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, ter inzage bij de administratie.

§2. De initiatiefnemer en de administratie kunnen verzoeken om bepaalde gegevens in de stukken, vermeld in paragraaf 1, volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De initiatiefnemer en de administratie stellen hun vraag aan de bevoegde overheid uiterlijk op het moment dat de initiatiefnemer het voltooide OVR bezorgt. Het verzoek tot onttrekking geeft aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de terinzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer, vermeld in het eerste lid, uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het OVR. Ze maakt een belangenafweging conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens, vermeld in het eerste lid, volledig of gedeeltelijk aan terinzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan de terinzagelegging van de aangewezen gegevens, neemt ze de relevante gegevens op in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

§3. Bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project wordt rekening gehouden met de noodzaak om risicoactiviteiten gescheiden en op voldoende afstand te houden van al de volgende gebieden:
1° woongebieden;
2° door publiek bezochte gebieden;
3° ruimtelijk kwetsbare gebieden;
4° bijzonder kwetsbare gebieden die de Vlaamse Regering bepaalt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over het gebruik van het OVR bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project en over de bekendmaking van het besluit over het project.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de wijze waarop de bevoegde autoriteiten en de burgers van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, hun commentaar kunnen meedelen over het OVR en het voorgenomen project, en over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.

De beslissing over de vergunningsaanvraag over het voorgenomen project wordt opgestuurd naar de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2.

§5. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over:

1° de wijze waarop de overheid die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, op de hoogte wordt gebracht van een vergunningsaanvraag die al dan niet een OVR omvat, de administratie dan wel de betrokken provincie waar de effecten zich kunnen voordoen, daarvan op de hoogte brengt;

2° het openbaar onderzoek dat in voorkomend geval georganiseerd moet worden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over het verstrekken van een advies over de vergunningsaanvraag, vermeld in het eerste lid, aan de bevoegde autoriteit van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over:

1° de wijze waarop de overheid die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, op de hoogte wordt gebracht van een beslissing over een vergunningsaanvraag die al dan niet een OVR omvat, de administratie of de betrokken provincie waar de effecten zich kunnen voordoen, daarvan op de hoogte brengt;

2° het in voorkomend geval ter beschikking stellen van de beslissing, vermeld in punt 1°, aan het publiek.”.

Art. 88. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Aspecten van kwaliteitszorg”.

Art. 89. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 88, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. De erkenning van v.r.-deskundigen”.

Art. 90. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 89, een artikel 4/1.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.4.1. §1. Op de erkenning van v.r.-deskundigen zijn de bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, van toepassing.

§2. De erkende v.r.-deskundige mag geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van de voorgenomen actie of de alternatieven ervoor. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

De onafhankelijkheid van de erkende v.r.-deskundige wordt beoordeeld op het niveau van de individuele fysieke persoon.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende v.r.-deskundige belet niet dat, als de erkende v.r.-deskundige betrokken is bij de opmaak van een RVR, de erkende v.r.-deskundige nadien de beoordeling kan uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan het kader voor de vergunningverlening vormt.

§3. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden over de uitoefening van de taak van de erkende v.r.-deskundige bepalen.".

Art. 91. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 88, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. De richtlijnenboeken, evaluatie en monitoring".

Art. 92. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 91, een artikel 4/1.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.4.2. §1. De administratie stelt een richtlijnenboek over v.r. op. Dat v.r.-richtlijnenboek is het referentiewerk waarop de administratie, de initiatiefnemer en de deskundigen zich baseren voor het goede verloop van de rapportage en de inhoud van een RVR, een OVR of een veiligheidsnota, met inbegrip van de methodologische aspecten.

De bijzondere en in voorkomend geval aanvullende bijzondere richtlijnen, vermeld in het derde lid, kunnen op gemotiveerde wijze het v.r.-richtlijnenboek aanvullen, strengere voorschriften bevatten of er in minder strenge zin van afwijken.

Het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, omvat de bijzondere en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen, vermeld in het tweede lid.

§2. De administratie is verantwoordelijk voor de geregelde actualisering van de richtlijnenboeken op basis van de wetenschappelijke en maatschappelijke ontwikkelingen, en de evaluatie van de ervaringen met veiligheidsrapportages.".

Art. 93. Bijlage I bij het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en gewijzigd bij het decreet van 27 april 2007, wordt vervangen door bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 94. Bijlage II bij het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 95. Bijlage IIbis bij hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 96. In artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden het vierde en vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Een plan of programma als vermeld in artikel 4.1.1, 12°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, valt onder de werkingssfeer van titel IV van het voormelde decreet.

Voor een plan of programma als vermeld in het vierde lid, dat geen ruimtelijk uitvoeringsplan is, voegt de initiatiefnemer de passende beoordeling bij de screening van het plan of programma, vermeld in artikel 4.3.5, §1, van het voormelde decreet. Als een plan-MER wordt opgemaakt, wordt de passende beoordeling daarin geïntegreerd.";

2° in paragraaf 3 worden het zevende en achtste lid vervangen door wat volgt:

"Als een vergunningsplichtige activiteit conform artikel 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid onderworpen is aan de verplichting tot opmaak van een project-MER, wordt conform de bepalingen over de milieubeoordeling van projecten, vermeld in hoofdstuk 1, 2, 4 en 5 van titel IV van het voormelde decreet, een project-MER opgemaakt.

De passende beoordeling wordt geïntegreerd in het project-MER.".

Art. 97. In artikel 36ter, § 6, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "goedgekeurde" opgeheven.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Art. 98. In artikel 47bis van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.2, § 2bis of § 3bis" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.3, §1, 2°", worden de woorden "een project-m.e.r-screeningsnota" vervangen door de woorden "een project-m.e.r-screening" en wordt de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6";

2° in paragraaf 2 en 3 wordt het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" vervangen door het woord "project-m.e.r-screening";

3° in paragraaf 3, tweede en derde lid, wordt de zinsnede "bijlage II" vervangen door de zinsnede "bijlage I";

4° in paragraaf 3 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Er hoeft geen project-MER te worden opgesteld als de OVAM van oordeel is dat een toetsing aan de criteria, vermeld in bijlage I van het voormelde decreet, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.".

Art. 99. In artikel 47ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.4, § 1 tot en met § 4, en artikel 4.3.5 tot en met 4.3.9" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.3, 4.4.5, §2, artikel 4.4.7, 4.4.9 en 4.5.1";

2° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.3 en 4.3.4, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.3, §5 en §6, artikel 4.3.6, §1, en artikel 4.4.3, §6, van het voormelde decreet";

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede "artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.5, §2,".

Art. 100. In artikel 50, §1bis, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "de administratie die bevoegd is voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

Art. 101. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 4°/0 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/0 dienst bevoegd voor veiligheidsrapportage: de administratie, vermeld in artikel 4/1.1.1, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;";

2° punt 8°/1 wordt vervangen door wat volgt:

"8°/1 kwaliteitsbeoordeling:
a) in geval van een milieueffectrapportage: de beoordeling van het milieueffectrapport door het Vlaams expertisecentrum m.e.r., waarin wordt beoordeeld of het milieueffectrapport voldoet aan de essentiële kenmerken, vermeld in artikel 4.2.1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, door over de inhoudsafbakening van het milieueffectrapport te adviseren en het milieueffectrapport daaraan te toetsen;
b) in geval van een veiligheidsrapportage: de beoordeling van de veiligheidsrapportage door de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage, waarin wordt beoordeeld of de veiligheidsrapportage voldoet aan de essentiële kenmerken, vermeld in artikel 4/1.1.3, tweede lid, van het voormelde decreet, door:
    1) vast te stellen dat geen ruimtelijk veiligheidsrapport vereist is;
    2) de inhoudsafbakening van het ruimtelijk veiligheidsrapport te bepalen en het ruimtelijk veiligheidsrapport daaraan te toetsen;";

3° er wordt een punt 16°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"16°/1 Vlaams expertisecentrum m.e.r.: het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 4.1.1, 19°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;".

Art. 102. In artikel 2.2.1, §1, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede "zijn artikel 4.2.3, 4.2.4, 4.2.8, § 1bis, artikel 4.2.9, § 1 en § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor de planmilieueffectrapportage van toepassing, en titel IV, hoofdstuk IV, van het voormelde decreet voor de ruimtelijke veiligheidsrapportage" vervangen door de zinsnede "zijn artikel 4.1.4, tweede lid, artikel 4.3.2, 4.4.4 en 4.5.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor de planmilieueffectrapportage van toepassing, en titel IV/1, hoofdstuk 2, van het voormelde decreet voor de ruimtelijke veiligheidsrapportage";

2° wordt tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het aanvraagdossier, de procedure en de modaliteiten van het verzoek tot overname

verplichtingen inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen zoals vermeld in artikel 4.1.1. en 4/1.1.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

Art. 103. In artikel 2.2.4 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, 6°, wordt de zinsnede "In voorkomend geval bevat de startnota ook een weergave van de gedane analyse, vermeld in artikel 4.2.6, § 1, 5°, en artikel 4.4.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid," vervangen door de zinsnede "In voorkomend geval bevat de startnota ook de screening, vermeld in artikel 4.3.5, §1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, of de gedane analyse, vermeld in artikel 4/1.2.1 van het voormelde decreet,";

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede "De diensten, bevoegd voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage, integreren hun kwaliteitsbeoordeling over de inhoudsafbakening van het planmilieueffectrapport conform artikel 4.2.8, § 6, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, respectievelijk van het ruimtelijk veiligheidsrapport conform artikel 4.4.2, § 3, van het voormelde decreet, in de scopingnota" vervangen door de zinnen "Aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt gevraagd om een advies te verlenen naargelang het geval over de screening of over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport. De dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage, integreert zijn kwaliteitsbeoordeling over de inhoudsafbakening van het ruimtelijk veiligheidsrapport conform artikel 4/1.2.2, §2, van het voormelde decreet, in de scopingsnota";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

4° in paragraaf 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"In voorkomend geval motiveert het planteam uiterlijk voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan in de scopingsnota aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, waarom het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Daarbij wordt rekening gehouden met de screening, de adviezen die verleend zijn over de startnota en het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening.";

5° in paragraaf 3, vierde lid, wordt de zinsnede "artikel 4.4.1, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4/1.2.1, tweede lid".

Art. 104. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 8°, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.11, § 7, eerste lid, 2°" vervangen door de zinsnede "artikel 4.1.1, 6°, e)".

Art. 105. In artikel 2.2.10, §5, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 106. In artikel 2.2.12, §2, vierde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de woorden "de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage".

Art. 107. In artikel 2.2.15, §6, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 108. In artikel 2.2.18, §2, vierde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de woorden "de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage".

Art. 109. In artikel 2.2.21, §6, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 110. In artikel 4.4.7, §2, derde lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede "hoofdstuk III van" opgeheven.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 111. In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, gewijzigd bij het decreet van 11 december 2020, wordt in punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° de definities, vermeld in artikel 4.1.1, 5.1.1 en 5.1.2 van het DABM;".

Art. 112. In artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "en is er geen ontheffing van de rapportageverplichting verkregen" telkens opgeheven.

Art. 113. In artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1,";

2° het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" wordt vervangen door het woord "project-m.e.r-screening";

3° het woord "nota" wordt vervangen door het woord "screening".

Art. 114. In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt het vijfde lid opgeheven.

Art. 115. In artikel 23, derde lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015, wordt de zinsnede ", tenzij dit rapport al goedgekeurd en nog actueel is" opgeheven.

Art. 116. Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 28. Tenzij het milieueffectrapport of het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt het Vlaams expertisecentrum m.e.r., respectievelijk de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, zijn beslissing over de goedkeuring of afkeuring van dat rapport bekend met toepassing van artikel 4.4.7, §3, en artikel 4/1.3.6, §3, van het DABM.

Als de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, het omgevingsveiligheidsrapport afkeurt, wordt de vergunningsprocedure van rechtswege stopgezet.

In dit artikel wordt verstaan onder de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage: de administratie, vermeld in artikel 4/1.1.1, eerste lid, 2°, van het DABM..".

Art. 117. In artikel 28, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van [XXX], wordt vervangen door wat volgt:

" Tenzij het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, haar beslissing over de

goedkeuring of afkeuring van dat rapport bekend met toepassing van artikel 4/1.3.6, §3, van het DABM."

Art. 118 In artikel 39, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1,";

2° het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" wordt vervangen door het woord "project-m.e.r.-screening";

3° het woord "nota" wordt vervangen door het woord "screening";

4° wordt de volgende zinsnede toegevoegd:
"Ze motiveert haar beslissing conform artikel 4.3.6, §2, tweede en derde lid, van het DABM".

Art. 119. In artikel 40 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 8 december 2017, wordt het vijfde lid opgeheven.

Art. 120. In artikel 390, §1/1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1";

2° in het eerste lid wordt het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" vervangen door het woord "project-m.e.r-screening";

3° in het eerste lid wordt het woord "nota" vervangen door het woord "screening";

4° het vierde lid wordt opgeheven.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 121. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

"7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de

aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden;";

3° er wordt een punt 18°/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

"18°/1 Vlaams expertisecentrum m.e.r.: het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 4.1.1, 19°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;".

Art. 122. In artikel 4 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "titel IV, hoofdstukken II, III en VI, afdeling III," vervangen door de zinsnede "titel IV, hoofdstuk 4 en 5,".

Art. 123. In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De procesverantwoordelijke vraagt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een advies over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen, in het licht van het te nemen voorkeursbesluit.";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd advies te verlenen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in paragraaf 2, eerste lid, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde advies rekening met de adviezen van de adviesinstanties en met het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging, vermeld in paragraaf 2, derde lid.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.".

Art. 124. In artikel 9, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de beslissing van de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 8, § 3," vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 8, §2, eerste lid of §3".

Art. 125. In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, en artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4.4.5, §2,".

Art. 126. Aan artikel 11 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke bezorgt het ontwerp van MER voor advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft een advies over de kwaliteit van het ontwerp van MER en toetst het ontwerp van MER inhoudelijk aan zijn advies, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid of §3, en aan de vereisten over de inhoud, vermeld in artikel 10, eerste lid.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft advies uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, vermeld in paragraaf 2. Als het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen advies uitbrengt uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de adviesvraag vermeld in het eerste lid.".

Art. 127. In artikel 15, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt punt 4° opgeheven.

Art. 128. In artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2°in het tweede lid wordt de zinsnede "de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

3° in het derde lid wordt de zinsnede "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 129. Artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van [XXX], wordt opgeheven.

Art. 130. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De procesverantwoordelijke vraagt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een advies over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen, in het licht van het te nemen projectbesluit.";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd advies te verlenen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in paragraaf 2, eerste lid, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde advies rekening met de adviezen van de adviesinstanties en met het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging, vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingsadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.".

Art. 131. In artikel 19, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de beslissing van de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 18, § 3," vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 18, §2, eerste lid of §3".

Art. 132. In artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, en artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4.4.5, §2,".

Art. 133. Aan artikel 21 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke bezorgt het ontwerp van MER voor advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft een advies over de kwaliteit van het ontwerp van MER en toetst het ontwerp van MER inhoudelijk aan haar advies, vermeld in artikel 18, §2, eerste lid of §3, en aan de vereisten voor de inhoud, vermeld in artikel 20, eerste lid.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft advies uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, vermeld in paragraaf 2. Als het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen advies uitbrengt uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de adviesvraag vermeld in het eerste lid.".

Art. 134. In artikel 24, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt punt 4° opgeheven.

Art. 135. In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "De dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "De dienst bevoegd voor milieueffectrapportage";

2° in het tweede en derde lid worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 136. Artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van [XXX], wordt opgeheven.

Art. 137. In artikel 26, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt de zinsnede "de dienst die bevoegd is voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 138. In artikel 26, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van [XXX], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "de beslissing over de goedkeuring van het MER van de het Vlaams expertisecentrum m.e.r." wordt vervangen door de woorden "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vermeld in artikel 21, §3,";

2° in het vijfde lid wordt het woord "goedgekeurde" opgeheven.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 139. §1. Een onderzoek tot milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.2.3, §2, 2°, en §3, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, waarbij de documenten, vermeld in artikel 4.2.6, § 1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag voor de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, aan de administratie in kwestie zijn bezorgd vóór de inwerkingtreding van dit decreet, vindt plaats conform de artikelen 4.2.6 en 4.2.7 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Een gemotiveerd verzoek tot ontheffing als vermeld in artikel 4.2.3, §3bis, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, dat ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de inwerkingtreding van artikel 2 van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.2.3, § 3bis tot en met § 3quater van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

De milieueffectrapportage over een plan of programma waarvoor de kennisgeving, vermeld in artikel 4.2.8, §1, van het voormelde decreet, zoals van

kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt uitgevoerd conform de artikelen 4.2.8, 4.2.9, 4.2.10 en 4.2.11 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

§2. Een screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, die ter beschikking is gesteld van de bevoegde overheid vóór de inwerkingtreding van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.3.3, §2 van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Een gemotiveerd verzoek tot ontheffing als vermeld in artikel 4.3.3, §3, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, dat ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.3.3, §3, §4, §6, §7 en §8 van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding dit decreet.

De milieueffectrapportage over een project waarvoor de aanmelding, vermeld in artikel 4.3.4, §1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt uitgevoerd conform de artikelen 4.3.4, §2 tot en met §7, 4.3.6, 4.3.7, 4.3.8 en 4.3.9 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Afdeling 2. Evaluatie en inwerking

Art. 140. De Vlaamse Regering evalueert de werking van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 141. Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt, met uitzondering van artikel 7, 45, 49, 97, 115, 117, 126, 129, 133, 136 en 138.

De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de in het eerste lid vermelde artikelen op basis van de evaluatie vermeld in artikel 139.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 1 bij het decreet van xxx tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage I bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage I. Criteria betreffende de screening als vermeld in artikel 4.3.5. en 4.3.6.

A. De criteria voor plannen en programma’s overeenkomstig artikel 4.3.5 zijn:

1. De kenmerken van plannen en programma's, in het bijzonder gelet op:

a) de mate waarin het plan of programma een kader vormt voor projecten en andere activiteiten met betrekking tot de ligging, aard, omvang en gebruiksvoorwaarden, alsook wat betreft de toewijzing van hulpbronnen;
b) de mate waarin het plan of programma andere plannen en programma's, met inbegrip van die welke deel zijn van een hiërarchisch geheel, beïnvloedt;
c) de relevantie van het plan of programma voor de integratie van milieuoverwegingen, vooral met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling;
d) milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma;
e) de relevantie van het plan of programma voor de toepassing van de milieuwetgeving van de Europese Gemeenschap (bijvoorbeeld plannen en programma's in verband met afvalstoffenbeheer of waterbescherming).

2. Kenmerken van de effecten en van de gebieden die kunnen worden beïnvloed, in het bijzonder gelet op:

a) de waarschijnlijkheid, duur, frequentie en omkeerbaarheid van de effecten;
b) de cumulatieve aard van de effecten;
c) de grensoverschrijdende aard van de effecten;
d) de risico's voor de menselijke veiligheid of gezondheid of voor het milieu (bijvoorbeeld door ongevallen);
e) de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
f) de waarde en kwetsbaarheid van het gebied dat kan worden beïnvloed, gelet op:
    1) bijzondere natuurlijke kenmerken of cultureel erfgoed;
    2) de overschrijding van de milieukwaliteitsnormen of van grenswaarden;
    3) intensief grondgebruik;
g) de effecten op gebieden en landschappen die door een lidstaat, door de Europese Gemeenschap, dan wel in internationaal verband als beschermd gebied zijn erkend.

B. De criteria voor projecten overeenkomstig artikel 4.3.6 zijn:

1° de kenmerken van de projecten. Bij de kenmerken van de projecten moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen:

a) de omvang en het ontwerp van het hele project;
b) de cumulatie met andere bestaande of goedgekeurde projecten;
c) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met name land, bodem, water en biodiversiteit;
d) de productie van afvalstoffen;
e) verontreiniging en hinder;
f) de risico's op zware ongevallen of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie, waaronder rampen die worden veroorzaakt door klimaatverandering, in overeenstemming met wetenschappelijke kennis;
g) de risico's voor de menselijke gezondheid (bijvoorbeeld als gevolg van waterverontreiniging of luchtvervuiling);

2° de locatie van de projecten. Bij de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn, moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen:

a) het bestaande en goedgekeurde landgebruik;
b) de relatieve rijkdom aan en de beschikbaarheid, de kwaliteit en het regeneratievermogen van natuurlijke hulpbronnen (met inbegrip van bodem, land, water en biodiversiteit) in het gebied en de ondergrond ervan;
c) het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor de volgende types van gebieden:
    a. wetlands, oeverformaties en riviermondingen;
    b. kustgebieden en het mariene milieu;
    c. berg- en bosgebieden;
    d. natuurreservaten en parken;
    e. gebieden die in de wetgeving van de lidstaten zijn aangeduid of door die wetgeving worden beschermd;
    f. Natura 2000-gebieden die zijn aangewezen krachtens het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
    g. gebieden waarin de milieukwaliteitsnormen die in de wetgeving van de Unie zijn vastgesteld en die relevant zijn voor het project, niet worden nagekomen of worden beschouwd als niet-nagekomen;
    h. gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid;
    i. landschappen en plaatsen van historisch, cultureel of archeologisch belang;

3° de soort en de kenmerken van het potentiële effect. De mogelijke aanzienlijke milieueffecten van projecten moeten, in samenhang met de criteria, vermeld in punt 1° en 2°, in aanmerking worden genomen, met aandacht voor

a) het effect van het project op de disciplines, vermeld in artikel 4.3.1, tweede lid, met inachtneming van de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (bijvoorbeeld geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
b) de aard van het effect;
c) het grensoverschrijdende karakter van het effect;
d) de intensiteit en de complexiteit van het effect;
e) de waarschijnlijkheid van het effect;

f) de verwachte aanvang, de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect;
g) de cumulatie van effecten met de effecten van andere bestaande of goedgekeurde projecten;
h) de mogelijkheid om de effecten doeltreffend te verminderen.

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van … tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.

Bijlage 2 bij het decreet van …. tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage II bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage II. Informatie op te nemen in het project-MER als vermeld in artikel 4.4.5, §2, eerste lid, 7°:

1° een beschrijving van het project met in het bijzonder:
   a) een beschrijving van de locatie van het project;
   b) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, met inbegrip van de vereiste sloopwerken, en de eisen met betrekking tot landgebruik tijdens de bouw en bedrijfsfasen;
   c) een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de bedrijfsfase van het project (met name productieprocessen), bijvoorbeeld energievraag en energieverbruik, aard en hoeveelheden van de gebruikte materialen en natuurlijke hulpbronnen (waaronder water, land, bodem en biodiversiteit);
   d) een prognose van de soort en de hoeveelheid van de verwachte residuen en emissies (zoals water, lucht, bodem en ondergrondverontreiniging, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling) en de hoeveelheden en soorten afvalstoffen die geproduceerd zijn tijdens de bouw en bedrijfsfasen;

2° een beschrijving van de door de opdrachtgever onderzochte redelijke alternatieven (bijvoorbeeld met betrekking tot het projectontwerp, de technologie, de locatie, de omvang en de schaal) die relevant zijn voor het voorgestelde project en de specifieke kenmerken ervan, en een opgave van de belangrijkste redenen voor de selectie van de gekozen optie, met inbegrip van een vergelijking van de milieueffecten;

3° een beschrijving van de relevante aspecten van de huidige toestand van het milieu (referentiescenario) en een schets van de mogelijke ontwikkeling daarvan als het project niet wordt uitgevoerd, voor zover natuurlijke veranderingen van het referentiescenario redelijkerwijs kunnen worden beoordeeld op basis van de beschikbaarheid van milieu-informatie en wetenschappelijke kennis;

4° een beschrijving van de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, waarop het project van aanzienlijke invloed kan zijn: bevolking, menselijke gezondheid, biodiversiteit (bijvoorbeeld fauna en flora), land (bijvoorbeeld ruimtebeslag), bodem (bijvoorbeeld organisch materiaal, erosie, verdichting, afdekking), water (bijvoorbeeld hydromorfologische veranderingen, kwantiteit en kwaliteit), lucht, klimaat (bijvoorbeeld broeikasgasemissies, effecten die van belang zijn voor adaptatie), materiële goederen, cultureel erfgoed, inclusief architectonische en archeologische aspecten, en het landschap;

5° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project ten gevolge van, onder meer:
   a) de bouw en het bestaan van het project, met inbegrip van, als dat relevant is, sloopwerken;

b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met name land, bodem, water en biodiversiteit, waarbij zo veel mogelijk rekening wordt gehouden met de duurzame beschikbaarheid van die hulpbronnen;

c) de uitstoot van verontreinigende stoffen, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling, het ontstaan van milieuhinder en het verwijderen en terugwinnen van afvalstoffen;

d) de risico's voor de menselijke gezondheid, het cultureel erfgoed of het milieu (bijvoorbeeld door ongevallen of rampen);

e) de cumulatie van effecten met andere bestaande of goedgekeurde projecten, waarbij rekening wordt gehouden met alle bestaande milieuproblemen met betrekking tot gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn en waarop het project van invloed kan zijn, of met het gebruik van natuurlijke hulpbronnen;

f) het effect van het project op het klimaat (bijvoorbeeld de aard en de omvang van emissies van broeikasgassen) en de kwetsbaarheid van het project voor klimaatverandering;

g) de gebruikte technologieën en stoffen;

6° een beschrijving van de methoden of bewijsstukken die gebruikt zijn voor de identificatie en de beoordeling van de aanzienlijke milieueffecten, met inbegrip van een overzicht van de moeilijkheden (bijvoorbeeld technische gebreken of ontbrekende kennis) die zijn ondervonden bij het verzamelen van de vereiste informatie en de belangrijkste onzekerheden;

7° een beschrijving van de geplande maatregelen om alle geïdentificeerde aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen, te beperken of zo mogelijk te compenseren en, in voorkomend geval, van eventuele voorgestelde monitoringsregelingen (bijvoorbeeld de voorbereiding van een postprojectanalyse). In die beschrijving moet worden uitgelegd in welke mate aanzienlijke nadelige milieueffecten worden vermeden, voorkomen, beperkt of gecompenseerd, zowel in de bouwfase als in de bedrijfsfase;

8° een beschrijving van de verwachte aanzienlijke nadelige milieueffecten van het project die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project, voor risico's op zware ongevallen of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie. Daarvoor kan gebruikgemaakt worden van beschikbare relevante informatie die is verkregen met toepassing van het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken of de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle of overeenkomstig andere uitgevoerde relevante beoordelingen die zijn gemaakt met toepassing van titel IV of met toepassing van andere gewestelijke of federale regelgeving, als aan de vereisten, vermeld in titel IV, hoofdstuk III, wordt voldaan. In voorkomend geval moet de beschrijving de geplande maatregelen ter voorkoming of verzachting van de aanzienlijke nadelige milieueffecten van dergelijke gebeurtenissen omvatten, alsook details over de paraatheid en het voorgenomen reactievermogen bij dergelijke noodsituaties;

9° een niet-technische samenvatting van de informatie die verstrekt is conform punt 1° tot en met 8°;

10° een referentielijst waarin de bronnen worden vermeld die zijn gebruikt voor de in het rapport opgenomen beschrijvingen en beoordelingen.

De beschrijving van de mogelijke aanzienlijke milieueffecten, vermeld in punt 5°, op de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, moet betrekking hebben op de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en grensoverschrijdende effecten op korte termijn, middellange termijn en lange termijn, permanente en tijdelijke, positieve en negatieve effecten van het project. De aanzienlijke milieueffecten worden onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die conform titel II, hoofdstuk II, zijn vastgesteld.

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van … tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 75.312/16
van 6 maart 2024

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage’

Op 9 januari 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage'.

Het voorontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 27 februari 2024. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Lennart NIJS, auditeur en Peter SCHOLLEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 maart 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe wijzigingen aan te brengen aan de regels inzake milieueffectrapportage in het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hierna: DABM) en een aantal andere decreten, meer bepaald het decreet van 21 oktober 1997 'betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu' (hierna: decreet Natuurbehoud), het decreet van 27 oktober 2006 'betreffende de bodemsanering en de bodembescherming' (hierna: Bodemdecreet), de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 (hierna: VCRO), het decreet van 25 april 2014 'betreffende de omgevingsvergunning' (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet) en het decreet van 25 april 2014 'betreffende complexe projecten' (hierna: decreet Complexe Projecten).De wijzigingen aan het DABM in hoofdstuk 2 van het voorontwerp strekken in de eerste plaats tot opheffing van de huidige titel IV daarvan over "Milieueffect- en veiligheidsrapportage", die bestaat uit de artikelen 4.1.1 tot 4.7.2 (artikel 2 van het voorontwerp). In plaats daarvan worden een nieuwe titel IV over "Milieueffectrapportage" bestaande uit de ontworpen artikelen 4.1.1 tot 4.5.5 van het DABM (de artikelen 3 tot 58) en een nieuwe titel IV/1 over "Veiligheidsrapportage" bestaande uit de ontworpen artikelen 4/1.1.1 tot 4/1.4.2 van het DABM (de artikelen 59 tot 92) ingevoegd. Bijlage I en II bij het DABM worden vervangen (artikel 93 en 94 en de bijlagen bij het voorontwerp). Bijlage II*bis* wordt opgeheven (artikel 95).

Met deze wijzigingen streven de stellers van het voorontwerp een modernisering en vereenvoudiging na van de milieueffectrapportage (hierna: m.e.r.) [2]. De regeling daarover wordt op vele punten aangepast. Het voorontwerp is daarentegen niet gericht op een grondige hervorming van de veiligheidsrapportage. De inhoudelijke regeling daarvan wordt grotendeels behouden, maar de bepalingen worden aangepast aan de nieuwe structuur van het DABM en aan de vervanging van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 'betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken' door het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 met hetzelfde opschrift.

In de nieuwe regeling over de m.e.r. worden geen aparte hoofdstukken meer opgenomen over de m.e.r. bij plannen en bij projecten. De nieuwe regeling wordt opgebouwd in hoofdstukken en afdelingen over de verschillende aspecten en onderdelen van een m.e.r. Het is de bedoeling een generieke regeling op te nemen over de m.e.r. die toepasbaar is in verschillende

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Zie het ontworpen artikel 4.1.1, 10°, van het DABM.

sectoren, waarbij op een aantal vlakken gericht onderscheid wordt gemaakt tussen plannen en projecten, en die toegepast wordt voor zover er geen specifieke regeling is opgenomen in de betrokken sectorale regelgeving. In dat verband wordt de Vlaamse Regering in de ontworpen artikelen 4.1.4 en 4.1.5 van het DABM gemachtigd om ten aanzien van plannen, programma's en projecten die onder de werkingssfeer van de m.e.r. vallen, de m.e.r.-procedure te integreren in de besluitvormings- of vergunningsprocedure (artikelen 11 en 12).

De nieuwe titel IV van het DABM vangt aan met een hoofdstuk met "[d]efinities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten", dat zal bestaan uit de ontworpen artikelen 4.1.1 tot 4.1.6 van het DABM (artikelen 4 tot 6 en 8 tot 14). Het ontworpen artikel 4.1.1 van het DABM definieert onder meer het begrip 'milieubeoordeling' als een proces dat bestaat uit meerdere stappen waaronder het voorbereiden en opstellen van een milieueffectrapport[3] (hierna: MER), het raadplegen van adviesinstanties en het betrokken publiek, een onderzoek door de bevoegde overheid van de verzamelde informatie, voor een project de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten daarvan op het milieu en de integratie van die conclusie in de beslissing over de vergunningsaanvraag, of voor een plan of programma de verklaring die samenvat op welke wijze milieuoverwegingen daarin zijn geïntegreerd, op welke wijze met de verzamelde informatie werd rekening gehouden en waarom voor de weerhouden optie werd gekozen in het licht van redelijke alternatieven, en de informatieverstrekking over de beslissing over het plan, programma of project.[4] Onder m.e.r. wordt verstaan het uitvoeren van een milieubeoordeling of het nagaan aan de hand van een screening of een milieubeoordeling vereist is.[5]

Een tweede hoofdstuk van de nieuwe titel IV van het DABM, dat zal bestaan uit de ontworpen artikelen 4.2.1 tot 4.2.6 van het DABM, handelt over de "[d]oelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen" (artikelen 16 tot 23). Het bevat onder meer een aantal regels om overlappingen tussen milieubeoordelingen te vermijden.

Het derde hoofdstuk van de nieuwe titel IV van het DABM, dat zal bestaan uit de ontworpen artikelen 4.3.1 tot 4.3.6 van het DABM, behandelt de "[w]erkingssfeer en screening" van de plicht tot m.e.r. (artikelen 25 tot 32). Hierin is er, anders dan in de huidige regelgeving, geen sprake meer van een ontheffingsprocedure. Plannen en projecten die onder de werkingssfeer van de m.e.r. vallen zijn ofwel onderworpen aan een plicht tot het uitvoeren van een milieubeoordeling[6] of aan een screeningsplicht die al naargelang van het resultaat kan uitmonden in een MER-plicht. Er wordt in de mogelijkheid voorzien vrijwillig een milieubeoordeling uit te voeren voor plannen of projecten die niet MER-plichtig zijn.

Het ontworpen vierde hoofdstuk van de nieuwe titel IV van het DABM, dat zal bestaan uit de ontworpen artikelen 4.4.1 tot 4.4.9 van het DABM, regelt de "[m]ilieubeoordeling van plannen, programma's en projecten", en omvat afdelingen over de openbaarheid, de

[3] Zie het ontworpen artikel 4.1.1, 7°, van het DABM.

[4] Zie het ontworpen artikel 4.1.1, 6°, van het DABM.

[5] Zie het ontworpen artikel 4.1.1, 10°, van het DABM.

[6] In de memorie van toelichting MER-plicht genoemd.

aanmelding en scoping, de inhoud van het MER, de raadpleging over het MER en de besluitvorming (artikelen 33 tot 44 en 46 tot 48). In de nieuwe regeling zal het 'team Mer', de huidige bevoegde administratie in de zin van het DABM die in het voorontwerp omgevormd wordt tot het 'Vlaams expertisecentrum m.e.r.', geen afzonderlijke beslissing meer nemen over de scoping van een plan-MER en wordt ook voor plannen en programma's, zoals dat eerder gebeurde voor projecten,[7] de raadpleging van het publiek niet meer verplicht gesteld in de fase van de scoping, al blijft dat wel toegelaten. Een plan-MER is volgens de ontworpen regeling niet meer onderworpen aan een beslissing tot goed- of afkeuring van het team Mer, maar wordt beoordeeld door de plannende overheid zelf na onder meer een advies over de kwaliteit ervan door het Vlaams expertisecentrum m.e.r. Een project-MER behoeft (voorlopig) wel nog goedkeuring van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het vijfde hoofdstuk van de nieuwe titel IV van het DABM zal bestaan uit de ontworpen artikelen 4.5.1 tot 4.5.5 en heeft betrekking op de "[k]waliteitszorg" (artikelen 51 tot 58). Het bevat afdelingen over de MER-deskundigen en de MER-coördinatoren, het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en monitoring. Het team Mer wordt, zoals gezegd, omgevormd tot het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met een meer coördinerende, adviserende en ondersteunende rol. Dit expertisecentrum heeft onder meer tot opdracht de samenwerking van de erkende MER-deskundigen, de erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties te faciliteren om zo een kennisnetwerk over m.e.r. uit te bouwen en te onderhouden. Deze evolutie gaat gepaard met de overheveling in de vorige hoofdstukken van een aantal beslissingsbevoegdheden van het vroegere team Mer naar de bevoegde plannende of vergunningverlenende overheden, die daarvoor wel op advies en ondersteuning zullen kunnen rekenen van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., onder meer via te ontwikkelen digitale tools en kennisverspreiding, waaronder het up-to-date houden van de niet meer verplicht te volgen richtlijnenboeken over m.e.r.

Opvallend is dat er, vooruitlopend op het resultaat van een in artikel 140 van het voorontwerp voorziene evaluatie van de nieuwe titel IV van het DABM drie jaar na de inwerkingtreding daarvan, tussen de bepalingen waarmee de ontworpen bepalingen van die nieuwe titel in het DABM worden ingevoegd, ook al enkele wijzigingsbepalingen staan van die nieuw op te nemen bepalingen (artikelen 7, 45 en 49). Die wijzigingen, die pas op een later moment in werking zullen treden, strekken er in het bijzonder toe ook voor projecten het MER niet meer te laten goed- of afkeuren door het Vlaams expertisecentrum m.e.r., maar dit te laten beoordelen in het kader van de besluitvorming van de bevoegde overheid over de vergunningverlening na onder andere een kwaliteitsadvies over het MER van het expertisecentrum.

4. De wijzigingen aan het decreet Natuurbehoud, het Bodemdecreet, de VCRO, het Omgevingsvergunningsdecreet en het decreet Complexe Projecten in de hoofdstukken 3 tot 7 van het voorontwerp strekken ertoe de regelgeving in deze decreten af te stemmen op de wijzigingen aan het DABM.

[7] Zie de vervanging van artikel 4.3.4 van het DABM bij artikel 158 van het Omgevingsvergunningsdecreet.

Ook hier anticiperen een aantal van de ontworpen wijzigingen al op het resultaat van de evaluatie van de nieuwe regeling inzake m.e.r. Deze laatste bepalingen zullen pas op een later tijdstip in werking treden.[8]

5. Hoofdstuk 8 van het voorontwerp, met de slotbepalingen, bevat in een eerste afdeling een overgangsbepaling (artikel 139) die bepaalt hoe onderzoeken tot m.e.r., screeningnota's, verzoeken tot ontheffing of lopende m.e.r.'s die hangend zijn op de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet verder zullen behandeld worden.

In een tweede afdeling "Evaluatie en inwerking[treding]"[9] wordt een evaluatie van de werking van de nieuwe titel IV van het DABM drie jaar na zijn inwerkingtreding in het vooruitzicht gesteld (artikel 140) en wordt bepaald dat het decreet in werking treedt op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt, met uitzondering van die artikelen die reeds anticiperen op het resultaat van de evaluatie. Daarvoor dient de datum van inwerkingtreding weliswaar ook door de Vlaamse Regering bepaald te worden, maar dat moet gebeuren op basis van de evaluatie (artikel 141).

ALGEMENE OPMERKINGEN

Conformiteit met hogere milieunormen en *standstill*-verplichting

6. Met de vervanging van titel IV van het DABM wensen de stellers van het voorontwerp een nieuwe regeling in te voeren voor de m.e.r. bij plannen of programma's en bij projecten. Ze dienen hierbij rekening te houden met verschillende internationale instrumenten, in het bijzonder de richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 'betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's' (hierna: plan-MER-richtlijn), de richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 'betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten' (hierna: project-MER-richtlijn), het verdrag van 25 februari 1991 'inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband' (hierna: verdrag van Espoo), het verdrag van 25 juni 1998 'betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden' (hierna: verdrag van Aarhus), en het protocol van 21 mei 2003 'betreffende strategische milieueffectrapportage bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband' (hierna: SEA-protocol).

Daarnaast dienen de stellers van het voorontwerp ook rekening te houden met artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet dat met betrekking tot het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu een *standstill*-verplichting bevat die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau, dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder redelijke verantwoording.[10] De opname van het *standstill*-

[8] Het gaat om de artikelen 97, 115, 117, 126, 129, 133, 136 en 138.

[9] Het opschrift van deze afdeling dient aangevuld te worden vermits het deel 'treding' van het woord 'inwerkingtreding' ontbreekt.

[10] Zie GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.3; GwH 21 september 2023, nr. 129/2023, B.12; vergelijk GwH 21 januari 2021, nr. 6/2021, B.4.2: "Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet bevat, met betrekking tot het recht

beginsel in artikel 1.2.1, § 2, van het DABM verleent er in die context een specifieke juridische waarde aan.[11] Teneinde de inachtneming van de in artikel 23 van de Grondwet vervatte *standstill*-verplichting te toetsen, dient rekening te worden gehouden met de eventuele achteruitgang die zou worden waargenomen tussen het waarborgniveau dat werd geboden door de wetgeving vóór de wijzigingen en het waarborgniveau dat wordt geboden na diezelfde wijzigingen. Die achteruitgang kan aanzienlijk zijn, los van de vraag of de wetgeving die een lagere mate van bescherming biedt, in overeenstemming is met de Europese minimumvereisten ter zake.[12]

De voormelde *standstill*-verplichting kan echter niet zo worden begrepen dat ze de bevoegde wetgever zou verbieden wijzigingen aan te brengen aan de m.e.r.-regelgeving. Zij verbiedt enkel maatregelen te nemen die een aanzienlijke achteruitgang zouden betekenen van het bij artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet gewaarborgde recht zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording wordt gegeven. Zij ontzegt de bevoegde overheid evenwel niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meest adequate wijze kan worden gewaarborgd.[13]

7.1. In het kader van de omvorming van het huidige 'team Mer', dat de 'administratie' is in de zin van artikel 4.1.1 van het DABM, tot een 'Vlaams expertisecentrum m.e.r.' met een meer adviserende en ondersteunende rol, worden in de ontworpen nieuwe regeling voor de m.e.r. een aantal beslissingsbevoegdheden die in de huidige regeling door deze dienst worden uitgeoefend, overgedragen naar de bevoegde plannende of vergunningverlenende overheid, al dan niet na advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Artikel 6 van de plan-MER-richtlijn bepaalt:

> "1. Het ontwerp-plan of ontwerp-programma en het overeenkomstig artikel 5 opgestelde milieurapport worden voor de in lid 3 bedoelde instanties en voor het publiek beschikbaar gesteld.
>
> 2. De in lid 3 bedoelde instanties en het in lid 4 bedoelde publiek wordt tijdig, daadwerkelijk en binnen een passend tijdschema de gelegenheid geboden om vóór de vaststelling, of vóór de onderwerping aan de wetgevingsprocedure van het plan of programma, hun mening te geven over het ontwerp-plan of -programma en het bijbehorende milieurapport.

---

op de bescherming van een gezond leefmilieu, een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang"; GwH 25 februari 2021, nr. 30/2021, B.33.2, GwH 14 oktober 2021, nr. 142/2021, B.30.2; GwH 21 oktober 2021, nr. 148/2021, B.25: "Artikel 23 van de Grondwet bevat een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang"; GwH 20 oktober 2022, nr. 133/2022, B.14.1.

[11] *Parl.St.* Vl.Parl. 1994-95, nr. 718/1, 24; RvS 2 mei 2019, nr. 244.351, vzw Aktiegroep Leefmilieu Kempen, nr. 33; RvS 8 februari 2021, nr. 249.746, vzw Aktiegroep Leefmilieu Kempen, nr. 22; RvS 19 november 2021, nr. 252.163, Monsieurs e.a., nr. 9.2.

[12] Zie GwH 21 januari 2021, nr. 6/2021, overw. B.4.2 en B.13.1.

[13] GwH 6 oktober 2016, nr. 125/2016, overw. B.17.1; adv.RvS 75.419/16 van 21 februari 2024 over een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen wat betreft de dringende verwerking van afvalstoffen'.

3. De lidstaten wijzen de te raadplegen instanties aan, die wegens hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied met de milieueffecten van de uitvoering van plannen en programma's te maken kunnen krijgen.

[…]

5. De lidstaten stellen de nadere regels vast voor de informatie en de raadpleging van de instanties en het publiek".

Artikel 5, lid 3, b), van de project-MER-richtlijn bepaalt:

"3. Om de volledigheid en kwaliteit van het milieueffectbeoordelingsrapport te waarborgen, dient:

[…]

b) de bevoegde instantie te waarborgen dat zij beschikt over, of indien nodig toegang heeft tot, voldoende expertise om het milieueffectbeoordelingsrapport te onderzoeken,"

In omzetting van deze laatste bepaling stelt het ontworpen artikel 4.2.1, derde lid, van het DABM dat "[h]et Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of […] toegang [hebben] tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken en de kwaliteit ervan te beoordelen" (artikel 17 van het voorontwerp).

In het licht hiervan is er op regelgevend niveau voldaan aan deze richtlijnvereisten, die zijn gericht op de gelegenheid bieden aan bepaalde instanties om hun mening te geven over een ontwerp-plan of -programma en het bijbehorende milieurapport (artikel 6, lid 2 van de plan-MER-richtlijn) en op de toegang tot voldoende bijzondere expertise voor de bevoegde instantie (artikel 5, lid 3, b), van de project-MER-richtlijn) en kan er op het vlak van de regelgeving ook niet van een achteruitgang in het beschermingsniveau worden gesproken.

7.2. De stellers van het voorontwerp zullen er bij de uitvoering van de nieuwe regeling wel voor moeten zorgen dat het engagement uit de memorie van toelichting dat "voldoende middelen voorzien worden bij het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheden om de toegang tot deze expertise te garanderen", gerealiseerd wordt. In het advies van 20 september 2023 van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (hierna: advies van de VVSG) wordt er immers op gewezen dat de lokale besturen "in het algemeen weinig vertrouwd [zijn] met deze als technisch ervaren materie".[14] Richtlijnconformiteit vereist niet enkel dat de regelgeving stelt dat deze expertise toegankelijk is, zij dient ook daadwerkelijk aanwezig te zijn.

[14] Zie punt 2.1.1.1. van dat advies; zie ook de verwijzing in het advies van de Vereniging van Vlaamse Provincies van 16 oktober 2023 naar de impact van de verschuiving van verantwoordelijkheden op de gevraagde kennis en op de capaciteit van personeel bij de bevoegde overheden, en de in het advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke ordening – Onroerend erfgoed van 30 augustus 2023 bij zijn principiële ondersteuning van deze evolutie gestelde randvoorwaarde dat "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. daadwerkelijk haar ondersteunende rol naar de andere besturen (opleiding, modellen, schema's, advies over individuele dossiers…) en haar adviserende rol met verve kan opnemen en dit van bij het begin van de bevoegdheidsverschuiving. De raad benadrukt dat er met het oog op de kwaliteitsborging van de MER's voldoende deskundig personeel en middelen moeten worden voorzien voor de werking van en ondersteuning door het Vlaams expertisecentrum m.e.r.. Ook een afdoende ondersteuning van de bevoegde overheden bij de uitvoering van hun nieuwe taken en verantwoordelijkheden is cruciaal" (zie punt 10 van dat advies).

In dat opzicht dient uitdrukkelijk bepaald te worden dat het ontworpen artikel 4.1.2 van het DABM dat stelt dat behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale regelgeving, voor de adviesaanvragen, vermeld in de nieuwe titel IV van het DABM, aan de vereiste van een advies mag worden voorbijgegaan als er geen advies wordt uitgebracht binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt[15], niet zo gelezen mag worden dat het de adviesinstanties, en in het bijzonder het Vlaams expertisecentrum m.e.r., zou toelaten om ervoor te kiezen geen advies uit te brengen in gevallen waarin de bevoegde overheid hun expertise nodig heeft, en moet in de nodige maatregelen voorzien worden om ervoor te zorgen dat de bevoegde overheden binnen de vooropgestelde adviestermijn daadwerkelijk beschikken over het gevraagde advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., minstens dat zij hun eigen beslissingstermijn niet kunnen overschrijden doordat zij zouden wachten op een buiten termijn verleend advies van een instantie tot de expertise waarvan zij de toegang noodzakelijk achten.

Ook moet uitdrukkelijk bepaald worden dat de bevoegde overheden ook in gevallen waarin in een advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. niet voorzien is, maar waarin zij wel menen nood te hebben aan de expertise daarvan, daaraan formeel advies kunnen vragen, zonder dat dit hun beslissingstermijn in het gedrang brengt. Hier kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de screening door de bevoegde overheid van projecten die, op basis van de ontworpen regeling in de nog te nemen uitvoeringsbesluiten, niet meer zullen worden onderworpen aan de op te heffen ontheffingsprocedure, maar in plaats daarvan aan een screening.

7.3. Indien niet de nodige maatregelen worden genomen zoals voorgesteld in opmerking 7.2, rijst immers de vraag of:

- artikel 6, lid 2, van de plan-MER-richtlijn nog correct is omgezet vermits daarin is bepaald dat de meningen van de in lid 3 bedoelde instanties over een ontwerp-plan of -programma en het bijbehorende milieurapport moeten worden gegeven vóór de vaststelling van het plan of programma opdat met die meningen terdege rekening zou kunnen worden gehouden door de instantie die voornemens is een dergelijk plan of programma vast te stellen;[16]

- artikel 5, lid 3, b), van de project-MER-richtlijn nog correct wordt omgezet wat betreft de toegang voor de bevoegde instantie tot voldoende expertise om het milieueffectbeoordelingsrapport te onderzoeken.

8. Wat betreft de opheffing van de ontheffingsprocedure geldt eenzelfde vaststelling, vermits die als zodanig niet in strijd is met het internationaalrechtelijk kader en op regelgevend niveau geen aanzienlijke achteruitgang oplevert van het beschermingsniveau. Opdat dit in de praktijk ook zo zou zijn, dient enerzijds in de te nemen uitvoeringsbesluiten op een doordachte wijze de nieuwe opdeling tussen MER-plichtige en screeningsplichtige projecten te worden gemaakt, en dienen anderzijds de nodige maatregelen genomen te worden opdat de bevoegde

[15] Artikel 9 van het voorontwerp.

[16] HvJ 20 oktober 2011, nr. C-474/10, *Department of the Environment for Northern Ireland,* ECLI:EU:C:2011:681, overw. 46.

overheden voldoende vertrouwd zullen zijn met deze materie en toegang hebben tot de vereiste expertise.

9.1. Het ontworpen artikel 4.3.6, § 2, van het DABM bepaalt dat "de bevoegde overheid" zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screening heeft ingediend, beslist of het project aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen. Hoewel het voorontwerp niet uitdrukkelijk bevestigt dat dit tevens het geval is wanneer het projectinitiatief uitgaat van de bevoegde overheid zelf, kan deze bepaling op zichzelf staand reeds zo worden begrepen, en vindt deze zienswijze bovendien bevestiging in zowel het bestaande artikel 20 van het Omgevingsvergunningsdecreet[17] als in het ontworpen artikel 21, § 2, van hetzelfde decreet.[18] Het verdient niettemin aanbeveling om dit te expliciteren.

9.2. Wat betreft de MER-screening van projecten waarvan de bevoegde overheid zelf opdrachtgever zou zijn, dient echter ook rekening te worden gehouden met artikel 9*bis*, tweede alinea, van de project-MER-richtlijn dat bepaalt:

> "Indien de bevoegde instantie tevens de opdrachtgever is, brengen de lidstaten in elk geval binnen hun organisatie van administratieve bevoegdheden een passende scheiding aan tussen conflicterende functies bij het uitvoeren van de uit deze richtlijn voortvloeiende taken."

Deze bepaling werd in richtlijn 2011/92/EU[19] ingeschreven naar aanleiding van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-474/10 van 20 oktober 2011, dat werd gewezen inzake artikel 6, lid 3, van de plan-MER-richtlijn.[20] In dat arrest oordeelde het Hof van Justitie dat de plan-MER-richtlijn niet vereist dat lidstaten een afzonderlijke instantie oprichten, voor zover "binnen de instantie die normaliter wordt geraadpleegd inzake milieuaangelegenheden, wordt voorzien in een zodanige functionele scheiding dat een administratieve eenheid binnen die instantie beschikt over een werkelijke autonomie, wat met name inhoudt dat zij beschikt over eigen administratieve middelen en personeel en aldus in staat is om de taken te vervullen die zijn toevertrouwd aan de te raadplegen instanties in de zin van artikel 6, lid 3, van deze richtlijn, en, in het bijzonder, om op

---

[17] Luidens artikel 20, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet onderzoekt de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar de project-m.e.r.-screeningsnota en beslist deze of over het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld, wanneer de aanvraag uitgaat van de bevoegde overheid zelf.

[18] Deze bepaling, zoals te wijzigen bij artikel 36 van het voorontwerp van decreet 'tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit' (dat aan de afdeling Wetgeving werd voorgelegd onder het rolnummer 75.260/16), zou komen te bepalen:

"§ 2. Als de aanvraag met toepassing van artikel 4.3.6 van het DABM een screening bevat, of als deze met toepassing van het tweede lid van de eerste paragraaf van dit artikel of van artikel 30 aan de aanvraag wordt toegevoegd, onderzoekt de bevoegde overheid of haar omgevingsambtenaar die screening en beslist of er over het project een MER moet worden opgesteld.

Als de bevoegde overheid zelf initiatiefnemer of aanvrager is, verricht haar omgevingsambtenaar de taken, vermeld in het eerste lid, in alle onafhankelijkheid en neutraliteit. Hij mag geen nadeel ondervinden van de uitoefening daarvan."

[19] Artikel 1, 11), van richtlijn 2014/52/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 'tot wijziging van Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten'.

[20] Zie inzonderheid: HvJ 20 oktober 2011, nr. C-474/10, *Department of the Environment for Northern Ireland,* ECLI:EU:C:2011:681, overw. 41 en 42.

objectieve wijze haar mening te geven over het plan of programma dat door de instantie waartoe zij behoort, is voorgesteld".[21]

De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelde reeds meermaals dat ook screeningsplichtige projecten onder het toepassingsgebied van artikel 9*bis* project-MER-richtlijn vallen en dat wanneer de gemeentelijke omgevingsambtenaar moet beslissen of er over een project van de gemeente zelf een MER moet worden opgesteld, er in het kader van de organisatie van de vergunningsprocedure in eerste bestuurlijke aanleg geen afdoende passende scheiding wordt aangebracht tussen conflicterende functies bij het uitvoeren van de taken op basis van de project-MER-richtlijn.[22]

Hoewel de gemeentelijke omgevingsambtenaar zijn taken overeenkomstig artikel 9, § 2, van het Omgevingsvergunningsdecreet "onafhankelijk en neutraal uitoefent" en daarbij "geen nadeel mag ondervinden van de uitoefening hiervan",[23] blijkt naar oordeel van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de aangehaalde arresten niet dat deze ambtenaar voldoende werkelijke autonomie heeft en beschikt over eigen administratieve middelen of personeel om een project-m.e.r.-screeningsnota van de gemeente te beoordelen en op basis daarvan te beslissen of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld.

In antwoord op een opmerking dienaangaande in het advies van de VVSG, verwijzen de stellers van het voorontwerp naar het ontworpen artikel 21, § 2, van het Omgevingsvergunningsdecreet als oplossing voor dat probleem. Daargelaten de vraag of daarmee aan de voorgaande kritiek wordt tegemoetgekomen, dienen de stellers van het voorontwerp er in ieder geval voor te zorgen dat er in de generieke m.e.r.-regelgeving (ook) een oplossing voor dit probleem wordt geboden. Met name moet in een voldoende werkelijke autonomie en eigen administratieve middelen of personeel worden voorzien, teneinde de omgevingsambtenaar in staat te stellen op een objectieve wijze te oordelen over de project-m.e.r.-screening bij projecten waarvan

---

[21] De Raad van State wijst op de artikelen 9 en 10 van het voorontwerp van decreet 'tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit' (dat eveneens aan de afdeling Wetgeving werd voorgelegd onder het rolnummer 75.260/16; zie *supra*), die de onafhankelijkheids- en neutraliteitsvereiste in hoofde van de gemeentelijke, respectievelijke provinciale omgevingsambtenaar bevestigen, en daarbij verduidelijken dat "[d]e actieve en constructieve wijze waarop de [gemeentelijke of provinciale] omgevingsambtenaar zich moet inzetten voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van de [gemeente of provincie], […] daar geen afbreuk aan [doet]".

[22] Zie RvVb 25 januari 2024, nr. RvVb-A-2324-0390; RvVb 11 januari 2024, nr. A-2324-0340; RvVb 5 oktober 2023, nr. A-2324-0084; RvVb 10 augustus 2023, nr. RvVb-A-2223-1158; RvVb 29 juni 2023, nr. RvVb-A-2223-1037; RvVb 6 oktober 2022, nr. A-2223-0108. Daarbij verwijst die Raad naar het feit dat de gemeentelijke omgevingsambtenaar wordt aangewezen bij gemeenteraadsbeslissing uit eigen personeel of uit het personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband (artikel 9, § 1, van het Omgevingsvergunningsdecreet), dat zijn taken gedurende maximum twaalf maanden door de gemeentesecretaris (lees: algemeen directeur) kunnen worden uitgeoefend als er geen gemeentelijke omgevingsambtenaar binnen de gemeente of het intergemeentelijk samenwerkingsverband beschikbaar is (artikel 9, § 3, van het Omgevingsvergunningsdecreet) en de gemeentelijke omgevingsambtenaar zijn ambt volgens de 'deontologische rechten en plichten' als personeelslid "op een loyale en correcte wijze" moet uitoefenen en zich daarbij "op een actieve en constructieve wijze" moet inzetten voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van de gemeente (artikel 188 van het decreet van 22 december 2017 'over het lokaal bestuur'). Tegen dit laatste arrest van de RvVb zijn twee cassatieberoepen ingesteld bij de Raad van State (gekend onder 237.675/VII-41.742 en 237.676/VII-41.743).

[23] Zie in dezelfde zin artikelen 9/1 en 10 van het Omgevingsvergunningsdecreet, met betrekking tot de onafhankelijkheid en neutraliteit van de provinciale en gewestelijke omgevingsambtenaren.

de bevoegde overheid zelf de initiatiefnemer is. Indien zulks niet met zekerheid kan worden gegarandeerd op het betrokken bestuursniveau, dient de regeling te worden omgewerkt om te verzekeren dat de beslissing over de m.e.r.-screening wordt genomen op een voldoende objectief niveau.

9.3. Wat betreft de plan-m.e.r.-procedure lijkt de verschuiving van verantwoordelijkheid naar de plannende overheid door het wegvallen van een formele goedkeuringsbeslissing van het 'team Mer' over de plan-m.e.r.-screening en over het plan-MER zelf niet tot een dergelijk probleem van richtlijnconformiteit op het vlak van de onafhankelijkheid te moeten leiden, vermits er wel steeds een plicht geldt om het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. in te winnen, zodat er voldaan wordt aan de verplichting uit artikel 5, lid 4, samen gelezen met artikel 6, lid 3, van de plan-MER-richtlijn om een onafhankelijke instantie te raadplegen.[24] Wel dient de mogelijkheid te worden uitgesloten om in het kader hiervan een beroep te doen op het ontworpen artikel 4.1.2 van het DABM om aan deze adviesverplichting voorbij te gaan, omdat er anders geen daadwerkelijke raadpleging gebeurd zou zijn.[25]

10.1. Het ontworpen artikel 4.4.2, § 3, van het DABM (artikel 37 van het voorontwerp) strekt ertoe de verplichte participatie aan de kennisgeving bij een plan-MER te vervangen door een mogelijkheid voor de initiatiefnemer om vrijwillig een vorm van participatie in de scopingfase te organiseren.

Artikel 6, lid 2, van de plan-MER-richtlijn bepaalt:

> "De in lid 3 bedoelde instanties en het in lid 4 bedoelde publiek wordt tijdig, daadwerkelijk en binnen een passend tijdschema de gelegenheid geboden om vóór de vaststelling, of vóór de onderwerping aan de wetgevingsprocedure van het plan of programma, hun mening te geven over het ontwerpplan of -programma en het bijbehorende milieurapport."

Artikel 6, lid 4, van het verdrag van Aarhus over "Inspraak in besluiten over specifieke activiteiten", dat volgens artikel 7 van dat verdrag ook van toepassing is bij de voorbereiding van plannen en programma's, bepaalt:

> "4. Elke Partij voorziet in vroegtijdige inspraak, *wanneer alle opties open zijn* en doeltreffende inspraak kan plaatsvinden." (eigen cursivering)

Artikel 6, lid 3, en 8, lid 1, van het SEA-protocol bepalen:

> "Voor zover nodig tracht elke partij gelegenheden te bieden voor inspraak van het betrokken publiek bij de vaststelling van de relevante informatie die in het milieueffectrapport moet worden opgenomen."

[24] Dit Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult conform het ontworpen artikel 4.5.3, § 1, derde lid, van het DABM (artikel 55 van het voorontwerp) zijn taken op objectieve en onafhankelijke wijze, en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft. Zie ook: HvJ 20 oktober 2011, nr. C-474/10, *Department of the Environment for Northern Ireland,* ECLI:EU:C:2011:681, overw. 39.

[25] Zie opmerking 7.

> "Elke partij zorgt voor vroege, tijdige en effectieve gelegenheden voor publieke inspraak, *wanneer alle opties open zijn*, bij de strategische milieueffectrapportage inzake plannen en programma's." (eigen cursivering)

De mogelijkheid tot inspraak van het publiek biedt bovendien een waarborg voor het vrijwaren van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu, zodat de schrapping van een fase van openbaar onderzoek tijdens de procedure van milieueffectbeoordeling van een plan of programma een achteruitgang van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu uitmaakt.[26]

10.2. Zoals de stellers van het voorontwerp aanhalen in de memorie van toelichting, heeft het Grondwettelijk Hof in arrest 6/2021 van 21 januari 2021 de schrapping van het openbaar onderzoek over het opstellen van het bestek van de te verrichten effectenstudie in de milieubeoordelingsprocedure voor projecten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet beoordeeld als een aanzienlijke achteruitgang. Het Grondwettelijk Hof hield rekening met andere kwaliteitswaarborgen in de procedure en met het feit dat de ordonnantiegever vaststelde dat de twee opeenvolgende openbare onderzoeken over hetzelfde project in de praktijk een zekere verwarring creëerden en dat het eerste van die onderzoeken, met betrekking tot het ontwerpbestek, geen echte meerwaarde voor de procedure inhield in termen van inspraak van het publiek.

Waar de stellers van het voorontwerp in de memorie van toelichting enerzijds aanhalen dat ook voor plannen de verplichte consultatie van het publiek in de fase van de scoping in de praktijk vaak slechts een beperkte meerwaarde blijkt te hebben wat betreft de m.e.r.-technische aanpak van het onderzoek, erkennen zij anderzijds ook dat "[p]articipatie over de scoping nuttig en nodig kan zijn, bijvoorbeeld wanneer veel alternatieven denkbaar zijn. Dan is het aangewezen hieromtrent het betrokken publiek te bevragen in deze fase van het proces." Desondanks wordt de beslissing hierover ook bij planningsprocessen, waarbij kan worden aangenomen dat er vaker dan bij projecten verschillende alternatieven mogelijk zijn, overgelaten aan de initiatiefnemer, die de keuze moet maken om participatie te organiseren (*opt-in-systeem*).

Om die reden werd aan de gemachtigde gevraagd of er overwogen is om, als de wens is om af te stappen van de in alle gevallen verplichte participatie voor plannen in deze fase, te opteren voor een systeem waarbij die participatie verplicht is tenzij de plannende overheid motiveert waarom het niet zinvol zou zijn het publiek reeds te raadplegen op dat moment (*opt-out-systeem*).

De gemachtigde antwoordde als volgt:

> "Het decreet blijft inspraak voorzien in een zo vroeg mogelijk stadium. Het is echter een mogelijkheid en geen verplichting. De verantwoordelijkheid ligt bij de initiatiefnemer zelf en zijn MER-coördinator die er ook het meeste belang bij hebben om het publiek te consulteren.
>
> Noch het Verdrag van Aarhus, noch het SEA-Protocol, noch de SMEB-Richtlijn voorzien in een verplichting tot consultatie van het publiek in de fase van de scoping. In de memorie van toelichting (p. 23; pp.71-74), in het bijzonder de uitgebreide bespreking bij

[26] Zie GwH 21 januari 2021, nr. 6/2021, overw. B.5.2 en B.18.1.

ontwerp artikel 4.4.2, §3, staat uitgebreid verduidelijkt dat de publieke participatie over de scoping niet verplicht is, ook niet vanuit het SEA Protocol, maar als mogelijkheid voorzien kan worden, waarvoor ook verwezen kan worden naar de handleiding bij het SEA Protocol (UNECE, 2007)[1] en meerdere publicaties[2]. Uit deze bepalingen kan louter een discretionaire bevoegdheid omtrent de eventuele organisatie van een inspraakmogelijkheid in de scopingsfase afgeleid worden. Voorts wordt verduidelijkt dat de mate waarin inspraakmogelijkheden voorzien moeten worden evenredig moeten zijn met de grootte van het betrokken plan, programma of de activiteit en de milieugevolgen daarvan.

Zoals geduid in de memorie van toelichting (p.8) is een verplichte participatie voor het betrokken publiek in de scopingsfase niet altijd een meerwaarde. Voor (strategische plannen) leidt dit tot onnodige kosten en impact op doorlooptijd zonder veel inhoudelijke meerwaarde voor scoping van het MER rapport (bijv. MER methodologie).

De decreetgever wenst dan ook de inspraakmogelijkheid voor het publiek facultatief te blijven voorzien in de scopingsfase zonder echter de inspraak te gaan verplichten, ook al zou voorzien worden in een uitzonderingsregeling. De decreetgever acht het voorzien in een verplichting met uitzonderingsregeling omwille van aangehaalde redenen en verduidelijking niet wenselijk.

Het komt inderdaad de initiatiefnemer van het plan en de erkende MER-coördinator toe om te oordelen of zij – naast het verplicht openbaar onderzoek van het MER en ontwerpplan – ook in de scopingsfase een publieke participatie noodzakelijk achten om tot een gedragen en kwaliteitsvol planproces en besluitvorming te komen. Het expertisecentrum m.e.r. kan ter ondersteuning handleidingen aanbieden in welke gevallen het voor een initiatiefnemer en de MER-coördinator wenselijk of zelfs aangewezen kan zijn een publieke participatie te voorzien in de scopingsfase voor de opmaak van een plan-MER.

Het voorstel van decreet wijzigt slechts de generieke bepalingen voor milieueffectrapportage in Vlaanderen. Deze generieke bepalingen sluiten echter niet uit dat bij de toepassing van een integratiespoor in regelgeving voor een bepaald specifiek type plan of programma, alsnog in een verplichte publieke participatie wordt voorzien in de scopingsfase, zoals vandaag bijvoorbeeld het geval is voor ruimtelijke uitvoeringsplannen overeenkomstig de bepalingen van de VCRO

[1] UNECE, 2007 Resource manual to support application of the UNECE Protocol on Strategic Environmental Assessment, p.26,29,67,88,90

[2] UNECE (2020), Good practice recommendations on public participation in strategic environmental Assessment.

UNECE (2017) Practical guidance on reforming legal and institutional structures with regard to the application of the Protocol on Strategic Environmental Assessment

Bonvoisin, N. (2011) The SEA Protocol in Handbook of Strategic Environmental Assessment (Sadler et al, eds.), Earthscan, pp. 167-173

Schmidt, M. et al, eds. 2005. Implementing Strategic Environmental Assessment. Springer.

Marsden, S. 2008. Strategic Environmental Assessment in International & European Law, Earthscan."

10.3. In het licht van het internationaalrechtelijk kader en teneinde een vernietiging van de genomen beslissing wegens laattijdige inspraak te vermijden, zal er bij de toepassing van de generieke procedure, in het bijzonder wanneer bij de scoping niet wordt gekozen voor een opt-out-

systeem, in elk geval over moeten worden gewaakt dat een mogelijkheid tot inspraak wordt geboden op een ogenblik dat die nog nuttig en effectief is.

11. De in het ontworpen artikel 4.1.1, 7°, van het DABM[27] opgenomen definitie van het begrip 'milieueffectrapport' beperkt in vergelijking met de definities van de begrippen 'milieueffectrapport over een plan of programma' en 'milieueffectrapport over een project' uit het huidige artikel 4.1.1, 6° en 7°, van het DABM de in het MER te analyseren en evalueren "te verwachte gevolgen voor mens en milieu" tot de "*aanzienlijke* te verwachte gevolgen voor mens en milieu".

Deze precisering komt ook voor in de plan-MER-richtlijn en de project-MER-richtlijn. De vraag rijst of deze beperking van de te analyseren gevolgen tot de aanzienlijke gevolgen, die volgens de stellers van het voorontwerp in de praktijk reeds zou worden toegepast, tot een aanzienlijke achteruitgang van de bescherming van het recht op een gezond leefmilieu zou kunnen leiden.

Waar dit voor een enkel niet aanzienlijk milieueffect op zich uit de aard der dingen niet het geval kan zijn, zou dit wel kunnen gebeuren wanneer hierdoor vele kleine milieueffecten die samen significant zouden zijn, onder de radar zouden blijven. Dit wordt echter ondervangen door de in het ontworpen artikel 4.4.4, 8°, van het DABM[28] aan een plan-MER en in de ontworpen bijlage II bij het DABM[29] aan een project-MER gestelde eis dat de beschrijving van de milieueffecten in een MER niet alleen de directe effecten moet omvatten, maar ook, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middellange en lange termijn van het plan of programma. De richtlijnconformiteit van het ontworpen artikel 4.1.1, 7° van het DABM kan slechts aangenomen worden indien het wordt samengelezen met de in het ontworpen artikel 4.4.4, 8°, van het DABM aan een plan-MER en in de ontworpen bijlage II bij het DABM aan een project-MER gestelde eis van de beschrijving van de milieueffecten in een MER.

12. De in het ontworpen artikel 4.1.1, 13°, van het DABM[30] opgenomen definitie van het begrip "project" verwijst anders dan de huidige definitie van dat begrip in artikel 4.1.1, 5°, van het DABM niet meer uitdrukkelijk naar de "exploitatie" van installaties en inrichtingen.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat inhoudelijk de strekking van de definitie niet wijzigt, gelet op de interpretatie die het Hof van Justitie geeft aan het begrip "project" uit artikel 1, lid 2, a), van de project-MER-richtlijn.

Vermits de ontworpen definitie is overgenomen uit artikel 1, lid 2, a), van de project-MER-richtlijn, is zij daarmee in overeenstemming.

---

[27] Artikel 6 van het voorontwerp.

[28] Artikel 40 van het voorontwerp.

[29] Zie bijlage 2 bij het voorontwerp.

[30] Artikel 6 van het voorontwerp.

De stelling uit de memorie van toelichting dat de nieuwe formulering inhoudelijk niets zou wijzigen aan de draagwijdte van de definitie, ligt echter minder voor de hand dan deze laat uitschijnen.

Het arrest van 7 november 2018 in de gevoegde zaken C-293/17 en C-294/17 van het Hof van Justitie waarnaar in dat verband wordt verwezen in de memorie van toelichting, doet immers geen definitieve uitspraak over de vraag of het daarin ter discussie staande weiden van vee en het op of in de bodem brengen van meststoffen een "project" uitmaken in de zin van de project-MER-richtlijn, maar wel of zij dat zijn in de zin van artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 'inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna'.[31] Het Hof van Justitie concludeert hierin dat artikel 6, lid 3, van de Habitatrichtlijn aldus moet worden uitgelegd dat "het weiden van vee en het op of in de bodem brengen van meststoffen in de nabijheid van Natura 2000-gebieden kunnen worden aangemerkt als project in de zin van deze bepaling, *ook al zou er geen sprake zijn van een project in de zin van artikel 1, lid 2, onder a), van [de project-MER-richtlijn] aangezien het daarbij niet zou gaan om een fysieke ingreep in het natuurlijk milieu*" (eigen cursivering). Het Hof van Justitie wijst er in dit arrest op dat artikel 1, lid 2, onder a), van de project-MER-richtlijn het begrip "project" als bedoeld in die richtlijn definieert door er voorwaarden aan te verbinden die niet worden genoemd in de desbetreffende bepaling van de habitatrichtlijn, met name eisen ter zake van werken, ingrepen die de materiële toestand veranderen, of ingrepen in natuurlijk milieu. Het Hof van Justitie stelt vast dat het "niet uit te sluiten [valt] dat het weiden van vee en het op of in de bodem brengen van meststoffen in elk geval onder het begrip 'project' in de zin van artikel 1, lid 2, onder a), van de MER-richtlijn vallen. Bemesting kan immers de eigenschappen van de bodem veranderen, aangezien de bodem met voedingsstoffen wordt verrijkt, en dus een ingreep in de zin van dat artikel 1, lid 2, onder a), zijn waardoor de materiële toestand van de plaats wijzigt. Wat beweiding betreft, kan het aanleggen van een weide overeenkomen met 'de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken' als bedoeld in die bepaling, met name indien er in het onderhavige geval bij die uitvoering sprake is van de onvermijdelijke of geplande ontwikkeling van een dergelijke weide, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan". Het Hof stelt echter niet vast dat dit steeds het geval zal zijn: uit de aangehaalde overweging blijkt reeds dat dat voor beweiding niet het geval zal zijn wanneer die niet gepaard gaat met bouw- of andere werken.[32]

Op basis van dit arrest kan dus niet gesteld worden dat de loutere exploitatie van een inrichting steeds een project in de zin van de overgenomen project-MER-richtlijn zal uitmaken.[33]

---

[31] Hierna: Habitatrichtlijn.

[32] Zie HvJ 7 november 2018, nrs. C-293/17 en C-294/17, i.h.b. overw. 59-73 en het antwoord op de eerste vraag.

[33] Zie in dit verband bijvoorbeeld HvJ 19 april 2012, nr. C-121/11, overw. 31-32, en HvJ 17 maart 2011, nr. C-275/09, waarin weliswaar onder gelding van de vroegere richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 'betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten' respectievelijk geoordeeld werd dat "[d]e loutere verlenging van een bestaande exploitatievergunning voor een plaats voor het begraven van afvalstoffen zonder dat er sprake is van werken of ingrepen die de materiële toestand van de plaats veranderen, […] dus niet als een 'project' in de zin van artikel 1, lid 2, van richtlijn 85/337 [kan] worden aangemerkt" en dat "de vernieuwing van een vergunning voor de exploitatie van een vliegveld, zonder dat er sprake is van werken of ingrepen die de materiële toestand van de plaats veranderen, niet kan worden aangemerkt als 'project' of 'aanleg' in de zin van die bepalingen". Deze rechtspraak blijft relevant onder gelding van de project-MER-richtlijn, zoals bevestigd wordt in HvJ 29 juli 2019, nr. C-411/17, overw. 60 en 62.

Deze vaststelling, gecombineerd met het feit dat in het ontworpen artikel 4.3.3, § 2, van het DABM[34] aan de uitsluiting van de project-MER-plicht van loutere hernieuwingen of de omzetting van een omgevingsvergunning niet langer het voorbehoud "tenzij de loutere hernieuwing van de vergunning of de omzetting betrekking heeft op activiteiten die fysieke ingrepen in het leefmilieu tot gevolg hebben" gekoppeld wordt zoals in het huidige artikel 4.3.2, § 1, van het DABM, doet de vraag rijzen of er te dezen toch geen achteruitgang van de bescherming van het recht op een gezond leefmilieu aanwezig is, waarvoor in de memorie van toelichting een afdoende verantwoording dient te worden gegeven. Bovendien rijst in het licht van de voorgaande beschouwingen de vraag of de rechtszekerheid wordt gediend met de wijziging van de definitie van het begrip project terwijl de nieuwe definitie inhoudelijk niets zou wijzigen aan de draagwijdte van de bestaande definitie.

Delegaties

13. Artikel 141, eerste lid, machtigt de Vlaamse Regering om de datum van inwerkingtreding van het te nemen decreet vast te stellen, met uitzondering van de artikelen 7, 45, 49, 97, 115, 117, 126, 129, 133, 136 en 138. Voor deze artikelen wordt de Vlaamse Regering in het tweede lid van artikel 141 van het voorontwerp alsnog gemachtigd om de datum van inwerkingtreding vast te stellen, maar dat moet gebeuren op basis van de evaluatie van de nieuwe titel IV van het DABM voorzien in artikel 140[35] van het voorontwerp. Geen van beide leden van artikel 141 van het voorontwerp bevat een uiterste datum waarop de betrokken artikelen in werking zullen treden.

Om te vermijden dat de delegatie aan de Vlaamse Regering op gespannen voet staat met het beginsel bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' (hierna: BWHI), volgens hetwelk zij de decreten niet mag schorsen en evenmin vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, dient in artikel 141, eerste lid, van het voorontwerp een uiterste datum te worden bepaald waarop het decreet in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen.[36]

Vermits het op heden niet mogelijk is een uiterste datum van inwerkingtreding te bepalen van de artikelen 7, 45, 49, 97, 115, 117, 126, 129, 133, 136 en 138 van het voorontwerp, doordat niet vooruitgelopen kan worden op de uitkomst van de in artikel 140 voorziene evaluatie[37], dienen deze artikelen uit het voorontwerp te worden weggelaten. Het opnemen van louter potentiële wijzigingen, die mogelijk nooit in werking zullen treden, is niet alleen strijdig met het aangehaalde

[34] Art. 28 van het voorontwerp.

[35] In de tekst van artikel 141, tweede lid, van het voorontwerp wordt verkeerdelijk verwezen naar artikel 139.

[36] Vgl. Adv.RvS 66.936/3 van 17 maart 2020 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 26 januari 2021 'betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten', opm. 37.2.

[37] In de ontworpen bepaling wordt verkeerdelijk "de evaluatie vermeld in artikel 139" geschreven.

beginsel uit artikel 20 BWHI, maar leidt bovendien tot onnodige wetgevingstechnische moeilijkheden bij het opstellen van eventuele latere wijzigingsbepalingen.

Wetgevingstechniek

14.1. Het voorontwerp verdient een grondig wetgevingstechnisch nazicht, onder meer wat betreft de wetshistoriek van de te wijzigen bepalingen. Zo moet bijvoorbeeld de in de artikelen 2, 3-6, 8-44, 46-48 en 50-92 van het voorontwerp vermelde wetshistoriek worden geactualiseerd.[38] Dezelfde opmerking geldt voor artikel 96[39] en voor artikel 101.[40]

14.2. De stellers van het voorontwerp dienen de ontworpen wijzigingen van het Omgevingsvergunningsdecreet in hoofdstuk 6 van dit voorontwerp af te stemmen op deze in het eveneens voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet 'tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit' (gekend onder het rolnummer 75.260/16), indien beide voorontwerpen zouden worden ingediend bij het parlement. Het is immers zo dat de artikelen 112, 119 en 120 van het hier voorliggende voorontwerp wijzigingen aanbrengen in artikelen van het Omgevingsvergunningsdecreet tot opheffing waarvan het voorontwerp gekend onder rolnummer 75.260/16 strekt, en artikel 113, 114, 115, 116 en 118 in artikelen tot vervanging waarvan dat laatste voorontwerp strekt.[41]

14.3. De stellers van het voorontwerp dienen er ook mee rekening te houden dat artikel 10, 2° van het voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft het optimaliseren van de regelgeving inzake complexe projecten' waarover advies 75.048/16 werd uitgebracht, tot wijziging strekt van het punt 4° van artikel 15, § 1, tweede lid, van het Decreet Complexe Projecten tot opheffing waarvan artikel 127 van het hier voorliggende voorontwerp strekt. Voor zover beide voorontwerpen zouden worden ingediend bij het parlement, dienen ze bijgevolg op elkaar te worden afgestemd.

14.4. In een aantal bepalingen van het ontwerp wordt gewag gemaakt van "ingevoegd" of "gewijzigd bij het decreet [XXX]".[42] Er zal moeten over gewaakt worden dat het voorliggende aan te nemen decreet niet in werking treedt voor het decreet waarnaar verwezen wordt.

---

[38] Het DABM werd nog gewijzigd door het Programmadecreet van 22 december 2023 bij de begroting 2024 (artikel 11) en het decreet van 26 januari 2024 over de programmatorische aanpak stikstof (artikel 64).

[39] Artikel 36*ter* van het decreet van 21 oktober 1997 werd voor het laatst gewijzigd bij artikel 66 van het decreet van 26 januari 2024 'over de programmatische aanpak stikstof'.

[40] Artikel 1.1.2 van de VCRO werd voor het laatst gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 26 mei 2023 'tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de woonreservegebieden betreft'.

[41] Overigens is de wetshistoriek opgenomen in artikel 111 niet correct en er dient te worden gesproken over "het punt" in plaats van "in punt".

[42] Bij wijze van voorbeeld: de artikelen 7, 45, 49, 117, 129, 136 en 138.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

15. Vermits het voorontwerp strekt tot (een nieuwe) omzetting van de plan-MER-richtlijn en de project-MER-richtlijn dient een omzettingsbepaling met een verwijzing naar de omgezette richtlijnen te worden opgenomen.[43]

Artikel 6

16. In het ontworpen artikel 4.1.1, 14°, van het DABM wordt het begrip "publiek" gedefinieerd als "een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen".

In het ontworpen artikel 4.1.1, 2°, van het DABM wordt het begrip "betrokken publiek" gedefinieerd als "elke natuurlijke persoon of rechtspersoon en ook elke vereniging, organisatie of groep *met rechtspersoonlijkheid* die gevolgen ondervindt of mogelijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de voorgenomen actie, waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn" (eigen cursivering).

Waar het meteen duidelijk is dat de bijzin die begint met "die" in de tweede aangehaalde definitie bedoeld en relevant is om binnen het ruimere publiek het "betrokken" publiek af te bakenen, is dat minder evident voor de eis van rechtspersoonlijkheid die wordt toegevoegd ten opzichte van de definitie van publiek.

Gevraagd naar de reden voor deze toevoeging, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> "De huidige definitie van publiek uit artikel 4.1.1. huidig DABM wordt behouden en is een overname van zowel artikel 2 (d) MEB-richtlijn als artikel 2 (d) SMEB-richtlijn. Het is ook niet de bedoeling om aan deze definities iets te veranderen.
>
> Er wordt inderdaad wel een definitie van 'betrokken publiek' toegevoegd aan de definities van titel IV DABM en dit in lijn met de definitie die reeds gebruikt wordt in het Omgevingsvergunningendecreet. Deze decreetswijziging heeft niet tot doel om feitelijke verenigingen vanaf heden niet meer te betrekken.
>
> De definitie van 'betrokken publiek' is juist danig ruim opdat de inspraak een zo groot mogelijk publiek vat. Tevens is het zo dat in de praktijk de inspraak in de milieubesluitvormingsprocedures het publiek in ruime zin vat, bv. aanmelding van een project-MER wordt via website bekendgemaakt."

Op basis van dit antwoord is er nog steeds geen duidelijkheid over welke gevolgen de stellers van het voorontwerp precies willen bereiken met de opname van eis van

[43] Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 94, (hierna: *Handleiding wetgevingstechniek)* te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

rechtspersoonlijkheid in de definitie van het "betrokken publiek" terwijl het tegelijk volgens de gemachtigde niet de bedoeling is om feitelijke verenigingen voortaan "niet meer te betrekken", noch wordt een verantwoording voor de mogelijke gevolgen gegeven. De stellers van het voorontwerp dienen te deze toevoeging voor de vereniging, organisatie of groep minstens te verduidelijken, temeer omdat deze toevoeging erop neerkomt dat naast natuurlijke personen, enkel nog rechtspersonen tot het betrokken publiek kunnen gerekend wat volgens de gemachtigde niet de bedoeling is.

17. In de tekst van het ontworpen artikel 4.1.1, 19°, van het DABM dient in de definitie van het begrip "Vlaams expertisecentrum m.e.r.", zoals in de memorie van toelichting wel gebeurt, de precisering toegevoegd te worden dat het gaat om een instantie binnen het Departement Omgeving van de Vlaamse overheid. Hoewel de decreetgever zich gelet op artikel 87, § 1, BWHI in beginsel niet heeft in te laten met de organisatie van de administratie ligt dat anders wanneer, zoals hier, op die manier bijzondere waarborgen inzake onafhankelijkheid worden ingevoerd. De huidige omschrijving als een "instantie die belast is met taken van milieueffectrapportage" zou immers op om het even welke bij de m.e.r. betrokken overheid kunnen slaan, ook op de lokale besturen, wat gelet op wat onder opmerkingen 7.1 tot 9.3 is uiteengezet ongepast zou zijn.

Artikel 9

18. De draagwijdte van het ontworpen artikel 4.1.2 van het DABM dient te worden aangepast in het licht van de hierboven gemaakte opmerkingen 7.1 tot 7.3, om ervoor te zorgen dat de werking hiervan in een project-m.e.r.-procedure niet tot gevolg kan hebben dat een bevoegde overheid geen toegang zou krijgen tot expertise die zij nodig heeft of dat er in een plan-m.e.r.-procedure geen onafhankelijke adviesinstantie zou geraadpleegd worden.

Artikel 14

19. Het ontworpen artikel 4.1.6 van het DABM moet worden aangevuld om de hypothese dat de voorgenomen actie uitgaat van "de federale overheid", die nu enkel vermeld wordt in de eerste opsomming van dat artikel over het toepassingsgebied, ook te verwerken in de daaropvolgende opsommingen (opnieuw over het toepassingsbied, over de overheid waarmee contact wordt opgenomen en over de overheid die informatie over de beslissing bezorgt).

Artikel 17

20. De zinsbouw van het eerste lid van het ontworpen artikel 4.2.1 van het DABM loopt mank. Dit kan hersteld worden door het woord "op" te vervangen door "aan" en door de komma achter het woord "mens" weg te laten en een komma te plaatsen na het woord "veroorzaken".[44]

[44] Vgl. met de zinsbouw in het huidige artikel 4.1.4, § 1, van het DABM.

Artikel 22

21. Volgens het ontworpen artikel 4.2.5 van het DABM, dat handelt over het hergebruik van een MER als geheel, moeten "*[h]oofdstuk 4, afdeling 2 en 3,*" niet verplicht worden toegepast "als de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie al zijn onderzocht in een milieueffectrapport dat voldoet aan de bepalingen van *hoofdstuk 4, afdeling 2*, en de bevoegde overheid in staat is om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken" (eigen cursivering).

Dit is in tegenspraak met de memorie van toelichting, die in de artikelsgewijze toelichting van artikel 22 van het voorontwerp immers vermeldt: "Opdat dergelijke milieueffectrapporten in het kader van een nieuwe besluitvormingsprocedure hergebruikt kunnen worden, is vereist dat aan alle inhoudelijke en procedurele vereisten van *hoofdstuk 4, afdelingen 2 en 3* van het decreet is voldaan." (eigen cursivering) Zodoende lijkt de weglating van een verwijzing naar afdeling 3 in het ontworpen artikel een materiële vergissing.

Op basis van het vervolg van de artikelsgewijze toelichting lijkt de weglating dan weer wel bewust, omdat ze daar verbonden wordt aan de in een ander voorontwerp van decreet ontworpen mogelijkheid om binnen een procedure een afgekeurd MER te laten bijwerken.

Om die reden werd aan de gemachtigde gevraagd of in de tekst van het ontworpen artikel 4.2.5. van het DABM niet 'dat voldoet aan de bepalingen van *hoofdstuk 4, afdeling 2 en 3*' moet staan.

De gemachtigde antwoordde als volgt:

> "De nieuwe artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.6. lichten de relatie toe tussen verschillende effectbeoordelingen. Een aantal verschillende gevallen worden hier geregeld. Kort samengevat betreft het volgende gevallen:
>
> - artikel 4.2.2. en 4.2.3. beïnvloeden de scope van de milieubeoordeling met als doelstelling om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen;
>
> - artikel 4.2.4. heeft betrekking op het hergebruik van informatie uit andere milieueffectrapporten (bv. uitgevoerd op een ander niveau, zijnde planniveau of projectniveau; uitgevoerd binnen een eerder besluitvormingsproces voor een gelijkaardige actie) of andere wettelijk geregelde relevante beoordelingen;
>
> - artikel 4.2.5. heeft betrekking op het hergebruik van een milieueffectrapport als geheel;
>
> - artikel 4.2.6. heeft betrekking op de afstemming in het geval dat er meerdere beoordelingen vereist zijn.
>
> Het nieuwe artikel 4.2.5. bepaalt het hergebruik van milieueffectrapporten die in het verleden reeds specifiek werden opgesteld voor een voorgenomen actie waarvan de besluitvormingsprocedure uiteindelijk niet tot een vaststelling van het plan of programma of de vergunningverlening heeft geleid of waarvoor opnieuw een vaststellings- resp. vergunningsprocedure wordt opgestart, of nog, wanneer een ander besluitvormingsprocedure wordt opgestart waarvoor de bestaande informatie of het bestaande MER de nodige inzichten geeft over de aanzienlijke milieueffecten. Het klopt dat in de memorie van toelichting wordt verwezen naar afdeling 2 en 3 van hoofdstuk 4 van titel IV DABM. Dat is ook logisch aangezien afdeling 3 de inhoud van het plan-MER of

project-MER omvat. Hier moet dus ten allen tijden aan voldaan worden, zo dus ook bij hergebruik.

Aan afdeling 3 moet sowieso voldaan worden waardoor het niet nodig lijkt om dit expliciet op te nemen in de bewoording van artikel 4.2.5. dit om ook de nodige flexibiliteit te behouden voor het hergebruik van informatie uit zowel goedgekeurde als afgekeurde MERs. Het doel van deze bepaling om de informatie uit dergelijke rapporten te kunnen hergebruiken of de rapporten nogmaals in te dienen zonder de formele stappen van de aanmelding of de scoping. Artikel 4.2.5. spreekt dus niet expliciet van een goedgekeurd MER om de mogelijkheid te bieden om een afgekeurd MER te hergebruiken en mits eventuele aanpassing of aanvullingen weer in te dienen.

Het is echter wel correct dat in het eerste zinsdeel van artikel 4.2.5. foutief een verwijzing staat naar afdeling 3 van hoofdstuk 4. De opmerking is terecht, deze materiële vergissing zal in een volgende versie van het decreet worden rechtgezet."

Op basis van het antwoord van de gemachtigde dient inderdaad vastgesteld te worden dat het probleem zich niet situeert in het niet verwijzen naar afdeling 3 in het vervolg van het ontworpen artikel 4.2.5 van het DABM, maar in het wel verwijzen naar afdeling 3 aan het begin daarvan. Er kan dus ingestemd worden met het voorstel die verwijzing vooraan te schrappen, vermits het artikel er enkel toe strekt om ingeval van hergebruik van een eerder MER dat betrekking had op dezelfde actie en dat door de bevoegde overheid nog actueel geacht wordt, toe te laten om de fase van de aanmelding en de scoping uit afdeling 2 van hoofdstuk 4 over te slaan. Het strekt tot aanbeveling ook in de memorie van toelichting de bron van verwarring weg te nemen.

Artikel 26

22. Het strekt tot aanbeveling om in de tekst van het tweede lid van het ontworpen artikel 4.3.1 van het DABM, zoals reeds gebeurt in de memorie van toelichting, te preciseren dat het gaat om een beoordeling per geval.

Artikel 37

23. In het ontworpen artikel 4.4.2, § 5, eerste lid, van het DABM dient het woord "termijnen" te worden vervangen door het woord "termijn".[45]

Artikel 40

24. In het ontworpen artikel 4.4.4, eerste lid, 7°, van het DABM dient te worden gesproken over "deze titel" in plaats van "dit decreet".

[45] Of omgekeerd, maar op basis van de vergelijking met het ontworpen artikel 4.4.3, § 6, eerste lid, van het DABM (artikel 38 van het voorontwerp) lijkt de vermelding in het meervoud de vergissing te zijn.

Artikel 41

25. In het ontworpen artikel 4.4.5, § 2, eerste lid, 2°, van het DABM dient te worden gesproken over “deze titel” in plaats van “dit decreet”.

Artikel 44

26. Wanneer in het ontworpen artikel 4.4.7, § 3, van het DABM wordt terugverwezen naar andere paragrafen van dat artikel, hoeft daarbij het artikelnummer niet vermeld te worden.[46] Wanneer er een vrees is dat hierdoor verwarring zou ontstaan in het punt 4°, kan dit vermeden worden door de interne kruisverwijzing als eerste element van de opsomming op te nemen.

Artikel 75

27. De gemachtigde bevestigde dat het feit dat in het ontworpen artikel 4/1.2.3 van het DABM, anders dan in het huidige artikel 4.4.3 van het DABM, de “niet-technische samenvatting van de verstrekte gegevens zoals omschreven in 1° tot en met 3°” niet meer wordt opgenomen in de verplichte onderdelen van een ruimtelijk veiligheidsrapport, een materiële vergissing betreft bij het overzetten van de teksten en dat deze vergissing zal worden rechtgezet.

Daarmee kan worden ingestemd.

Artikelen 86 en 87

28. In het ontworpen artikel 4/1.3.5, § 1, tweede lid, van het DABM (artikel 86 van het voorontwerp) verandert in vergelijking met het bestaande artikel 4.5.7, § 1, tweede lid, in de eerste zin de rol van de administratie schijnbaar van beslissingsnemer naar aanvrager voor een verzoek tot onttrekking van bepaalde delen uit het omgevingsveiligheidsrapport (OVR) aan het openbaar onderzoek. Afgaand op de derde zin echter is het toch de administratie die de beslissing neemt.

Hetzelfde geldt voor het ontworpen artikel 4/1.3.6, § 2, van het DABM (artikel 87 van het voorontwerp): volgens het eerste lid daarvan kunnen de initiatiefnemer en de administratie *verzoeken*, volgens het tweede lid neem de administratie een *beslissing*. In het bestaande artikel 4.5.8, § 2, van het DABM kan de initiatiefnemer *aan de administratie* vragen volgens het eerste lid en neemt de administratie een beslissing volgens het tweede lid.

Gevraagd of er bewust iets werd veranderd waarbij een andere betrokken overheidsinstantie het verzoek moet behandelen, gaf de gemachtigde aan dat er iets zal misgelopen zijn bij de actualisatie van de bepalingen door deze te willen afstemmen op de formulering van de bepalingen rond openbaarheid in de nieuwe titel IV betreffende de milieueffectrapportage. De gemachtigde gaf aan dat de ontworpen artikelen 4/1.3.5, § 1, en artikel 4/1.3.6,§ 2, van het DABM

[46] Zie *Handleiding wetgevingstechniek*, nr. 72.

zullen worden aangepast, vermits het niet de bedoeling is dat de rol van de administratie verandert naar aanvrager voor een verzoek tot onttrekking van de openbaarheid.

De Raad van State neemt hiervan akte.

Artikel 91

29. De gemachtigde bevestigde dat de titel van de door artikel 91 van het voorontwerp ingevoerde afdeling 2 van hoofdstuk 4 van de ontworpen titel IV/1 van het DABM over de "richtlijnenboeken, evaluatie en monitoring" dient aangepast te worden, vermits daarin geen bepaling over monitoring is opgenomen. De bepalingen rond monitoring in huidige titel IV DABM hebben immers louter betrekking op de milieueffectrapportage en dienden dan ook niet overgenomen te worden in de nieuwe titel IV/1 betreffende de veiligheidsrapportage.

Artikel 108

30. De te vervangen zinsnede van artikel 2.2.18, § 2, vierde lid, van de VCRO dient te worden aangevuld met de woorden "en veiligheidsrapportage".

Artikel 135

31. In het punt 1° van artikel 135 dienen de te vervangen woorden in het eerste lid van artikel 25 van het Decreet Complexe Projecten "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r." te zijn in plaats van de woorden "De dienst bevoegd voor milieueffectrapportage".

Bijlage 1

32. De zinsbouw van de inleidende zin van het punt B, 3°, van de ontworpen bijlage I bij het DABM, loopt mank. Dit kan hersteld worden door de inleidende zin pas te laten eindigen na de woorden "met inachtneming van", en dan de opsomming pas te laten beginnen met "a) de orde van grootte…".[47]

33. Daarnaast moet in datzelfde punt B, 3°, van de ontworpen bijlage I bij het DABM de verwijzing naar artikel 4.3.1, tweede lid, van het DABM[48] vervangen worden door een verwijzing naar artikel 4.4.5, § 1, van het DABM.

[47] Vgl. de opbouw van het punt 3°, van de huidige bijlage II bij het DABM.

[48] Die is blijven staan uit de tekst van de huidige bijlage II van het DABM, maar zal niet meer actueel zijn als het voorontwerp wordt aangenomen.

Bijlage 2

34. In punt 8° van de ontworpen bijlage II bij het DABM de verwijzing naar titel IV, hoofdstuk III, van het DABM[49] vervangen worden door een verwijzing naar titel IV, hoofdstuk 4, van het DABM.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI Pierre LEFRANC

[49] Die is blijven staan uit de tekst van de huidige bijlage II*bis* van het DABM, maar zal niet meer actueel zijn als het voorontwerp wordt aangenomen.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 2. In het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt titel IV, die bestaat uit artikel 4.1.1 tot en met 4.7.2, opgeheven.

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 26 januari 2024, wordt een titel IV ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel IV. Milieueffectrapportage".

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1. Definities, algemene bepalingen en bepalingen over de milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Definities".

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 5, een artikel 4.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:
1° actie: een plan, een programma of een project;
2° betrokken publiek: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon en ook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of mogelijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de voorgenomen actie, waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn;
3° bevoegde overheid: de overheid die bevoegd is om een plan of programma vast te stellen of om over de vergunningsaanvraag van een project te beslissen;
4° grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten: de milieueffecten van een voorgenomen actie die zich volledig of gedeeltelijk situeert op het grond-

gebied van het Vlaamse Gewest, die worden teweeggebracht in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een ander gewest;

5° initiatiefnemer:
   a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen: de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;
   b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;
   c) voor de verplichtingen voor andere plannen en programma's dan de plannen en programma's, vermeld in punt a) en b): de instantie die het initiatief neemt om een plan of programma op te stellen of te wijzigen;
   d) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

6° milieubeoordeling: het proces dat bestaat uit de volgende stappen:
   a) een milieueffectrapport voorbereiden en opstellen;
   b) raadplegingen van adviesinstanties en het betrokken publiek uitvoeren;
   c) het onderzoek door de bevoegde overheid van de informatie die in het milieueffectrapport is gepresenteerd, en, in voorkomend geval, van alle aanvullende informatie die de initiatiefnemer verstrekt, en van alle relevante informatie die via de raadplegingen, vermeld in punt b), is ontvangen;
   d) voor projecten: de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu. In die conclusie wordt rekening gehouden met de resultaten van het onderzoek, vermeld in punt c), de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en, in voorkomend geval, haar eigen aanvullende onderzoek;
   e) voor plannen en programma's: de verklaring die samenvat op welke wijze milieuoverwegingen in het plan of programma zijn geïntegreerd en op welke wijze in de besluitvorming met het opgestelde milieueffectrapport en de resultaten van de raadplegingen, vermeld in punt b), rekening is gehouden, en die de redenen samenvat waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, in het licht van andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;
   f) de integratie van de gemotiveerde conclusie van de bevoegde overheid in de beslissing over de vergunningsaanvraag voor het project;
   g) de informatieverstrekking over de beslissing over de actie;

7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven, de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden;

8° plan-MER: een milieueffectrapport over een plan of programma;

9° project-MER: een milieueffectrapport over een project;
10° milieueffectrapportage, afgekort m.e.r.: het uitvoeren van een milieubeoordeling of het nagaan aan de hand van een screening of een milieubeoordeling vereist is;
11° niet-technische samenvatting: een samenvatting van het milieueffectrapport die voldoende begrijpelijk is en het publiek en de instantie die bij de besluitvorming zijn betrokken, voldoende inzichten verschaft om zich een oordeel te kunnen vormen over de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie;
12° plan of programma: een plan of een programma, met inbegrip van een plan of een programma dat de Europese Unie meefinanciert, en de wijzigingen ervan, dat voldoet aan al de volgende voorwaarden:
   a) het is door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau opgesteld en/of vastgesteld of het is door een instantie opgesteld om door een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;
   b) het is op grond van wettelijke of van bestuursrechtelijke bepalingen voorgeschreven;
13° project:
   a) de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken;
   b) andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;
14° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;
15° scoping: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport worden vastgesteld;
16° scopingadvies: een advies over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van de informatie die de initiatiefnemer in het milieueffectrapport moet opnemen;
17° screening: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin van een voorgenomen actie wordt aangegeven of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn;
18° vergunning: de beslissing van de bevoegde overheid waardoor de initiatiefnemer het recht verkrijgt om het project uit te voeren;
19° Vlaams expertisecentrum milieueffectrapportage, afgekort Vlaams expertisecentrum m.e.r: de instantie binnen het Departement Omgeving die belast is met taken van milieueffectrapportage.".

Art. 7. In artikel 4.1.1, 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 6 van dit decreet, worden de woorden ", de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER" opgeheven.

Art. 8. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Algemene bepalingen".

Art. 9. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 8, een artikel 4.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.2. Behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale regelgeving voor plannen, programma's en projecten, mag voor de adviesaanvragen, vermeld in deze titel, aan de vereiste van een advies worden voorbijgegaan als er geen advies wordt uitgebracht binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.".

Art. 10. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.3. De procedures, vermeld in deze titel, en ook de milieubeoordeling en de terbeschikkingstelling van de relevante milieu-informatie kunnen volledig of gedeeltelijk digitaal verlopen conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.".

Art. 11. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.4. Voor een plan of een programma dat conform artikel 4.3.2 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over het plan of programma geïntegreerd worden.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma dat overeenkomstig artikel 4.3.2 onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.".

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.5. Voor een project dat conform artikel 4.3.3 onder de werkingssfeer van deze titel valt, kan de Vlaamse Regering bepalen op welke wijze de bepalingen over de screening of de milieubeoordeling in de besluitvorming over dit project geïntegreerd worden.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een project dat overeenkomstig artikel 4.3.3 onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.".

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 4, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Milieueffecten van acties van andere landen of gewesten".

Art. 14. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 13, een artikel 4.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.6. Als een overheid met bevoegdheid in het Vlaamse Gewest vaststelt dat een voorgenomen actie in een andere verdragspartij bij het verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend te Espoo op 25 februari 1991, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid mogelijk aanzienlijke milieueffecten kan hebben op haar grondgebied of als het Vlaamse Gewest daarvan door de bevoegde autoriteiten van een andere verdragspartij bij het voormelde verdrag, een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander gewest of de federale overheid op de hoogte wordt gebracht, neemt die overheid contact op met de bevoegde autoriteiten van de betrokken staat of het betrokken gewest of de federale overheid om mee te delen of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling van de voorgenomen actie in de betrokken staat of het betrokken gewest of de federale overheid.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop de adviesinstanties, die de Vlaamse Regering aanwijst, en het betrokken publiek in het Vlaamse Gewest binnen een redelijke termijn worden geïnformeerd over de voorgenomen actie, de gelegenheid krijgen om zich over de mogelijke aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken en op de hoogte worden gebracht van de informatie over de beslissing over de voorgenomen actie die de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of betrokken gewesten of de federale overheid bezorgen.".

Art. 15. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 2. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling en relaties tussen effectbeoordelingen".

Art. 16. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Doelstelling en kenmerken van de milieubeoordeling".

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 16, een artikel 4.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.1. Om in een hoog niveau van milieubescherming te voorzien, beoogt de milieubeoordeling, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken, aan het milieubelang en de gezondheid van de mens een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de milieubeoordeling de volgende essentiële kenmerken:

1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of, als dat mogelijk is, te compenseren;
2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie;
3° de raadpleging van het betrokken publiek en de informatieverstrekking over de doorwerking van de milieubeoordeling in de besluitvorming over de voorgenomen actie.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de bevoegde overheid beschikken over of hebben toegang tot voldoende expertise om het milieueffectrapport te onderzoeken en de kwaliteit ervan te beoordelen.".

Art. 18. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 15, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Relaties tussen effectbeoordelingen".

Art. 19. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 18, een artikel 4.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.2. Voor plannen en programma's die deel uitmaken van een hiërarchie van plannen en programma's, wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met de uitvoering van de milieubeoordeling op verschillende niveaus van de hiërarchie.".

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.3. Bij de milieubeoordeling wordt, om overlapping van milieubeoordelingen te voorkomen, rekening gehouden met het stadium van het ruimere besluitvormingsproces waarin de voorgenomen actie zich voordoet en met de mate waarin bepaalde aspecten beter op andere niveaus van het besluitvormingsproces kunnen worden beoordeeld.".

Art. 21. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.4. In voorkomend geval wordt in milieubeoordelingen rekening gehouden met de volgende elementen:

1° relevante informatie over de milieueffecten uit milieueffectrapporten die het resultaat zijn van milieubeoordelingen die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van het ruimere besluitvormingsproces;

2° de beschikbare resultaten en relevante informatie over de milieueffecten die zijn verkregen door andere relevante beoordelingen die uitgevoerd zijn op grond van wetgeving, als en in de mate waarin die informatie de bevoegde overheid in staat stelt om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.".

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.5. Hoofdstuk 4, afdeling 2, worden niet verplicht toegepast als de te verwachten aanzienlijke milieueffecten van een voorgenomen actie al zijn onderzocht in een milieueffectrapport dat voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 4, afdeling 2, en de bevoegde overheid in staat is om zich op geïnformeerde wijze over de aanzienlijke milieueffecten van de voorgenomen actie uit te spreken.".

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.2.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.6. Als verschillende beoordelingen van de milieueffecten worden uitgevoerd, krachtens deze titel of andere gewestelijke of federale regelgeving, adviseert het Vlaams expertisecentrum m.e.r. op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende beoordelingen. Er wordt naar gestreefd dat de verschillende beoordelingen zo veel mogelijk gelijktijdig worden uitgevoerd.

De Vlaamse Regering stelt de modaliteiten vast van de afstemming en integratie van de beoordelingen en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.".

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 3. Werkingssfeer en screening".

Art. 25. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Werkingssfeer".

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 25, een artikel 4.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.1. Voor de volgende plannen en programma's is geen milieueffectrapportage vereist:
1° plannen of programma's die uitsluitend bestemd zijn voor nationale defensie of noodsituaties;
2° financiële of begrotingsplannen en -programma's.

Voor projecten of projectonderdelen die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, is er geen milieueffectrapportage vereist als de Vlaamse Regering beslist per geval dat de toepassing van een milieueffectrapportage nadelige gevolgen heeft voor die doeleinden.".

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.2. §1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor de volgende plannen en programma's:
1° de plannen of programma's die voorbereid worden voor landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project als vermeld in bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;
2° de plannen of programma's waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is conform artikel 36ter, §3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§2. Voor de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het gebruik bepalen van kleine gebieden op provinciaal of gemeentelijk niveau, of voor kleine wijzigingen aan die plannen of programma's, is een milieubeoordeling alleen vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

Voor andere plannen of programma's dan de plannen of programma's, vermeld in paragraaf 1, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, is een milieubeoordeling vereist als op basis van de screening blijkt dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

§3. Als er geen milieubeoordeling vereist is conform paragraaf 1 of 2, kan een overheid vrijwillig een milieubeoordeling uitvoeren waarbij de bepalingen van hoofdstuk 4 van overeenkomstige toepassing zijn.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.".

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.3. §1. Voor een vergunning kan worden verleend, wordt de volgende milieueffectrapportage uitgevoerd voor de volgende vergunningsplichtige projecten:
1° een milieubeoordeling: voor de categorieën van projecten die de Vlaamse Regering aanwijst als projecten die van rechtswege aan een milieubeoordeling zijn onderworpen;
2° een milieubeoordeling of een screening: voor de andere categorieën van projecten dan de projecten, vermeld in punt 1°, die de Vlaamse Regering aanwijst aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

§2. De volgende projecten vallen niet onder de werkingssfeer van deze titel:
1° de loutere hernieuwing van de vergunning, vermeld in artikel 70 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;
2° de omzetting, vermeld in artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

§3. Een initiatiefnemer van een voorgenomen project kan in alle gevallen een milieubeoordeling uitvoeren conform hoofdstuk 4.

Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering een wijze van integratie is bepaald, wordt de milieubeoordeling, vermeld in het eerste lid, conform die bepalingen uitgevoerd.

§4. In de andere gevallen dan de gevallen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, kan de initiatiefnemer het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een advies uit te brengen over de kwaliteit van een project-MER dat hij heeft opgemaakt.

§5. De Vlaamse Regering kan op gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer een welbepaald project dat aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen, in uitzonderlijke gevallen vrijstellen van de verplichting tot milieubeoordeling als de toepassing van de bepalingen over de milieubeoordeling nadelige gevolgen heeft voor het doel van het project en als aan de doelstellingen van deze titel wordt voldaan.

In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de Vlaamse Regering na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is en stelt de verzamelde informatie alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het publiek.

Voor de vergunningsbeslissing wordt genomen, brengt de Vlaamse Regering de Europese Commissie op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend en verschaft ze haar alle informatie die aan de bevolking ter beschikking is gesteld.

Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen, op de hoogte gebracht van de redenen waarom de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de vrijstelling en de inhoud van het gemotiveerde verzoek, vermeld in het eerste lid, en voor de kennisgeving, vermeld in het vierde lid.

§6. Een project dat met een specifiek decreet wordt aangenomen, kan door het decreet in kwestie vrijgesteld worden van de bepalingen over de openbare raadpleging over het project-MER, zoals vastgelegd in hoofdstuk 4 van deze titel, als aan de doelstellingen, vermeld in artikel 4.2.1, wordt voldaan.

Als het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, worden de betrokken bevoegde autoriteiten vóór de vergunningsbeslissing wordt genomen op de hoogte gebracht van de vrijstelling, vermeld in het eerste lid.

Vanaf 16 mei 2025 brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. om de twee jaar de Europese Commissie op de hoogte van elk geval waarin de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is verleend.".

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.4. De Vlaamse Regering kan de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, nader definiëren. Op grond van die criteria moet het mogelijk zijn uit te maken of een voorgenomen actie al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

Elke vaststelling of vervanging van de criteria, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.".

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 24, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Screening van plannen, programma's en projecten".

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 30, een artikel 4.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.5. §1. Voor de plannen of programma's, vermeld in artikel 4.3.2, §2, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de vorm en de inhoud van de voormelde screening.

De initiatiefnemer raadpleegt de instanties die door de Vlaamse Regering worden aangewezen, en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening, vermeld in het eerste lid. De voormelde instanties en het Vlaams expertisecentrum m.e.r. brengen hun advies uit op de wijze en binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

§2. Als voor een plan of een programma als vermeld in artikel 4.3.2, §2, geen milieubeoordeling wordt uitgevoerd, motiveert de bevoegde overheid aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, waarom het voorgenomen plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De bevoegde overheid houdt daarbij rekening met de screening en de verleende adviezen, vermeld in paragraaf 1.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast over de wijze van de bekendmaking van de screening en van de motivatie, vermeld in het eerste lid.".

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.3.6. §1. Voor de projecten die de Vlaamse Regering conform artikel 4.3.3, §1, 2°, aanwijst, toetst de initiatiefnemer aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, in een screening of het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

§2. De bevoegde overheid beslist zo snel mogelijk en uiterlijk binnen negentig dagen na de dag waarop de initiatiefnemer de screening bij de bevoegde overheid heeft ingediend of het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen.

Als de bevoegde overheid beslist dat het project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

Als de bevoegde overheid beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de bevoegde overheid de belangrijkste redenen die haar beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer deze heeft voorgesteld, de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.

Als de bevoegde overheid tevens de initiatiefnemer is, zorgt de bevoegde overheid in elk geval binnen de organisatie van administratieve bevoegdheden voor een passende scheiding tussen conflicterende functies opdat de taak vermeld in het eerste lid op een objectieve wijze kan verricht worden.

§3. Als uit de toets, vermeld in paragraaf 1, of uit de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 2, blijkt dat het voorgenomen project aanzienlijke milieueffecten kan hebben, onderwerpt de initiatiefnemer het voorgenomen project aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4.

§4. De screening, vermeld in paragraaf 1, bevat ten minste de volgende elementen:

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen project met in het bijzonder:
   a) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, van sloopwerken;
   b) een beschrijving van de locatie van het project met bijzondere aandacht voor de kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop het project een invloed kan hebben;

2° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project;

3° als er informatie over deze effecten beschikbaar is: een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project ten gevolge van:
   a) de verwachte residuen en emissies en de productie van afvalstoffen, als dat van toepassing is;
   b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, namelijk bodem, land, water en biodiversiteit;

4° in voorkomend geval een beschrijving van de kenmerken van het voorgenomen project of van de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke milieueffecten zouden zijn geweest.

Bij de opmaak van de screening, vermeld in paragraaf 1, wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, en wordt, als dat relevant is, rekening gehouden met de beschikbare resultaten van andere relevante beoordelingen van de milieueffecten die zijn gemaakt met toepassing van deze titel of met toepassing van andere regelgeving.

Als de initiatiefnemer beslist dat het project niet aan een milieubeoordeling conform hoofdstuk 4 moet worden onderworpen, vermeldt de initiatiefnemer de belangrijkste redenen die zijn beslissing motiveren. In die motivering wordt verwezen naar de relevante criteria, vermeld in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd.

De Vlaamse Regering stelt de vorm en de inhoud van de screening, vermeld in paragraaf 1, vast.

§5. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, wordt bekendgemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Milieubeoordeling van plannen, programma’s en projecten”.

Art. 34. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Openbaarheid”.

Art. 35. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 34, een artikel 4.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.1. De verplichtingen tot actieve openbaarheid, vermeld in dit hoofdstuk, doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel II.3 en II.4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

De initiatiefnemer kan in elke fase van de milieubeoordeling, vermeld in afdeling 2 tot en met 5, conform de regels die de Vlaamse Regering bepaalt, verzoeken om bepaalde milieu-informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Een dergelijk verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Aanmelding en scoping”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 36, een artikel 4.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.2. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een plan-MER op te stellen voor een voorgenomen plan of programma.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van de aanmelding, vermeld in het eerste lid, en stelt de wijze vast waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en ook de termijn daarvoor.

§2. De initiatiefnemer vraagt een scopingadvies over een voorstel van scoping aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het voorstel van scoping en stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun scopingadvies, vermeld in het eerste lid, moeten verlenen.

§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.

§4. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd scopingadvies te verlenen over het voorstel van scoping. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum, vermeld in paragraaf 2, niet verplicht.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen, vermeld in paragraaf 2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.

§5. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of bij de advisering, vermeld in paragraaf 2 of 4, blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijn mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het voorgenomen plan of programma. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingadvies verleent.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.".

Art. 38. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 2 een artikel 4.4.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.3. §1. De initiatiefnemer meldt aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het voornemen om een project-MER op te stellen voor een voorgenomen project.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. maakt de aanmelding, vermeld in het eerste lid, bekend.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden, de wijze waarop die aanmelding moet gebeuren en bekendgemaakt moet worden, en de termijn daarvoor.

§2. De initiatiefnemer kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties die de Vlaamse Regering aanwijst, raadplegen over een voorstel van scoping. Het voorstel van scoping bevat minstens:

1° informatie over de specifieke kenmerken van het project, inclusief de locatie en de technische capaciteit ervan;
2° informatie over de te verwachten aanzienlijke milieueffecten ervan.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de bijkomende informatie die in het voorstel van scoping opgenomen moet worden en de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de adviesinstanties hun advies moeten verlenen.

§3. De initiatiefnemer kan participatie over de scoping organiseren.

§4. Op verzoek van de initiatiefnemer brengt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingadvies uit over het voorstel van scoping.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in het eerste lid, rekening met de adviezen van de adviesinstanties, vermeld in paragraaf 2.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.

§5. De Vlaamse Regering kan bepalen welke projecten aan een geïntegreerd scopingadvies onderworpen moeten worden. In dat geval verleent het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een geïntegreerd scopingadvies conform paragraaf 4, tweede en derde lid.

§6. Als bij de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, of nadien bij de advisering, vermeld in paragraaf 2, 4 of 5, blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de informatie die de initiatiefnemer heeft bezorgd mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten en deelt het ook de termijn mee waarin de bevoegde autoriteit kan bekendmaken of ze wil deelnemen aan de milieubeoordeling over het project. De Vlaamse Regering bepaalt de voormelde termijn.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt uiterlijk op het moment dat de aanmelding wordt bekendgemaakt conform paragraaf 1, tweede lid, respectievelijk op het moment dat het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het scopingadvies verleent.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld.”.

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Inhoud van het MER”.

Art. 40. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 39, een artikel 4.4.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.4. Het plan-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een schets van de inhoud, een omschrijving van de voornaamste doelstellingen van het plan of van het programma en het verband met andere relevante plannen en programma's;

2° informatie over de besluitvormingsprocedure;

3° de relevante aspecten van de bestaande situatie van het milieu en de mogelijke ontwikkeling ervan als het plan of het programma niet wordt uitgevoerd;

4° de milieukenmerken van de gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn;

5° alle bestaande milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma, met inbegrip van milieuproblemen in gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn, zoals speciale beschermingszones als bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

6° de relevante doelstellingen voor de milieubescherming en de wijze waarop rekening wordt gehouden met die doelstellingen en de milieuoverwegingen bij de voorbereiding van het plan of programma;

7° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van deze titel;

8° een beschrijving en onderbouwde beoordeling conform de scoping van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het plan of programma en van de onderzochte redelijke alternatieven op, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap, de natuurgebieden, de mobiliteit, en de samenhang tussen de vermelde factoren. De beschrijving van de milieueffecten omvat de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en synergetische effecten, permanent en tijdelijk, positief en negatief, op korte, middellange en lange termijn van het plan of programma. Als dat relevant is rekening houdend met de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma, worden de aanzienlijke milieueffecten onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die zijn vastgesteld conform titel II, hoofdstuk II, van dit decreet;

9° de maatregelen om aanzienlijke negatieve milieueffecten als gevolg van de uitvoering van het plan of programma te voorkomen, te beperken of zo veel mogelijk teniet te doen;

10° een schets met opgave van de redenen voor de selectie, rekening houdende met het doel en de geografische werkingssfeer van het plan of programma, van de onderzochte redelijke alternatieven en een omschrijving van de wijze waarop de beoordeling is doorgevoerd, met inbegrip van de moeilijkheden die ondervonden zijn bij het inzamelen van de vereiste informatie, zoals technische tekortkomingen of gebrek aan kennis;

11° een omschrijving van de monitoringsmaatregelen;

12° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°;

13° de nuttige informatie over de milieueffecten van de plannen en programma's die op andere besluitvormingsniveaus of krachtens andere wetgevingen ingewonnen wordt en die kan worden gebruikt om de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 10°, te verstrekken.

Het plan-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een milieuverklaring voor het voorgenomen plan of programma te komen. In het plan-MER wordt rekening gehouden met:
1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden;
2° de inhoud en het detailleringsniveau van het plan of programma.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het plan-MER.”.

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.4.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.5. §1. Bij de milieubeoordeling van een project worden de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren:
1° de bevolking en de menselijke gezondheid;
2° de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor de beschermde soorten en habitats, vermeld in bijlage I tot en met IV van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
3° land, bodem, water, lucht en klimaat;
4° materiële goederen, het cultureel erfgoed en het landschap;
5° de samenhang tussen de factoren, vermeld in punt 1° tot en met 4°.

De effecten op de factoren, vermeld in het eerste lid, omvatten de verwachte effecten die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project voor risico’s op zware ongevallen en/of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie.

§2. Het project-MER bevat ten minste al de volgende gegevens:
1° een beschrijving van het project met informatie over de locatie, het ontwerp, de omvang en andere relevante kenmerken van het project;
2° de gemotiveerde scoping; hierbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, van deze titel;
3° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project;
4° een beschrijving van de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om de mogelijk aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;
5° een beschrijving van de redelijke alternatieven die de initiatiefnemer heeft onderzocht en die, onder meer rekening houdend met het doel en de geografische werkingssfeer van het project, relevant zijn voor het project en de specifieke kenmerken ervan, met opgave van de belangrijkste motieven voor de gekozen optie, in het licht van de milieueffecten van het project;
6° een niet-technische samenvatting van de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 5°;
7° alle aanvullende informatie als vermeld in bijlage II, die bij dit decreet is gevoegd, die van belang is voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en voor de milieuaspecten die daardoor kunnen worden beïnvloed.

Het project-MER bevat de informatie die redelijkerwijze mag worden vereist om tot een gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke milieueffecten van het voorgenomen project te komen. In het project-MER wordt rekening gehouden met:
1° de bestaande kennis en beoordelingsmethoden;
2° de inhoud en het detailleringsniveau van het project.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het project-MER.”.

Art. 42. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Raadpleging over het MER".

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 42, een artikel 4.4.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.6. §1. De bevoegde overheid organiseert over het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over het ontwerp van plan of programma en het plan-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens zestig dagen.

Als de verplichting tot organisatie van een openbaar onderzoek over het ontwerp van plan of programma al geldt met toepassing van andere regelgeving dan deze titel, gelden de procedureregels en de termijnen van die regelgeving voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Als het openbaar onderzoek conform de betreffende wetgeving zich niet tot het betrokken publiek richt, wordt het openbaar onderzoek daartoe uitgebreid.

Het openbaar onderzoek vindt in elk geval plaats vóór het plan of programma wordt vastgesteld of aan de wetgevingsprocedure wordt onderworpen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het openbaar onderzoek.

§2. De bevoegde overheid stelt het ontwerp van plan of programma samen met het plan-MER voor advies ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het plan-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.4, en het plan-MER toetst aan zijn scopingadvies of, in voorkomend geval, aan het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in artikel 4.4.2, §4.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen.

§3. Als blijkt dat het plan of programma aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewest daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid het ontwerp van plan of programma en het plan-MER voor advies mee aan de betrokken bevoegde autoriteiten.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels opdat met de betrokken bevoegde autoriteiten gedetailleerde regelingen en een redelijke termijn overeengekomen worden om ervoor te zorgen dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staat of gewest binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun mening bekend te maken, en ook over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.".

Art. 44. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4.4.7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag van het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.

§2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag om advies vermeld in het eerste lid, wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin de geraadpleegde instanties voormelde adviezen meedelen.

§3. De bevoegde overheid stelt het project-MER ter beschikking van het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Na afsluiting van het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure, toetst het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het project-MER:
1° aan de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2;
2° in voorkomend geval, aan zijn scopingadvies of aan het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4 en §5;
3° aan de adviezen, opmerkingen en meningen, vermeld in paragraaf 1 en 2;
4° in voorkomend geval, het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging vermeld in paragraaf 4 van dit artikel en artikel 4.4.3, §6.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. kan naast de adviezen, vermeld in paragraaf 2, ook het advies inwinnen van iedere dienst, instelling of organisatie die activiteiten ontwikkelt op het vlak van energie, leefmilieu, waterbeleid, landinrichting, natuurbehoud, ruimtelijke ordening, veiligheid of mobiliteit die ze nuttig acht voor de toetsing, vermeld in het tweede lid.

Het resultaat van de toetsing, vermeld in het tweede lid, leidt tot de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het project-MER ter beschikking wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. zijn beslissing tot goedkeuring of afkeuring meedeelt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het project-MER en voor de bekendmaking ervan.

§4. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten:

1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;
2° het project-MER;
3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De voormelde mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen, de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.

§5. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, de beslissing tot de goedkeuring of afkeuring van het project-MER, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek.

De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.".

Art. 45. Artikel 4.4.7. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 44 van dit decreet, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 4.4.7. §1. De initiatiefnemer bezorgt het project-MER aan de overheid die bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag voor het project. Het project-MER wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek waarin voorzien is in de vergunningsprocedure in kwestie zodat het betrokken publiek over het project-MER opmerkingen en meningen kan formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

Als in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie niet in de organisatie van een openbaar onderzoek is voorzien, organiseert de bevoegde overheid een openbaar onderzoek dat het betrokken publiek de gelegenheid biedt om opmerkingen en meningen over de vergunningsaanvraag en het project-MER te formuleren. Het openbaar onderzoek duurt minstens dertig dagen.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. met de administraties die betrokken zijn bij de vergunningsprocedure.

§2. De bevoegde overheid stelt de vergunningsaanvraag en het project-MER voor advies ter beschikking van het Vlaamse expertisecentrum m.e.r. en de instanties die de Vlaamse Regering aanwijst.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verleent advies over de kwaliteit van het project-MER, waarbij het minstens de volledigheid ervan nagaat in het licht van de vereiste gegevens, vermeld in artikel 4.4.5, §2, en, in voorkomend geval, het

project-MER toetst aan zijn scopingadvies of aan het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4 en §5.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vraag tot advies wordt gesteld, de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. de geraadpleegde instanties hun adviezen meedelen.

§3. Als blijkt dat het project aanzienlijke grens- of gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben of als de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten daarom verzoeken, deelt de bevoegde overheid al de volgende informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten of gewesten:
1° een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;
2° het project-MER;
3° informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen.

De mededeling, vermeld in het eerste lid, gebeurt zo spoedig mogelijk en uiterlijk als het openbaar onderzoek start. De mededeling maakt mogelijk dat de relevante adviesinstanties en het betrokken publiek in de betrokken staten of gewesten binnen een redelijke termijn geïnformeerd worden en de gelegenheid krijgen hun adviezen en opmerkingen bekend te maken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld en de wijze waarop en termijn waarin de adviezen en de opmerkingen en de meningen, vermeld in het tweede lid, bezorgd worden, en ook de wijze waarop overleg daarover wordt gepleegd.

§4. De bevoegde overheid stelt de adviezen, vermeld in paragraaf 2, het project-MER, het kwaliteitsadvies, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in artikel 4.4.3, §4, ter beschikking van het betrokken publiek.

De Vlaamse Regering stelt vast op welke wijze en binnen welke termijnen de informatie, vermeld in het eerste lid, ter beschikking wordt gesteld.".

Art. 46. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 33, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Besluitvorming".

Art. 47. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 46, een artikel 4.4.8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.8. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen plan of programma en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met al de volgende elementen:
1° het plan-MER;
2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.2, §2 tot en met §5, en artikel 4.4.6.

De bevoegde overheid motiveert haar beslissing in het bijzonder door de opmaak van de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e), en, in voorkomend geval, met betrekking tot de actualiteit van het MER.

§2. Als een plan of programma wordt vastgesteld, brengt de bevoegde overheid het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.6, §2, worden geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.6, §3, zijn betrokken, op de hoogte van al de volgende elementen:
1° het plan of programma zoals het is vastgesteld;
2° de verklaring, vermeld in artikel 4.1.1, 6°, e);
3° de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten met toepassing van artikel 4.5.4.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, gebeurt.".

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 5 een artikel 4.4.9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.9. §1. De bevoegde overheid houdt bij haar beslissing over het voorgenomen project en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan terdege rekening met al de volgende elementen:
1° het project-MER;
2° de opmerkingen en meningen, adviezen, de beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het project-MER en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §4.

De bevoegde overheid kan alleen maar de vergunning verlenen als het project-MER is goedgekeurd.

De bevoegde overheid motiveert haar beslissing over het voorgenomen project in het bijzonder op de volgende punten:
1° de inhoud van de vergunningsbeslissing en de eventuele vergunningsvoorwaarden die daaraan gekoppeld zijn;
2° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven;
3° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief;
4° de gemotiveerde conclusie over de aanzienlijke effecten van de actie op het milieu;
5° in voorkomend geval, een beschrijving van de voornaamste maatregelen die in het project-MER zijn voorgesteld om aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen of te beperken en, als dat mogelijk is, te compenseren;
6° in voorkomend geval, de monitoringmaatregelen;
7° na bestudering van de opmerkingen en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van de informatie over de inspraakprocedure, vermeld in het eerste lid, 2°, en het project-MER;
8° in voorkomend geval, de actualiteit van het project-MER.

§2. Als een beslissing over de vergunningsaanvraag is genomen, brengt de bevoegde overheid het betrokken publiek daarvan op de hoogte conform de bepalingen van de vergunningsprocedure in kwestie. De bevoegde overheid brengt het publiek, de instanties die conform artikel 4.4.7, §2, zijn geraadpleegd, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van de staten of gewesten die met toepassing van artikel 4.4.7, §4, zijn betrokken, op de hoogte binnen en gedurende de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.".

Art. 49. In artikel 4.4.9, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 48 van dit decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° de opmerkingen en meningen, adviezen en het resultaat van de grens- of gewestgrensoverschrijdende raadpleging, vermeld in artikel 4.4.3, §2 tot en met §6, en artikel 4.4.7, §1 tot en met §3."

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV, ingevoegd bij artikel 3, een hoofdstuk 5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 5. Kwaliteitszorg".

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. MER-deskundigen en MER-coördinatoren".

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 4.5.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.1. §1. Het milieueffectrapport wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer. Om het milieueffectrapport op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende MER-coördinator, die een team van deskundigen samenstelt. Het team bestaat uit erkende MER-deskundigen als het gaat om een project-MER.

§2. De initiatiefnemer stelt aan de MER-coördinator alle relevante informatie ter beschikking en verleent alle medewerking opdat de MER-coördinator zijn taak naar behoren kan vervullen.

§3. De erkende MER-coördinator en de deskundigen mogen geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van het voorgenomen plan, programma, project of de alternatieven ervoor. Ze voeren hun opdracht volledig onafhankelijk uit.

De onafhankelijkheid van de erkende MER-coördinator en de deskundigen wordt beoordeeld op het niveau van de individuele natuurlijke persoon.

Als de erkende MER-coördinator en de deskundigen betrokken zijn bij de opmaak van een plan-MER voor een plan of programma, belet de onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen niet dat ze nadien de milieubeoordeling uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde plan of programma het kader voor de vergunningverlening vormt.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende MER-coördinator en de deskundigen belet evenmin dat een MER-coördinator of deskundige bij de overheid werkt die het plan of programma opstelt, op voorwaarde dat er op het niveau van de administratie wordt voorzien in een functionele scheiding tussen enerzijds de MER-coördinator en de deskundigen en anderzijds de natuurlijke personen die belast zijn met de opmaak van het plan of programma.".

Art. 53. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 1 een artikel 4.5.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.2. De bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, zijn van toepassing op de erkenning van coördinatoren en deskundigen.".

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 54, een artikel 4.5.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.3. §1. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzamelt, beheert en actualiseert de wetenschappelijke onderbouwingen en informatie die nodig zijn om de kwaliteit en de uniformiteit van de milieubeoordeling te garanderen, en het stelt die wetenschappelijke onderbouwingen en informatie ook ter beschikking van:
1° het publiek;
2° de initiatiefnemers;
3° de erkende MER-coördinatoren;
4° de deskundigen;
5° de bevoegde overheden.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. faciliteert de samenwerking van de erkende MER-deskundigen, de erkende MER-coördinatoren en de adviesinstanties om een kennisnetwerk over milieueffectrapportage te onderhouden.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. vervult zijn taken op objectieve en onafhankelijke wijze en ziet erop toe dat het zich niet bevindt in een situatie die tot een belangenconflict aanleiding geeft.

§2. Op verzoek van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. bezorgt de initiatiefnemer de data die zijn gebruikt om het milieueffectrapport op te maken, aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de voormelde bezorging van data.".

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 5, ingevoegd bij artikel 50, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Monitoring".

Art. 57. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 56, een artikel 4.5.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.4. De bevoegde overheid gaat de aanzienlijke gevolgen na voor het milieu van de uitvoering van plannen en programma's waarvoor een plan-MER is opgesteld, onder meer om onvoorziene negatieve gevolgen in een vroeg stadium te kunnen identificeren en passende herstellende maatregelen te kunnen nemen.

Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, de bestaande monitoringsregelingen worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

De resultaten van de monitoring, vermeld in het eerste lid, worden beschikbaar gesteld voor de instanties, vermeld in artikel 4.4.6, §2, en voor het publiek.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de monitoring en het ter beschikking stellen van de resultaten ervan, vermeld in het eerste en het derde lid.".

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4.5.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.5.5. Er wordt over projecten of over categorieën van projecten die gedurende een bepaalde periode zijn uitgevoerd, die aanzienlijke nadelige milieueffecten kunnen veroorzaken en waarvoor een project-MER is opgesteld, een evaluatie of een monitoringsonderzoek van de aanzienlijke nadelige milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van de projecten georganiseerd.

Om te voldoen aan de bepalingen van het eerste lid, kunnen, als dat passend is, bestaande monitoringsregelingen op grond van andere wetgeving worden gebruikt om overlapping van monitoring te vermijden.

Het soort parameters dat wordt gemonitord, en de looptijd van de monitoring zijn evenredig met de aard, de locatie en de omvang van het project en met het belang van de milieueffecten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de procedure van de evaluatie en de monitoring, vermeld in het eerste lid.".

Art. 59. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt een titel IV/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel IV/1. Veiligheidsrapportage".

Art. 60. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1. Definities, procedurele bepalingen, doelstellingen en kenmerken van de veiligheidsrapportage".

Art. 61. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Definities".

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 61, een artikel 4/1.1.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.1. In deze titel wordt verstaan onder:
1° actie: een ruimtelijk uitvoeringsplan of project;
2° administratie: de diensten die de Vlaamse Regering aanwijst die bevoegd zijn voor het leefmilieu;
3° betekening: aangetekend of met de elektronische post verzenden;
4° initiatiefnemer:
   a) voor de verplichtingen voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het ruimtelijk uitvoeringsplan het kader vormt voor een of meer projecten van een of meer privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen:

de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, tenzij die privaat- of publiekrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen een schriftelijk verzoek tot overname van die verplichtingen indienen bij de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en die overheid het verzoek inwilligt;

b) voor de verplichtingen voor andere ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in punt a): de overheid die het initiatief neemt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken conform artikel 2.2.7, 2.2.12 en 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;

c) voor de verplichtingen voor projecten: de aanvrager van een vergunning voor een project;

5° omgevingsveiligheidsrapport, afgekort OVR: een openbaar document waarin, naast een beschrijving van het veiligheidsbeheersysteem van een inrichting, van een project en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de scenario's voor zware ongevallen in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geïdentificeerd, geanalyseerd en geëvalueerd, en waarin wordt aangetoond welke maatregelen kunnen en zullen worden getroffen om die zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

6° publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en hun verenigingen, organisaties of groepen;

7° project: een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund als de geldigheidsduur van de lopende vergunning is verstreken, die bestaat uit de exploitatie van een inrichting. De exploitatie van een inrichting is het hele gebied dat door een exploitant wordt beheerd en waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

8° rapport: een RVR of een OVR;

9° ruimtelijk veiligheidsrapport, afgekort RVR: een openbaar document waarin van een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven een wetenschappelijke beoordeling wordt gegeven over de geplande ontwikkelingen bij nieuwe of bestaande inrichtingen en hun omgeving, als de vestigingsplaats of de ontwikkelingen zelf het risico op een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken;

10° samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016: het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken;

11° veiligheidsnota: een openbaar document waarin aangetoond wordt dat de verandering van een vergunde inrichting geen bijkomend aanzienlijk risico van zware ongevallen voor mens en milieu meebrengt ten opzichte van de bestaande toestand zoals die beschreven is in een OVR dat goedgekeurd is voor die inrichting, en waarbij voor die verandering wordt aangetoond welke maatregelen genomen zijn of genomen kunnen worden om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;

12° veiligheidsrapportage, afgekort v.r.: de procedure die al dan niet leidt tot het opstellen en goedkeuren van een ruimtelijk veiligheidsrapport of een omgevingsveiligheidsrapport over een voorgenomen actie en, in voorkomend geval, tot het gebruik ervan als hulpmiddel bij de besluitvorming omtrent deze actie.

De definities in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 gelden voor alle bepalingen van deze titel.".

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 oktober 2022, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Algemene bepalingen over de procedures".

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 63, een artikel 4/1.1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.2.De termijnen gaan in:
1° in geval van betekening: op de derde werkdag na de dag van de verzending;
2° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs: op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

Onder ontvangstbewijs wordt verstaan de schriftelijke of elektronische ontvangstbevestiging van een zending.

Betekeningen en mededelingen van dezelfde beslissing of hetzelfde document aan meer dan een persoon gebeuren op dezelfde dag.

De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag.".

Art. 65. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Doelstelling en kenmerken".

Art. 66. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 65, een artikel 4/1.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.3. De veiligheidsrapportage beoogt, in de besluitvorming over acties die een zwaar ongeval kunnen teweegbrengen, aan het milieubelang en de veiligheid en de gezondheid van de mens een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

Om de doelstelling, vermeld in het eerste lid, te realiseren, heeft de veiligheidsrapportage de volgende essentiële kenmerken:
1° de systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de mogelijke gevolgen voor mens en milieu van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor de actie of onderdelen ervan, en de beschrijving en evaluatie van de mogelijke maatregelen om de gevolgen van de voorgenomen actie op een samenhangende wijze te vermijden, te beperken, te verhelpen of te compenseren;
2° de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie;
3° de actieve openbaarheid van de veiligheidsrapportage en de besluitvorming over de voorgenomen actie.

De administratie beschikt over voldoende expertise om de rapporten te onderzoeken. Als dat nodig is, heeft ze toegang tot voldoende expertise om de rapporten te onderzoeken.".

Art. 67. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Relaties tussen rapportages".

Art. 68. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 67, een artikel 4/1.1.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.4. In voorkomend geval wordt in latere rapportages, die worden opgesteld krachtens deze titel, rekening gehouden met de rapportages die krachtens deze titel zijn uitgevoerd in eerdere stadia van de besluitvorming en met de goedgekeurde rapporten die daarvan het resultaat waren.".

Art. 69. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4/1.1.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.5. §1. Als verschillende rapportages moeten worden uitgevoerd met toepassing van deze titel of met toepassing van titel IV of andere gewestelijke of federale regelgeving, neemt de administratie op eigen initiatief of op verzoek van de initiatiefnemer(s) een beslissing over de mogelijkheid tot afstemming of integratie van de verschillende rapporten en, als dat mogelijk is, van de verschillende rapportages. Er wordt gestreefd naar een gelijktijdige uitvoering van de verschillende rapportages.

De administratie neemt een beslissing over de wenselijkheid van de afstemming of integratie uiterlijk bij haar advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor de modaliteiten van de afstemming en integratie van de rapportages en rapporten in de gevallen, vermeld in dit artikel.

De afstemming of integratie, vermeld in paragraaf 1, kan betrekking hebben op rapportages in verschillende beleidsdomeinen.".

Art. 70. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 60, een afdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Doorwerking in de besluitvorming".

Art. 71. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 5, ingevoegd bij artikel 70, een artikel 4/1.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.1.6. De overheid houdt bij haar beslissing over de voorgenomen actie en, in voorkomend geval, ook bij de uitwerking ervan rekening met het goedgekeurde rapport of de goedgekeurde rapporten en met de opmerkingen en commentaren die over het rapport of de rapporten zijn uitgebracht.

De overheid motiveert elke beslissing over de voorgenomen actie in het bijzonder op de volgende punten:

1° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven, behalve wat het OVR betreft;
2° de aanvaardbaarheid van te verwachten of mogelijke gevolgen voor mens of milieu van het gekozen alternatief;
3° de maatregelen die in het rapport of de rapporten zijn voorgesteld.".

Art. 72. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 2. Veiligheidsrapportage over ruimtelijke uitvoeringsplannen".

Art. 73. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.1. De veiligheidsrapportage, vermeld in dit hoofdstuk, heeft betrekking op de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in hoofdstuk II, titel II van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, om de verplichtingen, vermeld in artikel 25 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016, uit te voeren.

De Vlaamse Regering stelt de criteria vast om te bepalen of voor een ruimtelijk uitvoeringsplan al dan niet een RVR vereist is.".

Art. 74. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.2. §1. Het RVR wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Om het RVR op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende v.r.-deskundige. Hij stelt aan de erkende v.r.-deskundige alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende v.r.-deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§2. Tijdens het opstellen van het RVR overlegt de erkende v.r.-deskundige met de administratie. De erkende v.r.-deskundige moet in voorkomend geval de schriftelijke richtlijnen die in de scopingnota, vermeld in artikel 2.2.4, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, van de administratie geïntegreerd zijn, in acht nemen.".

Art. 75. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.3. Het RVR bestaat uit ten minste al de volgende onderdelen:

1° een algemeen deel dat al de volgende informatie bevat:
   a) een beschrijving van de doelstellingen en krachtlijnen van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, met inbegrip van een kaart op aangepaste schaal;
   b) een overzicht van de motieven voor de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringplan;
   c) een beschrijving van de in beschouwing genomen alternatieven voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of een schets van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven voor bepaalde onderdelen ervan, telkens met inbegrip van de overwegingen ter zake van de initiatiefnemer;
   d) een vergelijking tussen de beschreven alternatieven en het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of de onderdelen ervan;

2° een deel over de invloed van het ruimtelijk uitvoeringsplan op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, dat de volgende informatie bevat:
   a) een beschrijving van de methodieken die zijn gebruikt voor de bepaling en de beoordeling van de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, met inbegrip van een opsomming en omschrijving van de relevante criteria die in het RVR gebruikt worden voor de afbakening van de risicozones;
   b) in voorkomend geval, informatie over de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu die aan de bestaande inrichtingen zijn verbonden, en over de veiligheidsmaatregelen die bestaande inrichtingen hebben genomen of kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken;
   c) voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en de beschreven alternatieven, een wetenschappelijke beoordeling van de invloed van de in beschouwing genomen ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen of van de mogelijke vestiging van nieuwe inrichtingen op de risico's op zware ongevallen voor mens en milieu, met inbegrip van de afgebakende risicozones;
   d) aanbevelingen over de volgende elementen op basis van de wetenschappelijk beoordeling, vermeld in punt c):
      1) de vastgelegde stedenbouwkundige voorschriften, onder meer in het licht van de vereiste om ook op lange termijn voldoende afstand te bewaren tussen de inrichtingen die vallen onder de toepassing van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016, en bepaalde kwetsbare gebieden als vermeld in artikel 25, §2, van het voormelde samenwerkingsakkoord;
      2) de aanvullende maatregelen die bestaande inrichtingen kunnen nemen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken om de risico's niet te vergroten;
   e) een globale evaluatie van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en van de beschreven alternatieven in het kader van het beleid om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen van die zware ongevallen voor mens en milieu te beperken;

3° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer of de erkende deskundige eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de implicaties die daaruit voortvloeien voor de wetenschappelijkheid van het rapport;

4° een niet-technische samenvatting van de verstrekte gegevens zoals omschreven in punt 1° tot en met 3°.".

Art. 76. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 72, een artikel 4/1.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.2.4. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor de opmaak, het onderzoek en het verdere gebruik van het RVR.".

Art. 77. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 3. Veiligheidsrapportage over de exploitatie van inrichtingen".

Art. 78. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Toepassingsgebied".

Art. 79. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 78, een artikel 4/1.3.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle inrichtingen die aan al de volgende voorwaarden voldoen:

1° inrichtingen waarvoor conform artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 een veiligheidsrapport moet worden opgesteld of waarvoor conform artikel 10 van het voormelde samenwerkingsakkoord het veiligheidsrapport opnieuw moet worden beoordeeld door een wijziging aan de inrichting;

2° inrichtingen waarvoor conform artikel 5 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning een vergunningsaanvraag moet worden ingediend voor de exploitatie of verandering ervan.

Voor de loutere hernieuwing van de omgevingsvergunning hoeft geen OVR opgemaakt te worden.

§2. De Vlaamse Regering kan andere categorieën van inrichtingen aanwijzen waarvoor een OVR moet worden opgesteld conform de bepalingen van dit hoofdstuk. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van artikel 4/1.3.4, bepalen dat voor de voormelde categorieën van inrichtingen het OVR bepaalde gegevens niet hoeft te bevatten.

§3. In afwijking van paragraaf 1 kan de administratie na gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer geval per geval beslissen dat voor veranderingen aan een vergunde inrichting een OVR dat al voor die inrichting is goedgekeurd, niet bijgewerkt hoeft te worden.

§4. Het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, bevat ten minste al de volgende gegevens:

1° een beschrijving en een verduidelijking van de vergunde inrichting, en ook van de veranderingen die in het kader van de vergunningsaanvraag worden aangevraagd;

2° de verantwoording van het verzoek en alle relevante gegevens om het verzoek te staven;

3° een veiligheidsnota waarin ten minste al de volgende elementen worden aangetoond:

a) het bewijs dat de geplande veranderingen geen bijkomend aanzienlijk risico van zware ongevallen voor de mens en voor het leefmilieu meebrengen ten opzichte van de bestaande toestand, en het bewijs dat een nieuw OVR daarover redelijkerwijs geen nieuwe of extra gegevens kan bevatten;

b) wat de geplande veranderingen betreft: het bewijs dat de nodige veiligheidsmaatregelen getroffen zijn of getroffen kunnen worden om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen van mogelijk zware ongevallen voor de mens of voor het leefmilieu op voldoende geachte wijze te beperken, en het bewijs dat een nieuw OVR daarover redelijkerwijs geen nieuwe of extra gegevens kan bevatten.

De initiatiefnemer doet voor de opmaak van de veiligheidsnota, vermeld in het eerste lid, 3°, een beroep op een erkende deskundige.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen over de informatie en de modaliteiten waaraan het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, moet voldoen.

§5. De administratie beslist over het gemotiveerde verzoek, vermeld in paragraaf 3, binnen twintig dagen na de dag waarop ze dat gemotiveerde verzoek heeft ontvangen. Ze bezorgt de beslissing bezorgt ze onverwijld aan de initiatiefnemer.

In voorkomend geval bevat de beslissing ook de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Als de beslissing niet kan worden genomen binnen de voormelde termijn, brengt de administratie de initiatiefnemer daarvan schriftelijk op de hoogte binnen die termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk wordt genomen.

§6. In geval van een positieve beslissing voegt de initiatiefnemer die beslissing en de veiligheidsnota bij de vergunningsaanvraag.".

Art. 80. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Aanmelding en inhoudsafbakening van het voorgenomen OVR".

Art. 81. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 80, een artikel 4/1.3.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.2. §1. Voor de initiatiefnemer de vergunningsaanvraag indient, meldt hij aan de administratie zijn voornemen om een OVR op te stellen.

De aanmelding, vermeld in het eerste lid, bevat ten minste de volgende elementen:

1° een beschrijving van het project, met inbegrip van een beknopte beschrijving van de overwogen alternatieven voor het project of voor onderdelen ervan;
2° de reden van de rapportageplicht van de inrichting;
3° de vergunningen die moeten worden aangevraagd en, in voorkomend geval, de bestaande vergunningstoestand;
4° een beschrijving van het procesverloop met, in voorkomend geval, een beschrijving van het participatietraject;
5° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft voor de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling, vermeld in paragraaf 2;
6° de relevante gegevens over de voorgestelde erkende deskundige, vermeld in artikel 4/1.3.3, in voorkomend geval aangevuld met de lijst van deskundigen die de erkende deskundige zullen bijstaan en de taakverdeling tussen de deskundigen;
7° conform artikel 4/1.3.4 en het v.r.-richtlijnenboek, vermeld in artikel 4/1.4.2, een beschrijving van de inhoudelijke aanpak, met inbegrip van de methodologie van het OVR;
8° in voorkomend geval een verzoek om advies over de informatie die wordt verstrekt conform artikel 4/1.3.4;
9° in voorkomend geval de gronden voor de vraag tot onttrekking aan bekendmaking van de aanmelding of aangeduide delen ervan.

De administratie kan aan de initiatiefnemer altijd vragen om aanvullende informatie te verstrekken. De procedure kan pas worden voortgezet nadat de administratie de door haar gevraagde aanvullende informatie heeft ontvangen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de informatie die in de aanmelding, vermeld in het eerste lid, opgenomen moet worden. Die regels kunnen aanvullende elementen, die niet worden vermeld in het tweede lid, of een verdere verduidelijking van de elementen, vermeld in het tweede lid, betreffen.

§2. Als uit de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, blijkt dat het project ten gevolge van een zwaar ongeval betekenisvolle effecten kan hebben op mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie of in verdragspartijen bij het verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gedaan te Helsinki

op 17 maart 1992, of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van die lidstaten, verdragspartijen of gewesten daarom verzoeken, meldt de administratie het project aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten in kwestie, met de vraag of ze hun commentaar aan de administratie kunnen meedelen.

De melding, vermeld in het eerste lid, omvat ten minste al de volgende informatie:
1° een afschrift van de aanmelding, vermeld in paragraaf 1;
2° een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen project van toepassing is;
3° informatie over de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen project onderworpen is.

De administratie brengt de initiatiefnemer ervan op de hoogte dat het project aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten in kwestie is gemeld.

§3. De administratie neemt een beslissing over de opstellers van het OVR, vermeld in artikel 4/1.3.3, en deelt haar beslissing aan de initiatiefnemer mee binnen de termijn en op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.

§4. Als de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, een verzoek om advies als vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 8°, bevat, verleent de administratie een advies over de informatie die de initiatiefnemer conform artikel 4/1.3.4 moet verstrekken.

§5. De administratie maakt de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, bekend op haar website binnen de termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

De initiatiefnemer kan in de aanmelding, vermeld in paragraaf 1, verzoeken om bepaalde informatie volledig of gedeeltelijk aan de openbaarheid te onttrekken. Het voormelde verzoek wordt door de betrokken overheidsinstantie behandeld conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens in kwestie volledig of gedeeltelijk onttrekken aan bekendmaking. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan bekendmaking van de aangewezen gegevens, neemt ze de gegevens die aan bekendmaking worden onttrokken, op in een bijlage. De bijlage wordt niet bekendgemaakt.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de aanmeldingsprocedure, de grens- en gewestgrensoverschrijdende procedure en de procedure van adviesverlening door de administratie.

§7. Vóór de initiatiefnemer zijn vergunningsaanvraag indient, kan hij aan de administratie vragen dat het OVR inhoudelijk op zijn kwaliteit wordt getoetst.

In het geval, vermeld in het eerste lid, toetst de administratie het OVR inhoudelijk aan de volgende elementen:
1° de beslissing, vermeld in paragraaf 3;
2° de beschrijving van de inhoudelijke aanpak van het OVR, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 7°;
3° in voorkomend geval het advies, vermeld in paragraaf 4;
4° de gegevens die conform artikel 4/1.3.4 zijn vereist;
5° in voorkomend geval de adviezen, opmerkingen en commentaren van de bevoegde autoriteiten, vermeld in paragraaf 2.

Het resultaat van de toetsing leidt tot de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR.

De administratie bezorgt haar beslissing over de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR aan de initiatiefnemer binnen een termijn die de Vlaamse Regering bepaalt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de voorlopige goedkeuring of afkeuring van het OVR en voor de bekendmaking ervan.".

Art. 82. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 74, een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Opstellen van het OVR".

Art. 83. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 82, een artikel 4/1.3.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.3. §1. Het OVR wordt opgesteld onder de verantwoordelijkheid en op kosten van de initiatiefnemer.

Om het OVR op te stellen, doet de initiatiefnemer een beroep op een erkende deskundige. Hij stelt aan de erkende deskundige alle relevante informatie ter beschikking die voorhanden is. Hij verleent alle medewerking opdat de erkende deskundige zijn taak naar behoren kan vervullen.

§2. De erkende deskundige mag geen belang hebben bij de exploitatie in kwestie. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

§3. Tijdens het opstellen van het OVR overlegt de erkende deskundige met de administratie. De erkende deskundige neemt in voorkomend geval het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, in acht.".

Art. 84. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 4/1.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.4. Het OVR bevat ten minste al de volgende gegevens als die beschikbaar zijn:

1° inlichtingen over het beheersysteem en de organisatie van de inrichting met het oog op de preventie van zware ongevallen. Die inlichtingen hebben betrekking op de punten, vermeld in bijlage 2, die bij het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 is gevoegd;

2° een presentatie van de omgeving van de inrichting die al de volgende elementen bevat:
   a) een beschrijving van de locatie, met inbegrip van de geografische ligging, de meteorologische, geologische en hydrografische gegevens, met inbegrip van de elementen van de voorgeschiedenis die relevant zijn voor de veiligheid;
   b) een identificatie van de externe gevaarbronnen en gevoelige omgevingsobjecten, en ook de informatie die over die bronnen beschikbaar is;
   c) een beschrijving van de zones die door een zwaar ongeval kunnen worden getroffen;

3° een beschrijving van de inrichting die al de volgende elementen bevat:
   a) de identificatie van de installaties en activiteiten binnen de inrichting die een zwaar ongeval kunnen teweegbrengen;
   b) de beschrijving van de activiteiten en producten uit de gedeelten van de inrichting die belangrijk zijn vanuit het oogpunt van de veiligheid;
   c) een beschrijving van procedés en werkwijzen;

d) een beschrijving van de gevaarlijke stoffen die al de volgende elementen bevat:
   1) een lijst van de gevaarlijke stoffen, die bestaat uit al de volgende elementen:
      i) de beschrijving van de gevaarlijke stoffen met de chemische naam, het CAS-nummer en de naam volgens de IUPAC-nomenclatuur;
      ii) de maximale hoeveelheid van de gevaarlijke stoffen die aanwezig zijn of kunnen zijn;
   2) de fysische, chemische en toxicologische kenmerken en gegevens over de gevaren voor mens en milieu die onmiddellijk en later optreden;
   3) het fysische of chemische gedrag onder normale gebruiksvoorwaarden of bij voorzienbare ongevallen;

4° een identificatie en analyse van de zware ongevallen met mogelijke gevolgen voor de omgeving (mens en milieu) en de preventiemiddelen, die bestaan uit al de volgende elementen:
   a) een gedetailleerde beschrijving van de scenario's voor mogelijke zware ongevallen en de omstandigheden waarin die zich kunnen voordoen, inclusief een samenvatting van de voorvallen die bij het op gang brengen van die scenario's een belangrijke rol kunnen spelen, ongeacht of de oorzaken binnen of buiten de installatie liggen;
   b) een beschrijving van de mogelijke oorzaken van zware ongevallen en van de omstandigheden waarin zo'n zwaar ongeval zich zou kunnen voordoen, met een bijbehorende beschrijving van de genomen preventieve maatregelen;
   c) een kwantificering van de risico's, zoals aangegeven in het v.r.-richtlijnenboek, vermeld in artikel 4/1.4.2, die verbonden zijn aan de scenario's, vermeld in punt a);
   d) een beoordeling van de omvang en de ernst van de mogelijke gevolgen van de geïdentificeerde zware ongevallen;
   e) een beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die voor de veiligheid van de installaties is gepland;

5° een overzicht van de beschermings- en interventiemaatregelen om de gevolgen van een zwaar ongeval te beperken, dat al de volgende elementen bevat:
   a) een beschrijving van de technische parameters die van belang zijn voor de veiligheid van de installaties en van de apparatuur die voor de veiligheid van de installaties is gepland;
   b) een beschrijving van de apparatuur die op de installatie is aangebracht om de gevolgen van zware ongevallen te beperken;
   c) de organisatie van het alarm en de interventie;
   d) een beschrijving van de inzetbare interne of externe middelen;
   e) een beschrijving van het interne noodplan, vermeld in artikel 11 van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016;

6° een beschrijving en beoordeling van de preventieve en gevolgbeperkende maatregelen van technische en organisatorische aard die de initiatiefnemer zal nemen, met inbegrip van de termijn waarop die verwezenlijkt zullen worden;

7° een schets van alternatieven die redelijkerwijze in beschouwing kunnen worden genomen op het vlak van locatie, plaatsing, procedé en hoeveelheden gevaarlijke stoffen, inbegrepen het nulalternatief en de sluiting van de inrichting;

8° een opgave van de moeilijkheden, technische leemten of ontbrekende kennis die de initiatiefnemer of de deskundige eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen en verwerken van de vereiste informatie en de gevolgen daarvan voor de wetenschappelijkheid van het rapport;

9° een niet-technische samenvatting van de verstrekte gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 8°. De niet-technische samenvatting is een samenvatting die voldoende begrijpelijk is voor het publiek en toelaat om voldoende zicht te krijgen op de mogelijke zware ongevallen, de mogelijke maatregelen of de maatregelen die genomen moeten worden.”.

Art. 85. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 77, een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Het onderzoek en het gebruik van het OVR”.

Art. 86. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 85, een artikel 4/1.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.3.5. §1. Op de wijze, vermeld in de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie, bezorgt de initiatiefnemer het OVR aan de overheid die in eerste aanleg een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag voor het project.

De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om overeenkomstig artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, bepaalde delen uit het OVR aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. Hij voegt bij zijn vraag tevens het voltooide OVR toe en duidt over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de openbaarheid moet gebeuren. De administratie maakt een belangenafweging overeenkomstig het artikel II.36 in kwestie. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan de openbaarheid onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de openbaarheid van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage bij het OVR wordt niet ter inzage gelegd van het publiek tijdens de vergunningsprocedure.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de samenwerking en informatie-uitwisseling van de administratie met de administraties die bij de vergunningsprocedure betrokken zijn.

§2. Na de raadpleging van de adviesverlenende instanties en nadat het openbaar onderzoek van de vergunningsprocedure is afgesloten, toetst de administratie het OVR inhoudelijk aan de volgende elementen:
1° de beslissing, vermeld in artikel 4/1.3.2, §3;
2° de beschrijving van de inhoudelijke aanpak van het OVR, vermeld in artikel 4/1.3.2, §1, tweede lid, 7°;
3° in voorkomend geval het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4;
4° de gegevens die conform artikel 4/1.3.4 vereist zijn;
5° de adviezen, opmerkingen en commentaren van de instanties en het publiek over het OVR die verstrekt zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek;
6° in voorkomend geval de adviezen, opmerkingen en commentaren van de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, en van het publiek over het OVR, die verstrekt zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek in grensoverschrijdend verband.

Het resultaat van de toetsing wordt opgenomen in het OVR-verslag en leidt tot de goedkeuring of afkeuring van het OVR.

De Vlaamse Regering stelt de wijze vast voor de raadpleging van de adviesverlenende instanties, vermeld in het eerste lid, en van de bevoegde autoriteiten, vermeld in het eerste lid, 6°, door de administratie.

§3. De administratie bezorgt haar beslissing over de goedkeuring of afkeuring van het OVR aan de volgende actoren:
1° de initiatiefnemer;
2° de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen die de Vlaamse Regering aanwijst;
3° in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2;
4° de overheid die in eerste aanleg een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag voor het project.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, bevat ook een afschrift van het OVR-verslag, vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de goedkeuring of afkeuring van het OVR en de bekendmaking ervan.".

Art. 87. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 4/1.3.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4/1.3.6. §1. Vanaf de betekening van de beslissing, vermeld in artikel 4/1.3.5, §3, liggen het OVR, het OVR-verslag, vermeld in artikel 4/1.3.5, §2, tweede lid, en, in voorkomend geval, het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, ter inzage bij de administratie.

§2. De initiatiefnemer kan aan de administratie vragen om te onderzoeken of ze, overeenkomstig artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, gegevens in de in paragraaf 1 bedoelde stukken aan terinzagelegging moet onttrekken. Hij stelt zijn vraag aan de administratie uiterlijk op het moment dat hij het voltooide OVR aan de administratie bezorgt. Hij duidt in zijn vraag aan over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de ter inzagelegging moet gebeuren.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de initiatiefnemer, vermeld in het eerste lid, uiterlijk op het moment van de goed- of afkeuring van het OVR. Ze maakt een belangenafweging conform artikel II.36 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De administratie kan de gegevens, vermeld in het eerste lid, volledig of gedeeltelijk aan terinzagelegging onttrekken. Als ze beslist tot volledige of gedeeltelijke onttrekking aan de terinzagelegging van de aangewezen gegevens, neemt ze de relevante gegevens op in een bijlage. De bijlage wordt niet ter inzage gelegd van het publiek.

§3. Bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project wordt rekening gehouden met de noodzaak om risicoactiviteiten gescheiden en op voldoende afstand te houden van al de volgende gebieden:
1° woongebieden;
2° door publiek bezochte gebieden;
3° ruimtelijk kwetsbare gebieden;
4° bijzonder kwetsbare gebieden die de Vlaamse Regering bepaalt.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over het gebruik van het OVR bij de verdere besluitvorming over het voorgenomen project en over de bekendmaking van het besluit over het project.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de wijze waarop de bevoegde autoriteiten en de burgers van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, hun commentaar kunnen meedelen over het OVR en het voorgenomen project, en over de wijze waarop daarover overleg wordt gepleegd.

De beslissing over de vergunningsaanvraag over het voorgenomen project wordt opgestuurd naar de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2.

§5. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over:
1° de wijze waarop de overheid die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, op de hoogte wordt gebracht van een vergunningsaanvraag die al dan niet een OVR omvat, de administratie dan wel de betrokken provincie waar de effecten zich kunnen voordoen, daarvan op de hoogte brengt;
2° het openbaar onderzoek dat in voorkomend geval georganiseerd moet worden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over het verstrekken van een advies over de vergunningsaanvraag, vermeld in het eerste lid, aan de bevoegde autoriteit van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over:
1° de wijze waarop de overheid die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten, vermeld in artikel 4/1.3.2, §2, op de hoogte wordt gebracht van een beslissing over een vergunningsaanvraag die al dan niet een OVR omvat, de administratie of de betrokken provincie waar de effecten zich kunnen voordoen, daarvan op de hoogte brengt;
2° het in voorkomend geval ter beschikking stellen van de beslissing, vermeld in punt 1°, aan het publiek.”.

Art. 88. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in titel IV/1, ingevoegd bij artikel 59, een hoofdstuk 4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Aspecten van kwaliteitszorg”.

Art. 89. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 88, een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. De erkenning van v.r.-deskundigen”.

Art. 90. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 1, ingevoegd bij artikel 89, een artikel 4/1.4.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.4.1. §1. Op de erkenning van v.r.-deskundigen zijn de bepalingen van titel V, hoofdstuk VI, van toepassing.

§2. De erkende v.r.-deskundige mag geen persoonlijk belang hebben bij de realisatie van de voorgenomen actie of de alternatieven ervoor. Hij voert zijn opdracht volledig onafhankelijk uit.

De onafhankelijkheid van de erkende v.r.-deskundige wordt beoordeeld op het niveau van de individuele fysieke persoon.

De onafhankelijkheidsvereiste van de erkende v.r.-deskundige belet niet dat, als de erkende v.r.-deskundige betrokken is bij de opmaak van een RVR, de erkende v.r.-deskundige nadien de beoordeling kan uitvoeren van een project waarvoor het eerder vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan het kader voor de vergunningverlening vormt.

§3. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden over de uitoefening van de taak van de erkende v.r.-deskundige bepalen.”.

Art. 91. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in hoofdstuk 4, ingevoegd bij artikel 88, een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. De richtlijnenboeken en evaluatie”.

Art. 92. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 91, een artikel 4/1.4.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4/1.4.2. §1. De administratie stelt een richtlijnenboek over v.r. op. Dat v.r.-richtlijnenboek is het referentiewerk waarop de administratie, de initiatiefnemer en de deskundigen zich baseren voor het goede verloop van de rapportage en de inhoud van een RVR, een OVR of een veiligheidsnota, met inbegrip van de methodologische aspecten.

De bijzondere en in voorkomend geval aanvullende bijzondere richtlijnen, vermeld in het derde lid, kunnen op gemotiveerde wijze het v.r.-richtlijnenboek aanvullen, strengere voorschriften bevatten of er in minder strenge zin van afwijken.

Het advies, vermeld in artikel 4/1.3.2, §4, omvat de bijzondere en in voorkomend geval de aanvullende bijzondere richtlijnen, vermeld in het tweede lid.

§2. De administratie is verantwoordelijk voor de geregelde actualisering van de richtlijnenboeken op basis van de wetenschappelijke en maatschappelijke ontwikkelingen, en de evaluatie van de ervaringen met veiligheidsrapportages.”.

Art. 93. Bijlage I bij hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en gewijzigd bij het decreet van 27 april 2007, wordt vervangen door bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 94. Bijlage II bij hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 95. Bijlage IIbis bij hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 96. In artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden het vierde en vijfde lid vervangen door wat volgt:

“Een plan of programma als vermeld in artikel 4.1.1, 12°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, valt onder de werkingssfeer van titel IV van het voormelde decreet.

Voor een plan of programma als vermeld in het vierde lid, dat geen ruimtelijk uitvoeringsplan is, voegt de initiatiefnemer de passende beoordeling bij

de screening van het plan of programma, vermeld in artikel 4.3.5, §1, van het voormelde decreet. Als een plan-MER wordt opgemaakt, wordt de passende beoordeling daarin geïntegreerd.";

2° in paragraaf 3 worden het zevende en achtste lid vervangen door wat volgt:

"Als een vergunningsplichtige activiteit conform artikel 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid onderworpen is aan de verplichting tot opmaak van een project-MER, wordt conform de bepalingen over de milieubeoordeling van projecten, vermeld in hoofdstuk 1, 2, 4 en 5 van titel IV van het voormelde decreet, een project-MER opgemaakt.

De passende beoordeling wordt geïntegreerd in het project-MER.".

Art. 97. In artikel 36ter, §6, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "goedgekeurde" opgeheven.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Art. 98. In artikel 47bis van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.2, § 2bis of § 3bis" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.3, §1, 2°", worden de woorden "een project-m.e.r-screeningsnota" vervangen door de woorden "een project-m.e.r.-screening" en wordt de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6";

2° in paragraaf 2 en 3 wordt het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" telkens vervangen door het woord "project-m.e.r.-screening";

3° in paragraaf 3, tweede en derde lid, wordt de zinsnede "bijlage II" telkens vervangen door de zinsnede "bijlage I";

4° in paragraaf 3 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Er hoeft geen project-MER te worden opgesteld als de OVAM van oordeel is dat een toetsing aan de criteria, vermeld in bijlage I van het voormelde decreet, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.".

Art. 99. In artikel 47ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.4, § 1 tot en met § 4, en artikel 4.3.5 tot en met 4.3.9" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.3, 4.4.5, §2, artikel 4.4.7, 4.4.9 en 4.5.1";

2° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 4.3.3 en 4.3.4, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid" vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.3, §5 en §6, artikel 4.3.6, §1, en artikel 4.4.3, §6, van het voormelde decreet";

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede "artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.5, §2,".

Art. 100. In artikel 50, §1bis, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 28 maart 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "de administratie die bevoegd is voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

Art. 101. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 4°/0 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/0 dienst bevoegd voor veiligheidsrapportage: de administratie, vermeld in artikel 4/1.1.1, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;";

2° punt 8°/1 wordt vervangen door wat volgt:

"8°/1 kwaliteitsbeoordeling:
a) in geval van een milieueffectrapportage: de beoordeling van het milieueffectrapport door het Vlaams expertisecentrum m.e.r., waarin wordt beoordeeld of het milieueffectrapport voldoet aan de essentiele kenmerken, vermeld in artikel 4.2.1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, door over de inhoudsafbakening van het milieueffectrapport te adviseren en het milieueffectrapport daaraan te toetsen;
b) in geval van een veiligheidsrapportage: de beoordeling van de veiligheidsrapportage door de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage, waarin wordt beoordeeld of de veiligheidsrapportage voldoet aan de essentiële kenmerken, vermeld in artikel 4/1.1.3, tweede lid, van het voormelde decreet, door:
1) vast te stellen dat geen ruimtelijk veiligheidsrapport vereist is;
2) de inhoudsafbakening van het ruimtelijk veiligheidsrapport te bepalen en het ruimtelijk veiligheidsrapport daaraan te toetsen;";

3° er wordt een punt 16°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:
"16°/1 Vlaams expertisecentrum m.e.r.: het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 4.1.1, 19°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;".

Art. 102. In artikel 2.2.1, §1, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede "zijn artikel 4.2.3, 4.2.4, 4.2.8, § 1bis, artikel 4.2.9, § 1 en § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor de planmilieueffectrapportage van toepassing, en titel IV, hoofdstuk IV, van het voormelde decreet voor de ruimtelijke veiligheidsrapportage" vervangen door de zinsnede "zijn artikel 4.1.4, tweede lid, artikel 4.3.2, 4.4.4 en 4.5.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor de planmilieueffectrapportage van toepassing, en titel IV/1, hoofdstuk 2, van het voormelde decreet voor de ruimtelijke veiligheidsrapportage";

2° tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, wordt een derde lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het aanvraagdossier, de procedure en de modaliteiten van het verzoek tot overnameverplichtingen inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen zoals vermeld in artikel 4.1.1. en 4/1.1.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.".

Art. 103. In artikel 2.2.4 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, 6°, wordt de zinsnede "In voorkomend geval bevat de startnota ook een weergave van de gedane analyse, vermeld in artikel 4.2.6, § 1, 5°, en artikel 4.4.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid," vervangen door de zinsnede "In voorkomend geval bevat de startnota ook de screening, vermeld in artikel 4.3.5, §1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, of de gedane analyse, vermeld in artikel 4/1.2.1 van het voormelde decreet,";

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zin "De diensten, bevoegd voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage, integreren hun kwaliteitsbeoordeling over de inhoudsafbakening van het planmilieueffectrapport conform artikel 4.2.8, § 6, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, respectievelijk van het ruimtelijk veiligheidsrapport conform artikel 4.4.2, § 3, van het voormelde decreet, in de scopingnota." vervangen door de zinnen "Aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. wordt gevraagd om een advies te verlenen naargelang het geval over de screening of over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het milieueffectrapport. De dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage, integreert zijn kwaliteitsbeoordeling over de inhoudsafbakening van het ruimtelijk veiligheidsrapport conform artikel 4/1.2.2, §2, van het voormelde decreet, in de scopingnota.";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

4° in paragraaf 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"In voorkomend geval motiveert het planteam uiterlijk voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan in de scopingnota aan de hand van de criteria, vermeld in bijlage I bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, waarom het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Daarbij wordt rekening gehouden met de screening, de adviezen die verleend zijn over de startnota en het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r. over de screening.";

5° in paragraaf 3, vierde lid, wordt de zinsnede "artikel 4.4.1, § 2" vervangen door de zinsnede "artikel 4/1.2.1, tweede lid".

Art. 104. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 8°, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.11, § 7, eerste lid, 2°" vervangen door de zinsnede "artikel 4.1.1, 6°, e)".

Art. 105. In artikel 2.2.10, §5, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 106. In artikel 2.2.12, §2, vierde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de woorden "de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" vervangen door de zinsnede "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage".

Art. 107. In artikel 2.2.15, §6, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 108. In artikel 2.2.18, §2, vierde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de woorden "de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" vervangen door de zinsnede "het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage".

Art. 109. In artikel 2.2.21, §6, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De bevoegde diensten voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage" worden vervangen door de zinsnede "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. en de dienst, bevoegd voor veiligheidsrapportage";

2° de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, respectievelijk artikel 4.4.3" wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4/1.2.3".

Art. 110. In artikel 4.4.7, §2, derde lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede "hoofdstuk III van" opgeheven.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 111. In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° de definities, vermeld in artikel 4.1.1, 5.1.1 en 5.1.2 van het DABM;".

Art. 112. In artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "en is er geen ontheffing van de rapportageverplichting verkregen" telkens opgeheven.

Art. 113. In artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2," wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1,";

2° het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" wordt vervangen door het woord "project-m.e.r.-screening";

3° het woord "nota" wordt vervangen door het woord "screening".

Art. 114. In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt het vijfde lid opgeheven.

Art. 115. In artikel 23, derde lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015, wordt de zinsnede ", tenzij dit rapport al goedgekeurd en nog actueel is" opgeheven.

Art. 116. Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 28. Tenzij het milieueffectrapport of het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt het Vlaams expertisecentrum m.e.r., respectievelijk de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, zijn beslissing over de goedkeuring of afkeuring van dat rapport bekend met toepassing van artikel 4.4.7, §3, en artikel 4/1.3.6, §3, van het DABM.

Als de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, het omgevingsveiligheidsrapport afkeurt, wordt de vergunningsprocedure van rechtswege stopgezet.

In dit artikel wordt verstaan onder de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage: de administratie, vermeld in artikel 4/1.1.1, eerste lid, 2°, van het DABM.".

Art. 117. Artikel 28, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij artikel 116 van dit decreet, wordt vervangen door wat volgt:

"Tenzij het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt de afdeling, bevoegd voor veiligheidsrapportage, haar beslissing over de goedkeuring of afkeuring van dat rapport bekend met toepassing van artikel 4/1.3.6, §3, van het DABM.".

Art. 118 In artikel 39, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2," wordt vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1,";

2° het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" wordt vervangen door het woord "project-m.e.r.-screening";

3° het woord "nota" wordt vervangen door het woord "screening";

4° de volgende zinsnede wordt toegevoegd:

"Ze motiveert haar beslissing conform artikel 4.3.6, §2, tweede en derde lid, van het DABM".

Art. 119. In artikel 40 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 8 december 2017, wordt het vijfde lid opgeheven.

Art. 120. In artikel 390, §1/1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "artikel 4.3.3, § 2," vervangen door de zinsnede "artikel 4.3.6, §1,";

2° in het eerste lid wordt het woord "project-m.e.r.-screeningsnota" vervangen door het woord "project-m.e.r.-screening";

3° in het eerste lid wordt het woord "nota" vervangen door het woord "screening";

4° het vierde lid wordt opgeheven.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 121. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

"7° milieueffectrapport, afgekort MER: een geheel van milieu-informatie, ongeacht de drager, waarin, van een voorgenomen actie en van de redelijkerwijze in beschouwing te nemen alternatieven de te verwachten aanzienlijke gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd. In het milieueffectrapport wordt aangegeven op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of gecompenseerd kunnen worden;";

3° er wordt een punt 18°/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

"18°/1 Vlaams expertisecentrum m.e.r.: het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 4.1.1, 19°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;".

Art. 122. In artikel 4 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "titel IV, hoofdstukken II, III en VI, afdeling III," vervangen door de zinsnede "titel IV, hoofdstuk 4 en 5,".

Art. 123. In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De procesverantwoordelijke vraagt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een advies over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen, in het licht van het te nemen voorkeursbesluit.";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd advies te verlenen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in paragraaf 2, eerste lid, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde advies rekening met de adviezen van de adviesinstanties en met het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging, vermeld in paragraaf 2, derde lid.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.".

Art. 124. In artikel 9, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de beslissing van de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 8, § 3," vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, of §3".

Art. 125. In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, en artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4.4.5, §2,".

Art. 126. Aan artikel 11 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke bezorgt het ontwerp van MER voor advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft een advies over de kwaliteit van het ontwerp van MER en toetst het ontwerp van MER inhoudelijk aan zijn advies, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, of §3, en aan de vereisten over de inhoud, vermeld in artikel 10, eerste lid.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft advies uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, vermeld in paragraaf 2. Als het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen advies uitbrengt uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de adviesvraag vermeld in het eerste lid.".

Art. 127. In artikel 15, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 februari 2024, wordt punt 4° opgeheven.

Art. 128. In artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

3° in het derde lid worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 129. Artikel 15/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij artikel 128 van dit decreet, wordt opgeheven.

Art. 130. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De procesverantwoordelijke vraagt het Vlaams expertisecentrum m.e.r. een advies over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen, in het licht van het te nemen projectbesluit.";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke kan het Vlaams expertisecentrum m.e.r. verzoeken een geïntegreerd advies te verlenen over de reikwijdte en het detailleringsniveau van de informatie die in het MER moet worden opgenomen. In dat geval is de adviesvraag aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in paragraaf 2, eerste lid, niet verplicht. Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. houdt bij het geïntegreerde advies rekening met de adviezen van de adviesinstanties en met het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging, vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de wijze waarop en de termijnen waarin het Vlaams expertisecentrum m.e.r. het geïntegreerde scopingadvies, vermeld in het eerste lid, verleent en ter beschikking stelt aan de geraadpleegde adviesinstanties en het betrokken publiek.".

Art. 131. In artikel 19, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de beslissing van de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 18, § 3," vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, of §3".

Art. 132. In artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 4.2.8, § 1bis, en artikel 4.3.7" vervangen door de zinsnede "artikel 4.4.4 en 4.4.5, §2,".

Art. 133. Aan artikel 21 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De procesverantwoordelijke bezorgt het ontwerp van MER voor advies aan het Vlaams expertisecentrum m.e.r.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft een advies over de kwaliteit van het ontwerp van MER en toetst het ontwerp van MER inhoudelijk aan haar advies, vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, of §3, en aan de vereisten voor de inhoud, vermeld in artikel 20, eerste lid.

Het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geeft advies uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, vermeld in paragraaf 2. Als het Vlaams expertisecentrum m.e.r. geen advies uitbrengt uiterlijk op het moment van de adviesvergadering, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van de adviesvraag, vermeld in het eerste lid.".

Art. 134. In artikel 24, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt punt 4° opgeheven.

Art. 135. In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "De dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "Het Vlaams expertisecentrum m.e.r.";

2° in het tweede en derde lid worden de woorden "de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage" vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 136. Artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij artikel 135 van dit decreet, wordt opgeheven.

Art. 137. In artikel 26, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt de zinsnede "de dienst die bevoegd is voor milieueffectrapportage," vervangen door de woorden "het Vlaams expertisecentrum m.e.r.".

Art. 138. In artikel 26, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij artikel 137 van dit decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "de beslissing over de goedkeuring van het MER van de het Vlaams expertisecentrum m.e.r." worden vervangen door de zinsnede "het advies van het Vlaams expertisecentrum m.e.r., vermeld in artikel 21, §3,";

2° in het vijfde lid wordt het woord "goedgekeurde" opgeheven.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 139. §1. Een onderzoek tot milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.2.3, §2, 2°, en §3, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, waarbij de documenten, vermeld in artikel 4.2.6, §1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag voor de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, aan de administratie in kwestie zijn bezorgd vóór de inwerkingtreding van dit decreet, vindt plaats conform artikel 4.2.6 en 4.2.7 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Een gemotiveerd verzoek tot ontheffing als vermeld in artikel 4.2.3, §3bis, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, dat ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de inwerkingtreding van artikel 2 van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.2.3, §3bis tot en met §3quater, van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

De milieueffectrapportage over een plan of programma waarvoor de kennisgeving, vermeld in artikel 4.2.8, §1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt uitgevoerd conform artikel 4.2.8, 4.2.9, 4.2.10 en 4.2.11 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

§2. Een screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, die ter beschikking is gesteld van de bevoegde overheid vóór de inwerkingtreding van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.3.3, §2, van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Een gemotiveerd verzoek tot ontheffing als vermeld in artikel 4.3.3, §3, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, dat ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt onderzocht conform artikel 4.3.3, §3, §4, §6, §7 en §8, van het voormelde decreet zoals dit gold vóór de inwerkingtreding dit decreet.

De milieueffectrapportage over een project waarvoor de aanmelding, vermeld in artikel 4.3.4, §1, van het voormelde decreet, zoals van kracht op de dag vóór de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, ter beschikking is gesteld van de administratie in kwestie vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet, wordt uitgevoerd conform artikel 4.3.4, §2 tot en met §7, 4.3.6, 4.3.7, 4.3.8 en 4.3.9 van het voormelde decreet zoals die golden vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Afdeling 2. Evaluatie en inwerkingtreding

Art. 140. De Vlaamse Regering evalueert de werking van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 141. Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt, met uitzondering van artikel 7, 45, 49, 97, 115, 117, 126, 129, 133, 136 en 138, en ten laatste op 1 december 2025.

De in het eerste lid vermelde artikelen treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en ten laatste op 1 juni 2029.

Brussel, 29 maart 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving,
Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

BIJLAGEN BIJ HET ONTWERP VAN DECREET:

- Bijlage 1 bij het decreet van […] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage
- Bijlage 2 bij het decreet van […] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage 1 bij het decreet van […] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage I bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage I. Criteria betreffende de screening als vermeld in artikel 4.3.5. en 4.3.6.

A. De criteria voor plannen en programma’s overeenkomstig artikel 4.3.5 zijn:

1. De kenmerken van plannen en programma's, in het bijzonder gelet op:

a) de mate waarin het plan of programma een kader vormt voor projecten en andere activiteiten met betrekking tot de ligging, aard, omvang en gebruiksvoorwaarden, alsook wat betreft de toewijzing van hulpbronnen;
b) de mate waarin het plan of programma andere plannen en programma's, met inbegrip van die welke deel zijn van een hiërarchisch geheel, beïnvloedt;
c) de relevantie van het plan of programma voor de integratie van milieuoverwegingen, vooral met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling;
d) milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma;
e) de relevantie van het plan of programma voor de toepassing van de milieuwetgeving van de Europese Gemeenschap (bijvoorbeeld plannen en programma's in verband met afvalstoffenbeheer of waterbescherming).

2. Kenmerken van de effecten en van de gebieden die kunnen worden beïnvloed, in het bijzonder gelet op:

a) de waarschijnlijkheid, duur, frequentie en omkeerbaarheid van de effecten;
b) de cumulatieve aard van de effecten;
c) de grensoverschrijdende aard van de effecten;
d) de risico's voor de menselijke veiligheid of gezondheid of voor het milieu (bijvoorbeeld door ongevallen);
e) de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
f) de waarde en kwetsbaarheid van het gebied dat kan worden beïnvloed, gelet op:
    1) bijzondere natuurlijke kenmerken of cultureel erfgoed;
    2) de overschrijding van de milieukwaliteitsnormen of van grenswaarden;
    3) intensief grondgebruik;
g) de effecten op gebieden en landschappen die door een lidstaat, door de Europese Gemeenschap, dan wel in internationaal verband als beschermd gebied zijn erkend.

B. De criteria voor projecten overeenkomstig artikel 4.3.6 zijn:

1° de kenmerken van de projecten. Bij de kenmerken van de projecten moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen:

a) de omvang en het ontwerp van het hele project;
b) de cumulatie met andere bestaande of goedgekeurde projecten;
c) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met name land, bodem, water en biodiversiteit;
d) de productie van afvalstoffen;
e) verontreiniging en hinder;
f) de risico's op zware ongevallen of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie, waaronder rampen die worden veroorzaakt door klimaatverandering, in overeenstemming met wetenschappelijke kennis;
g) de risico's voor de menselijke gezondheid (bijvoorbeeld als gevolg van waterverontreiniging of luchtvervuiling);

2° de locatie van de projecten. Bij de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn, moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen:

a) het bestaande en goedgekeurde landgebruik;
b) de relatieve rijkdom aan en de beschikbaarheid, de kwaliteit en het regeneratievermogen van natuurlijke hulpbronnen (met inbegrip van bodem, land, water en biodiversiteit) in het gebied en de ondergrond ervan;
c) het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor de volgende types van gebieden:
    a. wetlands, oeverformaties en riviermondingen;
    b. kustgebieden en het mariene milieu;
    c. berg- en bosgebieden;
    d. natuurreservaten en parken;
    e. gebieden die in de wetgeving van de lidstaten zijn aangeduid of door die wetgeving worden beschermd;
    f. Natura 2000-gebieden die zijn aangewezen krachtens het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
    g. gebieden waarin de milieukwaliteitsnormen die in de wetgeving van de Unie zijn vastgesteld en die relevant zijn voor het project, niet worden nagekomen of worden beschouwd als niet-nagekomen;
    h. gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid;
    i. landschappen en plaatsen van historisch, cultureel of archeologisch belang;

3° de soort en de kenmerken van het potentiële effect. De mogelijke aanzienlijke milieueffecten van projecten moeten, in samenhang met de criteria, vermeld in punt 1° en 2°, in aanmerking worden genomen, met aandacht voor het effect van het project op de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, met inachtneming van

a) de orde van grootte en het ruimtelijk bereik van de effecten (bijvoorbeeld geografisch gebied en omvang van de bevolking die getroffen kan worden);
b) de aard van het effect;
c) het grensoverschrijdende karakter van het effect;

d) de intensiteit en de complexiteit van het effect;
e) de waarschijnlijkheid van het effect;
f) de verwachte aanvang, de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect;
g) de cumulatie van effecten met de effecten van andere bestaande of goedgekeurde projecten;
h) de mogelijkheid om de effecten doeltreffend te verminderen.

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van … tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.

Bijlage 2 bij het decreet van […] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

Bijlage II bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage II. Informatie op te nemen in het project-MER als vermeld in artikel 4.4.5, §2, eerste lid, 7°:

1° een beschrijving van het project met in het bijzonder:
   a) een beschrijving van de locatie van het project;
   b) een beschrijving van de fysieke kenmerken van het hele project en, als dat relevant is, met inbegrip van de vereiste sloopwerken, en de eisen met betrekking tot landgebruik tijdens de bouw en bedrijfsfasen;
   c) een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de bedrijfsfase van het project (met name productieprocessen), bijvoorbeeld energievraag en energieverbruik, aard en hoeveelheden van de gebruikte materialen en natuurlijke hulpbronnen (waaronder water, land, bodem en biodiversiteit);
   d) een prognose van de soort en de hoeveelheid van de verwachte residuen en emissies (zoals water, lucht, bodem en ondergrondverontreiniging, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling) en de hoeveelheden en soorten afvalstoffen die geproduceerd zijn tijdens de bouw en bedrijfsfasen;

2° een beschrijving van de door de opdrachtgever onderzochte redelijke alternatieven (bijvoorbeeld met betrekking tot het projectontwerp, de technologie, de locatie, de omvang en de schaal) die relevant zijn voor het voorgestelde project en de specifieke kenmerken ervan, en een opgave van de belangrijkste redenen voor de selectie van de gekozen optie, met inbegrip van een vergelijking van de milieueffecten;

3° een beschrijving van de relevante aspecten van de huidige toestand van het milieu (referentiescenario) en een schets van de mogelijke ontwikkeling daarvan als het project niet wordt uitgevoerd, voor zover natuurlijke veranderingen van het referentiescenario redelijkerwijs kunnen worden beoordeeld op basis van de beschikbaarheid van milieu-informatie en wetenschappelijke kennis;

4° een beschrijving van de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, waarop het project van aanzienlijke invloed kan zijn: bevolking, menselijke gezondheid, biodiversiteit (bijvoorbeeld fauna en flora), land (bijvoorbeeld ruimtebeslag), bodem (bijvoorbeeld organisch materiaal, erosie, verdichting, afdekking), water (bijvoorbeeld hydromorfologische veranderingen, kwantiteit en kwaliteit), lucht, klimaat (bijvoorbeeld broeikasgasemissies, effecten die van belang zijn voor adaptatie), materiële goederen, cultureel erfgoed, inclusief architectonische en archeologische aspecten, en het landschap;

5° een beschrijving van de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van het project ten gevolge van, onder meer:
   a) de bouw en het bestaan van het project, met inbegrip van, als dat relevant is, sloopwerken;

b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met name land, bodem, water en biodiversiteit, waarbij zo veel mogelijk rekening wordt gehouden met de duurzame beschikbaarheid van die hulpbronnen;

c) de uitstoot van verontreinigende stoffen, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling, het ontstaan van milieuhinder en het verwijderen en terugwinnen van afvalstoffen;

d) de risico's voor de menselijke gezondheid, het cultureel erfgoed of het milieu (bijvoorbeeld door ongevallen of rampen);

e) de cumulatie van effecten met andere bestaande of goedgekeurde projecten, waarbij rekening wordt gehouden met alle bestaande milieuproblemen met betrekking tot gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn en waarop het project van invloed kan zijn, of met het gebruik van natuurlijke hulpbronnen;

f) het effect van het project op het klimaat (bijvoorbeeld de aard en de omvang van emissies van broeikasgassen) en de kwetsbaarheid van het project voor klimaatverandering;

g) de gebruikte technologieën en stoffen;

6° een beschrijving van de methoden of bewijsstukken die gebruikt zijn voor de identificatie en de beoordeling van de aanzienlijke milieueffecten, met inbegrip van een overzicht van de moeilijkheden (bijvoorbeeld technische gebreken of ontbrekende kennis) die zijn ondervonden bij het verzamelen van de vereiste informatie en de belangrijkste onzekerheden;

7° een beschrijving van de geplande maatregelen om alle geïdentificeerde aanzienlijke nadelige milieueffecten te vermijden, te voorkomen, te beperken of zo mogelijk te compenseren en, in voorkomend geval, van eventuele voorgestelde monitoringsregelingen (bijvoorbeeld de voorbereiding van een postprojectanalyse). In die beschrijving moet worden uitgelegd in welke mate aanzienlijke nadelige milieueffecten worden vermeden, voorkomen, beperkt of gecompenseerd, zowel in de bouwfase als in de bedrijfsfase;

8° een beschrijving van de verwachte aanzienlijke nadelige milieueffecten van het project die voortvloeien uit de kwetsbaarheid van het project, voor risico's op zware ongevallen of rampen die relevant zijn voor het project in kwestie. Daarvoor kan gebruikgemaakt worden van beschikbare relevante informatie die is verkregen met toepassing van het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken of de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle of overeenkomstig andere uitgevoerde relevante beoordelingen die zijn gemaakt met toepassing van titel IV of met toepassing van andere gewestelijke of federale regelgeving, als aan de vereisten, vermeld in titel IV, hoofdstuk 4, wordt voldaan. In voorkomend geval moet de beschrijving de geplande maatregelen ter voorkoming of verzachting van de aanzienlijke nadelige milieueffecten van dergelijke gebeurtenissen omvatten, alsook details over de paraatheid en het voorgenomen reactievermogen bij dergelijke noodsituaties;

9° een niet-technische samenvatting van de informatie die verstrekt is conform punt 1° tot en met 8°;

10° een referentielijst waarin de bronnen worden vermeld die zijn gebruikt voor de in het rapport opgenomen beschrijvingen en beoordelingen.

De beschrijving van de mogelijke aanzienlijke milieueffecten, vermeld in punt 5°, op de disciplines, vermeld in artikel 4.4.5, §1, moet betrekking hebben op de directe en, in voorkomend geval, de indirecte, secundaire, cumulatieve en grensoverschrijdende effecten op korte termijn, middellange termijn en lange termijn, permanente en tijdelijke, positieve en negatieve effecten van het project. De aanzienlijke milieueffecten worden onder meer beoordeeld in het licht van de milieukwaliteitsnormen die conform titel II, hoofdstuk II, zijn vastgesteld.

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van … tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.